Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B** **EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 575/2013**

2013 m. birželio 26 d.

dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012

(Tekstas svarbus EEE)

(OL L 176, 2013 6 27, p. 1)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	2014 m. spalio 10 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2015/62	L 11	37	2015 1 17

pataisytas:

►**C1** Klaidų ištaisymas, OL L 208, 2013 8 2, p. 68 (575/2013)
►**C2** Klaidų ištaisymas, OL L 321, 2013 11 30, p. 6 (575/2013)

▼B

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 575/2013

2013 m. birželio 26 d.

dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos Centrinio Banko nuomonę ([1]),

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([2]),

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

(1) 2009 m. balandžio 2 d. G-20 deklaracijoje dėl finansų sistemos stiprinimo paraginta imtis tarptautiniu lygmeniu nuoseklių veiksmų, kuriais būtų siekiama didinti skaidrumą, gerinti atskaitingumą ir stiprinti reguliavimą gerinant bankų sistemos kapitalo kiekybę ir kokybę, kai bus užtikrintas ekonomikos atgaivinimas. Toje deklaracijoje taip pat paraginta įdiegti papildomą ne rizika grindžiamą priemonę, kad būtų apribotas sverto augimas bankų sistemoje ir sukurta tvirtesnių likvidumo rezervų sistema. Vykdydama G-20 suteiktus įgaliojimus 2009 m. rugsėjo mėn. Centrinių bankų valdytojų ir priežiūros institucijų vadovų grupė (GHOS) susitarė dėl tam tikrų bankų sektoriaus reguliavimo griežtinimo priemonių. Tas priemones G-20 vadovai patvirtino 2009 m. rugsėjo 24–25 d. Pitsburge vykusiame aukščiausiojo lygio susitikime, o išsamiai tos priemonės išdėstytos 2009 m. gruodžio mėn. 2010 m. liepos ir rugsėjo mėn. Centrinių bankų valdytojų ir priežiūros institucijų vadovų grupė paskelbė dar du pranešimus dėl tų naujų priemonių struktūros ir dydžio, o 2010 m. gruodžio mėn. Bazelio bankų priežiūros komitetas (BBPK) paskelbė galutines priemones, vadinamas „Bazelis III sistema“;

(2) ES finansų priežiūros aukšto lygio darbo grupė, pirmininkaujama Jacques de Larosière (toliau – *de Larosière* grupė), pasiūlė Sąjungoje sukurti geriau suderintą finansų sektoriaus reguliavimo sistemą. Kuriant būsimą Europos priežiūros struktūrą Europos Vadovų Tarybos 2009 m. birželio 18–19 d. susitikime taip pat pabrėžta, kad reikia parengti Europos bendrą taisyklių sąvadą, kuris būtų taikomas visoms kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms vidaus rinkoje;

([1]) OL C 105, 2012 4 11, p. 1.
([2]) OL C 68, 2012 3 6, p. 39

▼B

(3) kaip nurodyta de Larosière grupės 2009 m. vasario 25 d. ataskaitoje (toliau – *de Larosière* ataskaita), „valstybė narė turėtų turėti galimybę patvirtinti griežtesnes nacionalines reguliavimo priemones, kurias ji laiko tinkamomis šalies finansiniam stabilumui užtikrinti, su sąlyga, kad laikomasi vidaus rinkos principų ir sutartų būtiniausių pagrindinių standartų“;

(4) 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo ([1]) ir 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva dėl investicinių įmonių ir kredito įstaigų kapitalo pakankamumo ([2]) keletą kartų buvo iš esmės keičiamos. Daugelis direktyvų 2006/48/EB ir 2006/49/EB nuostatų taikomos ir kredito įstaigoms, ir investicinėms įmonėms. Dėl aiškumo ir siekiant užtikrinti darnų tų nuostatų taikymą, jas reikėtų sujungti į naujus teisėkūros procedūra priimamus aktus, kurie taikytini ir kredito įstaigoms, ►**C1** ir 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2013/36/ES ([3]). ◄ Siekiant didesnio prieinamumo, direktyvų 2006/48/EB ir 2006/49/EB priedų nuostatos turėtų būti įtrauktos į Direktyvos 2013/36/ES ir šio reglamento dėstomąją dalį;

(5) Šis reglamentas ir Direktyva 2013/36/ES kartu turėtų sudaryti teisinę sistemą, pagal kurią būtų reglamentuojama galimybė verstis kredito įstaigų ir investicinių įmonių (toliau kartu – įstaigos) veikla, jų priežiūros sistema ir rizikos ribojimo taisyklės. Todėl šis reglamentas turėtų būti skaitomas kartu su ta direktyva;

(6) Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 53 straipsnio 1 dalimi grindžiamoje Direktyvoje 2013/36/ES turėtų būti, *inter alia*, išdėstytos nuostatos dėl galimybės verstis įstaigų veikla, jų valdymo sąlygų ir jų priežiūros sistemos, pavyzdžiui, nuostatos, reglamentuojančios veiklos leidimų išdavimą, akcijų paketo įsigijimą, naudojimąsi įsisteigimo laisve ir laisve teikti paslaugas, buveinės ir priimančiosios valstybių narių kompetentingų institucijų įgaliojimus šioje srityje, taip pat nuostatos, reglamentuojančios įstaigų pradinį kapitalą ir priežiūrinį tikrinimą;

(7) šiame reglamente turėtų būti, *inter alia*, išdėstyti įstaigoms taikytini rizikos ribojimo reikalavimai, susiję tik su bankų ir finansinių paslaugų rinkų veikimu ir skirti tose rinkose veikiančių veiklos vykdytojų finansiniam stabilumui bei investuotojų ir indėlininkų aukšto lygio apsaugai užtikrinti. Šio reglamento tikslas – ryžtingai prisidėti prie sklandaus vidaus rinkos veikimo, todėl jo pagrindas turėtų būti SESV 114 straipsnio nuostatos, aiškinamos remiantis nuoseklia Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktika;

([1]) OL L 177, 2006 6 30, p. 1.
([2]) OL L 177, 2006 6 30, p. 201.
([3]) Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 338.

▼B

(8) nors Direktyvomis 2006/48/EB ir 2006/49/EB valstybių narių rizikos ribojimo taisyklės tam tikru mastu suderintos, jose numatyta nemažai variantų ir galimybių valstybėms narėms nustatyti griežtesnes taisykles nei tomis direktyvomis nustatytos taisyklės. Dėl to atsiranda skirtumų tarp nacionalinių taisyklių, dėl kurių galėtų būti trukdoma paslaugų teikimui tarpvalstybiniu mastu bei įsisteigimo laisvei ir taip sukurta kliūčių sklandžiam vidaus rinkos veikimui;

(9) teisinio tikrumo sumetimais ir todėl, kad reikia užtikrinti vienodas veiklos sąlygas Sąjungoje, visiems rinkos dalyviams skirtas bendras taisyklių rinkinys yra vienas iš pagrindinių veiksnių vidaus rinkos veikimui užtikrinti. Todėl, siekiant išvengti rinkos iškraipymų ir reguliacinio arbitražo, būtiniausiais reikalavimais dėl riziką ribojančios priežiūros turėtų būti užtikrintas kuo didesnis suderinimas. Todėl šiame reglamente numatyti pereinamieji laikotarpiai yra labai svarbūs siekiant sklandžiai įgyvendinti šį reglamentą ir išvengti netikrumo rinkose;

(10) atsižvelgdama į BBPK Standartų įgyvendinimo grupės veiklą stebint ir tikrinant Bazelio reguliuojamojo kapitalo sistemos įgyvendinimą šalyse narėse, Komisija turėtų teikti nuolat atnaujinamas ataskaitas, bent po jau po kiekvienos BBPK paskelbtos pažangos įgyvendinant „Bazelis III sistemą“ ataskaitos, dėl „Bazelis III sistemos“ įgyvendinimo ir nacionalinio patvirtinimo kitose svarbiausiose jurisdikcijose, įskaitant kitų šalių teisės aktų arba taisyklių derėjimo su tarptautiniais būtiniausiais standartais vertinimą, siekiant nustatyti skirtumus, dėl kurių galėtų kilti problemų dėl vienodų veiklos sąlygų sudarymo;

(11) siekiant pašalinti kliūtis prekybai ir konkurencijos iškraipymus, kuriuos sukelia nacionalinių įstatymų skirtumai, taip pat užkirsti kelią kitoms galimoms kliūtims prekybai ir reikšmingiems konkurencijos iškraipymams, būtina priimti reglamentą, kuriuo būtų nustatytos vienodos taisyklės, taikytinos visose valstybėse narėse;

(12) rizikos ribojimo reikalavimus nustačius kaip reglamentą, būtų užtikrinta, kad tie reikalavimai būtų taikomi tiesiogiai. Taip būtų užtikrintos vienodos sąlygos, nes būtų išvengta nacionalinių reikalavimų skirtumų, kurių galėtų atsirasti į nacionalinę teisę perkeliant direktyvą. Šis reglamentas reikštų, kad visos įstaigos visoje Sąjungoje laikytųsi vienodų taisyklių, o tai taip pat padidintų pasitikėjimą įstaigų stabilumu, ypač susiklosčius nepalankiausioms sąlygoms. Reglamentu taip pat būtų sumažintas reguliavimo sudėtingumas ir įmonių, ypač tarpvalstybinę veiklą vykdančių įstaigų, reikalavimų laikymosi išlaidos, taip pat būtų prisidėta prie konkurencijos iškraipymų šalinimo. Dėl nekilnojamojo turto rinkų, kurios pasižymi konkrečioms valstybėms narėms, regionams arba vietos teritorijoms būdingomis ekonominėmis tendencijomis ir jurisdikcijų skirtumais, ypatumų kompetentingoms institucijoms turėtų būti leidžiama, remiantis patirtimi, susijusia su įsipareigojimų neįvykdymu, ir numatomais pokyčiais rinkoje, nustatyti didesnius rizikos koeficientus arba taikyti griežtesnius kriterijus pozicijoms, kurios užtikrinamos nekilnojamojo turto konkrečiose teritorijose hipotekomis;

▼B

(13) srityse, kurioms šis reglamentas netaikomas, pavyzdžiui, dinamiškas atsargų kaupimas, nuostatos dėl nacionalinių padengtų obligacijų sistemų, nesusijusių su padengtų obligacijų vertinimu pagal šiuo reglamentų nustatytas taisykles, kapitalo dalių įsigijimas ir turėjimas tiek finansų, tiek ne finansų sektoriuje su rizikos ribojimo reikalavimais nesusijusiais tikslais, kompetentingos institucijos arba valstybės narės turėtų turėti galimybę nustatyti nacionalines taisykles su sąlyga, kad jos neprieštarautų šiam reglamentui;

(14) svarbiausios rekomendacijos, kurios buvo išdėstytos *de Larosière* ataskaitoje ir kurios vėliau buvo Sąjungoje įgyvendintos: sukurti bendrą taisyklių sąvadą ir europinę makrolygio rizikos ribojimo priežiūros sistemą – abiem šiais elementais kartu buvo siekiama užtikrinti finansinį stabilumą. Bendru taisyklių sąvadu užtikrinama tvirta ir vienoda reguliavimo sistema, kuria sudaromos palankesnės sąlygos vidaus rinkos veikimui ir užkertamas kelias reguliacinio arbitražo galimybėms. Finansinių paslaugų srities vidaus rinkoje makrolygio rizikos ribojimo rizika dėl įvairių nacionalinių ypatumų gali skirtis įvairiais aspektais, dėl ko galima pastebėti neatitikimų, pavyzdžiui, tarp bankų sektoriaus struktūros ir dydžio, palyginti su platesniu ekonomikos ir kredito ciklu;

(15) šiame reglamente ir direktyvoje 2013/36/ES numatyta įvairių priemonių, kuriomis būtų užkirstas kelias makrolygio rizikos ribojimo rizikai bei sisteminei rizikai ir tokia rizika būtų sumažinta; tais aktais užtikrinamas lankstumas ir kartu garantuojama, kad naudojant šias priemones būtų taikoma tinkama kontrolė siekiant nepakenkti vidaus rinkos veikimui, taip pat užtikrinama, kad tokios priemonės būtų naudojamos skaidriai ir nuosekliai;

(16) be sisteminės rizikos rezervo, nurodyto direktyvoje 2013/36/ES, jeigu makrolygio rizikos ribojimo rizika arba sisteminė rizika yra susijusi su valstybe nare, atitinkamos valstybės narės kompetentingoms arba paskirtoms valdžios institucijoms turėtų būti suteikta galimybė valdyti tokią riziką taikant tam tikras specialias nacionalines makrolygio rizikos ribojimo priemones, kai manoma, kad tai yra veiksmingesnis būdas spręsti su tokia rizika susijusius klausimus. Europos sisteminės rizikos valdyba (toliau – ESRV), įsteigta 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1092/2010 ([1]), ir Europos priežiūros institucija (toliau – EPI), įsteigta 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1093/2010 ([2]), turėtų turėti galimybę pateikti savo nuomones dėl to, ar įvykdytos sąlygos tokioms nacionalinėms makrolygio rizikos ribojimo priemonėms taikyti, taip pat turėtų būti Sąjungos mechanizmas, pagal kurį nebūtų galima taikyti nacionalinių priemonių, jei esama labai aiškių įrodymų, kad atitinkamos sąlygos nėra įvykdytos. Nors šiuo reglamentu įstaigoms nustatomos vienodos mikrolygio rizikos ribojimo taisyklės, valstybėms narėms dėl jų praktinės patirties ir esamų pareigų, susijusių su finansiniu stabilumu, paliekamas vadovaujamasis vaidmuo vykdant makrolygio rizikos ribojimo priežiūrą. Tuo konkrečiu atveju, kadangi sprendimas patvirtinti nacionalines makrolygio rizikos ribojimo priemones apima tam tikrus įvertinimus, susijusius su rizika, kuri gali galiausiai

([1]) OL L 331, 2010 12 15, p. 1.
([2]) OL L 331, 2010 12 15, p. 12.

▼B

daryti poveikį atitinkamos valstybės narės makroekonominei, fiskalinei ir biudžeto padėčiai, reikia, kad pagal SESV 291 straipsnį Tarybai būtų suteikti įgaliojimai Komisijos pasiūlymu atmesti pasiūlytas nacionalines makrolygio rizikos ribojimo priemones.

(17) Jei Komisija pateikė Tarybai pasiūlymą atmesti nacionalines makroprudencines priemones, Taryba turėtų nedelsdama išnagrinėti tą pasiūlymą ir nuspręsti tas nacionalines priemones atmesti arba ne. Valstybės narės arba Komisijos prašymu galėtų būti balsuojama laikantis Tarybos darbo tvarkos taisyklių ([1]). Laikydamasi SESV 296 straipsnio, Taryba turėtų nurodyti savo sprendimo šiame reglamente nustatytų jos intervencijos sąlygų atžvilgiu motyvus. Atsižvelgiant į makrolygio rizikos ribojimo rizikos ir sisteminės rizikos svarbą atitinkamos valstybės narės finansų rinkai ir į būtinybę dėl šios priežasties skubiai reaguoti, svarbu, kad Tarybai būtų nustatytas vieno mėnesio laikotarpis tokiam sprendimui priimti. Jeigu Taryba, išnagrinėjusi Komisijos pasiūlymą atmesti pasiūlytą nacionalinę priemonę, prieina išvadą, kad šiame reglamente nustatytos sąlygos nacionalinėms priemonėms atmesti nebuvo įvykdytos, ji turėtų visada aiškiai ir nedviprasmiškai nurodyti savo motyvus;

(18) kol 2015 m. bus suderinti likvidumo reikalavimai, o 2018 m. bus suderintas sverto koeficientas, valstybės narės turėti galimybę taikyti tokias priemones taip, kaip joms atrodo tinkama, įskaitant priemones, skirtas mažinti makrolygio rizikos ribojimo riziką arba sisteminę riziką konkrečioje valstybėje narėje;

(19) turėtų būti sudarytos galimybės taikyti sisteminės rizikos rezervus arba konkrečias priemones, kurių imasi valstybės narės siekdamos spręsti su tomis valstybėmis narėmis susijusios sisteminės rizikos bankų sektoriui apskritai, arba vienam ar keliems šio sektoriaus pogrupiams (tai yra įstaigų pogrupiams, kuriuose rizikos pobūdis joms vykdant veiklą yra panašus), arba bankų sektoriaus vieno ar kelių vietos ekonominių ar geografinių sektorių pozicijoms, klausimus;

(20) jeigu dvi ar daugiau valstybių narių paskirtų valdžios institucijų nustato tokius pačius sisteminės rizikos arba makrolygio rizikos ribojimo rizikos intensyvumo pokyčius, dėl kurių kyla grėsmė kiekvienos valstybės narės finansiniam stabilumui nacionaliniu lygiu, ir su ja susijusius klausimus, paskirtų valdžios institucijų nuomone, būtų geriau spręsti taikant nacionalines priemones, valstybės narės gali pateikti bendrą pranešimą Tarybai, Komisijai, ESRV ir EBI. Pateikdamos pranešimą Tarybai, Komisijai, ESRV ir EBI, valstybės narės turėtų pateikti atitinkamų įrodymų, įskaitant bendro pranešimo pagrindimą;

(21) be to, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti deleguotąjį aktą, kuriuo laikinai nustatomi didesni nuosavų lėšų reikalavimai, griežtesni didelėms pozicijoms taikomi reikalavimai ir viešo duomenų atskleidimo reikalavimai. Tokios nuostatos turėtų būti taikomos vienerius metus, nebent Europos Parlamentas arba Taryba per tris mėnesius pareikštų prieštaravimą dėl deleguotojo akto. Komisija turėtų nurodyti tokios procedūros taikymo

([1]) 2009 m. gruodžio 1 d. Tarybos sprendimas 2009/937/ES, patvirtinantis Tarybos darbo tvarkos taisykles (OL L 325, 2009 12 11, p. 35).

▼B

priežastis. Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai nustatyti griežtesnius rizikos ribojimo reikalavimus tik toms pozicijoms, kurios atsiranda dėl pokyčių rinkoje Sąjungoje arba už Sąjungos ribų, kurie daro poveikį visoms valstybėms narėms;

(22) makroprudencinių taisyklių peržiūra yra pagrįsta siekiant, kad Komisija, be kita ko, galėtų įvertinti, ar šiame reglamente arba Direktyvoje 2013/36/ES numatytos makrolygio rizikos ribojimo priemonės yra veiksmingos, rezultatyvios ir skaidrios, ar turėtų būti pasiūlyta naujų priemonių, ar šiame reglamente arba Direktyvoje 2013/36/ES numatytų panašiai rizikai skirtų makrolygio rizikos ribojimo priemonių apimtis ir galimas dubliavimosi mastas yra tinkami, ir kokia yra tarptautiniu mastu sutartų standartų, taikomų sisteminės svarbos įstaigoms, ir šio reglamento arba Direktyvos 2013/36/ES nuostatų sąveika;

(23) jeigu valstybės narės patvirtina bendro pobūdžio gaires, ypač tose srityse, kuriose Komisija turi priimti techninių standartų projektų, tos gairės negali nei prieštarauti Sąjungos teisei, nei susilpninti jos taikymo;

(24) šiuo reglamentu valstybėms narėms nekliudoma atitinkamais atvejais nustatyti lygiaverčius reikalavimus įmonėms, kurios nepatenka į jo taikymo sritį;

(25) šiame reglamente išdėstyti bendri rizikos ribojimo reikalavimai papildomi konkrečia tvarka, dėl kurios sprendimą priima kompetentingos institucijos, nuolat vykdydamos konkrečios įstaigos priežiūrinį tikrinimą. Tokios priežiūros tvarkos mastas turėtų būti, *inter alia*, nustatytas Direktyvoje 2013/36/ES, nes kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę savo nuožiūra priimti sprendimus dėl to, kokią tvarką taikyti;

(26) šis reglamentas neturėtų paveikti kompetentingų institucijų galimybės vykdant Direktyvoje 2013/36/ES numatytą priežiūrinį tikrinimą ir vertinimą nustatyti konkrečius reikalavimus, kurie turėtų būti pritaikyti prie konkretaus įstaigų rizikos pobūdžio;

(27) Reglamentu (ES) Nr. 1093/2010 siekiama gerinti nacionalinės priežiūros kokybę bei nuoseklumą ir stiprinti tarpvalstybiniu mastu veikiančių grupių priežiūrą;

(28) atsižvelgiant į tai, kad pagal šį reglamentą ir Direktyvą 2013/36/ES EBI nustatoma daugiau funkcijų, Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija turėtų užtikrinti pakankamai žmogiškųjų ir finansinių išteklių;

(29) Reglamente (ES) Nr. 1093/2010 reikalaujama, kad EBI veiktų direktyvų 2006/48/EB ir 2006/49/EB taikymo srityje. Taip pat reikalaujama, kad EBI veiktų įstaigų veiklos srityse, susijusiose su klausimais, kurių šios direktyvos tiesiogiai nereglamentuoja, jei tokie veiksmai yra būtini tų direktyvų veiksmingam ir nuosekliam taikymui užtikrinti. Šiame reglamente turėtų būti atsižvelgta į EBI vaidmenį ir funkcijas ir sudarytos palankesnės sąlygos EBI vykdyti Reglamente (ES) Nr. 1093/2010 nustatytus įgaliojimus;

▼B

(30) Pasibaigus stebėjimo laikotarpiui ir visiškai įgyvendinus likvidumo reikalavimą pagal šį reglamentą, Komisija turėtų įvertinti, ar EBI suteiktais įgaliojimais savo iniciatyva įsitraukti į privalomą tarpininkavimą siekiant padėti kompetentingoms institucijoms priimti bendrus sprendimus pagal šio reglamento 20 ir 21 straipsnius, būtų sudarytos palankesnės sąlygos praktikoje sudaryti ir valdyti bendrus likvidumo pogrupius bei nustatyti, ar įvykdyti tarpvalstybinių įstaigų konkretaus grupių vidaus vertinimo kriterijai. Todėl tuo metu vienoje iš reguliarių ataskaitų dėl EBI veikimo pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 81 straipsnį Komisija turėtų konkrečiai išnagrinėti, ar reikia EBI suteikti tokius įgaliojimus, ir, prireikus, pateikti dėl to atitinkamus pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamo akto;

(31) *De Larosière* ataskaitoje teigiama, kad mikrolygio rizikos ribojimo priežiūra negali veiksmingai užtikrinti finansinio stabilumo, jei nėra tinkamai atsižvelgiama į makrolygio pokyčius, o makrolygio rizikos ribojimo priežiūra nėra tikslinga, jei ja negalima kokiu nors būdu paveikti mikrolygio priežiūros. Siekiant užtikrinti, kad ESRV veikla būtų visiškai veiksminga ir kad gavus jos įspėjimus ir rekomendacijas būtų imamasi tolesnių veiksmų, ypač svarbus glaudus EBI ir ESRV bendradarbiavimas. Visų pirma, EBI turėtų turėti galimybę perduoti ESRV visą svarbią informaciją, kurią kompetentingos institucijos surinko laikydamosi šiame reglamente nustatytų informacijos teikimo prievolių;

(32) atsižvelgiant į sunkius paskutinės finansų krizės padarinius, bendri šio reglamento tikslai yra skatinti ekonomiškai naudingą bankininkystės veiklą, kuri tarnautų bendrajam interesui, ir užkirsti kelią netvarioms finansinėms spekuliacijoms, neduodančioms tikros papildomos naudos. Tai reiškia, kad turi būti iš esmės reformuoti sutaupytų lėšų nukreipimo į rentabilias investicijas būdai. Siekiant Sąjungoje užtikrinti tvarią ir įvairiapusę bankininkystės aplinką, kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteikti įgaliojimai nustatyti didesnius kapitalo poreikio reikalavimus sisteminės svarbos įstaigoms, kurios dėl savo veiklos pobūdžio gali kelti grėsmę pasaulio ekonomikai;

(33) įstaigoms, saugančioms jų klientams priklausančius pinigus ar vertybinius popierius, būtina taikyti lygiaverčius finansinius reikalavimus, kad būtų užtikrintos panašios santaupų turinčių asmenų apsaugos priemonės ir panašių įstaigų grupių sąžiningos konkurencijos sąlygos;

(34) kadangi įstaigos vidaus rinkoje konkuruoja tiesiogiai, visoje Sąjungoje turėtų būti taikomi lygiaverčiai stebėsenos reikalavimai, atsižvelgiant į skirtingą įstaigų rizikos pobūdį;

(35) kai atliekant priežiūrą reikia nustatyti įstaigų grupės konsoliduotų nuosavų lėšų sumą, skaičiavimas turėtų būti atliekamas vadovaujantis šiuo reglamentu;

(36) pagal šį reglamentą nuosavų lėšų reikalavimas taikomas individualiai ir konsoliduotai, nebent kompetentingos institucijos konkrečiais atvejais, kai, jų nuomone, tai tikslinga, priežiūros

▼B

netaiko. Individuali, konsoliduota ir tarpvalstybinė konsoliduota priežiūra yra naudingos įstaigų priežiūros priemonės;

(37) siekiant užtikrinti pakankamą grupei priklausančių įstaigų mokumą, itin svarbu, kad ►C2 kapitalo reikalavimai ◄ būtų taikomi atsižvelgiant į visos tų įstaigų grupės konsoliduotą finansinę būklę. Siekiant užtikrinti, kad nuosavos lėšos būtų tinkamai paskirstytos grupėje ir prireikus galėtų būti panaudotos santaupoms apsaugoti, ►C2 kapitalo reikalavimai ◄ turėtų būti taikomi grupei priklausančioms atskiroms įstaigoms, nebent šį tikslą galima veiksmingai pasiekti kitaip;

(38) mažumos dalis, susidaranti tarpininkėse finansų kontroliuojančiosiose bendrovėse, kurioms taikomi šio reglamento reikalavimai iš dalies konsoliduotu būdu, taip pat gali būti priskirta (laikantis atitinkamų ribų) grupės bendram 1 lygio nuosavam kapitalui konsoliduotu būdu, nes iš tarpininkės finansų kontroliuojančiosios bendrovės bendro 1 lygio nuosavo kapitalo, priskiriamo mažumos daliai, ir to paties kapitalo dalies, priskiriamos patronuojančiajai bendrovei, vienodomis dalimis padengiami jų patronuojamųjų įmonių nuostoliai, kai jų patiriama;

(39) tiksliuose apskaitos metoduose, kuriuos reikia taikyti apskaičiuojant nuosavas lėšas, jų pakankamumą rizikai, su kuria susiduria įstaiga, padengti, taip pat vertinant pozicijų koncentraciją, reikėtų atsižvelgti į 1986 m. gruodžio 8 d. Tarybos direktyvos 86/635/EEB dėl bankų ir kitų finansų įstaigų metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės ([1]), į kurią įtrauktos tam tikros patikslintos 1983 m. birželio 13 d. Septintosios Tarybos direktyvos 83/349/EEB dėl konsoliduotos atskaitomybės ([2]) arba į 2002 m. liepos 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1606/2002 dėl tarptautinių apskaitos standartų taikymo ([3]) nuostatos, nuostatas atsižvelgiant į tai, kuris teisės aktas reglamentuoja įstaigų apskaitą pagal nacionalinę teisę;

(40) siekiant užtikrinti pakankamą mokumą svarbu nustatyti tokius kapitalo poreikio reikalavimus, kuriuose turtas ir nebalansiniai straipsniai būtų įvertinti pagal rizikos laipsnį;

(41) 2004 m. birželio 26 d. BBPK patvirtino bendrąjį susitarimą dėl tarptautinės kapitalo skaičiavimo ir kapitalo reikalavimų konvergencijos („Bazelis II sistema“). Į šį reglamentą įtrauktos direktyvų 2006/48/EB ir 2006/49/EB nuostatos yra lygiavertės „Bazelis II sistemos“ nuostatoms. Todėl šis reglamentas, į jį įtraukus papildomus „Bazelis III sistemos“ aspektus, yra lygiavertis „Bazelis II“ ir „Bazelis III“ sistemų nuostatoms;

([1]) OL L 372, 1986 12 31, p. 1.
([2]) OL L 193, 1983 7 18, p. 1.
([3]) OL L 243, 2002 9 11, p. 1.

▼B

(42) ypač svarbu atsižvelgti į Sąjungos įstaigų įvairovę ir numatyti alternatyvius kapitalo poreikio kredito rizikai padengti skaičiavimo būdus, kurie apimtų skirtingus jautrumo rizikai lygius ir kurie būtų skirtingo sudėtingumo laipsnio. Naudojant išorės reitingus ir įstaigų savus konkrečių kredito rizikos parametrų įverčius iš esmės padidinamas kredito rizikos vertinimo taisyklių jautrumas rizikai ir rizikos ribojimo patikimumas. Įstaigas reikėtų skatinti pereiti prie jautresnių rizikai metodų. Rengdamos įverčius, kurie reikalingi šiame reglamente numatytiems kredito rizikos vertinimo metodams taikyti, įstaigos turėtų tobulinti jų vykdomus kredito rizikos vertinimo ir valdymo procesus, kad būtų parengti reguliuojamojo nuosavų lėšų reikalavimo nustatymo metodai, kurie atspindi konkrečių įstaigų vykdomų procesų pobūdį, mastą ir sudėtingumą. Todėl reikėtų apsvarstyti galimybę į duomenų tvarkymą, susijusį su klientų pozicijų atsiradimu ir valdymu, įtraukti kredito rizikos valdymo ir vertinimo sistemų kūrimą ir patikimumo vertinimą. Tai naudinga ne tik įgyvendinant įstaigų teisėtus interesus, bet ir siekiant šio reglamento tikslo taikyti geresnius rizikos vertinimo ir valdymo metodus, taip pat juos naudoti nuosavų lėšų reguliavimo tikslais. Vis dėlto, norint taikyti jautresnius rizikai metodus, būtina turėti daug profesinių žinių ir išteklių, taip pat pakankamą kiekį aukštos kokybės duomenų. Todėl įstaigos, prieš pradėdamos taikyti tuos metodus nuosavų lėšų reguliavimo tikslais, turėtų laikytis aukštų standartų. Atsižvelgdama į darbą, kuris vykdomas siekiant užtikrinti tinkamas finansinio stabilumo priemones vidaus modeliams, Komisija turėtų parengti ataskaitą dėl galimybės išplėsti žemiausią ribą pagal „Bazelį I“ ir, prireikus, pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto;

(43) ►C2 kapitalo reikalavimai ◄ turėtų būti proporcingi atitinkamai rizikai. Visų pirma šiuose reikalavimuose turėtų būti atspindėtas rizikos lygio mažėjimas dėl didelio palyginti mažų pozicijų skaičiaus;

(44) mažosios ir vidutinės įmonės (MVĮ) yra vienas iš Sąjungos ekonomikos ramsčių atsižvelgiant į jų esminį vaidmenį skatinant ekonomikos augimą ir suteikiant užimtumo galimybių. Sąjungos ekonomikos atsigavimas ir augimas ateityje daugiausia priklauso nuo Sąjungoje įsisteigusių MVĮ galimybės gauti kapitalo ir finansavimą būtinoms investicijoms, kad įsisavintų naujas technologijas ir įrangą savo konkurencingumui didinti. Dėl ribotų alternatyvių finansavimo šaltinių Sąjungoje įsisteigusios MVĮ tapo dar jautresnės bankų krizės poveikiui. Todėl svarbu užpildyti esamą MVĮ finansavimo spragą ir užtikrinti tinkamą bankų teikiamą MVĮ kreditavimą esamomis aplinkybėmis. Kapitalo poreikio koeficientai, taikomi MVĮ pozicijoms, turėtų būti sumažinti taikant rėmimo koeficientą, kuris būtų lygus 0,7619, kad kredito įstaigos galėtų padidinti paskolų teikimą MVĮ. Kad šis tikslas

▼B

būtų pasiektas, kredito įstaigos turėtų veiksmingai pasinaudoti parama kapitalui, kuri teikiama taikant rėmimo koeficientą išimtinai tinkamo Sąjungoje įsisteigusių MVĮ kreditavimo tikslais. Kompetentingos institucijos turėtų periodiškai stebėti bendrą MVĮ pozicijų skaičių kredito įstaigose ir bendrą kapitalo atskaitymo sumą;

(45) pagal 2011 m. sausio 10 d. Centrinių bankų valdytojų ir priežiūros institucijų vadovų patvirtintą BBPK sprendimą, įstaigai praradus gyvybingumą, įstaiga turėtų turėti galimybę visas papildomas 1 ir 2 lygio priemones visiškai ir visam laikui nurašyti arba konvertuoti į bendrą 1 lygio nuosavą kapitalą. Į Sąjungos teisę turėtų būti įtraukti reikiami teisės aktai, kuriais būtų užtikrinta, kad nuosavų lėšų priemonėms būtų taikomas papildomas nuostolių padengimo mechanizmas; šie teisės aktai būtų dalis reikalavimų, susijusių su įstaigų gaivinimu ir pertvarkymu. Jei iki 2015 m. gruodžio 31 d. nebūtų priimti Sąjungos teisės aktai, kuriais būtų reglamentuojamas reikalavimas, kad tuo atveju, kai įstaiga nebelaikoma perspektyvia, kapitalo priemonės būtų visiškai ir visam laikui nurašytos iki nulinės vertės arba konvertuotos į bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones, Komisija turėtų atlikti peržiūrą ir pateikti ataskaitą dėl to, ar tokia nuostata turėtų būti įtraukta į šį reglamentą, ir, atsižvelgdama į tos peržiūros rezultatus, pateikti atitinkamų pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų;

(46) šio reglamento nuostatos atitinka proporcingumo principą, jame ypač atsižvelgiama į įstaigų vykdomų operacijų dydžio ir masto skirtumus bei veiklos sričių įvairovę. Proporcingumo principo laikymasis taip pat reiškia, kad mažmeninių pozicijų atveju, net ir taikant vidaus reitingais pagrįstą metodą (toliau – IRB metodas), pripažįstamos pačios paprasčiausios reitingų suteikimo procedūros. Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad šiame reglamente nustatyti reikalavimai būtų taikomi proporcingumą rizikos, susijusios su įstaigos veiklos modeliu ir veikla, pobūdžiui, aprėpčiai ir sudėtingumui. Komisija turėtų užtikrinti, kad deleguotieji ir įgyvendinimo aktai, techniniai reguliavimo standartai ir techniniai įgyvendinimo standartai atitiktų proporcingumo principą siekiant užtikrinti, kad šis reglamentas būtų taikomas užtikrinant proporcingumą. Todėl EBI turėtų užtikrinti, kad visi techniniai reguliavimo ir įgyvendinimo standartai būtų parengti taip, kad jie atitiktų proporcingumo principą ir jį remtų;

(47) Kompetentingos institucijos turėtų skirti deramą dėmesį atvejams, kai jos įtaria, kad informacija buvo laikoma priklausančia nuosavybės teise ar konfidencialia siekiant išvengti tos informacijos atskleidimo. Nors įstaiga gali nuspręsti neatskleisti informacijos, kadangi ji laikoma priklausančia nuosavybės teise ar konfidencialia, tai, kad tokia informacija laikoma priklausančia nuosavybės teise ar konfidencialia, neturėtų atleisti nuo atsakomybės, kylančios dėl tos informacijos neatskleidimo, jei nustatoma, kad tai turi esminį poveikį;

(48) „evoliucinis“ šio reglamento pobūdis suteikia galimybę įstaigoms pasirinkti vieną iš trijų skirtingo sudėtingumo metodų kredito rizikos atžvilgiu. Siekiant, kad ypač mažos įstaigos galėtų taikyti

▼B

rizikai jautresnį IRB metodą, atitinkamos nuostatos turėtų būti suprantamos taip, kad pozicijų klasės apima visas pozicijas, kurios visame šiame reglamente tiesiogiai arba netiesiogiai laikomos joms lygiavertėmis. Paprastai kompetentingos institucijos, vykdydamos priežiūrinio tikrinimo procesą, trijų metodų neturėtų traktuoti skirtingai, t. y. pagal standartizuoto metodo nuostatas veikiančios įstaigos tik dėl šios priežasties neturėtų būti prižiūrimos griežčiau;

(49) laikantis taisyklių, skirtų užtikrinti, kad netinkamas pripažinimas nepakenktų mokumui, vis labiau reikėtų pripažinti kredito rizikos mažinimo metodus. Atitinkamos valstybių narių bankams įprastos užtikrinimo priemonės kredito rizikai sumažinti turėtų, jei tik įmanoma, būti pripažįstamos pagal standartizuotą metodą ir pagal kitus metodus;

(50) siekiant užtikrinti, kad įstaigų kapitalo poreikis tinkamai atspindėtų riziką ir rizikos sumažinimą dėl įstaigų vykdomos pakeitimo vertybiniais popieriais veiklos ir investicijų, būtina nustatyti taisykles, kuriose būtų numatytas rizikai jautrus ir riziką ribojantis tokios veiklos ir investicijų vertinimas. Šiuo tikslu reikia aiškios ir aprėpiančios sąvokos „pakeitimas vertybiniais popieriais“ apibrėžties, kuri apimtų sandorius arba schemas, pagal kurias būtų segmentuojama kredito rizika, susijusi su pozicija arba pozicijų grupe. Pozicija, dėl kurios atsiranda tiesioginė mokėjimo už operaciją arba schemą, naudojamą materialiajam turtui finansuoti arba valdyti, prievolė, neturėtų būti laikoma pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija, net jei operacija ar schema yra susijusi su skirtingo prioriteto mokėjimo prievolėmis;

(51) reikia ne tik vykdyti priežiūrą, skirtą finansiniam stabilumui užtikrinti, bet ir turėti mechanizmus, kuriais siekiama stiprinti ir plėtoti veiksmingą galimų turto kainų burbulų priežiūrą ir prevenciją, kad būtų užtikrintas optimalus kapitalo paskirstymas atsižvelgiant į makroekonominius sunkumus ir tikslus, visų pirma ilgalaikių investicijų į realiąją ekonomiką atžvilgiu;

(52) operacinė rizika yra reikšminga rizika, kurią patiria įstaigos ir kurią reikia padengti nuosavomis lėšomis. Itin svarbu atsižvelgti į Sąjungos įstaigų įvairovę ir numatyti alternatyvius operacinės rizikos skaičiavimo reikalavimų metodus, kurie apimtų skirtingus jautrumo rizikai lygius ir kurie būtų skirtingo sudėtingumo laipsnio. Įstaigas reikėtų tinkamai skatinti pereiti prie jautresnių rizikai metodų. Kadangi operacinės rizikos vertinimo ir valdymo metodai dar nauji, reikėtų reguliariai tikrinti ir prireikus atnaujinti taisykles, įskaitant taisykles, susijusias su įvairių verslo linijų pokyčiais ir rizikos mažinimo metodų pripažinimu. Šiuo atžvilgiu ypač reikėtų atkreipti dėmesį į tai, kad taikant paprastus su operacine rizika susijusio kapitalo poreikio apskaičiavimo metodus, būtų atsižvelgiama į draudimą;

▼B

(53) įstaigos pozicijų stebėsena ir kontrolė turėtų būti neatskiriama jos priežiūros dalis. Todėl pernelyg didelė vieno kliento arba susijusių klientų grupės pozicijų koncentracija gali sukelti nepageidaujamą nuostolio riziką. Tokią padėtį galima laikyti žalinga įstaigos mokumui;

(54) nustatant, ar esama susijusių klientų grupės ir su tuo susijusių bendros rizikos pozicijų, taip pat svarbu atsižvelgti į riziką, kuri kyla iš bendro svarbaus finansavimo, kurį teikia pati įstaiga, jos finansinė grupė arba susijusios šalys, šaltinio;

(55) nors apskaičiuojant pozicijos vertę pageidautina remtis jos verte, numatyta nuosavų lėšų reikalavimo tikslais, didelių pozicijų stebėsenos taisykles tikslinga patvirtinti netaikant rizikos koeficientų arba rizikos laipsnių. Be to, pagal mokumo režimą taikomi kredito rizikos mažinimo metodai buvo sukurti remiantis prielaida, kad kredito rizika yra gerai diversifikuota. Didelių pozicijų, kuriose patiriama vieno pavadinimo koncentracijos rizika, atveju kredito rizika nėra gerai diversifikuota. Todėl šių metodų poveikiui reikėtų taikyti riziką ribojančias apsaugos priemones. Šiomis aplinkybėmis didelių pozicijų tikslais būtina nustatyti veiksmingą kredito užtikrinimo susigrąžinimą;

(56) kadangi nuostolis, atsirandantis dėl įstaigos pozicijos, gali būti toks pat didelis, kaip ir nuostolis dėl bet kokios kitos pozicijos, tokios pozicijos turėtų būti vertinamos kaip bet kokios kitos pozicijos ir apie jas pranešama kaip apie bet kokias kitas pozicijas. Siekiant sumažinti neproporcingą tokio metodo poveikį mažesnėms įstaigoms, buvo nustatyta alternatyvi kiekybinė riba. Be to, labai trumpo laikotarpio pozicijoms, susijusioms su pinigų pervedimu, įskaitant mokėjimo paslaugų vykdymą, tarpuskaitą, atsiskaitymą ir saugojimo paslaugomas klientams, taikoma išimtis, siekiant sudaryti palankesnes sąlygas sklandžiam finansų rinkų ir susijusios infrastruktūros veikimui. Prie šių paslaugų priskiriama, pavyzdžiui, pinigų tarpuskaitos ir atsiskaitymo bei panašios veiklos vykdymas siekiant sudaryti palankesnes sąlygas atsiskaitymui. Prie susijusių pozicijų priskiriamos pozicijos, kurių gali būti neįmanoma numatyti ir dėl to joms nėra taikoma visapusiška kredito įstaigos kontrolė, *inter alia*, likučiai tarpbankinėse sąskaitose, susidarę dėl kliento mokėjimų, įskaitant išmokėtus arba įmokėtus mokesčius bei palūkanas ir kiti mokėjimai už paslaugas klientams, taip pat gauta arba suteikta užtikrinimo priemonė;

(57) svarbu suderinti įmonių, kurios paskolas paverčia vertybiniais popieriais ir kitomis finansinėmis priemonėmis, kuriomis prekiaujama (iniciatoriai arba rėmėjai), ir įmonių, kurios investuoja į šiuos vertybinius popierius arba priemones (investuotojai), interesus. Kad tai būtų pasiekta, iniciatorius arba rėmėjas turėtų išlaikyti reikšmingą atitinkamo turto dalį. Todėl svarbu, kad iniciatoriai arba rėmėjai pasiliktų aptariamų paskolų riziką. Apskritai pakeitimo vertybiniais popieriais sandoriai neturėtų būti sudaromi tokiu būdu, kad būtų išvengta išlaikymo reikalavimo taikymo, ypač pasinaudojant mokesčiais, priedų struktūra arba abiem priemonėmis. Toks išlaikymo reikalavimas turėtų būti taikomas visais atvejais, kai galioja pakeitimo vertybiniais popieriais ekonominis

▼B

turinys, nepaisant to, kokios teisinės struktūros arba priemonės yra naudojamos šiam ekonominiam turiniui sukurti. Visų pirma tuo atveju, kai kredito rizika perleidžiama atliekant pakeitimą vertybiniais popieriais, investuotojai turėtų priimti sprendimus tik kruopščiai atlikę išsamų patikrinimą, o tam reikia pakankamos informacijos apie pakeitimą vertybiniais popieriais;

(58) šiame reglamente taip pat numatyta, kad išlaikymo reikalavimas neturėtų būti taikomas kelis kartus. Kiekvieno pakeitimo vertybiniais popieriais atveju pakanka, kad iniciatorius, rėmėjas arba pirminis skolintojas atitiktų reikalavimus. Panašiai, kai pakeitimo vertybiniais popieriais sandoriai kaip pagrindą apima kitus pakeitimo vertybiniais popieriais atvejus, išlaikymo reikalavimas turėtų būti taikomas tik tam pakeitimui vertybiniais popieriais, kuris priklauso nuo investicijų. Įsigytoms gautinoms sumoms išlaikymo reikalavimas neturėtų būti taikomas, jeigu šios sumos susidaro dėl įstaigos veiklos, kai jos perduodamos arba parduodamos su nuolaida siekiant šią veiklą finansuoti. Jei nesilaikoma nustatytų su pakeitimu vertybiniais popieriais susijusių išsamaus patikrinimo ir rizikos valdymo prievolių ir įvykdomi rimti politikos ir procedūrų pažeidimai, svarbūs nagrinėjant esamą riziką, kompetentingos institucijos turėtų taikyti rizikos koeficientą. Komisija taip pat turėtų išnagrinėti, ar vengimu kelis kartus taikyti išlaikymo reikalavimo galėtų būti paskatinta išlaikymo reikalavimų apėjimo praktika ir ar kompetentingos institucijos veiksmingai užtikrina, kad būtų laikomasi pakeitimo vertybiniais popieriais taisyklių;

(59) siekiant tinkamai įvertinti riziką, kuri kyla iš pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų ir prekybos, ir ne prekybos knygoje, turėtų būti atliekamas išsamus patikrinimas. Be to, išsamaus patikrinimo prievolės turi būti proporcingos. Išsamaus patikrinimo procedūros turėtų padėti sukurti didesnį pasitikėjimą tarp iniciatorių, rėmėjų ir investuotojų. Todėl pageidautina, kad atitinkama informacija dėl išsamaus patikrinimo procedūrų būtų tinkamai atskleista;

(60) jei įstaiga turi savo patronuojančiosios įmonės ar kitų jos patronuojančiosios įmonės patronuojamųjų įmonių poziciją, būtinas ypatingas atidumas. Tokių pozicijų, kurių turi įstaigos, valdymas turėtų būti vykdomas visiškai nepriklausomai, vadovaujantis patikimo valdymo principais, neatsižvelgiant į jokius kitus motyvus. Tai ypač svarbu didelių pozicijų atveju ir atvejais, kurie nėra tiesiog susiję su grupės vidaus administravimu arba įprastais grupės vidaus sandoriais. Kompetentingos institucijos turėtų ypač daug dėmesio skirti tokioms grupės vidaus pozicijoms. Tačiau šių standartų nereikia taikyti tais atvejais, kai patronuojančioji įmonė yra finansų kontroliuojančioji bendrovė ar kredito įstaiga arba kai kitos patronuojamosios įmonės yra kredito ar finansų įstaigos arba papildomas paslaugas teikiančios įmonės, jeigu visoms šioms įmonėms taikoma konsoliduota kredito įstaigų priežiūra;

(61) atsižvelgiant į taisyklių dėl kapitalo poreikio jautrumą rizikai pageidautina nuolat tikrinti, ar jos nedaro reikšmingo poveikio

▼B

ekonominiam ciklui. Komisija, atsižvelgdama į Europos Centrinio Banko (ECB) poziciją, turėtų Europos Parlamentui ir Tarybai pateikti ataskaitą dėl šių aspektų;

(62) turėtų būti peržiūrėti ►C2 kapitalo reikalavimai ◄ prekiautojams biržos prekėmis, įskaitant prekiautojus, kuriems šiuo metu 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų ([1]) reikalavimai netaikomi;

(63) dujų ir elektros rinkų liberalizavimas yra ir ekonomiškai, ir politiškai svarbus Sąjungos tikslas. Todėl ►C2 kapitalo reikalavimai ◄ ir kitos riziką ribojančios taisyklės, kurios turi būti taikomos šiose rinkose veikiančioms įmonėms, turėtų būti proporcingos, be to, jos neturėtų netinkamai trukdyti siekti liberalizavimo tikslo. Į šį tikslą turėtų būti visų pirma atsižvelgiama atliekant šio reglamento peržiūras;

(64) įstaigos, kurios investuoja į pakartotinį pakeitimą vertybiniais popieriais, taip pat turėtų atlikti pagrindinių pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų ir nekeitimo vertybiniais popieriais pozicijų, kurios galiausiai tampa pagrindinėmis pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijomis, išsamų patikrinimą. Įstaigos turėtų įvertinti, ar pozicijos pagal turtu padengtų komercinių vekselių programas yra pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, įskaitant pozicijas pagal programas, kurios įgyja didesnį prioritetą visų paskolų atskirų grupių segmentuose, kai nė viena iš šių paskolų nėra pakeitimo vertybiniais popieriais arba pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija ir kai paskolų pardavėjas suteikia pirmojo nuostolio apsaugą kiekvienai investicijai. Pastaruoju atveju konkrečios grupės likvidumo priemonė iš esmės neturėtų būti laikoma pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija, kadangi ji yra bendro grupės turto (t. y. taikytinos visos paskolų grupės) segmentas, kuris neturi pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų. Tačiau programoje numatytas kredito vertės padidinimas, apimantis tik kai kuriuos nuostolius, dėl kurių pardavėjas neteikia pirmiau nurodytos apsaugos įvairiose grupėse, iš esmės būtų bendro turto grupės, kurioje yra bent viena pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija, rizikos suskirstymas į segmentus, todėl tai būtų pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija. Vis dėlto, jeigu tokia programa visiškai finansuojama vienos rūšies komerciniu vekseliu ir jeigu programoje numatytas kredito vertės padidinimas nėra pakartotinis pakeitimas vertybiniais popieriais arba jeigu komercinį vekselį visiškai padengia finansuojanti įstaiga, kai komercinio vekselio investuotojui iš esmės kyla rizika, kad rėmėjas neįvykdys įsipareigojimų, o ne pagrindinių grupių ar turto rizika, tas komercinis vekselis paprastai neturėtų būti laikomas pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija;

(65) nuostatos dėl vertinimo, kuriuo siekiama riboti prekybos knygos riziką, turėtų būti taikomos visoms tikrąja verte įvertintoms priemonėms, nesvarbu, ar jos yra įstaigų prekybos knygoje, ar ne prekybos knygoje. Turėtų būti paaiškinta, kad tais atvejais, kai

([1]) OL L 145, 2004 4 30, p. 1.

▼B

vertinimo, kuriuo siekiama riboti riziką, metu gaunama mažesnė balansinė vertė, negu faktiškai pripažįstama apskaitoje, absoliuti skirtumo vertė turėtų būti atimama iš nuosavų lėšų;

(66) įstaigos turėtų turėti galimybę rinktis, ar taikyti kapitalo poreikio reikalavimą toms pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms, kurioms pagal šį reglamentą priskiriamas 1 250 % rizikos koeficientas, ar išskaityti jas iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių, neatsižvelgiant į tai, ar tos pozicijos yra prekybos, ar ne prekybos knygoje;

(67) įstaigos iniciatorės arba rėmėjos turėtų negalėti apeiti užslėptos paramos uždraudimo, naudodamosi savo prekybos knygomis tokiai paramai teikti;

(68) nedarant poveikio informacijos atskleidimui, kurio aiškiai reikalaujama šiame reglamente, informacijos atskleidimo reikalavimais turėtų būti siekiama rinkos dalyviams suteikti tikslios ir išsamios informacijos apie konkrečių įstaigų rizikos pobūdį. Todėl turėtų būti reikalaujama, kad įstaigos atskleistų papildomą informaciją, kuri aiškiai nenurodyta šiame reglamente, jei toks atskleidimas yra būtinas tam tikslui pasiekti. Tuo pačiu metu kompetentingos institucijos turėtų skirti deramą dėmesį atvejams, kai jos įtaria, kad informacija buvo laikoma priklausančia nuosavybės teise ar konfidencialia siekiant išvengti tokios informacijos atskleidimo;

(69) tais atvejais, kai pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos išorinis kredito vertinimas apima kredito užtikrinimo, kurį teikia pati investicinė įmonė, poveikį, įstaiga turėtų negalėti, pasiteisindama tuo užtikrinimu, taikyti mažesnį rizikos koeficientą. Pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija neturėtų būti atskaitoma iš kapitalo, jeigu yra kitų būdų nustatyti rizikos koeficientą, atsižvelgiant į pozicijos, kurioje neatsižvelgiama į tą kredito užtikrinimą, faktinę riziką;

(70) atsižvelgiant į prastus vidaus modelių, taikomų rinkos rizikos kapitalo poreikiui apskaičiuoti, pastarojo laikotarpio rezultatus, jų standartus reikėtų sugriežtinti. Visų pirma reikėtų užtikrinti, kad jie apimtų visą riziką, atsižvelgiant į kredito riziką prekybos knygoje. Be to, į kapitalo poreikio koeficiento struktūrą turėtų būti įtrauktas komponentas, kuris būtų pakankamas, kad nepalankiausiomis sąlygomis kapitalo poreikio reikalavimus būtų galima sugriežtinti, atsižvelgiant į blogėjančias rinkos sąlygas, ir taip sumažinti procikliškumo galimybę. Įstaigos taip pat turėtų atlikti atvirkštinį testavimą nepalankiausiomis sąlygomis, kad įvertintų, kurie scenarijai galėtų kelti pavojų įstaigos gyvybingumui, nebent kredito įstaigos gali įrodyti, kad toks testavimas nebūtinas. Atsižvelgiant į didelius pastarojo meto sunkumus apskaičiuojant pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas taikant vidaus modeliais pagrįstus metodus, įstaigų galimybė modeliuoti pakeitimo vertybiniais popieriais riziką kapitalo reikalavimų prekybos knygoje apskaičiavimui turėtų būti ribojama ir turėtų būti reikalaujama standartizuoto kapitalo poreikio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms prekybos knygoje padengti, net jei tai nenurodyta;

▼B

(71) šiame reglamente nustatomos ribotos išimtys dėl tam tikros koreliacinės prekybinės veiklos, pagal kurias priežiūros institucija gali leisti įstaigai skaičiuoti visapusišką rizikos kapitalo poreikį, vadovaujantis griežtais reikalavimais. Tokiais atvejais turėtų būti reikalaujama, kad įstaiga tai veiklai taikytų kapitalo poreikio koeficientą, lygų didesniam kapitalo poreikio koeficientui pagal vidaus modelį, ir 8 % kapitalo poreikio koeficientą specifinei rizikai padengti pagal standartizuotą vertinimo metodą. Neturėtų būti reikalaujama toms pozicijoms taikyti papildomą kapitalo poreikio koeficientą rizikai padengti, tačiau jos turėtų būti įtrauktos ir į vertės pokyčio rizikos priemones, ir į vertės pokyčio rizikos nepalankiausiomis sąlygomis priemones;

(72) atsižvelgiant į nenumatytų nuostolių, kurių įstaigos patiria finansų ir ekonomikos krizės metu, pobūdį ir dydį, būtina dar labiau tobulinti nuosavų lėšų, kurių įstaigos privalo turėti, kokybę ir suderinimą. Tuo tikslu turėtų būti nustatyta nauja pagrindinių kapitalo sudedamųjų dalių, kuriomis galima padengti nenumatytus nuostolius, kai jų patiriama, apibrėžtis, patikslinta mišraus kapitalo apibrėžtis ir vienodo riziką ribojančio nuosavų lėšų koregavimo apibrėžtis. Taip pat būtina iš esmės padidinti nuosavų lėšų lygį, be kita ko, nustatyti naujus kapitalo pakankamumo koeficientus, daugiausia dėmesio skiriant pagrindinėms nuosavų lėšų sudedamosioms dalims, kuriomis galima padengti nuostolius, kai jų patiriama. Tikimasi, kad įstaigos, kurių akcijos yra įtrauktos į reguliuojamos rinkos prekybos sąrašus, savo kapitalo poreikius, susijusius su pagrindinėmis kapitalo sudedamosiomis dalimis, turėtų tenkinti tik tokiomis akcijomis, kurios atitinka griežtų kriterijų, taikomų pagrindinėms kapitalo priemonėms, rinkinį, ir atskleistais įstaigos rezervais. Siekiant tinkamai atsižvelgti į įstaigų teisinių formų įvairovę Sąjungoje, griežtų kriterijų, taikomų pagrindinėms kapitalo priemonėms, rinkinio nustatymas turėtų užtikrinti, kad įstaigų, kurių akcijos nėra įtrauktos į reguliuojamos rinkos prekybos sąrašus, pagrindinės kapitalo priemonės būtų aukščiausios kokybės. Tai neturėtų užkirsti kelio įstaigoms už akcijas, kurios suteikia diferencijuoto balsavimo teises arba balsavimo teisių nesuteikia, mokėti paskirstytas sumas, kurios yra sumų, sumokėtų už akcijas, kurios suteikia santykinai aukštesnį balsavimo teisių lygį, kartotinis su sąlyga, kad, neatsižvelgiant į balsavimo teisių lygį, įvykdyti griežti bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonėms nustatyti kriterijai, įskaitant su mokėjimų lankstumu susijusius kriterijus, ir su sąlyga, kad jeigu paskirstyta suma yra mokama, ji turi būti mokama už visas atitinkamos įstaigos išleistas akcijas;

(73) prekybos finansavimo pozicijų pobūdis skiriasi, tačiau šios pozicijos turi bendrų savybių, pvz., jų vertė nedidelė ir trukmė trumpa, jos turi aiškų įsipareigojimo grąžinimo šaltinį. Jos grindžiamos prekių ir paslaugų judėjimu, kuriuo remiama realioji ekonomika ir daugeliu atvejų padedama mažoms įmonėms patenkinti jų kasdienius poreikius; tokiu būdu skatinamas ekonomikos augimas ir kuriamos darbo galimybės. Gaunamų ir netenkamų pinigų srautai paprastai suderinami ir taip apribojama likvidumo rizika;

▼B

(74) Tikslinga, kad EBI turėtų nuolat atnaujinamą visų formų kapitalo priemonių kiekvienoje valstybėje narėje, priskiriamų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonėms, sąrašą. EBI turėtų pašalinti iš to sąrašo ne valstybės pagalbos priemones, išleistas po šio reglamento įsigaliojimo dienos, kurios neatitinka šiame reglamente nurodytų kriterijų, ir turėtų viešai paskelbti apie tokį pašalinimą. Jei EBI iš sąrašo pašalintos priemonės po EBI paskelbimo toliau pripažįstamos, EBI turėtų visapusiškai pasinaudoti savo įgaliojimais, visų pirma suteiktais Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 17 straipsniu dėl Sąjungos teisės pažeidimų. Primenama, kad siekiant užtikrinti proporcingą atsaką neteisingo ar nepakankamo Sąjungos teisės aktų taikymo atvejais, naudojamas trijų etapų mechanizmas, o tai reiškia, kad, pirma, EBI įgaliojama tirti įtarimus, kad nacionalinės valdžios institucijos atlikdamos savo priežiūros funkcijas netinkamai arba nepakankamai laikosi Sąjungos teisėje nustatytų prievolių, ir užbaigusi tyrimą parengia rekomendaciją. Antra, jei kompetentinga nacionalinė valdžios institucija nesilaiko rekomendacijos, Komisijai suteikiami įgaliojimai atsižvelgiant į EBI rekomendaciją pateikti oficialią nuomonę, kurioje reikalaujama, kad kompetentinga institucija imtųsi būtinų veiksmų siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi Sąjungos teisės. Trečia, išskirtiniais atvejais, kai atitinkama kompetentinga institucija nuolat nesiima veiksmų, EBI yra įgaliojama imtis kraštutinės priemonės – priimti atskiroms finansų įstaigoms skirtus sprendimus. Be to, primenama, kad pagal SESV 258 straipsnį, jei Komisija mano, kad valstybė narė neįvykdė kokios nors pareigos pagal Sutartis, ji gali perduoti šį klausimą svarstyti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui;

(75) šis reglamentas neturėtų turėti įtakos kompetentingų institucijų galimybėms toliau taikyti išankstinio patvirtinimo procedūras sutartims, reglamentuojančioms papildomas 1 ir 2 lygio kapitalo priemones. Tokiais atvejais tokios kapitalo priemonės turėtų būti įskaičiuojamos į įstaigų papildomą 1 arba 2 lygio kapitalą tik tuo atveju, jei jos sėkmingai užbaigia šias patvirtinimo procedūras;

(76) siekiant stiprinti rinkos drausmę ir didinti finansinį stabilumą, būtina nustatyti išsamesnius reikalavimus dėl reguliuojamojo kapitalo formos bei pobūdžio ir padarytų riziką ribojančių koregavimų atskleidimo, siekiant užtikrinti, kad investuotojai ir indėlininkai būtų pakankamai gerai informuojami apie įstaigų mokumą;

(77) be to, būtina, kad kompetentingos institucijos turėtų informacijos apie atpirkimo sandorių, vertybinių popierių skolinimo ir visų formų turto suvaržymo lygį, bent jau bendrąja išraiška. Tokia informacija turėtų būti pateikiama kompetentingoms institucijoms. Siekiant stiprinti rinkos drausmę turėtų būti nustatyti išsamesni reikalavimai dėl informacijos apie atpirkimo sandorius ir užtikrintą finansavimą atskleidimo;

(78) naujoji kapitalo ir reguliuojamojo kapitalo poreikių apibrėžtis turėtų būti nustatyta atsižvelgiant į tai, kad valstybėse narėse

▼B

pradinė padėtis ir aplinkybės skiriasi, bet pradiniai skirtumai, susiję su naujais standartais, pereinamuoju laikotarpiu mažės. Siekiant užtikrinti tinkamą nuosavų lėšų lygio tęstinumą priemonėms, kurios buvo išleistos iki šio reglamento taikymo pradžios dienos taikant rekapitalizavimo priemonę pagal valstybės pagalbos taisykles, pereinamuoju laikotarpiu bus taikoma tęstinumo sąlyga. Ateityje priklausomybė nuo valstybės pagalbos turėtų būti kuo labiau sumažinta. Tačiau jeigu paaiškėja, kad tam tikrais atvejais valstybės pagalba yra būtina, šiame reglamente turėtų būti numatyta tokiais atvejais taikytina sistema. Visų pirma, šiame reglamente turėtų būti nurodyta, kaip turėtų būti vertinamos nuosavų lėšų priemonės, kurios buvo išleistos taikant rekapitalizavimo priemonę pagal valstybės pagalbos taisykles. Įstaigų galimybei pasinaudoti tokiu vertinimu turėtų būti taikomos griežtos sąlygos. Be to, jeigu tokiu vertinimu leidžiama nukrypti nuo naujų kriterijų, taikomų nuosavų lėšų priemonių kokybei, tokie nukrypimai turėtų būti kuo labiau apriboti. Esamų kapitalo priemonių, kurios buvo išleistos taikant rekapitalizavimo priemonę pagal valstybės pagalbos taisykles, vertinimu turėtų būti aiškiai daromas skirtumas tarp priemonių, kurios atitinka šio reglamento reikalavimus, ir priemonių, kurios tokių reikalavimų neatitinka. Todėl šiame reglamente turėtų būti nustatytos tinkamos pereinamojo laikotarpio nuostatos, taikytinos pastaruoju atveju;

(79) Direktyvoje 2006/48/EB reikalaujama, kad kredito įstaigos iki 2011 m. gruodžio 31 d. sukauptų bent nustatyto minimalaus dydžio nuosavas lėšas. Atsižvelgiant į tai, kad finansų krizės padariniai bankų sektoriuje dar jaučiami, o BBPK priimtos pereinamojo laikotarpio nuostatos dėl kapitalo poreikio buvo pratęstos, tikslinga tam tikram laikotarpiui nustatyti žemesnę ribą, kol pagal šiame reglamente numatytas pereinamojo laikotarpio nuostatas dėl nuosavų lėšų, kurios bus laipsniškai įgyvendinamos nuo šio reglamento taikymo pradžios dienos iki 2019 m., bus sukauptas pakankamas nuosavų lėšų kiekis;

(80) toms grupėms, kurių reikšmingą veiklos dalį sudaro bankininkystės arba investicijų ir draudimo veikla, 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/87/EB dėl finansiniam konglomeratui priklausančių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų papildomos priežiūros ([1]) nustatytos konkrečios tokio „kapitalo dvigubo įskaitymo“ išvengimo taisyklės. Direktyva 2002/87/EB grindžiama tarptautiniu lygiu sutartais rizikos valdymo tarp sektorių principais. Šiuo reglamentu sugriežtinamas tų finansinių konglomeratų taisyklių taikymas bankų ir investicinių įmonių grupėms, užtikrinant tvirtą ir nuoseklų jų taikymą. Visi vėlesni reikalingi pakeitimai bus nagrinėjami atliekant Direktyvos 2002/87/EB peržiūrą, kurią tikimasi pradėti 2015 m.;

(81) finansų krizė parodė, kad įstaigos visiškai nepakankamai įvertino sandorio šalies kredito riziką, susijusią su ne biržos išvestinėmis

([1]) OL L 35, 2003 2 11, p. 1.

▼B

finansinėmis priemonėmis. Tai G-20 2009 m. rugsėjo mėn. paskatino paraginti, kad didesnės dalies ne biržos išvestinių finansinių priemonių tarpuskaita būtų atliekama per pagrindinę sandorio šalį. Be to, G-20 paragino, kad toms ne biržos išvestinėms finansinėms priemonėms, kurių tarpuskaitos negalima atlikti per pagrindines sandorio šalis, būtų taikomas didesnis nuosavų lėšų reikalavimas, kad būtų tinkamai atspindėta su jomis susijusi didesnė rizika;

(82) reaguodamas į G-20 raginimą, BBPK „Bazelis III sistemoje“ iš esmės pakeitė sandorio šalies kredito rizikos režimą. Numatoma, kad „Bazelis III sistemoje“ bus reikšmingai padidintas nuosavų lėšų reikalavimas, susijęs su įstaigų ne biržos išvestinėmis finansinėmis priemonėmis ir vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandoriais, ir bus sukurta svarbių paskatų įstaigoms naudotis pagrindinėmis sandorio šalimis. Taip pat numatoma, kad „Bazelis III sistemoje“ bus nustatyta papildomų paskatų stiprinti sandorio šalies kredito pozicijų rizikos valdymą ir patikslinti dabartinį sandorio šalies kredito rizikos pozicijų, susijusių su pagrindinėmis sandorio šalimis, vertinimo režimą;

(83) įstaigos turėtų turėti papildomų nuosavų lėšų kredito vertinimo koregavimo rizikai, kuri kyla dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, padengti. Įstaigos, skaičiuodamos nuosavų lėšų reikalavimą sandorio šalies kredito rizikos pozicijai, kuri susidaro dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių ir vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorių su tam tikromis finansų įstaigomis, padengti, taip pat turėtų taikyti aukštesnę turto vertės koreliaciją. Taip pat turėtų būti reikalaujama, kad įstaigos iš esmės sustiprintų sandorio šalies kredito rizikos vertinimą ir valdymą, geriau šalindamos riziką, susijusią su klaidingais sprendimais, aukštą sverto lygį turinčiomis sandorio šalimis ir užtikrinimo priemonėmis, taip pat atitinkamais kredito vertės padidinimais grįžtamojo patikrinimo ir testavimo nepalankiausiomis sąlygomis srityse;

(84) prekybos pozicijose su pagrindinėmis sandorio šalimis dažniausiai naudojamasi daugiašalės užskaitos ir nuostolių pasidalijimo mechanizmu, kurį suteikia pagrindinės sandorio šalys. Todėl joms būdinga labai nedidelė sandorio šalies kredito rizika ir dėl to turėtų būti taikomas labai nedidelis nuosavų lėšų reikalavimas. Tuo pačiu metu šis poreikis turėtų būti teigiamas, siekiant užtikrinti, kad įstaigos, laikydamosi gero rizikos valdymo principo, sektų ir stebėtų savo pagrindinių sandorio šalių pozicijas, ir parodyti, kad pagrindinių sandorio šalių prekybos pozicijos nėra visai be rizikos;

(85) pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondas – mechanizmas, pagal kurį leidžiama dalytis (paskirstyti tarpusavyje) nuostolius tarp pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos narių. Jis naudojamas tuo atveju, kai pagrindinės sandorio šalies dėl tarpuskaitos nario įsipareigojimų neįvykdymo patirti nuostoliai yra didesni už to tarpuskaitos nario garantines įmokas bei įmokas į įsipareigojimų neįvykdymo fondą ir visą kitą apsaugą, kuria pagrindinė sandorio šalis gali naudotis prieš panaudodama likusių tarpuskaitos narių įmokas į įsipareigojimų neįvykdymo fondą. Atsižvelgiant į tai, nuostolių rizika, susijusi su įmokų į įsipareigojimų neįvykdymo fondą pozicijomis, yra didesnė už riziką, susijusią su prekybos pozicijomis. Todėl šios rūšies pozicijoms turėtų būti taikomas didesnis nuosavų lėšų reikalavimas;

▼B

(86) pagrindinės sandorio šalies hipotetinis kapitalas turėtų būti kintamasis, kuris yra reikalingas norint nustatyti nuosavų lėšų reikalavimą tarpuskaitos nario pozicijoms dėl jo įmokų į pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondą. Jo nereikėtų suprasti kaip ko nors kita. Visų pirma, jo nereikėtų suprasti kaip kapitalo sumos, kurią kompetentinga institucija pagrindinės sandorio šalies reikalauja turėti;

(87) sandorio šalies kredito rizikos vertinimo peržiūra, visų pirma didesnio nuosavų lėšų reikalavimo nustatymas dvišalėms sutartims dėl išvestinių finansinių priemonių, siekiant atspindėti didesnę riziką, kurią kelia šios sutartys finansų sistemai, yra neatskiriama Komisijos pastangų užtikrinti, kad išvestinių finansinių priemonių rinkos būtų veiksmingos, saugios ir patikimos, dalis. Taigi šiuo reglamentu papildomas 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų ([1]);

(88) Komisija turėtų peržiūrėti atitinkamas didelėms pozicijoms taikomas išimtis ne vėliau kaip 2015 m. gruodžio 31 d. Kol bus pateikti tos peržiūros rezultatai, valstybėms narėms turėtų būti toliau leidžiama nuspręsti pakankamai ilgą pereinamąjį laikotarpį šių taisyklių netaikyti tam tikroms didelėms pozicijoms. Remdamasi darbu, padarytu rengiant 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/111/EB, iš dalies keičiančią direktyvų 2006/48/EB, 2006/49/EB ir 2007/64/EB nuostatas dėl centrinių įstaigų kontroliuojamų bankų, tam tikrų nuosavų lėšų straipsnių, didelių pozicijų, priežiūros priemonių ir krizių valdymo ([2]) ir vedant derybas dėl jos, taip pat atsižvelgdama į tarptautinius ir Sąjungos pokyčius tais klausimais, Komisija turėtų peržiūrėti, ar tos išimtys turėtų būti toliau taikomos savo nuožiūra arba bendresniu lygiu, ir ar su tomis pozicijomis susijusi rizika šalinama kitomis šiame reglamente nustatytomis veiksmingomis priemonėmis;

(89) siekdamos užtikrinti, kad išimtys, kurias kompetentingos institucijos taiko pozicijoms, pasibaigus pereinamajam laikotarpiui nekeltų nuolatinio pavojaus šiuo reglamentu nustatytų vienodų taisyklių darnumui, ir neturėdamos jokių tos peržiūros rezultatų kompetentingos institucijos turėtų konsultuotis su EBI dėl to, ar tikslinga toliau leisti naudotis galimybe tam tikroms didelėms pozicijoms taikyti išimtį;

(90) laikotarpiui iki finansų krizės buvo būdinga tai, kad intensyviai augo įstaigų pozicijos, susijusios su nuosavomis lėšomis (svertas). Finansų krizės metu dėl nuostolių ir finansavimo trūkumo įstaigos buvo priverstos per trumpą laikotarpį iš esmės sumažinti savo svertą. Tai sustiprino spaudimą turto kainoms ir sukėlė dar didesnių nuostolių įstaigoms, o tai savo ruožtu lėmė tolesnį jų nuosavų lėšų mažėjimą. Galiausiai dėl šios neigiamos spiralės sumažėjo realiosios ekonomikos galimybės gauti kreditų, o krizė tapo gilesnė ir ilgesnė;

([1]) OL L 201, 2012 7 27, p. 1.
([2]) OL L 302, 2009 11 17, p. 97.

▼B

(91) rizika grindžiamas nuosavų lėšų reikalavimas yra ypač svarbus, siekiant užtikrinti, kad nuosavų lėšų dydžio reikalavimas būtų pakankamas nenumatytiems nuostoliams padengti. Tačiau krizė parodė, kad vien to reikalavimo nepakanka, kad įstaigoms būtų užkirstas kelias prisiimti pernelyg didelę ir netvarią sverto riziką;

(92) 2009 m. rugsėjo mėn. G-20 vadovai įsipareigojo parengti tarptautiniu lygiu sutartas taisykles, kuriomis būtų atgrasoma nuo pernelyg didelio sverto susidarymo. Tuo tikslu jie pritarė tam, kad būtų įvestas sverto koeficientas, kaip papildoma sistemos „Bazelis II“ priemonė;

(93) 2010 m. gruodžio mėn. BBPK paskelbė gaires, kuriose nustatė sverto koeficiento apskaičiavimo metodiką. Tose taisyklėse numatytas stebėjimo laikotarpis, truksiantis nuo 2013 m. sausio 1 d. iki 2017 m. sausio 1 d., kurio metu bus vykdoma sverto koeficiento, jo sudedamųjų dalių ir poveikio, susijusio su rizika grindžiamu reikalavimu, stebėsena. Remdamasis stebėjimo laikotarpio rezultatais 2017 m. pirmą pusmetį BBPK ketina padaryti galutinius sverto koeficiento apibrėžties ir dydžio patikslinimus, kad, remiantis tinkama analize ir suderintu koeficiento dydžiu, nuo 2018 m. sausio 1 d. būtų galima pereiti prie privalomo reikalavimo. BBPK gairėse taip pat numatyta, kad nuo 2015 m. sausio 1 d. turi būti atskleidžiami duomenys apie sverto koeficientą ir jo sudedamąsias dalis;

(94) sverto koeficientas yra Sąjungos nauja reguliavimo ir priežiūros priemonė. Pagal tarptautinius susitarimus pirmiausia jis turėtų būti įvestas kaip papildoma priemonė, kurią priežiūros institucijų nuožiūra būtų galima taikyti pavienėms įstaigoms. Nustačius įstaigų informacijos teikimo prievoles, būtų sudarytos sąlygos tinkamai peržiūrėti ir patikslinti jos dydį, siekiant nuo 2018 m. pereiti prie privalomos priemonės;

(95) peržiūrint sverto koeficiento poveikį įvairiems verslo modeliams, ypač daug dėmesio turėtų būti skirta tiems verslo modeliams, kurie, kaip manoma, yra susiję su maža rizika, pavyzdžiui, hipotekos paskoloms ir specializuotam skolinimui dalyvaujant regioninėms, vietos valdžios institucijoms arba viešojo sektoriaus subjektams. Remdamasi gautais duomenimis ir stebėjimo laikotarpiu atlikto priežiūrinio tikrinimo išvadomis, EBI turėtų bendradarbiaudama su kompetentingomis institucijomis parengti verslo modelių ir įvairios rizikos klasifikaciją. Remiantis tinkama analize, taip pat atsižvelgiant į ankstesnių laikotarpių duomenis ir testavimo nepalankiausiomis sąlygomis scenarijus turėtų būti įvertinti sverto koeficiento dydžiai, kurie būtų pakankami atitinkamų verslo modelių atsparumui užtikrinti, ir įvertinta, ar tuos dydžius reikia nustatyti ribinių verčių ar intervalų forma. Po stebėjimo laikotarpio ir atlikto atitinkamų sverto koeficiento dydžių derinimo, remdamasi įvertinimu, EBI gali paskelbti atitinkamą statistinių duomenų, susijusių su sverto koeficientu, apžvalgą, apimančią vidurkius ir standartinius nuokrypius. Patvirtinus sverto koeficiento reikalavimą, EBI turėtų paskelbti atitinkamą statistinių duomenų, susijusių su sverto koeficientu, apžvalgą, apimančią vidutinius dydžius ir standartinius nukrypimus nurodytų įstaigų kategorijų atžvilgiu;

▼B

(96) įstaigos turėtų vykdyti sverto lygio ir pokyčių, taip pat sverto rizikos stebėseną, kuri turėtų sudaryti vidaus kapitalo pakankamumo vertinimo proceso dalį. Tokia stebėsena turėtų būti įtraukta į priežiūrinio tikrinimo procesą. Visų pirma įsigaliojus sverto koeficiento reikalavimams kompetentingos institucijos turėtų stebėti verslo modelių ir atitinkamo rizikos pobūdžio pokyčius, kad būtų užtikrinta aktuali ir tinkama įstaigų klasifikacija;

(97) geros valdymo struktūros, skaidrumas ir informacijos atskleidimas – itin svarbūs patikimos atlygio politikos veiksniai. Siekiant užtikrinti pakankamą jų atlygio struktūrų ir susijusios rizikos skaidrumą rinkoje, įstaigos turėtų atskleisti išsamią informaciją apie tų darbuotojų, kurių profesinė veikla daro esminį poveikį įstaigos rizikos pobūdžiui, atlygio politiką, praktiką ir, dėl konfidencialumo priežasčių, bendras sumas. Ta informacija turėtų būti pateikta visiems suinteresuotiesiems subjektams. Tais konkrečiais reikalavimais neturėtų būti daromas poveikis informacijos atskleidimo bendresnio pobūdžio reikalavimams, susijusiems su horizontaliai sektoriuose taikoma atlygio politika. Be to, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama reikalauti, kad įstaigos pateiktų išsamesnės informacijos apie atlygį;

(98) dėl kredito reitingų agentūros pripažinimo išorine kredito rizikos vertinimo institucija (ECAI) neturėtų būti dar labiau apribotos galimybės patekti į rinką, kurioje šiuo metu jau vyrauja trys pagrindinės agentūros. EBI ir ECBS centriniai bankai, nepalengvindami ir nesupaprastindami proceso, turėtų numatyti didesnio skaičiaus kredito reitingo agentūrų pripažinimą išorinėmis kredito rizikos vertinimo institucijomis taip atveriant rinką kitoms įmonėms;

(99) 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ([1]) ir 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo ([2]) turėtų būti visiškai taikomi tvarkant asmens duomenis šio reglamento tikslais;

(100) įstaigos turėti turėti diversifikuotą likvidžiojo turto atsargą, kurią jos galėtų panaudoti likvidumo poreikiams patenkinti susiklosčius trumpalaikei likvidumo požiūriu nepalankiai padėčiai. Kadangi *ex-ante* neįmanoma aiškiai žinoti, kuris konkretus turtas kiekvienoje turto klasėje gali patirti sukrėtimų *ex-post*, tikslinga skatinti kaupti diversifikuotą aukštos kokybės likvidumo atsargą, sudarytą iš įvairių kategorijų turto. Dėl turto koncentracijos ir pernelyg

([1]) OL L 281, 1995 11 23, p. 31.
([2]) OL L 8, 2001 1 12, p. 1.

▼B

didelio kliovimosi rinkos likvidumu kyla sisteminė riziką finansų sektoriuje, taigi, to reikėtų vengti. Todėl pradiniame stebėjimo etape reikėtų atsižvelgti į platų kokybiško turto rinkinį, kuriuo bus naudojamasi rengiant padengimo likvidžiuoju turtu rodiklio apibrėžtį. Tikimasi, kad, nustatant vienodą likvidžiojo turto apibrėžtį, bent vyriausybės obligacijos ir padengtos obligacijos, kuriomis prekiaujama skaidriose rinkose ir kuriomis sukuriama apyvarta, bus laikomos itin didelio likvidumo ir itin aukštos kredito kokybės turtu. Taip pat būtų tikslinga 416 straipsnio 1 dalies a–c punktus atitinkantį turtą įtraukti į atsargą be apribojimų. Jei įstaigos naudoja likvidumo atsargas, jos turėtų parengti planą, kaip atkurti turimo likvidžiojo turto lygį, o kompetentingos institucijos turėtų užtikrinti, kad tas planas būtų tinkamas ir būtų įgyvendinamas;

(101) likvidžiojo turto atsargomis turėtų būti galima pasinaudoti bet kuriuo metu netenkamų pinigų srautui padengti. Likvidumo poreikių lygis susiklosčius trumpalaikei likvidumo požiūriu nepalankiai padėčiai turėtų būti nustatomas standartizuotu būdu, siekiant užtikrinti, kad būtų taikomas vienodas patikimumo standartas ir sukurtos vienodos veiklos sąlygos. Turėtų būti užtikrinta, kad toks standartizuotas nustatymas turėtų numatyti padarinius finansų rinkoms, kreditų teikimui ir ekonomikos augimui, taip pat atsižvelgiant į įvairius įstaigų verslo bei investicijų modelius ir finansavimo aplinką visoje Sąjungoje. Šiuo tikslu turėtų būti nustatytas padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimo stebėjimo laikotarpis. Remiantis stebėjimų rezultatais ir EBI ataskaitomis, Komisija turėtų būti įgaliota priimti deleguotąjį aktą, kuriuo Sąjungoje būtų laiku nustatytas išsamus ir suderintas padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimas. Siekiant užtikrinti visuotinį suderinimą likvidumo reguliavimo srityje, deleguotieji aktai, kuriais nustatomas padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimas, turėtų būti lygintini su padengimo likvidžiuoju turtu santykiu, nustatytu BBPK galutinėje tarptautinėje likvidumo rizikos vertinimo, standartų ir stebėsenos sistemoje, atsižvelgiant į Sąjungos ir nacionalines ypatybes;

(102) tuo tikslu stebėjimo laikotarpiu EBI turėtų peržiūrėti ir įvertinti, *inter alia*, ar tinkama 60 % ribinė vertė 1 lygio likvidžiajam turtui, 75 % dydžio gaunamų pinigų srauto riba, palyginti netenkamų pinigų srauto dydžiu, ir padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimo laipsniškas įvedimas pradedant 60 % nuo 2015 m. sausio 1 d., laipsniškai didinant iki 100 %. Vertindama ir teikdama ataskaitas dėl vienodų likvidžiojo turto atsargų apibrėžčių EBI savo analizėje turėtų atsižvelgti į BBPK aukštos kokybės likvidžiojo turto apibrėžtį, atsižvelgdama į Sąjungos ir nacionalines ypatybes. Kadangi EBI turėtų nustatyti, kuria valiuta Sąjungoje įsisteigusių įstaigų likvidžiojo turto reikalavimas viršija ta valiuta turimo likvidžiojo turto sumą, EBI taip pat turėtų kasmet išnagrinėti, ar turėtų būti taikomos nukrypti leidžiančios nuostatos, įskaitant šiame reglamente nustatytas nukrypti leidžiančias nuostatas.

▼B

Be to, EBI turėtų kasmet įvertinti, ar turėtų būti nustatytos su tokiomis nukrypti leidžiančiomis nuostatomis ir šiame reglamente jau nustatytomis nukrypti leidžiančiomis nuostatomis susijusios papildomos jų taikymo Sąjungoje įsisteigusioms įstaigoms sąlygos, ar reikėtų patikslinti galiojančias sąlygas. EBI turėtų savo vertinimo rezultatus įtraukti į Komisijai teikiamą metinę ataskaitą;

(103) siekdama padidinti veiksmingumą ir sumažinti administracinę naštą, EBI turėtų nustatyti nuoseklią atskaitomybės teikimo sistemą, grindžiamą suderintu likvidumo reikalavimų standartų rinkiniu, kuri turėtų būti taikoma visoje Sąjungoje. Šiuo tikslu EBI turėtų parengti vienodas atskaitomybės teikimo formas ir IT sprendimus, kuriais būtų atsižvelgta į šio reglamento ir Direktyvos 2013/36/ES nuostatas. Iki visų likvidumo reikalavimų taikymo dienos įstaigos turėtų toliau laikytis savo nacionalinių informacijos teikimo reikalavimų;

(104) bendradarbiaudama su ESRV, EBI turėtų parengti gaires dėl likvidžiojo turto atsargų naudojimo susiklosčius nepalankiausioms sąlygoms principų;

(105) neturėtų būti laikoma savaime suprantamu dalyku, kad įstaigos gaus likvidumo paramą iš kitų tai pačiai grupei priklausančių įstaigų, kai jos susidurs su mokėjimo prievolių įgyvendinimo sunkumais. Tačiau, laikydamosi griežtų sąlygų ir visų dalyvaujančių kompetentingų institucijų individualaus susitarimo, kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę leisti atskiroms įstaigoms netaikyti padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimo ir toms įstaigoms taikyti konsoliduotą reikalavimą, kad joms būtų suteikta galimybė valdyti savo likvidumą centralizuotai grupės ar pogrupio lygiu;

(106) tuo pačiu, kai išimtis nesuteikiama, likvidumo srautams tarp tai pačiai grupei priklausančių dviejų įstaigų, kurioms taikoma konsoliduota priežiūra, lengvatiniai gaunamų pinigų srauto ir netenkamų pinigų srauto koeficientai, padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimui tapus privaloma priemone, turėtų būti suteikiami tik tais atvejais, kai imtasi visų būtinų apsaugos priemonių. Tokios konkrečios lengvatinės sąlygos turėtų būti tiksliai apibrėžtos ir susietos su tam tikrų griežtų ir objektyvių sąlygų vykdymu. Konkrečios sąlygos, taikomos tam tikros grupės vidaus srautams, turėtų būti apibrėžtos naudojant objektyviais kriterijais ir parametrais grindžiamą metodiką, siekiant nustatyti konkrečius gaunamų pinigų srauto ir netenkamų pinigų srauto tarp įstaigos ir jos sandorio šalies lygius. Remiantis stebėjimų rezultatais ir EBI ataskaita, Komisijai, kai to reikia ir kai ji priima deleguotąjį aktą pagal šį reglamentą dėl padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimo nustatymo, turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriuose būtų nustatytos tos konkrečios grupės viduje taikomos sąlygos, metodai ir objektyvūs kriterijai, su kuriais jos būtų susietos; be to, bendrame sprendime turėtų būti nustatyta tų kriterijų vertinimo tvarka;

(107) Airijos nacionalinės turto valdymo agentūros (NAMA) išleistos obligacijos yra itin svarbios Airijos bankininkystės sektoriaus

▼B

atsigavimui; jų išleidimui išankstinį sutikimą davė valstybės narės, o Komisija šį išleidimą patvirtino kaip valstybės pagalbą, t. y. paramos priemonę, skirtą sumažėjusios vertės turtui pašalinti iš tam tikrų kredito įstaigų balanso. Tokių obligacijų išleidimas, Komisijos ir ECB remiama pereinamojo laikotarpio priemonė, yra sudėtinė Airijos bankininkystės sistemos pertvarkymo dalis. Airijos Vyriausybė šioms obligacijoms suteikė garantiją ir jos yra reikalavimus atitinkanti užtikrinimo priemonė pinigų institucijose. Komisija deleguotuoju aktu, kurį ji priima pagal šį reglamentą dėl padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimo nustatymo, turėtų spręsti klausimą dėl konkrečių subjektų, turinčių sutikimą dėl Sąjungos valstybės pagalbos, išleisto arba garantuoto perleidžiamojo turto tęstinumo mechanizmų. Tuo tikslu Komisija turėtų atsižvelgti į tai, kad pagal šį reglamentą padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimus skaičiuojančioms įstaigoms iki 2019 m. gruodžio mėn. turėtų būti leidžiama NAMA pirmaeiles obligacijas laikyti itin didelio likvidumo ir itin aukštos kredito kokybės turtu;

(108) lygiai taip pat Ispanijos turto valdymo bendrovės išleistos obligacijos yra itin svarbios Ispanijos bankininkystės sektoriaus atsigavimui; ši pereinamojo laikotarpio priemonė, kurią remia Komisija ir ECB, yra sudėtinė Ispanijos bankininkystės sistemos pertvarkymo dalis. Kadangi jų išleidimas numatytas Susitarimo memorandume dėl finansų sektoriaus politikos sąlygų, kurį 2012 m. liepos 23 d. pasirašė Komisija ir Ispanijos valdžios institucijos, o turto perleidimas turi būti patvirtintas Komisijos kaip valstybės pagalbos priemonė, skirta sumažėjusios vertės turtui pašalinti iš tam tikrų kredito įstaigų balanso, ir tiek, kiek Ispanijos Vyriausybė šioms obligacijoms suteikė garantiją ir jos yra reikalavimus atitinkanti užtikrinimo priemonė pinigų institucijose, Komisija deleguotuoju aktu, kurį ji priima pagal šį reglamentą dėl padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimo nustatymo, turėtų spręsti klausimą dėl konkrečių subjektų, turinčių sutikimą dėl Sąjungos valstybės pagalbos, išleisto arba garantuoto perleidžiamojo turto tęstinumo mechanizmų. Tuo tikslu Komisija turėtų atsižvelgti į tai, kad pagal šį reglamentą padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimus skaičiuojančioms įstaigoms bent iki 2023 m. gruodžio mėn. turėtų būti leidžiama Ispanijos turto valdymo bendrovės pirmaeiles obligacijas laikyti itin didelio likvidumo ir itin aukštos kredito kokybės turtu;

(109) Komisija, remdamasi ataskaitomis, kurias turi teikti EBI, ir rengdama pasiūlymą dėl deleguotojo akto dėl padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimų, turėtų taip pat apsvarstyti, ar juridinių asmenų, panašių į NAMA Airijoje ar Ispanijos turto valdymo bendrovę, įsteigtų tuo pačiu tikslu ir esančių itin svarbiais bankininkystės sektoriaus atsigavimui bet kurioje kitoje valstybėje narėje, išleistos pirmaeilės obligacijos turėtų būti vertinamos taip pat, jei atitinkamos valstybės narės centrinė valdžia suteikė joms garantiją ir jos yra reikalavimus atitinkanti užtikrinimo priemonė pinigų institucijose;

(110) EBI, rengdama techninių reguliavimo standartų projektus dėl metodų, skirtų papildomam netenkamų pinigų srautui

▼B

apskaičiuoti, nustatymo, turėtų apsvarstyti galimybę taikyti ankstesnio laikotarpio duomenimis grindžiamą standartizuotą požiūrį kaip tokio apskaičiavimo metodą;

(111) kol grynasis pastovaus finansavimo rodiklis bus įdiegtas kaip privalomas būtiniausias standartas, įstaigos turėtų vykdyti bendrą finansavimo prievolę. Bendra finansavimo prievolė neturėtų būti reikalavimas laikytis rodiklio. Jei, laukiant, kol bus įdiegtas grynasis pastovaus finansavimo rodiklis, kaip privalomas standartas nacionalinėse nuostatose bus įdiegtas pastovaus finansavimo rodiklis, įstaigos turėtų atitinkamai laikytis šio būtiniausio standarto;

(112) be trumpalaikių likvidumo poreikių įstaigos taip pat turėtų įdiegti finansavimo struktūras, kurios būtų stabilios atsižvelgiant į ilgalaikę perspektyvą. 2010 m. gruodžio mėn. BBPK sutarė, kad ne vėliau kaip 2018 m. sausio 1 d. grynasis pastovaus finansavimo rodiklis taps būtiniausiu standartu ir kad BBPK įdiegs griežtus informacijos teikimo procesus, skirtus šio rodiklio stebėsenai pereinamuoju laikotarpiu vykdyti, toliau stebės šių standartų poveikį finansų rinkoms, kreditų teikimui bei ekonomikos augimui ir prireikus šalins nenumatytus padarinius. Taigi BBPK sutarė, kad bus nustatytas grynojo pastovaus finansavimo rodiklio stebėjimo laikotarpis, jam bus taikoma nuostata dėl peržiūros. Tomis aplinkybėmis EBI, remdamasi pagal šį reglamentą pateikta informacija, įvertins, kokią pastovaus finansavimo reikalavimo struktūrą reikėtų pasirinkti. Remdamasi šiuo vertinimu, Komisija turėtų pateikti ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai kartu su atitinkamais pasiūlymais, kad tokį reikalavimą būtų galima nustatyti ne vėliau kaip 2018 m.;

(113) tam tikrų įstaigų valdymo trūkumai buvo vienas iš veiksnių, prisidėjusių prie to, kad bankų sektorius prisiėmė pernelyg didelę ir nepagrįstą riziką, o dėl to kai kurios įstaigos bankrutavo ir kilo sisteminių problemų;

(114) siekiant sudaryti palankesnes sąlygas įstaigų valdymo praktikos stebėsenai ir padidinti rinkos drausmę, įstaigos turėtų viešai skelbti duomenis apie savo valdymo tvarką. Jų valdymo organai turėtų patvirtinti ir viešai skelbti pranešimą, kuriame visuomenė būtų patikinta, kad ta tvarka yra tinkama ir veiksminga;

(115) kad būtų atsižvelgta į įstaigų verslo modelių įvairovę vidaus rinkoje, tam tikri ilgalaikiai struktūriniai reikalavimai, pvz., grynasis pastovaus finansavimo rodiklis ir sverto koeficientas, turėtų būti atidžiai nagrinėjami siekiant skatinti įvairias patikimas bankininkystės sistemas, kurios tarnauja ir turėtų toliau tarnauti Sąjungos ekonomikai;

(116) siekiant užtikrinti nenutrūkstamą finansinių paslaugų teikimą namų ūkiams ir įmonėms būtina nuolatinio finansavimo sistema. Ilgalaikio finansavimo srautams daugelyje valstybių narių bankais besiremiančiose finansų sistemose apskritai gali būti būdingos kitokios ypatybės nei tos, kurios jiems būdingos kitose tarptautinėse rinkose. Be to, valstybėse narėse gali būti sukurtos specialios finansavimo sistemos siekiant teikti nuolatinį finansavimą ilgalaikėms investicijoms, įskaitant decentralizuotas bankininkystės sistemas, skirtas likvidumui ar specializuotiems nekilnojamojo turto hipotekos vertybiniams popieriams, kuriais prekiaujama didelio likvidumo rinkose arba kuriuos ilgalaikių investicijų investuotojai laiko gera investicija, palaikyti. Tuos struktūrinius

▼B

veiksnius reikėtų nuodugniai išnagrinėti. Siekiant to tikslo, labai svarbu, kad kai tik bus galutinai parengti tarptautiniai standartai, EBI ir ESRV, remdamosi pagal šį reglamentą reikalaujamomis ataskaitomis, įvertintų, kaip turėtų būti apibrėžtas pastovaus finansavimo reikalavimas visapusiškai atsižvelgiant į finansavimo struktūrų įvairovę Sąjungos bankininkystės rinkoje;

(117) siekiant užtikrinti progresyvų nuosavų lėšų lygio ir riziką ribojančios nuosavų lėšų apibrėžties koregavimą visoje Sąjungoje, taip pat šiame reglamente pateiktos nuosavų lėšų apibrėžties konvergenciją pereinamuoju laikotarpiu, šiame reglamente nustatytas nuosavų lėšų reikalavimas turėtų būti diegiamas laipsniškai. Itin svarbu užtikrinti, kad šie reikalavimai būtų diegiami laipsniškai, atsižvelgiant į valstybių narių neseniai įdiegtus nuosavų lėšų reikalavimų patobulinimus ir valstybėse narėse galiojančias nuosavų lėšų apibrėžtis. Tuo tikslu pereinamuoju laikotarpiu kompetentingos institucijos turėtų nustatyti anksčiausią ir vėliausią terminus, kada turėtų būti įdiegtas šiame reglamente nustatytas nuosavų lėšų lygis ir riziką ribojantys koregavimai;

(118) siekiant sudaryti palankesnes sąlygas sklandžiam perėjimui nuo šiuo metu valstybėse narėse taikomų skirtingų riziką ribojančių koregavimų prie šiame reglamente nustatytų riziką ribojančių koregavimų, kompetentingos institucijos turėtų galėti pereinamuoju laikotarpiu ir toliau tam tikrais atvejais reikalauti, kad įstaigos atliktų riziką ribojančius nuosavų lėšų koregavimus, kuriais nukrypstama nuo šio reglamento;

(119) siekiant užtikrinti, kad įstaigos turėtų pakankamai laiko pasiekti naują reikalaujamą nuosavų lėšų lygį ir laikytis jų apibrėžties, tam tikros kapitalo priemonės, kurios neatitinka šiame reglamente pateiktos nuosavų lėšų apibrėžties, nuo 2013 m. sausio mėn. 1 d. iki 2021 m. gruodžio 31 d. turėtų būti laipsniškai panaikintos. Tai pat tam tikros valstybės finansuojamos priemonės tam tikrą laiką turėtų būti visiškai pripažįstamos kaip nuosavos lėšos. Be to, akcijų priedai, susiję su straipsniais, kurie priskiriami prie nuosavų lėšų pagal Direktyvos 2006/48/EB perkėlimo į nacionalinę teisę priemones, tam tikromis aplinkybėmis turėtų būti priskiriami prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo;

(120) siekiant užtikrinti progresyvią konvergenciją įgyvendinant vienodas taisykles dėl įstaigų duomenų atskleidimo rinkos dalyviams pateikiant tikslią ir išsamią informaciją apie konkrečių įstaigų rizikos pobūdį, duomenų atskleidimo reikalavimai turėtų būti diegiami laipsniškai;

(121) siekiant atsižvelgti į pokyčius rinkoje ir šio reglamento taikymo patirtį, Komisija turėtų teikti ataskaitas Europos Parlamentui ir Tarybai, prireikus kartu su pasiūlymais dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, dėl galimo kapitalo poreikio reikalavimų poveikio ekonominiam ciklui, minimalaus nuosavų lėšų reikalavimo obligacijomis padengtoms pozicijoms, didelių pozicijų, likvidumo reikalavimų, sverto, perduotų kredito rizikos pozicijų, sandorio šalies kredito rizikos ir pradinės rizikos metodo, mažmeninių pozicijų, reikalavimus atitinkančio kapitalo apibrėžties ir šio reglamento taikymo lygio;

▼B

(122) pagrindinis kredito įstaigų veiklą reglamentuojančios teisinės sistemos uždavinys turėtų būti užtikrinti svarbiausių paslaugų realiajai ekonomikai teikimą, sykiu ribojant neatsakingo elgesio riziką. Mažmeninės ir investicinės bankininkystės veiklos struktūrinis atskyrimas bankų grupės viduje galėtų būti viena iš pagrindinių priemonių siekiant šio tikslo. Todėl jokia esamos reguliavimo sistemos nuostata neturėtų užkirsti kelio nustatyti priemones tokiam atskyrimui įgyvendinti. Komisija turėtų išnagrinėtų galimybes įgyvendinti tokį struktūrinį atskyrimą Sąjungoje ir pateikti ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai, prireikus kartu su pasiūlymais dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų;

(123) panašiai siekiant apsaugoti indėlininkus ir išsaugoti finansinį stabilumą, valstybėms narėms taip pat turėtų būti leidžiama patvirtinti struktūrines priemones, kurių reikia tose valstybėse narėse leidimą veikti turinčioms kredito įstaigoms, kad jos sumažintų savo pozicijas įvairiuose juridiniuose subjektuose, atsižvelgiant į jų veiklą, tačiau neatsižvelgiant į jų veiklos vykdymo vietą. Vis dėlto, kadangi šios priemonės galėtų turėti neigiamo poveikio ir dėl jų galėtų būti suskaidyta vidaus rinka, jos turėtų būti patvirtinamos tik laikantis griežtų sąlygų, kol įsigalios būsimas teisės aktas, kuriuo bus aiškiai suderintos tokios priemonės;

(124) siekiant tiksliau apibrėžti šiame reglamente nustatytus reikalavimus, Komisijai pagal SESV 290 straipsnį turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl techninių šio reglamento patikslinimų siekiant paaiškinti apibrėžtis, užtikrinti vienodą šio reglamento taikymą arba atsižvelgti į pokyčius finansų rinkose, suderinti terminiją ir suformuluoti sąvokų apibrėžtis, atsižvelgiant į vėlesnius susijusius aktus, suderinti šio reglamento nuostatas dėl nuosavų lėšų siekiant atsižvelgti į apskaitos standartų arba Sąjungos teisės pokyčius arba į priežiūros praktikos konvergenciją, išplėsti pozicijų klasių sąrašus standartizuoto metodo ar IRB metodo atžvilgiu siekiant atsižvelgti į pokyčius finansų rinkose, patikslinti tam tikras sumas, susijusias su tomis pozicijų klasėmis, siekiant atsižvelgti į infliacijos poveikį, patikslinti nebalansinių straipsnių sąrašus ir klasifikavimą, patikslinti konkrečias nuostatas ir techninius kriterijus dėl sandorio šalies kredito rizikos vertinimo, standartizuoto metodo ir IRB metodo, kredito rizikos sumažinimo, pakeitimo vertybiniais popieriais, operacinės rizikos, rinkos rizikos, likvidumo, sverto ir informacijos atskleidimo siekiant atsižvelgti į pokyčius finansų rinkose arba apskaitos standartų ar Sąjungos teisės pokyčius, priežiūros praktikos ir rizikos vertinimo konvergenciją, taip pat į įvairių klausimų, susijusių su Direktyvos 2004/39/EB taikymo sritimi, peržiūros rezultatus;

(125) pagal SESV 290 straipsnį Komisijai taip pat turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl laikino šiame reglamente nustatytų reikalavimų dėl nuosavų lėšų arba rizikos koeficientų sumažinimo siekiant atsižvelgti į konkrečias aplinkybes, paaiškinti šio reglamento nuostatų dėl didelių pozicijų netaikymo tam tikroms pozicijoms atvejus, nustatyti sumas, svarbias apskaičiuojant kapitalo poreikį prekybos knygoje, siekiant atsižvelgti į pokyčius ekonomikos ir pinigų politikos srityse, patikslinti investicinių įmonių, kurios gali naudotis tam tikromis nuostatomis, leidžiančiomis nukrypti nuo reikalaujamo nuosavų lėšų lygio, kategorijas, siekiant

▼B

atsižvelgti į pokyčius finansų rinkose; paaiškinti reikalavimą, kad investicinės įmonės turi turėti tokį nuosavų lėšų kiekį, kuris būtų lygus vienam ketvirtadaliui jų fiksuotųjų praėjusių metų pridėtinių išlaidų, siekiant užtikrinti vienodą šio reglamento taikymą, nustatyti nuosavų lėšų sudedamąsias dalis, iš kurių turėtų būti daromi įstaigos turimų atitinkamų subjektų kapitalo priemonių atskaitymai, nustatyti papildomas pereinamąsias nuostatas dėl aktuarinio pelno ir nuostolių vertinimo, vertinant įstaigų įsipareigojimus mokėti nustatyto dydžio pensijų išmokas. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;

(126) vadovaujantis Deklaracija Nr. 39 dėl SESV 290 straipsnio, Komisija turėtų toliau konsultuotis su valstybių narių paskirtais ekspertais rengdama deleguotųjų aktų finansinių paslaugų srityje projektus pagal jos nustatytą tvarką;

(127) techniniais finansinių paslaugų standartais turėtų būti užtikrintas suderinimas, vienodos sąlygos ir tinkama indėlininkų, investuotojų ir vartotojų apsauga visoje Sąjungoje. Būtų veiksminga ir tikslinga patikėti EBI, kuri yra itin specializuotą kompetenciją turinti įstaiga, rengti su politikos pasirinkimu nesusijusių techninių reguliavimo ir įgyvendinimo standartų projektus, kurie būtų teikiami Komisijai. EBI, rengdama techninius standartus, turėtų užtikrinti veiksmingas administracines ir informacijos teikimo procedūras. Informacijos teikimo formos turėtų atitikti įstaigų veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą;

(128) Komisija turėtų priimti EBI parengtus techninių reguliavimo standartų projektus dėl savidraudos įmonių, kooperatinių bendrijų, taupymo įstaigų arba panašių subjektų, tam tikrų nuosavų lėšų priemonių, riziką ribojančių koregavimų, atskaitymų iš nuosavų lėšų, papildomų nuosavų lėšų priemonių, mažumos dalių, bankininkystės paslaugas papildančių paslaugų, kredito rizikos koregavimo vertinimo, įsipareigojimų neįvykdymo tikimybės, nuostolių dėl įsipareigojimų neįvykdymo, turto rizikos vertinimo metodų, priežiūros praktikos konvergencijos, likvidumo, pereinamųjų reikalavimų nuosavoms lėšoms, priimdama deleguotuosius aktus pagal SESV 290 straipsnį ir Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Komisija ir EBI turėtų užtikrinti, kad tuos standartus ir reikalavimus visos atitinkamos įstaigos galėtų taikyti tokiu būdu, kuris atitiktų tų įstaigų ir jų veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą;

▼B

(129) kai kurių šiuo reglamentu numatytų deleguotųjų aktų, pavyzdžiui, deleguotojo akto dėl padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimo, įgyvendinimas gali turėti labai dideli poveikį įstaigoms, kurių atžvilgiu vykdoma priežiūra, ir realiajai ekonomikai. Komisija turėtų užtikrinti, kad dar prieš paskelbiant deleguotuosius aktus Europos Parlamentas ir Taryba visada būtų tinkamai informuojami apie atitinkamus tarptautinio lygmens pokyčius ir tuometinę Komisijos nuomonę;

(130) Komisijai taip pat reikėtų suteikti įgaliojimus įgyvendinimo aktais pagal SESV 291 straipsnį ir Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį priimti EBI parengtus techninius įgyvendinimo standartus dėl konsolidavimo, bendrų sprendimų, informacijos teikimo, duomenų atskleidimo, hipoteka užtikrintų pozicijų, rizikos vertinimo, turto vertinimo pagal riziką metodų, rizikos koeficientų ir tam tikrų pozicijų specifikacijų, pasirinkimo sandorių ir varantų vertinimo, nuosavybės priemonių ir užsienio valiutos pozicijų vertinimo, vidaus modelių naudojimo, sverto ir nebalansinių straipsnių;

(131) atsižvelgiant į techninių reguliavimo standartų, kurie turi būti priimti pagal šį reglamentą, pobūdį ir skaičių, tais atvejais, kai Komisija priima techninį reguliavimo standartą, kuris yra lygiai toks pats, kaip EBI pateiktas techninio reguliavimo standarto projektas, laikotarpis, per kurį Europos Parlamentas arba Taryba gali pareikšti prieštaravimų dėl techninio reguliavimo standarto, turėtų būti pratęstas, jei reikia, vienu mėnesiu. Be to, Komisija turėtų stengtis laiku priimti techninius reguliavimo standartus, kad Europos Parlamentas ir Taryba galėtų išsamiai patikrinti, atsižvelgiant į techninių reguliavimo standartų apimtį ir sudėtingumą, Europos Parlamento ir Tarybos darbo tvarkos taisyklių ypatybes, darbo grafiką ir sudėtį;

(132) kad būtų užtikrintas aukšto lygio skaidrumas, EBI turėtų pradėti konsultacijas dėl šiame reglamente nurodytų techninių standartų projektų. EBI ir Komisija turėtų kuo greičiau pradėti rengti savo ataskaitas dėl likvidumo reikalavimų ir sverto, kaip numatyta šiame reglamente;

(133) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamasi pagal 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai ([1]);

(134) remiantis SESV 345 straipsniu, kuriame numatyta, kad Sutartys jokiu būdu nepažeidžia valstybių narių taisyklių, reglamentuojančių nuosavybės sistemą, šiuo reglamentu nenustatomos nei palankesnės, nei diskriminuojančios sąlygos nuosavybės rūšims, kurios patenka į jo taikymo sritį;

([1]) OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

▼B

(135) pagal Reglamento (EB) Nr. 45/2001 28 straipsnio 2 dalį buvo konsultuotasi su Europos duomenų priežiūros pareigūnu ir jis pateikė nuomonę ([1]);

(136) Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

PIRMA DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

I ANTRAŠTINĖ DALIS

DALYKAS, TAIKYMO SRITIS IR APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Taikymo sritis

Šiame reglamente nustatomos vienodos taisyklės dėl bendrųjų prudencinių reikalavimų, kuriuos dėl toliau nurodytų aspektų turi atitikti įstaigos, kurių priežiūra vykdoma pagal Direktyvą 2013/36/ES:

a) nuosavų lėšų reikalavimą, susijusį su visapusiškai kiekybiškai įvertinamais, vienodais ir standartizuotais kredito rizikos, rinkos rizikos, operacinės rizikos ir atsiskaitymo rizikos aspektais;

b) dideles pozicijas ribojančius reikalavimus;

c) kai įsigalios 460 straipsnyje nurodytas deleguotasis aktas, likvidumo reikalavimus, susijusius su visapusiškai kiekybiškai įvertinamais, vienodais ir standartizuotais likvidumo rizikos aspektais;

d) informacijos teikimo reikalavimus, susijusius su a, b ir c punktais bei svertu;

e) viešo atskleidimo reikalavimus.

Šis reglamentas netaikomas kompetentingoms institucijoms keliamiems informacijos atskleidimo reikalavimams įstaigų prudencinio reguliavimo ir priežiūros srityse, kaip nustatyta Direktyvoje 2013/36/ES.

2 straipsnis

Priežiūros įgaliojimai

Siekiant užtikrinti šio reglamento laikymąsi kompetentingoms institucijoms suteikiami įgaliojimai ir jos laikosi Direktyvoje 2013/36/ES nustatytų procedūrų.

([1]) OL C 175, 2012 6 19, p. 1.

▼B

3 straipsnis

Griežtesnių reikalavimų taikymas įstaigose

Šiuo reglamentu įstaigoms nedraudžiama turėti daugiau nuosavų lėšų ir didesnes jų sudedamąsias dalis, nei reikalaujama šiame reglamente, arba taikyti griežtesnes priemones, nei reikalaujama šiame reglamente.

4 straipsnis

Apibrėžtys

1. Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

1) kredito įstaiga – įmonė, kuri verčiasi indėlių ar kitų grąžintinų lėšų priėmimu iš visuomenės ir paskolų teikimu savo sąskaita;

2) investicinė įmonė – asmuo, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte, kuriam taikomi toje direktyvoje išdėstyti reikalavimai, išskyrus:

a) kredito įstaigas;

b) vietos įmones;

c) įmones, kurios neturi leidimo teikti Direktyvos 2004/39/EB I priedo B skirsnio 1 punkte nurodytos papildomos paslaugos, kurios teikia tik vieną arba kelias iš investicinių paslaugų ir vykdančias tik vieną arbą kelias iš investicinių veiklų, nurodytų tos direktyvos I priedo A skirsnio 1, 2, 4 ir 5 punktuose, ir kurios neturi leidimo saugoti jų klientams priklausančių pinigų ar vertybinių popierių, ir kurios dėl tos priežasties jokiais atvejais negali įsiskolinti savo klientams;

3) įstaiga – kredito įstaiga arba investicinė įmonė;

4) vietos įmonė – įmonė, savo sąskaita veikianti finansinių ateities ir pasirinkimo sandorių arba kitų išvestinių finansinių priemonių rinkose, taip pat pinigų rinkose, siekdama vienintelio tikslo – apdrausti pozicijas išvestinių finansinių priemonių rinkose, arba kitų šių rinkų narių sąskaita veikianti įmonė, turinti tų pačių rinkų tarpuskaitos narių suteiktų garantijų, kai atsakomybę už tokių įmonių sudarytų sutarčių vykdymą prisiima tų pačių rinkų tarpuskaitos nariai;

5) draudimo įmonė – draudimo įmonė, kaip apibrėžta 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) ([1]) 13 straipsnio 1 punkte;

6) perdraudimo įmonė – perdraudimo įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/138/EB 13 straipsnio 4 punkte;

([1]) OL L 335, 2009 12 17, p. 1.

▼B

7) kolektyvinio investavimo subjektas (KIS) – KIPVPS, kaip apibrėžta 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo ([1]) 1 straipsnio 2 dalyje, įskaitant, išskyrus atvejus, kai numatyta kitaip, trečiųjų valstybių subjektus, kurie vykdo panašią veiklą ir kuriems taikoma priežiūra pagal Sąjungos arba trečiosios valstybės, kuri taiko priežiūros ir reglamentavimo reikalavimus, bent lygiaverčius Sąjungoje taikomiems reikalavimams, teisę, ir AIF, kaip apibrėžta 2011 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/61/ES dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų ([2]) 4 straipsnio 1 dalies a punkte, arba ES nepriklausantys AIF, kaip apibrėžta tos direktyvos 4 straipsnio 1 dalies aa punkte;

8) viešojo sektoriaus subjektas – nekomercinė administracinė įstaiga, pavaldi centrinei, regioninei ar vietos valdžiai, arba institucijoms, kurios vykdo tas pačias funkcijas kaip regioninės vyriausybės ir vietos valdžios institucijos, arba nekomercinė įmonė, kuri priklauso centrinei, regioninei arba vietos valdžiai arba yra įsteigta ir finansuojama centrinės, regioninės ar vietos valdžios, ir kuri yra sudariusi specialius garantijų susitarimus, įskaitant įstatymais reglamentuojamas savivaldos įstaigas, kurioms taikoma viešoji priežiūra;

9) valdymo organas – valdymo organas, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/36/ES 3 straipsnio 1 dalies 7 punkte;

10) vyresnioji vadovybė – vyresnioji vadovybė, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/36/ES 3 straipsnio 1 dalies 9 punkte;

11) sisteminė rizika – sisteminė rizika, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/36/ES 3 straipsnio 1 dalies 10 punkte;

12) modelio rizika – modelio rizika, kaip apibrėžta Direktyvos 2013/36/ES 3 straipsnio 1 dalies 11 punkte;

13) iniciatorius – subjektas, kuris:

   a) pats arba per susijusius subjektus tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvavo pirminėje sutartyje, dėl kurios atsirado skolininko arba galimo skolininko prievolės arba galimos prievolės, dėl kurių susidarė pakeista vertybiniais popieriais pozicija; arba

   b) įsigyja trečiosios šalies pozicijas savo sąskaita ir tada jas pakeičia vertybiniais popieriais;

14) rėmėjas – įstaiga (ne įstaiga iniciatorė), kuri įsteigia ir tvarko turtu padengtų komercinių vekselių programą arba kitą pakeitimo vertybiniais popieriais schemą, pagal kurią perkamos pozicijos iš trečiųjų šalių subjektų;

([1]) OL L 302, 2009 11 17, p. 32.
([2]) OL L 174, 2011 7 1, p. 1.

▼B

15) patronuojančioji įmonė:

a) patronuojančioji įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 83/349/EEB 1 ir 2 straipsniuose;

b) Direktyvos 2013/36/ES VII antraštinės dalies 3 ir 4 skyrių II skirsnyje ir VIII antraštinėje dalyje bei šio reglamento penktoje dalyje – patronuojančioji įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 83/349/EEB 1 straipsnio 1 dalyje, taip pat bet kuri įmonė, kuri faktiškai daro lemiamą poveikį kitai įmonei;

16) patronuojamoji įmonė:

a) patronuojamoji įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 83/349/EEB 1 ir 2 straipsniuose;

b) patronuojamoji įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 83/349/EEB 1 straipsnio 1 dalyje, ir bet kuri įmonė, kuriai patronuojančioji įmonė faktiškai daro lemiamą poveikį.

Patronuojamųjų įmonių patronuojamosios įmonės taip pat laikomos pirmosios visas šias įmones patronuojančios įmonės patronuojamosiomis įmonėmis;

17) filialas – veiklos vieta, kuri yra juridiškai priklausoma įstaigos dalis ir kurioje tiesiogiai atliekami visi ar kai kurie įstaigų veiklai būdingi sandoriai;

18) papildomas paslaugas teikianti įmonė – įmonė, kurios pagrindinė veikla yra turto kaip nuosavybės turėjimas arba valdymas, duomenų tvarkymo paslaugų valdymas arba panaši veikla, papildanti vienos arba kelių įstaigų pagrindinę veiklą;

▼C2

19) turto valdymo bendrovė – turto valdymo bendrovė, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/87/EB 2 straipsnio 5 punkte, arba AIFV, kaip apibrėžta Direktyvos 2011/61/ES 4 straipsnio 1 dalies b punkte, įskaitant, jei nenumatyta kitaip, trečiųjų valstybių subjektus, kurie vykdo panašią veiklą ir kuriems taikomi trečiosios valstybės įstatymai;

▼B

20) finansų kontroliuojančioji bendrovė – finansų įstaiga, kurios visos arba beveik visos patronuojamosios įmonės yra įstaigos arba finansų įstaigos, iš kurių bent viena yra įstaiga, ir kuri nėra mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė;

21) mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė – mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/87/EB 2 straipsnio 15 punkte;

22) mišrią veiklą vykdanti kontroliuojančioji bendrovė – patronuojančioji įmonė, kuri nėra finansų kontroliuojančioji bendrovė ar įstaiga arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, kurios bent viena iš patronuojamųjų įmonių yra įstaiga;

23) trečiosios valstybės draudimo įmonė – trečiosios valstybės draudimo įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/138/EB 13 straipsnio 3 punkte;

▼B

24) trečiosios valstybės perdraudimo įmonė – trečiosios valstybės perdraudimo įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/138/EB 13 straipsnio 6 punkte;

25) pripažinta trečiųjų valstybių investicinė įmonė – įmonė, kuri atitinka visas šias sąlygas:

a) kuri, jeigu būtų įsteigta Sąjungoje, atitiktų investicinės įmonės apibrėžtį;

b) kuriai veiklos leidimas išduotas trečiojoje valstybėje;

c) kuriai taikomos riziką ribojančios taisyklės ir kuri laikosi tų riziką ribojančių taisyklių, kurios, kompetentingų institucijų nuomone, griežtumu atitinka bent šiame reglamente arba Direktyvoje 2013/36/ES nustatytas taisykles;

26) finansų įstaiga – įmonė, kuri nėra įstaiga, kurios pagrindinė veikla yra pirkti įmonių kapitalo dalis arba verstis vienos ar kelių rūšių veikla, nurodyta Direktyvos 2013/36/ES I priedo 2–12 ir 15 punktuose, įskaitant finansų kontroliuojančiąją bendrovę, mišrią veiklą vykdančią finansų kontroliuojančiąją bendrovę, mokėjimo įstaigą, kaip apibrėžta 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje ([1]), ir turto valdymo bendrovę, ►C2 tačiau išskyrus draudimo kontroliuojančiąsias bendroves ir mišrią veiklą vykdančias draudimo kontroliuojančiąsias bendroves, kaip apibrėžta atitinkamai Direktyvos 2009/138/EB 212 straipsnio 1 dalies f ir g punktuose; ◄

27) finansų sektoriaus subjektas – bet kuris iš šių subjektų:

a) įstaiga;

b) finansų įstaiga;

c) papildomas paslaugas teikianti įmonė, įtraukta į įstaigos konsoliduotą finansinę būklę;

d) draudimo įmonė;

e) trečiosios valstybės draudimo įmonė;

f) perdraudimo įmonė;

g) trečiosios valstybės perdraudimo įmonė;

▼C2

h) draudimo kontroliuojančioji bendrovė, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/138/EB 212 straipsnio 1 dalies f punkte;

_____

▼B

k) į Direktyvos 2009/138/EB taikymo sritį pagal tos direktyvos 4 straipsnį neįtraukta bendrovė;

l) trečiosios valstybės įmonė, kurios pagrindinė veikla yra panaši į bet kurio iš a–k punktuose nurodytų subjektų veiklą;

([1]) OL L 319, 2007 12 5, p. 1.

▼B

28) patronuojančioji įstaiga valstybėje narėje – įstaiga valstybėje narėje, turinti patronuojamąją įmonę, kuri yra įstaiga arba finansų įstaiga, arba dalyvaujanti valdant tokios įstaigos ar finansų įstaigos kapitalą ir kuri pati nėra kitos įstaigos, gavusios veiklos leidimą toje pačioje valstybėje narėje, finansų kontroliuojančiosios bendrovės ar mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, įsteigtos toje pačioje valstybėje narėje, patronuojamoji įmonė;

29) ES patronuojančioji įstaiga – patronuojančioji įstaiga valstybėje narėje, kuri nėra kitos įstaigos, gavusios veiklos leidimą bet kurioje valstybėje narėje, arba finansų kontroliuojančiosios bendrovės ar mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, įsteigtos bet kurioje valstybėje narėje, patronuojamoji įmonė;

30) patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje – finansų kontroliuojančioji bendrovė, kuri pati nėra įstaigos, gavusios veiklos leidimą toje pačioje valstybėje narėje, arba finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, įsteigtos toje pačioje valstybėje narėje, patronuojamoji įmonė;

31) ES patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė – patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje, kuri pati nėra įstaigos, gavusios veiklos leidimą bet kurioje valstybėje narėje, arba kitos finansų kontroliuojančiosios bendrovės ar mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, įsteigtos bet kurioje valstybėje narėje, patronuojamoji įmonė;

32) patronuojančioji mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje – mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, kuri pati nėra įstaigos, gavusios veiklos leidimą toje pačioje valstybėje narėje, arba finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, įsteigtos toje pačioje valstybėje narėje, patronuojamoji įmonė;

33) ES patronuojančioji mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė – patronuojančioji mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje, kuri pati nėra įstaigos, gavusios veiklos leidimą bet kurioje valstybėje narėje, arba kitos finansų kontroliuojančiosios bendrovės ar mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, įsteigtos bet kurioje valstybėje narėje, patronuojamoji įmonė;

34) pagrindinė sandorio šalis – pagrindinė sandorio šalis, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnio 1 punkte;

35) dalyvavimas valdant įmonės kapitalą – dalyvavimas, kaip apibrėžta 1978 m. liepos 25 d. Ketvirtosios Tarybos direktyvos 78/660/EEB dėl tam tikrų tipų bendrovių metinių atskaitomybių ([1]) 17 straipsnio pirmame sakinyje, arba 20 % ar daugiau balsavimo teisių įmonėje arba įmonės kapitalo tiesioginė ar netiesioginė nuosavybė;

36) kvalifikuotoji akcijų paketo dalis – tiesiogiai arba netiesiogiai turima įmonės kapitalo dalis, kuri sudaro 10 % ar daugiau kapitalo ar balsavimo teisių, arba tokia dalis, kuri suteikia galimybę daryti reikšmingą įtaką tos įmonės valdymui;

([1]) OL L 222, 1978 8 14, p. 11.

▼B

37) kontrolė – patronuojančiosios ir patronuojamosios įmonių santykiai, kaip apibrėžta Direktyvos 83/349/EEB 1 straipsnyje, arba papildant šį kriterijų apskaitos standartais, kurie taikomi įstaigai pagal Reglamentą (EB) Nr. 1606/2002, arba panašūs bet kurio fizinio arba juridinio asmens ir įmonės santykiai;

38) glaudūs ryšiai – padėtis, kai du arba daugiau fizinių arba juridinių asmenų yra susiję kuriuo nors iš šių būdų:

a) dalyvauja valdant kapitalą, tiesiogiai turėdami arba kontroliuodami 20 % arba daugiau balsavimo teisių įmonėje arba įmonės kapitalo;

b) kontrolės ryšiais;

c) nuolatiniais abiejų arba visų tų asmenų santykiais su tuo pačiu trečiuoju asmeniu dėl kontrolės ryšių;

39) susijusių klientų grupė – bet kuri iš šių grupių:

a) du ar daugiau fizinių arba juridinių asmenų, kurie, jeigu nenurodyta kitaip, kelia vieną riziką, nes vienas iš jų tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja antrąjį arba kitus asmenis;

b) du ar daugiau fizinių arba juridinių asmenų, kurie nėra susiję a punkte apibūdintais kontrolės santykiais, bet kuriuos reikia laikyti keliančiais vieną riziką, nes jie taip tarpusavyje susiję, kad, jeigu vienas iš jų turėtų finansinių problemų, ypač finansavimo arba grąžinimo sunkumų, antrasis arba visi kiti greičiausiai taip pat susidurtų su finansavimo arba grąžinimo sunkumais.

Nepaisant a ir b punktų, tais atvejais, kai centrinės valdžios institucija tiesiogiai kontroliuoja daugiau nei vieną fizinį ar juridinį asmenį arba yra tiesiogiai susijusi su daugiau nei vienu fiziniu ar juridiniu asmeniu, grupė, kurią sudaro centrinės valdžios institucija ir visi fiziniai ar juridiniai asmenys, kuriuos tiesiogiai ar netiesiogiai ji kontroliuoja pagal a punktą, arba kurie yra susiję su ja pagal b punktą, gali būti laikoma nesusijusių klientų grupe. Vietoj to susijusių klientų grupės, kurią sudaro centrinės valdžios institucija ir kiti fiziniai arba juridiniai asmenys, egzistavimas gali būti vertinamas atskirai kiekvieno iš asmenų, kuriuos tiesiogiai kontroliuoja centrinės valdžios institucija pagal a punktą arba kurie yra tiesiogiai susiję su ja pagal b punktą, ir visų fizinių bei juridinių asmenų, kuriuos tas asmuo kontroliuoja pagal a punktą arba su kuriuo jie yra susiję pagal b punktą, įskaitant centrinės valdžios instituciją, atžvilgiu. Tas pats taikytina regioninėms arba vietos institucijoms, kurioms taikoma 115 straipsnio 2 dalis;

40) kompetentinga institucija – pagal nacionalinę teisę oficialiai pripažinta viešosios valdžios institucija arba įstaiga, kuri yra įgaliota pagal nacionalinę teisę prižiūrėti įstaigas, tokiu būdu priklausydama atitinkamoje valstybėje narėje veikiančiai priežiūros sistemai;

▼B

41) konsoliduotos priežiūros institucija – kompetentinga institucija, atsakinga už ES patronuojančiųjų įstaigų ir įstaigų, kurias kontroliuoja ES patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba ES patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, konsoliduotos priežiūros vykdymą;

42) veiklos leidimas – institucijų išduotas bet kokios formos dokumentas, kuriuo suteikiama teisė verstis tam tikra veikla;

43) buveinės valstybė narė – valstybė narė, kurioje įstaiga yra gavusi veiklos leidimą;

44) priimančioji valstybė narė – valstybė narė, kurioje įstaiga turi filialą arba teikia paslaugas;

45) ECBS centriniai bankai – nacionaliniai centriniai bankai, kurie yra Europos centrinių bankų sistemos (ECBS) nariai, ir Europos centrinis bankas (ECB);

46) centriniai bankai – ECBS centriniai bankai ir trečiųjų valstybių centriniai bankai;

47) konsoliduota būklė – padėtis, kuri susidaro tuo atveju, kai šio reglamento reikalavimai pagal pirmos dalies II antraštinės dalies 2 skyrių taikomi įstaigai taip, lyg ta įstaiga kartu su vienu arba daugiau subjektų būtų viena įstaiga;

48) konsoliduotai – remiantis konsoliduota būkle;

49) iš dalies konsoliduotai – remiantis patronuojančiosios įstaigos, finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, išskyrus subjektų pogrupį, konsoliduota būkle arba patronuojančiosios įstaigos, finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, kuri nėra pagrindinė patronuojančioji įstaigą, finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, konsoliduota būkle;

50) finansinė priemonė – bet kuri iš šių priemonių:

   a) sutartis, dėl kurios viena iš šalių įgyja finansinio turto, o kita – finansinį įsipareigojimą arba kitos šalies nuosavybės priemonę;

   b) bet kuri Direktyvos 2004/39/EB I priedo C skirsnyje nurodyta priemonė;

   c) išvestinė finansinė priemonė;

   d) pirminė finansinė priemonė;

   e) grynųjų pinigų priemonė.

   Visos a, b ir c punktuose nurodytos priemonės yra finansinės priemonės tik tada, jei jų vertė kyla iš pagrindinės finansinės priemonės arba kito pagrindinio straipsnio kainos, normos arba indekso;

51) pradinis kapitalas – nuosavų lėšų dydis ir rūšys, kurie kredito įstaigoms nurodyti Direktyvos 2013/36/ES 12 straipsnyje, o investicinėms įmonėms – tos direktyvos IV antraštinėje dalyje;

▼B

52) operacinė rizika – nuostolio dėl netinkamų arba nepavykusių vidaus procesų, žmonių ir sistemų arba išorės įvykių sukelta rizika, įskaitant teisinę riziką;

53) gautinų sumų sumažėjimo rizika – rizika, kad gautinos sumos sumažės dėl kreditų įsipareigojančiajam asmeniui grynaisiais arba negrynaisiais pinigais;

54) įsipareigojimų neįvykdymo tikimybė arba PD – tikimybė, kad per vienų metų laikotarpį sandorio šalis neįvykdys įsipareigojimų;

55) nuostolis dėl įsipareigojimų neįvykdymo arba LGD – pozicijos nuostolio, susidariusio dėl sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo, ir įsipareigojimų neįvykdymo metu neapmokėtos įsipareigojimų sumos santykis;

56) perskaičiavimo koeficientas – einamuoju momentu nepanaudotos įsipareigojimų sumos, kuri galėtų būti panaudota ir todėl būtų nesumokėta įsipareigojimų neįvykdymo metu, ir einamuoju momentu nepanaudotos įsipareigojimų sumos santykis; įsipareigojimų mastas nustatomas pagal rekomenduojamą ribą, išskyrus atvejus, kai nerekomenduojama riba yra didesnė;

57) kredito rizikos mažinimas – įstaigos naudojamas kredito rizikos, susijusios su įstaigos tebeturima pozicija arba pozicijomis, mažinimo būdas;

58) tiesioginis kredito užtikrinimas – kredito rizikos mažinimo būdas, kai įstaigos pozicijos kredito rizika sumažinama įstaigai turint teisę, – sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo atveju arba kitų numatytų su sandorio šalimi susijusių kredito įvykių atveju – panaikinti, įpareigoti perduoti, paimti nuosavybėn arba pasilikti tam tikrą turtą arba sumas, sumažinti arba pakeisti pozicijos sumą suma, kurią sudaro skirtumas tarp pozicijos sumos ir reikalavimo įstaigai sumos;

59) netiesioginis kredito užtikrinimas – kredito rizikos mažinimo būdas, kai įstaigos pozicijos kredito rizika sumažinama trečiosios šalies prievole sumokėti sumą skolininko įsipareigojimų neįvykdymo atveju arba kitų numatytų kredito įvykių atveju;

60) pinigų atitikmens priemonė – indėlio sertifikatas, obligacija, įskaitant padengtą obligaciją, arba bet kuri kita nesubordinuotoji priemonė, kurią įstaiga yra išleidusi, už kurią įstaigai jau yra visiškai sumokėta ir kurios nominaliąją vertę įstaiga turi besąlygiškai apmokėti;

61) pakeitimas vertybiniais popieriais – sandoris arba schema, pagal kurią kredito rizika, susijusi su pozicija arba pozicijų grupe, yra segmentuojama ir kuriai būdingi abu šie požymiai:

a) sandorio arba schemos mokėjimai priklauso nuo pozicijos arba pozicijų grupės kokybės;

b) segmentų subordinacija lemia nuostolių paskirstymą per sandorio arba schemos vykdymo laikotarpį;

▼B

62) pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija – pozicija pakeitimui vertybiniais popieriais;

63) pakartotinis pakeitimas vertybiniais popieriais – pakeitimas vertybiniais popieriais, kai su pagrindine pozicijų grupe susijusi rizika yra segmentuojama ir kai bent viena iš pagrindinių pozicijų yra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija;

64) pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija – pozicija pakartotiniam pakeitimui vertybiniais popieriais;

65) kredito vertės padidinimas – sutartyje įformintas susitarimas, pagal kurį pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos kredito kokybė yra pagerinama, palyginti su ta, kokia ji būtų buvusi, jei kredito vertė nebūtų padidinta, įskaitant padidinimą, kurį suteikia mažesnio prioriteto pakeitimo vertybiniais popieriais segmentai ir kitų rūšių kredito užtikrinimas;

66) specialios paskirties pakeitimo vertybiniais popieriais subjektas arba SPPVPS – patikėtinė korporacija arba kitas subjektas (ne įstaiga), kuris vykdo tik tokią veiklą, kuria siekiama atlikti pakeitimą arba pakeitimus vertybiniais popieriais, kurio struktūra siekiama atskirti SPPVPS prievoles nuo įstaigos iniciatorės prievolių ir kuriame naudą teikiančios dalies turėtojai turi teisę tą dalį įkeisti arba ja apsikeisti be jokių apribojimų;

67) segmentas – sutartimi nustatytas kredito rizikos, susijusios su viena arba keliomis pozicijomis, segmentas, kai segmento pozicijoje esama rizikos patirti kredito nuostolį, kuris būtų didesnis arba mažesnis už to paties dydžio poziciją kiekviename kitame tokiame segmente, neatsižvelgiant į kredito užtikrinimą, kurį trečiosios šalys tiesiogiai suteikia pozicijų turėtojams tame segmente arba kituose segmentuose;

68) vertinimas rinkos kainomis – pozicijų vertinimas remiantis turimomis iš nepriklausomų šaltinių gautomis uždarymo kainomis, įskaitant biržos kainas, elektronines kainas arba kelių nepriklausomų geros reputacijos maklerių kotiruotas kainas;

69) vertinimas pagal modelį – bet kuris vertinimas, kurį atliekant vertė nustatoma taikant palyginamąją analizę, ekstrapoliaciją arba apskaičiuojama kitu būdu remiantis vienu ar keliais rinkos įvesties duomenimis;

70) nepriklausoma kainų patikra – procesas, kurio metu reguliariai tikrinamas rinkos kainų ar vertinant pagal modelį naudojamų įvesties duomenų tikslumas ir nepriklausomumas;

▼C2

71) reikalavimus atitinkantis kapitalas:

a) antros dalies III antraštinės dalies tikslais – šio kapitalo suma:

▼C2

i) 1 lygio kapitalo, kaip nurodyta 25 straipsnyje, netaikant 36 straipsnio 1 dalies k punkto i papunktyje numatyto atskaitymo;

ii) 2 lygio kapitalo, kaip nurodyta 71 straipsnyje, kuris yra lygus vienam trečdaliui 1 lygio kapitalo, apskaičiuoto pagal šio punkto i papunktį, arba mažesnis;

b) 97 straipsnio ir ketvirtos dalies tikslais – šio kapitalo suma:

i) 1 lygio kapitalo, kaip nurodyta 25 straipsnyje;

ii) 2 lygio kapitalo, kaip nurodyta 71 straipsnyje, kuris yra lygus vienam trečdaliui 1 lygio kapitalo arba mažesnis;

▼B

72) pripažinta birža – birža, kuri atitinka visas šias sąlygas:

a) ji yra reguliuojama rinka;

b) ji turi tarpuskaitos mechanizmą, pagal kurį II priede išvardytoms sutartims taikomas kasdienės garantinės įmokos reikalavimas, kuriuo, kompetentingų institucijų nuomone, suteikiamas tinkamas užtikrinimas;

73) savo nuožiūra sukauptos pensijų išmokos – didesnės pensijų išmokos, kurias darbuotojui savo nuožiūra moka įstaiga kaip to darbuotojo kintamojo atlygio paketo dalį, į kurias neįtraukiamos darbuotojui mokamos pagal bendrovės pensijų sistemą sukauptos išmokos;

74) hipotekinė vertė – nekilnojamojo turto vertė, kuri nustatoma atlikus apdairų būsimos turto paklausos rinkoje vertinimą atsižvelgiant į turto ilgalaikio tvarumo aspektus, įprastas ir vietos rinkos sąlygas bei dabartinę ir alternatyvią tinkamą turto paskirtį;

75) gyvenamosios paskirties nekilnojamasis turtas – gyvenamoji vieta, kurioje gyvena gyvenamosios vietos savininkas arba nuomininkas, įskaitant teisę gyventi bute, priklausančiame gyvenamųjų namų kooperatyvui Švedijoje;

76) nekilnojamojo turto atveju „rinkos vertė“ – nustatyta suma, kurią turto vertinimo dieną turtą ketinantis įsigyti pirkėjas galėtų sumokėti už tą turtą jį ketinančiam parduoti pardavėjui pagal įprastomis rinkos sąlygomis nesusijusių šalių sudarytą sandorį, kai kiekviena iš šalių veikia sąmoningai, apdairiai ir niekieno neverčiama;

77) taikytina apskaitos sistema – apskaitos standartai, kurie įstaigai taikomi pagal Reglamentą (EB) Nr. 1606/2002 arba Direktyvą 86/635/EEB;

78) vienų metų įsipareigojimų neįvykdymo rodiklis – įsipareigojimų neįvykdymo atvejų skaičiaus per laikotarpį, kuris prasideda prieš vienerius metus iki T datos, ir įsipareigojančiųjų asmenų, kurie prieš vienerius metus iki tos datos buvo priskirti prie to rango arba grupės, skaičiaus santykis;

79) spekuliacinis nekilnojamojo turto finansavimas – paskolos, skirtos su nekilnojamuoju turtu susijusios žemės įsigijimui, plėtojimui arba statybai joje, arba tokio turto ar su juo susijusiam įsigijimui, plėtojimui arba statybai, ketinant pelningai parduoti;

▼B

80) prekybos finansavimas – finansavimas, įskaitant garantijas, susijęs su prekių ir paslaugų mainais, naudojant nustatytos trumpos trukmės, paprastai trumpesnio negu vienų metų termino, finansinius produktus, jų automatiškai nepratęsiant;

81) oficialiai remiamo eksporto kreditai – paskolos arba kreditai, skirti prekių ir paslaugų eksportui finansuoti, kuriems oficiali eksporto kreditų agentūra suteikia garantijų, draudimą arba tiesioginį finansavimą;

▼C2

82) atpirkimo sandoris arba atvirkštinio atpirkimo sandoris – bet kokia sutartis, pagal kurią įstaiga arba įstaigos sandorio šalis perduoda vertybinius popierius, biržos prekes ar garantuotas teises, susijusias su vertybinių popierių ar biržos prekių nuosavybės teise, jeigu tokią garantiją suteikia pripažinta birža, turinti teisių į minėtus vertybinius popierius ar biržos prekes, ir pagal sutartį įstaiga negali perduoti arba įkeisti tam tikrų vertybinių popierių arba biržos prekių daugiau kaip vienai sandorio šaliai vienu metu, įsipareigodama juos atpirkti, arba su tos pačios rūšies vertybinių popierių ar biržos prekių pakaitalais už nustatytą kainą tam tikrą dieną ateityje, kurią pardavėjas jau yra nurodęs arba dar nurodys; vertybinius popierius arba biržos prekes parduodančiai įstaigai tai yra atpirkimo sandoris, o juos perkančiai įstaigai – atvirkštinio atpirkimo sandoris;

▼B

83) atpirkimo sandoris – bet kuris sandoris, kuriam taikoma atpirkimo sandorio arba atvirkštinio atpirkimo sandorio apibrėžtis;

84) paprastasis atpirkimo sandoris – pavienio turto arba panašaus, nesudėtingo turto, palyginti su turto krepšeliu, atpirkimo sandoris;

85) prekybos tikslais laikomos pozicijos – bet kuri iš šių pozicijų:

a) savos pozicijos ir pozicijos, atsiradusios dėl klientų aptarnavimo ir įvertintos rinkos kainomis;

b) pozicijos, kurias ketinama per trumpą laiką perparduoti;

c) pozicijos, kuriose ketinama gauti pelno dėl dabartinių arba tikėtinų trumpalaikių pirkimo ir pardavimo kainų skirtumų arba dėl kitų kainų ar palūkanų normų pasikeitimų;

86) prekybos knyga – visos finansinių priemonių ir biržos prekių pozicijos, kurias įstaiga laiko prekybos tikslais arba siekdama prekybos tikslais laikomas pozicijas apdrausti nuo rizikos;

87) daugiašalė prekybos sistema – daugiašalė prekybos sistema, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 15 punkte;

▼B

88) reikalavimus atitinkanti pagrindinė sandorio šalis – pagrindinė sandorio šalis, kuriai buvo suteiktas leidimas pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 14 straipsnį arba kuri buvo pripažinta pagal to reglamento 25 straipsnį;

89) įsipareigojimų neįvykdymo fondas – fondas, kurį įsteigė pagrindinė sandorio šalis pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 42 straipsnį ir kuris naudojamas pagal to reglamento 45 straipsnį;

90) iš anksto finansuojamas įnašas į pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondą – įstaigos mokamas įnašas į pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondą;

►C2 91) prekybos pozicija – dabartinė turima pozicija, įskaitant kintamąją garantinę įmoką, mokėtiną tarpuskaitos nariui arba klientui, tačiau dar negautą, ◄ ir bet kokia galima būsima tarpuskaitos nario arba kliento turima pagrindinės sandorio šalies pozicija, susidaranti dėl 301 straipsnio 1 dalies a–e punktuose išvardytų sutarčių ir sandorių, taip pat pradinės garantinės įmokos;

92) reguliuojama rinka – reguliuojama rinka, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 14 punkte;

93) svertas – įstaigos turto, nebalansinių įsipareigojimų ir neapibrėžtųjų įsipareigojimų sumokėti, įvykdyti įsipareigojimą arba pateikti užtikrinimo priemonę, įskaitant prievoles dėl gauto finansavimo, prisiimtų įsipareigojimų, išvestinių finansinių priemonių arba atpirkimo sandorių, bet neįskaitant prievolių, kurių vykdymas gali būti užtikrintas tik įstaigą likviduojant, ir tos įstaigos nuosavų lėšų santykis;

94) pernelyg didelio sverto rizika – rizika, kylanti dėl įstaigos pažeidžiamumo, susijusio su svertu arba sąlyginiu svertu, dėl kurios gali prireikti nenumatytų ištaisomųjų priemonių jos verslo plane, įskaitant skubų turto pardavimą, dėl kurio gali atsirasti nuostolių arba prireikti jos likusio turto vertės koregavimo;

95) kredito rizikos koregavimas – specifinių ir bendrų atidėjinių paskolų nuostoliams padengti dėl kredito rizikos suma, kuri yra pripažinta įstaigos finansinėse ataskaitose pagal taikytiną apskaitos sistemą;

96) vidinis apsidraudimas – pozicija, kuria reikšmingai padengiamos rizikos sudedamosios dalys, susijusios su prekybos knygos ir ne prekybos knygos pozicija arba pozicijų grupe;

97) išvestinės finansinės priemonės pagrindinė pozicija – įsipareigojimas, naudojamas kredito išvestinės finansinės priemonės atsiskaitymo grynaisiais vertei nustatyti;

▼B

98) išorinė kredito rizikos vertinimo institucija arba ECAI – kredito reitingų agentūra, kuri yra užregistruota arba sertifikuota pagal 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1060/2009 dėl kredito reitingų agentūrų ([1]), arba centrinis bankas, kuris nustato kredito reitingus, kuriems Reglamentas (EB) Nr. 1060/2009 netaikomas;

99) paskirtoji ECAI – įstaigos paskirtoji ECAI;

100) sukauptos kitos bendrosios pajamos – reiškia tą patį, kaip nurodyta 1-ajame tarptautiniame apskaitos standarte (TAS), taikomame pagal Reglamentą (EB) Nr. 1606/2002;

101) pagrindinės nuosavos lėšos – pagrindinės nuosavos lėšos, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/138/EB 88 straipsnyje;

102) 1 lygio draudimo nuosavų lėšų straipsniai – įmonės, kuriai taikomi Direktyvos 2009/138/EB reikalavimai, pagrindinių nuosavų lėšų straipsniai, kurie priskiriami prie 1 lygio, kaip apibrėžta Direktyvoje 2009/138/EB pagal tos direktyvos 94 straipsnio 1 dalį;

103) papildomi 1 lygio draudimo nuosavų lėšų straipsniai – įmonės, kuriai taikomi Direktyvos 2009/138/EB reikalavimai, pagrindinių nuosavų lėšų straipsniai, kurie priskiriami prie 1 lygio, kaip apibrėžta Direktyvoje 2009/138/EB pagal tos direktyvos 94 straipsnio 1 dalį, ir tų straipsnių įskaitymas ribojamas deleguotaisiais aktais, priimtais pagal tos direktyvos 99 straipsnį;

104) 2 lygio draudimo nuosavų lėšų straipsniai – įmonės, kuriai taikomi Direktyvos 2009/138/EB reikalavimai, pagrindinių nuosavų lėšų straipsniai, kurie priskiriami prie 2 lygio, kaip apibrėžta Direktyvoje 2009/138/EB pagal tos direktyvos 94 straipsnio 2 dalį;

105) 3 lygio draudimo nuosavų lėšų straipsniai – įmonės, kuriai taikomi Direktyvos 2009/138/EB reikalavimai, pagrindinių nuosavų lėšų draudimo straipsniai, kurie priskiriami prie 3 lygio, kaip apibrėžta Direktyvoje 2009/138/EB pagal tos direktyvos 94 straipsnio 3 dalį;

106) atidėtųjų mokesčių turtas – reiškia tą patį, kaip apibrėžta taikytinoje apskaitos sistemoje;

107) atidėtųjų mokesčių turtas, kuris priklauso nuo būsimo pelningumo – atidėtųjų mokesčių turtas, kurio būsima vertė gali būti realizuota tik tada, jei įstaiga ateityje uždirbs apmokestinamojo pelno;

([1]) OL L 302, 2009 11 17, p. 1.

▼B

108) atidėtųjų mokesčių įsipareigojimai – reiškia tą patį, kaip apibrėžta taikytinoje apskaitos sistemoje;

109) nustatyto dydžio išmokų pensijų fondo turtas – nustatyto dydžio išmokų pensijų fondo ar sistemos turtas, apskaičiuotas iš jo atėmus to fondo arba pagal tą sistemą prisiimtus įsipareigojimus;

110) paskirstymas – dividendų arba palūkanų bet kuria forma mokėjimas;

111) finansų įmonė – reiškia tą patį, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/138/EB 13 straipsnio 25 punkto b ir d papunkčiuose;

112) atidėjiniai bendrai banko rizikai – reiškia tą patį, kaip apibrėžta Direktyvos 86/635/EEB 38 straipsnyje;

113) prestižas – reiškia tą patį, kaip apibrėžta taikytinoje apskaitos sistemoje;

114) netiesiogiai turima kapitalo dalis – pozicija tarpininkaujančio subjekto atžvilgiu, kuris turi kapitalo priemonių, išleistų finansų sektoriaus subjekto, poziciją, kai finansų sektoriaus subjekto išleistų kapitalo priemonių visiško nurašymo atveju nuostolis, kurį dėl to patirtų įstaiga, iš esmės nesiskirtų nuo nuostolio, kurį patirtų įstaiga dėl tiesiogiai turimų tų kapitalo priemonių, kurias išleido finansų sektoriaus subjektas;

115) nematerialusis turtas – reiškia tą patį, kaip apibrėžta taikytinoje apskaitos sistemoje, ir apima prestižą;

116) kitos kapitalo priemonės – finansų sektoriaus subjektų išleistos kapitalo priemonės, kurios nepriskiriamos prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo papildomų 1 arba 2 lygio priemonių arba 1 lygio nuosavų lėšų draudimo straipsnių, papildomų 1 lygio draudimo nuosavų lėšų straipsnių, 2 lygio draudimo nuosavų lėšų straipsnių arba 3 lygio draudimo nuosavų lėšų straipsnių;

117) kiti rezervai – rezervai, kaip apibrėžta taikytinoje apskaitos sistemoje, kuriuos reikia atskleisti pagal taikytiną apskaitos standartą, neįskaitant jokių sumų, kurios jau įskaitytos į sukauptas kitas bendrąsias pajamas arba nepaskirstytąjį pelną;

118) nuosavos lėšos – 1 lygio kapitalo ir 2 lygio kapitalo suma;

119) nuosavų lėšų priemonės – įstaigos išleistos kapitalo priemonės, kurios priskiriamos prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo, papildomų 1 arba 2 lygio kapitalo priemonių;

▼B

120) mažumos dalis – įstaigos patronuojamosios įmonės bendro 1 lygio nuosavo kapitalo suma, priskirtina fiziniams arba juridiniams asmenims, išskyrus asmenis, įtrauktus į rizikos ribojimu pagrįstą įstaigos konsolidavimą;

121) pelnas – reiškia tą patį, kaip apibrėžta taikytinoje apskaitos sistemoje;

122) abipusė kryžminė kapitalo dalių nuosavybė – įstaigos turimos nuosavų lėšų priemonės arba finansų sektoriaus subjektų išleistos kitos kapitalo priemonės, kai tie subjektai taip pat turi tos įstaigos išleistų nuosavų lėšų priemonių;

123) nepaskirstytasis pelnas – į kitą laikotarpį perkeliamas pelnas ir nuostoliai, likę po galutinio pelno arba nuostolių paskirstymo pagal taikytiną apskaitos sistemą;

124) akcijų priedai – reiškia tą patį, kaip apibrėžta taikytinoje apskaitos sistemoje;

125) laikinieji skirtumai – reiškia tą patį, kaip apibrėžta taikytinoje apskaitos sistemoje;

126) dirbtinai turima kapitalo dalis – įstaigos investicija į finansinę priemonę, kurios vertė yra tiesiogiai susijusi su finansų sektoriaus subjekto išleistų kapitalo priemonių verte;

127) kryžminių garantijų sistema – sistema, kuri atitinka visas toliau nurodytas sąlygas:

a) įstaigos priklauso tai pačiai 113 straipsnio 7 dalyje nurodytai institucinei užtikrinimo sistemai;

b) įstaigos yra visiškai konsoliduotos pagal Direktyvos 83/349/EEB 1 straipsnio 1 dalies b, c ar d punktus arba 2 dalį, jų atžvilgiu įstaiga, kuri yra patronuojančioji įstaiga valstybėje narėje, vykdo konsoliduotą priežiūrą pagal šio reglamento pirmos dalies II antraštinės dalies 2 skyrių ir joms taikomas nuosavų lėšų reikalavimas;

c) patronuojančioji įstaiga valstybėje narėje ir patronuojamosios įmonės yra įsteigtos toje pačioje valstybėje narėje ir joms leidimus išduoda ir jų priežiūrą vykdo ta pati kompetentinga institucija;

d) patronuojančioji įstaiga valstybėje narėje ir patronuojamosios įmonės yra sudariusios sutartį arba įstatuose nustatyta tvarka dėl įsipareigojimų, kurie apsaugo tas įstaigas ir visų pirma užtikrina jų likvidumą ir mokumą, kad būtų išvengta bankroto, prisiėmimo, jei to prireikia;

▼B

e) yra nustatyta tvarka, pagal kurią užtikrinamas skubus finansinių išteklių teikimas kapitalui ir likvidumui užtikrinti, jei to reikalaujama pagal d punkte nurodytą sudarytą sutartį ar įstatuose nustatytą įsipareigojimų prisiėmimo tvarką;

f) kompetentinga institucija reguliariai stebi d–e punktuose nurodytų susitarimų tinkamumą;

g) minimalus patronuojamosios įmonės pranešimo apie susitarimo prisiimti įsipareigojimus savanorišką nutraukimą laikotarpis yra 10 metų;

h) kompetentingai institucijai suteikiami įgaliojimai uždrausti patronuojamajai įmonei savanoriškai nutraukti susitarimą prisiimti įsipareigojimus;

128) paskirstomi straipsniai – pelno paskutinių finansinių metų pabaigoje ir praėjusių metų nepaskirstytojo pelno bei tam tikslui skirtų rezervų suma prieš paskirstymą nuosavų lėšų priemonių turėtojams, atėmus visą praėjusių metų nepaskirstytą nuostolį, pelną, kuris neskirstytinas dėl teisės aktų ar įstaigos įstatų nuostatų, ir sumas, pervestas į nepaskirstytinus rezervus pagal taikomą nacionalinę teisę arba įstaigos statutą, tuos nuostolius ir rezervus nustatant remiantis įstaigos atskiromis ataskaitomis, o ne konsoliduotomis ataskaitomis.

2. Kai šiame reglamente daroma nuoroda į nekilnojamąjį turtą arba gyvenamosios ar komercinės paskirties nekilnojamąjį turtą arba tokio turto hipoteką, ji apima Suomijos gyvenamosios paskirties būsto statybos bendrovių, veikiančių pagal 1991 m. Suomijos gyvenamosios paskirties būsto statybos bendrovių įstatymą ar vėliau priimtus lygiaverčius teisės aktus, akcijas. Valstybės narės arba jų kompetentingos institucijos gali suteikti leidimą akcijas, kurios yra netiesiogiai turimo nekilnojamojo turto ekvivalentas, laikyti tiesiogiai turimu nekilnojamuoju turtu, su sąlyga, kad toks netiesioginis turėjimas konkrečiai reglamentuojamas atitinkamos valstybės narės nacionalinėje teisėje ir, jį įkeitus kaip užtikrinimo priemonę, kreditoriams suteikiamas lygiavertis užtikrinimas.

3. Prekybos finansavimas, kaip nurodyta 1 dalies 80 punkte, paprastai nėra grindžiamas įsipareigojimu ir turi būti patenkinamai pagrįstas patvirtinamaisiais sandorio dokumentais kiekvieno prašymo išmokėti lėšas atveju, sudarant galimybę atsisakyti teikti finansavimą iškilus bet kokioms abejonėms dėl kreditingumo ar patvirtinamųjų sandorio dokumentų. Prekybos finansavimo pozicijų padengimas paprastai nepriklauso nuo skolininko lėšų – grąžinama ne iš tų lėšų, o iš grynųjų pinigų, gautų iš importuotojų, arba iš pajamų, gautų pardavus su sandoriu susijusias prekes.

5 straipsnis

Apibrėžtys, specialiai skirtos su kredito rizikos padengimu susijusiems kapitalo reikalavimams

Trečios dalies II antraštinėje dalyje vartojamų terminų apibrėžtys:

1) pozicija – turtas arba nebalansinis straipsnis;

2) nuostolis – ekonominis nuostolis, įskaitant reikšmingą diskonto įtaką ir reikšmingas tiesiogines bei netiesiogines išlaidas, susijusias su išieškojimu pagal priemonę;

▼B

3) tikėtinas nuostolis – dėl galimo sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo arba gautinų sumų sumažėjimo per vienų metų laikotarpį tikėtinos prarasti pozicijos dalies ir įsipareigojimų neįvykdymo metu neapmokėtos sumos santykis.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

REIKALAVIMŲ TAIKYMO LYGIS

1 SKYRIUS

Individualus reikalavimų taikymas

6 straipsnis

Bendrieji principai

1. Įstaigos individualiai vykdo antroje–penktoje ir aštuntoje dalyse nustatytas prievoles.

▼C2

2. Jokia įstaiga, kuri yra patronuojamoji įmonė valstybėje narėje, kurioje jai išduotas veiklos leidimas ir vykdoma jos priežiūra, arba patronuojančioji įmonė, ir jokia įstaiga, kuri konsoliduojama pagal 18 straipsnį, nėra įpareigota individualiai laikytis 89, 90 ir 91 straipsniuose nustatytų prievolių.

3. Jokia įstaiga, kuri yra patronuojančioji įmonė arba patronuojamoji įmonė, ir jokia įstaiga, kuri konsoliduojama pagal 18 straipsnį, nėra įpareigota individualiai laikytis aštuntoje dalyje nustatytų prievolių.

▼B

4. Kredito įstaigos ir investicinės įmonės, kurios turi leidimą teikti Direktyvos 2004/39/EB I priedo A skirsnio 3 ir 6 punktuose išvardytas investicines paslaugas ir nurodytą veiklą, individualiai vykdo šeštoje dalyje nustatytas prievoles. Kol bus pateikta Komisijos ataskaita pagal 508 straipsnio 3 dalį, kompetentingos institucijos gali leisti investicinėms įmonėms nesilaikyti šeštoje dalyje nustatytų prievolių atsižvelgiant į investicinių įmonių veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą.

5. Įstaigos, išskyrus 95 straipsnio 1 dalyje ir 96 straipsnio 1 dalyje nurodytas investicines įmones ir įstaigas, kurioms kompetentingos institucijos pritaikė 7 straipsnio 1 arba 3 dalyje nurodytą leidžiančią nukrypti nuostatą, individualiai vykdo septintoje dalyje nustatytas prievoles.

7 straipsnis

Nuo individualaus rizikos ribojimo reikalavimų taikymo leidžianti nukrypti nuostata

1. Kompetentingos institucijos gali leisti 6 straipsnio 1 dalies netaikyti kuriai nors įstaigos patronuojamajai įmonei, jeigu atitinkama valstybė narė ir patronuojamajai įmonei, ir įstaigai išduoda veiklos leidimą bei vykdo jų priežiūrą ir jeigu patronuojamoji įmonė yra įtraukta į įstaigos, kuri yra patronuojančioji įmonė, konsoliduotą priežiūrą ir įvykdomos visos toliau išvardytos sąlygos, siekiant užtikrinti, kad nuosavos lėšos būtų tinkamai paskirstytos tarp patronuojančiosios įmonės ir patronuojamosios įmonės:

▼B

a) šiuo metu nėra ir nenumatoma reikšmingų praktinių ar teisinių kliūčių jos patronuojančiajai įmonei greitai pervesti nuosavas lėšas ar padengti įsipareigojimus;

b) patronuojančioji įmonė įrodo kompetentingai institucijai, kad rizikos ribojimo požiūriu ji tinkamai valdo patronuojamąją įmonę ir, kompetentingai institucijai leidus, yra pareiškusi, kad užtikrina patronuojamosios įmonės įsipareigojimų įvykdymą, arba patronuojamosios įmonės rizika nėra svarbi;

c) patronuojamoji įmonė yra įtraukta į patronuojančiosios įmonės rizikos įvertinimo, nustatymo ir kontrolės procedūras;

d) patronuojančiajai įmonei priklauso daugiau kaip 50 % balsavimo teisių, kurias suteikia turimos patronuojamosios įmonės kapitalo akcijos, arba patronuojančioji įmonė turi teisę skirti arba nušalinti daugumą patronuojamosios įmonės valdymo organo narių.

2. Kompetentingos institucijos gali pasinaudoti 1 dalyje numatyta galimybe, kai patronuojančioji įmonė yra finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, įsteigta toje pačioje valstybėje narėje kaip įstaiga, su sąlyga, kad jai taikoma tokia pati priežiūra kaip įstaigoms, visų pirma 11 straipsnio 1 dalyje nustatyti standartai.

3. Kompetentingos institucijos gali leisti 6 straipsnio 1 dalies netaikyti patronuojančiajai įstaigai valstybėje narėje, jeigu atitinkama valstybė narė tai įstaigai išduoda veiklos leidimą bei vykdo jos priežiūrą ir jeigu ji yra įtraukta į konsoliduotą priežiūrą bei įvykdomos visos toliau išvardytos sąlygos, siekiant užtikrinti, kad nuosavos lėšos būtų tinkamai paskirstytos tarp patronuojančiosios įmonės ir patronuojamųjų įmonių:

a) šiuo metu nėra ir nenumatoma reikšmingų praktinių ar teisinių kliūčių patronuojančiajai įstaigai valstybėje narėje greitai pervesti nuosavas lėšas ar padengti įsipareigojimus;

b) patronuojančioji įstaiga valstybėje narėje yra įtraukta į konsoliduotai priežiūrai svarbaus rizikos įvertinimo, nustatymo ir kontrolės procedūras.

Kompetentinga institucija, kuri pasinaudoja šios dalies nuostatomis, informuoja visų kitų valstybių narių kompetentingas institucijas.

8 straipsnis

Nuo individualaus likvidumo reikalavimų taikymo leidžianti nukrypti nuostata

1. Kompetentingos institucijos gali leisti šeštos dalies visai arba iš dalies netaikyti įstaigai ir visoms arba kai kurioms jos patronuojamosioms įmonėms Sąjungoje ir jas prižiūrėti kaip vieną likvidumo pogrupį tol, kol jos atitinka visas šias sąlygas:

a) patronuojančioji įstaiga konsoliduotai, o patronuojamoji įstaiga – iš dalies konsoliduotai vykdo šeštoje dalyje nustatytas prievoles;

▼B

b) patronuojančioji įstaiga konsoliduotai arba patronuojamoji įstaiga iš dalies konsoliduotai visą laiką stebi ir prižiūri visų grupei arba pogrupiui priklausančių įstaigų, kurioms leidžiama nesilaikyti tų reikalavimų, likvidumo pozicijas ir užtikrina pakankamą visų šių įstaigų likvidumo lygį;

c) įstaigos yra sudariusios kompetentingoms institucijoms priimtinas sutartis, kuriose numatytas laisvas lėšų judėjimas tarp jų joms suteikiant galimybę suėjus jų terminui įvykdyti individualias ir bendras prievoles;

d) šiuo metu nėra arba nenumatoma reikšmingų praktinių ar teisinių kliūčių c punkte nurodytoms sutartims įvykdyti.

Komisija iki 2014 m. sausio 1 d. praneša Europos Parlamentui ir Tarybai apie bet kokias teisines kliūtis, dėl kurių būtų neįmanoma taikyti pirmos pastraipos c punkto, o iki 2015 m. gruodžio 31 d., prireikus, pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, nustatančio, kurios iš tų kliūčių turėtų būti pašalintos.

2. Kompetentingos institucijos gali leisti iš dalies arba visai netaikyti šeštos dalies įstaigai ir visoms arba kai kurioms jos patronuojamosioms įmonėms, kai visos vieno likvidumo pogrupio įstaigos turi veiklos leidimus toje pačioje valstybėje narėje ir jei įvykdomos 1 dalies sąlygos.

3. Jeigu vieno likvidumo pogrupio įstaigos veiklos leidimus turi keliose valstybėse narėse, 1 dalis taikoma tik po to, kai įvykdoma 21 straipsnyje nustatyta procedūra, ir tik toms įstaigoms, kurių kompetentingos institucijos sutaria dėl šių aspektų:

a) jų vykdomo organizacinės struktūros ir likvidumo rizikos vertinimo atitikties Direktyvos 2013/36/ES 86 straipsnyje nustatytoms sąlygoms viename likvidumo pogrupyje vertinimo;

b) viename likvidumo pogrupyje reikalaujamo turėti likvidžiojo turto sumų paskirstymo, vietos ir nuosavybės;

c) įstaigų, kurioms bus netaikoma šešta dalis, reikalaujamos turėti minimalios likvidžiojo turto sumos nustatymo;

d) poreikio nustatyti griežtesnius parametrus, nei nustatyta šeštoje dalyje;

e) neribojamo kompetentingų institucijų keitimosi išsamia informacija;

f) visiško tokio netaikymo pasekmių supratimo.

▼B

►C2 4. Kompetentingos institucijos 1, 2 ir 3 dalis taip pat gali taikyti įstaigoms, kurios priklauso tai pačiai institucinei užtikrinimo sistemai, kaip nurodyta 113 straipsnio 7 dalyje, jeigu jos atitinka visas 113 straipsnio 7 dalyje nustatytas sąlygas, ir ◄ kitoms įstaigoms, susijusioms 113 straipsnio 6 dalyje nurodytais santykiais, jeigu jos atitinka visas toje dalyje nustatytas sąlygas. Tokiu atveju kompetentingos institucijos nustato vieną iš įstaigų, kuriai leidžiama netaikyti reikalavimo vykdyti šeštos dalies nuostatas, remdamosi visų vieno likvidumo pogrupio įstaigų konsoliduota būkle.

5. Tais atvejais, kai leidžiama netaikyti reikalavimų pagal 1 arba 2 dalį, kompetentingos institucijos taip pat gali taikyti Direktyvos 2013/36/ES 86 straipsnį arba jo dalis vieno likvidumo pogrupio įstaigoms ir nuspręsti leisti individualiai netaikyti Direktyvos 2013/36/ES 86 straipsnio arba jo dalių.

9 straipsnis

Individualus konsolidavimo metodas

1. Laikydamosi šio straipsnio 2 ir 3 dalių bei Direktyvos 2013/36/ES 144 straipsnio 3 dalies, kompetentingos institucijos kiekvienu atveju atskirai gali leisti patronuojančiosioms įstaigoms į savo reikalavimo pagal 5 straipsnio 1 dalį apskaičiavimą įtraukti tas patronuojamąsias įmones, kurios atitinka 6 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose nustatytas sąlygas ir kurių reikšmingos pozicijos ar reikšmingi įsipareigojimai yra susiję su ta patronuojančiąja įstaiga.

2. 1 dalyje nustatyti veiksmai leidžiami tik tada, kai patronuojančioji įstaiga kompetentingoms institucijoms visiškai įrodo aplinkybes ir priemones, įskaitant teisines priemones, dėl kurių šiuo metu nėra ir nenumatoma esminių praktinių ar teisinių kliūčių patronuojamajai įmonei greitai pervesti nuosavas lėšas ar suėjus terminui padengti įsipareigojimus savo patronuojančiajai įmonei.

3. Jeigu kompetentinga institucija naudojasi 1 dalyje nustatyta teise, ji reguliariai ir ne rečiau kaip kartą per metus informuoja visų kitų valstybių narių kompetentingas institucijas apie tai, kad taikoma 1 dalis, taip pat apie 2 dalyje nurodytas aplinkybes ir priemones. Jeigu patronuojamoji įmonė yra trečiojoje valstybėje, kompetentingos institucijos tą pačią informaciją pateikia ir šios trečiosios valstybės kompetentingoms institucijoms.

10 straipsnis

Reikalavimų netaikymas centrinės įstaigos nuolat kontroliuojamoms kredito įstaigoms

1. Kompetentingos institucijos gali pagal nacionalinės teisės aktus leisti iš dalies arba visiškai netaikyti antroje–aštuntoje dalyse nustatytų reikalavimų toje pačioje valstybėje narėje esančiai vienai ar kelioms kredito įstaigoms, kurias nuolat kontroliuoja centrinė įstaiga, kuri jas prižiūri ir yra įsteigta toje pačioje valstybėje narėje, jei įvykdomos šios sąlygos:

▼B

a) centrinės įstaigos ir kontroliuojamų įstaigų įsipareigojimai yra bendri, o centrinė įstaiga visiškai garantuoja kelias savo kontroliuojamų įstaigų pareigas arba įsipareigojimus;

b) centrinės įstaigos ir visų jos kontroliuojamų įstaigų mokumas bei likvidumas yra prižiūrimi bendrai, remiantis konsoliduotosiomis šių įstaigų ataskaitomis;

c) centrinės įstaigos vadovybė turi įgaliojimus duoti nurodymus kontroliuojamų įstaigų vadovybei.

Valstybės narės gali toliau laikytis galiojančių nacionalinės teisės aktų, susijusių su pirmoje pastraipoje nurodytos išimties taikymu, ir juos taikyti tik tuo atveju, ►C2 jei jie neprieštarauja šiam reglamentui arba Direktyvai 2013/36/ES. ◄

2. Jeigu kompetentingos institucijos įsitikina, kad įvykdytos 1 dalyje nustatytos sąlygos, ir jeigu kontroliuojamos įstaigos visiškai garantuoja centrinės įstaigos pareigas ar įsipareigojimus, kompetentingos institucijos gali individualiu pagrindu netaikyti antroje–aštuntoje dalyse nustatytų reikalavimų centrinei įstaigai.

2 SKYRIUS

Rizikos ribojimu pagrįstas konsolidavimas

1 Skirsnis

Konsoliduotas reikalavimų taikymas

11 straipsnis

Bendrosios sąlygos

1. Patronuojančiosios įstaigos valstybėje narėje 18 straipsnyje nurodytu mastu ir būdu vykdo antroje–ketvirtoje ir septintoje dalyse nustatytas prievoles, remdamosi savo konsoliduota būkle. Patronuojančiosios įmonės ir jų patronuojamosios įmonės, kurioms taikomas šis reglamentas, nustato tinkamą organizacinę struktūrą ir tinkamus vidaus kontrolės mechanizmus siekdamos užtikrinti, kad konsolidavimui reikalingi duomenys būtų tinkamai tvarkomi ir perduodami. Visų pirma jos užtikrina, kad patronuojamosios įmonės, kurioms šis reglamentas netaikomas, įgyvendintų priemones, procesus ir mechanizmus, kuriais užtikrinamas tinkamas konsolidavimas.

2. Patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės valstybėje narėje kontroliuojamos įstaigos 18 straipsnyje nurodytu mastu ir būdu vykdo antroje–ketvirtoje ir septintoje dalyse nustatytas prievoles, remdamosi tos finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės konsoliduota būkle.

Kai patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė arba patronuojančioji mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje kontroliuoja daugiau kaip vieną įstaigą, pirma pastraipa taikoma tik tai įstaigai, kurios konsoliduota priežiūra vykdoma pagal Direktyvos 2013/36/ES 111 straipsnį.

▼B

3. ES patronuojančiosios įstaigos, ES patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės kontroliuojamos įstaigos ir ES patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės kontroliuojamos įstaigos vykdo šeštoje dalyje nustatytas prievoles, remdamosi konsoliduota tos patronuojančiosios įstaigos, finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės būkle, jeigu grupei priklauso viena arba daugiau kredito įstaigų arba investicinių įmonių, gavusių leidimą teikti Direktyvos 2004/39/EB I priedo A skirsnio 3 ir 6 punktuose išvardytas investicines paslaugas ir nurodytą veiklą. Kol nėra pateikta ►C2 Komisijos ataskaita pagal šio reglamento 508 straipsnio 2 dalį ◄ ir jei grupę sudaro tik investicinės įmonės, kompetentingos institucijos gali leisti konsoliduotai investicinėms įmonėms nesilaikyti šeštoje dalyje nustatytų prievolių, atsižvelgiant į investicinės įmonės veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą.

▼C2

4. Jeigu taikomas 10 straipsnis, tame straipsnyje nurodyta centrinė įstaiga vykdo antros–aštuntos dalių reikalavimus, remdamasi konsoliduota visumos, kurią sudaro centrinė įstaiga kartu su kontroliuojamomis įstaigomis, būkle.

▼B

5. Be 1–4 dalyse nustatytų reikalavimų ir nedarant poveikio kitoms šio reglamento ir Direktyvos 2013/36/ES nuostatoms, kai priežiūros tikslais tai yra pateisinama dėl rizikos ar įstaigos kapitalo struktūros ypatumų, arba, jei valstybės narės priima nacionalinius įstatymus, pagal kuriuos reikalaujamas struktūrinis veiklos atskyrimas bankų grupėje, kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad struktūriškai atskirtos įstaigos iš dalies konsoliduotai laikytųsi šio reglamento antroje-ketvirtoje ir šeštoje-aštuntoje dalyse bei Direktyvos 2013/36/ES VII antraštinėje dalyje nustatytų prievolių.

Pirmoje pastraipoje nustatyto metodo taikymu negali būti daromas poveikis veiksmingai konsoliduotai vykdomai priežiūrai, neproporcingas neigiamas poveikis visai finansų sistemai arba jos dalims kitose valstybėse narėse arba visoje Sąjungoje, taip pat negali būti sudaroma ar sukuriama kliūtis vidaus rinkos veikimui.

12 straipsnis

Finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, turinti ir patronuojamąją kredito įstaigą, ir patronuojamąją investicinę įmonę

Jeigu finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė turi bent vieną patronuojamąją kredito įstaigą ir bent vieną patronuojamąją investicinę įmonę, reikalavimai, taikomi remiantis finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės konsoliduota būkle, taikomi kredito įstaigai.

▼B

13 straipsnis

Konsoliduotas informacijos atskleidimo reikalavimų taikymas

1. ES patronuojančiosios įstaigos vykdo aštuntoje dalyje nustatytas prievoles, remdamosi savo konsoliduota būkle.

ES patronuojančiųjų įstaigų sistemiškai svarbios patronuojamosios įmonės ir tos patronuojamosios įmonės, kurios turi esminės reikšmės jų vietos rinkai, atskleidžia 437, 438, 440, 442, 450, 451 ir 453 straipsniuose nurodytą informaciją individualiai arba iš dalies konsoliduotai.

2. ES patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba ES patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės kontroliuojamos įstaigos vykdo aštuntoje dalyje nustatytas prievoles, remdamosi tos finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės konsoliduota būkle.

ES patronuojančiųjų finansų kontroliuojančiųjų bendrovių arba ES patronuojančiųjų mišrią veiklą vykdančių kontroliuojančiųjų bendrovių sistemiškai svarbios patronuojamosios įmonės ir tos patronuojamosios įmonės, kurios turi esminės reikšmės jų vietos rinkai, atskleidžia 437, 438, 440, 442, 450, 451 ir 453 straipsniuose nurodytą informaciją individualiai arba iš dalies konsoliduotai.

3. 1 ir 2 dalys visa apimtimi arba iš dalies netaikomos ES patronuojančiosioms įstaigoms, ES patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba ES patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės kontroliuojamoms įstaigoms, kurios yra įtrauktos į atitinkamus atskleidžiamus duomenis, kuriuos konsoliduotai teikia trečiojoje valstybėje įsteigta patronuojančioji įmonė.

4. Jeigu taikomas 10 straipsnis, tame straipsnyje nurodyta centrinė įstaiga vykdo aštuntos dalies reikalavimus, remdamasi konsoliduota centrinės įstaigos būkle. 18 straipsnio 1 dalis taikoma centrinei įstaigai, o kontroliuojamos įstaigos yra laikomos centrinės įstaigos patronuojamosiomis įmonėmis.

14 straipsnis

Konsoliduotas penktos dalies reikalavimų taikymas

1. Patronuojančiosios įmonės ir jų patronuojamosios įmonės, kurioms taikomas šis reglamentas, penktoje dalyje nustatytas prievoles vykdo konsoliduotai arba iš dalies konsoliduotai, siekdamos užtikrinti, kad jų priemonės, procesai ir mechanizmai, kurių reikalaujama pagal tas nuostatas, būtų nuoseklūs ir tinkamai integruoti ir kad būtų galima pateikti visus priežiūrai svarbius duomenis ir informaciją. Visų pirma jos užtikrina, kad patronuojamosios įmonės, kurioms šis reglamentas netaikomas, įgyvendintų priemones, procesus ir mechanizmus, kad būtų užtikrintas šių nuostatų laikymasis.

2. Įstaigos, taikydamos 92 straipsnį, į konsoliduotai arba iš dalies konsoliduotai taiko papildomą rizikos koeficientą pagal 407 straipsnį, jei 405 arba 406 straipsnio reikalavimai pažeidžiami trečiojoje valstybėje įsteigto subjekto, kuris konsoliduojamas pagal 18 straipsnį, lygiu ir jeigu pažeidimas yra esminis, palyginti su bendru grupės rizikos pobūdžiu.

▼B

3. Pagal penktą dalį atsirandančios prievolės dėl patronuojamųjų įmonių, kurioms pačioms šis reglamentas netaikomas, netaikomos, jeigu ES patronuojančioji įstaiga arba įstaigos, kurias kontroliuoja ES patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė arba ES patronuojančioji mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, gali kompetentingoms institucijoms įrodyti, kad pagal trečiosios valstybės, kurioje įsteigta patronuojamoji įmonė, įstatymus penktą dalį taikyti neteisėta.

15 straipsnis

Nuo investicinių įmonių grupėms konsoliduotai taikomų nuosavų lėšų reikalavimų taikymo leidžianti nukrypti nuostata

►C2 1. Konsoliduotos priežiūros institucija kiekvienu atveju atskirai gali leisti konsoliduotai netaikyti šio reglamento trečios dalies ir Direktyvos 2013/36/ES VII antraštinės dalies 4 skyriaus, esant šioms sąlygoms:

a) kiekviena grupei priklausanti ES investicinė įmonė taiko alternatyvų bendros pagal riziką įvertintų pozicijų sumos, nurodytos 95 straipsnio 2 dalyje arba 96 straipsnio 2 dalyje, apskaičiavimo būdą;

b) visos grupei priklausančios investicinės įmonės priklauso 95 straipsnio 1 dalyje arba 96 straipsnio 1 dalyje nurodytoms kategorijoms;

c) kiekviena grupei priklausanti ES investicinė įmonė atskirai atitinka 95 arba 96 straipsnyje nustatytus reikalavimus ◄ ir tuo pačiu metu iš savo bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių atskaito visus sąlyginius įsipareigojimus investicinėms įmonėms, finansų įstaigoms, turto valdymo bendrovėms ir papildomas paslaugas teikiančioms įmonėms, kurie kitu atveju būtų konsoliduojami;

d) bet kurios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, kuri yra bet kurios grupei priklausančios investicinės įmonės patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje, turimas kapitalas, apibrėžtas kaip 26 straipsnio 1 dalyje, 51 straipsnio 1 dalyje ir 62 straipsnio 1 dalyje nurodytų straipsnių suma, yra bent ne mažesnis nei šių elementų suma:

   i) viso turto, subordinuotųjų reikalavimų ir priemonių, nurodytų 36 straipsnio 1 dalies h ir i punktuose, 56 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose ir 66 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose, turimų investicinėse įmonėse, finansų įstaigose, turto valdymo bendrovėse ir papildomas paslaugas teikiančiose įmonėse, kurie kitu atveju būtų konsoliduojami, visos buhalterinės vertės suma; ir

   ii) bendra visų sąlyginių įsipareigojimų investicinėms įmonėms, finansų įstaigoms, turto valdymo bendrovėms ir papildomas paslaugas teikiančioms įmonėms, kurie kitu atveju būtų konsoliduojami, suma;

▼B

e) į grupę neįtraukiamos kredito įstaigos.

Jeigu įvykdomi pirmoje pastraipoje nustatyti kriterijai, kiekviena ES investicinė įmonė turi turėti visų tai grupei priklausančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių, investicinių įmonių, finansų įstaigų, turto valdymo bendrovių ir papildomas paslaugas teikiančių įmonių kapitalo ir finansavimo šaltinių stebėjimo ir kontrolės sistemas.

2. Kompetentingos institucijos taip pat gali leisti netaikyti reikalavimų, jeigu finansų kontroliuojančiosios bendrovės turi mažesnę nuosavų lėšų sumą, nei apskaičiuota pagal 1 dalies d punktą, bet ne mažesnę už gaunamą sudėjus nuosavų lėšų reikalavimus, nustatytus atskirai kiekvienai investicinei įmonei, finansų įstaigai, turto valdymo bendrovei ir papildomas paslaugas teikiančiai įmonei, kurie kitu atveju būtų konsoliduojami, ir bendrą visų sąlyginių įsipareigojimų investicinėms įmonėms, finansų įstaigoms, turto valdymo bendrovėms ir papildomas paslaugas teikiančioms įmonėms, kurie kitu atveju būtų konsoliduojami, sumą. Šios dalies tikslais trečiųjų valstybių investicinėms įmonėms, finansų įstaigoms, turto valdymo bendrovėms ir papildomas paslaugas teikiančioms įmonėms taikomas nuosavų lėšų reikalavimas yra sąlyginis nuosavų lėšų reikalavimas.

16 straipsnis

Nuo investicinių įmonių grupėms konsoliduotai taikomų sverto koeficiento reikalavimų taikymo leidžianti nukrypti nuostata

Tuo atveju, kai visi investicinių įmonių grupės subjektai, įskaitant patronuojantįjį subjektą, yra investicinės įmonės, kurioms atskirai netaikomi septintoje dalyje nustatyti reikalavimai pagal 6 straipsnio 5 dalį, patronuojančioji investicinė įmonė gali nuspręsti konsoliduotai netaikyti septintoje dalyje nustatytų reikalavimų.

17 straipsnis

Investicinių įmonių, kurioms nuosavų lėšų reikalavimai netaikomi konsoliduotai, priežiūra

1. Investicinės įmonės, priklausančios grupei, kuriai leidžiama nesilaikyti reikalavimų pagal 15 straipsnį, kompetentingas institucijas informuoja apie rizikos rūšis, dėl kurių galėtų pablogėti jų finansinė būklė, įskaitant su jų nuosavų lėšų, vidaus kapitalo ir finansavimo struktūra ir šaltiniais susijusią riziką.

2. Jeigu kompetentingos institucijos, atsakingos už investicinių įmonių riziką ribojančią priežiūrą, netaiko prievolės atlikti konsoliduotą priežiūrą, kaip numatyta 15 straipsnyje, jos imasi kitų reikiamų priemonių visos grupės, įskaitant bet kurias ne valstybėje narėje esančias įmones, rizikos rūšims, visų pirma didelių pozicijų rizikai, stebėti.

3. Jeigu kompetentingos institucijos, atsakingos už investicinių įmonių riziką ribojančią priežiūrą, konsoliduotai netaiko nuosavų lėšų reikalavimų, kaip numatyta 15 straipsnyje, atskirai taikomi aštuntos dalies reikalavimai.

▼B

2 Skirsnis

Rizikos ribojimu pagrįsto konsolidavimo metodai

18 straipsnis

Rizikos ribojimu pagrįsto konsolidavimo metodai

1. Įstaigos, kurios turi laikytis 1 skirsnyje nurodytų reikalavimų remiantis jų konsoliduota būkle, visiškai konsoliduoja visas įstaigas ir finansų įstaigas, kurios yra jų patronuojamosios įmonės, arba atitinkamais atvejais – tos pačios patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės patronuojamosios įmonės. Šio straipsnio 2–8 dalys netaikomos, jei remiantis įstaigos konsoliduota būkle taikoma šešta dalis.

2. Tačiau kompetentingos institucijos kiekvienu atveju atskirai gali leisti taikyti proporcingą konsolidavimą, atsižvelgiant į kapitalo, kurį patronuojančioji įmonė turi patronuojamojoje įmonėje, dalį. Proporcingas konsolidavimas gali būti leidžiamas tik tada, jei įvykdomos visos šios sąlygos:

a) patronuojančiosios įmonės atsakomybė yra apribota kapitalo, kurį patronuojančioji įmonė turi patronuojamojoje įmonėje, dalimi, atsižvelgiant į kitų akcininkų arba narių atsakomybę;

b) tų kitų akcininkų arba narių mokumo būklė yra pakankama;

c) kitų akcininkų ir narių atsakomybė yra aiškiai nustatyta teisiškai įpareigojančiu būdu.

3. Jeigu įmones sieja Direktyvos 83/349/EEB 12 straipsnio 1 dalyje apibrėžti santykiai, kompetentingos institucijos nustato, kaip turi būti vykdomas jų konsolidavimas.

4. Konsoliduotos priežiūros institucija reikalauja, kad įmonė, kuri konsoliduojama kartu su viena arba keliomis įmonėmis, kurios nėra konsoliduojamos, ir dalyvaujanti valdant kapitalo dalį įstaigose ir finansų įstaigose, proporcingai konsoliduotų šią kapitalo dalį, jeigu tų įmonių atsakomybė yra apribota jų valdomo kapitalo dalimi.

►C2 5. Kitais nei 1 ir 4 dalyse nurodytais dalyvavimo valdant kapitalą arba su įmonės kapitalu susijusių ryšių atvejais ◄ kompetentingos institucijos nustato, ar ir kokiu būdu turi būti atliekamas konsolidavimas. Visų pirma jos gali leisti arba pareikalauti, kad būtų taikomas nuosavybės metodas. Tačiau šio metodo taikymas nereiškia, kad atitinkamos įmonės yra įtraukiamos į konsoliduotą priežiūrą.

6. Kompetentingos institucijos nustato, ar ir kokiu būdu turi būti atliekamas konsolidavimas šiais atvejais:

a) kai, kompetentingų institucijų nuomone, įstaiga daro reikšmingą poveikį vienai ar kelioms įstaigoms arba finansų įstaigoms, tačiau nedalyvauja valdant šių įstaigų kapitalą arba neturi kitų su jų kapitalu susijusių ryšių; ir

▼B

b) kai viena ar daugiau įstaigų arba finansų įstaigų priklauso vienai vadovavimo sistemai, tačiau ne tai, kuri nurodyta jų steigimo sutartyje arba įstatuose.

Visų pirma kompetentingos institucijos gali leisti arba pareikalauti, kad būtų taikomas Direktyvos 83/349/EEB 12 straipsnyje numatytas metodas. Tačiau šio metodo taikymas nereiškia, kad atitinkamos įmonės yra įtraukiamos į konsoliduotą priežiūrą.

7. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose tiksliai nurodo, kokiomis sąlygomis turi būti atliekamas konsolidavimas šio straipsnio 2–6 dalyse nurodytais atvejais.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2016 m. gruodžio 31 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10-14 straipsnius.

8. Jeigu pagal Direktyvos 2013/36/ES 111 straipsnį reikalaujama vykdyti konsoliduotą priežiūrą, papildomas paslaugas teikiančios įmonės ir turto valdymo bendrovės, kaip apibrėžta Direktyvoje 2002/87/EB 2 straipsnio 5 punkte, konsoliduojamos šiame straipsnyje nurodytais atvejais ir taikant šiame straipsnyje nurodytus metodus.

3 Skirisnis

Rizikos ribojimu pagrįsto konsolidavimo mastas

19 straipsnis

Subjektai, kurie neįtraukiami į rizikos ribojimu pagrįstą konsolidavimą

1. Įstaiga, finansų įstaiga arba papildomas paslaugas teikianti įmonė, kuri yra patronuojamoji įmonė arba įmonė, kurios kapitalo valdyme dalyvaujama, neturi būti konsoliduojama, jeigu atitinkamos įmonės bendra turto ir nebalansinių straipsnių suma yra mažesnė už mažesniąją iš šių dviejų sumų:

a) 10 mln. EUR;

b) 1 % bendro patronuojančiosios įmonės arba įmonės, dalyvaujančios valdant jos kapitalą, turto ir nebalansinių straipsnių sumos.

2. Kompetentingos institucijos, atsakingos už konsoliduotą priežiūrą pagal Direktyvos 2013/36/ES 111 straipsnį, kiekvienu atveju atskirai gali nuspręsti, kad įstaiga, finansų įstaiga arba papildomas paslaugas teikiančios įmonė, kuri yra patronuojamoji įmonė arba kurios kapitalą valdant dalyvaujama, neturi būti konsoliduojama šiais atvejais:

a) kai atitinkama įmonė yra trečiojoje valstybėje, kurioje esama teisinių kliūčių reikalingai informacijai perduoti;

▼C2

b) kai atitinkama įmonė nėra svarbi tik įstaigų stebėsenos tikslų atžvilgiu;

▼B

c) kai, už konsoliduotą priežiūrą atsakingų kompetentingų institucijų nuomone, atitinkamos įmonės finansinės būklės konsolidavimas būtų netinkamas arba klaidinantis, atsižvelgiant į kredito įstaigų priežiūros tikslus.

3. Jeigu 1 dalyje ir 2 dalies b punkte nurodytais atvejais kelios įmonės atitinka juose išvardytus kriterijus, jos vis dėlto turi būti konsoliduojamos, jeigu jos kartu nėra nesvarbios nurodytų tikslų atžvilgiu.

20 straipsnis

Bendri sprendimai dėl rizikos ribojimo reikalavimų

1. Kompetentingos institucijos visapusiškai konsultuodamosi bendradarbiauja:

a) kai atitinkamai ES patronuojančioji įstaiga ir jos patronuojamosios įmonės arba ES patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės ar ES patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės patronuojamosios įmonės kartu pateikia prašymus dėl 143 straipsnio 1 dalyje, 151 straipsnio 4 ir 9 dalyse, 283 straipsnyje, 312 straipsnio 2 dalyje ir 363 straipsnyje nurodytų leidimų, siekdamos nuspręsti, ar išduoti prašomą leidimą, ir prireikus nustatyti sąlygas, kurios turėtų būti taikomos tokiam leidimui;

b) siekdamos nustatyti, ar įvykdyti 422 straipsnio 9 dalyje ir 425 straipsnio 5 dalyje nurodyti konkretaus grupių vidaus vertinimo kriterijai, kuriuos papildo 422 straipsnio 10 dalyje ir 425 straipsnio 6 dalyje nurodyti EBI techniniai reguliavimo standartai.

Prašymai teikiami tik konsoliduotos priežiūros institucijai.

Į 312 straipsnio 2 dalyje nurodytą prašymą įtraukiamas operacinės rizikos kapitalo paskirstymo tarp įvairių grupės subjektų metodikos aprašymas. Prašyme nurodoma, ar ir kaip ketinama įvertinti diversifikacijos poveikį rizikos vertinimo sistemai.

2. Kompetentingos institucijos visomis išgalėmis stengiasi per šešis mėnesius priimti bendrą sprendimą dėl:

a) 1 dalies a punkte nurodyto prašymo;

b) 1 dalies b punkte nurodytų kriterijų įvertinimo ir konkretaus vertinimo nustatymo.

▼B

Šis bendras sprendimas išdėstomas dokumente, kuriame pateikiamas visapusiškas sprendimo pagrindimas ir kurį 1 dalyje nurodyta kompetentinga institucija pateikia pareiškėjui.

3. 2 dalyje nurodytas laikotarpis prasideda:

a) tą dieną, kai konsoliduotos priežiūros institucija gauna išsamų 1 dalies a punkte nurodytą prašymą. Konsoliduotos priežiūros institucija šį išsamų prašymą nedelsdama perduoda kitoms kompetentingoms institucijoms;

b) tą dieną, kai kompetentingos institucijos gauna konsoliduotos priežiūros institucijos parengtą ataskaitą, kurioje išnagrinėjami grupės vidaus įsipareigojimai grupėje.

4. Jei kompetentingos institucijos per šešis mėnesius nepriima bendro sprendimo, konsoliduotos priežiūros institucija pati priima sprendimą dėl 1 dalies a punkto. Konsoliduotos priežiūros institucijos sprendimu neapribojami kompetentingų institucijų įgaliojimai pagal Direktyvos 2013/36/ES 105 straipsnį.

Šis sprendimas išdėstomas ir visapusiškai pagrindžiamas dokumente, o priimant sprendimą atsižvelgiama į kitų kompetentingų institucijų per šešių mėnesių laikotarpį pareikštas nuomones ir išlygas.

Konsoliduotos priežiūros institucija sprendimą pateikia ES patronuojančiajai įstaigai, ES patronuojančiajai finansų kontroliuojančiajai bendrovei arba ES patronuojančiajai mišrią veiklą vykdančiai finansų kontroliuojančiajai bendrovei ir kitoms kompetentingoms institucijoms.

Jei iki šešių mėnesių laikotarpio pabaigos kuri nors iš susijusių kompetentingų institucijų klausimą perdavė EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį, konsoliduotos priežiūros institucija atideda savo sprendimą dėl šio straipsnio 1 dalies a punkto ir laukia, kol EBI priims sprendimą pagal to reglamento 19 straipsnio 3 dalį dėl jos sprendimo, ir savo sprendimą priima vadovaudamasi EBI sprendimu. Šešių mėnesių laikotarpis laikomas taikinimo laikotarpiu, kaip apibrėžta tame reglamente. EBI savo sprendimą priima per vieną mėnesį. Pasibaigus šešių mėnesių laikotarpiui arba priėmus bendrą sprendimą klausimas EBI neperduodamas.

5. Jei kompetentingos institucijos per šešis mėnesius nepriima bendro sprendimo, už individualią patronuojamosios įstaigos priežiūrą atsakinga kompetentinga institucija pati priima sprendimą dėl 1 dalies b punkto.

Šis sprendimas išdėstomas ir visapusiškai pagrindžiamas dokumente, o priimant sprendimą atsižvelgiama į kitų kompetentingų institucijų per šešių mėnesių laikotarpį pareikštas nuomones ir išlygas.

Sprendimas pateikiamas konsoliduotos priežiūros institucijai, kuri apie jį informuoja ES patronuojančiąją įstaigą, ES patronuojančiąją finansų kontroliuojančiąją bendrovę arba ES patronuojančiąją mišrią veiklą vykdančią finansų kontroliuojančiąją bendrovę.

▼B

Jei iki šešių mėnesių laikotarpio pabaigos konsoliduotos priežiūros institucija klausimą perdavė EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį, už individualią patronuojamosios įstaigos priežiūrą atsakinga kompetentinga institucija atideda savo sprendimą dėl šio straipsnio 1 dalies b punkto ir laukia, kol EBI priims sprendimą pagal to reglamento 19 straipsnio 3 dalį dėl jos sprendimo, ir savo sprendimą priima vadovaudamasi EBI sprendimu. Šešių mėnesių laikotarpis laikomas taikinimo laikotarpiu, kaip apibrėžta tame reglamente. EBI savo sprendimą priima per vieną mėnesį. Pasibaigus šešių mėnesių laikotarpiui arba priėmus bendrą sprendimą klausimas EBI neperduodamas.

6. Jei ES patronuojančioji įstaiga ir jos patronuojamosios įmonės, ES patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba ES patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės patronuojamosios įmonės vieningai taiko 312 straipsnio 2 dalyje nurodytą pažangųjį vertinimo metodą arba 143 straipsnyje nurodytą vidaus reitingais pagrįstą metodą, tai kompetentingos institucijos leidžia atitinkamai 321 ir 322 straipsniuose arba trečios dalies II antraštinės dalies 3 skyriaus 6 skirsnyje nustatytus priskyrimo kriterijus patronuojančiajai įstaigai ir jos patronuojamosioms įmonėms atitikti kartu, nuosekliai laikantis grupės struktūros, rizikos valdymo sistemų, procesų ir metodikos.

7. 2, 4 ir 5 dalyse nurodytus sprendimus atitinkamų valstybių narių kompetentingos institucijos pripažįsta galutiniais ir juos taiko.

8. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose tiksliai nurodo 1 dalies a punkte nurodyto bendro sprendimo dėl 143 straipsnio 1 dalyje, 151 straipsnio 4 ir 9 dalyse, 283 straipsnyje, 312 straipsnio 2 dalyje ir 363 straipsnyje nurodytų prašymų suteikti leidimą priėmimo procesą, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos priimti bendrus sprendimus.

EBI tų techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. gruodžio 31 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

21 straipsnis

Bendri sprendimai dėl likvidumo reikalavimų taikymo lygio

1. Gavusi ES patronuojančiosios įstaigos, ES patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba ES patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, arba ES patronuojančiosios įstaigos, ES patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba ES patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės iš dalies konsoliduotos patronuojamosios įmonės prašymą, konsoliduotos priežiūros

▼B

institucija ir už ES patronuojančiosios įstaigos, ES patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba ES patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės valstybėje narėje patronuojamųjų įmonių priežiūrą atsakingos kompetentingos institucijos visomis išgalėmis stengiasi priimti bendrą sprendimą dėl to, ar įvykdytos 8 straipsnio 1 dalies a–d punktuose išdėstytos sąlygos, kuriame būtų nurodytas vienas likvidumo pogrupis 8 straipsniui taikyti.

Bendras sprendimas priimamas per šešis mėnesius nuo tada, kai konsoliduotos priežiūros institucija pateikia ataskaitą, kurioje nurodo vieną likvidumo pogrupį remiantis 8 straipsnyje nustatytais kriterijais. Jeigu per šešių mėnesių laikotarpį susitarimo pasiekti nepavyksta, konsoliduotos priežiūros institucija bet kurios kitos susijusios kompetentingos institucijos prašymu konsultuojasi su EBI. Konsoliduotos priežiūros institucija gali konsultuotis su EBI savo iniciatyva.

Bendrame sprendime taip pat gali būti nustatyti likvidžiojo turto vietos ir nuosavybės apribojimai ir reikalaujama, kad įstaigos, kurioms netaikoma šešta dalis, turėtų būtiniausią likvidžiojo turto kiekį.

Bendras sprendimas išdėstomas dokumente, kuriame pateikiamas visapusiškas sprendimo pagrindimas ir kurį konsoliduotos priežiūros institucija pateikia atitinkamo likvidumo pogrupio patronuojančiajai įstaigai.

2. Jei per šešis mėnesius kompetentingos institucijos nepriima bendro sprendimo, kiekviena už individualią priežiūrą atsakinga kompetentinga institucija pati priima sprendimą.

Tačiau bet kuri susijusi kompetentinga institucija per šešių mėnesių laikotarpį gali kreiptis į EBI su klausimu, ar įvykdytos 8 straipsnio 1 dalies a–d punktų sąlygos. Tokiu atveju EBI gali vykdyti neprivalomą tarpininkavimą pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnio c punktą, ir visos susijusios kompetentingos institucijos atideda savo sprendimus, kol bus užbaigta neprivaloma tarpininkavimo procedūra. Jeigu vykstant šiam tarpininkavimui kompetentingos institucijos per tris mėnesius nepasiekia susitarimo, kiekviena už individualią priežiūrą atsakinga kompetentinga institucija pati priima sprendimą, atsižvelgdama į naudos ir rizikos proporcingumą patronuojančiosios įstaigos valstybės narės lygiu ir naudos ir rizikos proporcingumą patronuojamosios įmonės valstybės narės lygiu. Pasibaigus šešių mėnesių laikotarpiui arba priėmus bendrą sprendimą klausimas EBI neperduodamas.

1 dalyje nurodytas bendras sprendimas ir šios dalies antroje pastraipoje nurodyti sprendimai yra privalomi.

3. Bet kuri susijusi kompetentinga institucija per šešių mėnesių laikotarpį taip pat gali kreiptis į EBI, jei nesutariama dėl 8 straipsnio 3 dalies a–d punktų sąlygų. Tokiu atveju EBI gali vykdyti neprivalomą tarpininkavimą pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnio c punktą, ir visos susijusios kompetentingos institucijos atideda savo sprendimus, kol bus užbaigta neprivaloma tarpininkavimo procedūra. Jeigu per šį tarpininkavimo laikotarpį kompetentingos institucijos per tris mėnesius nepasiekia susitarimo, kiekviena už individualią priežiūrą atsakinga kompetentinga institucija pati priima sprendimą.

▼B

22 straipsnis

Trečiųjų valstybių subjektų konsolidavimas iš dalies

►C2 Patronuojamosios įstaigos taiko 89–91 straipsniuose ir trečioje bei ketvirtoje dalyse nustatytus reikalavimus remdamosi savo iš dalies konsoliduota būkle, ◄ jeigu tos įstaigos arba patronuojančioji įmonė, kai ji yra finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, turi įstaigą arba finansų įstaigą, kuri yra trečiojoje valstybėje veikianti patronuojamoji įmonė, arba dalyvauja valdant tokios įmonės kapitalą.

23 straipsnis

Įmonės trečiosiose valstybėse

Konsoliduotos priežiūros taikymo pagal šį skyrių tikslais terminai „investicinė įmonė“, „kredito įstaiga“, „finansų įstaiga“ ir „įstaiga“ taip pat reiškia trečiosiose valstybėse įsteigtas įmones, kurios, jei būtų įsteigtos Sąjungoje, atitiktų 4 straipsnyje pateiktas tų terminų apibrėžtis.

24 straipsnis

Turto ir nebalansinių straipsnių vertinimas

1. Turto ir nebalansinių straipsnių vertinimas atliekamas pagal taikytiną apskaitos sistemą.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad įstaigos turto ir nebalansinių straipsnių vertę ir nuosavas lėšas nustatytų pagal tarptautinius apskaitos standartus, taikomus pagal Reglamentą (EB) Nr. 1606/2002.

ANTRA DALIS

NUOSAVOS LĖŠOS

I ANTRAŠTINĖ DALIS

NUOSAVŲ LĖŠŲ SUDEDAMOSIOS DALYS

1 SKYRIUS

1 lygio kapitalas

25 straipsnis

1 lygio kapitalas

Įstaigos 1 lygio kapitalą sudaro įstaigos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo ir papildomo 1 lygio kapitalo suma.

▼B

2 SKYRIUS

Bendras 1 lygio nuosavas kapitalas

1 Skirsnis

Bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsniai ir priemonės

26 straipsniai

Bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsniai

1. Įstaigų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnius sudaro:

a) kapitalo priemonės, jeigu įvykdomos 28 straipsnyje arba, jei taikytina, 29 straipsnyje nustatytos sąlygos;

b) akcijų priedai, susiję su a punkte nurodytomis priemonėmis;

c) nepaskirstytasis pelnas;

d) sukauptos kitos bendrosios pajamos;

e) kiti rezervai;

f) atidėjiniai bendrai banko rizikai.

c–f punktuose nurodyti straipsniai pripažįstami kaip bendras 1 lygio nuosavas kapitalas tik tuo atveju, jei įstaiga gali nevaržomai ir nedelsdama juo pasinaudoti rizikai ar nuostoliams, vos tik jiems atsiradus, padengti.

2. 1 dalies c punkto tikslais įstaigos tarpinį arba metų pabaigos pelną gali įtraukti į bendrą 1 lygio nuosavą kapitalą, kol nepriėmė oficialaus sprendimo, kuriuo patvirtinamas galutinis įstaigos metinis pelnas arba nuostolis, gavusi kompetentingos institucijos išankstinį leidimą. Kompetentinga institucija suteikia leidimą, jeigu įvykdomos šios sąlygos:

a) pelną patikrino nuo įstaigos nepriklausantys asmenys, atsakingi už tos įstaigos sąskaitų auditą;

b) įstaiga kompetentingai institucijai priimtinu būdu įrodė, kad visi numatomi mokesčiai arba dividendai buvo atskaityti iš to pelno sumos.

Atliekant įstaigos tarpinio arba metų pabaigos pelno patikrinimą tinkamai užtikrinama, kad tas pelnas buvo įvertintas pagal taikytinoje apskaitos sistemoje nustatytus principus.

▼B

3. Kompetentingos institucijos įvertina, ar bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių išleidimas atitinka 28 straipsnyje arba, jei taikytina, 29 straipsnyje nustatytus kriterijus. ►C1 Priemonių, kurios išleistos po 2013 m. birželio 28 d., atžvilgiu įstaigos ◄ kapitalo priemonėms tik gavusios kompetentingų institucijų, kurios gali konsultuotis su EBI, leidimą.

Kalbant apie kapitalo priemones, išskyrus valstybės pagalbą, kurias kompetentinga institucija patvirtina kaip atitinkančias priskyrimo prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonės reikalavimus, tačiau jei, EBI nuomone, iš esmės sunku nustatyti atitiktį 28 straipsnyje arba, jei taikytina, 29 straipsnyje nustatytiems kriterijams, kompetentingos institucijos paaiškina savo motyvus EBI.

Remdamasi kiekvienos kompetentingos institucijos pateikta informacija, EBI sudaro, tvarko ir skelbia visų formų kapitalo priemonių kiekvienoje valstybėje narėje, kurios priskiriamos prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių, rūšių sąrašą. ►C1 EBI sudaro tą sąrašą ir jį paskelbia pirmą kartą iki 2013 m. liepos 28 d. ◄

Po 80 straipsnyje išdėstyto tikrinimo proceso ir jei esama svarbių įrodymų, kad tos priemonės neatitinka 28 straipsnyje arba, jei taikytina, 29 straipsnyje nustatytų kriterijų, EBI gali ►C1 nuspręsti pašalinti iš sąrašo ne valstybės pagalbos priemones, išleistas po 2013 m. birželio 28 d. ◄ paskelbti apie tokį pašalinimą.

4. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato, ką reiškia sąvoka „numatomas“, kai reikia nustatyti, ar atskaityti visi numatomi mokesčiai arba dividendai.

▼C1

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2013 m. liepos 28 d.

▼B

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

27 straipsnis

Savidraudos įmonių, kooperatinių bendrovių, taupymo įstaigų arba panašių įstaigų kapitalo priemonės bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsniuose

1. Prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių priskiriamos įstaigos jos įstatuose nustatyta tvarka išleistos bet kurios kapitalo priemonės, jei įvykdomos šios sąlygos:

a) įstaiga yra tos rūšies, kokia yra apibrėžta taikytinoje nacionalinėje teisėje, ir kuri, kompetentingos institucijos nuomone, yra priskiriama prie vienos iš šių rūšių:

   i) savidraudos įmonės;

▼B

ii) kooperatinės bendrovės;

iii) taupymo įstaigos;

iv) panašios įstaigos;

v) kredito įstaiga, kuri nuosavybės teise visiškai priklauso vienai iš i–iv papunkčiuose nurodytų įstaigų ir kuri yra gavusi atitinkamos kompetentingos institucijos patvirtinimą, kad gali naudotis šio straipsnio nuostatomis, su sąlyga ir tol, kol ji bus vykdoma, kad 100 % kredito įstaigos išleistų paprastųjų akcijų tiesiogiai ar netiesiogiai priklauso tuose papunkčiuose nurodytai įstaigai;

b) įvykdomos 28 straipsnyje arba, jei taikytina, 29 straipsnyje nustatytos sąlygos.

Tos savidraudos įmonės, kooperatinės bendrovės arba taupymo įstaigos, laikomos tokiomis pagal taikytiną nacionalinę teisę iki 2012 m. gruodžio 31 d., šios dalies tikslais toliau priskiriamos šioms rūšims, jei jos toliau atitinka tokio pripažinimo kriterijus.

2. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato sąlygas, kuriomis kompetentingos institucijos gali nustatyti, kad šios dalies tikslais tam tikros rūšies įmonė, pripažįstama pagal taikytiną nacionalinę teisę, laikoma savidraudos įmone, kooperatine bendrove, taupymo įstaiga arba panašia įstaiga.

▼C1

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2013 m. liepos 28 d.

▼B

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

28 straipsniai

Bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonės

1. Kapitalo priemonės priskiriamos prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių tik tuomet, jei įvykdomos visos šios sąlygos:

a) priemones įstaiga išleido tiesiogiai, gavusi įstaigos savininkų arba, jeigu tai leidžiama pagal taikytiną nacionalinę teisę, įstaigos valdymo organo išankstinį sprendimą;

b) priemonės yra apmokėtos, o jų pirkimo įstaiga nei tiesiogiai, nei netiesiogiai nefinansuoja;

c) priemonės atitinka visas šias jų klasifikavimo sąlygas:

▼B

i) jos gali būti priskiriamos prie kapitalo, kaip apibrėžta Direktyvos 86/635/EEB 22 straipsnyje;

ii) jos priskiriamos prie nuosavų lėšų, kaip apibrėžta taikytinoje apskaitos sistemoje;

iii) nustatant nemokumą, balansinėje ataskaitoje jos priskiriamos prie nuosavų lėšų, jei taikytina pagal nacionalinę nemokumo teisę;

d) priemonių duomenys aiškiai ir atskirai atskleidžiami įstaigos finansinių ataskaitų balansinėje ataskaitoje;

e) priemonės yra nuolatinės;

f) priemonių pagrindinės sumos negalima sumažinti arba grąžinti, išskyrus bet kurį iš šių atvejų:

i) kai įstaiga likviduojama;

ii) kai priemonės savo nuožiūra atperkamos arba kapitalas savo nuožiūra kitaip mažinamas, įstaigai gavus kompetentingos institucijos išankstinį leidimą pagal 77 straipsnį;

g) priemones reglamentuojančiose nuostatose nei tiesiogiai, nei netiesiogiai nenurodoma, kad priemonių pagrindinė suma būtų arba galėtų būti mažinama arba grąžinama kitais atvejais, nei tik įstaigą likviduojant, ir įstaiga kitais būdais to nenurodo prieš išleisdama arba išleisdama šias priemones, išskyrus 27 straipsnyje nurodytas priemones, kai įstaigai draudžiama atsisakyti išpirkti tas priemones pagal taikytiną nacionalinę teisę;

h) priemonės atitinka šias su paskirstomomis sumomis susijusias sąlygas:

i) paskirstomos sumos mokamos netaikant pirmumo teisių į paskirstomas sumas sąlygų, taip pat kai jos susijusios su kitomis bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonėmis, o tas priemones reglamentuojančiose sąlygose nenumatytos pirmumo teisės į paskirstomas sumas;

ii) paskirstomos sumos priemonių turėtojams gali būti sumokėtos tik iš paskirstomų straipsnių;

iii) priemones reglamentuojančiose sąlygose nėra nustatyta paskirstomų sumų dydžio aukščiausia riba arba kitas apribojimas, išskyrus 27 straipsnyje nurodytų priemonių atveju;

iv) paskirstomų sumų dydis nėra nustatomas remiantis suma, už kurią priemonės buvo nupirktos jas išleidus, išskyrus 27 straipsnyje nurodytų priemonių atveju;

▼B

v) priemones reglamentuojančiose sąlygose nenumatytos įstaigos prievolės mokėti paskirstomas sumas priemonių turėtojams ir įstaigai tokia prievolė netaikoma jokiu kitu pagrindu;

vi) jeigu paskirstomos sumos nemokamos, tai nėra įstaigos įsipareigojimų neįvykdymas;

vii) paskirstomų sumų anuliavimas nenustato apribojimų įstaigai;

i) palyginti su visomis įstaigos išleistomis kapitalo priemonėmis, šiomis priemonėmis padengiama pirmiausia ir proporcingai didžiausia patiriamų nuostolių dalis, o kiekviena priemone nuostoliai padengiami tiek pat, kiek visomis kitomis bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonėmis;

j) įstaigos nemokumo ar likvidavimo atveju reikalavimai dėl šių priemonių yra mažesnio prioriteto nei visi kiti reikalavimai;

k) priemonės jų turėtojams suteikia teisę reikalauti likutinio įstaigos turto dalies, kuri įstaigos likvidavimo atveju ir apmokėjus visus didesnio prioriteto reikalavimus yra proporcinga tų išleistų priemonių sumai, nėra fiksuota ir kuriai nenustatyta jokia riba, išskyrus 27 straipsnyje nurodytų kapitalo priemonių atveju;

l) priemonės nėra užtikrintos toliau išvardytų subjektų arba toliau išvardyti subjektai joms netaiko garantijos, kuria padidinamas reikalavimo prioritetas:

i) įstaigos arba jos patronuojamųjų įmonių;

ii) įstaigos patronuojančiosios įmonės arba jos patronuojamųjų įmonių;

iii) patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba jos patronuojamųjų įmonių;

iv) mišrią veiklą vykdančios kontroliuojančiosios bendrovės arba jos patronuojamųjų įmonių;

v) mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės ir jos patronuojamųjų įmonių;

vi) įmonės, glaudžiais ryšiais susijusios su i–v papunkčiuose nurodytais subjektais;

m) priemonėms netaikomi jokie sutartyse įforminti arba kiti susitarimai, kuriais nemokumo arba likvidavimo atveju padidinamas reikalavimų pagal priemones prioritetas.

Laikoma, kad pirmos pastraipos j punkte išdėstytos sąlygos yra įvykdytos, nepaisant to, ar priemonės įtrauktos į papildomą 1 arba 2 lygio kapitalą vadovaujantis 484 straipsnio 3 dalimi, jei jos yra to paties rango.

2. Laikoma, kad 1 dalies i punkte nustatytos sąlygos yra įvykdytos nepaisant 1 arba 2 lygio kapitalo priemonių pagrindinės sumos nurašymo visam laikui.

▼B

Laikoma, kad 1 dalies f punkte nustatyta sąlyga yra įvykdyta nepaisant to, ar kapitalo priemonės pagrindinė suma sumažinama per pertvarkymo procedūrą arba kapitalo priemonės nurašomos už įstaigą atsakingos pertvarkymo institucijos reikalavimu.

Laikoma, kad 1 dalies g punkte nustatyta sąlyga yra įvykdyta nepaisant to, ar kapitalo priemonę reglamentuojančiose nuostatose tiesiogiai arba netiesiogiai nurodoma, kad priemonės pagrindinė suma būtų arba galėtų būti sumažinta per pertvarkymo procedūrą arba kapitalo priemones nurašant už įstaigą atsakingos pertvarkymo institucijos reikalavimu.

3. Laikoma, kad 1 dalies h punkto iii papunktyje nustatyta sąlyga yra įvykdyta nepaisant to, ar pagal priemonę mokami keliagubi dividendai, jei dėl tokių keliagubų dividendų sumos nėra paskirstomos taip, kad būtų neproporcingai panaudojamos nuosavos lėšos.

4. Taikant 1 dalies h punkto i papunktį diferencijuotieji paskirstymai turi atspindėti tik diferencijuotąsias balsavimo teises. Šiuo atveju didesni paskirstymai taikomi tik bendro 1 lygio kapitalo priemonėms, suteikiančioms mažiau balsavimo teisių arba visai jų nesuteikiančioms.

5. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato:

a) taikomas nuosavų lėšų priemonių netiesioginio finansavimo formas ir pobūdį;

b) tai, ar dėl keliagubo paskirstymo būtų neproporcinga našta nuosavoms lėšoms, ir kada tai įvyktų;

c) ką reiškia paskirstymas atsižvelgiant į pirmumo teises.

▼C1

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2013 m. liepos 28 d.

▼B

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

29 straipsnis

Savidraudos įmonių, kooperatinių bendrovių, taupymo įstaigų ir panašių įstaigų išleistos kapitalo priemonės

1. Savidraudos įmonių, kooperatinių bendrovių, taupymo įstaigų ir panašių įstaigų išleistos kapitalo priemonės priskiriamos prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių tik tuomet, jei įvykdomos 28 straipsnyje nustatytos sąlygos su patikslinimais, padarytais taikant šį straipsnį.

▼B

2. Šios kapitalo priemonės išperkamos tik įvykdžius šias sąlygos:

a) įstaiga turi turėti galimybę atsisakyti išpirkti priemones, išskyrus tuos atvejus, kai tai draudžiama pagal taikytiną nacionalinę teisę;

b) jeigu pagal taikytiną nacionalinę teisę įstaigai draudžiama atsisakyti išpirkti priemones, priemones reglamentuojančiose nuostatose įstaigai turi būti suteikta galimybė apriboti jų išpirkimą;

c) atsisakymas išpirkti priemones arba atitinkamais atvejais priemonių išpirkimo apribojimas negali būti laikomas įstaigos įsipareigojimų neįvykdymu.

3. Kapitalo priemonėms gali būti taikoma paskirstomų sumų aukščiausia riba arba apribojimas tik tada, kai ta riba arba apribojimas yra nustatytas pagal taikytiną nacionalinę teisę arba įstaigos įstatus.

4. Jeigu kapitalo priemonėmis įstaigos nemokumo arba likvidavimo atveju jų savininkui suteikiamos teisės į įstaigos rezervus, kurie apribojami nominaliąja priemonių verte, toks apribojimas visų kitų tos įstaigos išleistų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių turėtojams taikomas tokiu pat mastu.

Pirmoje pastraipoje nustatyta sąlyga nedaro poveikio savidraudos įmonės, kooperatinės bendrovės, taupymo įstaigos ar panašios įstaigos galimybei pripažinti bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones, kuriomis jų turėtojui nesuteikiamos balsavimo teisės ir kurios atitinka visas šias sąlygas:

a) balsavimo teisių nesuteikiančių priemonių turėtojų reikalavimas įstaigos nemokumo arba likvidavimo atveju yra proporcingas visų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių, kurias sudaro šios balsavimo teisių nesuteikiančios priemonės, daliai;

b) kitu atveju šios priemonės priskiriamos prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių.

5. Jeigu kapitalo priemonės įstaigos nemokumo arba likvidavimo atveju jų savininkams suteikia teisę reikalauti fiksuotos turto dalies arba turto dalies, kuriai nustatyta aukščiausia riba, toks apribojimas visų kitų įstaigos išleistų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių turėtojams taikomas tokiu pat mastu.

6. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato būtinų išpirkimo apribojimų pobūdį, jeigu pagal taikytiną nacionalinę teisę įstaigai draudžiama atsisakyti išpirkti nuosavų lėšų priemones.

▼C1

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2013 m. liepos 28 d.

▼B

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

30 straipsnis

Bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonėms taikomų sąlygų nebevykdymo pasekmės

Jeigu nebevykdomos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonėms taikomos 28 straipsnyje arba, jei taikytina, 29 straipsnyje nustatytos sąlygos, taikomos šios nuostatos:

a) ta priemonė nedelsiant nebepriskiriama prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių;

b) su ta priemone susiję akcijų priedai nedelsiant nebepriskiriami prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių.

31 straipsnis

Viešosios valdžios institucijų ekstremaliųjų situacijų atveju pasirašytos kapitalo priemonės

1. Kritinės padėties atveju kompetentingos institucijos gali leisti įstaigoms į bendrą 1 lygio nuosavą kapitalą įtraukti kapitalo priemones, kurios atitinka bent 28 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nustatytas sąlygas, jei įvykdomos visos šios sąlygos:

a) kapitalo priemonės yra išleistos po 2014 m. sausio 1 d.;

b) kapitalo priemones Komisija laiko valstybės pagalba;

c) kapitalo priemonės yra išleistos vykdant rekapitalizavimo priemones, vadovaujantis tuometinėmis valstybės pagalbos taisyklėmis;

d) kapitalo priemonės yra visiškai pasirašytos ir turimos valstybės ar atitinkamos viešosios valdžios institucijos arba viešosios nuosavybės subjekto;

▼C2

e) kapitalo priemonėmis gali būti padengiami nuostoliai;

▼B

f) išskyrus atvejus, susijusius su 27 straipsnyje nurodytomis kapitalo priemonėmis, likvidavimo atveju kapitalo priemonės jų turėtojams suteikia teisę reikalauti likutinio įstaigos turto dalies apmokėjus visus didesnio prioriteto reikalavimus;

g) esama atitinkamų valstybės arba, jei taikytina, atitinkamos viešosios valdžios institucijos arba viešosios nuosavybės subjekto pasitraukimo mechanizmų;

h) kompetentinga institucija yra išdavusi išankstinį leidimą ir paskelbusi savo sprendimą kartu su to sprendimo išaiškinimu.

▼B

2. Atitinkamos kompetentingos institucijos pagrįstu prašymu ir su ja bendradarbiaudama EBI nustato, kad 1 dalyje nurodytos kapitalo priemonės taikant šį reglamentą yra lygiavertės bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonėms.

2 Skirsnis

Riziką ribojantys filtrai

32 straipsnis

Vertybiniais popieriais pakeistas turtas

1. Įstaiga į jokią nuosavų lėšų sudedamąją dalį neįtraukia nuosavo kapitalo padidėjimo pagal taikytiną apskaitos sistemą, kuris susidaro dėl vertybiniais popieriais pakeisto turto, įskaitant šiuos atvejus:

a) kai toks padidėjimas yra susijęs su būsimomis pajamomis iš maržos, dėl kurios susidarys įstaigos pelnas iš pardavimų;

b) kai įstaiga yra pakeitimo vertybiniais popieriais iniciatorė, grynojo pelno, gaunamo iš ateities pajamų, kurių duoda vertybiniais popieriais pakeistas turtas, didinantis pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų kredito vertę, kapitalizacijos.

2. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato 1 dalies a punkte nurodyto pelno iš pardavimų sąvokos reikšmę.

▼C1

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2013 m. liepos 28 d.

▼B

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

33 straipsnis

Pinigų srautų apsidraudimas ir nuosavų įsipareigojimų vertės pokyčiai

1. Įstaigos į jokią nuosavų lėšų sudedamąją dalį neįtraukia šių straipsnių:

a) tikrosios vertės rezervų, susijusių su pelnu arba nuostoliais iš finansinių priemonių, kurios nėra vertinamos tikrąja verte, pinigų srautų apsidraudimo, įskaitant prognozuojamus pinigų srautus;

b) pelno arba nuostolių iš įstaigos įsipareigojimų, vertinamų tikrąja verte, kurie susidaro dėl pačios įstaigos kreditingumo pokyčių;

▼C2

c) tikrąja verte vertinamo pelno ir nuostolių, susijusių su įstaigos įsipareigojimais dėl išvestinių finansinių priemonių, kurie susidaro dėl pačios įstaigos kreditingumo pokyčių.

▼B

2. Taikydamos 1 dalies c punktą įstaigos tikrąja verte vertinamo pelno ir nuostolių, kurie susidaro dėl pačios įstaigos kredito rizikos, nepadengia tokiu pelnu arba nuostoliais, kuris susidaro dėl jos sandorio šalių kredito rizikos.

3. Nedarydama poveikio 1 dalies b punktui, įstaigos gali pelno ir nuostolių, susidariusių dėl jų įsipareigojimų, sumą įtraukti į nuosavas lėšas, jei įvykdomos visos šios sąlygos:

a) įsipareigojimus sudaro obligacijos, kaip nurodyta Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalyje;

b) įstaigos turto ir įsipareigojimų vertės pokyčiai susidarė dėl tokių pačių pačios įstaigos kreditingumo pokyčių;

c) obligacijų, nurodytų a punkte, vertė ir įstaigos turto vertė yra glaudžiai susijusios;

d) galima išpirkti hipotekos paskolas superkant obligacijas, kuriomis finansuojamos paskolos, rinkos arba nominaliąja verte.

4. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato, kas laikoma obligacijų vertės ir turto vertės glaudžia sąsaja, kaip nurodyta 3 dalies c punkte.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2013 m. rugsėjo 30 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

34 straipsnis

Papildomi vertės koregavimai

Įstaigos, apskaičiuodamos nuosavų lėšų sumą, 105 straipsnio reikalavimus taiko visam savo turtui, kuris įvertintas tikrąja verte, ir iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo atskaito visų reikalingų papildomų vertės koregavimų sumą.

35 straipsnis

Tikrąja verte vertinamas nerealizuotas pelnas ir nuostoliai

Išskyrus 33 straipsnyje nurodytus straipsnius, įstaigos nekoreguoja skaičiavimų, kad iš nuosavų lėšų atimtų nerealizuotą savo turto arba įsipareigojimų, įvertintų tikrąja verte, pelną arba nuostolius.

▼B

3 Skirsnis

Atskaitymai iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių, išimtys ir alternatyvos

1 Poskirsnis

Atskaitymai iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių

36 straipsnis

Atskaitymai iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių

1. Įstaigos iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių atskaito šias sumas:

a) einamųjų finansinių metų nuostolius;

b) nematerialųjį turtą;

c) atidėtųjų mokesčių turtą, kuris priklauso nuo būsimo pelningumo;

d) įstaigų, kurios pagal riziką įvertintų pozicijų sumas apskaičiuoja naudodamos vidaus reitingais pagrįstą metodą (toliau – IRB metodas), atveju – neigiamas sumas, kurios susidaro apskaičiuojant tikėtinų nuostolių sumas, nurodytas 158 ir 159 straipsniuose;

e) nustatyto dydžio išmokų pensijų fondo turtą įstaigos balanse;

f) įstaigos tiesiogiai, netiesiogiai ir turimas dirbtines nuosavas bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones, įskaitant bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones, dėl kurių įstaiga turi faktinių arba neapibrėžtųjų įsipareigojimų pirkti pagal esamą sutartinį įsipareigojimą;

g) tiesiogiai, netiesiogiai ir turimas dirbtines finansų sektoriaus subjektų, kurie su įstaiga turi abipusės kryžminės kapitalo dalių nuosavybės, bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones, kurios, kompetentingos institucijos nuomone, buvo sukurtos siekiant dirbtinai padidinti įstaigos nuosavas lėšas;

h) taikomą įstaigos tiesiogiai, netiesiogiai ir turimų dirbtinių finansų sektoriaus subjektų, kuriuose įstaiga neturi reikšmingų investicijų, bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių sumą;

i) taikomą įstaigos tiesiogiai, netiesiogiai ir turimų dirbtinių finansų sektoriaus subjektų, kuriuose įstaiga turi reikšmingų investicijų, bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių sumą;

j) straipsnių, kuriuos reikalaujama atskaityti iš papildomų 1 lygio straipsnių pagal 56 straipsnį, sumą, kuri viršija įstaigos papildomą 1 lygio kapitalą;

▼B

k) toliau nurodytų straipsnių, kuriems taikomas 1 250 % rizikos koeficientas, pozicijos sumą, kai įstaiga tą pozicijos sumą atskaito iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių sumos kaip alternatyvą 1 250 % rizikos koeficiento taikymui:

i) akcijų paketo, turimo ne finansų sektoriaus įmonėse;

ii) pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų pagal 243 straipsnio 1 dalies b punktą, 244 straipsnio 1 dalies b punktą ir 258 straipsnį;

iii) pristatymo be atsiskaitymo (nebaigtų sandorių) pagal 379 straipsnio 3 dalį;

iv) į krepšelį įtrauktų pozicijų, kurių rizikos koeficiento pagal IRB metodą įstaiga negali nustatyti pagal 153 straipsnio 8 dalį;

v) nuosavybės vertybinių popierių pozicijų pagal vidaus modelių metodą pagal 155 straipsnio 4 dalį;

l) visų su bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsniais susijusių skaičiavimo metu numatomų mokesčių, išskyrus tuos atvejus, kai įstaiga tinkamai pakoreguoja bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnius tiek, kiek tokie mokesčiai mažina šių straipsnių sumą, kuri gali būti panaudota rizikai ar nuostoliams padengti.

2. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato šio straipsnio 1 dalies a, c, e, f, h, i ir l punktuose nurodytų atskaitymų ir susijusių atskaitymų, nurodytų 56 straipsnio a, c, d bei f punktuose ir 66 straipsnio a, c bei d punktuose, taikymą.

▼C1

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2013 m. liepos 28 d.

▼B

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

3. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato finansų įstaigų ir, pasikonsultavusi su Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija) (EDPPI), įsteigta 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1094/2010 ([1]), trečiųjų valstybių draudimo ir perdraudimo įmonių ir įmonių, taip pat įmonių, kurios nepatenka į Direktyvos 2009/138/EB taikymo sritį pagal tos direktyvos 4 straipsnį, kapitalo priemonių, kurios atskaitomos iš toliau išvardytų nuosavų lėšų sudedamųjų dalių, rūšis:

a) bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių;

b) papildomų 1 lygio straipsnių;

c) 2 lygio straipsnių.

([1]) OL L 331, 2010 12 15, p. 48.

▼C1

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2013 m. liepos 28 d.

▼B

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

37 straipsnis

Nematerialiojo turto atskaitymas

Įstaigos nustato nematerialiojo turto sumą, kuri turi būti atskaityta, pagal šias nuostatas:

a) atskaitytina suma mažinama susijusių atidėtųjų mokesčių įsipareigojimų suma, kuri būtų anuliuota, jeigu nematerialiojo turto vertė sumažėtų arba būtų nutrauktas jo pripažinimas pagal taikytiną apskaitos sistemą;

b) į atskaitytiną sumą įskaičiuojamas prestižas, įtrauktas į įstaigos reikšmingų investicijų vertinimą.

38 straipsnis

Atidėtųjų mokesčių turto, kuris priklauso nuo būsimo pelningumo, atskaitymas

1. Įstaigos nustato atidėtųjų mokesčių turto, kuris priklauso nuo būsimo pelningumo ir kurį reikia atskaityti pagal šį straipsnį, sumą.

2. Išskyrus tuos atvejus, kai įvykdomos 3 dalyje nustatytos sąlygos, atidėtųjų mokesčių turto, kuris priklauso nuo būsimo pelningumo, suma apskaičiuojama jos nemažinant susijusių įstaigos atidėtųjų mokesčių įsipareigojimų suma.

3. Atidėtųjų mokesčių turto, kuris priklauso nuo būsimo pelningumo, suma gali būti mažinama susijusių įstaigos atidėtųjų mokesčių įsipareigojimų suma, jei įvykdomos šios sąlygos:

a) subjektas turi pagal taikytiną nacionalinę teisę teisiškai vykdytiną teisę užskaityti tą ataskaitinio laikotarpio mokesčių turtą ataskaitinio laikotarpio mokestiniu įsipareigojimu;

b) atidėtųjų mokesčių turtas ir atidėtieji mokestiniai įsipareigojimai susiję su mokesčiais, kuriais tą patį subjektą apmokestina tas pats mokesčių administratorius.

4. Prie susijusių įstaigos atidėtųjų mokesčių įsipareigojimų, naudojamų 3 dalies tikslais, negalima priskirti atidėtųjų mokesčių įsipareigojimų, kurie mažina nematerialiojo turto arba nustatyto dydžio išmokų pensijų fondo turto sumą, kurią reikia atskaityti.

5. 4 dalyje nurodytų susijusių atidėtųjų mokesčių įsipareigojimų suma paskirstoma tarp:

a) atidėtųjų mokesčių turto, kuris priklauso nuo būsimo pelningumo ir susidaro dėl laikinųjų skirtumų, kurie neatskaitomi 48 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka;

▼B

b) viso kito atidėtųjų mokesčių turto, kuris priklauso nuo būsimo pelningumo.

Įstaigos paskirsto susijusius atidėtųjų mokesčių įsipareigojimus pagal atidėtųjų mokesčių turto, kuris priklauso nuo būsimo pelningumo, dalis, kurias sudaro a ir b punktuose nurodyti straipsniai.

39 straipsnis

Mokesčių permokos, perkelti mokestiniai nuostoliai ir atidėtųjų mokesčių turtas, kurie nepriklauso nuo būsimo pelningumo

1. Toliau išvardyti straipsniai neiškaitomi iš nuosavų lėšų ir jiems atitinkamai taikomas rizikos koeficientas pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 arba 3 skyrius:

a) įstaigos einamųjų metų mokesčių permokos;

b) įstaigos einamųjų metų mokestiniai nuostoliai, perkelti į ankstesnius metus, dėl kurių susidaro reikalavimai centrinės ar regioninės valdžios institucijai arba vietos mokesčių administratoriui arba iš jų gautinos sumos.

2. Atidėtųjų mokesčių turtą, kuris nepriklauso nuo būsimo pelningumo, sudaro tik atidėtųjų mokesčių turtas, kuris susidaro dėl laikinųjų skirtumų, jei įvykdomos visos šios sąlygos:

a) jis automatiškai privaloma tvarka nedelsiant pakeičiamas mokesčių kreditu, tuo atveju, kai įstaiga praneša apie nuostolį, kai formaliai patvirtinamos įstaigos metinės finansinės ataskaitos, arba įstaigos likvidavimo arba nemokumo atveju;

b) įstaiga pagal taikytiną nacionalinę mokesčių teisę gali padengti a punkte nurodytą mokesčių kreditą įstaigos arba kitų įmonių, kurios yra konsoliduojamos kaip ir įstaiga mokesčių tikslais pagal tą teisę, mokesčių įsipareigojimais arba kitų įmonių, kurioms taikoma konsoliduota priežiūra pagal pirmos dalies II antraštinės dalies 2 skyrių, mokesčių įsipareigojimais;

c) kai b punkte nurodytų mokesčių kreditų suma viršija tame punkte nurodytus mokesčių įsipareigojimus, bet koks toks perviršis nedelsiant pakeičiamas tiesioginiu reikalavimu valstybės narės, kurioje įstaiga yra įsteigta, centrinės valdžios institucijai.

Tais atvejais, kai įvykdomos a, b ir c punktuose nustatytos sąlygos, atidėtųjų mokesčių turtui įstaigos taiko 100 % rizikos koeficientą.

40 straipsnis

Neigiamų sumų, kurios susidaro apskaičiuojant tikėtinų nuostolių sumas, atskaitymas

Sumos, kuri turi būti atskaityta pagal 36 straipsnio 1 dalies d punktą, negalima mažinti padidėjusia atidėtųjų mokesčių turto, kuris priklauso nuo būsimo pelningumo, dalimi arba dėl kito papildomo mokesčių poveikio, kuris galėtų atsirasti, ►C2 jeigu atidėjiniai būtų padidinti iki trečios dalies II antraštinės dalies 3 skyriaus 3 skirsnyje nurodytų tikėtinų nuostolių lygio. ◄

▼B

41 straipsnis

Nustatyto dydžio išmokų pensijų fondo turto atskaitymas

▼C2

1. 36 straipsnio 1 dalies e punkto tikslais nustatyto dydžio išmokų pensijų fondo turto suma, kuri turi būti atskaityta, mažinama šiomis sumomis:

a) visų susijusių atidėtųjų mokestinių įsipareigojimų, kuriuos būtų galima anuliuoti, jeigu sumažėtų turto vertė arba būtų nutrauktas jo pripažinimas pagal taikytiną apskaitos sistemą, suma;

b) nustatyto dydžio išmokų pensijų fondo turto, kurį įstaiga gali neribotai naudoti, gavusi kompetentingos institucijos išankstinį leidimą, suma.

Tam turtui, kuris naudojamas atskaitomai sumai mažinti, atitinkamais taikomas rizikos koeficientas pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 arba 3 skyrių.

▼B

2. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato kriterijus, pagal kuriuos kompetentinga institucija įstaigai leidžia mažinti nustatyto dydžio išmokų pensijų fondo turto sumą, kaip nurodyta 1 dalies b punkte.

▼C1

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2013 m. liepos 28 d.

▼B

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

42 straipsnis

Turimų nuosavų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių atskaitymas

36 straipsnio 1 dalies f punkto tikslais įstaigos apskaičiuoja turimas nuosavas bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones remdamosi bendrųjų ilgųjų pozicijų suma ir laikydamosis šių išimčių:

a) įstaigos gali apskaičiuoti turimų nuosavų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių sumą remdamosi grynąja ilgąja pozicija, jei įvykdomos abi šios sąlygos:

i) ilgosios ir trumposios pozicijų pagrindinė pozicija yra ta pati, o trumposiose pozicijose nepatiriama sandorio šalies rizika;

ii) ir ilgosios, ir trumposios pozicijos yra įtrauktos į prekybos knygą arba į ne prekybos knygą;

b) įstaigos nustato sumą, kuri turi būti atskaityta iš tiesiogiai, netiesiogiai ir turimų dirbtinių indekso vertybinių popierių, apskaičiuodamos į tuos indeksus įtrauktų nuosavų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių pagrindinę poziciją;

▼B

c) įstaigos gali atlikti bendrųjų ilgųjų nuosavų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių pozicijų, kurios susidaro dėl turimų indekso vertybinių popierių, ir trumpųjų nuosavų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių pozicijų, kurios susidaro dėl trumpųjų pagrindinių indeksų pozicijų, tarpusavio užskaitą, įskaitant tuos atvejus, kai trumposiose pozicijose patiriama sandorio šalies rizika, jei įvykdomos abi šios sąlygos:

i) ilgosios ir trumposios pozicijos priklauso toms pačioms pagrindinių indeksų pozicijoms;

ii) ir ilgosios, ir trumposios pozicijos yra įtrauktos į prekybos knygą arba į ne prekybos knygą.

43 straipsnis

Reikšmingos investicijos į finansų sektoriaus subjektą

Atskaitymo tikslais įstaigos reikšminga investicija į finansų sektoriaus subjektą susidaro, kai įvykdoma bet kuri iš šių sąlygų:

a) įstaigai priklauso daugiau kaip 10 % to subjekto išleistų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių;

b) įstaiga yra susijusi su tuo subjektu glaudžiais ryšiais ir jai priklauso to subjekto išleistos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonės;

c) įstaigai priklauso to subjekto išleistos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonės, o tas subjektas nėra konsoliduojamas pagal pirmos dalies II antraštinės dalies 2 skyrių, bet finansinės atskaitomybės tikslais pagal taikytiną apskaitos sistemą įtraukiamas į tą patį apskaitos konsolidavimą kaip ir ta įstaiga.

44 straipsnis

Turimų finansų sektoriaus subjektų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių atskaitymas, kai įstaiga turi abipusės kryžminės kapitalo dalių nuosavybės, sukurtos dirbtinai siekiant padidinti nuosavas lėšas

Įstaigos 36 straipsnio 1 dalies g, h ir i punktuose nurodytus atskaitymus atlieka laikydamosi šių nuostatų:

a) turimos finansų sektoriaus subjektų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonės ir kitos kapitalo priemonės apskaičiuojamos remiantis bendrosiomis ilgosiomis pozicijomis;

b) 1 lygio draudimo nuosavų lėšų straipsniai atskaitymo tikslais laikomi turimomis bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonėmis.

▼B

45 straipsnis

Turimų finansų sektoriaus subjektų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių atskaitymas

Įstaigos 36 straipsnio 1 dalies h ir i punktuose nurodytus atskaitymus atlieka laikydamosi šių nuostatų:

a) jos gali apskaičiuoti tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai turimas finansų sektoriaus subjektų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių dalis remdamosi grynąja ilgąja pozicija toje pačioje pagrindinėje pozicijoje, jei įvykdomos abi šios sąlygos:

   i) trumposios pozicijos terminas atitinka ilgosios pozicijos terminą arba jos likęs terminas yra ne trumpesnis kaip vieni metai;

   ii) ir trumposios, ir ilgosios pozicijos yra įtrauktos į prekybos knygą arba į ne prekybos knygą;

b) įstaigos nustato sumą, kuri turi būti atskaityta iš tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai turimų indekso vertybinių popierių, apskaičiuodamos į tuos indeksus įtrauktų finansų sektoriaus subjektų turimų kapitalo priemonių pagrindinę poziciją.

46 straipsnis

Turimų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių atskaitymas, kai įstaiga neturi reikšmingų investicijų finansų sektoriaus subjekte

1. 36 straipsnio 1 dalies h punkto tikslais atitinkamą atskaitytiną sumą įstaigos apskaičiuoja šios dalies a punkte nurodytą sumą padaugindamos iš koeficiento, gauto atlikus šios dalies b punkte nurodytą skaičiavimą:

a) bendrą sumą, kuria įstaigos tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai turimos finansų sektoriaus subjektų, kuriuose įstaiga neturi reikšmingų investicijų, bendro 1 lygio nuosavo kapitalo papildomos 1 ir 2 lygio priemonės viršija 10 % įstaigos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių bendros sumos, bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsniams pritaikius šias nuostatas:

   i) 32–35 straipsnius;

   ii) 36 straipsnio 1 dalies a–g punktuose, k punkto ii–v papunkčiuose ir l punkte nurodytus atskaitymus, išskyrus sumą, kuri turi būti atskaityta atidėtųjų mokesčių turtui, kuris priklauso nuo būsimo pelningumo ir susidaro dėl laikinųjų skirtumų;

   iii) 44 ir 45 straipsnius;

▼B

b) iš sumos, gautos tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai įstaigos turimų tų finansų sektoriaus subjektų, kuriuose įstaiga neturi reikšmingų investicijų, bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių sumą ►C2 padalijus iš bendros tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai įstaigos turimos tų finansų sektoriaus subjektų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo papildomų 1 ir 2 lygio priemonių sumos. ◄

2. Įstaigos į 1 dalies a punkte nurodytą sumą ir apskaičiuodamos 1 dalies b punkte nurodytą koeficientą neįtraukia penkias darbo dienas arba trumpesnį laikotarpį turimų platinamų pozicijų.

►C2 3. Suma, kuri turi būti atskaityta pagal 1 dalį, proporcingai paskirstoma visoms turimoms bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonėms. Įstaigos nustato kiekvienos turimos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonės sumą, kuri ◄ atskaitoma pagal 1 dalį, šios dalies a punkte nurodytą sumą padaugindamos iš šios dalies b punkte nurodytos proporcijos:

a) turimų kapitalo dalių suma, kurią reikalaujama atskaityti pagal 1 dalį;

b) bendra tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai įstaigos turimų finansų sektoriaus subjektų, kuriuose įstaiga neturi reikšmingų investicijų, bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių sumos proporcija, atitinkanti kiekvieną turimą bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonę.

4. 36 straipsnio 1 dalies h punkte nurodyta turimų kapitalo dalių suma, kuri sudaro 10 % arba mažesnę įstaigos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių dalį, pritaikius 1 dalies a punkto i–iii papunkčių nuostatas, nėra atskaitoma ir jai taikomi rizikos koeficientai pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 arba 3 skyrius ir atitinkamais atvejais trečios dalies IV antraštinėje dalyje nustatyti reikalavimai.

▼C2

5. Įstaigos nustato kiekvienos turimos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonės sumą, kurią remdamosi 4 dalimi įvertina pagal riziką, šios dalies a punkte nurodytą sumą padaugindamos iš šios dalies b punkte nurodytos sumos:

a) turimų kapitalo dalių suma, kurią reikalaujama įvertinti pagal riziką pagal 4 dalį;

b) proporcija, gaunama apskaičiavus pagal 3 dalies b punktą.

▼B

47 straipsnis

Turimų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių atskaitymas, kai įstaiga turi reikšmingų investicijų finansų sektoriaus subjekte

36 straipsnio 1 dalies i punkto tikslais į sumą, kuri turi būti atskaityta iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių, neįtraukiamos penkias darbo dienas arba trumpesnį laikotarpį turimos pasirašytos platinamos pozicijos, ir ji apskaičiuojama pagal 44 ir 45 straipsnius bei 2 poskirsnį.

2 Poskirsnis

Atskaitymų iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių išimtys ir alternatyvos

48 straipsnis

Atskaitymų iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių ribinės išimtys

1. Atliekant 36 straipsnio 1 dalies c ir i punktuose reikalaujamus atskaitymus, iš įstaigų nereikalaujama atskaityti šios dalies a ir b punktuose nurodytų straipsnių sumų, kurių bendra suma yra lygi 2 dalyje nurodytai ribinei sumai arba už ją mažesnė:

a) atidėtųjų mokesčių turto, kuris priklauso nuo būsimo pelningumo, susidaro dėl laikinųjų skirtumų ir kurio bendra suma sudaro 10 % arba mažesnę įstaigos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių dalį, apskaičiuotą pritaikius:

   i) 32–35 straipsnius;

   ii) 36 straipsnio 1 dalies a–h punktus, k punkto ii–v papunkčius ir l punktą, išskyrus atidėtųjų mokesčių turtą, kuris priklauso nuo būsimo pelningumo ir susidaro dėl laikinųjų skirtumų;

b) jeigu įstaiga turi reikšmingų investicijų finansų sektoriaus subjekte, tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai tos įstaigos turimų tų subjektų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių, kurių bendra suma sudaro 10 % arba mažesnę įstaigos turimo bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių dalį, apskaičiuotą pritaikius šias nuostatas:

   i) 32–35 straipsnius;

   ii) 36 straipsnio 1 dalies a–h punktus, k punkto ii–v papunkčius ir l punktą, išskyrus atidėtųjų mokesčių turtą, kuris priklauso nuo būsimo pelningumo ir susidaro dėl laikinųjų skirtumų.

2. Taikant 1 dalį ribinė suma yra lygi šios dalies a punkte nurodytai sumai, padaugintai iš šios dalies b punkte nurodytos procentinės dalies:

a) bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių likutinė suma, gauta visiškai pritaikius 32–36 straipsniuose numatytus koregavimus ir netaikant šiame straipsnyje nustatytų išimčių dėl ribinės sumos;

▼B

b) 17,65 %.

3. 1 dalies tikslais bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių bendrą sumą, sudarančią atidėtųjų mokesčių turto dalį, kurios nereikalaujama atskaityti, įstaiga nustato šios dalies a punkte nurodytą sumą padalydama iš šios dalies b punkte nurodytos sumos:

a) atidėtųjų mokesčių turto, kuris priklauso nuo būsimo pelningumo ir susidaro dėl laikinųjų skirtumų ir kurio bendra suma sudaro 10 % arba mažesnę įstaigos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių dalį, suma;

b) šių verčių suma:

i) a punkte nurodyta suma;

ii) tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai įstaigos turimų finansų sektoriaus subjektų, kuriuose įstaiga turi reikšmingų investicijų, nuosavų lėšų priemonių suma, kurių bendra suma sudaro 10 % arba mažesnę įstaigos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių dalį.

Bendrą straipsnių sumą, kurios nereikalaujama atskaityti, sudarančių reikšmingų investicijų proporcija yra lygi daliai, iš kurios atimta pirmoje pastraipoje nurodyta proporcija.

4. Straipsnių sumoms, kurios nėra atskaitomos pagal 1 dalį, taikomas 250 % rizikos koeficientas.

49 straipsnis

Reikalavimas, taikomas atskaitymams, kai taikomas konsolidavimas, arba papildoma priežiūra arba institucinės užtikrinimo sistemos

1. Apskaičiuojant nuosavas lėšas individualiu, iš dalies konsoliduotu arba konsoliduotu būdu, kai kompetentingos institucijos reikalauja arba leidžia, kad įstaigos taikytų Direktyvos 2002/87/EB I priede nurodytus 1, 2 arba 3 metodus, kompetentingos institucijos gali leisti įstaigoms neatskaityti finansų sektoriaus subjekto, kuriame patronuojančioji įstaiga, patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė arba patronuojančioji mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė arba įstaiga turi reikšmingų investicijų, turimų nuosavų lėšų priemonių, jei įvykdomos šios dalies a–e punktuose nustatytos sąlygos:

a) finansų sektoriaus subjektas yra draudimo įmonė, perdraudimo įmonė arba draudimo kontroliuojančioji bendrovė;

b) tai draudimo įmonei, perdraudimo įmonei arba draudimo kontroliuojančiajai bendrovei taikoma tokia pati papildoma priežiūra pagal Direktyvą 2002/87/EB kaip ir patronuojančiajai įstaigai, patronuojančiajai finansų kontroliuojančiajai bendrovei arba patronuojančiajai mišrią veiklą vykdančiai finansų kontroliuojančiajai bendrovei arba įstaigai, kuri turi kapitalo dalį;

▼B

c) įstaiga gavo išankstinį kompetentingų institucijų leidimą;

d) prieš išduodamos c punkte nurodytą leidimą kompetentingos institucijos nuolat turi tikrinti, ar subjektų, kurie turėtų būti konsoliduojami pagal 1, 2 arba 3 metodą, integruoto valdymo, rizikos valdymo ir vidaus kontrolės lygis yra tinkamas;

e) subjekto turimos kapitalo dalys priklauso vienam iš šių subjektų:

i) patronuojančiajai kredito įstaigai;

ii) patronuojančiajai finansų kontroliuojančiajai bendrovei;

iii) patronuojančiajai mišrią veiklą vykdančiai finansų kontroliuojančiajai bendrovei;

iv) įstaigai;

v) vieno iš i–iv punktuose nurodytų subjektų patronuojamajai įmonei, kuri konsoliduojama pagal pirmos dalies II antraštinės dalies 2 skyrių.

Pasirinktas metodas nuosekliai taikomas visą laiką.

2. Apskaičiuodamos nuosavas lėšas individualiu ir iš dalies konsoliduotu būdu, įstaigos, kurioms taikoma konsoliduota priežiūra pagal pirmos dalies II antraštinės dalies 2 skyrių, neatskaito turimų finansų sektoriaus subjektų, kuriems taikoma konsoliduota priežiūra, išleistų nuosavų lėšų priemonių, išskyrus atvejus, kai kompetentingos institucijos nustato, jog specialiais tikslais, visų pirma siekiant struktūrinio bankininkystės veiklos atskyrimo ir planuojant pertvarkymą individualios ar iš dalies konsoliduotos priežiūros tikslu, reikia atskaityti tokias kapitalo dalis.

Taikant pirmoje pastraipoje nurodytą metodą negali būti daromas neproporcingas neigiamas poveikis visai finansų sistemai arba jos dalims kitose valstybėse narėse arba visoje Sąjungoje, sudarant ar sukeliant kliūtį vidaus rinkos veikimui.

3. Kompetentingos institucijos gali leisti, kad apskaičiuodamos nuosavas lėšas individualiu ir iš dalies konsoliduotu būdu įstaigos neatskaitytų turimų nuosavų lėšų priemonių šiais atvejais:

a) kai įstaiga turi kapitalo dalį kitoje įstaigoje ir yra įvykdytos i–v papunkčiuose nurodytos sąlygos;

i) įstaigos priklauso tai pačiai 113 straipsnio 7 dalyje nurodytai institucinei užtikrinimo sistemai;

ii) kompetentingos institucijos išdavė 113 straipsnio 7 dalyje nurodytą leidimą;

▼B

iii) įvykdytos 113 straipsnio 7 dalyje nustatytos sąlygos;

iv) institucinė užtikrinimo sistema parengia 113 straipsnio 7 dalies e punkte nurodytą konsoliduotą balansą arba, kai jai netaikomas reikalavimas parengti konsoliduotąją finansinę atskaitomybę, atlieka išplėstą apibendrintą skaičiavimą kompetentingai institucijai priimtinu būdu, kuris atitinka Direktyvos 86/635/EEB, į kurią įtrauktos tam tikros patikslintos Direktyvos 83/349/EEB arba Reglamento (EB) Nr. 1606/2002 nuostatos, nuostatas, kuriomis reglamentuojama kredito įstaigų grupių konsoliduota finansinė atskaitomybė. Išorės auditorius patikrina tokio išplėsto apibendrinto skaičiavimo atitiktį, ypač tai, kad atliekant skaičiavimą pakartotinai nenaudojamos sudedamosios dalys, kuriomis remiamasi apskaičiuojant nuosavas lėšas, ir netinkamais būdais nekaupiamos nuosavos lėšos tarp institucinės užtikrinimo sistemos narių. Konsoliduotas balansas arba išplėsto apibendrinto skaičiavimo rezultatas kompetentingoms institucijoms pateikiami ne rečiau kaip nurodyta 99 straipsnyje;

v) įstaigos, įtrauktos į institucinę užtikrinimo sistemą, teikdamos konsoliduotą balansą arba išplėsto apibendrinto skaičiavimo rezultatą kartu laikosi 92 straipsnyje nustatytų reikalavimų ir praneša apie šių reikalavimų laikymąsi pagal 99 straipsnį. Institucinėje užtikrinimo sistemoje nereikalaujama atskaityti kooperatyvinių narių ar juridinių asmenų, kurie nėra institucinės užtikrinimo sistemos nariais, turimų dalių, jeigu pakartotinai nenaudojamos sudedamosios dalys, kuriomis remiamasi apskaičiuojant nuosavas lėšas, ir netinkamais būdais nekaupiamos nuosavos lėšos tarp institucinės užtikrinimo sistemos narių ir smulkiojo akcininko, kai jis yra įstaiga;

b) jeigu regioninė kredito įstaiga kapitalo dalį turi savo centrinėje arba kitoje regioninėje kredito įstaigoje ir jeigu įvykdomos a punkto i–v papunkčiuose nustatytos sąlygos.

4. Turimos kapitalo dalys, kurios neatskaitomos pagal 1, 2 arba 3 dalį, priskiriamos prie pozicijų ir joms taikomas rizikos koeficientas atitinkamai pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 arba 3 skyrius.

►C2 5. Jeigu įstaiga taiko Direktyvos 2002/87/EB I priede išdėstytą 1, 2 arba 3 metodą, ji ◄ atskleidžia finansinio konglomerato papildomą nuosavų lėšų reikalavimą ir kapitalo pakankamumo rodiklį, apskaičiuotą pagal tos direktyvos 6 straipsnį ir I priedą.

6. EBI, EDPPI ir Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) (EVPRI), įsteigta 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1095/2010 ([1]), veikdamos per Jungtinį komitetą, šio straipsnio tikslais parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato Direktyvos 2002/87/EB I priedo II dalyje nurodytų skaičiavimo metodų taikymo sąlygas 1 dalyje nurodytų atskaitymų alternatyvų taikymo tikslais.

([1]) OL L 331, 2010 12 15, p. 84.

▼C1

EBI, EDPPI ir EVPRI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2013 m. liepos 28 d.

▼B

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

4 Skirsnis

Bendras 1 lygio nuosavas kapitalas

50 straipsniai

Bendras 1 lygio nuosavas kapitalas

Įstaigos bendrą 1 lygio nuosavą kapitalą sudaro bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsniai, pritaikius 32–35 straipsniuose nustatytus koregavimus, atskaitymus pagal 36 straipsnį ir 48, 49 bei 79 straipsniuose nurodytas išimtis ir alternatyvas.

3 SKYRIUS

Papildomas 1 lygio kapitalas

1 Skirsnis

Papildomi 1 lygio straipsniai ir priemonės

51 straipsnis

Papildomi 1 lygio straipsniai

Papildomus 1 lygio straipsnius sudaro:

a) kapitalo priemonės, jeigu įvykdomos 52 straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos;

b) akcijų priedai, susiję su a punkte nurodytomis priemonėmis.

Priemonės, įtrauktos į a punktą, prie bendro 1 arba 2 lygio nuosavo kapitalo straipsnių nepriskiriamos.

52 straipsnis

Papildomos 1 lygio priemonės

1. Kapitalo priemonės priskiriamos prie papildomų 1 lygio priemonių tik tuomet, jei įvykdomos šios sąlygos:

a) priemonės yra išleistos ir apmokėtos;

▼B

b) priemonės nėra įsigytos nė vieno iš šių subjektų:

i) įstaigos arba jos patronuojamųjų įmonių;

ii) įmonės, kurios kapitalo valdyme įstaiga dalyvauja tiesiogiai arba kontrolės būdu, turėdama 20 % arba didesnę tos įmonės balsavimo teisių arba kapitalo dalį;

c) priemonių pirkimo įstaiga nei tiesiogiai, nei netiesiogiai nefinansuoja;

d) įstaigos nemokumo atveju šios priemonės yra mažesnio prioriteto nei 2 lygio priemonės;

e) priemonės nėra užtikrintos toliau išvardytų subjektų arba toliau išvardyti subjektai joms netaiko garantijos, kuria padidinamas reikalavimo prioritetas:

i) įstaigos arba jos patronuojamųjų įmonių;

ii) įstaigos patronuojančiosios įmonės arba jos patronuojamųjų įmonių;

iii) patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba jos patronuojamųjų įmonių;

iv) mišrią veiklą vykdančios kontroliuojančiosios bendrovės arba jos patronuojamųjų įmonių;

v) mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba jos patronuojamųjų įmonių;

vi) įmonės, glaudžiais ryšiais susijusios su i–v papunkčiuose nurodytais subjektais;

f) priemonėms netaikomi jokie sutartyse įforminti arba kiti susitarimai, kuriais nemokumo arba likvidavimo atveju padidinamas reikalavimo pagal priemones prioritetas;

g) priemonės yra nuolatinės ir jas reglamentuojančiose nuostatose nėra numatyta paskatų įstaigoms, kad jas išpirktų;

h) jeigu priemones reglamentuojančiose nuostatose numatytas vienas arba daugiau pirkimo pasirinkimo sandorių, pirkimo pasirinkimo sandoris gali būti vykdomas visiška emitento nuožiūra;

i) priemonių gali būti pareikalauta, jos gali būti išpirktos arba atpirktos tik tuo atveju, jeigu įvykdomos 77 straipsnyje nustatytos sąlygos ir ne anksčiau kaip po penkerių metų nuo jų išleidimo, išskyrus atvejus, kai įvykdomos 78 straipsnio 4 dalyje nustatytos sąlygos;

j) priemones reglamentuojančiose nuostatose nei tiesiogiai, nei netiesiogiai nėra nurodyta, kad būtų galima priemonių pareikalauti, jas išpirkti arba atpirkti arba tas bus padaryta, ir įstaiga to nenumato kitais būdais, išskyrus šiuos atvejus:

i) kai įstaiga likviduojama;

▼B

ii) kai priemonės savo nuožiūra atperkamos arba 1 lygio papildomo kapitalo dydis savo nuožiūra kitaip mažinamas, įstaigai gavus kompetentingos institucijos išankstinį leidimą pagal 77 straipsnį;

k) įstaiga nei tiesiogiai, nei netiesiogiai nenurodo, kad kompetentinga institucija duotų sutikimą prašymui priemonių pareikalauti, jas išpirkti arba atpirkti;

l) pagal priemones paskirstomos sumos atitinka šias sąlygas:

i) jos sumokamos iš paskirstomų straipsnių;

ii) paskirstomų sumų pagal priemones dydis nebus keičiamas remiantis įstaigos arba jos patronuojančiosios įmonės kreditingumu;

iii) priemones reglamentuojančiomis nuostatomis įstaigai suteikiama visiška veiksmų laisvė bet kuriuo metu anuliuoti sumų paskirstymą pagal priemones neribotam laikotarpiui, netaikant kaupimo sąlygos, ir įstaiga gali šiuos anuliuotus mokėjimus be apribojimų panaudoti savo įsipareigojimams įvykdyti suėjus jų terminui;

iv) paskirstomų sumų anuliavimas nėra įstaigos įsipareigojimų neįvykdymas;

v) dėl paskirstomų sumų anuliavimo nenustatoma apribojimų įstaigai;

m) priemonės nėra įskaičiuojamos nustatant, ar įstaigos įsipareigojimai viršija jos turtą, kai toks skaičiavimas sudaro nemokumo kriterijų dalį pagal taikytiną nacionalinę teisę;

n) priemones reglamentuojančiose nuostatose reikalaujama, kad, įvykus tam tikram įvykiui, būtų visiškai arba laikinai nurašyta pagrindinė priemonių suma arba priemonės būtų konvertuotos į bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones;

o) priemones reglamentuojančiose nuostatose nėra jokio reikalavimo, kuris užkirstų kelią įstaigos rekapitalizavimui;

p) kai priemones tiesiogiai išleidžia ne įstaiga, įvykdomos abi šios sąlygos:

i) priemonės išleidžiamos per subjektą, kuris konsoliduojamas pagal pirmos dalies II antraštinės dalies 2 skyrių;

ii) įstaiga iš karto be apribojimų ir šioje dalyje nustatytas sąlygas atitinkančia forma gali naudotis šiomis gautomis pajamomis.

▼B

Laikoma, kad 1 dalies d punkte išdėstytos sąlygos yra įvykdytos, nepaisant to, ar priemonės įtrauktos į papildomą 1 arba 2 lygio kapitalą vadovaujantis 484 straipsnio 3 dalimi, jei jos yra to paties rango.

2. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato visus šiuos aspektus:

a) paskatų išpirkti formą ir pobūdį;

b) visų papildomos 1 lygio priemonės pagrindinės sumos įrašymo atvejų pobūdį po jos pagrindinės sumos laikino nurašymo;

c) šių veiksmų tvarką ir laiką:

i) nustatymo, ar įvyko tam tikras įvykis;

ii) papildomos 1 lygio priemonės pagrindinės sumos įrašymo po jos pagrindinės sumos laikino nurašymo;

d) priemonių požymius, dėl kurių galėtų būti užkirstas kelias įstaigos rekapitalizavimui;

e) specialiosios paskirties subjektų naudojimą netiesioginei nuosavų lėšų priemonių emisijai.

▼C1

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2013 m. liepos 28 d.

▼B

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

53 straipsnis

Paskirstymo pagal papildomas 1 lygio priemones anuliavimo apribojimai ir požymiai, dėl kurių galėtų būti užkirstas kelias įstaigos rekapitalizavimu

52 straipsnio 1 dalies l punkto v ir o papunkčių tikslais papildomas 1 lygio priemones reglamentuojančios nuostatos visų pirma, neapima:

a) reikalavimo dėl paskirstymo pagal priemones, kuris turi būti atliekamas tuo atveju, kai paskirstoma pagal įstaigos išleistą priemonę, kuri yra tokio paties arba mažesnio prioriteto kaip ir papildoma 1 lygio priemonė, įskaitant bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones;

b) reikalavimo anuliuoti paskirstymą pagal bendro 1 lygio nuosavo kapitalo papildomas 1 arba 2 lygio priemones, jeigu paskirstymai pagal tas papildomas 1 lygio priemones neatliekami;

▼B

c) prievolės vietoj palūkanų arba dividendų mokėti kitos formos mokėjimus. Įstaigai ši prievolė kitu atveju netaikoma.

54 straipsnis

Papildomų 1 lygio priemonių nurašymas arba konvertavimas

1. 52 straipsnio 1 dalies n punkto tikslais papildomoms 1 lygio priemonėms taikomos šios nuostatos:

a) tam tikras įvykis įvyksta, kai 92 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytas įstaigos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientas tampa mažesnis už vieną iš šių ribų:

i) 5,125 %;

ii) ribą, aukštesnę už 5,125 %, jei taip nustato įstaiga ir taip nurodoma priemonę reglamentuojančiose nuostatose;

b) be a punkte nurodytų įvykių priemonę reglamentuojančiose nuostatose įstaigos gali nurodyti vieną ar daugiau tam tikrų įvykių;

c) jeigu priemones reglamentuojančiose nuostatose reikalaujama jas konvertuoti į bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones, įvykus tam tikram įvykiui, šiose nuostatose nurodoma viena iš šių sąlygų:

i) tokio konvertavimo koeficientas ir leidžiamos konvertuoti sumos limitas;

ii) priemonių konvertavimo į bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones intervalas;

d) jeigu priemones reglamentuojančiose nuostatose reikalaujama jų pagrindines sumas nurašyti įvykus tam tikram įvykiui, nurašymu mažinami visi šie straipsniai:

i) priemonės turėtojo reikalavimai įstaigos nemokumo arba likvidavimo atveju;

ii) suma, kurią reikalaujama sumokėti priemonės pareikalavimo arba išpirkimo atveju;

iii) pagal priemonę paskirstomos sumos.

2. Dėl papildomos 1 lygio priemonės nurašymo arba konvertavimo pagal taikytiną apskaitos sistemą atsiranda straipsnių, kurie priskiriami prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių.

▼B

3. Papildomų 1 lygio priemonių, kurios pripažįstamos papildomų 1 lygio priemonių straipsniuose, suma neviršija minimalios bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių, kurie atsirastų tuo atveju, jei papildomų 1 lygio priemonių pagrindinė suma būtų visiškai nurašyta arba konvertuota į bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones, sumos.

4. Bendra papildomų 1 lygio priemonių suma, kurią reikalaujama nurašyti arba konvertuoti įvykus tam tikram įvykiui, yra ne mažesnė už mažesniąją iš šių sumų:

a) sumą, kuri būtina siekiant visiškai iki 5,125 % atstatyti įstaigos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo koeficientą;

b) visą priemonės pagrindinę sumą.

5. Įvykus tam tikram įvykiui įstaigos:

a) nedelsdamos informuoja kompetentingas institucijas;

b) informuoja papildomų 1 lygio priemonių turėtojus;

c) nurašo priemonių pagrindinę sumą arba konvertuoja priemones į bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones nedelsdamos, bet ne vėliau kaip per vieną mėnesį, pagal šiame straipsnyje nustatytus reikalavimus.

6. Įstaiga, išleidžianti papildomas 1 lygio priemones, kurios, įvykus tam tikram įvykiui, konvertuojamos į bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones, užtikrina, kad jos įstatinio akcinio kapitalo visada pakaktų, įvykus tam tikram įvykiui, visoms tokioms konvertuojamoms papildomoms 1 lygio priemonėms konvertuoti į akcijas. Visi reikiami leidimai gaunami tokių konvertuojamų papildomų 1 lygio priemonių išleidimo dieną. Įstaiga visada išlaiko reikiamą išankstinį leidimą išleisti bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones, į kurias, įvykus tam tikram įvykiui, būtų konvertuojamos tokios papildomos 1 lygio priemonės.

7. Įstaiga, išleidžianti papildomas 1 lygio priemones, kurios įvykus tam tikram įvykiui konvertuojamos į bendrą 1 lygio nuosavą kapitalą, užtikrina, kad pagal jos steigimo dokumentus, įstatus, statutą ar sutartis tokiam konvertavimui nebūtų sudaroma jokių procedūrinių kliūčių.

55 straipsnis

Papildomoms 1 lygio priemonėms taikomų sąlygų nebevykdymo pasekmės

Jeigu nebevykdomos papildomai 1 lygio priemonei taikomos 52 straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos, taikomos šios nuostatos:

a) priemonė nedelsiant nebepriskiriama prie papildomų 1 lygio priemonių;

▼B

b) su ta priemone susijusi akcijų priedų dalis nedelsiant nebepriskiriama prie papildomo 1 lygio straipsnio.

2 Skirsnis

Atskaitymai iš papildomų 1 lygio straipsnių

56 straipsnis

Atskaitymai iš papildomų 1 lygio straipsnių

Įstaigos iš papildomų 1 lygio straipsnių atskaito:

a) įstaigos tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai turimas nuosavas papildomas 1 lygio priemones, įskaitant nuosavas papildomas 1 lygio priemones, kurias įstaiga galėtų būti įsipareigojusi pirkti pagal esamus sutartinius įsipareigojimus;

b) tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai turimas finansų sektoriaus subjektų, su kuriais įstaiga turi abipusės kryžminės kapitalo dalių nuosavybės, papildomas 1 lygio priemones, kurios, kompetentingos institucijos nuomone, buvo sukurtos siekiant dirbtinai padidinti įstaigos nuosavas lėšas;

c) atitinkamą tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai įstaigos turimų finansų sektoriaus subjektų, kuriuose įstaiga neturi reikšmingų investicijų, papildomų 1 lygio priemonių sumą, kuri apskaičiuojama pagal 60 straipsnį;

d) tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai įstaigos turimas finansų sektoriaus subjektų, kuriuose įstaiga turi reikšmingų investicijų, papildomas 1 lygio priemones, išskyrus penkias darbo dienas arba trumpesnį laikotarpį turimas platinamas pozicijas;

e) straipsnių sumas, kurias reikalaujama atskaityti iš 2 lygio straipsnių pagal 66 straipsnį ir kurios viršija įstaigos 2 lygio kapitalą;

f) visus skaičiavimo metu numatomus mokesčius, susijusius su papildomais 1 lygio straipsniais, išskyrus tuos atvejus, kai įstaiga tinkamai pakoreguoja papildomus 1 lygio straipsnius tiek, kiek tokie mokesčiai mažina šių straipsnių sumą, kuri gali būti panaudota rizikai ar nuostoliams padengti.

▼B

57 straipsnis

Turimų nuosavų papildomų 1 lygio priemonių atskaitymai

56 straipsnio a punkto tikslais įstaigos apskaičiuoja turimas nuosavas papildomas 1 lygio priemones remdamosi bendrųjų ilgųjų pozicijų suma ir laikydamosi šių išimčių:

a) įstaigos gali apskaičiuoti turimų nuosavų papildomų 1 lygio priemonių sumą remdamosi grynąja ilgąja pozicija, jei įvykdomos abi šios sąlygos:

   i) ilgosios ir trumposios pozicijų pagrindinė pozicija yra ta pati, o trumposiose pozicijose nepatiriama sandorio šalies rizikos;

   ii) ir ilgosios, ir trumposios pozicijos yra įtrauktos į prekybos knygą arba į ne prekybos knygą;

b) įstaigos nustato sumą, kuri turi būti atskaityta iš tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai turimų indekso vertybinių popierių, apskaičiuodamos į tuos indeksus įtrauktų nuosavų papildomų 1 lygio priemonių pagrindinę poziciją;

c) įstaigos gali atlikti bendrųjų ilgųjų nuosavų papildomų 1 lygio priemonių pozicijų, kurios susidaro dėl turimų indekso vertybinių popierių, ir trumpųjų nuosavų papildomų 1 lygio priemonių pozicijų, kurios susidaro dėl trumpųjų pagrindinių indeksų pozicijų, tarpusavio užskaitą, įskaitant tuos atvejus, kai trumposiose pozicijose patiriama sandorio šalies rizika, jei įvykdomos abi šios sąlygos:

   i) ilgosios ir trumposios pozicijos priklauso toms pačioms pagrindinių indeksų pozicijoms;

   ii) ir ilgosios, ir trumposios pozicijos yra įtrauktos į prekybos knygą arba į ne prekybos knygą;

58 straipsnis

Turimų finansų sektoriaus subjektų papildomų 1 lygio priemonių atskaitymas, kai įstaiga turi abipusės kryžminės kapitalo dalių nuosavybės, sukurtos dirbtinai siekiant padidinti nuosavas lėšas

Įstaigos 56 straipsnio b, c ir d punktuose reikalaujamus atskaitymus atlieka laikydamosi šių nuostatų:

a) turimos papildomos 1 lygio priemonės apskaičiuojamos remiantis bendrosiomis ilgosiomis pozicijomis;

▼B

b) papildomi 1 lygio nuosavų lėšų draudimo straipsniai atskaitymo tikslais laikomi turimomis papildomomis 1 lygio priemonėmis.

59 straipsnis

Turimų finansų sektoriaus subjektų papildomų 1 lygio priemonių atskaitymas

Įstaigos 56 straipsnio c ir d punktuose reikalaujamus atskaitymus atlieka laikydamosi šių nuostatų:

a) jos gali apskaičiuoti tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai turimas finansų sektoriaus subjektų papildomų 1 lygio priemonių dalis remdamosi grynąja ilgąja pozicija toje pačioje pagrindinėje pozicijoje, jei įvykdomos abi šios sąlygos:

i) trumposios pozicijos terminas atitinka ilgosios pozicijos terminą arba jos likęs terminas yra ne trumpesnis kaip vieni metai;

ii) ir trumposios, ir ilgosios pozicijos yra įtrauktos į prekybos knygą arba į ne prekybos knygą;

b) įstaigos nustato sumą, kuri turi būti atskaityta iš tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai turimų indekso vertybinių popierių, apskaičiuodamos į tuos indeksus įtrauktų finansų sektoriaus subjektų turimų kapitalo priemonių pagrindinę poziciją.

60 straipsnis

Turimų papildomų 1 lygio priemonių atskaitymas, kai įstaiga finansų sektoriaus subjekte neturi reikšmingų investicijų

1. 56 straipsnio c punkto tikslais atitinkamą atskaitytiną sumą įstaigos apskaičiuoja šios dalies a punkte nurodytą sumą padaugindamos iš koeficiento, gauto atlikus šios dalies b punkte nurodytą skaičiavimą:

▼C2

a) bendra suma, kuria tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai įstaigos turimos finansų sektoriaus subjektų, kuriuose įstaiga neturi reikšmingų investicijų, bendro 1 lygio nuosavo kapitalo papildomos 1 ir 2 lygio priemonės viršija 10 % įstaigos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių, apskaičiuota pritaikius šias nuostatas:

▼B

i) 32–35 straipsnius;

ii) 36 straipsnio 1 dalies a–g punktus, k punkto ii–v papunkčius ir l punktą, išskyrus atidėtųjų mokesčių turtą, kuris priklauso nuo būsimo pelningumo ir susidaro dėl laikinųjų skirtumų;

iii) 44 ir 45 straipsnius;

▼B

b) iš sumos, gautos tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai įstaigos turimų tų finansų sektoriaus subjektų, kuriuose įstaiga neturi reikšmingų investicijų, papildomų 1 lygio priemonių sumą padalijus iš bendros visų tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai įstaigos turimų tų finansų sektoriaus subjektų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo, papildomų 1 ir 2 lygio priemonių sumos.

2. Įstaigos į 1 dalies a punkte nurodytą sumą ir apskaičiuodamos 1 dalies b punkte nurodytą koeficientą neįtraukia penkias darbo dienas arba trumpesnį laikotarpį turimų platinamų pozicijų.

▼C2

3. Suma, kuri turi būti atskaityta pagal 1 dalį, proporcingai paskirstoma visoms turimoms papildomoms 1 lygio priemonėms. Įstaigos nustato kiekvienos papildomos 1 lygio priemonės sumą, kuri turi būti atskaityta pagal 1 dalį, šios dalies a punkte nurodytą sumą padaugindamos iš šios dalies b punkte nurodytos proporcijos:

a) turimų kapitalo dalių suma, kurią reikalaujama atskaityti pagal 1 dalį;

b) tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai įstaigos turimų finansų sektoriaus subjektų, kuriuose įstaiga neturi reikšmingų investicijų, papildomų 1 lygio priemonių proporcija pagal kiekvieną turimą papildomą 1 lygio priemonę.

▼B

4. 56 straipsnio c punkte nurodyta turimų kapitalo dalių suma, kuri sudaro 10 % arba mažesnę įstaigos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių dalį, pritaikius 1 dalies a punkto i, ii ir iii papunkčių nuostatas, nėra atskaitoma ir jai taikomi rizikos koeficientai pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 arba 3 skyrius ir atitinkamais atvejais – trečios dalies IV antraštinėje dalyje nustatyti reikalavimai.

▼C2

5. Įstaigos nustato kiekvienos turimos papildomos 1 lygio priemonės sumą, kurią remdamosi 4 dalimi įvertina pagal riziką, šios dalies a punkte nurodytą sumą padaugindamos iš šios dalies b punkte nurodytos sumos:

a) turimų kapitalo dalių suma, kurią reikalaujama įvertinti pagal riziką pagal 4 dalį;

b) proporcija, gaunama apskaičiavus pagal 3 dalies b punktą.

▼B

3 Skirsnis

Papildomas 1 lygio kapitalas

61 straipsnis

Papildomas 1 lygio kapitalas

Įstaigos papildomą 1 lygio kapitalą sudaro įstaigos papildomi 1 lygio straipsniai, atlikus 56 straipsnyje nurodytų straipsnių atskaitymus ir pritaikius 79 straipsnį.

4 SKYRIUS

2 lygio kapitalas

1 Skirsnis

2 lygio straipsniai ir priemonės

62 straipsnis

2 lygio straipsniai

2 lygio straipsnius sudaro:

a) kapitalo priemonės ir subordinuotosios paskolos, jei įvykdomos 63 straipsnyje nustatytos sąlygos;

b) akcijų priedai, susiję su a punkte nurodytomis priemonėmis.

c) jeigu įstaigos pagal riziką įvertintų pozicijų sumas apskaičiuoja pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių, bendros kredito rizikos koregavimai, neatėmus mokesčių, kurie sudaro iki 1,25 % pagal riziką įvertintų pozicijų sumų, apskaičiuotų pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių;

d) jeigu įstaigos pagal riziką įvertintų pozicijų sumas apskaičiuoja pagal trečios dalies II antraštinės dalies 3 skyrių, teigiamos sumos, neatėmus mokesčių, gautos atlikus 158 ir 159 straipsniuose nustatytus skaičiavimus, kurios sudaro iki 0,6 % pagal riziką įvertintų pozicijų sumų, apskaičiuotų pagal trečios dalies II antraštinės dalies 3 skyrių.

Straipsniai, įtraukti į a punktą, prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių arba papildomų 1 lygio straipsnių nepriskiriami.

▼B

63 straipsnis

2 lygio priemonės

Kapitalo priemonės ir subordinuotosios paskolos priskiriamos prie 2 lygio priemonių, jei įvykdomos šios sąlygos:

a) priemonės yra atitinkamai išleistos arba subordinuotosios paskolos yra gautos ir visiškai apmokėtos;

b) priemonės nėra atitinkamai nupirktos arba subordinuotosios paskolos nėra suteiktos nė vieno iš šių subjektų:

i) įstaigos arba jos patronuojamųjų įmonių;

ii) įmonės, kurios kapitalo valdyme įstaiga dalyvauja tiesiogiai arba kontrolės būdu, turėdama 20 % arba didesnę tos įmonės balsavimo teisių arba kapitalo dalį;

c) atitinkamai priemonių pirkimo arba subordinuotųjų paskolų suteikimo įstaiga nei tiesiogiai, nei netiesiogiai nefinansuoja;

d) atitinkamai pagal priemones reglamentuojančias nuostatas reikalavimai dėl pagrindinės priemonių sumos arba pagal subordinuotąsias paskolas reglamentuojančias nuostatas reikalavimai dėl subordinuotųjų paskolų pagrindinės sumos visiškai priklauso nuo visų nesubordinuotų kreditorių reikalavimų;

e) atitinkamai priemonės arba subordinuotosios paskolos nėra užtikrintos toliau išvardytų subjektų arba toliau išvardyti subjektai joms netaiko garantijos, kuria padidinamas reikalavimo prioritetas:

i) įstaigos arba jos patronuojamųjų įmonių;

ii) įstaigos patronuojančiosios įmonės arba jos patronuojamųjų įmonių;

iii) patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba jos patronuojamųjų įmonių;

iv) mišrią veiklą vykdančios kontroliuojančiosios bendrovės arba jos patronuojamųjų įmonių;

v) mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba jos patronuojamųjų įmonių;

vi) įmonės, glaudžiais ryšiais susijusios su i–v papunkčiuose nurodytais subjektais;

f) atitinkamai priemonėms arba subordinuotosioms paskoloms netaikomi jokie susitarimai, kuriais kitu atveju padidinamas reikalavimo atitinkamai pagal priemones arba subordinuotąsias paskolas prioritetas;

g) atitinkamai priemonių arba subordinuotųjų paskolų pradinis terminas yra ne trumpesnis kaip penkeri metai;

h) atitinkamai priemones arba subordinuotąsias paskolas reglamentuojančiose nuostatose nėra numatyta jokių paskatų, kad prieš sueinant terminui įstaiga atitinkamai išpirktų arba grąžintų jų pagrindinę sumą;

▼B

i) jeigu atitinkamai pagal priemones arba subordinuotąsias paskolas numatytas vienas arba daugiau pirkimo pasirinkimo sandorių arba priešlaikinio išmokėjimo opcionų, kai taikoma, pirkimo pasirinkimo sandoris vykdomas visiška emitento arba skolininko, kai taikoma, nuožiūra;

j) atitinkamai priemonių arba subordinuotųjų paskolų gali būti pareikalauta, jos gali būti išpirktos, atpirktos arba prieš laiką grąžintos tik tuo atveju, jeigu įvykdomos 77 straipsnyje nustatytos sąlygos ir ne anksčiau kaip po penkerių metų atitinkamai nuo jų suteikimo ar gavimo, išskyrus atvejus, kai įvykdomos 78 straipsnio 4 dalyje nustatytos sąlygos;

k) atitinkamai priemones arba subordinuotąsias paskolas reglamentuojančiose nuostatose nei tiesiogiai, nei netiesiogiai nenurodoma, kad įstaiga atitinkamai pareikalautų, išpirktų, atpirktų ar prieš laiką grąžintų atitinkamai priemones ar subordinuotąsias paskolas arba galėtų jas atitinkamai išpirkti, atpirkti ar grąžinti, išskyrus įstaigos nemokumo ar likvidavimo atveju, ir įstaiga kitu atveju nepateikia tokios nuorodos;

l) atitinkamai priemones arba subordinuotąsias paskolas reglamentuojančiomis nuostatomis jų turėtojui nesuteikiama teisė paspartinti būsimus palūkanų arba pagrindinės sumos mokėjimus, išskyrus įstaigos nemokumo arba likvidavimo atveju;

m) atitinkamais atvejais, pagal priemones arba subordinuotąsias paskolas mokėtinų palūkanų arba dividendų sumų dydis nebus keičiamas remiantis įstaigos arba jos patronuojančiosios įmonės kreditingumu;

n) atitinkamais atvejais, jei priemones tiesiogiai išleidžia ne įstaiga arba jei subordinuotąsias paskolas tiesiogiai gauna ne įstaiga, įvykdomos abi šios sąlygos:

   i) atitinkamais atvejais, priemonės išleidžiamos arba subordinuotosios paskolos gaunamos per subjektą, kuris yra konsoliduojamas pagal pirmos dalies II antraštinės dalies 2 skyrių;

   ii) įstaiga iš karto be apribojimų šioje dalyje nustatytas sąlygas atitinkančia forma gali naudotis gaunamomis lėšomis.

64 straipsnis

2 lygio priemonių amortizavimas

Tai, kokia 2 lygio priemonių dalis priskiriama prie 2 lygio straipsnių per paskutinius penkerius priemonių termino metus, apskaičiuojama a punkte nurodyto skaičiavimo rezultatą padauginus iš b punkte nurodyto skaičiaus:

a) nominalioji priemonių arba subordinuotųjų paskolų suma pirmąją likusio penkerių metų galiojimo pagal sutartį laikotarpio dieną, padalinta iš to laikotarpio kalendorinių dienų skaičiaus;

▼B

b) priemonių arba subordinuotųjų paskolų galiojimo pagal sutartį laikotarpio likusių kalendorinių dienų skaičius.

65 straipsnis

2 lygio priemonėms taikomų sąlygų nebevykdymo pasekmės

Jeigu nebevykdomos 2 lygio priemonei taikomos 63 straipsnyje nustatytos sąlygos, taikomos šios nuostatos:

a) priemonė nedelsiant nebepriskiriama prie 2 lygio priemonių;

b) su ta priemone susijusių akcijų priedų dalis nedelsiant nebepriskiriama prie 2 lygio straipsnių.

2 Skirsnis

Atskaitymai iš 2 lygio straipsnių

66 straipsnis

Atskaitymai iš 2 lygio straipsnių

Iš 2 lygio straipsnių atskaitomos:

a) įstaigos tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai turimos nuosavos 2 lygio priemonės, įskaitant nuosavas 2 lygio priemones, kurias įstaiga galėtų būti įsipareigojusi pirkti pagal esamus sutartinius įsipareigojimus;

b) tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai turimos finansų sektoriaus subjektų, su kuriais įstaiga turi abipusės kryžminės kapitalo dalių nuosavybės, 2 lygio priemonės, kurios, kompetentingos institucijos nuomone, buvo sukurtos siekiant dirbtinai padidinti įstaigos nuosavas lėšas;

c) atitinkama tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai įstaigos turimų finansų sektoriaus subjektų, kuriuose įstaiga neturi reikšmingų investicijų, 2 lygio priemonių suma, kuri apskaičiuojama pagal 70 straipsnį;

d) tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai įstaigos turimos finansų sektoriaus subjektų, kuriuose įstaiga turi reikšmingų investicijų, 2 lygio priemonės, išskyrus trumpiau nei penkias darbo dienas turimas platinamas pozicijas.

▼B

67 straipsnis

Turimų nuosavų 2 lygio priemonių atskaitymai

66 straipsnio a punkto tikslais įstaigos apskaičiuoja turimas kapitalo dalis remdamosi bendrųjų ilgųjų pozicijų suma, laikydamosi šių išimčių:

a) įstaigos gali apskaičiuoti turimų kapitalo dalių sumą remdamosi grynąja ilgąja pozicija, jei įvykdomos abi šios sąlygos:

   i) ilgosios ir trumposios pozicijų pagrindinė pozicija yra ta pati, o trumposiose pozicijose nepatiriama sandorio šalies rizikos;

   ii) ir ilgosios, ir trumposios pozicijos yra įtrauktos į prekybos knygą arba į ne prekybos knygą;

b) įstaigos nustato sumą, kuri turi būti atskaityta iš tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai turimų indekso vertybinių popierių, apskaičiuodamos į tuos indeksus įtrauktų nuosavų 2 lygio priemonių pagrindinę poziciją;

c) įstaigos gali atlikti bendrųjų ilgųjų nuosavų 2 lygio priemonių pozicijų, kurios susidaro dėl turimų indekso vertybinių popierių, ir trumpųjų nuosavų 2 lygio priemonių pozicijų, kurios susidaro dėl trumpųjų pagrindinių indeksų pozicijų, tarpusavio užskaitą, įskaitant tuos atvejus, kai trumposiose pozicijose patiriama sandorio šalies rizika, su sąlyga, kad įvykdomos abi šios sąlygos:

   i) ilgosios ir trumposios pozicijų pagrindiniai indeksai yra tie patys;

   ii) ir ilgosios, ir trumposios pozicijos yra įtrauktos į prekybos knygą arba į ne prekybos knygą.

68 straipsnis

Turimų finansų sektoriaus subjektų 2 lygio priemonių atskaitymas, kai įstaiga turi abipusės kryžminės kapitalo dalių nuosavybės, sukurtos dirbtinai siekiant padidinti nuosavas lėšas

Įstaigos 66 straipsnio b, c ir d punktuose reikalaujamus atskaitymus atlieka laikydamosi šių nuostatų:

a) turimos 2 lygio priemonės apskaičiuojamos remiantis bendrosiomis ilgosiomis pozicijomis;

b) turimi 2 lygio nuosavų lėšų draudimo straipsniai ir 3 lygio nuosavų lėšų draudimo straipsniai atskaitymo tikslais laikomi turimomis 2 lygio priemonėmis.

▼B

69 straipsnis

Turimų finansų sektoriaus subjektų 2 lygio priemonių atskaitymas

Įstaigos 66 straipsnio c ir d punktuose reikalaujamus atskaitymus atlieka laikydamosi šių nuostatų:

a) jos gali apskaičiuoti tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai turimas finansų sektoriaus subjektų 2 lygio priemonių dalis remdamosi grynąja ilgąja pozicija toje pačioje pagrindinėje pozicijoje, jei įvykdomos abi šios sąlygos:

i) trumposios pozicijos terminas atitinka ilgosios pozicijos terminą arba jos likęs terminas yra ne trumpesnis kaip vieni metai;

ii) ir trumposios, ir ilgosios pozicijos yra įtrauktos į prekybos knygą arba į ne prekybos knygą;

b) jos nustato sumą, kuri turi būti atskaityta iš tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai turimų indekso vertybinių popierių, apskaičiuodamos į tuos indeksus įtrauktų finansų sektoriaus subjektų turimų kapitalo priemonių pagrindinę poziciją.

70 straipsnis

2 lygio priemonių atskaitymas, kai įstaiga neturi reikšmingų investicijų atitinkamame subjekte

1. 66 straipsnio c punkto tikslais atitinkamą atskaitytiną sumą įstaigos apskaičiuoja šios dalies a punkte nurodytą sumą padaugindamos iš koeficiento, gauto atlikus šios dalies b punkte nurodytą skaičiavimą:

▼C2

a) bendra suma, kuria tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai įstaigos turimos finansų sektoriaus subjektų, kuriuose įstaiga neturi reikšmingų investicijų, bendro 1 lygio nuosavo kapitalo papildomos 1 ir 2 lygio priemonės viršija 10 % įstaigos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių, apskaičiuota pritaikius šias nuostatas:

▼B

i) 32–35 straipsnius;

ii) 36 straipsnio 1 dalies a–g punktus, k punkto ii–v papunkčius ir l punktą, išskyrus atskaitytiną atidėtųjų mokesčių turto, kuris priklauso nuo būsimo pelningumo ir susidaro dėl laikinųjų skirtumų, sumą;

iii) 44 ir 45 straipsnius;

▼C2

b) tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai įstaigos turimų finansų sektoriaus subjektų, kuriuose įstaiga neturi reikšmingų investicijų, 2 lygio priemonių suma, padalyta iš bendros visų tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai įstaigos turimų tų finansų sektoriaus subjektų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo, papildomų 1 ir 2 lygio priemonių sumos.

▼B

2. Įstaigos į 1 dalies a punkte nurodytą sumą ir apskaičiuodamos 1 dalies b punkte nurodytą koeficientą neįtraukia penkias darbo dienas arba trumpesnį laikotarpį turimų platinamų pozicijų.

▼C2

3. Suma, kuri turi būti atskaityta pagal 1 dalį, proporcingai paskirstoma visoms turimoms 2 lygio priemonėms. Įstaigos nustato kiekvienos 2 lygio priemonės sumą, kuri turi būti atskaityta pagal 1 dalį, šios dalies a punkte nurodytą sumą padaugindamos iš šios dalies b punkte nurodytos proporcijos:

a) turimų kapitalo dalių suma, kurią reikalaujama atskaityti pagal 1 dalį;

b) tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai įstaigos turimų finansų sektoriaus subjektų, kuriuose įstaiga neturi reikšmingų investicijų, 2 lygio priemonių proporcija pagal kiekvieną turimą 2 lygio priemonę.

▼B

4. 66 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyta turimų kapitalo dalių suma, kuri sudaro 10 % arba mažesnę įstaigos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių dalį, pritaikius 1 dalies a punkto i–iii papunkčių nuostatas, nėra atskaitoma ir jai taikomi rizikos koeficientai pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 arba 3 skyrius ir atitinkamais atvejais trečios dalies IV antraštinėje dalyje nustatyti reikalavimai.

▼C2

5. Įstaigos nustato kiekvienos turimos 2 lygio priemonės sumą, kurią remdamosi 4 dalimi įvertina pagal riziką, šios dalies a punkte nurodytą sumą padaugindamos iš šios dalies b punkte nurodytos sumos:

a) turimų kapitalo dalių suma, kurią reikalaujama įvertinti pagal riziką pagal 4 dalį;

b) proporcija, gaunama apskaičiavus pagal 3 dalies b punktą.

▼B

3 Skirsnis

2 lygio kapitalas

71 straipsnis

2 lygio kapitalas

Įstaigos 2 lygio kapitalą sudaro įstaigos 2 lygio straipsniai, atlikus 66 straipsnyje nurodytus atskaitymus ir pritaikius 79 straipsnį.

5 SKYRIUS

Nuosavos lėšos

72 straipsnis

Nuosavos lėšos

Įstaigos nuosavas lėšas sudaro 1 ir 2 lygio kapitalo suma.

6 SKYRIUS

Bendrieji reikalavimai

73 straipsnis

Nuosavų lėšų priemonių paskirstomos sumos

1. Kapitalo priemonės, kurių atveju tik pačiai įstaigai suteikiama veiksmų laisvė priimti sprendimą dėl paskirstomų sumų išmokėjimo kita forma nei pinigais arba nuosavų lėšų priemonėmis, negali būti priskiriamos prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo papildomų 1 arba 2 lygio priemonių, išskyrus atvejus, kai įstaiga yra gavusi kompetentingų institucijų išankstinį leidimą.

2. Kompetentingos institucijos išduoda 1 dalyje nurodytą leidimą tik tuo atveju, jei, jų nuomone, įvykdomos visos šios sąlygos:

a) 1 dalyje nurodyta veiksmų laisvė ar galima paskirstomų sumų mokėjimo forma neturėtų neigiamos įtakos įstaigos gebėjimui anuliuoti mokėjimus pagal priemonę;

b) 1 dalyje nurodyta veiksmų laisvė ar galima paskirstomų sumų mokėjimo forma neturėtų neigiamos įtakos priemonės pajėgumui padengti nuostolius;

c) dėl 1 dalyje nurodytos veiksmų laisvės arba galimos paskirstomų sumų mokėjimo formos kitais atvejais nebūtų sumažinta kapitalo priemonės kokybė.

▼B

3. Kapitalo priemonės, kurių atveju kitas juridinis asmuo nei jas išleidusi įstaiga, turi veiksmų laisvę priimti sprendimą arba reikalauti, kad pagal priemonę paskirstomos sumos būtų mokamos kita forma nei pinigai ar nuosavų lėšų priemonė, negali būti priskiriamos prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo papildomų 1 arba 2 lygio priemonių.

4. Įstaigos gali naudoti bendrąjį rinkos indeksą kaip vieną iš pagrindų, kuriais remiantis nustatomas pagal papildomas 1 ir 2 lygio priemones paskirstomų sumų dydis.

5. 4 dalis netaikoma tais atvejais, kai įstaiga yra referencinis subjektas tame bendrajame rinkos indekse, išskyrus atvejus, kai įvykdomos abi šios sąlygos:

a) įstaigos nuomone, to bendrojo rinkos indekso svyravimai nėra reikšmingai susiję su įstaigos, jos patronuojančiosios įstaigos arba patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, arba patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, arba patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios kontroliuojančiosios bendrovės kreditingumu;

b) kompetentinga institucija dar nenustatė kitokio skaičiavimo, nei nurodytas a punkte.

6. Įstaigos praneša apie bendruosius rinkos indeksus, kuriais grindžiamos jų kapitalo priemonės, ir juos atskleidžia.

7. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato, kokiomis sąlygomis 4 dalies tikslais laikoma, kad indeksai priskiriami prie bendrųjų rinkos indeksų.

▼C1

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2013 m. liepos 28 d.

▼B

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

74 straipsnis

Reguliuojamų finansų sektoriaus subjektų išleistos kapitalo priemonės, kurios nėra priskiriamos prie reguliuojamojo kapitalo

Įstaigos iš jokios tiesiogiai, netiesiogiai ar dirbtinai turimų reguliuojamo finansų sektoriaus subjekto išleistų kapitalo priemonių nuosavų lėšų sudedamosios dalies, kuri nepriskiriama prie to subjekto reguliuojamojo kapitalo, negali daryti jokių atskaitymų. Tokioms turimoms kapitalo dalims įstaigos taiko rizikos koeficientus pagal trečios dalies II antraštinės dalies atitinkamai 2 arba 3 skyrių.

▼B

75 straipsnis

Pozicijoms taikomi atskaitymo ir terminų reikalavimai

Laikoma, kad 45 straipsnio a punkte, 59 straipsnio a punkte ir 69 straipsnio a punkte nurodytoms trumposioms pozicijoms taikomi terminų reikalavimai turimų pozicijų atžvilgiu yra įvykdyti, jei įvykdomos šios sąlygos:

a) įstaiga turi sutartinę teisę konkrečią dieną ateityje draudimą teikiančiai sandorio šaliai parduoti draudžiamąją ilgąją poziciją;

b) įstaigai draudimą teikianti sandorio šalis pagal sutartį yra įpareigota iš įstaigos konkrečią dieną ateityje nupirkti a punkte paminėtą ilgąją poziciją.

76 straipsnis

Turimos indekso kapitalo priemonės

1. 42 straipsnio a punkto, 45 straipsnio a punkto, 57 straipsnio a punkto, 59 straipsnio a punkto, 67 straipsnio a punkto ir 69 straipsnio a punkto tikslais įstaigos gali sumažinti kapitalo priemonės ilgosios pozicijos sumą indekso, sudaryto iš tos pačios pagrindinės pozicijos, kuri yra draudžiama, dalimi, jei įvykdomos šios sąlygos:

a) draudžiamoji ilgoji pozicija ir indekso, naudojamo tai ilgajai pozicijai apdrausti, trumpoji pozicija yra įtrauktos į prekybos knygą arba į ne prekybos knygą;

b) a punkte nurodytos pozicijos tikrąja verte yra įtrauktos į įstaigos balansą;

c) a punkte nurodyta trumpoji pozicija yra veiksmingas apsidraudimas pagal įstaigos vidaus kontrolės procesus;

d) kompetentingos institucijos bent kartą per metus įvertina c punkte nurodytų kontrolės procesų tinkamumą ir įsitikina, kad jų tinkamumas yra nuolatinis.

2. Tais atvejais, kai kompetentinga institucija yra išdavusi išankstinį leidimą, įstaiga gali naudoti konservatyvią į indeksus įtrauktų įstaigos kapitalo priemonių pagrindinės pozicijos įvertinimą kaip alternatyvą įstaigos a arba b punkte, arba abiejuose punktuose nurodytų straipsnių pozicijoms apskaičiuoti:

a) nuosavoms bendro 1 lygio nuosavo kapitalo papildomoms 1 ir 2 lygio priemonėms, įtrauktoms į indeksus;

b) arba finansų sektoriaus subjektų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo papildomoms 1 ir 2 lygio priemonėms, įtrauktoms į indeksus.

▼B

3. Kompetentingos institucijos išduoda 2 dalyje nurodytą leidimą tik tuo atveju, jei įstaiga joms priimtinu būdu įrodo, kad veiklos požiūriu įstaigai būtų sudėtinga vykdyti 2 dalies a arba b punkte, arba abiejuose punktuose, kai taikytina, nurodytų straipsnių pagrindinės pozicijos stebėseną.

4. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato:

a) kokiu atveju sąmata, kuri naudojama kaip alternatyva 2 dalyje nurodytai pagrindinei pozicijai apskaičiuoti, yra pakankamai konservatyvi;

b) ką reiškia 3 dalyje nurodytas sudėtingumas veiklos požiūriu.

▼C1

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2013 m. liepos 28 d.

▼B

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

77 straipsnis

Nuosavų lėšų mažinimo sąlygos

Įstaiga prašo kompetentingos institucijos išankstinio leidimo, norėdama:

a) sumažinti, išpirkti arba atpirkti įstaigos išleistas bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones pagal taikytiną nacionalinę teisę leidžiamu būdu;

b) pareikalauti atitinkamai papildomų 1 arba 2 lygio priemonių, jas išpirkti, grąžinti arba atpirkti iki sutartyje nustatyto termino.

78 straipsnis

Priežiūros institucijos leidimas mažinti nuosavas lėšas

1. Kompetentinga institucija duoda įstaigai leidimą mažinti ir atpirkti bendro 1 lygio nuosavo kapitalo papildomas 1 arba 2 lygio priemones, jų pareikalauti arba jas išpirkti, jeigu įvykdoma kuri nors iš šių sąlygų:

a) anksčiau arba atlikdama 77 straipsnyje nurodytą veiksmą įstaiga pakeičia 77 straipsnyje nurodytas priemones lygiavertės arba aukštesnės kokybės nuosavų lėšų priemonėmis įstaigos gebėjimo gauti pajamų užtikrinimo sąlygomis;

▼B

b) įstaiga kompetentingai institucijai priimtinu būdu įrodo, kad įstaigos nuosavos lėšos, atlikus pirmiau nurodytą veiksmą, šio reglamento 92 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus ir Direktyvos 2013/36/ES 128 straipsnio 6 punkte apibrėžtą jungtinio rezervo reikalavimą viršytų tokia dalimi, kurią kompetentinga institucija gali manyti esant reikalinga remiantis Direktyvos 2013/36/ES * 104 straipsnio 3 dalimi.

2. Pagal 1 dalies a punktą vertindamos keitimo priemonių tvarumą įstaigos gebėjimo gauti pajamų požiūriu, kompetentingos institucijos apsvarsto, kokiu mastu šios keičiamos kapitalo priemonės įstaigai būtų brangesnės už tas priemones, kurias jos pakeistų.

3. Jeigu įstaiga atlieka 77 straipsnio a punkte nurodytą veiksmą ir jei pagal taikytiną nacionalinę teisę draudžiama atsisakyti išpirkti 27 straipsnyje nurodytas bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones, kompetentinga institucija gali leisti netaikyti šio straipsnio 1 dalyje nustatytų sąlygų, jeigu kompetentinga institucija pareikalauja, kad įstaiga tinkamai apribotų tokių priemonių išpirkimą.

4. Kompetentingos institucijos gali leisti įstaigoms išpirkti papildomas 1 arba 2 lygio priemones dar nepraėjus penkeriems metams po jų išleidimo tik tais atvejais, jei įvykdomos 1 dalyje ir šios dalies a arba b punkte nustatytos sąlygos:

a) pasikeičia šių priemonių reguliavimo klasifikavimas, dėl kurio jos nebūtų įtrauktos į nuosavas lėšas, arba jos priskiriamos prie mažesnės kokybės nuosavų lėšų ir įvykdomos abi šios sąlygos:

   i) kompetentinga institucija mano, kad tos pasikeitimas yra pakankamai tikras;

   ii) įstaiga kompetentingoms institucijoms priimtinu būdu įrodo, kad šių priemonių reguliavimo klasifikacijos pakeitimo nebuvo galima pagrįstai numatyti jų išleidimo metu;

b) pasikeičia šioms priemonėms taikomas mokestinis režimas ir institucija kompetentingoms institucijoms priimtinu būdu įrodo, kad jis yra esminis ir jo nebuvo galima pagrįstai numatyti jų išleidimo metu.

5. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato:

a) ką reiškia įstaigos gebėjimo gauti pajamų užtikrinimas;

b) tinkamus 3 dalyje nurodyto išpirkimo apribojimo pagrindus;

▼B

c) tvarkos ir duomenų teikimo reikalavimus, susijusius su įstaigos prašymu kompetentingai institucijai leisti atlikti 77 straipsnyje nurodytą veiksmą, įskaitant tvarką, kurios turi būti laikomasi išperkant kooperatinių bendrovių nariams išduotas akcijas, ir tokio prašymo nagrinėjimo terminus.

▼C1

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2013 m. liepos 28 d.

▼B

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

79 straipsnis

Laikinas atskaitymo iš nuosavų lėšų netaikymas

1. Jeigu įstaiga, atitinkamais atvejais, laikinai įsigyja finansų sektoriaus subjekto kapitalo priemonių arba suteikia subordinuotųjų paskolų, kurios priskiriamos prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo papildomų 1 arba 2 lygio priemonių, ir jei kompetentinga institucija mano, kad šios kapitalo dalys įsigytos finansinės paramos, skirtos tokiam subjektui reorganizuoti ir išgelbėti, teikimo tikslais, kompetentinga institucija gali leisti laikinai netaikyti nuostatų dėl atskaitymo, kurios kitu atveju toms priemonėms būtų taikomos.

2. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato, ką taikant 1 dalį reiškia sąvoka „laikinai“, ir kokiomis sąlygomis kompetentinga institucija gali laikyti, kad tos kapitalo dalys laikinai įsigytos finansinės paramos, skirtos atitinkamam subjektui reorganizuoti ir išgelbėti, teikimo tikslais.

▼C1

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2013 m. liepos 28 d.

▼B

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

80 straipsnis

Nuolatinis nuosavų lėšų kokybės tikrinimas

1. EBI atlieka visos Sąjungos įstaigų išleistų nuosavų lėšų priemonių kokybės stebėseną ir nedelsdama praneša Komisijai, jeigu pastebi svarbių įrodymų, kad tos priemonės neatitinka 28 straipsnyje arba, jei taikytina, 29 straipsnyje nustatytų kriterijų.

EBI prašymu kompetentingos institucijos nedelsdamos praneša visą informaciją, kurią EBI laiko svarbia, susijusią su išleistomis naujomis kapitalo priemonėmis, kad EBI galėtų atlikti visos Sąjungos įstaigų išleistų nuosavų lėšų priemonių kokybės stebėseną.

▼B

2. Pranešime pateikiama ši informacija:

a) išsamus nustatyto trūkumo pobūdžio ir masto paaiškinimas;

b) techninės rekomendacijos dėl veiksmų, kurių, EBI manymu, turi imtis Komisija;

c) EBI nustatytos įstaigų mokumo testavimo nepalankiausiomis sąlygomis metodikos reikšmingi pokyčiai.

3. EBI teikia Komisijai technines konsultacijas dėl visų svarbių nuosavų lėšų sąvokos apibrėžties pakeitimų, kuriuos, jos manymu, reikia padaryti dėl:

a) atitinkamų rinkos standartų arba praktikos pokyčių;

b) atitinkamų teisės arba apskaitos standartų pokyčių;

c) EBI nustatytos įstaigų mokumo testavimo nepalankiausiomis sąlygomis metodikos reikšmingų pokyčių.

4. EBI iki 2014 m. sausio 1 d. Komisijai pateikia technines rekomendacijas dėl galimo tikrąja verte įvertinto nerealizuoto pelno vertinimo kitaip, ne įtraukiant jį į bendrą 1 lygio nuosavą kapitalą be koregavimo. Teikiant tokias rekomendacijas atsižvelgiama į atitinkamus tarptautinių apskaitos standartų ir tarptautinių susitarimų dėl bankams taikomų rizikos ribojimo standartų pokyčius.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

MAŽUMOS DALIS IR PATRONUOJAMŲJŲ ĮMONIŲ IŠLEISTOS PAPILDOMOS 1 IR 2 LYGIO PRIEMONĖS

81 straipsnis

Mažumos dalys, kurios gali būti priskirtos prie konsoliduoto bendro 1 lygio nuosavo kapitalo

1. Mažumos dalis sudaro patronuojamosios įmonės bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių, su tomis priemonėmis susijusių akcijų priedų, nepaskirstytojo pelno ir kitų rezervų suma, jei įvykdomos šios sąlygos:

a) patronuojamoji įmonė yra vienas iš šių subjektų:

i) įstaiga;

ii) įmonė, kuriai pagal taikytiną nacionalinę teisę taikomi šio reglamento ir Direktyvos 2013/36/ES reikalavimai;

b) patronuojamoji įmonė yra visiškai konsoliduojama pagal pirmos dalies II antraštinės dalies 2 skyrių;

▼B

c) bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsniai, nurodyti šios dalies įvadinėje dalyje, priklauso kitiems asmenims nei pagal pirmos dalies II antraštinės dalies 2 skyrių konsoliduojamos įmonės.

2. Tiesiogiai arba netiesiogiai, per specialiosios paskirties subjektą arba kitais būdais įstaigos patronuojančiosios įmonės arba jos patronuojamųjų įmonių finansuojamos mažumos dalys nėra priskiriamos prie konsoliduoto bendro 1 lygio nuosavo kapitalo.

82 straipsnis

Kvalifikuotasis papildomas 1 lygio, 1 bei 2 lygio kapitalas ir kvalifikuotosios nuosavos lėšos

Kvalifikuotąjį papildomą 1 lygio, 1 bei 2 lygio kapitalą ir kvalifikuotąsias nuosavas lėšas sudaro patronuojamosios įmonės mažumos dalis, papildomos 1 arba 2 lygio priemonės, jei taikytina, taip pat susijęs nepaskirstytasis pelnas bei akcijų priedai, jei įvykdomos šios sąlygos:

a) patronuojamoji įmonė yra vienas iš šių subjektų:

i) įstaiga;

ii) įmonė, kuriai pagal taikytiną nacionalinę teisę taikomi šio reglamento ir Direktyvos 2013/36/ES reikalavimai;

b) patronuojamoji įmonė yra visiškai konsoliduojama pagal pirmos dalies II antraštinės dalies 2 skyrių;

c) tos priemonės priklauso kitiems asmenims nei pagal pirmos dalies II antraštinės dalies 2 skyrių konsoliduojamos įmonės.

83 straipsnis

Specialiosios paskirties subjekto išleistas kvalifikuotasis papildomas 1 ir 2 lygio kapitalas

1. Specialiosios paskirties subjekto išleistos papildomos 1 ir 2 lygio priemonės ir susiję akcijų priedai yra atitinkamai įtraukiami į kvalifikuotąjį papildomą 1 lygio ar 1 arba 2 lygio kapitalą arba kvalifikuotąsias nuosavas lėšas tik tuo atveju, jei įvykdomos šios sąlygos:

a) šias priemones išleidęs specialiosios paskirties subjektas yra visiškai konsoliduojamas pagal pirmos dalies II antraštinės dalies 2 skyrių;

b) priemonės ir susiję akcijų priedai yra įtraukiami į kvalifikuotąjį papildomą 1 lygio kapitalą tik tuo atveju, jei įvykdomos 52 straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos;

▼B

c) priemonės ir susiję akcijų priedai yra įtraukiami į kvalifikuotąjį 2 lygio kapitalą tik tuo atveju, jei įvykdomos 63 straipsnyje nustatytos sąlygos;

d) vienintelis specialiosios paskirties subjekto turtas yra jo investicija į patronuojančiosios įmonės arba jos patronuojamosios įmonės, kuri yra visiškai konsoliduojama pagal pirmos dalies II antraštinės dalies 2 skyrių, nuosavas lėšas, kurių forma atitinka atitinkamas sąlygas, nustatytas atitinkamai 52 straipsnio 1 dalyje arba 63 straipsnyje.

Jeigu kompetentinga institucija mano, kad specialiosios paskirties subjekto turtas, išskyrus jo investiciją į patronuojančiosios įmonės arba jos patronuojamosios įmonės, kuri yra konsoliduojama pagal pirmos dalies II antraštinės dalies 2 skyrių, nuosavas lėšas, yra minimalus ir nereikšmingas tokiam subjektui, kompetentinga institucija gali leisti netaikyti pirmos pastraipos d punkte nustatytos sąlygos.

2. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato turto, kuris gali būti susijęs su specialiosios paskirties subjektų veikimu, rūšis ir apibrėžia 1 dalies antroje pastraipoje nurodytas sąvokas „minimalus“ ir „nereikšmingas“.

▼C1

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2013 m. liepos 28 d.

▼B

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

84 straipsnis

Į konsoliduotą bendrą 1 lygio nuosavą kapitalą įtraukiamos mažumos dalys

1. Įstaigos nustato patronuojamosios įmonės mažumos dalies sumą, kuri įtraukiama į konsoliduotą bendrą 1 lygio nuosavą kapitalą, iš tos įmonės mažumos dalies atimdamos sumą, gautą a punkte nurodytą sumą padauginus iš b punkte nurodytos procentinės dalies:

a) suma, gauta iš patronuojamosios įmonės bendro 1 lygio nuosavo kapitalo atėmus mažesniąją iš šių sumų:

i) tos patronuojamosios įmonės bendro 1 lygio nuosavo kapitalo sumą, reikalingą 92 straipsnio 1 dalies a punkte nustatyto reikalavimo, 458 ir 459 straipsniuose nurodytų reikalavimų, Direktyvos 2013/36/ES 104 straipsnyje nurodytų konkrečių nuosavų lėšų reikalavimų, tos direktyvos 128 straipsnio 6 punkte nurodyto jungtinio rezervo reikalavimo, 500 straipsnyje ir bet kuriuose papildomuose vietos priežiūros reglamentuose trečiosiose valstybėse nurodytų reikalavimų sumai patenkinti, jei tie reikalavimai turi būti patenkinti iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo;

▼B

ii) su ta patronuojamąja įmone susijusio konsoliduoto bendro 1 lygio nuosavo kapitalo sumą, konsoliduotai reikalingą 92 straipsnio 1 dalies a punkte nustatyto reikalavimo, 458 ir 459 straipsniuose nurodytų reikalavimų, Direktyvos 2013/36/ES 104 straipsnyje nurodytų konkrečių nuosavų lėšų reikalavimų, tos direktyvos 128 straipsnio 6 punkte nurodyto jungtinio rezervo reikalavimo, 500 straipsnyje ir bet kuriuose papildomuose vietos priežiūros reglamentuose trečiosiose valstybėse nurodytų reikalavimų sumai patenkinti, jei tie reikalavimai turi būti patenkinti iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo;

b) patronuojamosios įmonės mažumos dalis, išreikšta visų tos įmonės bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių procentine dalimi, pridėjus susijusius akcijų priedus, nepaskirstytąjį pelną ir kitus rezervus.

2. 1 dalyje nurodytas skaičiavimas atliekamas iš dalies konsoliduotai kiekvienos 81 straipsnio 1 dalyje nurodytos patronuojamosios įmonės atveju.

Įstaiga gali nuspręsti neatlikti šio skaičiavimo, susijusio su 81 straipsnio 1 dalyje nurodyta patronuojamąja įmone. Tais atvejais, kai įstaiga priima tokį sprendimą, tos patronuojamosios įmonės mažumos dalis negali būti įtraukta į konsoliduotą bendrą 1 lygio nuosavą kapitalą.

3. Jei kompetentinga institucija nukrypsta nuo rizikos ribojimo reikalavimų taikymo individualiai, kaip nustatyta 7 straipsnyje, mažumos dalis patronuojamosiose įmonėse, kurioms šie reikalavimai netaikomi, nepripažįstama atitinkamai konsoliduotose ar iš dalies konsoliduotose nuosavose lėšose.

4. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato konsolidavimo iš dalies apskaičiavimą, kuris turi būti atliktas pagal šio straipsnio 2 dalį ir 85 bei 87 straipsnius.

▼C1

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2013 m. liepos 28 d.

▼B

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

5. Kompetentingos institucijos gali leisti netaikyti šio straipsnio patronuojančiajai finansų kontroliuojančiajai bendrovei, kuri tenkina visas šias sąlygas:

a) jos pagrindinė veikla yra kapitalo dalių įsigijimas;

b) jai taikoma konsoliduota rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra;

c) ji konsoliduoja patronuojamąją įstaigą, kurioje ji turi tik mažumos dalį, remdamasi kontrolės ryšiais, kaip apibrėžta Septintosios Tarybos direktyvos 83/349/EEB 1 straipsnyje;

▼B

d) daugiau kaip 90 % konsoliduoto reikalaujamo bendro 1 lygio nuosavo kapitalo sudaro kapitalas iš c punkte nurodytos patronuojamosios įstaigos, kuris apskaičiuojamas iš dalies konsoliduotai.

►C1 Tais atvejais, kai po 2013 m. birželio 28 d. pirmoje pastraipoje nustatytas sąlygas tenkinanti patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė ◄ tampa patronuojančiąja mišrią veiklą vykdančia finansų kontroliuojančiąja bendrove, kompetentingos institucijos gali leisti patronuojančiajai finansų kontroliuojančiajai bendrovei nesilaikyti toje pastraipoje nurodytų reikalavimų, jei ji tenkina toje pastraipoje nustatytas sąlygas.

6. Jei centrinės įstaigos tinklui nuolat priklausančios kredito įstaigos ir įstaigos, įsteigtos institucinėje užtikrinimo sistemoje, kurioms taikomos 113 straipsnio 7 dalyje nustatytos sąlygos, sukuria kryžminių garantijų sistemą, pagal kurią nustatoma, kad šiuo metu nėra ir nenumatoma reikšmingų, praktinių ar teisinių kliūčių tam, kad sandorio šalis kredito įstaigai pervestų nuosavų lėšų sumą, viršijančią teisės aktų reikalavimus, toms įstaigoms netaikomos šio straipsnio nuostatos dėl atskaitymų ir jos gali visiškai pripažinti bet kurią mažumos dalį, susidarančią kryžminių garantijų sistemoje.

85 straipsnis

Į konsoliduotą 1 lygio kapitalą įtraukiamos kvalifikuotosios 1 lygio priemonės

►C2 1. Įstaigos nustato patronuojamosios įmonės kvalifikuotojo 1 lygio kapitalo sumą, kuri įtraukiama į konsoliduotas nuosavas lėšas, iš tos įmonės kvalifikuotojo 1 lygio kapitalo atimdamos sumą, ◄ gautą a punkte nurodytą sumą padauginus iš b punkte nurodytos procentinės dalies:

a) suma, gauta iš patronuojamosios įmonės 1 lygio kapitalo atėmus mažesniąją iš šių sumų:

i) tos patronuojamosios įmonės 1 lygio kapitalo sumą, reikalingą 92 straipsnio 1 dalies b punkte nustatyto reikalavimo, 458 ir 459 straipsniuose nurodytų reikalavimų, Direktyvos 2013/36/ES 104 straipsnyje nurodytų konkrečių nuosavų lėšų reikalavimų, tos direktyvos 128 straipsnio 6 punkte nurodyto jungtinio rezervo reikalavimo, 500 straipsnyje ir bet kuriuose papildomuose vietos priežiūros reglamentuose trečiosiose valstybėse nurodytų reikalavimų sumai patenkinti, jei tie reikalavimai turi būti patenkinti iš 1 lygio kapitalo;

ii) su ta patronuojamąja įmone susijusio konsoliduoto 1 lygio kapitalo sumą, konsoliduotai reikalingą 92 straipsnio 1 dalies b punkte nustatyto reikalavimo, 458 ir 459 straipsniuose nurodytų reikalavimų, Direktyvos 2013/36/ES 104 straipsnyje nurodytų konkrečių nuosavų lėšų reikalavimų, tos direktyvos 128 straipsnio 6 punkte nurodyto jungtinio rezervo reikalavimo, 500 straipsnyje ir bet kuriuose papildomuose vietos priežiūros reglamentuose trečiosiose valstybėse nurodytų reikalavimų sumai patenkinti, jei tie reikalavimai turi būti patenkinti iš 1 lygio kapitalo;

▼B

b) patronuojamosios įmonės kvalifikuotasis 1 lygio kapitalas, išreikštas tos įmonės visų 1 lygio priemonių procentine dalimi, pridėjus susijusius akcijų priedus, nepaskirstytąjį pelną ir kitus rezervus.

2. 1 dalyje nurodytas skaičiavimas atliekamas iš dalies konsoliduotai kiekvienos 81 straipsnio 1 dalyje nurodytos patronuojamosios įmonės atveju.

Įstaiga gali nuspręsti neatlikti šio skaičiavimo, susijusio su 81 straipsnio 1 dalyje nurodyta patronuojamąja įmone. Tais atvejais, kai įstaiga priima tokį sprendimą, tos patronuojamosios įmonės kvalifikuotasis 1 lygio kapitalas negali būti įtrauktas į konsoliduotą 1 lygio kapitalą.

3. Jei kompetentinga institucija nukrypsta nuo rizikos ribojimo reikalavimų taikymo individualiai, kaip nustatyta 7 straipsnyje,1 lygio priemonės patronuojamosiose įmonėse, kurioms šie reikalavimai netaikomi, nepripažįstamos atitinkamai konsoliduotose ar iš dalies konsoliduotose nuosavose lėšose.

86 straipsnis

Kvalifikuotasis 1 lygio kapitalas, įtraukiamas į konsoliduotą papildomą 1 lygio kapitalą

Nedarydamos poveikio 84 straipsnio 5 ir 6 dalims, įstaigos nustato patronuojamosios įmonės kvalifikuotojo 1 lygio kapitalo sumą, kuri įtraukiama į konsoliduotą papildomą 1 lygio kapitalą, iš tos įmonės kvalifikuotojo 1 lygio kapitalo, įtraukto į konsoliduotą 1 lygio kapitalą, atimdamos tos įmonės mažumos dalis, įtrauktas į konsoliduotą bendrą 1 lygio nuosavą kapitalą.

87 straipsnis

Kvalifikuotosios nuosavos lėšos, įtraukiamos į konsoliduotas nuosavas lėšas

1. Įstaigos nustato patronuojamosios įmonės kvalifikuotųjų nuosavų lėšų sumą, kuri įtraukiama į konsoliduotas nuosavas lėšas, iš tos įmonės kvalifikuotųjų nuosavų lėšų atimdamos sumą, gautą a punkte nurodytą sumą padauginus iš b punkte nurodytos procentinės dalies:

a) suma, gauta iš patronuojamosios įmonės nuosavų lėšų atėmus mažesniąją iš šių sumų:

i) tos patronuojamosios įmonės nuosavų lėšų sumą, reikalingą 92 straipsnio 1 dalies c punkte nustatyto reikalavimo, 458 ir 459 straipsniuose nurodytų reikalavimų, Direktyvos 2013/36/ES 104 straipsnyje nurodytų konkrečių nuosavų lėšų reikalavimų, tos direktyvos 128 straipsnio 6 punkte nurodyto jungtinio rezervo reikalavimo, 500 straipsnyje ir bet kuriuose papildomuose vietos priežiūros reglamentuose trečiosiose valstybėse nurodytų reikalavimų sumai patenkinti;

▼B

ii) su ta patronuojamąja įmone susijusių nuosavų lėšų sumą, konsoliduotai reikalingą 92 straipsnio 1 dalies c punkte nustatyto reikalavimo, 458 ir 459 straipsniuose nurodytų reikalavimų, Direktyvos 2013/36/ES 104 straipsnyje nurodytų konkrečių nuosavų lėšų reikalavimų, tos direktyvos 128 straipsnio 6 punkte nurodyto jungtinio rezervo reikalavimo, 500 straipsnyje nurodytų reikalavimų ir bet kurio papildomo vietos priežiūros nuosavų lėšų reikalavimo trečiosiose valstybėse sumai patenkinti;

b) įmonės kvalifikuotosios nuosavos lėšos, išreikštos visų patronuojamosios įmonės nuosavų lėšų priemonių, įtrauktų į bendro 1 lygio nuosavo kapitalo papildomus 1 lygio ir 2 lygio straipsnius, procentine dalimi, pridėjus susijusius akcijų priedus, nepaskirstytąjį pelną ir kitus rezervus.

2. 1 dalyje nurodytas skaičiavimas atliekamas iš dalies konsoliduotai kiekvienos 81 straipsnio 1 dalyje nurodytos patronuojamosios įmonės atveju.

Įstaiga gali nuspręsti neatlikti šio skaičiavimo, susijusio su 81 straipsnio 1 dalyje nurodyta patronuojamąja įmone. Tais atvejais, kai įstaiga priima tokį sprendimą, tos patronuojamosios įmonės kvalifikuotosios nuosavos lėšos negali būti įtrauktos į konsoliduotas nuosavas lėšas.

3. Jei kompetentinga institucija nukrypsta nuo rizikos ribojimo reikalavimų taikymo individualiai, kaip nustatyta 7 straipsnyje, nuosavų lėšų priemonės patronuojamosiose įmonėse, kurioms šie reikalavimai netaikomi, nepripažįstamos atitinkamai konsoliduotose ar iš dalies konsoliduotose nuosavose lėšose.

88 straipsnis

Kvalifikuotosios nuosavų lėšų priemonės, įtraukiamos į konsoliduotą 2 lygio kapitalą

Nedarydamos poveikio 84 straipsnio 5 ir 6 dalims, įstaigos nustato patronuojamosios įmonės kvalifikuotųjų nuosavų lėšų sumą, kuri įtraukiama į konsoliduotą 2 lygio kapitalą, iš tos įmonės kvalifikuotųjų nuosavų lėšų, įtrauktų į konsoliduotas nuosavas lėšas, atimdamos tos įmonės kvalifikuotąjį 1 lygio kapitalą, įtrauktą į konsoliduotą 1 lygio kapitalą.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

NE FINANSŲ SEKTORIAUS ĮMONĖSE TURIMOS KVALIFIKUOTOSIOS AKCIJŲ PAKETO DALYS

89 straipsnis

Ne finansų sektoriaus įmonėse turimų akcijų paketų rizikos vertinimas ir draudimas jų turėti

1. Akcijų paketui, kurio suma yra didesnė už 15 % reikalavimus atitinkančio įstaigos kapitalo, turimam įmonėje, kuri nėra nė vienas iš toliau išvardytų subjektų, taikomos 3 dalyje nustatytos sąlygos:

a) finansų sektoriaus subjektas;

▼B

b) įmonė, kuri nėra finansų sektoriaus subjektas ir verčiasi veikla, kuri, kompetentingos institucijos nuomone, yra kuri nors iš šių veiklos rūšių:

i) tiesioginis bankininkystės veiklos išplėtimas;

ii) papildomos bankininkystės paslaugos;

iii) išperkamoji nuoma, faktoringas, investicinių fondų valdymas, duomenų tvarkymo paslaugų valdymas ar kita panaši veikla.

2. Įstaigos įmonėse, kurios nepriskiriamos prie 1 dalies a ir b punktuose nurodytų subjektų, turimų akcijų paketų bendrai sumai, kuri yra didesnė už 60 % reikalavimus atitinkančio įstaigos kapitalo, taikomos 3 dalyje nustatytos nuostatos.

3. Kompetentingos institucijos 1 ir 2 dalyse nurodytų įstaigų akcijų paketams taiko a arba b punkte nustatytus reikalavimus:

a) apskaičiuodamos kapitalo poreikį pagal trečią dalį įstaigos 1 250 % rizikos koeficientą taiko didesnei iš šių sumų:

i) 1 dalyje nurodytai akcijų paketų sumai, kuri viršija 15 % reikalavimus atitinkančio kapitalo;

ii) 2 dalyje nurodytai akcijų paketų bendrai sumai, kuri viršija 60 % reikalavimus atitinkančio įstaigos kapitalo;

b) kompetentingos institucijos draudžia įstaigoms turėti 1 ir 2 dalyse nurodytų akcijų paketų, kurių suma viršija tose dalyse nurodytas reikalavimus atitinkančio kapitalo procentines dalis.

Kompetentingos institucijos paskelbia apie tai, kad pasirinko a arba b punktą.

4. 1 dalies b punkto tikslais EBI paskelbia gaires, kuriose tiksliai nurodo šiuos aspektus:

a) veiklą, kuri yra tiesioginis bankininkystės veiklos išplėtimas;

b) veiklą, kuri yra papildomos bankininkystės paslaugos;

c) panašią veiklą.

Tos gairės priimamos pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį.

90 straipsnis

Alternatyva 1 250 % rizikos koeficientui

Kaip alternatyvą 1 250 % rizikos koeficiento taikymui sumoms, kurios viršija 89 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytas ribas, įstaigos gali šias sumas atskaityti iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių laikydamosi 36 straipsnio 1 dalies k punkto.

▼B

91 straipsnis

Išimtys

1. 89 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nenurodytų įmonių akcijos neįskaitomos apskaičiuojant tame straipsnyje nustatytas reikalavimus atitinkančio kapitalo ribas, jeigu įvykdoma bet kuri iš šių sąlygų:

a) tos akcijos turimos laikinai, vykdant finansinės paramos teikimą, kaip nurodyta 79 straipsnyje;

b) tos akcijos turimos kaip platinama pozicija penkias darbo dienas arba trumpesnį laikotarpį;

c) tos akcijos turimos įstaigos vardu, bet kitų subjektų naudai.

2. Akcijos, kurios nėra ilgalaikis finansinis turtas, kaip nurodyta Direktyvos 86/635/EEB 35 straipsnio 2 dalyje, į 89 straipsnyje nurodytą skaičiavimą neįtraukiamos.

TREČIA DALIS

KAPITALO POREIKIS

I ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDRIEJI REIKALAVIMAI, VERTINIMAS IR INFORMACIJOS TEIKIMAS

1 SKYRIUS

Reikalaujamas nuosavų lėšų lygis

1 Skirsnis

Įstaigų nuosavų lėšų reikalavimas

92 straipsnis

Nuosavų lėšų reikalavimas

1. Laikydamosi 93 ir 94 straipsnių, įstaigos visuomet turi tenkinti šį nuosavų lėšų reikalavimą:

a) 4,5 % bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientą;

b) 6 % 1 lygio kapitalo pakankamumo koeficientą;

c) 8 % bendro kapitalo pakankamumo koeficientą.

2. Įstaigos savo kapitalo pakankamumo koeficientus apskaičiuoja taip:

a) bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientas yra įstaigos bendras 1 lygio nuosavas kapitalas, išreikštas bendros rizikos pozicijos sumos procentine dalimi;

▼B

b) 1 lygio kapitalo pakankamumo koeficientas yra įstaigos 1 lygio kapitalas, išreikštas bendros rizikos pozicijos sumos procentine dalimi;

c) bendras kapitalo pakankamumo koeficientas yra įstaigos nuosavos lėšos, išreikštos bendros rizikos pozicijos sumos procentine dalimi.

3. Bendra rizikos pozicijos suma apskaičiuojama sudedant šios dalies a–f punktuose nurodytas reikšmes, atsižvelgus į 4 dalyje nustatytas nuostatas:

a) pagal kredito riziką ir vertės sumažėjimo riziką įvertintų pozicijų sumas, apskaičiuotas pagal II antraštinę dalį ir 379 straipsnį visos įstaigos veiklos atžvilgiu, išskyrus pagal riziką įvertintų pozicijų sumas, kurios susidaro iš įstaigos prekybos knygoje apskaitomos veiklos;

b) atitinkamai pagal šios dalies IV antraštinę dalį arba ketvirtą dalį apskaičiuotą nuosavų lėšų reikalavimą įstaigos prekybos knygoje apskaitomos veiklos atžvilgiu, skirtą:

i) pozicijų rizikai;

ii) didelėms pozicijoms, kurios viršija 395–401 straipsniuose nustatytas ribas tiek, kiek įstaigai leidžiama šia ribas viršyti;

c) atitinkamai pagal IV antraštinę dalį arba V antraštinę dalį, išskyrus 379 straipsnį, apskaičiuotą nuosavų lėšų reikalavimą, skirtą:

i) valiutų kursų rizikai;

ii) atsiskaitymo rizikai;

iii) biržos prekių kainos rizikai;

d) pagal VI antraštinę dalį apskaičiuotą nuosavų lėšų reikalavimą, skirtą ne biržos išvestinių finansinių priemonių, išskyrus kredito išvestines finansines priemones, kurios pripažįstamos kaip mažinančios pagal riziką įvertintų kredito rizikos pozicijų sumas, kredito vertinimo koregavimo rizikai;

e) pagal III antraštinę dalį apskaičiuotą nuosavų lėšų reikalavimą, skirtą operacinei rizikai;

▼B

f) pagal II antraštinę dalį apskaičiuotas pagal riziką įvertintų pozicijų sumas, skirtas sandorio šalies rizikai, kuri kyla iš įstaigos prekybos knygoje apskaitomos veiklos, vykdant šių rūšių sandorius ir susitarimus:

i) II priede išvardintus sandorius ir kredito išvestines finansines priemones;

ii) atpirkimo sandorius, vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandorius;

iii) garantinės įmokos skolinimo sandorius, kurių pagrindą sudaro vertybiniai popieriai arba biržos prekės;

iv) ilgalaikius atsiskaitymo sandorius.

▼C2

4. Apskaičiuojant 3 dalyje nurodytą bendrą rizikos pozicijos sumą taikomos šios nuostatos:

▼B

a) į tos dalies c, d ir e punktuose nurodytą nuosavų lėšų reikalavimą įskaičiuojamas nuosavų lėšų reikalavimas, kylantis iš visų įstaigos veiklos sričių;

b) tos dalies b–e punktuose nurodytą nuosavų lėšų reikalavimą įstaigos daugina iš 12,5.

93 straipsnis

Pradinio kapitalo poreikis veiklos tęstinumo sąlygomis

1. Įstaigos nuosavų lėšų suma negali sumažėti tiek, kad nebesudarytų pradinio kapitalo sumos, reikalautos veiklos leidimo gavimo metu.

2. 1993 m. sausio 1 d. jau veikusios kredito įstaigos, kurių nuosavų lėšų suma nesiekia reikalaujamos pradinio kapitalo sumos, gali tęsti savo veiklą. Šiuo atveju tų įstaigų nuosavų lėšų suma negali sumažėti tiek, kad nebesudarytų nuo 1989 m. gruodžio 22 d. turėtos didžiausios sumos.

3. Iki 1995 m. gruodžio 31 d. jau veikusios leidimą gavusios investicinės įmonės ir įmonės, kurioms buvo taikomas Direktyvos 2006/49/EB 6 straipsnis ir kurių nuosavų lėšų suma nesiekia reikalaujamos pradinio kapitalo sumos, gali toliau vykdyti savo veiklą. Tokių įmonių arba investicinių įmonių nuosavų lėšų suma negali sumažėti tiek, kad nebesudarytų didžiausio referencinio dydžio, apskaičiuoto po 1993 m. kovo 15 d. Tarybos direktyvoje 93/6/EEB dėl investicinių įmonių ir kredito įstaigų kapitalo pakankamumo ([1]) nurodytos paskelbimo dienos. Tas referencinis dydis yra vienos dienos vidutinė nuosavų lėšų suma, apskaičiuota per šešių mėnesių laikotarpį iki apskaičiavimo dienos. Jis apskaičiuojamas kas šešis mėnesius atitinkamo praėjusio laikotarpio atžvilgiu.

([1]) OL L 141, 1993 6 11, p. 1.

▼B

4. Jeigu prie 2 arba 3 dalyje nurodytos kategorijos priskiriamos įstaigos kontrolę perima kitas fizinis ar juridinis asmuo nei anksčiau šią įstaigą kontroliavęs asmuo, tos įstaigos nuosavų lėšų suma turi būti ne mažesnė už reikalaujamą pradinio kapitalo sumą.

5. Jeigu susijungia dvi ar daugiau prie 2 arba 3 dalyje nurodytos kategorijos priskiriamų įstaigų, dėl tokio susijungimo atsiradusi įstaigos nuosavų lėšų suma negali sumažėti tiek, kad nebesudarytų bendros susijungusių įstaigų nuosavų lėšų sumos, buvusios susijungimo metu, kol nesusidarys reikalaujama pradinio kapitalo suma.

6. Jeigu kompetentingos institucijos mano, kad, norint užtikrinti įstaigos mokumą, reikia, kad būtų įvykdytas 1 dalyje nustatytas reikalavimas, 2–5 dalyse nustatytos nuostatos netaikomos.

94 straipsnis

Smulkiai prekybos knygoje apskaitomai veiklai taikomos išlygos

1. Įstaigos 92 straipsnio 3 dalies b punkte nustatytą kapitalo poreikį savo prekybos knygoje apskaitomoje veikloje gali pakeisti kapitalo poreikiu, kuris apskaičiuojamas pagal tos dalies a punktą, jeigu jų balansinėje ir nebalansinėje prekybos knygoje apskaitomos veiklos dydis atitinka abi šias sąlygas:

a) paprastai sudaro mažiau kaip 5 % bendro turto ir 15 mln. EUR;

b) niekada neviršija 6 % bendro turto ir 20 mln. EUR.

2. Skaičiuodamos balansinės ir nebalansinės veiklos dydį, įstaigos taiko šiuos principus:

a) skolos priemonės įvertinamos pagal jų rinkos kainas arba pagal jų nominaliąsias vertes, akcijos įvertinamos pagal jų rinkos kainą, o išvestinės finansinės priemonės – pagal jų pagrindinių priemonių nominaliąsias arba rinkos vertes;

b) ilgųjų pozicijų absoliuti vertė sudedama su trumpųjų pozicijų absoliučia verte.

3. Jeigu įstaiga nebevykdo 1 dalies b punkte nustatytos sąlygos, ji nedelsdama apie tai praneša kompetentingai institucijai. Jeigu kompetentinga institucija atlikusi vertinimą nustato ir praneša įstaigai, kad 1 dalies a punkte nustatytas reikalavimas nevykdomas, įstaiga kitą ataskaitinį laikotarpį 1 dalies nuostatų taikyti nebegali.

▼B

2 Skirsnis

Investicinių įmonių, turinčių ribotą leidimą teikti investicines paslaugas, nuosavų lėšų reikalavimai

95 straipsnis

Investicinių įmonių, turinčių ribotą leidimą teikti investicines paslaugas, nuosavų lėšų reikalavimai

1. 92 straipsnio 3 dalies tikslais investicinės įmonės, kurios neturi leidimo teikti Direktyvos 2004/39/EB I priedo A skirsnio 3 ir 6 punktuose išvardytų investicinių paslaugų ir nurodytos veiklos, taiko 2 dalyje nurodytą bendros pagal riziką įvertintų pozicijų sumos apskaičiavimo tvarką.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos investicinės įmonės ir 4 straipsnio 1 dalies 2 punkto c papunktyje nurodytos įmonės, kurios teikia investicines paslaugas ir vykdo veiklą, nurodytas Direktyvos 2004/39/EB I priedo A skirsnio 2 ir 4 punktuose, bendrą pagal riziką įvertintų pozicijų sumą apskaičiuoja kaip didesnę iš šių sumų:

a) 92 straipsnio 3 dalies a–d ir f punktuose nurodytų straipsnių sumą, pritaikius 92 straipsnio 4 dalį;

b) sumą, gautą 97 straipsnyje nurodytą sumą padauginus iš 12,5.

4 straipsnio 1 dalies 2 punkto c papunktyje nurodytos įmonės, kurios teikia investicines paslaugas ir vykdo veiklą, išvardytas Direktyvos 2004/39/EB I priedo A skirsnio 2 ir 4 punktuose, laikosi 92 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytų reikalavimų, remiantis pirmoje pastraipoje nurodyta bendra pagal riziką įvertintų pozicijų suma.

Kompetentingos institucijos gali 4 straipsnio 1 dalies 2 punkto c papunktyje nurodytoms įmonėms, kurios teikia investicines paslaugas ir vykdo veiklą, išvardytas Direktyvos 2004/39/EB I priedo A skirsnio 2 ir 4 punktuose, nustatyti nuosavų lėšų reikalavimus, kurie būtų toms įmonėms privalomi pagal 2013 m. gruodžio 31 d. galiojančias direktyvų 2006/49/EB ir 2006/48/EB perkėlimo į nacionalinę teisę priemones.

▼C2

3. 1 dalyje nurodytoms investicinėms įmonėms taikomos visos kitos Direktyvos 2013/36/ES VII antraštinės dalies 2 skyriaus II skirsnio 2 poskirsnyje nustatytos nuostatos dėl operacinės rizikos.

▼B

96 straipsnis

Investicinių įmonių, kurių pradinis kapitalas yra toks, kaip nustatyta Direktyvos 2013/36/ES 28 straipsnio 2 dalyje, nuosavų lėšų reikalavimai

1. 92 straipsnio 3 dalies tikslais toliau išvardytų kategorijų investicinės įmonės, kurios turi pradinį kapitalą, kaip nustatyta Direktyvos 2013/36/ES * 28 straipsnio 2 dalyje, taiko šio straipsnio 2 dalyje nurodytą bendros pagal riziką įvertintų pozicijų sumos skaičiavimo tvarką:

▼B

a) investicinės įmonės, kurios veikia savo sąskaita tik tam, kad įvykdytų kliento pavedimą, arba siekia galimybės naudotis tarpuskaitos ir atsiskaitymo sistema arba pripažinta birža, kai veikia kaip tarpininkės arba vykdo kliento pavedimą;

b) investicinės įmonės, kurios atitinka visas šias sąlygas:

i) kurios nelaiko klientų pinigų ar vertybinių popierių;

ii) kurios veikia tik savo sąskaita;

iii) kurios neturi išorės klientų;

iv) už kurių sandorių įvykdymą ir apmokėjimą atsako tarpuskaitos įstaiga ir kurių sandorius garantuoja ta tarpuskaitos įstaiga.

2. 1 dalyje nurodytos investicinės įmonės bendra pagal riziką įvertintų pozicijų suma apskaičiuojama sudedant šias sumas:

a) 92 straipsnio 3 dalies a–d punktuose ir f punkte nurodytų straipsnių sumą, pritaikius 92 straipsnio 4 dalį;

b) sumą, gautą 97 straipsnyje nurodytą sumą padauginus iš 12,5.

3. 1 dalyje nurodytoms investicinėms įmonėms taikomos visos kitos Direktyvos 2013/36/ES VII antraštinės dalies 3 skyriaus II skirsnio 1 poskirsnyje nustatytos nuostatos dėl operacinės rizikos.

97 straipsnis

Nuosavos lėšos, nustatomos pagal pastoviąsias pridėtines išlaidas

1. Remiantis 95 ir 96 straipsniais, investicinių įmonių ir 4 straipsnio 1 dalies 2 punkto c papunktyje nurodytų įmonių, kurios teikia investicines paslaugas ir vykdo veiklą, išvardytas Direktyvos 2004/39/EB I priedo A skirsnio 2 ir 4 punktuose, reikalavimus atitinkantis kapitalas sudaro ne mažiau kaip vieną ketvirtadalį praėjusių metų pastoviųjų pridėtinių išlaidų.

2. Jeigu investicinės įmonės veikloje nuo praėjusių metų įvyko pokyčių, kurie, kompetentingos institucijos nuomone, yra reikšmingi, kompetentinga institucija gali patikslinti 1 dalyje nustatytą reikalavimą.

3. Jeigu investicinė įmonė dar nėra baigusi vienerių metų veiklos, pradedant ta diena, kai ji pradėjo veikti, investicinės įmonės reikalavimus atitinkantis kapitalas turi sudaryti ne mažiau kaip vieną ketvirtadalį verslo plane numatytų pastoviųjų pridėtinių išlaidų, išskyrus tuos atvejus, kai kompetentinga institucija pareikalauja šį verslo planą patikslinti.

4. EBI, pasikonsultavusi su EVPRI, parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato:

▼B

a) reikalavimo turėti reikalavimus atitinkantį kapitalą, kuris sudarytų ne mažiau kaip vieną ketvirtadalį praėjusių metų pastoviųjų pridėtinių išlaidų, apskaičiavimo būdą;

b) sąlygas, kuriomis kompetentingos institucijos gali koreguoti reikalavimą turėti reikalavimus atitinkantį kapitalą, kuris sudarytų ne mažiau kaip vieną ketvirtadalį praėjusių metų pastoviųjų pridėtinių išlaidų;

c) prognozuojamų pastoviųjų pridėtinių išlaidų apskaičiavimo būdą tuo atveju, kai investicinė įmonė dar nėra baigusi vienerių metų veiklos.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. kovo 1 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

98 straipsnis

Investicinių įmonių konsoliduotos nuosavos lėšos

1. Jeigu 95 straipsnio 1 dalyje nurodytos investicinės įmonės sudaro grupę, bet į tą grupę kredito įstaigos neįeina, patronuojančioji investicinė įmonė valstybėje narėje 92 straipsnį konsoliduotai taiko taip:

a) bendrą pagal riziką įvertintų pozicijų sumą apskaičiuoja pagal 95 straipsnio 2 dalį;

b) nuosavas lėšas apskaičiuoja remdamasi konsoliduota patronuojančiosios investicinės įmonės, finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, kaip taikytina, būkle.

2. Jeigu 96 straipsnio 1 dalyje nurodytos investicinės įmonės sudaro grupę, bet į tą grupę kredito įstaigos neįeina, patronuojančioji investicinė įmonė valstybėje narėje ir finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės kontroliuojama investicinė įmonė 92 straipsnį konsoliduotai taiko taip:

a) bendrą pagal riziką įvertintų pozicijų sumą apskaičiuoja pagal 96 straipsnio 2 dalį;

b) ji naudoja nuosavas lėšas, apskaičiuotas remiantis konsoliduota patronuojančiosios investicinės įmonės, finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, kaip taikytina, būkle ir laikydamasi pirmos dalies II antraštinės dalies 2 skyriaus.

▼B

2 SKYRIUS

Apskaičiavimo ir informacijos teikimo reikalavimai

99 straipsnis

Informacijos apie nuosavų lėšų reikalavimą ir finansinės informacijos teikimo reikalavimai

1. Įstaigos informaciją apie 92 straipsnyje nustatytas prievoles kompetentingoms institucijoms pateikia bent kas pusmetį.

2. Finansinę informaciją taip pat pateikia įstaigos, kurioms taikomas Reglamento (EB) Nr. 1606/2002 4 straipsnis, ir tos kredito įstaigos, išskyrus nurodytas to reglamento 4 straipsnyje, kurios savo konsoliduotas sąskaitas rengia laikydamosi tarptautinių apskaitos standartų, priimtų laikantis to reglamento 6 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos.

3. Kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad tos kredito įstaigos, kurios taiko tarptautinius apskaitos standartus, taikytinus pagal Reglamentą (EB) Nr. 1606/2002, teikdamos informaciją apie konsoliduotas nuosavas lėšas pagal šio reglamento 23 straipsnio 2 dalį, taip pat pateiktų finansinę informaciją, kaip nustatyta šio straipsnio 2 dalyje.

►C2 4. 2 ir 3 dalyse nurodyta finansinė informacija pateikiama ◄ tokiu mastu, kuris būtinas norint susidaryti išsamų įstaigos veiklos rizikos pobūdžio ir sisteminės rizikos, kurią finansų sektoriui arba realiajai ekonomikai kelia įstaigos, vaizdą pagal Reglamentą (ES) Nr. 1093/2010.

5. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nustato vienodas informacijos teikimo formas, teikimo dažnumą ir datas, apibrėžtis ir IT sprendimus, kurie turi būti taikomi Sąjungoje teikiant 1–4 dalyse nurodytą informaciją.

Informacijos teikimo reikalavimai turi būti proporcingi įstaigų veiklos pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui.

▼C1

EBI tų techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2013 m. liepos 28 d.

▼B

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

6. Jei kompetentinga institucija mano, kad 2 dalyje reikalaujama pateikti finansinė informacija yra būtina norint susidaryti išsamų vaizdą apie įstaigų veiklos rizikos pobūdį ir sisteminę riziką, kurią finansų sektoriui arba realiajai ekonomikai kelia įstaigos, dėl įstaigų, išskyrus 2 ir 3 dalyse nurodytas įstaigas, kurioms taikoma Direktyva 86/635/EEB pagrįsta apskaitos sistema, kompetentingos institucijos konsultuojasi su EBI dėl konsoliduotos finansinės informacijos teikimo reikalavimų taikymo ir tokioms įstaigoms, jei jos dar neteikia informacijos šiuo pagrindu.

▼B

EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nustato formas, kurias turi naudoti įstaigos, kurių atžvilgiu kompetentingos institucijos gali išplėsti informacijos teikimo reikalavimų taikymą pagal pirmą pastraipą.

▼C1

EBI tų techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2013 m. liepos 28 d.

▼B

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti antroje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

7. Jei kompetentinga institucija mano, kad 5 dalyje nurodyti techniniai įgyvendinimo standartai neapima informacijos, būtinos 4 dalyje nurodytais tikslais, ji praneša EBI ir ESRV, kokią papildomą informaciją, jos nuomone, būtina įtraukti į 5 dalyje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus.

100 straipsnis

Papildomi informacijos teikimo reikalavimai

Įstaigos kompetentingoms institucijoms pateikia informaciją apie jų atpirkimo sandorių, vertybinių popierių skolinimo ir visų formų turto suvaržymo lygį, bent jau bendrąja išraiška.

EBI šią informaciją įtraukia į techninius įgyvendinimo standartus dėl informacijos teikimo pagal 99 straipsnio 5 dalį.

101 straipsnis

Specialios informacijos teikimo prievolės

▼C2

1. Įstaigos kas pusmetį kompetentingoms institucijoms apie kiekvieną nacionalinio nekilnojamojo turto rinką, dėl kurios joms kyla rizika, pateikia šiuos duomenis:

▼B

a) nuostolius, atsirandančius dėl pozicijų, kurių užtikrinimo priemone įstaiga pripažino gyvenamosios paskirties nekilnojamąjį turtą, iki mažesnės iš šių verčių – įkeisto turto vertės ir 80 % rinkos vertės arba 80 % hipotekinės vertės, jei pagal 124 straipsnio 2 dalį nenustatoma kitaip;

b) bendrus nuostolius, atsirandančius dėl pozicijų, kurių užtikrinimo priemone įstaiga pripažino gyvenamosios paskirties nekilnojamąjį turtą, iki tos pozicijos dalies, kuri laikoma visiškai užtikrinta gyvenamosios paskirties nekilnojamuoju turtu pagal 124 straipsnio 1 dalį;

c) visų neapmokėtų pozicijų pozicijos vertę, jei šių neapmokėtų pozicijų užtikrinimo priemone įstaiga pripažino gyvenamosios paskirties nekilnojamąjį turtą tik iki tos pozicijos dalies, kuri laikoma visiškai užtikrinta gyvenamosios paskirties nekilnojamuoju turtu pagal 124 straipsnio 1 dalį;

▼B

d) nuostolius, atsirandančius dėl pozicijų, kurių užtikrinimo priemone įstaiga pripažino komercinės paskirties nekilnojamąjį turtą, iki mažesnės iš šių verčių – įkeisto turto vertės ir 50 % rinkos vertės arba 60 % hipotekinės vertės, jei pagal 124 straipsnio 2 dalį nenustatoma kitaip;

e) bendrus nuostolius, atsirandančius dėl pozicijų, kurių užtikrinimo priemone įstaiga pripažino komercinės paskirties nekilnojamąjį turtą, iki tos pozicijos dalies, kuri laikoma visiškai užtikrinta komercinės paskirties nekilnojamuoju turtu pagal 124 straipsnio 1 dalį;

f) visų neapmokėtų pozicijų pozicijos vertę, jei šių neapmokėtų pozicijų užtikrinimo priemone įstaiga pripažino komercinės paskirties nekilnojamąjį turtą tik iki tos pozicijos dalies, kuri laikoma visiškai užtikrinta komercinės paskirties nekilnojamuoju turtu pagal 124 straipsnio 1 dalį.

2. 1 dalyje nurodyti duomenys pateikiami atitinkamos įstaigos buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai. Jeigu įstaiga turi filialą kitoje valstybėje narėje, su tuo filialu susiję duomenys taip pat pateikiami priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms. ►C2 Duomenys pateikiami atskirai apie kiekvieną nekilnojamojo turto rinką Sąjungoje, kurioje atitinkama įstaiga patiria riziką. ◄

3. Kompetentingos institucijos kasmet skelbia bendrus 1 dalies a–f punktuose nurodytus duomenis kartu su ankstesnių laikotarpių duomenimis, jei jų turima. Kompetentinga institucija, gavusi kitos valstybės narės kompetentingos institucijos arba EBI prašymą, tai kompetentingai institucijai arba EBI suteikia išsamesnės informacijos apie gyvenamosios arba komercinės paskirties nekilnojamojo turto rinkų padėtį toje valstybėje narėje.

4. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nustato:

a) vienodas duomenų teikimo formas, apibrėžtis, teikimo dažnumą ir datas bei IT sprendimus dėl 1 dalyje nurodytų straipsnių;

b) vienodas 2 dalyje nurodytų suvestinių duomenų formas, apibrėžtis, teikimo dažnumą ir datas bei IT sprendimus.

▼C1

EBI tų techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2013 m. liepos 28 d.

▼B

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

▼B

3 SKYRIUS

Prekybos knyga

102 straipsnis

Prekybos knygai taikomi reikalavimai

1. Į prekybos knygą įtrauktoms pozicijoms netaikomi prekybos jomis apribojimai arba jas galima apdrausti.

2. Prekybinės veiklos tikslai apibrėžiami strategijose, politikoje ir procedūrose, kurias įstaiga parengia pozicijos ar portfelio valdymo pagal 103 straipsnį tikslais.

3. Įstaigos sukuria ir taiko sistemas bei kontrolės priemones, skirtas jų prekybos knygai tvarkyti pagal 104 ir 105 straipsnius.

4. Apskaičiuodamos kapitalo poreikį pozicijų rizikai padengti, įstaigos gali įskaityti vidaus apsidraudimo pozicijas, jeigu tos pozicijos yra turimos prekybos tikslais ir įvykdomi 103– 106 straipsnių reikalavimai.

103 straipsnis

Prekybos knygos tvarkymas

Tvarkydamos savo prekybos knygos pozicijas arba pozicijų grupes įstaigos laikosi visų šių reikalavimų:

a) įstaiga turi aiškiai dokumentais įformintą ir vyresniosios vadovybės patvirtintą pozicijai / priemonei arba portfeliams skirtą prekybinės veiklos strategiją, kurioje nurodytas numatomas prekybinių pozicijų laikymo laikotarpis;

b) įstaiga turi aiškiai apibrėžtą aktyvaus į prekybinių operacijų sąrašą įtrauktų pozicijų tvarkymo politiką ir procedūras. Šioje politikoje ir procedūrose numatoma:

   i) kokias pozicijas galima įrašyti į kurį prekybinių operacijų sąrašą;

   ii) nustatomi pozicijų limitai ir stebimas jų tinkamumas;

   iii) prekybinėje veikloje dalyvaujantys darbuotojai turi teisę savarankiškai prisiimti ir tvarkyti poziciją, neviršydami jiems nustatytų limitų ir laikydamiesi patvirtintos strategijos;

   iv) informacijos apie pozicijas teikimas vyresniajai vadovybei yra neatsiejama įstaigos rizikos valdymo proceso dalis;

   v) pozicijos yra aktyviai stebimos pasitelkiant rinkos informacijos šaltinius ir pozicijos ar ją sudarančios rizikos sudedamųjų dalių paklausos rinkoje arba galimybės jas apdrausti vertinimą, įskaitant rinkos informacijos vertinimo proceso, kokybės ir prieinamumo, rinkos apyvartos ir pozicijų, kuriomis prekiaujama rinkoje, dydžių įvertinimą;

▼B

vi) aktyviai taikomos kovos su sukčiavimu procedūros ir kontrolės priemonės;

c) įstaiga turi aiškiai apibrėžtą politiką ir procedūras, skirtas stebėti, ar pozicijos atitinka įstaigos prekybinės veiklos strategiją, taip pat stebėti apyvartą ir pozicijas, kurių pradinė planuota laikymo trukmė buvo viršyta.

104 straipsnis

Įtraukimas į prekybos knygą

1. Įstaigos turi turėti aiškiai apibrėžtą politiką ir procedūras, kuriose būtų nustatyta, kurios pozicijos yra įtraukiamos į prekybos knygą, kad galėtų apskaičiuoti jų kapitalo poreikį, laikydamosi 102 straipsnyje nustatytų reikalavimų ir prekybos knygos apibrėžties pagal 4 straipsnio 1 dalies 86 punktą ir atsižvelgdamos į įstaigos rizikos valdymo pajėgumus bei praktiką. Įstaiga išsamiai dokumentuose fiksuoja, kaip laikomasi šios politikos ir procedūrų, taip pat reguliariai atlieka jų vidaus auditą.

2. Įstaigos turi turėti aiškiai apibrėžtą bendro prekybos knygos tvarkymo politiką ir procedūras. Šioje politikoje ir procedūrose aptariami bent šie aspektai:

a) veikla, kurią įstaiga laiko prekybine ir sudedamąja prekybos knygos dalimi, į kurią atsižvelgiama skaičiuojant nuosavų lėšų reikalavimus;

b) kokiu mastu pozicijos gali būti kasdien vertinamos rinkos verte esant aktyvios ir likvidžios grįžtamosios rinkos sąlygoms;

c) kaip įstaiga pagal modelį vertinamų pozicijų atžvilgiu gali:

i) nustatyti visas reikšmingas pozicijų rizikos rūšis;

ii) apdrausti visas reikšmingas pozicijų rizikos rūšis, naudodama priemones, turinčias aktyvią ir likvidžią grįžtamąją rinką;

iii) nustatyti patikimus įverčius, naudojamus pagrindinėms modelio prielaidoms ir parametrams;

d) kokiu mastu įstaiga gali ir privalo nustatyti pozicijos vertinimą, kuris gali būti nuolat nepriklausomai tikrinamas;

e) kokiu mastu teisiniai apribojimai arba kiti veiklai taikomi reikalavimai apsunkintų įstaigos pajėgumą per trumpą laiką panaikinti arba apdrausti pozicijas;

f) kokiu mastu įstaiga gali ir privalo aktyviai valdyti pozicijų riziką, vykdydama prekybos veiklą;

▼B

g) kokiu mastu įstaiga gali perkelti riziką arba pozicijas iš ne prekybos knygos į prekybos knygą arba atvirkščiai, ir tokių perkėlimų kriterijus.

105 straipsnis

Riziką ribojančiais principais pagrįsto vertinimo reikalavimai

1. Visoms prekybos knygos pozicijoms taikomi šiame straipsnyje nustatyti riziką ribojančiais principais pagrįsto vertinimo standartai. Įstaigos visų pirma užtikrina, kad jų prekybos knygos pozicijų riziką ribojančiais principais pagrįstas vertinimas būtų pakankamai tikslus, atsižvelgdamos į prekybos knygos pozicijų dinamišką pobūdį, rizikos ribojimo patikimumo reikalavimus, taip pat su prekybos knygos pozicijomis susijusių kapitalo reikalavimų taikymo būdą bei tikslą.

2. Įstaigos sukuria ir taiko sistemas bei kontrolės mechanizmus, kurių pakaktų riziką ribojančiais principais pagrįstiems ir patikimiems įverčiams gauti. Į šias sistemas ir kontrolės mechanizmus įtraukiami bent šie aspektai:

a) dokumentuose apibrėžta vertinimo proceso politika ir procedūros, be kita ko, aiškiai apibrėžta atsakomybė už įvairias su vertinimu susijusias sritis, rinkos informacijos šaltiniai, jų tinkamumo įvertinimas, nestebimų duomenų, kurie atspindi įstaigos prielaidas dėl to, kuo remdamiesi rinkos dalyviai nustato pozicijos kainą, naudojimo gairės, nepriklausomo vertinimo periodiškumas, prekybos dienos pabaigos kainų nustatymo laikas, įverčių koregavimo procedūros, mėnesio pabaigoje ir *ad hoc* atliekamo tikrinimo procedūros;

▼C2

b) už vertinimo procesą atsakingo padalinio atskaitomybės ryšiai, kurie turi būti aiškūs ir nepriklausomi nuo sandorius sudarančio padalinio, ir kurių galutinė grandis yra valdymo organas.

▼B

3. Įstaigos bent kartą per dieną pervertina prekybos knygos pozicijų vertę.

4. Įstaigos savo pozicijas įvertina rinkos verte, jei tai įmanoma, taip pat tada, kai taiko prekybos knygos kapitalo reikalavimus.

5. Vertindama pozicijas rinkos kainomis, įstaiga taiko labiau riziką ribojančiais principais pagrįstas pirkimo ir pardavimo kainas, išskyrus atvejus, kai įstaiga gali uždaryti savo poziciją vidutine rinkos kaina. Jei įstaigos naudojasi šia nukrypti leidžiančia nuostata, jos kas šešis mėnesius informuoja savo kompetentingas institucijas apie atitinkamas pozicijas ir pateikia įrodymų, kad jos gali uždaryti tas pozicijas vidutine rinkos kaina.

6. Kai įvertinti pozicijų rinkos kainomis neįmanoma, įstaigos savo pozicijas ir portfelius konservatyviai įvertina pagal modelį, taip pat tais atvejais, kai skaičiuoja nuosavų lėšų reikalavimus prekybos knygos pozicijoms.

▼B

7. Vertindamos pagal modelį, įstaigos laikosi šių reikalavimų:

a) vyresnioji vadovybė žino, kurios prekybos knygos arba kitų tikrąja verte vertinamų pozicijų sudedamosios dalys vertinamos pagal modelį, ir supranta taip sukuriamo netikrumo dėl duomenų apie riziką / veiklos rezultatus reikšmingumą;

b) įstaigos naudoja rinkos duomenis, jei įmanoma, atitinkančius rinkos kainas, ir dažnai vertina rinkos duomenų, susijusių su tam tikra vertinama pozicija, tinkamumą ir modelio parametrus;

c) jei įmanoma, įstaigos naudoja vertinimo metodikas, kurios yra pripažintos rinkos praktikoje tam tikroms finansinėms priemonėms ar biržos prekėms vertinti;

d) jei modelį sukūrė pati įstaiga, jis turi būti pagrįstas tinkamomis prielaidomis, kurias įvertino ir patikrino jį kuriant nedalyvavę tinkamos kvalifikacijos asmenys;

e) įstaigos yra nustačiusios formalias pokyčių kontrolės procedūras, o vertinimams patikrinti turi ir periodiškai naudoja patikimą modelio kopiją;

f) už rizikos valdymą atsakingas padalinys žino naudojamų modelių trūkumus ir vertinimo rezultatus aiškina atsižvelgdamas į tuos trūkumus; ir

g) įstaigų modeliai periodiškai peržiūrimi, siekiant nustatyti jų veiklos rezultatų tikslumą; be kita ko, įvertinama, ar visada pasitvirtina prielaidos, atliekama pelno ir nuostolio palyginti su rizikos veiksniais analizė, o tikrosios uždarymo vertės palyginamos su rezultatais, gautais naudojant modelį.

d punkto tikslais modelis kuriamas arba tvirtinamas nepriklausomai nuo sandorius sudarančių asmenų ir atliekamas nepriklausomas modelio tikrinimas, įskaitant matematinių skaičiavimų, prielaidų ir programinės įrangos tinkamumo įvertinimą.

8. Be kiekvieną dieną atliekamo vertinimo rinkos kainomis arba vertinimo pagal modelį, įstaigos vykdo nepriklausomą kainų patikrą. Rinkos kainų ir taikant modelį naudojamų duomenų patikrą atlieka asmuo arba padalinys, kurie nepriklauso nuo asmenų ar padalinių, kurie yra susiję su prekybos knyga, bent kartą per mėnesį arba dažniau, atsižvelgiant į rinkos arba prekybinės veiklos pobūdį. Jei nėra nepriklausomų duomenų apie kainas šaltinių arba jei jie yra gana subjektyvūs, gali būti pasitelktos tokios riziką ribojančiais principais pagrįstos priemonės, kaip vertinimo rezultatų koregavimas.

9. Įstaigos nustato ir taiko procedūras, leidžiančias koreguoti vertinimo rezultatus.

10. Įstaigos formaliai numato šiuos vertinimo rezultatų koregavimus: neuždirbtos kredito maržos, pozicijos uždarymo išlaidų, operacinės rizikos, rinkos kainų neapibrėžtumo, išankstinio sutarties nutraukimo, investavimo ir finansavimo išlaidų, būsimų administracinių išlaidų ir atitinkamais atvejais modelio rizikos.

▼B

11. Įstaigos nustato ir taiko procedūras, skirtas dabartinio bet kurių mažiau likvidžių pozicijų, kurios visų pirma gali susidaryti dėl rinkos įvykių arba su įstaiga susijusių situacijų, pavyzdžiui, koncentruotų pozicijų ir (arba) pozicijų, kurių pradinė planuota laikymo trukmė buvo viršyta, vertinimo koregavimui nustatyti. Jei reikia, įstaigos daro tokius koregavimus šalia kitų pozicijos vertės, kuri yra naudojama finansinės atskaitomybės tikslais, pakeitimų, ir tokie koregavimai sudaromi taip, kad rodytų pozicijos nelikvidumą. Taikydamos tokias procedūras ir priimdamos sprendimą, ar reikia koreguoti mažiau likvidžių pozicijų vertinimą, įstaigos atsižvelgia į keletą veiksnių. Prie šių veiksnių priskiriama:

a) laiko, kurio prireiktų pozicijai arba pozicijos rizikai apdrausti, trukmė;

b) pirkimo ir pardavimo kainų skirtumo kintamumas ir vidurkis;

c) kotiruojama rinkos kaina (rinkos formuotojų skaičius ir tapatybė) ir prekybos apimčių kintamumas ir vidurkis, įskaitant prekybos apimtis nepalankiausiomis rinkos aplinkybėmis;

d) rinkos koncentracija;

e) pozicijų kitimas;

f) apimtis, kuria vertinimas yra grindžiamas vertinimu pagal modelį;

g) kitų modelio rizikos rūšių poveikis.

12. Įstaigos, kurios vertinimui atlikti pasitelkia trečiąsias šalis arba kurios atlieka vertinimą naudodamos modelį, nusprendžia, ar taikyti vertinimo koregavimą. Be to, įstaigos apsvarsto, ar reikia nustatyti koregavimą mažiau likvidžioms pozicijoms, ir šio koregavimo tinkamumą nuolat persvarsto. Įstaigos taip pat tiksliai įvertina vertinimo koregavimo, susijusio su taikant modelius įvedamų parametrų neapibrėžtumu, poreikį.

13. Sudėtingų produktų atveju, įskaitant pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas ir n-tojo įsipareigojimų neįvykdymo kredito išvestines finansines priemones, įstaigos tiksliai įvertina, ar reikia koreguoti vertinimą, kad būtų atspindėta modelio rizika, susijusi su galbūt netinkamos vertinimo metodikos naudojimu, ir modelio rizika, susijusi su nestebimų (ir, gali būti, neteisingų) vertinimo modelio gradavimo parametrų taikymu.

14. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato, kokiomis sąlygomis šio straipsnio 1 dalies tikslais turi būti taikomi 105 straipsnio reikalavimai.

▼C1

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2013 m. liepos 28 d.

▼B

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

106 straipsnis

Vidaus apsidraudimas

1. Vidaus apsidraudimo pozicijos visų pirma atitinka šiuos reikalavimus:

a) jomis neturi būti pirmiausia siekiama išvengti nuosavų lėšų reikalavimų ar šiuos reikalavimus sumažinti;

b) jų naudojimas tinkamai įforminamas dokumentais ir jam taikomos konkrečios vidinio patvirtinimo ir audito procedūros;

c) jos tvarkomos rinkos sąlygomis;

d) vidaus apsidraudimo pozicijų rinkos rizikos dalis dinamiškai valdoma kaip prekybos knygos rizika, neviršijant leistinų ribų;

▼C2

e) jos atidžiai stebimos pagal tinkamas procedūras.

▼B

2. 1 dalyje nustatyti reikalavimai taikomi nedarant poveikio ne prekybos knygos apsidraudimo pozicijoms taikomiems reikalavimams.

3. Nukrypstant nuo 1 ir 2 dalių, tuo atveju, jei įstaiga apdraudžia ne prekybos knygos kredito rizikos poziciją arba sandorio šalies rizikos poziciją, naudodama į jos prekybos knygą įtrauktas kredito išvestines finansines priemones (naudodama vidaus apsidraudimą), ne prekybos knygos pozicija arba sandorio šalies rizikos pozicija negali būti laikoma apdrausta skaičiuojant pagal riziką įvertintų pozicijų sumas, nebent įstaiga iš reikalavimus atitinkančios apsaugą teikiančios trečiosios šalies nuperka atitinkamą kredito išvestinę finansinę priemonę, kuri atitinka netiesioginio kredito užtikrinimo ne prekybos knygoje reikalavimus. Nedarant poveikio 299 straipsnio 2 dalies h punktui, jei ši trečiosios šalies apsauga įsigyta ir skaičiuojant kapitalo poreikį pripažįstama kaip ne prekybos knygos pozicijos apdraudimas, nei vidaus, nei išorės kredito išvestinių finansinių priemonių apdraudimas neįtraukiamas į prekybos knygą skaičiuojant kapitalo poreikį.

▼B

II ANTRAŠTINĖ DALIS

KAPITALO, REIKALINGO KREDITO RIZIKAI PADENGTI, POREIKIS

1 SKYRIUS

Bendrieji principai

107 straipsnis

Kredito rizikos vertinimo būdai

1. Įstaigos, norėdamos 92 straipsnio 3 dalies a ir f punktų tikslais apskaičiuoti savo pagal riziką įvertintų pozicijų sumas, taiko 2 skyriuje numatytą standartizuotą metodą arba, jei vadovaujantis 143 straipsniu kompetentingos institucijos tai leidžia, 3 skyriuje numatytą vidaus reitingais pagrįstą metodą (IRB metodą).

2. Prekybos pozicijoms ir įmokoms į pagrindinių sandorio šalių įsipareigojimų neįvykdymo fondą įstaigos, norėdamos 92 straipsnio 3 dalies a ir f punktų tikslais apskaičiuoti savo pagal riziką įvertintų pozicijų sumas, taiko 6 skyriaus 9 skirsnyje nustatytą tvarką. Visų kitų rūšių pagrindinių sandorio šalių pozicijoms įstaigos taiko šią tvarką:

a) kitų rūšių reikalavimus atitinkančios pagrindinės sandorio šalies pozicijos – kaip įstaigos pozicijos;

b) kitų rūšių reikalavimus neatitinkančios pagrindinės sandorio šalies pozicijos – kaip įmonių pozicijos.

3. Šio reglamento tikslais įstaigos trečiosios valstybės investicinių įmonių pozicijos ir trečiosios valstybės kredito įstaigų pozicijos vertinamos kaip įstaigos pozicijos tik tuo atveju, jei trečioji valstybė tam subjektui taiko riziką ribojančius ir priežiūros reikalavimus, kurie yra bent lygiaverčiai Sąjungoje taikomiems reikalavimams.

4. 3 dalies tikslais Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus ir laikydamasi 464 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, gali priimti sprendimą, ar trečioji valstybė taiko riziką ribojančius priežiūros ir reguliavimo reikalavimus, kurie yra bent lygiaverčiai Sąjungoje taikomiems reikalavimams. Jeigu toks sprendimas nepriimamas, iki 2015 m. sausio 1 d. įstaigos gali toliau laikyti 3 dalyje nurodytų subjektų pozicijas įstaigų pozicijomis, jei atitinkamos kompetentingos institucijos iki 2014 m. sausio 1 d. yra patvirtinusios, kad atitinkama trečioji valstybė atitinka tos tvarkos taikymo reikalavimus.

108 straipsnis

Kredito rizikos mažinimo būdo naudojimas pagal standartizuotą metodą ir pagal IRB metodą

1. Pozicijoms, kurioms įstaiga taiko standartizuotą metodą pagal 2 skyrių arba IRB metodą pagal 3 skyrių, bet netaiko savo nuostolių

▼B

dėl įsipareigojimų nevykdymo (toliau – LGD) įverčių ir perskaičiavimo koeficientų pagal 151 straipsnį, įstaiga gali taikyti kredito rizikos mažinimą pagal 4 skyrių, skaičiuodama pagal riziką įvertintų pozicijų sumas 92 straipsnio 3 dalies a ir f punktų tikslais arba, jei reikia, skaičiuodama tikėtino nuostolio sumas 36 straipsnio 1 dalies d punkte ir 62 straipsnio c punkte nurodyto skaičiavimo tikslais.

2. Pozicijai, kuriai įstaiga taiko IRB metodą taikydama savo LGD įverčius ir perskaičiavimo koeficientus pagal 151 straipsnį, įstaiga gali taikyti kredito rizikos mažinimą pagal 3 skyrių.

109 straipsnis

Vertybiniais popieriais pakeistų pozicijų vertinimas pagal standartizuotą metodą ir pagal IRB metodą

1. Kai įstaiga pagal 2 skyrių taiko standartizuotą metodą, norėdama apskaičiuoti pagal riziką įvertintų pozicijų sumas, priklausančias pozicijų klasei, kuriai būtų priskirtos pakeistos vertybiniais popieriais pozicijos pagal 112 straipsnį, ji apskaičiuoja pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos pagal riziką įvertintų pozicijų sumą vadovaudamasi 245, 246 ir 251–258 straipsniais. Standartizuotą metodą taikančios įstaigos taip pat gali taikyti vidinį vertinimo metodą, jei tai leidžiama pagal 259 straipsnio 3 dalį.

2. Kai įstaiga pagal 3 skyrių taiko IRB metodą, norėdama apskaičiuoti pagal riziką įvertintų pozicijų sumas, priklausančias pozicijų klasei, kuriai būtų priskirtos pakeistos vertybiniais popieriais pozicijos pagal 147 straipsnį, ji apskaičiuoja pagal riziką įvertintų pozicijų sumą vadovaudamasi 245, 246 ir 259–266 straipsniais.

Išskyrus vidinio vertinimo metodą, kai IRB metodas taikomas tik daliai pagrindinių pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų, įstaiga taiko metodą, atitinkantį dominuojančią pagrindinių pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų dalį.

110 straipsnis

Kredito rizikos koregavimo tvarka

1. Standartizuotą metodą taikančios įstaigos bendruosius kredito rizikos koregavimus atlieka pagal 62 straipsnio c punktą.

2. IRB metodą taikančios įstaigos bendruosius kredito rizikos koregavimus atlieka pagal 159 straipsnį, 62 straipsnio d punktą ir 36 straipsnio 1 dalies d punktą.

Šio straipsnio ir 2 bei 3 skyrių tikslais atliekant bendruosius ir specifinius kredito rizikos koregavimus atidėjiniai bendrai banko rizikai neįskaitomi.

▼B

3. IRB metodą taikančios įstaigos, kurios daliai savo pozicijų konsoliduotai arba individualiai taiko standartizuotą metodą, pagal 148 ir 150 straipsnius nustato bendrojo kredito rizikos koregavimo dalį, kuri turi būti priskirta prie bendrojo kredito rizikos koregavimo pagal standartizuotą metodą ir prie bendrojo kredito rizikos koregavimo pagal IRB metodą taip:

a) kai konsoliduojama įstaiga taiko tik IRB metodą, esant tokiam atvejui, šios įstaigos bendrajam kredito rizikos koregavimui taikoma 2 dalyje nustatyta tvarka;

b) kai konsoliduojama įstaiga taiko tik standartizuotą metodą, esant tokiam atvejui, šios įstaigos bendrajam kredito rizikos koregavimui taikoma 1 dalyje nustatyta tvarka;

c) likęs kredito rizikos koregavimas paskirstomas proporcingai pagal pozicijų, įvertintų pagal riziką, sumas, kurioms taikomas standartizuotas metodas, ir sumas, kurioms taikomas IRB metodas.

4. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato, kaip apskaičiuoti specifinius ir bendruosius kredito rizikos koregavimus laikantis taikytinos apskaitos sistemos, šiais atvejais:

a) kai pozicijos vertė apskaičiuojama pagal 111 straipsnyje nurodytą standartizuotą metodą;

b) kai pozicijos vertė apskaičiuojama pagal 166–168 straipsniuose nurodytą IRB metodą;

c) kai vertinamos tikėtinų nuostolių sumos, nurodytos 159 straipsnyje;

d) kai skaičiuojama pozicijos vertė, apskaičiuojant pagal riziką įvertintų pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų sumas, nurodytas 246 ir 266 straipsniuose;

e) nustatant įsipareigojimų neįvykdymą pagal 178 straipsnį.

▼C1

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2013 m. liepos 28 d.

▼B

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

▼B

2 SKYRIUS

Standartizuotas metodas

1 skirsnis

Bendrieji principai

111 straipsnis

Pozicijos vertė

1. Turto straipsnio pozicijos vertė yra jo apskaitinė vertė, likusi atlikus specifinius kredito rizikos koregavimus, papildomus vertės koregavimus pagal 34 ir 110 straipsnius ir kitus nuosavų lėšų sumažinimus, susijusius su tuo turto straipsniu. I priede išvardytų nebalansinių straipsnių pozicijos vertė yra toliau nurodyta jų nominaliosios vertės, ją sumažinus specifiniais kredito rizikos koregavimais, procentinė dalis:

a) 100 %, jei tai didelės rizikos straipsnis;

b) 50 %, jei tai vidutinės rizikos straipsnis;

c) 20 %, jei tai vidutinės / mažos rizikos straipsnis;

d) 0 %, jei tai mažos rizikos straipsnis.

Pirmos pastraipos antrame sakinyje nurodyti nebalansiniai straipsniai priskiriami prie I priede nurodytų rizikos kategorijų.

Jeigu įstaiga taiko 223 straipsnyje nurodytą išsamųjį finansinių užtikrinimo priemonių metodą, pagal atpirkimo sandorį ar pagal vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimo ar skolinimosi sandorį ir garantinės įmokos skolinimo sandorius parduotų, pateiktų ar paskolintų vertybinių popierių ar biržos prekių pozicijos vertė padidinama atitinkamu kintamumo koregavimo dydžiu, taikytinu tokiems vertybiniams popieriams ar biržos prekėms, kaip numatyta 223–225 straipsniuose.

2. II priede nurodytos išvestinės finansinės priemonės pozicijos vertė nustatoma pagal 6 skyrių, tų metodų tikslais atsižvelgiant į novacijos sutarčių ir kitų užskaitos susitarimų poveikį, kaip numatyta 6 skyriuje. Atpirkimo sandorio, vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandorių, ilgalaikių atsiskaitymo sandorių ir garantinės įmokos skolinimo sandorių pozicijos vertė gali būti nustatoma pagal 6 skyrių arba pagal 4 skyrių.

3. Jei pozicijai taikomas tiesioginis kredito užtikrinimas, to straipsnio pozicijos vertė gali būti pakoreguota pagal 4 skyrių.

112 straipsnis

Pozicijų klasės

Kiekviena pozicija priskiriama prie vienos iš šių pozicijų klasių:

▼B

a) centrinės valdžios arba centrinių bankų pozicijoms;

b) regioninės arba vietos valdžios pozicijoms;

c) viešojo sektoriaus subjektų pozicijoms;

d) daugiašalių plėtros bankų pozicijoms;

e) tarptautinių organizacijų pozicijoms;

f) įstaigų pozicijoms;

g) įmonių pozicijoms;

h) mažmeninėms pozicijoms;

i) nekilnojamojo turto hipoteka užtikrintoms pozicijoms;

j) pozicijoms esant įsipareigojimų neįvykdymui;

k) pozicijoms, susijusioms su ypač didele rizika;

l) padengtų obligacijų pozicijoms;

m) pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms;

n) trumpalaikį kredito rizikos vertinimą turinčių įstaigų ir įmonių pozicijoms;

o) pozicijoms, kurias sudaro kolektyvinio investavimo subjektų investiciniai vienetai arba akcijos;

p) nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms;

q) kitoms pozicijoms.

113 straipsnis

Pagal riziką įvertintų pozicijų sumų apskaičiavimas

1. Norint apskaičiuoti pagal riziką įvertintų pozicijų sumas, rizikos koeficientai taikomi visoms pozicijoms, jeigu jos neatimamos iš nuosavų lėšų, vadovaujantis 2 skirsnio nuostatomis. Rizikos koeficientų taikymas priklauso nuo pozicijų klasės, prie kurios pozicija priskiriama, ir nuo jos kredito kokybės tiek, kiek nurodyta 2 skirsnyje. Kredito kokybę galima nustatyti remiantis ECAI suteiktais kredito rizikos vertinimais arba eksporto kreditų agentūrų suteiktais kredito rizikos vertinimais, kaip nurodyta 3 skirsnyje.

2. 1 dalyje nurodyto rizikos koeficiento taikymo tikslais pozicijos vertė dauginama iš rizikos koeficiento, kuris nustatytas pagal 2 skirsnį.

3. Jei pozicijai taikomas kredito užtikrinimas, jai taikytinas rizikos koeficientas gali būti pakoreguotas pagal 4 skyrių.

▼B

4. Pagal riziką įvertintų pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų sumos apskaičiuojamos pagal 5 skyrių.

5. Pozicijoms, kurių sumų apskaičiavimas 2 skirsnyje nenumatytas, taikomas 100 % rizikos koeficientas.

6. Išskyrus pozicijas, dėl kurių susidaro bendro 1 lygio nuosavo kapitalo, papildomo 1 lygio kapitalo arba 2 lygio kapitalo straipsniai, įstaiga gali, gavusi kompetentingų institucijų išankstinį leidimą, nuspręsti netaikyti šio straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų tos įstaigos pozicijoms su sandorio šalimi, kuri yra jos patronuojančioji įmonė, patronuojamoji įmonė, jos patronuojančiosios įmonės patronuojamoji įmonė arba įmonė, susijusi ryšiais, kaip apibrėžta Direktyvos 83/349/EEB 12 straipsnio 1 dalyje. Kompetentingos institucijos turi teisę duoti leidimą, jeigu įvykdomos šios sąlygos:

▼C2

a) sandorio šalis yra įstaiga, finansų įstaiga ar papildomas paslaugas teikianti įmonė, kurioms taikomi atitinkami rizikos ribojimo reikalavimai;

▼B

b) sandorio šaliai yra taikomas toks pat visiškas konsolidavimas kaip ir įstaigai;

c) sandorio šaliai taikomos tokios pačios rizikos vertinimo, apskaičiavimo ir kontrolės procedūros kaip ir įstaigai;

d) sandorio šalis įsteigta toje pačioje valstybėje narėje kaip ir įstaiga;

e) šiuo metu nėra ir nenumatoma reikšmingų praktinių ar teisinių kliūčių tam, kad sandorio šalis skubiai pervestų nuosavas lėšas ar įvykdytų įsipareigojimus įstaigai.

Jeigu įstaigai pagal šią dalį leidžiama netaikyti 1 dalies reikalavimų, ji gali priskirti 0 % rizikos koeficientą.

7. Išskyrus pozicijas, dėl kurių susidaro bendro 1 lygio nuosavo kapitalo, papildomo 1 lygio kapitalo ir 2 lygio kapitalo straipsniai, įstaiga gali, gavusi kompetentingų institucijų išankstinį leidimą, netaikyti šio straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų pozicijoms su sandorio šalimis, su kuriomis įstaiga yra sukūrusi institucinę užtikrinimo sistemą, kuri reiškia pagal sutartį arba įstatuose nustatytą susitarimą prisiimti įsipareigojimus saugoti tas įstaigas, ir visų pirma užtikrina jų likvidumą ir mokumą, kad būtų išvengta bankroto, jei tai tampa reikalinga. Kompetentingos institucijos turi teisę duoti leidimą, jeigu įvykdomos šios sąlygos:

a) įvykdyti 6 dalies a, d ir e punktuose nustatyti reikalavimai;

b) šiais susitarimais užtikrinama, kad taikant institucinę užtikrinimo sistemą pagal įsipareigojimus būtų galima suteikti reikiamą paramą nuosavomis disponuojamomis lėšomis;

▼B

c) institucinėje užtikrinimo sistemoje naudojamos tinkamos ir vienodai nustatytos rizikos stebėsenos ir klasifikavimo sistemos, kuriomis visapusiškai atskleidžiama visų atskirų sistemos narių ir visos institucinės užtikrinimo sistemos rizikos padėtis, ir joje yra atitinkamų įtakos panaudojimo galimybių; remiantis 178 straipsnio 1 dalimi, pagal šias sistemas vykdoma tinkama neįvykdytų pozicijų stebėsena;

d) pagal institucinę užtikrinimo sistemą nustatoma pačios sistemos rizika ir apie ją pranešama atskiriems sistemos nariams;

e) pagal institucinę užtikrinimo sistemą kartą per metus sudaromas ir skelbiamas konsoliduotas pranešimas, kuris apima visos institucinės užtikrinimo sistemos balansą, pelno (nuostolio) ataskaitą, pranešimą apie padėtį ir pranešimą apie riziką, arba pranešimas, kuris apima visos institucinės užtikrinimo sistemos apibendrintą balansą, apibendrintą pelno (nuostolio) ataskaitą, pranešimą apie padėtį ir pranešimą apie riziką;

f) jei institucinės užtikrinimo sistemos nariai nori išeiti iš sistemos, jie privalo įspėti apie tai mažiausiai prieš 24 mėnesius;

g) pašalinamas pakartotinis sudedamųjų dalių, kuriomis remiamasi apskaičiuojant nuosavas lėšas, naudojimas (toliau – daugybinis panaudojimas) ir bet koks netinkamas nuosavų lėšų sudarymas tarp institucinės užtikrinimo sistemos narių;

h) institucinės užtikrinimo sistemos dauguma narių yra kredito įstaigos, kurių veikla daugiausia yra vienarūšė;

i) sistemų, paminėtų c ir d punktuose, tinkamumą tvirtina atitinkamos kompetentingos institucijos, kurios taip pat vykdo šių sistemų reguliarią stebėseną.

Jeigu įstaiga pagal šią dalį nusprendžia netaikyti 1 dalies reikalavimų, ji gali priskirti 0 % rizikos koeficientą.

2 Skirsnis

Rizikos koeficientai

114 straipsnis

Centrinės valdžios arba centrinių bankų pozicijos

1. Centrinės valdžios ir centrinių bankų pozicijoms priskiriamas 100 % rizikos koeficientas, nebent jos vertinamos 2–7 dalyse nustatyta tvarka.

2. Centrinės valdžios ir centrinių bankų, kurie turi pripažintos ECAI nustatytą kredito rizikos vertinimą, pozicijoms rizikos koeficientas priskiriamas pagal 1 lentelę, kurioje pateikti ECAI kredito rizikos vertinimai pagal 136 straipsnį.

▼B

1 lentelė

Kredito kokybės žingsnis	1	2	3	4	5	6
Rizikos koeficientas	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

3. ECB pozicijoms priskiriamas 0 % rizikos koeficientas.

4. Valstybių narių centrinės valdžios ir centrinių bankų pozicijoms, išreikštoms ir finansuojamoms atitinkamos centrinės valdžios ir centrinio banko nacionaline valiuta, priskiriamas 0 % rizikos koeficientas.

▼C2

_____

6. 495 straipsnio 2 dalyje nurodytų pozicijų atveju:

a) 2018 m. pozicijų vertėms taikomas rizikos koeficientas turi sudaryti 20 % toms pozicijoms priskirto rizikos koeficiento pagal 2 dalį;

b) 2019 m. pozicijų vertėms taikomas rizikos koeficientas turi sudaryti 50 % toms pozicijoms priskirto rizikos koeficiento pagal 2 dalį;

c) 2020 m. ir vėlesniais metais pozicijų vertėms taikomas rizikos koeficientas turi sudaryti 100 % toms pozicijoms priskirto rizikos koeficiento pagal 2 dalį.

▼B

7. Kai trečiosios valstybės kompetentingos institucijos, kurios taiko priežiūros ir reglamentavimo tvarką, bent lygiavertę tai, kuri taikoma Sąjungoje, nacionaline valiuta išreikštoms ir finansuojamoms savo centrinės valdžios ir centrinio banko pozicijoms priskiria rizikos koeficientą, kuris yra mažesnis už 1 ir 2 punktuose nurodytą koeficientą, įstaigos gali taikyti rizikos koeficientus tokioms pozicijoms tokiu pačiu būdu.

Šios dalies tikslais Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus ir laikydamasi 464 straipsnio 2 dalyje nurodytos tikrinimo procedūros, gali priimti sprendimą, ar trečioji valstybė taiko priežiūros ir reglamentavimo tvarką, kuri yra bent lygiavertė Sąjungoje taikomai tvarkai. Jeigu toks sprendimas nepriimamas, iki 2015 m. sausio 1 d. įstaigos gali toliau taikyti šioje dalyje išdėstytą tvarką trečiosios valstybės centrinės valdžios arba centrinio banko pozicijoms, jei atitinkamos kompetentingos institucijos iki 2014 m. sausio 1 d. yra patvirtinusios, kad ta trečioji valstybė atitinka tos tvarkos taikymo reikalavimus.

▼B

115 straipsnis

Regioninės arba vietos valdžios pozicijos

1. Regioninės arba vietos valdžios pozicijų rizikos koeficientas nustatomas taip, kaip įstaigų pozicijoms, išskyrus atvejus, kai jos laikomos centrinės valdžios pozicijomis pagal 2 arba 4 dalis, arba joms taikomas 5 dalyje nurodytas rizikos koeficientas. Trumpalaikėms pozicijoms 119 straipsnio 2 dalyje ir 120 straipsnio 2 dalyje nustatytas lengvatinis vertinimas netaikomas.

2. Regioninės valdžios ar vietos valdžios pozicijos vertinamos kaip centrinės valdžios, kurios jurisdikcijoje jos yra įsteigtos, pozicijos, jeigu tokių pozicijų rizika nesiskiria dėl pirmųjų pozicijų (regioninės valdžios ir vietos valdžios institucijų pozicijų) specifinių pajamų generavimo galimybių ir dėl egzistuojančių tam tikrų institucinių susitarimų, kurių taikymo poveikis mažina įsipareigojimų neįvykdymo riziką.

EBI tvarko viešai prieinamą regioninės ir vietos valdžios Sąjungoje, kurios pozicijas atitinkamos kompetentingos institucijos laiko savo centrinės valdžios pozicijomis, duomenų bazę.

3. Bažnyčių ar religinių bendruomenių, kurios pagal viešąją teisę yra įsteigtos kaip juridiniai asmenys ir kurios renka mokesčius vadovaudamosi teisės aktais, suteikiančiais joms teisę tuo užsiimti, pozicijos vertinamos kaip regioninės valdžios ir vietos valdžios pozicijos. Šiuo atveju 2 dalis netaikoma ir, 150 straipsnio 1 dalies a punkto tikslais neatmetama galimybė leisti taikyti standartizuotą metodą.

4. Kai trečiosios valstybės jurisdikcijos kompetentingos institucijos, kurios taiko priežiūros ir reglamentavimo tvarką, bent lygiavertę tai, kuri taikoma Sąjungoje, regioninės valdžios ar vietos valdžios pozicijas vertina kaip savo centrinės valdžios pozicijas ir tokių pozicijų rizika nesiskiria dėl specifinių regioninės arba vietos valdžios pajamų generavimo galimybių ir dėl tam tikrų institucinių susitarimų mažinti įsipareigojimų neįvykdymo riziką, įstaigos gali tokių regioninės valdžios ir vietos valdžios pozicijų riziką vertinti tuo pačiu būdu.

Šios dalies tikslais Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus ir laikydamasi 464 straipsnio 2 dalyje nurodytos tikrinimo procedūros, gali priimti sprendimą, ar trečioji valstybė taiko priežiūros ir reglamentavimo tvarką, kuri yra bent lygiavertė Sąjungoje taikomai tvarkai. Jeigu toks sprendimas nepriimamas, iki 2015 m. sausio 1 d. įstaigos gali toliau taikyti šioje dalyje išdėstytą tvarką trečiajai valstybei, jei atitinkamos kompetentingos institucijos iki 2014 m. sausio 1 d. yra patvirtinusios, kad ta trečioji valstybė atitinka tos tvarkos taikymo reikalavimus.

5. Valstybių narių regioninės arba vietos valdžios pozicijoms, kurios nenurodytos 2–4 dalyse ir yra išreikštos bei finansuojamos tos regioninės arba vietos valdžios nacionaline valiuta, priskiriamas 20 % rizikos koeficientas.

▼B

116 straipsnis

Viešojo sektoriaus subjektų pozicijos

1. Viešojo sektoriaus subjektų, kurie neturi pripažintos ECAI nustatyto kredito rizikos vertinimo, pozicijoms rizikos koeficientas priskiriamas pagal kredito kokybės žingsnį, kuriam pagal toliau pateiktą 2 lentelę priskiriamos centrinės valdžios, kurios jurisdikcijoje tas viešojo sektoriaus subjektas yra įsteigtas, pozicijos:

2 lentelė

Kredito kokybės žingsnis, kuriam priskiriamos atitinkamos centrinės valdžios pozicijos	1	2	3	4	5	6
Rizikos koeficientas	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Viešojo sektoriaus subjektų, įsteigtų šalyse, kurių centrinė valdžia nereitinguota, pozicijoms priskiriamas 100 % rizikos koeficientas.

2. Viešojo sektoriaus subjektų, kurie turi pripažintos ECAI nustatyto kredito rizikos vertinimą, pozicijos vertinamos 120 straipsnyje nustatyta tvarka. Šių subjektų trumpalaikėms pozicijoms 119 straipsnio 2 dalyje ir 120 straipsnio 2 dalyje nurodytas lengvatinis vertinimas netaikomas.

3. Viešojo sektoriaus subjektų pozicijoms, kurių pradinis terminas yra trys mėnesiai arba trumpesnis, priskiriamas 20 % rizikos koeficientas.

4. Išskirtinėmis aplinkybėmis viešojo sektoriaus subjektų pozicijos gali būti vertinamos kaip centrinės valdžios, regioninės valdžios arba vietos valdžios, kurios jurisdikcijoje šie subjektai yra įsteigti, pozicijos, jei šiai jurisdikcijai priklausiančių kompetentingų institucijų nuomone, šių pozicijų rizika nesiskiria dėl centrinės valdžios, regioninės valdžios arba vietos valdžios suteiktos tinkamos garantijos.

5. Kai trečiosios valstybės jurisdikcijai priklausančios kompetentingos institucijos, kurios taiko priežiūros ir reglamentavimo tvarką, bent lygiavertę Sąjungoje taikomai tvarkai, viešojo sektoriaus subjektų pozicijas vertina pagal 1 arba 2 dalis, įstaigos gali šių viešojo sektoriaus subjektų pozicijų riziką vertinti tokiu pačiu būdu. Kitais atvejais įstaigos taiko 100 % rizikos koeficientą.

Šios dalies tikslais Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus ir laikydamasi 464 straipsnio 2 dalyje nurodytos tikrinimo procedūros, gali priimti sprendimą, ar trečioji valstybė taiko priežiūros ir reglamentavimo tvarką, kuri yra bent lygiavertė Sąjungoje taikomai tvarkai. Jeigu toks sprendimas nepriimamas, iki 2015 m. sausio 1 d. įstaigos gali toliau taikyti šioje dalyje išdėstytą tvarką trečiajai valstybei, jei atitinkamos kompetentingos institucijos iki 2014 m. sausio 1 d. yra patvirtinusios, kad ta trečioji valstybė atitinka šios tvarkos taikymo reikalavimus.

▼B

117 straipsnis

Daugiašalių plėtros bankų pozicijos

1. 2 dalyje nenurodytoms daugiašalių plėtros bankų pozicijoms taikoma tokia pati tvarka kaip įstaigų pozicijoms. 119 straipsnio 2 dalyje, 120 straipsnio 2 dalyje ir 121 straipsnio 3 dalyje nurodytas lengvatinis vertinimas trumpalaikėms pozicijoms netaikomas.

Daugiašaliais plėtros bankais laikoma Amerikos investicijų korporacija, Juodosios jūros regiono prekybos ir plėtros bankas, Vidurio Amerikos ekonominės integracijos bankas ir Lotynų Amerikos plėtros bankas (CAF).

2. 0 % rizikos koeficientas priskiriamas šių daugiašalių plėtros bankų pozicijoms:

a) Tarptautinio rekonstrukcijos ir plėtros banko;

b) Tarptautinės finansų korporacijos;

c) Amerikos plėtros banko;

d) Azijos plėtros banko;

e) Afrikos plėtros banko;

f) Europos Tarybos plėtros banko;

g) Šiaurės šalių investicijų banko;

h) Karibų plėtros banko;

i) Europos rekonstrukcijos ir plėtros banko;

j) Europos investicijų banko;

k) Europos investicijų fondo;

l) Daugiašalės investicijų garantijų agentūros;

m) Tarptautinės imunizacijos finansavimo institucijos;

n) Islamo plėtros banko.

3. Pasirašyto, bet į Europos investicijų fondą dar nesumokėto kapitalo daliai priskiriamas 20 % rizikos koeficientas.

118 straipsnis

Tarptautinių organizacijų pozicijos

0 % rizikos koeficientas priskiriamas šių tarptautinių organizacijų pozicijoms:

▼B

a) Sąjungos;

b) Tarptautinio valiutos fondo;

c) Tarptautinių atsiskaitymų banko;

d) Europos finansinio stabilumo fondo;

e) Europos stabilumo mechanizmo;

f) dviejų arba daugiau valstybių narių įsteigtos tarptautinės finansų įstaigos, kurios tikslas – telkti finansavimą ir teikti finansinę paramą savo nariams, kurie patiria didelių finansinių problemų arba kuriems jos gresia.

119 straipsnis

Įstaigų pozicijos

1. Įstaigų, kurios turi pripažintos ECAI nustatytą kredito rizikos vertinimą, pozicijų rizikos koeficientas nustatomas pagal 120 straipsnį. Įstaigų, kurios neturi pripažintos ECAI nustatyto kredito rizikos vertinimo, pozicijų rizikos koeficientas nustatomas pagal 121 straipsnį.

2. Įstaigų pozicijoms, kurių likęs terminas yra trys mėnesiai ar trumpesnis, ir kurios yra išreikštos ir finansuojamos skolininko nacionaline valiuta, priskiriamas rizikos koeficientas, kuris yra viena kategorija mažiau palankus už lengvatinį rizikos koeficientą, apibūdintą 114 straipsnio 4–7 dalyse ir priskirtą centrinės valdžios, kurios jurisdikcijoje ta įstaiga yra įsteigta, pozicijoms.

3. Pozicijoms, kurių likęs terminas yra trys mėnesiai ar trumpesnis, ir kurios yra išreikštos ir finansuojamos skolininko nacionaline valiuta, negali būti priskiriamas mažesnis kaip 20 % rizikos koeficientas.

4. Jeigu įstaigos pozicija susidarė dėl ECB ar valstybės narės centrinio banko reikalavimo įstaigai laikyti minimalias atsargas, šiai pozicijai galima priskirti rizikos koeficientą, kuris būtų priskirtas tos valstybės narės centrinio banko pozicijoms, jei:

a) atsargos laikomos, atsižvelgiant į 2003 m. rugsėjo 12 d. Europos Centrinio Banko reglamentą (EB) Nr. 1745/2003 dėl privalomųjų atsargų reikalavimo taikymo ([1]) arba į nacionalinius reikalavimus, kurie visais reikšmingais aspektais atitinka tą reglamentą;

b) įstaigos, kurioje laikomos atsargos, bankroto arba nemokumo atveju atsargos laiku ir visiškai grąžinamos įstaigai ir nenaudojamos kitiems įstaigos įsipareigojimams padengti.

5. Finansų įstaigų, kurioms veiklos leidimus išduoda ir kurias prižiūri kompetentingos institucijos bei kurioms taikomi rizikos ribojimo reikalavimai, kurie yra panašūs į įstaigoms taikomus rizikos ribojimo reikalavimus patikimumo požiūriu, pozicijos vertinamos kaip įstaigų pozicijos.

([1]) OL L 250, 2003 10 2, p. 10.

▼B

120 straipsnis

Reitinguotų įstaigų pozicijos

1. Įstaigų, kurios turi pripažintos ECAI nustatytą kredito rizikos vertinimą, pozicijoms, kurių likęs terminas yra ilgesnis nei trys mėnesiai, rizikos koeficientas priskiriamas pagal 3 lentelę, kurioje pateikti ECAI kredito rizikos vertinimai pagal 136 straipsnį.

3 lentelė

Kredito kokybės žingsnis	1	2	3	4	5	6
Rizikos koeficientas	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

2. Įstaigų, kurios turi pripažintos ECAI nustatytą kredito rizikos vertinimą, pozicijoms, kurių likęs terminas neviršija trijų mėnesių, rizikos koeficientas priskiriamas pagal 4 lentelę, kurioje pateikti ECAI kredito rizikos vertinimai pagal 136 straipsnį.

4 lentelė

Kredito kokybės žingsnis	1	2	3	4	5	6
Rizikos koeficientas	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

3. Trumpalaikį kredito rizikos vertinimą turinčių įstaigų pozicijų įvertinimas pagal 131 straipsnį ir 2 dalyje nurodytas bendrasis trumpalaikių pozicijų lengvatinis vertinimas yra tarpusavyje susiję šiais aspektais:

a) įstaigų, kurios neturi trumpalaikio kredito rizikos vertinimo, pozicijoms, kurių likęs terminas neviršija trijų mėnesių, taikomas bendrasis trumpalaikių pozicijų lengvatinis vertinimas, kaip nurodyta 2 dalyje;

b) įstaigų, kurios turi trumpalaikį kredito rizikos vertinimą, ir pagal tokį vertinimą numatoma taikyti palankesnį arba lygiavertį rizikos koeficientą, palyginti su bendruoju trumpalaikių pozicijų lengvatiniu vertinimu, kaip nurodyta 2 dalyje, pozicijoms šį trumpalaikį kredito rizikos vertinimą atitinkantis rizikos koeficientas taikomas tik tai konkrečiai pozicijai. Kitoms trumpalaikėms pozicijoms taikomas bendrasis trumpalaikių pozicijų lengvatinis vertinimas, kaip nurodyta 2 dalyje;

c) įstaigų, kurios turi trumpalaikį kredito rizikos vertinimą, ir pagal tokį vertinimą numatoma taikyti mažiau palankų rizikos koeficientą, palyginti su bendruoju trumpalaikių pozicijų lengvatiniu vertinimu, kaip nurodyta 2 dalyje, pozicijoms bendrasis trumpalaikių pozicijų lengvatinis vertinimas neturi būti naudojamas, ir šių įstaigų trumpalaikėms pozicijoms bei jų visoms nereitinguotoms trumpalaikėms pozicijoms priskiriamas toks pat rizikos koeficientas, kuris atitinka tą trumpalaikį kredito rizikos vertinimą.

▼B

121 straipsnis

Nereitinguotų įstaigų pozicijos

1. Įstaigų, kurios neturi pripažintos ECAI nustatyto kredito rizikos vertinimo, pozicijoms rizikos koeficientas priskiriamas pagal kredito kokybės žingsnį, kuriam pagal 5 lentelę priskiriamos centrinės valdžios, kurios jurisdikcijoje ta įstaiga yra įsteigta, pozicijos.

5 lentelė

Kredito kokybės žingsnis, kuriam priskiriamos atitinkamos centrinės valdžios pozicijos	1	2	3	4	5	6
Pozicijos rizikos koeficientas	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

2. Nereitinguotų įstaigų, įsteigtų šalyse, kurių centrinė valdžia nereitinguota, pozicijoms priskiriamas 100 % rizikos koeficientas.

3. Nereitinguotų įstaigų pozicijoms, kurių pradinis faktinis terminas yra trys mėnesiai arba trumpesnis, priskiriamas 20 % rizikos koeficientas.

4. Nepaisant 2 ir 3 dalių, 162 straipsnio 3 dalies antros pastraipos b punkte nurodytoms nereitinguotų įstaigų prekybos finansavimo pozicijoms priskiriamas 50 % rizikos koeficientas, o tuo atveju, kai šių nereitinguotų įstaigų prekybos finansavimo pozicijų likęs terminas yra trys mėnesiai arba trumpesnis, joms priskiriamas 20 % rizikos koeficientas.

122 straipsnis

Įmonių pozicijos

1. Įmonių, kurios turi pripažintos ECAI nustatytą kredito rizikos vertinimą, rizikos koeficientas priskiriamas pagal 6 lentelę, kurioje pateikti ECAI kredito rizikos vertinimai pagal 136 straipsnį.

6 lentelė

Kredito kokybės žingsnis	1	2	3	4	5	6
Rizikos koeficientas	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

2. Įmonių, kurios neturi pripažintos ECAI nustatyto kredito rizikos vertinimo, pozicijoms priskiriamas didesnis iš šių dviejų koeficientų: 100 % rizikos koeficientas arba centrinės valdžios, kurios jurisdikcijoje įmonė yra įsteigta, pozicijoms taikomas rizikos koeficientas.

▼B

123 straipsnis

Mažmeninės pozicijos

Pozicijoms, kurios atitinka toliau nurodytus kriterijus, priskiriamas 75 % rizikos koeficientas:

a) pozicija yra fizinio asmens arba asmenų arba mažosios ar vidutinės įmonės (MVĮ) pozicija;

b) pozicija yra viena iš daugelio pozicijų, turinčių panašias savybes, dėl kurių su šiuo skolinimu susijusi rizika yra gerokai mažesnė;

c) visa suma, kurią įsipareigojantysis klientas ar grupė susijusių klientų skolingi įstaigai, patronuojančiosioms įmonėms ir jų patronuojamosioms įmonėms, įskaitant bet kokią pozicijos vertę esant įsipareigojimų neįvykdymui, bet neįskaitant visapusiškai ir visiškai gyvenamosios paskirties nekilnojamuoju turtu užtikrintų pozicijų, kurios buvo priskirtos prie 112 straipsnio i punkte nustatytos pozicijų klasės, remiantis įstaigos turima informacija, neviršija 1 mln. EUR. Įstaiga imasi pagrįstų priemonių, kad šią informaciją gautų.

Vertybiniai popieriai prie mažmeninių pozicijų klasės nepriskiriami.

Pozicijos, kurios neatitinka pirmos pastraipos a–c punktuose nurodytų kriterijų, prie mažmeninių pozicijų klasės nepriskiriamos.

Minimalių mažmeninės finansinės nuomos įmokų dabartinę vertę galima priskirti prie mažmeninių pozicijų klasės.

124 straipsnis

Nekilnojamojo turto hipoteka užtikrintos pozicijos

▼C2

1. Pozicijoms arba jų dalims, visiškai užtikrintoms nekilnojamojo turto hipoteka, priskiriamas 100 % rizikos koeficientas, jei neįvykdomos 125 arba 126 straipsnyje nustatytos sąlygos, išskyrus bet kurią pozicijos dalį, kuri priskiriama prie kitos pozicijų klasės. Pozicijos daliai, kuri viršija nekilnojamojo turto hipotekos vertę, priskiriamas rizikos koeficientas, taikomas susijusios sandorio šalies neužtikrintoms pozicijoms.

▼B

Pozicijos dalies, kuri laikoma visiškai užtikrinta nekilnojamuoju turtu, vertė negali būti didesnė negu įkeisto turto rinkos vertė arba, tose valstybėse narėse, kurios įstatymais ar kitais teisės aktais yra nustačiusios griežtus kriterijus, pagal kuriuos vertinama hipotekinė vertė – hipotekinė atitinkamo turto vertė.

2. Remdamosi pagal 101 straipsnį surinktais duomenimis ir visais kitais svarbiais rodikliais kompetentingos institucijos reguliariai, bet ne rečiau kaip kartą per metus, vertina, ar 125 straipsnyje nurodytas 35 % rizikos koeficientas, taikomas jų teritorijoje esančio gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto hipoteka užtikrintoms pozicijoms, ir 126 straipsnyje nurodytas 50 % rizikos koeficientas, taikomas jų teritorijoje esančiu komercinės paskirties nekilnojamuoju turtu užtikrintoms pozicijoms, yra tinkamai pagrįstas:

▼B

a) nuostolių, susijusių su nekilnojamuoju turtu užtikrintomis pozicijomis, istorine patirtimi;

b) nekilnojamojo turto rinkų raidos perspektyvomis.

Kompetentingos institucijos gali atitinkamais atvejais nustatyti didesnį rizikos koeficientą arba griežtesnius kriterijus, nei nustatyta 125 straipsnio 2 dalyje ir 126 straipsnio 2 dalyje, atsižvelgdamos į finansinio stabilumo aspektus.

Gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto hipoteka užtikrintoms pozicijoms kompetentinga institucija nustato 35 %–150 % rizikos koeficientą.

Komercinės paskirties nekilnojamuoju turtu užtikrintoms pozicijoms kompetentinga institucija nustato 50 %–150 % rizikos koeficientą.

Laikantis šių ribų, didesnis rizikos koeficientas nustatomas remiantis nuostolių istorine patirtimi ir atsižvelgiant į rinkų raidos perspektyvas bei finansinio stabilumo aspektus. Jei atlikus vertinimą paaiškėja, kad 125 straipsnio 2 dalyje ir 126 straipsnio 2 dalyje nurodyti rizikos koeficientai neatspindi faktinės rizikos, susijusios su vienu ar daugiau tokių pozicijų turto segmentų, kai šios pozicijos visiškai užtikrintos gyvenamosios arba komercinės paskirties nekilnojamojo turto, esančio vienoje arba keliose kompetentingų institucijų jurisdikcijai priklausančios teritorijos dalių, hipotekomis, kompetentingos institucijos šiuose turto segmentuose esančioms pozicijoms nustato didesnį rizikos koeficientą, atitinkantį faktinę riziką.

Kompetentingos institucijos konsultuojasi su EBI dėl rizikos koeficientų ir taikomų kriterijų koregavimų, kurie bus apskaičiuojami remiantis šioje dalyje išdėstytais kriterijais, kaip apibrėžta techniniuose reguliavimo standartuose, nurodytuose šio straipsnio 4 dalyje. ►C2 EBI skelbia 125, 126 straipsniuose ir 199 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytų pozicijų rizikos koeficientus ir kriterijus, kuriuos nustato kompetentingos institucijos. ◄

3. Jei kompetentingos institucijos nustato didesnį rizikos koeficientą arba griežtesnius kriterijus, įstaigoms suteikiamas 6 mėnesių pereinamasis laikotarpis, kad jos pradėtų taikyti naują rizikos koeficientą.

4. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose tiksliai nurodo:

a) 1 dalyje nurodytus griežtus kriterijus, pagal kuriuos vertinama hipotekinė vertė;

b) 2 dalyje nurodytas sąlygas, į kurias kompetentingos institucijos atsižvelgia nustatydamos didesnius rizikos koeficientus, visų pirma apibrėždamos terminą „finansinio stabilumo aspektai“.

▼B

EBI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2014 m. gruodžio 31 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

5. Vienos valstybės narės įstaigos taiko kitos valstybės narės kompetentingų institucijų toje valstybėje narėje esančio komercinės ir gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto hipoteka užtikrintoms pozicijoms nustatytus rizikos koeficientus ir kriterijus.

125 straipsnis

Gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto hipoteka visapusiškai ir visiškai užtikrintos pozicijos

1. Jeigu kompetentingos institucijos pagal 124 straipsnio 2 dalį nenusprendžia kitaip, visapusiškai ir visiškai gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto hipoteka užtikrintoms pozicijoms taikoma tokia tvarka:

a) pozicijoms arba jų dalims, visapusiškai ir visiškai užtikrintoms gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto, kuriame savininkas ar savininkas naudos gavėjas asmeninio investavimo įmonių atveju apsigyveno ar apsigyvens arba kurį jis išnuomojo, hipoteka, priskiriamas 35 % rizikos koeficientas;

b) nuomininko pozicijoms, susidariusioms dėl turto išperkamosios nuomos sandorių, susijusių su gyvenamosios paskirties nekilnojamuoju turtu, pagal kuriuos įstaiga yra nuomotojas, o nuomininkas turi teisę išpirkti tą turtą, priskiriamas 35 % rizikos koeficientas, jeigu įstaigos pozicija yra visapusiškai ir visiškai užtikrinta nekilnojamojo turto nuosavybės teise.

2. Įstaigos laiko, kad pozicija arba pozicijos dalis yra visapusiškai ir visiškai užtikrinta 1 dalies tikslais, tik tuo atveju, jeigu įvykdomos šios sąlygos:

a) turto vertė reikšmingai nepriklauso nuo skolininko kredito kokybės. Įstaigos, norėdamos nustatyti tokios priklausomybės reikšmingumą, gali atmesti tuos atvejus, kai vien tik makroekonominiai veiksniai lemia ir turto vertę, ir skolininko įsipareigojimų vykdymą;

b) skolininko rizika reikšmingai nepriklauso nuo užtikrinamojo turto ar projekto vykdymo rezultatų, o nuo skolininko gebėjimo grąžinti skolą iš kitų šaltinių, todėl paskolos grąžinimas reikšmingai nepriklauso nuo jokių užtikrinamojo turto, naudojamo kaip užtikrinimo priemonė, sukuriamų pinigų srautų. Tų kitų šaltinių atžvilgiu įstaigos, laikydamosi savo skolinimo politikos, nustato didžiausius paskolos ir pajamų santykius ir suteikdamos paskolą surenka tinkamus duomenis apie atitinkamas pajamas;

c) įvykdyti 208 straipsnyje nustatyti reikalavimai ir laikomasi 229 straipsnio 1 dalyje išdėstytų vertinimo taisyklių;

▼B

d) jei pagal 124 straipsnio 2 dalį nenustatyta kitaip, paskolos dalis, kuriai priskiriamas 35 % rizikos koeficientas, neviršija 80 % atitinkamo turto rinkos vertės arba 80 % atitinkamo turto hipotekinės vertės tose valstybėse narėse, kurios įstatymais ar kitais teisės aktais yra nustačiusios griežtus kriterijus, pagal kuriuos vertinama hipotekinė vertė.

3. Įstaigos gali nukrypti nuo 2 dalies b punkto, jei pozicijos yra visapusiškai ir visiškai užtikrintos gyvenamosios paskirties turto hipoteka, o tas turtas yra valstybės narės, kurios kompetentinga institucija yra paskelbusi duomenis, rodančius, kad jos teritorijoje veikia gerai išsivysčiusi ir ilgalaikes tradicijas turinti gyvenamosios paskirties turto rinka ir kad joje patiriami nuostoliai neviršija toliau nurodytų limitų, toje teritorijoje:

a) nuostoliai, patiriami dėl skolinimo, užtikrinto gyvenamosios paskirties nekilnojamuoju turtu iki 80 % rinkos vertės arba 80 % hipotekinės vertės, bet kuriais nustatytais metais neviršija 0,3 % gyvenamosios paskirties nekilnojamuoju turtu užtikrintų negrąžintų paskolų, jei pagal 124 straipsnio 2 dalį nenustatyta kitaip;

b) bendri nuostoliai dėl skolinimo, užtikrinto gyvenamosios paskirties nekilnojamuoju turtu, bet kuriais nustatytais metais neviršija 0,5 % gyvenamosios paskirties nekilnojamuoju turtu užtikrintų negrąžintų paskolų.

4. Jei tam tikrais metais nesilaikoma kurio nors iš 3 dalyje nurodytų limitų, nebegalima taikyti 3 dalies, o 2 dalies b punkte nurodyta sąlyga taikoma tol, kol vėlesniais metais bus įgyvendintos 3 dalyje nurodytos sąlygos.

126 straipsnis

Komercinės paskirties nekilnojamojo turto hipoteka visapusiškai ir visiškai užtikrintos pozicijos

1. Jeigu kompetentingos institucijos pagal 124 straipsnio 2 dalį nenusprendžia kitaip, visapusiškai ir visiškai komercinės paskirties nekilnojamojo turto hipoteka užtikrintoms pozicijoms taikoma tokia tvarka:

a) pozicijoms arba jų dalims, visapusiškai ir visiškai užtikrintoms biurų ar kitų komercinių patalpų hipoteka, gali būti priskiriamas 50 % rizikos koeficientas;

b) pozicijoms, susidariusioms dėl turto išperkamosios nuomos sandorių, susijusių su biurais arba kitomis komercinėmis patalpomis, pagal kuriuos įstaiga yra nuomotojas, o nuomininkas turi teisę išpirkti tą turtą, gali būti priskiriamas 50 % rizikos koeficientas, jeigu įstaigos pozicija yra visapusiškai ir visiškai užtikrinta to turto nuosavybės teise.

2. Įstaigos laiko, kad pozicija arba pozicijos dalis yra visapusiškai ir visiškai užtikrinta 1 dalies tikslais, tik tuo atveju, jeigu įvykdomos šios sąlygos:

▼B

a) turto vertė reikšmingai nepriklauso nuo skolininko kredito kokybės. Įstaigos, norėdamos nustatyti tokios priklausomybės reikšmingumą, gali atmesti tuos atvejus, kai vien tik makroekonominiai veiksniai lemia ir turto vertę, ir skolininko įsipareigojimų vykdymą;

b) skolininko rizika reikšmingai nepriklauso nuo užtikrinamojo turto ar projekto vykdymo rezultatų, o nuo skolininko gebėjimo grąžinti skolą iš kitų šaltinių, todėl paskolos grąžinimas reikšmingai nepriklauso nuo jokių užtikrinamojo turto, naudojamo kaip užtikrinimo priemonė, sukuriamų pinigų srautų;

c) įvykdyti 208 straipsnyje nustatyti reikalavimai ir laikomasi 229 straipsnio 1 dalyje išdėstytų vertinimo taisyklių;

d) 50 % rizikos koeficientas, jei pagal 124 straipsnio 2 dalį nenustatyta kitaip, priskiriamas tai paskolos daliai, kuri neviršija 50 % turto rinkos vertės arba, jei pagal 124 straipsnio 2 dalį nenustatyta kitaip, 60 % atitinkamo turto hipotekinės vertės tose valstybėse narėse, kurios įstatymais ar kitais teisės aktais yra nustačiusios griežtus kriterijus, pagal kuriuos vertinama hipotekinė vertė.

►C2 3. Įstaigos gali nukrypti nuo 2 dalies b punkto, jei pozicijos yra visapusiškai ir visiškai užtikrintos komercinės paskirties nekilnojamojo turto hipoteka, ◄ o tas turtas yra valstybėje narėje, kurios kompetentinga institucija yra paskelbusi duomenis, rodančius, kad jos teritorijoje veikia gerai išsivysčiusi ir ilgalaikes tradicijas turinti komercinės paskirties nekilnojamojo turto rinka, taikant nuostolių normas, neviršijančias šių ribų:

a) nuostoliai, patiriami dėl skolinimo, užtikrinto komercinės paskirties nekilnojamuoju turtu iki 50 % rinkos vertės arba 60 % hipotekinės vertės, neviršija 0,3 % komercinės paskirties nekilnojamuoju turtu užtikrintų negrąžintų paskolų, jeigu pagal 124 straipsnio 2 dalį nenustatyta kitaip;

b) bendri nuostoliai dėl skolinimo, užtikrinto komercinės paskirties nekilnojamuoju turtu, neviršija 0,5 % komercinės paskirties nekilnojamuoju turtu užtikrintų negrąžintų paskolų.

4. Jei tam tikrais metais nesilaikoma kurios nors iš 3 dalyje nurodytų ribų, nebegalima taikyti 3 dalies, o 2 dalies b punkte nurodyta sąlyga taikoma tol, kol vėlesniais metais bus įgyvendintos 3 dalyje nurodytos sąlygos.

127 straipsnis

Pozicijos esant įsipareigojimų neįvykdymui

1. Bet kurios pozicijos neužtikrintai daliai, kai įsipareigojantysis asmuo neįvykdė įsipareigojimų pagal 178 straipsnį arba, mažmeninių pozicijų atveju, neužtikrintai bet kurios kredito priemonės daliai, dėl kurios įsipareigojimai neįvykdyti pagal 178 straipsnį, priskiriamas toks rizikos koeficientas:

▼B

a) 150 %, kai specifiniai kredito rizikos koregavimai sudaro mažiau kaip 20 % neužtikrintos pozicijos dalies vertės, jei šie specifiniai kredito rizikos koregavimai nebuvo atlikti;

b) 100 %, kai specifiniai kredito rizikos koregavimai sudaro ne mažiau kaip 20 % neužtikrintos pozicijos dalies vertės, jei šie specifiniai kredito rizikos koregavimai nebuvo atlikti.

2. Apibrėžiant užtikrintą pradelstos pozicijos dalį, reikalavimus atitinkanti užtikrinimo priemonė ir garantijos yra tokios, kokios yra tinkamos kredito rizikos mažinimo tikslais pagal 4 skyrių.

3. Pozicijų vertei, likusiai atlikus pagal 125 straipsnį visapusiškai ir visiškai gyvenamosios paskirties turto hipoteka užtikrintų pozicijų specifinius kredito rizikos koregavimus, priskiriamas 100 % rizikos koeficientas, jei įsipareigojimai neįvykdomi pagal 178 straipsnį.

4. Pozicijų vertei, likusiai atlikus pagal 126 straipsnį visapusiškai ir visiškai komercinės paskirties nekilnojamojo turto hipoteka užtikrintų pozicijų specifinius kredito rizikos koregavimus, priskiriamas 100 % rizikos koeficientas, jei įsipareigojimai neįvykdomi pagal 178 straipsnį.

128 straipsnis

Su ypač didele rizika susiję straipsniai

1. Atitinkamais atvejais su ypač didele rizika susijusioms pozicijoms, įskaitant pozicijas, kurias sudaro KIS akcijos arba investiciniai vienetai, įstaigos priskiria 150 % rizikos koeficientą.

2. Su ypač didele rizika susijusios pozicijos apima bet kurias iš šių pozicijų:

a) investicijas į rizikos kapitalo įmones;

b) investicijas į AIF, kaip apibrėžta Direktyvos 2011/61/ES 4 straipsnio 1 dalies a punkte, išskyrus atvejus, kai fondo įgaliojimuose neleidžiamas didesnis svertas nei reikalaujama pagal Direktyvos 2009/65/EB 51 straipsnio 3 dalį;

c) investicijas į privataus kapitalo nuosavybės vertybinius popierius;

d) spekuliacinį nekilnojamojo turto finansavimą.

3. Vertindamos, ar pozicija, išskyrus 2 dalyje nurodytas pozicijas, yra susijusi su ypač didele rizika, įstaigos atsižvelgia į šiuos rizikos ypatumus:

a) yra didelė nuostolių rizika dėl įsipareigojančiojo asmens įsipareigojimų neįvykdymo;

b) neįmanoma pakankamai tiksliai įvertinti, ar pozicija atitinka a punktą.

EBI paskelbia gaires, kuriose nurodo, kokių rūšių pozicijos ir kokiomis aplinkybėmis būna susijusios su ypač didele rizika.

Tos gairės priimamos pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį.

▼B

129 straipsnis

Padengtų obligacijų pozicijos

1. Kad būtų galima taikyti 4 ir 5 dalyse nustatytą lengvatinį vertinimą, padengtos obligacijos, kaip nurodyta Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalyje, turi atitikti 5a dalyje išdėstytus reikalavimus ir būti užtikrintos bet kuriuo tuos reikalavimus atitinkančiu turtu:

a) Sąjungos centrinės valdžios, ECBS centrinių bankų, viešojo sektoriaus subjektų, regioninės ar vietos valdžios pozicijos arba tų subjektų garantuotos pozicijos;

b) trečiosios valstybės centrinės valdžios institucijų, trečiosios valstybės centrinių bankų, daugiašalių plėtros bankų, tarptautinių organizacijų pozicijos arba jų garantuotos pozicijos, kurios priskiriamos 1 kredito kokybės žingsniui, kaip nustatyta šiame skyriuje, ir trečiosios valstybės viešojo sektoriaus subjektų, trečiosios valstybės regioninės valdžios ar trečiosios valstybės vietos valdžios pozicijos arba jų garantuotos pozicijos, jei tokioms pozicijoms rizikos koeficientai suteikiami kaip įstaigų arba centrinės valdžios bei centrinių bankų pozicijoms atitinkamai pagal 115 straipsnio 1 arba 2 dalis, 116 straipsnio 1, 2 arba 4 dalis ir jei jos priskiriamos 1 kredito kokybės žingsniui, kaip nustatyta šiame skyriuje, ir pozicijos, kaip apibrėžta šiame punkte, jei jos priskiriamos bent 2 kredito kokybės žingsniui, kaip nustatyta šiame skyriuje, su sąlyga, kad jos neviršija 20 % obligacijas išleidžiančių įstaigų dar neapmokėtų padengtų obligacijų nominaliosios sumos;

c) įstaigų pozicijos, kurios priskiriamos 1 kredito kokybės žingsniui, kaip nustatyta šiame skyriuje. Tokios rūšies pozicijų bendra suma neturi viršyti 15 % obligacijas išleidžiančios įstaigos dar neapmokėtų padengtų obligacijų nominaliosios sumos. Sąjungos įstaigų pozicijos, kurių terminas neviršija 100 dienų, apskaičiuojant 1 kredito kokybės žingsnio reikalavimą neįskaitomos, bet tos įstaigos turi būti priskiriamos bent 2 kredito kokybės žingsniui, kaip nustatyta šiame skyriuje.

d) paskolos, užtikrintos:

i) gyvenamosios paskirties turtu, neviršijančios mažesniosios iš pagrindinių kreditorinio reikalavimo pirmumo teisių, susietų su ankstesnėmis kreditorinio reikalavimo pirmumo teisėmis, sumų bei neviršijančios 80 % įkeisto turto vertės; arba

ii) aukščiausiojo reitingo investiciniais vienetais, kuriuos leidžia Prancūzijos *Fonds Communs de Titrisation* arba atitinkami valstybės narės teisės reglamentuojami pakeitimo vertybiniais popieriais subjektai, keičiantys vertybiniais popieriais gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto pozicijas. Jeigu kaip užtikrinimo priemonė naudojami tokie aukščiausiojo reitingo investiciniai vienetai, taikant specialią valstybinę priežiūrą, skirtą apsaugoti obligacijų savininkus, kaip numatyta Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalyje, turi būti užtikrinta, kad bent 90 % tų vienetų turto bet kuriuo metu, kol turtas yra įtrauktas į užtikrinamojo turto grupę, sudarytų gyvenamosios paskirties turto hipoteka, susieta su bet kuriomis ankstesnėmis kreditorinio reikalavimo pirmumo teisėmis, neviršijančios mažesniosios iš pagrindinių kreditorinio reikalavimo pirmumo teisių, įgytų pagal tuos vienetus, sumų, pagrindinės kreditorinio reikalavimo pirmumo teisių sumos ir 80 % įkeisto turto vertės, o vienetai atitiktų 1 kredito kokybės žingsnį, kaip nurodyta šiame skyriuje, ir neviršytų 10 % neišpirktos emisijos nominaliosios vertės.

▼B

e) būsto paskolos, visapusiškai užtikrintos 201 straipsnyje nurodyto reikalavimus atitinkančio užtikrinimo teikėjo, kurios atitinka 2 arba aukštesnį kredito kokybės žingsnį, kaip išdėstyta šiame skyriuje, kai kiekviena paskolų dalis, kuri yra naudojama šioje dalyje nustatyto padengtų obligacijų užtikrinimo lygio reikalavimui patenkinti, neviršija 80 % atitinkamo Prancūzijoje esančio gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto vertės ir kai paskolos ir pajamų santykis, suteikus paskolą, siekia ne daugiau kaip 33 %. Suteikiant paskolą gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto atžvilgiu hipotekos kreditorinio reikalavimo pirmumo teisės netaikomos, o nuo 2014 m. sausio 1 d. suteiktų paskolų atvejų skolininkas pagal sutartį įsipareigoja be paskolą suteikusios kredito įstaigos sutikimo neteikti tokių kreditorinio reikalavimo pirmumo teisių. Paskolos ir pajamų santykis yra skolininko bendrųjų pajamų dalis, iš kurios mokama paskola, įskaitant palūkanas. Užtikrinimo teikėjas yra finansų įstaiga, kuriai veiklos leidimą išduoda ir kurią prižiūri kompetentingos institucijos bei kuriai taikomi rizikos ribojimo reikalavimai, kurie yra panašūs į įstaigoms taikomus rizikos ribojimo reikalavimus patikimumo požiūriu, arba įstaiga arba draudimo įmonė. Jis įsteigia savitarpio garantijų fondą arba nustato lygiavertę apsaugą, kad draudimo įmonės padengtų nuostolius dėl kredito rizikos, kurios dydį kompetentingos institucijos nuolat peržiūri. Ir kredito įstaiga, ir užtikrinimo teikėjas atlieka skolininko kreditingumo vertinimą;

f) paskolos, užtikrintos:

i) komercinės paskirties nekilnojamuoju turtu , neviršijančios mažesniosios iš pagrindinių kreditorinio reikalavimo pirmumo teisių, susietų su ankstesnėmis kreditorinio reikalavimo pirmumo teisėmis, sumų bei neviršijančios 60 % įkeisto turto vertės; arba

ii) aukščiausiojo reitingo investiciniais vienetais, kuriuos leidžia Prancūzijos *Fonds Communs de Titrisation* arba atitinkami valstybės narės teisės reglamentuojami pakeitimo vertybiniais popieriais subjektai, keičiantys vertybiniais popieriais komercinės paskirties nekilnojamojo turto pozicijas. Jeigu kaip užtikrinimo priemonė naudojami tokie aukščiausiojo reitingo investiciniai vienetai, taikant specialią valstybinę priežiūrą, skirtą apsaugoti obligacijų savininkus, kaip numatyta Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalyje, turi būti užtikrinta, kad bent 90 % tų vienetų turto bet kuriuo metu, kol turtas yra įtrauktas į užtikrinamojo turto grupę, sudarytų komercinės paskirties turto hipoteka, susieta su bet kuriomis ankstesnėmis kreditorinio reikalavimo pirmumo teisėmis, neviršijančios mažesniosios iš pagrindinių kreditorinio reikalavimo pirmumo teisių, įgytų pagal tuos vienetus, sumų, pagrindinės kreditorinio reikalavimo pirmumo teisių sumos ir 60 % įkeisto turto vertės, o vienetai atitiktų 1 kredito kokybės žingsnį, kaip nurodyta šiame skyriuje, ir neviršytų 10 % neišpirktos emisijos nominaliosios vertės.

Komercinės paskirties nekilnojamuoju turtu užtikrintos paskolos atitinka reikalavimus, jei paskolos ir turto vertės 60 % santykis viršijamas ne daugiau kaip iki 70 %, jei bendra turto, kuris yra įkeistas kaip padengtų obligacijų užtikrinimo priemonė, vertė viršija neišpirktą padengtos obligacijos nominaliąją vertę bent 10 % ir jei obligacijų savininkų reikalavimai atitinka 4 skyriuje nustatytus teisinio tikrumo reikalavimus. Obligacijų savininkų reikalavimai yra didesnio prioriteto nei visi kiti reikalavimai į užtikrinimo priemonę;

g) paskolos, užtikrintos jūrų kreditorinio reikalavimo pirmumo teisėmis į laivus, neviršijant 60 % įkeisto laivo vertės, atėmus visų ankstesnių jūrų kreditorinio reikalavimo pirmumo teisių vertę.

▼B

Pirmos pastraipos c punkto, d punkto ii papunkčio ir f punkto ii papunkčio tikslais pozicijos, kurios atsiranda dėl to, kad įsipareigojantieji asmenys perduoda ir valdo mokėjimus ar likvidavimo pajamas, susijusias su paskolomis, užtikrintomis įkeistu aukščiausiojo reitingo investicinių vienetų turtu arba skolos vertybiniais popieriais, apskaičiuojant tuose punktuose nurodytas ribas neįskaitomos.

Kompetentingos institucijos, pasikonsultavusios su EBI, gali iš dalies netaikyti pirmos pastraipos c punkto ir leisti 2 kredito kokybės žingsniui priskirti iki 10 % obligacijas išleidžiančios įstaigos dar neapmokėtų padengtų obligacijų bendros nominaliosios vertės pozicijos, jeigu dėl tame punkte nurodyto 1 kredito kokybės žingsnio reikalavimo taikymo dokumentuose galima užfiksuoti reikšmingas galimas koncentracijos problemas atitinkamoje valstybėje narėje.

2. Į 1 dalies a–f punktuose apibrėžtus atvejus taip pat įtraukiama užtikrinimo priemonė, kuri pagal teisės aktus skirta tik obligacijų savininkams nuo nuostolių apsaugoti.

3. Įstaigos nekilnojamuoju turtu užtikrintų padengtų obligacijų atžvilgiu įvykdo 208 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir laikosi 229 straipsnio 1 dalyje išdėstytų vertinimo taisyklių.

4. Padengtoms obligacijoms, kurios turi pripažintos ECAI nustatytą kredito rizikos vertinimą, rizikos koeficientas priskiriamas pagal 6a lentelę, kurioje pateikti ECAI kredito rizikos vertinimai pagal 136 straipsnį.

6a lentelė

Kredito kokybės žingsnis	1	2	3	4	5	6
Rizikos koeficientas	10 %	20 %	20 %	50 %	50 %	100 %

5. Padengtoms obligacijoms, kurios neturi pripažintos ECAI nustatyto kredito rizikos vertinimo, rizikos koeficientas priskiriamas remiantis rizikos koeficientu, skiriamu tas obligacijas leidžiančių įstaigų didesnio prioriteto neužtikrintoms pozicijoms. Rizikos koeficientai tarpusavyje susiję taip:

a) jei įstaigos pozicijoms priskiriamas 20 % rizikos koeficientas, padengtai obligacijai priskiriamas 10 % rizikos koeficientas;

b) jei įstaigos pozicijoms priskiriamas 50 % rizikos koeficientas, padengtai obligacijai priskiriamas 20 % rizikos koeficientas;

c) jei įstaigos pozicijoms priskiriamas 100 % rizikos koeficientas, padengtai obligacijai priskiriamas 50 % rizikos koeficientas;

d) jei įstaigos pozicijoms priskiriamas 150 % rizikos koeficientas, padengtai obligacijai priskiriamas 100 % rizikos koeficientas.

▼B

6. Iki 2007 m. gruodžio 31 d. išleistoms padengtoms obligacijoms 1 ir 3 dalių reikalavimai netaikomi. Joms gali būti taikomas lengvatinis vertinimas pagal 4 ir 5 dalis iki jų termino.

7. Padengtų obligacijų pozicijoms gali būti taikomas lengvatinis vertinimas, jeigu į padengtas obligacijas investuojanti įstaiga kompetentingoms institucijoms gali įrodyti, kad:

a) ji gauna bent šią informaciją apie portfelį:

i) užtikrinamojo turto grupės ir neapmokėtų padengtų obligacijų vertė;

ii) geografinis pasiskirstymas ir užtikrinamojo turto rūšis, paskolos dydis, palūkanų norma ir valiutos rizika;

iii) užtikrinamojo turto ir padengtų obligacijų terminų struktūra; ir

iv) daugiau kaip devyniasdešimt dienų pradelstų paskolų procentinė dalis;

b) emitentas a punkte nurodytą informaciją įstaigai pateikia bent kas pusę metų.

130 straipsnis

Pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos

Pagal riziką įvertintų pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų sumos apskaičiuojamos pagal 5 skyrių.

131 straipsnis

Trumpalaikį kredito rizikos vertinimą turinčių įstaigų ir įmonių pozicijos

Įstaigų ir įmonių, kurios turi pripažintos ECAI nustatytą trumpalaikį kredito rizikos vertinimą, pozicijoms rizikos koeficientas priskiriamas pagal 7 lentelę, kurioje pateikti ECAI kredito rizikos vertinimai pagal 136 straipsnį.

7 lentelė

Kredito kokybės žingsnis	1	2	3	4	5	6
Rizikos koeficientas	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %

132 straipsnis

Pozicijos, kurias sudaro KIS investiciniai vienetai arba akcijos

1. Pozicijoms, kurias sudaro KIS investiciniai vienetai arba akcijos, priskiriamas 100 % rizikos koeficientas, nebent įstaiga taiko kredito rizikos vertinimo metodą pagal 2 dalį, skaidrumo metodą pagal 4 dalį arba vidutinio rizikos koeficiento metodą pagal 5 dalį, kai įvykdomos 3 dalyje nustatytos sąlygos.

▼B

2. Pozicijoms, kurias sudaro KIS, kurios turi pripažintos ECAI nustatytą kredito rizikos vertinimą, investiciniai vienetai arba akcijos, rizikos koeficientas priskiriamas pagal 8 lentelę, kurioje pateikti ECAI kredito rizikos vertinimai pagal 136 straipsnį.

8 lentelė

Kredito kokybės žingsnis	1	2	3	4	5	6
Rizikos koeficientas	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

3. Įstaigos gali nustatyti KIS rizikos koeficientą pagal 4 ir 5 dalis, jei laikomasi šių atitikties reikalavimams kriterijų:

a) KIS valdo įmonė, prižiūrima valstybės narės, arba, trečiosios valstybės KIS atveju, jei įvykdomos šios sąlygos:

   i) KIS valdo prižiūrima įmonė, jei ta priežiūra laikoma lygiaverte numatytajai pagal Sąjungos teisę;

   ii) bendradarbiavimas tarp kompetentingų institucijų yra pakankamai užtikrintas;

b) KIS prospekte arba lygiaverčiame dokumente pateikiama tokia informacija:

   i) turto, į kurį KIS leidžiama investuoti, kategorijos;

   ii) jei KIS investicijoms taikomi apribojimai – santykiniai apribojimai ir jų apskaičiavimo metodika;

c) apie KIS veiklą informacija pateikiama bent kartą per metus, kad būtų galima įvertinti ataskaitinio laikotarpio turtą ir įsipareigojimus, pajamas ir veiklą.

Taikant a punktą Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus ir laikydamasi 464 straipsnio 2 dalyje nurodytos tikrinimo procedūros, gali priimti sprendimą, ar trečioji valstybė taiko priežiūros ir reglamentavimo tvarką, kuri yra bent lygiavertė Sąjungoje taikomai tvarkai. Jeigu toks sprendimas nepriimamas, iki 2015 m. sausio 1 d. įstaigos gali toliau taikyti šioje dalyje išdėstytą tvarką pozicijoms, kurias sudaro KIS investiciniai vienetai arba akcijos trečiosiose valstybėse, jei atitinkamos kompetentingos institucijos iki 2014 m. sausio 1 d. yra patvirtinusios, kad tos trečiosios valstybės atitinka šios tvarkos taikymo reikalavimus.

4. Kai įstaiga žino apie KIS pagrindines pozicijas, ji gali atsižvelgti į šias pagrindines pozicijas, remdamasi šiame skyriuje išdėstytais metodais skaičiuodama vidutinį savo turimų pozicijų, kurias sudaro KIS investiciniai vienetai arba akcijos, rizikos koeficientą. Jeigu KIS pagrindinė pozicija pati yra pozicija, kurią sudaro kito KIS, kuris atitinka 3 dalyje nustatytus kriterijus, akcijos, įstaiga gali atsižvelgti į to kito KIS pagrindines pozicijas.

▼B

5. Kai įstaiga nežino apie KIS pagrindines pozicijas, ji gali apskaičiuoti vidutinį savo pozicijų, kurias sudaro KIS investiciniai vienetai arba akcijos, rizikos koeficientą, remdamasi šiame skyriuje nurodytais metodais ir laikydamasi prielaidos, kad KIS pirmiausia investuoja, laikydamasis maksimalios pagal jo įgaliojimus leidžiamos ribos, į tų pozicijų klases, kurioms taikomas didžiausias kapitalo poreikis, o toliau investuoja mažėjančia tvarka, kol pasiekia aukščiausią galimą bendro investavimo limitą.

Norėdamos apskaičiuoti ir pranešti KIS rizikos koeficientą, vadovaudamosi 4 ir 5 dalyse nurodytais metodais, įstaigos gali remtis šiomis trečiosiomis šalimis:

a) KIS depozitoriumu arba depozitoriumo funkcijas atliekančia finansų įstaiga, jeigu KIS investuoja tik į vertybinius popierius ir visus vertybinius popierius saugo tame depozitoriume arba finansų įstaigoje;

b) KIS, kuriems a punktas netaikomas, atveju – KIS valdymo bendrove, jeigu KIS valdymo bendrovė atitinka 3 dalies a punkte nustatytus kriterijus.

Pirmoje pastraipoje nurodyto skaičiavimo teisingumą turi patvirtinti išorės auditorius.

133 straipsnis

Nuosavybės vertybinių popierių pozicijos

1. Nuosavybės vertybinių popierių pozicijomis laikomos šios pozicijos:

a) ne skolos pozicijos, kuriose išreiškiami subordinuoti, likutiniai reikalavimai į emitento turtą arba pajamas;

b) skolos pozicijos ir kiti vertybiniai popieriai, partnerystės, išvestinės finansinės priemonės arba kitos priemonės, kurių ekonominė esmė panaši į a punkte nurodytų pozicijų.

2. Nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms priskiriamas 100 % rizikos koeficientas, nebent jas reikia atimti pagal antrą dalį, joms priskirti 250 % rizikos koeficientą pagal 48 straipsnio 4 dalį, 1 250 % rizikos koeficientą pagal 89 straipsnio 3 dalį arba tvarkyti kaip didelės rizikos straipsnius pagal 128 straipsnį.

3. Investicijos į įstaigų išleistus nuosavybės vertybinius popierius arba reguliuojamojo kapitalo priemones klasifikuojamos kaip nuosavybės vertybinių popierių reikalavimai, nebent jos atskaitomos iš nuosavų lėšų, joms taikomas 250 % rizikos koeficientas pagal 48 straipsnio 4 dalį arba jos vertinamos kaip didelės rizikos straipsniai pagal 128 straipsnį.

▼B

134 straipsnis

Kiti straipsniai

▼C2

1. Direktyvos 86/635/EEB 4 straipsnio antraštės „Turtas“ 10 punkte apibrėžtam materialiajam turtui priskiriamas 100 % rizikos koeficientas.

▼B

2. Išankstiniams mokėjimams ir sukauptoms pajamoms, kurių atžvilgiu įstaiga negali nustatyti sandorio šalies pagal Direktyvą 86/635/EEB, priskiriamas 100 % rizikos koeficientas.

3. Pinigams inkasavimo procese priskiriamas 20 % rizikos koeficientas. Pinigams kasoje ir lygiaverčiams pinigų straipsniams priskiriamas 0 % rizikos koeficientas.

4. Aukso lydiniams, laikomiems nuosavose saugyklose, arba pozicijoms, užtikrintoms lydinių įsipareigojimais, priskiriamas 0 % rizikos koeficientas.

5. Sudarant turto pardavimo bei atpirkimo sandorius ir vienakrypčio išankstinio pirkimo sandorius, atsižvelgiama į rizikos koeficientus, priskiriamus šiam turtui, o ne sandorių šalims.

6. Kai įstaiga teikia kredito užtikrinimą tam tikram pozicijų skaičiui su sąlyga, kad n-tasis įsipareigojimų, susijusių su tomis pozicijomis, neįvykdymas nulemia mokėjimą ir dėl tokio kredito įvykio sutartis nutraukiama, ir jei produktas turi ECAI suteiktą išorinį kredito rizikos vertinimą, priskiriami 5 skyriuje nustatyti rizikos koeficientai. Jei ECAI nėra suteikusi reitingo produktui, apskaičiuojant pagal riziką įvertinto turto vertę, bus sudedami į krepšelį įtrauktų pozicijų rizikos koeficientai, neskaitant n-1 pozicijų, tačiau neviršijant 1 250 %, ir gauta suma dauginama iš kredito išvestinės finansinės priemonės suteikto užtikrinimo nominalios vertės. n-1 pozicijos, kurios neturi būti sumuojamos, nustatomos remiantis principu, kad įtraukiamos tos pozicijos, kurių kiekviena sukuria mažesnę pagal riziką įvertintų pozicijų sumą nei bet kuri į sumavimą įtraukta pozicija.

7. Finansinės nuomos pozicijos vertė lygi diskontuotoms minimalioms finansinės nuomos įmokoms. Minimalios finansinės nuomos įmokos yra įmokos per finansinės nuomos laikotarpį, kurias nuomininkas privalo sumokėti ar gali įgyti prievolę sumokėti, ir bet kokia palanki įsigijimo teisė, kuria greičiausiai bus pasinaudota. Kitos šalies, ne nuomininko, gali būti pareikalauta sumokėti įmoką, susijusią su likutine turto, kuris yra finansinės nuomos objektas, verte ir jeigu ta įmokos prievolė atitinka 201 straipsnyje nustatytas sąlygas dėl užtikrinimo teikėjų pripažinimo ir reikalavimus dėl kitų rūšių garantijų, numatytų 213–215 straipsniuose, pripažinimo, į tą mokėjimo prievolę galima atsižvelgti kaip į netiesioginį kredito užtikrinimą pagal 4 skyrių. Šios pozicijos priskiriamos prie atitinkamos pozicijų klasės pagal 112 straipsnį. Kai poziciją sudaro likutinė turto, kuris yra finansinės nuomos objektas, vertė, pagal riziką įvertintų pozicijų sumos apskaičiuojamos taip: 1/t * 100 % * likutinė vertė, čia t yra daugiau nei 1 ir artimiausias likusios finansinės nuomos trukmės visų metų skaičius.

▼B

3 Skirsnis

Kredito rizikos vertinimo pripažinimas ir priskyrimas

1 Poskirsnis

ECAI pripažinimas

135 straipsnis

ECAI nustatytų kredito rizikos vertinimų naudojimas

1. Išorinis kredito rizikos vertinimas gali būti naudojamas, norint nustatyti rizikos koeficientą pozicijai pagal šį skyrių tik tuomet, jei jis pateiktas arba patvirtintas ECAI pagal Reglamentą (EB) Nr. 1060/2009.

2. EBI savo interneto svetainėje skelbia ECAI sąrašą pagal Reglamento (EB) Nr. 1060/2009 2 straipsnio 4 dalį ir 18 straipsnio 3 dalį.

2 Poskirsnis

ECAI kredito rizikos vertinimų priskyrimas

136 straipsnis

ECAI kredito rizikos vertinimų priskyrimas

1. EBI, EDPPI ir EVPRI jungtiniame komitete parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose visoms ECAI tiksliai nurodo, kokiems 2 skirsnyje nurodytiems kredito kokybės žingsniams turi būti priskiriami atitinkami ECAI nustatyti kredito rizikos vertinimai. Tokie sprendimai turi būti objektyvūs ir nuoseklūs.

EBI, EDPPi ir EVPRI tų techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. liepos 1 d. ir prireikus pateikia patikslintus techninių įgyvendinimo standartų projektus.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus atitinkamai pagal reglamentų (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 ir (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį.

2. Priimdamos sprendimą dėl kredito rizikos vertinimų priskyrimo, EBI, EDPPI ir EVPRI laikosi šių reikalavimų:

a) siekdamos atskirti skirtingus santykinius rizikos laipsnius, kurie išreiškiami kiekvienu kredito rizikos vertinimu, EBI, EDPPI ir EVPRI atsižvelgia į kiekybinius veiksnius, pavyzdžiui, ilgalaikį įsipareigojimų neįvykdymo rodiklį, susijusį su visais straipsniais, kuriems priskiriamas toks pats kredito rizikos vertinimas. EBI, EDPPI ir EVPRI reikalauja, kad neseniai įsteigtos ECAI ir tos, kurios sukaupė tik nedaug duomenų apie įsipareigojimų neįvykdymą, įvertintų tai, ką jos laiko ilgalaikiu įsipareigojimų neįvykdymo rodikliu, susijusiu su visais straipsniais, kuriems priskiriamas toks pats kredito rizikos vertinimas;

▼B

b) siekdamos atskirti skirtingus santykinius rizikos laipsnius, kurie išreiškiami kiekvienu kredito rizikos vertinimu, EBI, EDPPI ir EVPRI atsižvelgia į kokybinius veiksnius, pavyzdžiui, į emitentų, kuriuos apima ECAI, grupę, ECAI priskiriamų kredito rizikos vertinimų diapazoną, kiekvieno kredito rizikos vertinimo reikšmę ir ECAI pateiktą įsipareigojimų neįvykdymo apibrėžtį;

c) EBI, EDPPI ir EVPRI lygina įsipareigojimų neįvykdymo rodiklius kiekvieno konkrečios ECAI pateikto kredito rizikos vertinimo atžvilgiu ir juos lygina su palyginimo dydžiu, nustatytu remiantis įsipareigojimų neįvykdymo rodikliais, kuriuos kitos ECAI užregistravo emitentų grupėms, kurioms būdingas lygiavertis kredito rizikos lygis;

d) jei tam tikros ECAI užregistruoti įsipareigojimų neįvykdymo rodikliai kredito rizikos vertinimui yra reikšmingai ir sistemingai didesni už palyginimo dydį, ECAI pateiktam kredito rizikos vertinimui EBI, EDPPI ir EVPRI priskiria aukštesnį kredito kokybės žingsnį pagal kredito kokybės vertinimo skalę;

e) jei tam tikros ECAI kredito rizikos vertinimui EBI, EDPPI ir EVPRI padidino susijusį rizikos koeficientą ir jei su tos ECAI pateiktu kredito rizikos vertinimu susiję įsipareigojimų neįvykdymo rodikliai nebėra reikšmingai ir sistemingai didesni už palyginimo dydį, EBI, EDPPI ir EVPRI gali ECAI pateiktam kredito rizikos vertinimui atkurti pradinį kredito kokybės žingsnį pagal kredito kokybės vertinimo skalę.

3. EBI, EDPPI ir EVPRI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose tiksliai nurodo a punkte nurodytus kiekybinius veiksnius, b punkte nurodytus kokybinius veiksnius ir 2 dalies c punkte nurodytą palyginimo dydį.

EBI, EDPPI ir EVPRI tų techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia ne vėliau kaip 2014 m. liepos 1 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus atitinkamai pagal reglamentų (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 ir (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį.

3 Poskirsnis

Eksporto kreditų agentūrų pateiktų kredito rizikos vertinimų naudojimas

137 straipsnis

Eksporto kreditų agentūrų pateiktų kredito rizikos vertinimų naudojimas

1. 114 straipsnio tikslais įstaigos gali naudoti įstaigos paskirtos eksporto kreditų agentūros pateiktus kredito rizikos vertinimus, jei tenkinama bet kuri iš šių sąlygų:

a) tai yra susitarimo pagrindu pasiekta rizikos vertė, kurią pateikė eksporto kreditų agentūros (EKA), dalyvaujančios Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) susitarime dėl rekomendacijų oficialiai remiamiems eksporto kreditams;

▼B

b) eksporto kreditų agentūra skelbia savus kredito rizikos vertinimus ir laikosi EBPO patvirtintos metodikos, o kredito rizikos vertinimas siejamas su viena iš aštuonių minimalių eksporto draudimo įmokų, kurios nustatytos EBPO patvirtinta metodika. Įstaiga gali atsisakyti savo paskirtos eksporto kreditų agentūros. Įstaiga turi pagrįsti tą atsisakymą, jei esama konkrečių požymių, kad tuo atsisakymu ketinama sumažinti kapitalo pakankamumo reikalavimus.

2. Pozicijoms, kurių turimas eksporto kreditų agentūros pateiktas kredito rizikos vertinimas pripažįstamas rizikos vertinimo tikslais, rizikos koeficientas priskiriamas pagal 9 lentelę.

9 lentelė

MEIP	0	1	2	3	4	5	6	7
Rizikos koeficientas	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

4 Skirsnis

Ecai kredito rizikos vertinimų naudojimas nustatant rizikos koeficientus

138 straipsnis

Bendrieji reikalavimai

Įstaiga gali pripažinti vieną ar daugiau ECAI, kurių paslaugomis galėtų naudotis nustatant turtui ir nebalansiniams straipsniams priskirtinus rizikos koeficientus. Įstaiga gali atsisakyti savo pripažintos ECAI. Įstaiga turi pagrįsti tą atsisakymą, jei esama konkrečių požymių, kad tuo atsisakymu ketinama sumažinti kapitalo pakankamumo reikalavimus. Kredito rizikos vertinimai neturi būti naudojami pasirinktinai. Įstaiga naudoja užsakomuosius kredito rizikos vertinimus. Tačiau ji gali naudoti neužsakomuosius kredito rizikos vertinimus, jei EBI patvirtina, kad ECAI neužsakomieji kredito rizikos vertinimai savo kokybe nesiskiria nuo šios ECAI užsakomųjų kredito rizikos vertinimų. EBI nepriima šio patvirtinimo arba jį panaikina visų pirma tais atvejais, jei ECAI naudojo neužsakomąjį kredito rizikos vertinimą siekdama daryti spaudimą reitinguojamam subjektui, kad gautų užsakymą kredito rizikos vertinimui atlikti ar kitoms paslaugoms teikti. Naudodamos kredito rizikos vertinimą įstaigos laikosi šių reikalavimų:

a) įstaiga, kuri nusprendžia ECAI nustatytus kredito rizikos vertinimus naudoti tam tikrai pozicijų klasei, turi nuosekliai taikyti tuos kredito rizikos vertinimus visoms tai klasei priskirtoms pozicijoms;

b) įstaiga, kuri nusprendžia naudoti ECAI nustatytus kredito rizikos vertinimus, turi juos nepertraukiamai ir nuosekliai taikyti visą laiką;

c) įstaiga turi taikyti tik tuos ECAI nustatytus kredito rizikos vertinimus, kuriuose atsižvelgiama į visas sumas: tiek pagrindinę sumą, tiek su ja susijusias palūkanas;

▼B

d) jei reitinguojama pozicija turi tik vieną pripažintos ECAI kredito rizikos vertinimą, šis kredito rizikos vertinimas naudojamas nustatant tos pozicijos rizikos koeficientą;

e) jei reitinguojama pozicija turi du pripažintų ECAI kredito rizikos vertinimus ir jie abu atitinka skirtingus rizikos koeficientus, priskiriamas aukštesnis rizikos koeficientas;

f) jei reitinguojama pozicija turi daugiau nei du pripažintų ECAI kredito rizikos vertinimus, remiamasi dviem vertinimais, kuriais nustatomi du mažiausi rizikos koeficientai. Jei du mažiausieji rizikos koeficientai skiriasi, priskiriamas didesnysis. Jei du mažiausieji rizikos koeficientai sutampa, tas rizikos koeficientas ir priskiriamas.

139 straipsnis

Emitento ir emisijos kredito rizikos vertinimas

1. Kai egzistuoja tam tikros emisijos programos ar priemonės, kuriai priklauso poziciją sudarantis straipsnis, kredito rizikos vertinimas, nustatant tam straipsniui priskirtiną rizikos koeficientą, naudojamas tas kredito rizikos vertinimas.

2. Jei tam tikram straipsniui tiesiogiai taikomo kredito rizikos vertinimo nėra, bet yra tam tikros emisijos programos ar priemonės, kurioms poziciją sudarantis straipsnis nepriklauso, kredito rizikos vertinimas arba bendras emitento kredito rizikos vertinimas, tas kredito rizikos vertinimas naudojamas bet kuriuo iš šių atvejų:

a) pagal jį nustatytas didesnis rizikos koeficientas, negu būtų nustatyta kitu atveju, ir atitinkamos pozicijos reitingas yra visais atžvilgiais lygiavertis arba žemesnis už tam tikros emisijos programos ar priemonės arba atitinkamai to emitento didesnio reitingo neužtikrintų pozicijų reitingą;

b) pagal jį nustatytas mažesnis rizikos koeficientas ir atitinkamos pozicijos reitingas visais atžvilgiais yra lygiavertis arba didesnis už tam tikros emisijos programos ar priemonės arba atitinkamai to emitento didesnio reitingo neužtikrintų pozicijų reitingą.

Visais kitais atvejais pozicijos laikomos nereitinguotomis.

3. Pagal 1 ir 2 dalis nekliudoma taikyti 129 straipsnio.

4. Įmonių grupei priklausančių emitentų kredito rizikos vertinimai negali būti naudojami kaip kito tai pačiai įmonių grupei priklausančio emitento kredito rizikos vertinimas.

140 straipsnis

Ilgalaikiai ir trumpalaikiai kredito rizikos vertinimai

1. Trumpalaikiai kredito rizikos vertinimai gali būti taikomi tik trumpalaikiam turtui ir nebalansiniams straipsniams, sudarantiems įstaigų ir įmonių pozicijas.

▼B

2. Bet kuris trumpalaikis kredito rizikos vertinimas taikomas tik tam straipsniui, su kuriuo jis yra susijęs, ir negali būti naudojamas jokių kitų straipsnių rizikos koeficientams nustatyti, išskyrus šiuos atvejus:

a) jei trumpalaikei reitinguotai priemonei priskiriamas 150 % rizikos koeficientas, visoms nereitinguotoms neužtikrintoms tiek trumpalaikėms, tiek ilgalaikėms to įsipareigojančiojo asmens pozicijoms taip pat priskiriamas 150 % rizikos koeficientas;

b) jei trumpalaikei reitinguotai priemonei priskiriamas 50 % rizikos koeficientas, jokiai nereitinguotai trumpalaikei pozicijai negali būti priskirtas mažesnis kaip 100 % rizikos koeficientas.

141 straipsnis

Straipsniai nacionaline ir užsienio valiutomis

Įsipareigojančiojo asmens nacionaline valiuta išreikštam straipsniui taikomas kredito rizikos vertinimas negali būti naudojamas kitos to paties įsipareigojančiojo asmens pozicijos, išreikštos užsienio valiuta, rizikos koeficientui nustatyti.

Kai pozicija atsiranda dėl įstaigos dalyvavimo daugiašalio plėtros banko, kurio kaip privilegijuoto kreditoriaus statusas pripažįstamas rinkoje, suteiktoje paskoloje, rizikos koeficientui nustatyti gali būti naudojamas straipsnio, išreikšto įsipareigojančiojo asmens nacionaline valiuta, kredito rizikos vertinimas.

3 SKYRIUS

Vidaus reitingais pagrįstas metodas

1 Skirsnis

Kompetentingų institucijų leidimas naudoti irb metodą

142 straipsnis

Apibrėžtys

1. Šiame skyriuje vartojamų terminų apibrėžtys:

1) reitingų sistema – visi metodai, procesai, kontrolės priemonės, duomenų rinkimo ir IT sistemos, kuriais užtikrinamas kredito rizikos vertinimas, pozicijų priskyrimas reitingų rangams ar grupėms ir tam tikros rūšies pozicijų įsipareigojimų neįvykdymo ir nuostolių įverčių kiekybinis įvertinimas;

2) pozicijų rūšis – vienodai valdomų pozicijų grupė, kuri susidarė dėl tam tikros rūšies priemonių ir gali būti skirta tik vienam subjektui arba vienam tam tikros grupės subjektų pogrupiui, jeigu kitų tos grupės subjektų tos rūšies pozicijos valdomos kitaip;

▼B

3) verslo padalinys – bet kuris organizaciniu arba teisiniu požiūriu atskiras subjektas, verslo linija, geografinė vieta;

▼C2

4) stambus finansų sektoriaus subjektas – bet kuris finansų sektoriaus subjektas, atitinkantis šias sąlygas:

▼B

a) jo bendras turtas, apskaičiuotas remiantis individualiu arba konsoliduotu pagrindu, yra 70 mlrd. EUR arba didesnis, kai turto dydžiui nustatyti naudojama naujausia audituota finansinė ataskaita arba konsoliduota finansinė ataskaita; ir

b) jam pačiam arba vienai iš jo patronuojamųjų įmonių taikomas prudencinis reglamentavimas Sąjungoje arba trečiosios valstybės, kurioje taikomi rizikos ribojimo priežiūros ir reguliavimo reikalavimai yra bent lygiaverčiai Sąjungoje taikomiems reikalavimams, kompetentingų institucijų įstatymai;

►C2 5) nereguliuojamasis finansų sektoriaus subjektas – bet kuris kitas subjektas, kuris nėra reguliuojamas finansų sektoriaus subjektas, ◄ bet jo pagrindinė veikla yra vienos ar daugiau rūšių veikla, nurodyta Direktyvos 2013/36/ES I priede arba Direktyvos 2004/39/EB I priede;

6) įsipareigojančiojo asmens rangas – rizikos kategorija reitingų sistemos įsipareigojančiojo asmens reitingų skalėje, kuriai, remiantis tiksliai apibrėžtais ir aiškiais reitingų kriterijais, priskiriami įsipareigojantieji asmenys ir pagal kurią apskaičiuojami įsipareigojimų neįvykdymo tikimybės (PD) įverčiai;

7) priemonės rangas – rizikos kategorija reitingų sistemos priemonių reitingų skalėje, kuriai, remiantis tiksliai apibrėžtais ir aiškiais reitingų kriterijais, priskiriamos pozicijos ir pagal kurią apskaičiuojami savi LGD įverčiai;

8) valdymo įmonė – subjektas, kuris kasdien valdo įsigytų gautinų sumų grupę arba pagrindines kredito pozicijas.

2. Šio straipsnio 1 dalies 4 punkto b papunkčio tikslais Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus ir laikydamasi 464 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, gali priimti sprendimą, ar trečioji valstybė taiko priežiūros ir reglamentavimo tvarką, kuri yra bent lygiavertė Sąjungoje taikomai tvarkai. Jeigu toks sprendimas nepriimamas, iki 2015 m. sausio 1 d. įstaigos gali toliau taikyti šioje dalyje išdėstytą tvarką trečiajai valstybei, jei atitinkamos kompetentingos institucijos iki 2014 m. sausio 1 d. yra patvirtinusios, kad ta trečioji valstybė atitinka šios tvarkos taikymo reikalavimus.

143 straipsnis

Leidimas naudoti IRB metodą

1. Jeigu įvykdomos šiame skyriuje nustatytos sąlygos, kompetentinga institucija leidžia įstaigoms apskaičiuoti savo pagal riziką įvertintų pozicijų sumas taikant vidaus reitingais pagrįstą metodą (toliau – IRB metodas).

▼B

2. Išankstinis leidimas naudoti IRB metodą, įskaitant savus LGD ir perskaičiavimo koeficientų įverčius, turi būti gautas dėl kiekvienos pozicijų klasės ir kiekvienos reitingų sistemos bei vidaus modelių metodų, taikomų nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms, ir kiekvieno metodo, taikomo LGD bei naudojamiems perskaičiavimo koeficientams įvertinti.

3. Įstaigos turi gauti išankstinį kompetentingų institucijų leidimą dėl:

a) reikšmingų reitingų sistemos arba vidaus modelių metodo, taikomo nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms, kurį naudoti įstaiga yra gavusi leidimą, taikymo masto pokyčių;

b) reikšmingų reitingų sistemos arba vidaus modelių metodo, taikomo nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms, kurį naudoti įstaiga yra gavusi leidimą, pokyčių.

Reitingų sistema turi būti taikoma visoms atitinkamos rūšies pozicijoms, kurioms ta reitingų sistema buvo sukurta.

4. Įstaigos kompetentingoms institucijoms praneša apie visus reitingų sistemų ir vidaus modelių metodų, taikomų nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms, pokyčius.

5. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose tiksliai nurodo veikiančios reitingų sistemos panaudojimo kitoms papildomoms pozicijoms, kurioms dar netaikoma reitingų sistema, ir reitingų sistemų arba vidaus modelių metodų, taikomų nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms pagal IRB metodą, pakeitimų reikšmingumo vertinimo sąlygas.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2013 m. gruodžio 31 d.

Komisijai deleguojama teisė priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

144 straipsnis

Kompetentingų institucijų atliekamas prašymo leisti naudoti IRB metodą vertinimas

1. Kompetentinga institucija pagal 143 straipsnį duoda leidimą įstaigai naudoti IRB metodą, taip pat taikyti savus LDG įverčius ir perskaičiavimo koeficientus tik tuomet, jeigu kompetentinga institucija įsitikina, kad šiame skyriuje, visų pirma 6 skirsnyje, nustatyti reikalavimai įvykdyti ir kad įstaigos naudojamos kredito rizikos pozicijų valdymo ir reitingavimo sistemos yra patikimos ir sąžiningai įgyvendinamos, be to, visų pirma, kad ta įstaiga kompetentingai institucijai priimtinu būdu įrodė, kad tenkinami šie standartai:

a) pagal įstaigos reitingų sistemas prasmingai įvertinamos įsipareigojančiojo asmens ir sandorio ypatybės, prasmingai diferencijuojama rizika, pateikiami tikslūs ir nuoseklūs kiekybiniai rizikos įverčiai;

▼B

b) vidaus reitingai bei įsipareigojimų neįvykdymo ir nuostolio įverčiai, naudojami nuosavų lėšų reikalavimui apskaičiuoti, taip pat susijusios sistemos ir procesai vaidina esminį vaidmenį įstaigoje valdant riziką ir priimant sprendimus, tvirtinant kreditus, paskirstant kapitalą viduje ir atliekant įmonių valdymo funkcijas;

c) įstaiga turi kredito rizikos kontrolės padalinį, atsakingą už jos reitingų sistemas, kuris yra pakankamai nepriklausomas ir jam nedaroma netinkama įtaka;

d) įstaiga renka ir kaupia visus svarbius duomenis, kad veiksmingai palaikytų savo kredito rizikos vertinimo ir valdymo procesą;

e) įstaiga dokumentais patvirtina savo reitingų sistemas, jų struktūros loginį pagrindą ir vertina jų patikimumą;

f) f) įstaiga patvirtino kiekvieną reitingų sistemą ir kiekvieną vidaus modelių metodą, taikomą nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms, per tinkamą laikotarpį, prieš gaudama leidimą šią reitingų sistemą arba vidaus modelių metodą naudoti nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms, per šį laikotarpį įvertino, ar reitingų sistema arba vidaus modelių metodai, taikomi nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms, atitinka reitingų sistemos arba vidaus modelių metodo, taikomo nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms, taikymo mastą, ir remdamasi jų įvertinimu atliko reikiamus šių reitingų sistemų arba vidaus modelių metodų, taikomų nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms, pakeitimus;

g) įstaiga naudodama IRB metodą apskaičiavo nuosavų lėšų reikalavimą, atsižvelgdama į rizikos parametrų įverčius, ir gali pateikti ataskaitą, kaip reikalaujama pagal 99 straipsnį;

h) įstaiga priskyrė ir toliau priskiria kiekvieną poziciją, kuriai taikoma reitingų sistema, tos reitingų sistemos reitingų rangui arba grupei; įstaiga priskyrė ir toliau priskiria kiekvieną poziciją, kuriai taikomas nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms taikomas metodas, šiam vidaus modelių metodui.

Reikalavimai dėl IRB metodo, taip pat savų LGD įverčių ir perskaičiavimo koeficientų naudojimo taip pat taikomi, kai įstaiga yra įdiegusi reitingų sistemą arba reitingų sistemoje naudojamą modelį, kurį ji nupirko iš pardavėjo, kuris yra trečioji šalis.

2. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose tiksliai nurodo vertinimo metodiką, kurią kompetentingos institucijos taiko vertindamos, ar įstaiga laikosi IRB metodo naudojimo reikalavimų.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. gruodžio 31 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10-14 straipsnius.

▼B

145 straipsnis

Ankstesnė IRB metodų naudojimo patirtis

1. Įstaiga, kuri teikia prašymą leisti naudoti IRB metodą, vertindama atitinkamų pozicijų klases pagal IRB metodą turi naudoti tokias reitingų sistemas, kurios didžiąja dalimi atitinka 6 skirsnyje nustatytus reikalavimus vidiniam rizikos vertinimui ir valdymui, ne trumpiau kaip trejus metus iki tol, kol įgyja teisę naudoti IRB metodą.

2. Įstaiga, teikdama prašymą naudoti savus LGD įverčius ir perskaičiavimo koeficientus, turi kompetentingoms institucijoms priimtinu būdu įrodyti, kad ji, vertindama ir naudodama savus LGD įverčius ir perskaičiavimo koeficientus, laikėsi didžiosios dalies 6 skirsnyje numatytų reikalavimų, keliamų saviems tų parametrų įverčiams, ne trumpiau kaip trejus metus iki tol, kol įgijo teisę naudoti savus LGD įverčius ir perskaičiavimo koeficientus.

3. Jeigu gavusi pradinį leidimą įstaiga pratęsia IRB metodo naudojimą, įstaigos patirtis turi būti pakankama 1 ir 2 dalyse nustatytiems reikalavimams įvykdyti dėl papildomai įtraukiamų pozicijų. Jeigu reitingų sistemos taikymas išplečiamas įtraukiant pozicijas, kurios reikšmingai skiriasi nuo dabartinio taikymo masto taip, kad negalima remtis prielaida, kad dabartinė patirtis yra pakankama reikalavimams pagal šias nuostatas įvykdyti dėl papildomų pozicijų, tai 1 ir 2 dalyse nustatyti reikalavimai papildomoms pozicijoms taikomi atskirai.

146 straipsnis

Priemonių, kurių reikia imtis, kai nustojama laikytis šiame skyriuje nustatytų reikalavimų

Jeigu įstaiga nebesilaiko šiame skyriuje nustatytų reikalavimų, ji apie tai praneša kompetentingai institucijai ir imasi vienos iš šių priemonių:

a) kompetentingai institucijai priimtinu būdu pateikia atitikties reikalavimams atkūrimo tinkamu laiku planą ir per laikotarpį sutartą su kompetentinga institucija šį planą įgyvendina;

b) kompetentingoms institucijoms priimtinu būdu įrodo, kad reikalavimų nesilaikymo poveikis yra nereikšmingas.

147 straipsnis

Pozicijos priskyrimo pozicijų klasėms metodika

1. Metodika, kuria įstaiga naudojasi, priskirdama pozicijas prie skirtingų pozicijų klasių, visuomet turi būti tinkama ir nuosekli.

2. Kiekviena pozicija priskiriama prie vienos iš šių pozicijų klasių:

a) centrinės valdžios institucijų ir centrinių bankų pozicijoms;

▼B

b) įstaigų pozicijoms;

c) įmonių pozicijoms;

d) mažmeninėms pozicijoms;

e) nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms;

f) pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas atitinkantiems straipsniams;

g) kitam ne kreditinių įsipareigojimų turtui.

3. Prie 2 dalies a punkte nurodytos pozicijų klasės priskiriamos šios pozicijos:

a) regioninės valdžios ir vietos valdžios institucijų pozicijos arba viešojo sektoriaus subjektų pozicijos, kurios pagal 115 ir 116 straipsnius priskiriamos prie centrinės valdžios institucijų pozicijų;

b) daugiašalių plėtros bankų pozicijos, nurodytos 117 straipsnio 2 dalyje;

c) tarptautinių organizacijų pozicijos, kurių rizikos koeficientas pagal 118 straipsnį yra 0 %.

4. Prie 2 dalies b punkte nurodytos pozicijų klasės priskiriamos šios pozicijos:

a) regioninės valdžios ir vietos valdžios institucijų pozicijos, kurios pagal 115 straipsnio 2 ir 4 dalis nėra vertinamos kaip centrinės valdžios institucijų pozicijos;

b) viešojo sektoriaus subjektų pozicijos, kurios pagal 116 straipsnio 4 dalį nėra vertinamos kaip centrinės valdžios institucijų pozicijos;

c) daugiašalių plėtros bankų pozicijos, kurių rizikos koeficientas pagal 117 straipsnį nėra 0 %; ir

d) finansų įstaigų pozicijos, kurios pagal 119 straipsnio 5 dalį yra vertinamos kaip įstaigų pozicijos.

5. Tam, kad pozicijas būtų galima priskirti prie mažmeninių pozicijų klasės, kuri nustatyta 2 dalies d punkte, jos turi atitikti šiuos kriterijus:

a) tai turi būti viena iš šių pozicijų:

i) vieno ar daugiau fizinių asmenų pozicijos;

ii) MVĮ pozicijos, su sąlyga, kad tokiu atveju visa suma, kurią įsipareigojantysis klientas ar grupė susijusių klientų skolingi įstaigai ir patronuojančiosioms įmonėms bei jos patronuojamosioms įmonėms, įskaitant bet kokią pradelstą poziciją, bet neįskaitant įkeistu nekilnojamuoju gyvenamosios paskirties turtu užtikrintų pozicijų, neturi viršyti 1 mln. EUR, remiantis įstaigos, kuri turėjo imtis reikiamų veiksmų tai patvirtinti, turima informacija;

▼B

b) įstaiga, valdydama savo riziką, šias pozicijas visuomet vertina nuosekliai ir vienodai;

c) jos nevaldomos taip individualiai, kaip tai daroma su pozicijomis, priklausančiomis įmonių pozicijų klasei;

d) kiekviena iš jų yra viena iš daugelio panašiai valdomų pozicijų.

Be pirmoje pastraipoje išvardytų pozicijų, minimalių finansinės nuomos įmokų dabartinę vertę reikia priskirti prie mažmeninių pozicijų klasės.

6. Prie 2 dalies e punkte nurodytos nuosavybės vertybinių popierių pozicijų klasės priskiriamos šios pozicijos:

a) ne skolos pozicijos, kuriose išreiškiami subordinuoti, likutiniai reikalavimai į emitento turtą arba pajamas;

b) skolos pozicijos ir kiti vertybiniai popieriai, partnerystės, išvestinės finansinės priemonės arba kitos priemonės, kurių ekonominė esmė panaši į a punkte nurodytų pozicijų.

7. Bet koks kreditinis įsipareigojimas, nepriskiriamas prie 2 dalies a, b, d, e ir f punktuose nurodytų pozicijų klasių, priskiriamas prie tos dalies c punkte nurodytos įmonių pozicijų klasės.

8. 2 dalies c punkte nurodytoje įmonių pozicijų klasėje įstaigos turi išskirti specializuoto skolinimo pozicijas, kurioms būdingi šie požymiai:

a) tai yra subjekto, kuris buvo specialiai sukurtas materialiajam turtui finansuoti arba valdyti, pozicija arba ekonominiu požiūriu panaši pozicija;

b) pagal sutarties sąlygas skolintojui suteikiama pakankamai teisių kontroliuoti turtą ir jo sukuriamas pajamas;

c) pirminis įsipareigojimo grąžinimo šaltinis – pajamos iš finansuojamo turto, o ne platesnės komercinės veiklos savarankiškos galimybės.

9. Likutinė turto, kuris yra finansinės nuomos objektas, vertė priskiriama prie 2 dalies g punkte nurodytų pozicijų klasės, išskyrus tą likutinės vertės dalį, kuri jau įtraukta į 166 straipsnio 4 dalyje nurodytą finansinės nuomos poziciją.

10. Pozicija, atsirandanti dėl užtikrinimo pagal n-tojo įsipareigojimų neįvykdymo krepšelio kredito išvestinę finansinę priemonę, priskiriama prie tos pačios klasės, nurodytos 2 dalyje, prie kurios būtų priskiriamos pozicijos krepšelyje, išskyrus atvejus, kai individualios pozicijos krepšelyje būtų priskiriamos prie įvairių pozicijų klasių – tada pozicija priskiriama prie įmonių pozicijų klasės, nurodytos 2 dalies c punkte.

▼B

148 straipsnis

IRB metodo taikymo įvairioms pozicijų klasėms ir verslo padaliniams sąlygos

1. Įstaigos ir bet kuri patronuojančioji įmonė bei jos patronuojamosios įmonės naudoja IRB metodą visoms pozicijoms, nebent yra gavusios kompetentingų institucijų leidimą nuolat naudoti standartizuotą metodą pagal 150 straipsnį.

Gavus kompetentingų institucijų išankstinį leidimą, IRB metodą galima nuosekliai taikyti įvairioms 147 straipsnyje nurodytoms pozicijų klasėms tame pačiame verslo padalinyje, įvairiuose tos pačios grupės verslo padaliniuose arba savų LGD įverčių arba perskaičiavimo koeficientų naudojimui įmonių, įstaigų, centrinės valdžios institucijų ir centrinių bankų pozicijų rizikos koeficientams apskaičiuoti.

Vertinant 147 straipsnio 5 dalyje nurodytą mažmeninių pozicijų klasę, IRB galima nuosekliai taikyti pozicijų kategorijoms, kurioms taikomos skirtingos koreliacijos, nurodytos 154 straipsnyje.

2. Kompetentingos institucijos nustato laikotarpį, per kurį reikalaujama, kad įstaiga ir bet kuri patronuojančioji įmonė ir jos patronuojamosios įmonės IRB metodą taikytų visoms pozicijoms. Šis laikotarpis, kompetentingų institucijų nuomone, turi būti pakankamas, atsižvelgiant į įstaigų arba bet kurios patronuojančiosios įmonės ir jos patronuojamųjų įmonių veiklos pobūdį ir veiklos mastą bei į įgyvendintinų reitingų sistemų skaičių ir pobūdį.

3. Įstaigos IRB metodą įgyvendina pagal kompetentingų institucijų nustatytas sąlygas. Kompetentinga institucija šias sąlygas nustato taip, kad jomis būtų užtikrinta, kad 1 dalyje numatytas lankstumas nebūtų naudojamas pasirinktinai, siekiant sumažinti nuosavų lėšų reikalavimą toms pozicijų klasėms ar verslo padaliniams, kuriems dar tik bus taikomas IRB metodas ar naudojami savi LGD įverčiai ir perskaičiavimo koeficientai.

4. Įstaigos, kurios IRB metodą pradėjo naudoti tik po 2013 m. sausio 1 d. arba kurių iki tos dienos kompetentingos institucijos reikalavo turėti galimybę savo kapitalo reikalavimus apskaičiuoti pagal standartizuotą metodą, turi išlaikyti galimybę įgyvendinimo laikotarpiu, kol kompetentingos institucijos joms praneš, kad pakankamai užtikrintai įsitikino, kad IRB metodo įgyvendinimas bus užbaigtas, kapitalo poreikį visoms jų pozicijoms skaičiuoti pagal standartizuotą metodą.

5. Įstaiga, kuriai leidžiama bet kuriai pozicijų klasei taikyti IRB metodą, taiko IRB metodą nuosavybės vertybinių popierių pozicijų klasei, nustatytai 147 straipsnio 2 dalies e punkte, išskyrus tuos atvejus, kai tai įstaigai leidžiama taikyti standartizuotą metodą nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms pagal 150 straipsnį ir kito nekreditinių įsipareigojimų turto pozicijų klasei, nustatytai 147 straipsnio 2 dalies g punkte.

6. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose tiksliai nurodo sąlygas, kuriomis kompetentingos institucijos nustato atitinkamą IRB metodo nuosekliojo įdiegimo pobūdį ir grafiką visose pozicijų klasėse, nurodytose 3 dalyje.

▼B

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. gruodžio 31 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

149 straipsnis

Grįžimo prie paprastesnių metodų naudojimo sąlygos

1. Įstaiga, kuri IRB metodą taiko konkrečiai pozicijų klasei arba pozicijų rūšiai, nenustoja naudoti to metodo ir vietoj jo nenaudoja standartizuoto metodo pagal riziką įvertintų pozicijų sumoms apskaičiuoti, nebent įvykdomos šios sąlygos:

a) įstaiga kompetentingai institucijai priimtinu būdu įrodė, kad standartizuoto metodo naudoti nesiūloma dėl to, kad siekiama sumažinti įstaigos nuosavų lėšų reikalavimą, ir dėl to, kad šis metodas yra būtinas atsižvelgiant į įstaigos visų šios rūšies pozicijų pobūdį bei sudėtingumą ir kad tai neturėtų reikšmingo neigiamo poveikio įstaigos mokumui arba jos gebėjimui veiksmingai valdyti riziką;

b) įstaiga gavo išankstinį kompetentingos institucijos leidimą.

2. Įstaigos, pagal 151 straipsnio 9 dalį gavusios leidimą naudoti savus LGD įverčius ir perskaičiavimo koeficientus, negali sugrįžti prie 151 straipsnio 8 dalyje nurodytų LGD įverčių ir perskaičiavimo koeficientų naudojimo, nebent įvykdomos šios sąlygos:

a) įstaiga kompetentingai institucijai priimtinu būdu įrodė, kad konkrečiai pozicijų klasei arba pozicijų rūšiai taikyti 151 straipsnio 8 dalyje nustatytų LGD ir perskaičiavimo koeficientų nesiūloma dėl to, kad siekiama sumažinti įstaigos nuosavų lėšų reikalavimą, ir dėl to, kad šis metodas yra būtinas atsižvelgiant į įstaigos visų šios rūšies pozicijų pobūdį bei sudėtingumą ir kad tai neturėtų reikšmingo neigiamo poveikio įstaigos mokumui arba jos gebėjimui veiksmingai valdyti riziką;

b) įstaiga gavo išankstinį kompetentingos institucijos leidimą.

3. 1 ir 2 dalis taikomos laikantis kompetentingų institucijų pagal 148 straipsnį nustatyto IRB metodo įdiegimo sąlygų ir 150 straipsnyje nurodyto nuolatinio dalinio taikymo leidimo sąlygų.

150 straipsnis

Nuolatinio dalinio taikymo sąlygos

1. Jei įstaigos yra gavusios kompetentingų institucijų išankstinį leidimą, tos įstaigos, kurioms leista naudoti IRB metodą apskaičiuojant vienos ar daugiau pozicijų klasių pagal riziką įvertintų pozicijų sumas ir tikėtino nuostolio sumas, standartizuotą metodą gali taikyti šioms pozicijoms:

▼B

a) 147 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytai pozicijų klasei, kai reikšmingų sandorio šalių skaičius yra ribotas ir įstaigai būtų pernelyg sunku taikyti reitingų sistemą šioms sandorio šalims;

b) 147 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytai pozicijų klasei, kai reikšmingų sandorio šalių skaičius yra ribotas ir įstaigai būtų pernelyg sunku taikyti reitingų sistemą šioms sandorio šalims;

c) pozicijoms sistemiškai nereikšminguose verslo padaliniuose, taip pat pozicijų klasėms arba pozicijų rūšims, kurių dydis ir numanomos rizikos pobūdis yra nereikšmingi;

d) valstybių narių centrinės valdžios institucijų ir centrinių bankų bei jų regioninės ir vietos valdžios institucijų bei administracinių įstaigų ir viešojo sektoriaus subjektų pozicijoms su sąlyga, kad:

i) dėl specifinės valstybinės santvarkos nėra rizikos skirtumų tarp tos centrinės valdžios institucijos ir centrinio banko pozicijų ir tų kitų pozicijų; ir

▼C2

ii) centrinės valdžios institucijos ir centrinio banko pozicijoms priskiriamas 0 % rizikos koeficientas pagal 114 straipsnio 2 arba 4 dalis arba 495 straipsnio 2 dalį;

▼B

e) įstaigos sandorio šalies, kuri yra jos patronuojančioji įmonė, patronuojamoji įmonė ar patronuojančios įmonės patronuojamoji įmonė, pozicijoms, su sąlyga, kad ši sandorio šalis yra įstaiga ar finansų kontroliuojančioji bendrovė, mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, finansų įstaiga, turto valdymo bendrovė ar papildomas paslaugas teikianti įmonė, kurioms taikomi atitinkami rizikos ribojimo reikalavimai, arba įmonė, susijusi su ja santykiais, kaip apibrėžta Direktyvos 83/349/EEB 12 straipsnio 1 dalyje;

f) įstaigų, kurios atitinka 113 straipsnio 7 dalyje nustatytus reikalavimus, pozicijoms;

g) subjektų, kurių kreditiniams įsipareigojimams pagal 2 skyrių yra priskirtas 0 % rizikos koeficientas (įskaitant tuos valstybės remiamus subjektus, kuriems galima taikyti 0 % rizikos koeficientą), nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms;

h) nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms, susidariusioms pagal teisės aktuose numatytas programas, skirtas remti konkrečius ekonomikos sektorius, pagal kurias įstaigai suteikiamos didelės subsidijos investicijoms ir kuriose numatyta tam tikros formos investicijų į nuosavybės vertybinius popierius valstybinė priežiūra ir apribojimai, o IRB metodo tokioms pozicijoms galima netaikyti tik tol, kol jų bendra vertė neviršija 10 % nuosavų lėšų limito;

i) 119 straipsnio 4 dalyje nurodytoms pozicijoms, atitinkančioms joje nurodytas sąlygas;

▼B

j) valstybės garantijoms ir valstybės perdraustoms garantijoms, nurodytoms 215 straipsnio 2 dalyje.

Kompetentingos institucijos standartizuotą metodą leidžia taikyti pirmos pastraipos g ir h punktuose nurodytoms nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms, kurioms tokią tvarką leista taikyti kitose valstybėse narėse. EBI savo interneto svetainėje paskelbia ir reguliariai atnaujina tuose punktuose nurodytų pozicijų, kurioms turi būti taikomas standartizuotas metodas, sąrašą.

2. 1 dalies tikslais įstaigos nuosavybės vertybinių popierių pozicijų klasė yra reikšminga, jei jos bendra vertė, ►C2 atėmus nuosavybės vertybinių popierių pozicijas, susidariusias pagal teisės aktuose numatytas programas, kaip nurodyta 1 dalies h punkte, ◄ viršija 10 % įstaigos nuosavų lėšų, skaičiuojant vidutiniškai per praėjusius metus. Jeigu tokių nuosavybės vertybinių popierių pozicijų skaičius yra mažesnis kaip 10 atskirų dalių, ta ribinė vertė yra 5 % įstaigos nuosavų lėšų.

3. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose tiksliai nurodo 1 dalies a, b ir c punktų taikymo sąlygas.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. gruodžio 31 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

4. 2018 m. EBI paskelbia gaires dėl 1 dalies d punkto taikymo, kuriose rekomenduoja bendro balanso ir (arba) pagal riziką įvertinto turto, kuris turi būti apskaičiuojamas laikantis standartizuoto metodo, procentinių dydžių ribas.

Tos gairės priimamos pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį.

2 Skirsnis

Pagal riziką įvertintų pozicijų sumų apskaičiavimas

1 Poskirsnis

Pagal pozicijų klasės rūšį taikoma tvarka

151 straipsnis

Pagal pozicijų klasę taikoma tvarka

1. Pagal riziką įvertintų prie vienos iš 147 straipsnio 2 dalies a–e ir g punktuose nurodytų pozicijų klasių priskirtų kredito rizikos pozicijų sumos, jei neatskaitomos iš nuosavų lėšų, apskaičiuojamos pagal 2 poskirsnį, išskyrus jei šios pozicijos atskaitomos iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo, papildomų 1 lygio arba 2 lygio straipsnių.

▼B

2. Vertinant įsigytų gautinų sumų sumažėjimo riziką, pagal riziką įvertintų pozicijų sumos apskaičiuojamos pagal 157 straipsnį. Jei įstaiga dėl įsipareigojimų neįvykdymo rizikos ir gautinų sumų sumažėjimo rizikos turi neapribotą regreso teisę į įsigytų gautinų sumų pardavėją, įsigytoms gautinoms sumoms šio straipsnio, 152 straipsnio ir 158 straipsnio 1–4 dalių nuostatos netaikomos, o pozicija laikoma užtikrinta.

3. Vertinant kredito riziką ir gautinų sumų sumažėjimo riziką, pagal riziką įvertintų pozicijų sumos apskaičiuojamos remiantis atitinkamais su konkrečia pozicija susijusiais parametrais. Jie apima PD, LGD, terminą (toliau – M) ir pozicijos vertę. PD ir LGD galima vertinti atskirai arba kartu pagal 4 skirsnį.

4. Vertindamos visų pozicijų, priklausančių 147 straipsnio 2 dalies e punkte nurodytai nuosavybės vertybinių popierių pozicijų klasei, kredito riziką, įstaigos pagal riziką įvertintų pozicijų sumas apskaičiuoja pagal 155 straipsnį. Įstaigos gali taikyti 155 straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatytus metodus, jei jos yra gavusios kompetentingų institucijų išankstinį leidimą. Kompetentingos institucijos leidžia įstaigai taikyti 155 straipsnio 4 dalyje nurodytą vidaus modelių metodą, jeigu įstaiga atitinka 6 skirsnio 4 poskirsnyje nustatytus reikalavimus.

5. Vertinant specializuoto skolinimo pozicijų kredito riziką, pagal riziką įvertintų pozicijų sumos apskaičiuojamos pagal 153 straipsnio 5 dalį.

6. Įstaigos, vertindamos pozicijas, priklausančias 147 straipsnio 2 dalies a–d punktuose nurodytoms pozicijų klasėms, naudoja savus PD įverčius, vadovaudamosi 143 straipsniu ir 6 skirsniu.

7. Įstaigos, vertindamos pozicijas, priklausančias 147 straipsnio 2 dalies d punkte nurodytai pozicijų klasei, naudoja savus LGD įverčius ir perskaičiavimo koeficientus, vadovaudamosi 143 straipsniu ir 6 skirsniu.

8. Įstaigos, vertindamos pozicijas, priklausančias 147 straipsnio 2 dalies a–c punktuose nurodytoms pozicijų klasėms, taiko LGD įverčius, nurodytus 161 straipsnio 1 dalyje, ir perskaičiavimo koeficientus, nurodytus 166 straipsnio 8 dalies a–d punktuose, nebent joms leista šių pozicijų klasėms naudoti savus LGD įverčius ir perskaičiavimo koeficientus pagal 9 dalį.

9. Įstaigoms vertinant visas pozicijas, priklausančias 147 straipsnio 2 dalies a–c punktuose nurodytoms pozicijų klasėms, kompetentinga institucija gali leisti naudoti savus LGD įverčius ir perskaičiavimo koeficientus vadovaujantis 143 straipsniu ir 6 skirsniu.

10. Vertinant pakeistas vertybiniais popieriais pozicijas ir pozicijas, priklausančias 147 straipsnio 2 dalies f punkte nurodytai pozicijų klasei, pagal riziką įvertintų pozicijų sumos apskaičiuojamos vadovaujantis 5 skyriumi.

▼B

152 straipsnis

Pozicijoms, kurias sudaro KIS investiciniai vienetai arba akcijos, taikoma tvarka

1. Kai pozicijos, kurias sudaro KIS investiciniai vienetai arba akcijos, atitinka 132 straipsnio 3 dalyje nustatytus kriterijus ir įstaigai yra žinomos visos KIS pagrindinės pozicijos ar jų dalys, įstaiga peržiūri tas pagrindines pozicijas, kad galėtų apskaičiuoti pagal riziką įvertintų pozicijų sumas ir tikėtino nuostolio sumas, vadovaudamasi šiame skyriuje nurodytais metodais.

Jeigu KIS pagrindinė pozicija pati yra pozicija, kurią sudaro kito KIS investiciniai vienetai arba akcijos, pirmoji įstaiga taip pat peržiūri kito KIS pagrindines pozicijas.

2. Kai įstaiga neatitinka sąlygų, kad galėtų taikyti metodus, nurodytus šiame skyriuje, visų KIS pagrindinių pozicijų arba jų dalių pagal riziką įvertintų pozicijų sumos ir tikėtino nuostolio sumos apskaičiuojamos vadovaujantis šiais metodais:

a) pozicijoms, kurios priklauso nuosavybės vertybinių popierių pozicijų klasei, nurodytai 147 straipsnio 2 dalies e punkte, įstaigos taiko paprastąjį rizikos koeficientų metodą, nustatytą 155 straipsnio 2 dalyje;

b) visoms kitoms 1 dalyje nurodytoms pagrindinėms pozicijoms įstaigos taiko 2 skyriuje nustatytą standartizuotą metodą, laikydamosi šių sąlygų:

   i) pozicijoms, kurioms taikomas konkretus nereitinguotų pozicijų rizikos koeficientas arba kredito kokybės žingsnis, pagal kurį tam tikrai pozicijų klasei priskiriamas didžiausias rizikos koeficientas – rizikos koeficientas dauginamas iš dviejų, bet negali būti didesnis kaip 1 250 %;

   ii) visoms kitoms pozicijoms – rizikos koeficientas dauginamas iš 1,1 ir negali būti mažesnis už 5 %.

Jeigu a punkto tikslais įstaiga negali atskirti privataus kapitalo nuosavybės vertybinių popierių, nuosavybės vertybinių popierių, kuriais prekiaujama biržoje, ir kitų nuosavybės vertybinių popierių pozicijų, ji laiko tokias pozicijas kitomis nuosavybės vertybinių popierių pozicijomis. Kai šios pozicijos kartu su įstaigos tiesioginėmis tai pozicijų klasei priklausančiomis pozicijomis nėra reikšmingos, kaip apibrėžta 150 straipsnio 2 dalyje, 150 straipsnio 1 dalis gali būti taikoma, jei tai leido kompetentingos institucijos.

►C2 3. Jei pozicijos, kurias sudaro KIS investiciniai vienetai arba akcijos, neatitinka 132 straipsnio 3 dalyje nustatytų kriterijų, arba kai įstaigai nėra žinomos visos KIS pagrindinės pozicijos arba KIS investicinio vieneto ar akcijos, kurie patys yra KIS pagrindinė pozicija, pagrindinės pozicijos, įstaiga ◄ peržiūri tas pagrindines pozicijas ir apskaičiuoja pagal riziką įvertintų pozicijų sumas ir tikėtino nuostolio sumas, naudodamos 155 straipsnio 2 dalyje nurodytą paprastąjį rizikos koeficientų metodą.

▼B

Jeigu įstaiga negali atskirti privataus kapitalo nuosavybės vertybinių popierių, nuosavybės vertybinių popierių, kuriais prekiaujama biržoje, ir kitų nuosavybės vertybinių popierių pozicijų, ji laiko tokias pozicijas kitomis nuosavybės vertybinių popierių pozicijomis. Pozicijas, kurias sudaro ne nuosavybės vertybiniai popieriai, ji priskiria prie kitų nuosavybės vertybinių popierių klasės.

4. Kaip alternatyvą 3 dalyje aptartam metodui, įstaigos vidutines pagal riziką įvertintų pozicijų sumas gali apskaičiuoti pačios arba pasikliauti toliau išvardytų trečiųjų šalių skaičiavimais ir ataskaita apie vidutines pagal riziką įvertintų pozicijų sumas, remdamosi KIS pagrindinėmis pozicijomis ir atsižvelgdamos į 2 dalies a ir b punktuose nurodytus metodus:

a) KIS depozitoriumo arba finansų įstaigos, jeigu KIS investuoja tik į vertybinius popierius ir visus vertybinius popierius saugo tame depozitoriume arba finansų įstaigoje;

b) kitų KIS atveju KIS valdymo bendrovės, jei KIS valdymo bendrovė atitinka 132 straipsnio 3 dalies a punkte nustatytus kriterijus.

Šio skaičiavimo tikslumą patvirtina išorės auditorius.

5. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose tiksliai nurodo sąlygas, kuriomis kompetentingos institucijos gali leisti įstaigoms taikyti 150 straipsnio 1 dalyje nurodytą standartizuotą metodą pagal šio straipsnio 2 dalies b punktą.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. birželio 30 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

2 Poskirsnis

Pagal riziką įvertintų pozicijų sumų apskaičiavimas kredito rizikai įvertinti

153 straipsnis

Pagal riziką įvertintų įmonių, įstaigų, centrinės valdžios institucijų ir centrinių bankų pozicijų sumos

1. Laikantis 2, 3 ir 4 dalyse nustatytos specialios tvarkos, pagal riziką įvertintų įmonių, įstaigų, centrinės valdžios institucijų ir centrinių bankų pozicijų sumos apskaičiuojamos pagal šią formulę:

Pagal riziką įvertintų pozicijų suma = RW pozicijos vertė

čia rizikos koeficientas RW apskaičiuojamas taip:

i) jei PD = 0, RW yra 0;

▼B

ii) jei PD = 1, t. y. neįvykdytoms pozicijoms:

— kai įstaigos taiko 161 straipsnio 1 dalyje nustatytas LGD vertes, RW yra 0;

— kai įstaigos taiko savus LGD įverčius, RW apskaičiuojamas pagal šią formulę:
$RW = \max\{0{,}12{,}5\ (LGD - EL_{BE})\}$;

kai tiksliausias tikėtino nuostolio įvertinimas (toliau – EL_{BE}) yra įstaigos tiksliausias tikėtino nuostolio įvertinimas neįvykdytai pozicijai pagal 181 straipsnio 1 dalies h punktą;

iii) jei $0 < PD < 1$

$$RW = \left(LGD \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999)\right) - LGD \cdot PD\right) \cdot \frac{1 + (M - 2{,}5) \cdot b}{1 - 1{,}5 \cdot b} \cdot 12{,}5 \cdot 1{,}06$$

čia:

N(x) = standartinio normaliojo atsitiktinio kintamojo kumuliatyvinė pasiskirstymo funkcija (t. y. tikimybė, kad normalusis atsitiktinis kintamasis, kurio vidurkis lygus nuliui, o dispersija – vienetui, yra mažesnis arba lygus x);

G(Z) = standartinio normaliojo atsitiktinio kintamojo atvirkštinė kumuliatyvinė pasiskirstymo funkcija (t. y. tokia x vertė, kad N(x) = z);

R = žymi koreliacijos koeficientą ir apibrėžiamas formule:

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}}\right)$$

b = termino veiksnys, kuris apibrėžiamas pagal formulę:

$$b = (0.11852 - 0.05478 \cdot \ln(PD))^2.$$

2. Visų stambių finansų sektoriaus subjektų atveju 1 dalies iii punkte nurodytas koreliacijos koeficientas dauginamas iš 1,25. ►C2 Visų nereguliuojamųjų finansų sektoriaus subjektų pozicijų atveju atitinkamai 1 dalies iii punkte ir 4 dalyje nustatyti koreliacijos koeficientai dauginami iš 1,25. ◄

3. Pagal riziką įvertinta kiekvienos 202 ir 217 straipsniuose nustatytus reikalavimus atitinkančios pozicijos suma gali būti pakoreguota pagal šią formulę:

$$\text{Pagal riziką įvertintų pozicijų suma} = RW \cdot \text{pozicijų vertė} \cdot (0.15 + 160 \cdot PD_{pp})$$

čia:

PD_{pp} = užtikrinimo teikėjo PD.

▼B

RW (rizikos koeficiento funkcija) turi būti skaičiuojama pagal 1 punkte nurodytą atitinkamą rizikos koeficiento formulę pozicijai, įsipareigojančiojo asmens PD (įsipareigojimų neįvykdymo tikimybę) bei palyginamos tiesioginės pozicijos LGD (nuostolį įsipareigojimų neįvykdymo atveju) užtikrinimo teikėjui. Termino veiksnys b skaičiuojamas naudojantis žemesniąja verte iš užtikrinimo teikėjo PD ir įsipareigojančiojo asmens PD.

4. Įmonių pozicijoms, kai konsoliduotos įmonių grupės, kurios narė yra ta įmonė, bendra metinių pardavimų suma yra mažesnė kaip 50 mln. EUR, įstaigos gali taikyti šią 1 dalies iii punkte nurodytą koreliacijos formulę įmonių pozicijų rizikos koeficientams apskaičiuoti. Šioje formulėje S reiškia bendrą metinių pardavimų sumą milijonais eurų, kai 5 mln. EUR ≤ S ≤ 50 mln. EUR. Kai apskaitytų metinių pardavimų suma yra mažesnė už 5 mln. EUR, laikoma, kad ji lygi 5 mln. EUR. Įsigytoms gautinoms sumoms bendra metinių pardavimų suma yra svertinis individualių grupės pozicijų vidurkis.

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}}\right) - 0.04 \cdot \left(1 - \frac{\min\{\max\{5, S\}, 50\} - 5}{45}\right)$$

Kai bendra metinių pardavimų suma nėra reikšmingas įmonės dydžio rodiklis, o bendra turto suma yra reikšmingesnis rodiklis už bendrą metinių pardavimų sumą, įstaigos visą metinių pardavimų sumą pakeičia konsoliduotos įmonių grupės bendra turto suma.

5. Specializuoto skolinimo pozicijoms, kai įstaiga negali įvertinti PD arba įstaigos PD įverčiai neatitinka 6 skirsnyje nustatytų reikalavimų, įstaiga rizikos koeficientus toms pozicijoms priskiria pagal 1 lentelę:

1 lentelė

Terminas iki sandorio galiojimo pabaigos	1 kategorija	2 kategorija	3 kategorija	4 kategorija	5 kategorija
Mažiau kaip 2,5 metų	50 %	70 %	115 %	250 %	0 %
2,5 metų arba daugiau	70 %	90 %	115 %	250 %	0 %

Priskirdamos rizikos koeficientus specializuoto skolinimo pozicijoms, įstaigos atsižvelgia į šiuos veiksnius: finansinį stiprumą, politinę ir teisinę aplinką, sandorio ir (arba) turto ypatybes, rėmėjo ir vykdytojo stiprumą, įskaitant bet kurio viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės subjekto pajamų srautą, ir užtikrinimo priemonių visumą.

6. Vertinant pagal įsigytas įmonių gautinas sumas, įstaigos turi atitikti 184 straipsnyje nustatytus reikalavimus. Jei įsigytos įmonių gautinos sumos papildomai atitinka 154 straipsnio 5 dalyje nustatytas sąlygas ir jei įstaigai būtų pernelyg sunku taikyti kiekybinio rizikos vertinimo standartus, taikomus įmonių pozicijoms, kaip nurodyta 6 skirsnyje, toms gautinoms sumoms gali būti taikomi 6 skirsnyje nustatyti kiekybinio mažmeninių pozicijų rizikos vertinimo standartai.

▼B

7. Vidaus reitingais pagrįstoje pakeitimo vertybiniais popieriais sistemoje įsigytoms įmonių gautinoms sumoms grąžintini pirkimo diskontai, užtikrinimo priemonės ar dalinės garantijos, kurios suteikia pirmojo nuostolio apsaugą nuostolių, patirtų dėl įsipareigojimų neįvykdymo, atvejais, nuostolių dėl sumažėjimo atvejais arba abiem atvejais, gali būti laikomos pirmojo nuostolio pozicijomis.

8. Kai įstaiga teikia kredito užtikrinimą tam tikram pozicijų skaičiui su sąlyga, kad n-tasis įsipareigojimų, susijusių su tomis pozicijomis, neįvykdymas nulemia mokėjimą ir dėl tokio kredito įvykio sutartis nutraukiama, ir jei produktas turi ECAI suteiktą išorinį kredito rizikos vertinimą, taikomi 5 skyriuje nustatyti rizikos koeficientai. Jei ECAI nėra suteikusi reitingo produktui, į krepšelį įtrauktų pozicijų rizikos koeficientai sudedami, neįtraukiant n-1 pozicijų, kai tikėtino nuostolio sumos, padaugintos iš 12,5, ir pagal riziką įvertintų pozicijų suma neviršija kredito išvestinės finansinės priemonės suteikto užtikrinimo nominaliosios vertės, padaugintos iš 12,5. n-1 pozicijos, kurios neturi būti sumuojamos, nustatomos remiantis principu, kad įtraukiamos tos pozicijos, kurių kiekviena sukuria mažesnę pagal riziką įvertintų pozicijų sumą nei bet kuri į sumavimą įtraukta pozicija. Į krepšelį įtrauktoms pozicijoms, kurių rizikos koeficiento nustatyti pagal IRB metodą įstaiga negali, taikomas 1 250 % rizikos koeficientas.

9. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose tiksliai nurodo, kaip įstaigos atsižvelgia į 5 dalies antroje pastraipoje nurodytus veiksnius priskirdamos rizikos koeficientus specializuoto skolinimo pozicijoms.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. gruodžio 31 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

154 straipsnis

Pagal riziką įvertintų mažmeninių pozicijų sumos

1. Pagal riziką įvertintų mažmeninių pozicijų sumos apskaičiuojamos pagal šią formulę:

$$\textit{Pagal riziką vertintų pozicijų suma} = RW \cdot \textit{pozicijos vertė}$$

čia rizikos koeficientas RW apskaičiuojamas taip:

i) jei PD – 1, t. y. neįvykdytų pozicijų atveju RW apskaičiuojamas pagal šią formulę:

$$RW = \max\{0\ ,12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\};$$

čia EL_{BE} yra įstaigos tiksliausias tikėtino nuostolio dėl neįvykdytos pozicijos įvertis pagal 181 straipsnio 1 dalies h punktą;

▼B

ii) jei 0 < PD < 1, t. y. bet kurios galimos PD vertės atveju, išskyrus pagal i punktą,

$$RW = \left(LGD \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12{,}5 \cdot 1{,}06$$

čia

N(x) = standartinio normaliojo atsitiktinio kintamojo kumuliatyvinė pasiskirstymo funkcija (t. y. tikimybė, kad normalusis atsitiktinis kintamasis, kurio vidurkis lygus nuliui, o dispersija – vienetui, yra mažesnis arba lygus x);

G(Z) = standartinio normaliojo atsitiktinio kintamojo atvirkštinė kumuliatyvinė pasiskirstymo funkcija (t. y. tokia x vertė, kad N(x) = z);

R = koreliacijos koeficientas, apskaičiuojamas taip:

$$R = 0.03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0.16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} \right)$$

2. Pagal riziką įvertintų pozicijų suma kiekvienai MVĮ, kaip nurodyta 147 straipsnio 5 dalyje, pozicijai, kuri atitinka 202 ir 217 straipsniuose nustatytus reikalavimus, gali būti skaičiuojama pagal 153 straipsnio 3 dalį.

3. Nekilnojamuoju turtu užtikrintoms mažmeninėms pozicijoms 0,15 dydžio koreliacijos koeficientas R pakeičia dydį, gaunamą pagal koreliacijos formulę, pateiktą 1 dalyje.

4. Reikalavimus atitinkančioms atnaujinamoms mažmeninėms pozicijoms pagal a–e punktus 0,04 dydžio koreliacijos koeficientas R pakeičia dydį, gaunamą pagal koreliacijos formulę, pateiktą 1 dalyje.

Pozicijos laikomos reikalavimus atitinkančiomis atnaujinamomis mažmeninėmis pozicijomis, jei jos atitinka šias sąlygas:

a) tai fizinių asmenų pozicijos;

b) pozicijos yra atnaujinamos, neužtikrintos ir joms taikoma sąlyga, kad tiek, kiek jos nėra panaudojamos iš karto ir besąlygiškai, yra įstaigos anuliuojamos. Šiomis aplinkybėmis atnaujinamos pozicijos apibrėžiamos kaip pozicijos, kai klientų neapmokėtiems likučiams leidžiama svyruoti atsižvelgiant į jų sprendimą skolintis ir skolą grąžinti, laikantis įstaigos nustatyto limito. Nepanaudoti įsipareigojimai gali būti laikomi besąlygiškai anuliuojamais, jei sąlygos leidžia įstaigai juos visiškai anuliuoti, laikantis vartotojų apsaugos ir susijusių teisės aktų;

c) portfelio sudėtinėje dalyje maksimali pozicija vienam fiziniam asmeniui yra ne didesnė kaip 100 000 EUR;

▼B

d) šioje dalyje pateikta koreliacijos formulė taikoma tik tiems portfeliams, kuriems buvo būdingas mažas nuostolių lygio kintamumas, palyginti su jų vidutiniu nuostolių lygiu, ypač mažų PD intervaluose;

e) pozicijos laikymas reikalavimus atitinkančia atnaujinama mažmenine pozicija yra suderinamas su portfelio sudėtinės dalies pagrindinėmis rizikos ypatybėmis.

Užtikrintų kredito priemonių, susijusių su sąskaita, į kurią pervedamas atlygis, atveju nukrypstama nuo b punkte apibrėžtos sąlygos, jog pozicija turi būti neužtikrinta. Šiuo atveju, atliekant LGD įvertinimą, neatsižvelgiama į atgautas iš užtikrinimo priemonės sumas.

Kompetentingos institucijos peržiūri santykinį nuostolių lygio kintamumą reikalavimus atitinkančiose atnaujinamose mažmeninėse portfelio sudėtinėse dalyse bei visą reikalavimus atitinkantį atnaujinamą mažmeninį portfelį ir su kitomis valstybėmis narėmis dalijasi informacija apie reikalavimus atitinkančių atnaujinamų mažmeninių portfelių nuostolių lygių tipines ypatybes.

5. Įsigytos gautinos sumos gali būti laikomos mažmeninėmis pozicijomis, jei atitinka 184 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir šias sąlygas:

a) gautinas sumas įstaiga įsigijo iš nesusijusių pardavėjų, kurie yra trečioji šalis, o jos įsipareigojančiojo asmens pozicija gautinos sumos atžvilgiu neapima pozicijų, kurias tiesiogiai ar netiesiogiai inicijuoja pati įstaiga;

b) įsigytos gautinos sumos nustatomos taikant sandorių įprastomis rinkos sąlygomis tarp pardavėjo ir įsipareigojančiojo asmens principą. Todėl įmonių grupei priklausančių įmonių tarpusavyje gautinos sumos bei sumos, gautinos pagal tarpusavio užskaitos principus tarp įmonių, kurios perka ir parduoda viena kitai, šių kriterijų neatitinka;

c) įsigyjančioji įstaiga turi reikalavimą į visas įplaukas iš įsigytų gautinų sumų arba proporcingą jų dalį; ir

d) įsigytų gautinų sumų portfelis yra pakankamai diversifikuotas.

6. Vidaus reitingais pagrįstoje pakeitimo vertybiniais popieriais sistemoje įsigytoms gautinoms sumoms grąžintini pirkimo diskontai, užtikrinimo priemonės ar dalinės garantijos, kurios suteikia pirmojo nuostolio apsaugą įsipareigojimų neįvykdymo nuostolių atvejais, nuostolių dėl sumažėjimo atvejais arba abiem atvejais gali būti vertinamos kaip pirmojo nuostolio pozicijos.

7. Mišrioms įsigytų mažmeninių gautinų sumų grupėms, kai įsigyjančios įstaigos negali atskirti nekilnojamuoju turtu užtikrintų pozicijų ir reikalavimus atitinkančių atnaujinamų mažmeninių pozicijų nuo kitų mažmeninių pozicijų, taikoma mažmeninė rizikos koeficiento funkcija, pagal kurią nustatomas didžiausias kapitalo poreikis toms pozicijoms.

▼B

155 straipsnis

Pagal riziką įvertintų nuosavybės vertybinių popierių pozicijų sumos

1. Įstaigos pagal riziką įvertintų nuosavybės vertybinių popierių pozicijų sumas, išskyrus pozicijas, kurios atskaitomos pagal antrą dalį arba kurioms taikomas 250 % rizikos koeficientas pagal 48 straipsnį, nustato naudodamos šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nurodytus metodus. Įstaiga gali taikyti skirtingus metodus įvairiems nuosavybės vertybinių popierių portfeliams, kai pati įstaiga vidaus rizikos valdymo tikslais taiko skirtingus metodus. Kai įstaiga taiko skirtingus metodus, jos PD/LGD metodo arba vidaus modelių metodo pasirinkimas turi būti nuoseklus, be kita ko, visą laiką ir derinant su atitinkamos nuosavybės vertybinių popierių pozicijos vidaus rizikos valdymui taikomu metodu, ir nepriklauso nuo reguliacinio arbitražo priežasčių.

Papildomas paslaugas teikiančių įmonių nuosavybės vertybinių popierių pozicijas įstaigos gali įvertinti atsižvelgdamos į tai, kaip vertinamas kitas nekreditinių įsipareigojimų turtas.

2. Taikant paprastąjį rizikos koeficientų metodą, pagal riziką įvertintų pozicijų suma apskaičiuojama taikant formulę:

$$\textit{Pagal riziką įvertintų pozicijų suma} = RW * \textit{pozicijos vertė},$$

čia:

Rizikos koeficientas (RW) = 190 % privataus kapitalo nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms pakankamai diversifikuotuose portfeliuose.

Rizikos koeficientas (RW) = 290 % nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms, kuriomis prekiaujama biržoje.

Rizikos koeficientas (RW) = 370 % visoms kitoms nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms.

Ne prekybos knygoje apskaitomoms trumposiomis piniginėms pozicijoms ir išvestinėms finansinėms priemonėms leidžiama padengti ilgąsias tų pačių individualių vertybinių popierių pozicijas su sąlyga, kad šios priemonės aiškiai yra tam tikrų nuosavybės vertybinių popierių pozicijų apdraudimo priemonės ir kad jos suteikia apdraudimą dar bent vieneriems metams. Kitos trumposios pozicijos vertintinos kaip ilgosios pozicijos, priskiriant atitinkamą rizikos koeficientą kiekvienos pozicijos absoliučiajai vertei. Jei nesutampa pozicijų terminai, taikomas 162 straipsnio 5 dalyje nustatytas įmonių pozicijų metodas.

Įstaigos gali pripažinti netiesioginį kredito užtikrinimą, gautą nuosavybės vertybinių popierių pozicijai, remdamosi 4 skyriuje aptartais metodais.

3. Taikant PD/LGD metodą, pagal riziką įvertintų pozicijų sumos apskaičiuojamos pagal 153 straipsnio 1 dalyje pateiktas formules. Jei įstaigos neturi pakankamai informacijos, kad galėtų taikyti 178 straipsnyje pateiktą įsipareigojimų neįvykdymo apibrėžtį, rizikos koeficientams taikomas 1,5 padidinimo daugiklis.

▼B

Atskirų pozicijų lygmeniu dydis, gautas sudėjus tikėtino nuostolio sumą, padaugintą iš 12,5, ir pagal riziką įvertintų pozicijų sumą, neturi viršyti pozicijos vertės, padaugintos iš 12,5.

Įstaigos gali pripažinti netiesioginį kredito užtikrinimą, gautą nuosavybės vertybinių popierių pozicijai, remdamosi 4 skyriuje aptartais metodais. Tokiu atveju taikomas draudimo teikėjo pozicijos LGD yra 90 %. Privataus kapitalo nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms pakankamai diversifikuotuose portfeliuose gali būti taikomas 65 % LGD. Tuo tikslu M yra penkeri metai.

4. Kai taikomas vidaus modelių metodas, pagal riziką įvertintų pozicijų suma lygi galimam nuostoliui iš įstaigos nuosavybės vertybinių popierių pozicijų, nustatytam naudojant vertės pokyčio rizikos vidaus modelius pagal 99 % kvantilio pasikliautinąjį intervalą, taikomą skirtumui tarp ketvirčio pajamų ir atitinkamo nerizikingo lygio, apskaičiuoto per ilgalaikės imties laikotarpį, padaugintam iš 12,5. Pagal riziką įvertintų pozicijų sumos nuosavybės vertybinių popierių portfelio lygmeniu negali būti mažesnės už bendrą šių reikšmių sumą:

a) pagal riziką įvertintų pozicijų sumų, reikalaujamų pagal PD/LGD metodą; ir

b) atitinkamų tikėtino nuostolio sumų, padaugintų iš 12,5.

a ir b punktuose nurodytos sumos apskaičiuojamos pagal 165 straipsnio 1 dalyje nurodytas PD vertes ir atitinkamas 165 straipsnio 2 dalyje nurodytas LGD vertes.

Įstaigos gali pripažinti netiesioginį kredito užtikrinimą, gautą nuosavybės vertybinių popierių pozicijai.

156 straipsnis

Pagal riziką įvertintų kito nekreditinių įsipareigojimų turto pozicijų sumos

Pagal riziką įvertintų kito nekreditinių įsipareigojimų turto pozicijų sumos apskaičiuojamos pagal šią formulę:

$$\underset{\text{rizik\u0105 \u012fvertint\u0173 pozicij\u0173 suma}}{\text{Pagal}} = 100\ \% \cdot \text{pozicijos vert\u0117},$$

išskyrus šiuos atvejus:

a) pinigų kasoje ir pinigų ekvivalentų straipsnių, taip pat aukso lydinių, laikomų nuosavose saugyklose pozicijoms arba pozicijoms, užtikrintoms lydinių įsipareigojimais, priskiriamas 0 % rizikos koeficientas;

b) kai poziciją sudaro likutinė turto, kuris yra finansinės nuomos objektas, vertė, ji apskaičiuojama taip:

$$\frac{1}{t} \cdot 100\ \% \cdot \text{pozicijos vert\u0117}$$

▼B

čia t yra didesnis nei 1 ir artimiausias likusios finansinės nuomos trukmės visų metų skaičius.

3 Poskirsnis

Pagal riziką įvertintų pozicijų sumų apskaičiavimas įsigytų gautinų sumų sumažėjimo rizikai padengti

157 straipsnis

Pagal riziką įvertintų pozicijų sumos įsigytų gautinų sumų sumažėjimo rizikai padengti

1. Pagal riziką įvertintų pozicijų sumas įsigytų įmonių ir mažmeninių gautinų sumų sumažėjimo rizikai padengti įstaigos apskaičiuoja pagal 153 straipsnio 1 dalyje pateiktą formulę.

2. Įstaigos nustato, kokius PD ir LGD įvesties parametrus taikyti, pagal 4 skirsnį.

3. Pozicijos vertę įstaigos nustato pagal 5 skirsnį.

4. Šio straipsnio tikslais M yra vieni metai.

5. Kompetentingos institucijos nereikalauja, kad įstaiga apskaičiuotų ir pripažintų pagal riziką įvertintų pozicijų sumas tam tikros rūšies pozicijų sumažėjimo rizikai, atsiradusiai dėl įsigytų įmonių arba mažmeninių gautinų sumų, padengti, jei įstaiga kompetentingai institucijai tinkamu būdu įrodo, kad sumažėjimo rizika tai įstaigai yra nereikšminga šios rūšies pozicijų atveju.

3 Skirsnis

Tikėtino nuostolio sumos

158 straipsnis

Vertinimas pagal pozicijos rūšį

1. Skaičiuojant tikėtino nuostolio sumas, kiekvienai pozicijai naudojami tie patys PD, LGD ir pozicijos vertės įvesties dydžiai, kaip ir apskaičiuojant pagal riziką įvertintų pozicijų sumas vadovaujantis 151 straipsniu.

2. Pakeistų vertybiniais popieriais pozicijų tikėtino nuostolio sumos apskaičiuojamos pagal 5 skyrių.

3. Pozicijų, priklausančių 147 straipsnio 2 dalies g punkte nurodytai kito nekreditinių įsipareigojimų turto pozicijų klasei, tikėtino nuostolio suma yra lygi nuliui.

4. 152 straipsnyje nurodytų pozicijų, kurias sudaro KIS investiciniai vienetai arba akcijos, tikėtino nuostolio sumos apskaičiuojamos pagal šiame straipsnyje nurodytus metodus.

▼B

5. Įmonių, įstaigų, centrinės valdžios institucijų bei centrinių bankų pozicijų ir mažmeninių pozicijų tikėtinas nuostolis (EL) ir tikėtino nuostolio sumos apskaičiuojami pagal šias formules:

$$Tikėtinas\ nuostolis\ (EL) = PD * LGD$$

Tikėtino nuostolio suma = EL [padauginto iš] pozicijos vertė.

Kai įstaigos taiko savus LGD įverčius neįvykdytoms pozicijoms (PD=100 %), EL yra EL_{BE}, įstaigos tiksliausias tikėtino nuostolio įvertis neįvykdytai pozicijai pagal 181 straipsnio 1 dalies h punktą.

Pozicijoms, kurioms taikoma 153 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka, EL yra 0 %.

6. EL vertės specializuoto skolinimo pozicijoms, kai įstaigos taiko 153 straipsnio 5 dalyje aprašytus rizikos koeficientų priskyrimo metodus, priskiriamos pagal 2 lentelę.

2 lentelė

Terminas iki sandorio galiojimo pabaigos	1 kategorija	2 kategorija	3 kategorija	4 kategorija	5 kategorija
Mažiau kaip 2,5 metų	0 %	0,4 %	2,8 %	8 %	50 %
2,5 metų ar daugiau	0,4 %	0,8 %	2,8 %	8 %	50 %

7. Tikėtino nuostolio sumos nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms, kai pagal riziką įvertintų pozicijų sumos apskaičiuojamos pagal paprastąjį rizikos koeficientų metodą, apskaičiuojamos pagal šią formulę:

$$Expected\ loss\ amount = EL \cdot exposure\ value$$

EL vertės yra tokios:

Tikėtinas nuostolis (EL) = 0,8 % privataus kapitalo nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms pakankamai diversifikuotuose portfeliuose.

Tikėtinas nuostolis (EL) = 0,8 % nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms, kuriomis prekiaujama biržoje.

Tikėtinas nuostolis (EL) = 2,4 % visoms kitoms nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms.

8. Tikėtinas nuostolis ir tikėtino nuostolio sumos nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms, kai pagal riziką įvertintų pozicijų sumos apskaičiuojamos pagal PD/LGD metodą, apskaičiuojamos pagal tokias formules:

$$Tikėtinas\ nuostolis\ (EL) = PD \cdot LGD$$

$$Tikėtino\ nuostolio\ suma = EL \cdot pozicijos\ vertė.$$

▼B

9. Tikėtino nuostolio sumos nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms, kai pagal riziką įvertintų pozicijų sumos apskaičiuojamos pagal vidaus modelių metodą, yra nulis.

10. Tikėtino nuostolio sumos įsigytų gautinų sumų sumažėjimo rizikai padengti apskaičiuojamos pagal šią formulę:

$$Tikėtinas\ nuostolis\ (EL) = PD \cdot LGD$$

$$Tikėtino\ nuostolio\ suma = EL \cdot pozicijos\ vertė.$$

159 straipsnis

Tikėtino nuostolio sumų vertinimas

Įstaigos atima pagal 158 straipsnio 5, 6 ir 10 dalis apskaičiuotas tikėtino nuostolio sumas iš bendros ir specifinės kredito rizikos koregavimų ir papildomų vertės koregavimų pagal 34 bei 110 straipsnių ir kitų nuosavų lėšų sumažinimų, susijusių su šiomis pozicijomis. Įsigytų balansinių pozicijų, esant įsipareigojimų neįvykdymui, diskontai pagal 166 straipsnio 1 dalį vertinami taip pat kaip specifinės kredito rizikos koregavimai. Su pozicijų, esant įsipareigojimų neįvykdymui, verte susiję specifinės kredito rizikos koregavimai nenaudojami kitų pozicijų tikėtino nuostolio sumoms padengti. Tikėtino nuostolio sumos pakeistoms vertybiniais popieriais pozicijoms ir su šiomis pozicijomis susiję bendrosios ir specifinės kredito rizikos koregavimai į šį skaičiavimą neįtraukiami.

4 Skirsnis

PD, LGD ir terminas

1 Poskirsnis

Įmonių, įstaigų, centrinės valdžios institucijų ir centrinių bankų pozicijos

160 straipsnis

Įsipareigojimų neįvykdymo tikimybė (PD)

1. Įmonės ar įstaigos pozicijos PD yra mažiausiai 0,03 %.

2. Įsigytoms įmonių gautinoms sumoms, kai įstaiga negali įvertinti PD arba įstaigos PD įverčiai neatitinka 6 skirsnyje išdėstytų reikalavimų, šių pozicijų PD nustatoma pagal tokius metodus:

a) didesnio prioriteto pretenzijoms į įsigytas įmonių gautinas sumas PD yra lygi įstaigos EL įverčiui, padalytam iš LGD toms gautinoms sumoms;

▼B

b) subordinuotoms pretenzijoms į įsigytas įmonių gautinas sumas PD yra lygi įstaigos EL įverčiui;

c) įstaiga, kuriai kompetentinga institucija leido taikyti savus LGD įverčius įmonių pozicijoms pagal 143 straipsnį ir kuri gali išskaidyti savo EL įverčius įsigytoms įmonių gautinoms sumoms į PD ir LGD tokiu būdu, kurį kompetentinga institucija laiko patikimu, gali taikyti taip išskaidžius gautą PD įvertį.

3. Įsipareigojančiųjų asmenų PD įsipareigojimo neįvykdymo atveju yra 100 %.

4. Įstaigos gali atsižvelgti į netiesioginį kredito užtikrinimą PD vertėje pagal 4 skyriaus nuostatas. Esant gautinų sumų sumažėjimo rizikai, kartu su 201 straipsnio 1 dalies g punkte nurodytais užtikrinimo teikėjais gali būti pripažintas įsigytų gautinų sumų pardavėjas, jei tenkinamos šios sąlygos:

a) įmonė turi ECAI kredito rizikos vertinimą, kurį EBI nustatė esant sietiną su 3 ar aukštesniu kredito kokybės žingsniu pagal įmonių pozicijų rizikos vertinimo taisykles, nustatytas 2 skyriuje;

b) kai įstaigos pagal riziką įvertintų pozicijų sumas ir tikėtinų nuostolių sumas skaičiuoja taikydamos IRB metodą, įmonė neturi pripažintos ECAI atlikto kredito rizikos vertinimo ir pagal vidaus reitingą laikoma įmone, kuriai būdinga įsipareigojimų neįvykdymo tikimybė (PD), lygiavertė tikimybei, siejamai su ECAI pateiktais kredito rizikos vertinimais, kuriuos EBI nustatė kaip sietinus su 3 ar aukštesniu kredito kokybės žingsniu pagal įmonių pozicijų rizikos vertinimo taisykles, nustatytas 2 skyriuje.

5. Įstaigos, naudojančios savus LGD įverčius, gali pripažinti netiesioginį kredito užtikrinimą, pakoreguodamos PD pagal 161 straipsnio 3 dalį.

6. Vertinant įsigytų įmonių gautinų sumų sumažėjimo riziką, nustatoma PD, lygi įstaigos įsigytų gautinų sumų sumažėjimo rizikos EL įverčiui. Įstaiga, kuriai pagal 143 straipsnį kompetentinga institucija leido taikyti savus LGD įverčius įmonių pozicijoms ir kuri gali išskaidyti savo įsigytų įmonių gautinų sumų sumažėjimo rizikos EL įverčius į PD ir LGD tokiu būdu, kurį kompetentinga institucija laiko patikimu, gali taikyti taip išskaidžius gautą PD įvertį. Įstaigos gali pripažinti netiesioginį kredito užtikrinimą PD vertėje pagal 4 skyriaus nuostatas. Esant gautinų sumų sumažėjimo rizikai, kartu su 201 straipsnio 1 dalies g punkte nurodytais užtikrinimo teikėjais gali būti pripažintas įsigytų gautinų sumų pardavėjas, jei tenkinamos 4 dalyje nustatytos sąlygos.

7. Nukrypstant nuo 201 straipsnio 1 dalies g punkto, 4 dalyje nustatytas sąlygas atitinkančios įmonės pripažįstamos atitinkančiomis reikalavimus.

▼B

Įstaiga, kuriai pagal 143 straipsnį kompetentinga institucija leido taikyti savus LGD įverčius įsigytų įmonių gautinų sumų sumažėjimo rizikai, gali pripažinti netiesioginį kredito užtikrinimą pakoreguodama PD pagal 161 straipsnio 3 dalį.

161 straipsnis

Nuostolis dėl įsipareigojimų neįvykdymo (LGD)

1. Įstaigos taiko šias LGD vertes:

a) didesnio prioriteto pozicijoms be reikalavimus atitinkančios užtikrinimo priemonės – 45 %;

b) subordinuotoms pozicijoms be reikalavimus atitinkančios užtikrinimo priemonės – 75 %;

c) įstaigos gali pripažinti tiesioginį ir netiesioginį kredito užtikrinimą LGD vertėje pagal 4 skyrių;

d) padengtoms obligacijoms, kurios atitinka reikalavimus 129 straipsnio 4 arba 5 dalyje nustatytai tvarkai taikyti, gali būti priskirta 11,25 % LGD vertė;

e) didesnio prioriteto įsigytų įmonių gautinų sumų pozicijoms, kai įstaiga negali įvertinti PD arba įstaigos PD įverčiai neatitinka 6 skirsnyje nustatytų reikalavimų – 45 %;

f) subordinuotoms įsigytų įmonių gautinų sumų pozicijoms, kai įstaiga negali įvertinti PD arba įstaigos PD įverčiai neatitinka 6 skirsnyje nustatytų reikalavimų – 100 %;

g) įsigytų įmonių gautinų sumų sumažėjimo rizikai – 75 %.

2. Vertinant gautinų sumų sumažėjimo ir įsipareigojimų neįvykdymo riziką, jei kompetentinga institucija įstaigai leido taikyti savus LGD įverčius įmonių pozicijoms pagal 143 straipsnį ir jei įstaiga gali išskaidyti savus EL įverčius įsigytoms įmonių gautinoms sumoms į PD ir LGD tokiu būdu, kurį kompetentinga institucija laiko patikimu, įsigytoms įmonių gautinoms sumoms galima taikyti LGD įvertį.

3. Jei kompetentinga institucija įstaigai leido taikyti savus LGD įverčius įmonių, įstaigų, centrinės valdžios institucijų ir centrinių bankų pozicijoms pagal 143 straipsnį, netiesioginis kredito užtikrinimas, kompetentingoms institucijoms leidus, pagal 6 skirsnio reikalavimus gali būti pripažintas pakoreguojant PD arba LGD. Įstaiga garantuotoms pozicijoms negali priskirti pakoreguoto PD ar LGD taip, kad pakoreguotas rizikos koeficientas būtų mažesnis už palyginamos tiesioginės garanto pozicijos rizikos koeficientą.

▼B

4. Įmonėms, nurodytoms 153 straipsnio 3 dalyje, užtikrinimo teikėjo palyginamos tiesioginės pozicijos LGD turi būti arba garanto, arba įsipareigojančiojo asmens neapdraustos priemonės LGD priklausomai nuo to, ar nuo garanto, ar nuo įsipareigojančiojo asmens finansinės padėties, atsižvelgiant į turimus įrodymus ir garantijos struktūrą, priklausytų grąžintina suma ir garanto, ir įsipareigojančiojo asmens įsipareigojimų neįvykdymo atveju apdrausto sandorio galiojimo metu.

162 straipsnis

Terminas

1. Įstaigos, negavusios leidimo taikyti įmonių, įstaigų ar centrinės valdžios institucijų ir centrinių bankų pozicijoms savų LGD ir savus perskaičiavimo koeficientus, priskiria prie pozicijų, kurios atsiranda dėl atpirkimo sandorių, vertybinių popierių ar biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandorių, 0,5 metų termino vertę (M), o visoms kitoms pozicijoms – 2,5 metų M.

Kitu atveju, kai kompetentingos institucijos suteikia 143 straipsnyje nurodytą leidimą, jos nusprendžia, ar įstaiga privalo taikyti kiekvienai pozicijai tokį M, kaip nurodyta 2 dalyje.

2. Įstaigos, kurioms kompetentinga institucija leido taikyti įmonių, įstaigų ar centrinės valdžios institucijų ir centrinių bankų pozicijoms savus LGD ir savus perskaičiavimo koeficientus pagal 143 straipsnį, kiekvienai iš šių pozicijų apskaičiuoja M taip, kaip nurodyta šios dalies a–e papunkčiuose ir laikydamosi šio straipsnio 3–5 dalių. M neviršija penkerių metų, išskyrus 384 straipsnio 1 dalyje nurodytus atvejus, kuriais bus taikomas ten nurodytas M:

a) priemonei pagal pinigų srautų planą M apskaičiuojamas pagal šią formulę:

$$M = \max\left\{1, \min\left\{\frac{\sum_t t \cdot CF_t}{\sum_t CF_t}, 5\right\}\right\}$$

čia CF_t žymi pinigų srautus (pagrindinius, palūkanų mokėjimus ir įmokas), kuriuos įsipareigojantysis asmuo įsipareigoja mokėti t laikotarpiu;

b) išvestinėms finansinėms priemonėms, kurioms taikomas pagrindinis užskaitos sandoris, M yra lygus pozicijos termino iki sandorio galiojimo pabaigos svertiniam vidurkiui ir yra bent 1 metai, o įvertinant terminą naudojama kiekvienos pozicijos tariamoji suma;

▼B

c) pozicijoms, kurios atsiranda dėl visiškai ar beveik visiškai užtikrintų II priede išvardytų išvestinių finansinių priemonių ir dėl visiškai ar beveik visiškai užtikrintų garantinės įmokos skolinimo sandorių, kuriems taikomas pagrindinis užskaitos sandoris, M yra lygus sandorio termino iki jo galiojimo pabaigos svertiniam vidurkiui ir yra bent 10 dienų;

d) pozicijoms, kurios atsiranda dėl atpirkimo sandorių, vertybinių popierių ar biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandorių, kuriems taikomas pagrindinis užskaitos sandoris, M yra lygus sandorio termino iki jo galiojimo pabaigos svertiniam vidurkiui ir yra bent 5 dienos. Įvertinant terminą naudojama kiekvieno sandorio tariamoji suma;

e) jei įstaigai pagal 143 straipsnį kompetentinga institucija leido taikyti savus PD įverčius įsigytoms įmonių gautinoms sumoms, panaudotų sumų M turi būti lygus įsigytų gautinų sumų pozicijos termino svertiniam vidurkiui ir turi būti bent 90 dienų. Ta pati M vertė taip pat taikoma nepanaudotoms sumoms pagal įsipareigotą pirkimo priemonę, kai ta priemonė apima galiojančias sąlygas, priežastis taikyti išankstinę amortizaciją ar kitas ypatybes, kurios apsaugo įsigyjančiąją įstaigą nuo reikšmingo būsimų gautinų sumų, kurias reikalaujama įsigyti per priemonės terminą, kokybės pablogėjimo. Jei nėra tokios veiksmingos apsaugos, nepanaudotų sumų M apskaičiuojamas kaip anksčiausios datos pagal pirkimo sutartį galimos gautinos sumos termino ir pirkimo priemonės termino iki sandorio galiojimo pabaigos suma ir yra bent 90 dienų;

f) bet kuriai kitai šiame punkte nepaminėtai priemonei arba kai įstaiga negali apskaičiuoti M, kaip nurodyta a punkte, M yra ilgiausias likęs laikotarpis (metais), per kurį įsipareigojančiajam asmeniui leidžiama visiškai įvykdyti savo sutartinius įsipareigojimus, ir yra bent 1 metai;

g) įstaigų, pozicijų vertėms skaičiuoti naudojančių vidaus modelių metodą, kuris nurodytas 6 skyriaus 6 skirsnyje, pozicijų, kurioms jos taiko šį metodą ir kurių anksčiausios datos sandorio užskaitos grupėje terminas yra ilgesnis nei vieni metai, M skaičiuojamas pagal toliau pateiktą formulę:

$$M = \min\left\{\frac{\sum_k EffectiveEE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k} + \sum_k EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot (1 - s_{t_k})}{\sum_k EffectiveEE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k}}, 5\right\}$$

čia:

S_{t_k} = fiktyvus kintamasis, kurio vertė ateities laikotarpiu t_k yra lygi 0, jei $t_k > 1$ metai, arba 1, jei $t_k \leq 1$ metai;

EE_{t_k} = tikėtina pozicija ateities laikotarpiu t_k;

▼B

$EffectiveEE_{t_k}$ = faktinė tikėtina pozicija ateities laikotarpiu t_k;

df_{t_k} = nerizikingas diskonto koeficientas ateities laikotarpiui t_k;

$\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$;

h) įstaiga, naudojanti vidaus modelį vienpusio kredito vertinimo koregavimui (CVA) apskaičiuoti, kompetentingoms institucijoms leidus, kaip M gali naudoti pagal vidaus modelį apskaičiuotą faktinę kredito trukmę.

Pagal 2 punktą užskaitos grupėms, kurių pradinis visų sandorių terminas yra mažesnis nei vieni metai, taikoma a papunktyje nurodyta formulė;

i) įstaigų, pozicijų vertėms skaičiuoti naudojančių vidaus modelių metodą, nurodytą 6 skyriaus 6 skirsnyje, kurioms leista taikyti vidaus modelį skolos finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama, pozicijų specifinei rizikai pagal trečios dalies IV antraštinės dalies 5 skyrių, M yra 1 metai pagal 153 straipsnio 1 dalyje nurodytą formulę, jeigu įstaiga kompetentingoms institucijoms gali įrodyti, kad jos vidaus modelis, taikomas skolos finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama, pozicijų specifinei rizikai pagal 383 straipsnį, apima reitingų pasikeitimo poveikį;

j) 153 straipsnio 3 dalies tikslais M yra kredito užtikrinimo efektyvusis terminas, kuris trunka ne trumpiau kaip 1 metus.

3. Kai dokumentuose reikalaujama kasdienio garantinės įmokos perskaičiavimo ir kasdienio perkainojimo ir kai juose numatytos nuostatos, leidžiančios nedelsiant realizuoti ar sumažinti užtikrinimo priemonę įsipareigojimų neįvykdymo atvejais arba neperskaičiavus garantinės įmokos, M yra bent viena diena:

a) II priede išvardytoms visiškai ar beveik visiškai užtikrintoms išvestinėms finansinėms priemonėms;

b) visiškai ar beveik visiškai užtikrintiems garantinės įmokos skolinimo sandoriams;

c) atpirkimo, vertybinių popierių ar biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandoriams.

Be to, kriterijus atitinkančių trumpalaikių pozicijų, kai įstaigos nuolat nefinansuoja įsipareigojančiojo asmens, M yra mažiausiai viena diena. Kriterijus atitinkančios trumpalaikės pozicijos apima:

a) įstaigų pozicijas, atsirandančias įvykdžius įsipareigojimus užsienio valiuta;

▼B

b) savaime pasibaigiančius trumpalaikio prekybos finansavimo sandorius, susijusius su prekių ar paslaugų mainais, iki kurių galiojimo pabaigos liko ne daugiau kaip metai, kaip nurodyta 4 straipsnio 1 dalies 80 punkte;

c) pozicijas, atsirandančias atsiskaičius už perkamus ir parduodamus vertybinius popierius per įprastą įvykdymo laikotarpį arba dvi darbo dienas;

d) pozicijas, atsirandančias dėl atsiskaitymų grynaisiais pinigais elektroniniu pavedimu ir atsiskaitymų pagal elektroninio mokėjimo sandorius bei išankstinio išlaidų apmokėjimo, įskaitant kredito perviršius dėl žlugusių sandorių, kurie galioja ne ilgiau kaip trumpą nustatytą laikotarpį – sutartą darbo dienų skaičių.

4. Sąjungoje esančių įmonių, kurių konsoliduoti pardavimai ir konsoliduotas turtas yra mažiau kaip 500 mln. EUR vertės, pozicijoms įstaigos gali pasirinkti nuosekliai taikyti 1 dalyje nustatytą M, užuot taikiusios 2 dalį. Įmonėms, kurios yra daugiausia nespekuliacinio gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto savininkės ir nuomotojos, įstaigos vietoj 500 mln. EUR gali nustatyti 1 000 mln. EUR viso turto reikalavimą.

5. Terminų nesutapimai vertinami 4 skyriuje nurodytu būdu.

2 Poskirsnis

Mažmeninės pozicijos

163 straipsnis

Įsipareigojimų neįvykdymo tikimybė

1. Pozicijos PD yra ne mažesnė kaip 0,03 %.

2. Įsipareigojančiųjų asmenų PD arba, kai taikomas įsipareigojimų metodas, pozicijų esant įsipareigojimų neįvykdymui PD yra lygi 100 %.

3. Vertinant įsigytų gautinų sumų sumažėjimo riziką, nustatoma gautinų sumų sumažėjimo rizikos EL įverčiams lygi PD. Jeigu įstaiga gali išskaidyti savo EL įverčius, taikomus įsigytų gautinų sumų sumažėjimo rizikai, į PD ir LGD tokiu būdu, kurį kompetentingos institucijos laiko patikimu, galima taikyti PD įvertį.

4. Į netiesioginį kredito užtikrinimą galima atsižvelgti pakoreguojant PD pagal 164 straipsnio 2 dalį. Vertinant gautinų sumų sumažėjimo riziką, kartu su 201 straipsnio 1 dalies g punkte nurodytais užtikrinimo teikėjais gali būti pripažintas įsigytų gautinų sumų pardavėjas, jei tenkinamos 160 straipsnio 4 dalyje nustatytos sąlygos.

▼B

164 straipsnis

Nuostolis dėl įsipareigojimų neįvykdymo (LGD)

1. Įstaigos pateikia savus LGD įverčius, atsižvelgdamos į reikalavimus, kaip nurodyta 6 skirsnyje, ir gavusios kompetentingų institucijų leidimą pagal 143 straipsnį. Įsigytų gautinų sumų sumažėjimo rizikai naudojama 75 % LGD vertė. Jeigu įstaiga gali patikimu būdu išskaidyti savo EL įverčius, taikomus įsigytų gautinų sumų sumažėjimo rizikai, į PD ir LGD, ji gali naudoti savo LGD įvertį.

2. Netiesioginis kredito užtikrinimas gali būti pripažintas atitinkančiu reikalavimus pakoreguojant PD ar LGD įverčius, kad jie atitiktų reikalavimus, kaip nurodyta 183 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse, ir gavus kompetentingų institucijų leidimą dėl atskiros pozicijos arba dėl pozicijų grupės. Įstaiga garantuotoms pozicijoms negali priskirti pakoreguoto PD ar LGD taip, kad pakoreguotas rizikos koeficientas būtų mažesnis už palyginamos tiesioginės garanto pozicijos rizikos koeficientą.

3. 154 straipsnio 2 dalies tikslais 153 straipsnio 3 dalyje nurodytos užtikrinimo teikėjo palyginamos tiesioginės pozicijos LGD turi būti arba garanto, arba įsipareigojančiojo asmens neapdraustos priemonės LGD priklausomai nuo to, ar nuo garanto, ar nuo įsipareigojančiojo asmens finansinės padėties, atsižvelgiant į turimus įrodymus ir garantijos struktūrą, priklausytų grąžintina suma ir garanto, ir įsipareigojančiojo asmens įsipareigojimų neįvykdymo atveju apdrausto sandorio galiojimo metu.

4. Visų mažmeninių pozicijų, kurios užtikrintos gyvenamosios paskirties nekilnojamuoju turtu ir kurioms netaikomos centrinės valdžios institucijų garantijos, pozicijos svertinis LGD vidurkis neturi būti mažesnis nei 10 %.

Visų mažmeninių pozicijų, kurios užtikrintos komercinės paskirties nekilnojamojo turto hipoteka ir kurioms netaikomos centrinės valdžios institucijų garantijos, pozicijos svertinis LGD vidurkis neturi būti mažesnis nei 15 %.

▼C2

5. Remdamosi pagal 101 straipsnį surinktais duomenimis ir atsižvelgdamos į nekilnojamojo turto rinkos raidos perspektyvas bei visus kitus svarbius rodiklius, kompetentingos institucijos reguliariai, bet ne rečiau kaip kartą per metus vertina, ar šio straipsnio 4 dalyje nurodyti mažiausi LGD įverčiai yra tinkami jų teritorijoje esančiu gyvenamosios arba komercinės paskirties nekilnojamuoju turtu užtikrintoms pozicijoms. Kompetentingos institucijos gali, prireikus remdamosi finansinio stabilumo aspektais, nustatyti didesnius jų teritorijoje esančiu nekilnojamuoju turtu užtikrintų pozicijų svertinio LGD vidurkio mažiausius įverčius.

▼B

Kompetentingos institucijos praneša EBI apie visus jų pagal pirmą pastraipą padarytus mažiausių LGD įverčių pakeitimus, o EBI šiuos LGD įverčius paskelbia.

▼B

6. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose tiksliai nurodo sąlygas, į kurias kompetentingos institucijos turi atsižvelgti nustatydamos didesnius mažiausius LGD įverčius.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. gruodžio 31 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

▼C2

7. Vienos valstybės narės įstaigos taiko kitos valstybės narės kompetentingų institucijų toje valstybėje narėse esančiu nekilnojamuoju turtu užtikrintoms pozicijoms nustatytus didesnius mažiausius LGD įverčius.

▼B

3 Poskirsnis

Nuosavybės vertybinių popierių pozicijos, kurioms taikomas PD/LGD metodas

165 straipsnis

Nuosavybės vertybinių popierių pozicijos, kurioms taikomas PD/LGD metodas

1. PD nustatomos pagal įmonių pozicijoms taikomus metodus.

Taikomos šios minimalios PD vertės:

a) 0,09 % – nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms, kuriomis prekiaujama biržoje, kai investicija yra ilgalaikio bendradarbiavimo su klientu rezultatas;

b) 0,09 % – nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms, kuriomis neprekiaujama biržoje, kai investicijų grąža grindžiama reguliariais ir periodiniais pinigų srautais, kurių šaltiniai yra kiti nei kapitalo prieaugis;

c) 0,40 % – nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms, kuriomis prekiaujama biržoje, įskaitant kitas trumpąsias pozicijas, kaip nurodyta 155 straipsnio 2 dalyje;

d) 1,25 % – visoms kitoms nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms, įskaitant kitas trumpąsias pozicijas, kaip nurodyta 155 straipsnio 2 dalyje.

2. Privataus kapitalo nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms pakankamai diversifikuotuose portfeliuose gali būti priskiriamas 65 % LGD. Visoms kitoms tokioms pozicijoms priskiriamas 90 % LGD.

▼B

3. Visoms pozicijoms priskiriamas M yra penkeri metai.

5 Skirsnis

Pozicijos vertė

166 straipsnis

Įmonių, įstaigų, centrinės valdžios institucijų ir centrinių bankų pozicijos ir mažmeninės pozicijos

1. Jei nenurodyta kitaip, balansinių pozicijų vertė yra apskaitinė vertė, apskaičiuota neatsižvelgiant į jokius kredito rizikos koregavimus.

Ši taisyklė taip pat taikoma turtui, įsigytam už kitokią kainą nei grąžintina suma.

Įsigyto turto atveju grąžintinos sumos ir įstaigų balanse perkant turtą parodytos apskaitinės vertės, gautos pritaikius specifinės kredito rizikos koregavimus, skirtumas yra laikomas diskontu, jei grąžintina suma yra didesnė, ir priemoka, jei ta suma yra mažesnė.

2. Kai įstaigos atpirkimo sandoriams arba vertybinių popierių ar biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandoriams taiko pagrindinio užskaitos sandorio principus, pozicijos vertė apskaičiuojama pagal 4 arba 6 skyrių.

3. Balansinei paskolų ir indėlių užskaitai įstaigos taiko 4 skyriuje nurodytus pozicijos vertės apskaičiavimo metodus.

4. Finansinės nuomos pozicijos vertė lygi diskontuotoms minimalioms finansinės nuomos įmokoms. Minimalios finansinės nuomos įmokos yra mokėjimai per finansinės nuomos laikotarpį, kuriuos nuomininkas privalo ar gali įgyti pareigą mokėti, ir bet kokia palanki įsigijimo teisė (t. y. teisė, kuria greičiausiai bus pasinaudota). Jeigu iš kitos šalies, kuri nėra nuomininkė, gali būti pareikalauta sumokėti su nuomojamo turto likutine verte susijusią įmoką ir ši mokėjimo prievolė atitinka 201 straipsnio sąlygas dėl užtikrinimo teikėjų pripažinimo ir 213 straipsnio reikalavimus dėl kitų garantijų rūšių pripažinimo, į tokią mokėjimo prievolę gali būti atsižvelgta kaip į netiesioginį kredito užtikrinimą pagal 4 skyrių.

5. II priede išvardytų sutarčių pozicijos vertė apskaičiuojama pagal 6 skyriuje išdėstytus metodus ir neatsižvelgiant į jokius kredito rizikos koregavimus.

6. Apskaičiuojant įsigytų gautinų sumų pagal riziką įvertintų pozicijų sumas, pozicijos vertė yra lygi pagal 1 dalį nustatytai vertei, atėmus nuosavų lėšų reikalavimą, atsižvelgiant į sumos sumažėjimo riziką prieš kredito rizikos mažinimą.

▼B

7. Kai pozicija turima kaip vertybinių popierių arba biržos prekių, parduotų, pateiktų ar paskolintų pagal atpirkimo sandorius, vertybinių popierių ar biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandorius, ilgalaikius atsiskaitymo sandorius ir garantinės įmokos skolinimo sandorius, pozicijos vertė yra lygi vertybinių popierių arba biržos prekių vertei, nustatomai pagal 24 straipsnį. Kai taikomas išsamusis finansinės užtikrinimo priemonės metodas, aprašytas 223 straipsnyje, pozicijos vertė padidinama tuos vertybinius popierius arba biržos prekes atitinkančiu kintamumo koregavimu, kaip aprašyta tame straipsnyje. Atpirkimo, vertybinių popierių ar biržos prekių skolinimo arba skolinimosi, ilgalaikių atsiskaitymo ir garantinės įmokos skolinimo sandorių pozicijos vertė gali būti nustatoma pagal 6 skyrių arba 220 straipsnio 2 dalį.

8. Pozicijos vertė šiems straipsniams apskaičiuojama kaip įsipareigota, bet nepanaudota suma, padauginta iš perskaičiavimo koeficiento. Įmonių, įstaigų, centrinės valdžios institucijų ir centrinių bankų pozicijoms įstaigos taiko šiuos perskaičiavimo koeficientus pagal 151 straipsnio 8 dalį:

a) kredito linijoms, kurias įstaiga gali bet kuriuo metu besąlygiškai anuliuoti be išankstinio perspėjimo arba kuriose faktiškai numatytas automatinis anuliavimas dėl skolininko kreditingumo pablogėjimo, taikomas 0 % perskaičiavimo koeficientas. Kad galėtų taikyti 0 % perskaičiavimo koeficientą, įstaigos aktyviai stebi įsipareigojančiojo asmens finansinę padėtį, o jų vidaus kontrolės sistemomis užtikrinama galimybė iš karto pastebėti įsipareigojančiojo asmens kredito kokybės pablogėjimą. Nepanaudotos kredito linijos gali būti laikomos besąlygiškai anuliuojamomis, jei sąlygos leidžia įstaigai jas visiškai anuliuoti, laikantis vartotojų apsaugos ir susijusių teisės aktų;

b) trumpalaikiams akredityvams, atsirandantiems dėl prekių judėjimo, ir juos išduodančios, ir patvirtinančios įstaigos taiko 20 % perskaičiavimo koeficientą;

c) nepanaudotiems pirkimo įsipareigojimams, skirtiems atnaujinamoms įsigytoms gautinoms sumoms, kurie gali būti besąlygiškai anuliuojami arba kuriais faktiškai numatyta, kad juos įstaiga gali bet kuriuo metu anuliuoti automatiniu būdu be išankstinio perspėjimo, taikomas 0 % perskaičiavimo koeficientas. Kad galėtų taikyti 0 % perskaičiavimo koeficientą, įstaigos aktyviai stebi įsipareigojančiojo asmens finansinę padėtį, o jų vidaus kontrolės sistemomis užtikrinama galimybė iš karto pastebėti įsipareigojančiojo asmens kredito kokybės pablogėjimą;

▼C2

d) kitoms kredito linijoms, trumpalaikio skolinimosi eurovekselių rinkoje priemonėms (NIF) ir vidutinės trukmės skolinimosi euroobligacijų rinkoje priemonėms (RUF) taikomas 75 % perskaičiavimo koeficientas.

Įstaigos, kurios atitinka 6 skirsnyje aprašytus reikalavimus, taikomus perskaičiavimo koeficientų savų įverčių naudojimui, kompetentingoms institucijoms leidus, perskaičiavimo koeficientų savus įverčius gali taikyti įvairioms produktų grupėms, kaip numatyta a–d punktuose.

▼B

9. Kai įsipareigojimas paremtas kito įsipareigojimo pratęsimu, taikomas mažesnysis iš dviejų perskaičiavimo koeficientų, siejamų su atskiru įsipareigojimu.

10. Visų kitų 1–8 dalyse nepaminėtų nebalansinių straipsnių pozicijos vertė sudaro tokią jos vertės procentinę dalį:

a) 100 %, jei tai didelės rizikos straipsnis;

b) 50 %, jei tai vidutinės rizikos straipsnis;

c) 20 %, jei tai vidutinės / mažos rizikos straipsnis;

d) 0 %, jei tai mažos rizikos straipsnis.

Šios dalies tikslais nebalansiniai straipsniai priskiriami prie rizikos kategorijų, kaip nurodyta I priede.

167 straipsnis

Nuosavybės vertybinių popierių pozicijos

1. Nuosavybės vertybinių popierių pozicijų vertė yra apskaitinė vertė, gauta pritaikius specifinės kredito rizikos koregavimą.

2. Nebalansinių nuosavybės vertybinių popierių pozicijų vertė yra jų nominalioji vertė, sumažinta šiai pozicijai pritaikius specifinės kredito rizikos koregavimą.

168 straipsnis

Kitas nekreditinio įsipareigojimo turtas

Kito nekreditinių įsipareigojimų turto pozicijų vertė yra apskaitinė vertė, gauta pakoregavus pagal specifinę kredito riziką.

6 Skirsnis

IRB metodo taikymo reikalavimai

1 Poskirsnis

Reitingų sistemos

169 straipsnis

Bendrieji principai

1. Jei įstaiga taiko daugialypes reitingų sistemas, įsipareigojančiojo asmens ar sandorio priskyrimas reitingų sistemai patvirtinamas dokumentais ir taikomas geriausiai rizikos lygį atitinkančiu būdu.

2. Priskyrimo kriterijai ir procesai reguliariai peržiūrimi, siekiant nustatyti, ar jie tebėra tinkami dabartiniam portfeliui ir išorės sąlygoms.

▼B

3. Jei individualiems įsipareigojantiesiems asmenims arba pozicijoms įstaiga taiko tiesioginius rizikos parametrų įverčius, jie gali būti laikomi tolydžios reitingų skalės rangams priskirtais įverčiais.

170 straipsnis

Reitingų sistemų struktūra

1. Įmonių, įstaigų, centrinės valdžios institucijų ir centrinių bankų pozicijų reitingų sistemų struktūra turi atitikti šiuos reikalavimus:

a) reitingų sistemoje atsižvelgiama į įsipareigojančiojo asmens ir sandorio rizikos ypatybes;

b) reitingų sistemoje taikoma įsipareigojančiojo asmens reitingų skalė, pagal kurią kiekybiškai vertinama tik įsipareigojančiojo asmens įsipareigojimų neįvykdymo rizika. Įsipareigojančiojo asmens reitingų skalę sudaro mažiausiai 7 rangai įsipareigojimus vykdantiems įsipareigojantiesiems asmenims ir vienas rangas įsipareigojimų nevykdantiems įsipareigojantiesiems asmenims;

c) įstaiga dokumentais patvirtina ryšį tarp įsipareigojančiojo asmens rangų, atsižvelgdama į įsipareigojimų neįvykdymo riziką pagal kiekvieną rangą, ir kriterijų, naudojamų tam įsipareigojimų neįvykdymo rizikos lygiui atskirti;

d) įstaigos, kurių portfeliai sutelkti tam tikrame rinkos segmente ir tam tikrame įsipareigojimų neįvykdymo rizikos intervale, turi būti numačiusios pakankamai įsipareigojančiųjų asmenų rangų tame intervale, kad išvengtų tam tikro rango įsipareigojančiųjų asmenų pernelyg didelės koncentracijos. Reikšmingos vieno rango koncentracijos pagrindžiamos patikimais empiriniais įrodymais, kad įsipareigojančiojo asmens rangas apima pagrįstai siaurą PD intervalą ir kad visų tam rangui priskiriamų įsipareigojančiųjų asmenų įsipareigojimo neįvykdymo rizika patenka į tą intervalą;

e) kad kompetentinga institucija leistų naudoti savus LGD įverčius nuosavų lėšų reikalavimui apskaičiuoti, reitingų sistemoje turi būti atskira priemonių reitingų skalė, pagal kurią išreiškiamos tik su LGD susijusios sandorio ypatybės. Priemonės rango apibrėžtį turi sudaryti aprašymas, kaip pozicijos priskiriamos rangui, ir kriterijų, taikomų rizikos pagal rangus lygiams atskirti, aprašymas;

f) reikšmingos vieno priemonės rango koncentracijos turi būti pagrindžiamos patikimais empiriniais įrodymais, kad priemonės rangas apima pagrįstai siaurą atitinkamą LGD intervalą ir kad visų to rango pozicijų keliama rizika patenka į tą intervalą.

2. Įstaigos, taikančios 153 straipsnio 5 dalyje aprašytus metodus, kad priskirtų rizikos koeficientus specializuoto skolinimo pozicijoms, atleidžiamos nuo reikalavimo turėti įsipareigojančiųjų asmenų reitingų skalę, pagal kurią kiekybiškai vertinama tik įsipareigojančiojo asmens įsipareigojimų šių pozicijų atžvilgiu neįvykdymo rizika. Tokioms pozicijoms šios įstaigos numato bent 4 rangus įsipareigojimus vykdantiems įsipareigojantiesiems asmenims ir bent vieną rangą įsipareigojimų nevykdantiems įsipareigojantiesiems asmenims.

▼B

3. Mažmeninių pozicijų reitingų sistemų struktūra turi atitikti šiuos reikalavimus:

a) reitingų sistemos parodo ir įsipareigojančiojo asmens, ir sandorio riziką bei apima visas susijusias įsipareigojančiojo asmens ir sandorio ypatybes;

b) rizikos diferenciacijos lygiu užtikrinama, kad tam tikro rango ar grupės pozicijų skaičius būtų pakankamas, kad būtų galima prasmingai kiekybiškai išreikšti nuostolio ypatybes ir vertinti jų patikimumą rango ar grupės lygmeniu. Pozicijų ir įsipareigojančiųjų asmenų pasiskirstymas pagal rangus ar grupes yra toks, kad būtų išvengta per didelių koncentracijų;

c) pozicijų priskyrimo rangams ar grupėms procese numatoma prasminga rizikos diferenciacija, numatomas pakankamai homogeniškų pozicijų grupavimas ir galima tiksliai bei nuosekliai įvertinti nuostolio ypatybes rango ar grupės lygmeniu. Įsigytoms gautinoms sumoms grupavimas atspindi pardavėjo kreditavimo praktiką ir klientų įvairovę.

4. Priskirdamos pozicijas rangams ar grupėms, įstaigos atsižvelgia į šiuos rizikos veiksnius:

a) įsipareigojančiojo asmens rizikos ypatybes;

b) sandorio rizikos ypatybes, įskaitant produkto arba užtikrinimo priemonės rūšis arba abu šiuos dalykus. Įstaigos aiškiai nurodo atvejus, kai kelioms pozicijoms naudojama ta pati užtikrinimo priemonė;

c) mokėjimo termino praleidimą, išskyrus atvejus, kai įstaiga kompetentingai institucijai priimtinu būdu įrodo, kad mokėjimo termino praleidimas nėra reikšmingas rizikos veiksnys tai pozicijai.

171 straipsnis

Priskyrimas rangams ar grupėms

1. Įstaiga nustato specialias apibrėžtis, procesus ir kriterijus, kuriais remiantis pozicijos priskiriamos reitingų sistemos rangams ar grupėms, atitinkančius šiuos reikalavimus:

a) rango ar grupės apibrėžtys ir kriterijai yra pakankamai išsamūs, kad už reitingų priskyrimą atsakingi asmenys galėtų panašia rizika pasižyminčius įsipareigojančiuosius asmenis arba priemones nuosekliai priskirti tam pačiam rangui arba grupei. Tokio nuoseklumo laikomasi verslo linijų, departamentų ir geografinių vietovių lygmeniu;

b) reitingų proceso patvirtinimas dokumentais leidžia trečiosioms šalims suprasti pozicijų priskyrimą rangams arba grupėms, atkartoti priskyrimą rangui ar grupei bei įvertinti priskyrimo rangui arba grupei tinkamumą;

▼B

c) kriterijai taip pat yra nuosekliai suderinti su įstaigos vidaus skolinimo standartais ir jos politika problemiškų įsipareigojančiųjų asmenų ir priemonių atžvilgiu.

2. Priskirdama įsipareigojančiuosius asmenis ir priemones rangams ar grupėms, įstaiga atsižvelgia į visą svarbią informaciją. Informacija atitinka dabartinę padėtį ir leidžia įstaigai prognozuoti būsimą pozicijos padėtį. Kuo mažiau informacijos turi įstaiga, tuo konservatyvesnis jos atliekamas įsipareigojančiųjų asmenų ir priemonių priskyrimas rangams ar grupėms. Jeigu įstaiga išorės reitingu remiasi kaip pagrindiniu vidaus reitingų priskyrimo veiksniu, ji būtinai atsižvelgia ir į kitą svarbią informaciją.

172 straipsnis

Pozicijų priskyrimas

1. Įmonių, įstaigų, centrinės valdžios institucijų ir centrinių bankų pozicijų ir tų nuosavybės vertybinių popierių pozicijų, kurioms įstaiga taiko 155 straipsnio 3 dalyje nustatytą PD / LGD metodą, priskyrimas atliekamas pagal šiuos kriterijus:

a) kredito suteikimo procese kiekvienas įsipareigojantysis asmuo priskiriamas įsipareigojančiojo asmens rangui;

b) tų pozicijų, kurių atveju įstaiga gavo kompetentingos institucijos leidimą naudoti savus LGD įverčius ir perskaičiavimo koeficientus pagal 143 straipsnį, kiekviena pozicija taip pat priskiriama priemonės rangui kredito suteikimo procese;

c) įstaigos, taikančios 153 straipsnio 5 dalyje aprašytus rizikos koeficientų priskyrimo specializuoto skolinimo pozicijoms metodus, kiekvieną šių pozicijų priskiria tam tikram rangui pagal 170 straipsnio 2 dalį;

d) kiekvienas atskiras juridinis asmuo, dėl kurio įstaiga patiria riziką, reitinguojamas atskirai. Įstaiga vykdo tinkamą atskirų įsipareigojančiųjų asmenų klientų ir susijusių klientų grupių vertinimo politiką;

e) atskiros to paties įsipareigojančiojo asmens pozicijos priskiriamos tam pačiam įsipareigojančiojo asmens rangui neatsižvelgiant į kiekvieno konkretaus sandorio skirtingą pobūdį. Tačiau, kai to paties įsipareigojančiojo asmens skirtingoms pozicijoms leidžiama suteikti kelis rangus, taikomos šios nuostatos:

   i) šalies perleidimo rizika, kuri priklauso nuo to, ar pozicijos išreikštos vietos, ar užsienio valiuta;

   ii) susijusių pozicijos garantijų vertinimas gali atsispindėti pakoreguotame priskyrime įsipareigojančiojo asmens rangui;

▼B

iii) pagal vartotojų apsaugos taisykles, banko konfidencialumo nuostatas ir kitus teisės aktus draudžiama keistis duomenimis apie klientą.

2. Kiekviena mažmeninė pozicija kredito suteikimo procese priskiriama rangui ar grupei.

3. Atlikdamos priskyrimus rangui ir grupei, įstaigos patvirtina dokumentais atvejus, kai žmogus gali peržiūrėti nustatytus priskyrimo proceso įvesties duomenis ar rezultatus, ir nurodo už tai atsakingus asmenis. Įstaigos patvirtina dokumentais tokias peržiūras ir nurodo atsakingus asmenis. Įstaigos išanalizuoja pozicijų, kurių priskyrimai buvo peržiūrėti, padėtį. Ši analizė apima pozicijų, kurių nustatyti reitingai buvo peržiūrėti konkretaus asmens, padėties įvertinimą, nurodant visus atsakingus asmenis.

173 straipsnis

Priskyrimo proceso vientisumas

1. Įmonių, įstaigų, centrinės valdžios institucijų ir centrinių bankų pozicijų ir tų nuosavybės vertybinių popierių pozicijų, kurioms įstaiga taiko 155 straipsnio 3 dalyje nustatytą PD/LGD metodą, priskyrimas atliekamas pagal šiuos vientisumo kriterijus:

a) nepriklausoma šalis, kuri tiesiogiai neturi jokios naudos iš sprendimų pratęsti ar suteikti kreditą, užbaigia arba patvirtina priskyrimus ir reguliariai juos peržiūri;

b) įstaigos bent kartą per metus peržiūri priskyrimus ir patikslina priskyrimą, jei peržiūros rezultatai nepateisina dabartinio priskyrimo perkėlimo. Didele rizika pasižymintys įsipareigojantieji asmenys ir probleminės pozicijos peržiūrimi dažniau. Įstaigos pradeda naują priskyrimo procesą, jei gaunama reikšmingos informacijos apie įsipareigojantįjį asmenį arba poziciją;

c) įstaiga taiko veiksmingą procesą, per kurį gauna ir atnaujina susijusią informaciją apie įsipareigojančiojo asmens ypatybes, kurios turi įtakos įsipareigojimų neįvykdymo tikimybėms (PD), ir sandorio ypatybes, kurios turi įtakos LGD ar perskaičiavimo koeficientams.

2. Mažmeninių pozicijų atveju įstaiga bent kartą per metus atitinkamai peržiūri įsipareigojančiojo asmens ir priemonių priskyrimus ir patikslina priskyrimą, jei peržiūros rezultatai nepateisina dabartinio priskyrimo perkėlimo, arba peržiūri kiekvienos nustatytos rizikos grupės nuostolio ypatybes bei mokėjimo terminų praleidimo būklę. Įstaiga taip pat bent kartą per metus peržiūri kiekvienos grupės reprezentatyvios imties atskirų pozicijų padėtį, siekdama užtikrinti, kad pozicijos būtų toliau priskiriamos tinkamai grupei, ir patikslina priskyrimą, jei peržiūros rezultatai nepateisina dabartinio priskyrimo perkėlimo.

▼B

3. EBI parengia techninių reguliavimo standartų, taikomų kompetentingų institucijų metodikoms, naudojamoms priskyrimo proceso ir reguliaraus bei nepriklausomo rizikos vertinimo vientisumui įvertinti, projektus.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. gruodžio 31 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

174 straipsnis

Modelių taikymas

Jeigu įstaiga taiko statistinius modelius ir kitus mechaninius metodus, pagal kuriuos pozicijas priskiria įsipareigojančiųjų asmenų ar priemonių rangams ar grupėms, tenkinami šie reikalavimai:

a) modelis pasižymi gera prognozavimo galia ir taikant tokį modelį kapitalo poreikiai nėra iškraipomi. Įvesties kintamieji sudaro pagrįstą ir veiksmingą ekonominį pagrindą prognozėms. Modelis neturi reikšmingų nukrypimų;

b) įstaiga numato modelio įvesties duomenų patikrinimo procesą, kuris apima duomenų tikslumo, išsamumo ir tinkamumo įvertinimą;

c) modeliui sukurti naudojami duomenys yra reprezentatyvūs įstaigos faktinių įsipareigojančiųjų asmenų ar pozicijų grupės atžvilgiu;

d) įstaiga turi reguliarų modelio patikimumo vertinimo ciklą, kurį sudaro modelio veikimo ir stabilumo stebėsena, modelio specifikacijos peržiūra ir modelio rezultatų testavimas, lyginant juos su pasekmėmis;

e) įstaiga statistinį modelį papildo žmogaus sprendimais ir priežiūra, siekdama peržiūrėti modeliu pagrįstus priskyrimus ir užtikrinti, kad modeliai būtų tinkamai taikomi. Peržiūros procedūromis siekiama aptikti su modelio trūkumais siejamas paklaidas ir sumažinti jų skaičių. Žmogaus sprendimai priimami atsižvelgiant į visą svarbią informaciją, kurios neapima modelis. Įstaiga patvirtina dokumentais, kaip turi būti derinami žmogaus sprendimai ir modelio rezultatai.

175 straipsnis

Reitingų sistemų patvirtinimas dokumentais

1. Įstaigos patvirtina dokumentais savo reitingų sistemų sandaros ir veiklos elementus. Šie dokumentai turi įrodyti atitiktį šiame skirsnyje nurodytiems reikalavimams ir turi apimti tokias temas kaip portfelių diferencijavimas, reitingų kriterijai, įsipareigojančiuosius asmenis ir pozicijas reitinguojančių šalių atsakomybė, priskyrimo peržiūrų dažnumas ir reitingų nustatymo proceso valdymo priežiūra.

▼B

2. Įstaiga patvirtina dokumentais savo reitingų kriterijų pasirinkimo pagrindą ir jį pagrindžiančią analizę. Įstaiga patvirtina dokumentais visus pagrindinius pokyčius rizikos reitingų suteikimo procese, ir tokie dokumentai turi suteikti galimybę identifikuoti pokyčius, atliktus rizikos reitingų suteikimo procese nuo paskutinės kompetentingų institucijų atliktos peržiūros. Reitingų priskyrimo organizavimas, įskaitant reitingų priskyrimo procesą ir vidaus kontrolės struktūrą, taip pat patvirtinamas dokumentais.

3. Įstaigos patvirtina dokumentais savo vartojamas specialias įsipareigojimų neįvykdymo ir nuostolio apibrėžtis ir užtikrina, kad jos derėtų su šiame reglamente nustatytomis apibrėžtimis.

4. Jei reitingavimo procese įstaiga taiko statistinius metodus, ji turi aprašyti atitinkamas metodikas. Tokiame aprašyme reikia:

a) išsamiai apibūdinti teoriją, prielaidas ir matematinį bei empirinį pagrindą, taikomą priskiriant įverčius rangams, atskiriems įsipareigojantiesiems asmenims, pozicijoms arba grupėms, taip pat duomenų šaltinį (-ius), naudojamą (-us) modeliui įvertinti;

b) nustatyti tikslų statistinį procesą, įskaitant nereglamentuoto laiko ir imčiai nepriskiriamos veiklos testus, modelio patikimumui vertinti;

c) nurodyti aplinkybes, kuriomis modelis nėra veiksmingas.

5. Įstaiga kompetentingai institucijai priimtinu būdu įrodo, kad tenkinami šio straipsnio reikalavimai, kai ji įsigyja reitingų sistemą arba reitingų sistemoje naudojamą modelį iš trečiosios šalies pardavėjo ir tas pardavėjas įstaigai atsisako suteikti arba ribotai teikia informaciją apie tos reitingų sistemos ar modelio metodiką arba pagrindinius duomenis, kuriais pagrįsta ta metodika arba modelis, remdamasis tuo, kad tai yra privati informacija.

176 straipsnis

Duomenų tvarkymas

1. Įstaigos aštuntojoje dalyje nustatyta tvarka renka ir saugo duomenis apie jų vidaus reitingų aspektus.

2. Įmonių, įstaigų, centrinės valdžios institucijų ir centrinių bankų pozicijų ir tų nuosavybės vertybinių popierių pozicijų, kurioms įstaiga taiko 155 straipsnio 3 dalyje nustatytą PD/LGD metodą, atveju įstaigos renka ir saugo:

a) įsipareigojančiųjų asmenų ir pripažintų garantų išsamias reitingų bylas;

b) reitingų priskyrimo datas;

▼B

c) pagrindinius duomenis ir metodiką, kuriais remiamasi nustatant reitingą;

d) už reitingų priskyrimą atsakingo asmens duomenis;

e) duomenis apie įsipareigojančiųjų asmenų tapatybę ir pozicijas įsipareigojimų neįvykdymo atveju;

f) duomenis apie tokių įsipareigojimų neįvykdymo datą ir aplinkybes;

g) duomenis apie įsipareigojimų neįvykdymo tikimybes (PD) ir patirtus įsipareigojimų neįvykdymo lygius, susijusius su reitingų rangais ir reitingų pasikeitimu.

3. Įstaigos, kurios netaiko savų LGD ir perskaičiavimo koeficientų įverčių, renka ir laiko duomenis apie patirtų LGD palyginimus su 161 straipsnio 1 dalyje nurodytomis vertėmis ir apie patirtų perskaičiavimo koeficientų palyginimus su 166 straipsnio 8 dalyje nurodytomis vertėmis.

4. Įstaigos, kurios taiko savus LGD ir perskaičiavimo koeficientų įverčius, renka ir saugo tokius duomenis:

a) išsamias bylas, kuriose surašyti duomenys apie priemonių reitingus ir LGD bei perskaičiavimo koeficientų įverčius, susijusius su kiekviena reitingų skale;

b) reitingų priskyrimo ir įverčių nustatymo datas;

c) pagrindinius duomenis ir metodiką, kuria remiamasi nustatant priemonės reitingą ir LGD bei perskaičiavimo koeficientų įverčius;

d) priemonės reitingą priskyrusio asmens ir LGD bei perskaičiavimo koeficientų įverčius pateikusio asmens duomenis;

e) duomenis apie apskaičiuotus ir patirtus LGD ir perskaičiavimo koeficientus, susijusius su kiekviena neįvykdyta pozicija;

f) duomenis apie pozicijos LGD prieš garantijos ir (arba) kredito išvestinės finansinės priemonės poveikio įvertinimą ir po tokio įvertinimo. Šiuos duomenis turi pateikti įstaigos, kurios atsižvelgia į garantijų ar kredito išvestinių finansinių priemonių kredito rizikos mažinimo įtaką LGD;

g) duomenis apie nuostolio komponentus, tenkančius kiekvienai neįvykdytai pozicijai.

▼B

5. Įstaigos renka ir saugo tokius duomenis apie mažmenines pozicijas:

a) duomenis, naudojamus pozicijų priskyrimo rangams ar grupėms procese;

b) duomenis apie apskaičiuotus PD, LGD ir perskaičiavimo koeficientus, susijusius su pozicijų rangais ar grupėmis;

c) duomenis apie įsipareigojančiųjų asmenų tapatybę ir pozicijas įsipareigojimų neįvykdymo atveju;

d) neįvykdytoms pozicijoms – duomenis apie rangus arba grupes, kuriems pozicijos buvo priskirtos per metus iki įsipareigojimų neįvykdymo, ir patirtus LGD bei perskaičiavimo koeficientų rezultatus;

e) duomenis apie kriterijus atitinkančių atnaujinamųjų mažmeninių pozicijų nuostolio lygius.

177 straipsnis

Testavimas nepalankiausiomis sąlygomis vertinant kapitalo pakankamumą

1. Įstaigoje vertinant kapitalo pakankamumą taikomi patikimi testavimo nepalankiausiomis sąlygomis procesai. Testavimas nepalankiausiomis sąlygomis apima galimų įvykių ar būsimų ekonominių sąlygų pokyčių, galinčių daryti nepalankų poveikį įstaigos kredito pozicijoms, nustatymą ir kredito įstaigos gebėjimo susidoroti su tokiais pokyčiais įvertinimą.

2. Įstaiga reguliariai atlieka kredito rizikos testavimą nepalankiausiomis sąlygomis, siekdama įvertinti tam tikrų konkrečių sąlygų poveikį jos bendram kapitalo poreikiui, susijusiam su kredito rizika. Testavimo tipą parenka įstaiga, atsižvelgdama į priežiūrinį tikrinimą. Testavimas turi būti prasmingas ir jį atliekant turi būti atsižvelgiama į didelių, bet tikėtinų nuosmukio scenarijų poveikį. Įstaiga įvertina savo reitingų pasikeitimą pagal testavimo nepalankiausiomis sąlygomis scenarijus. Nepalankiausias sąlygas atitinkantys portfeliai turi apimti didžiąją visų įstaigos pozicijų dalį.

3. 153 straipsnio 3 dalyje nustatytą metodą taikančios įstaigos, kaip savo atliekamo testavimo nepalankiausiomis sąlygomis dalį, apsvarsto apsaugos teikėjų kredito kokybės pablogėjimo įtaką, ypač apsaugos teikėjų, nebeatitinkančių pripažinimo kriterijų, įtaką.

2 Poskirsnis

Kiekybinis rizikos vertinimas

178 straipsnis

Įsipareigojančiojo asmens įsipareigojimų neįvykdymas

1. Laikoma, kad konkretus įsipareigojantysis asmuo neįvykdė įsipareigojimų, jei įvyko kuris nors iš šių įvykių arba abu šie įvykiai:

▼B

a) įstaiga mano, kad tikėtina, jog įsipareigojantysis asmuo iki galo neįvykdys savo kreditinių įsipareigojimų įstaigai, patronuojančiajai įmonei ar bet kuriai iš jos patronuojamųjų įmonių, jeigu įstaiga nesiims tokių veiksmų, kaip užtikrinimo priemonės realizavimas;

b) įsipareigojantysis asmuo daugiau kaip 90 dienų vėluoja įvykdyti bet kokį reikšmingą kreditinį įsipareigojimą įstaigai, patronuojančiajai įmonei ar bet kuriai iš jos patronuojamųjų įmonių. Kompetentingos institucijos 90 dienų laikotarpį gali pakeisti 180 dienų laikotarpiu tuo atveju, jei pozicijos užtikrintos gyvenamosios paskirties arba MVĮ komercinės paskirties nekilnojamuoju turtu mažmeninių pozicijų klasėje, ir viešojo sektoriaus subjektų pozicijų atveju. 180 dienų laikotarpis netaikomas 127 straipsnio tikslais.

Mažmeninių pozicijų atveju įstaigos gali taikyti pirmos pastraipos a ir b punktuose nustatytą „įsipareigojimų neįvykdymo“ apibrėžtį individualios kredito priemonės lygiu, o ne visų skolininko įsipareigojimų atžvilgiu.

2. 1 dalies b punkto tikslais laikomasi šių reikalavimų:

a) kredito perviršio atveju vėlavimo dienos pradedamos skaičiuoti, kai įsipareigojantysis asmuo pažeidė rekomenduojamą limitą, kai jam buvo nustatytas mažesnis už šiuo metu neapmokėtas sumas limitas arba jei jis be leidimo pasinaudojo kreditu, o aptariamoji suma yra reikšminga;

b) a punkto tikslais rekomenduojamas limitas apima bet kokį įstaigos nustatytą kredito limitą, apie kurį įstaiga pranešė įsipareigojančiajam asmeniui;

c) vėlavimo dienos kredito kortelėms pradedamos skaičiuoti minimalaus mokėjimo dieną;

d) pradelsto kreditinio įsipareigojimo reikšmingumas įvertinamas pagal ribinę vertę, kurią nustato kompetentingos institucijos. Ši ribinė vertė atitinka rizikos lygį, kurį kompetentinga institucija laiko pagrįstu;

e) įstaigos skaičiuoja vėlavimo dienas pagal savo dokumentais patvirtintą politiką, ypač kai jos peržiūri priemonių laikotarpius ir taiko pratęsimus, pakeitimus arba atidėjimus, atnaujinimus ir esamų sąskaitų užskaitas. Ši politika nuosekliai taikoma visą laiką ir atitinka įstaigos vidaus rizikos valdymo bei sprendimų priėmimo procesus.

3. 1 dalies a punkto tikslais elementai, kurie turi būti laikomi tikėtino įsipareigojimų neįvykdymo požymiais, yra šie:

a) įstaiga kreditiniam įsipareigojimui suteikia nekaupiamo statusą;

b) įstaiga pripažįsta specifinės kredito rizikos koregavimą dėl reikšmingo pastebėto kredito kokybės pablogėjimo po to, kai įstaiga prisiėmė šią poziciją;

▼B

c) įstaiga parduoda kreditinį įsipareigojimą patirdama reikšmingą su kreditu susijusį ekonominį nuostolį;

d) įstaiga pritaria būtinam kreditinio įsipareigojimo restruktūrizavimui, kai tikėtina, kad finansinis įsipareigojimas sumažės dėl reikšmingo pagrindinės sumos grąžinimo įmokų, palūkanų arba (kai tinka) susijusių mokesčių panaikinimo ar atidėjimo. Nuosavybės vertybinių popierių pozicijų, vertinamų pagal PD / LGD metodą, atveju tai apima ir būtiną pačių akcijų restruktūrizavimą;

e) įstaiga prašo skelbti įsipareigojantįjį asmenį bankrutuojančiu ar reikalauja panašaus jo statuso dėl įsipareigojančiojo asmens kreditinio įsipareigojimo įstaigai, patronuojančiajai įmonei ar bet kuriai iš jos patronuojamųjų įmonių;

f) įsipareigojantysis asmuo prašė suteikti arba jam buvo suteiktas bankrutuojančio asmens statusas ar panaši apsauga, kad jis galėtų išvengti arba atidėti kreditinio įsipareigojimo grąžinimą įstaigai, patronuojančiajai įmonei ar bet kuriai iš jos patronuojamųjų įmonių.

4. Įstaigos, naudojančios išorės duomenis, kurie neatitinka 1 dalyje išdėstytos įsipareigojimų neįvykdymo apibrėžties, atlieka reikiamus koregavimus, siekdamos bendros atitikties įsipareigojimų neįvykdymo apibrėžčiai.

5. Jeigu įstaiga mano, kad pozicija, kurios atžvilgiu praeityje yra buvę įsipareigojimų neįvykdymo atvejų, nesusijusi su įsipareigojimų neįvykdymo grėsme, įstaiga įsipareigojantįjį asmenį arba priemonę reitinguoja taip, kaip ji reitinguotų poziciją, kurios atžvilgiu nėra buvę įsipareigojimų neįvykdymo atvejų. Jei vėliau taikoma įsipareigojimų neįvykdymo apibrėžtis, turėtų būti laikoma, kad įvyko kitas įsipareigojimų neįvykdymo atvejis.

6. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose tiksliai nurodo sąlygas, pagal kurias kompetentinga institucija nustato 2 dalies d punkte nurodytą ribinę vertę.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. gruodžio 31 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

7. EBI paskelbia šio straipsnio taikymo gaires. Tos gairės priimamos Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnyje nustatyta tvarka.

179 straipsnis

Bendrieji įverčių nustatymo reikalavimai

1. Kiekybiškai vertindamos rizikos parametrus, sietinus su reitingų rangais ar grupėmis, įstaigos taiko šiuos reikalavimus:

▼B

a) įstaigos savi rizikos parametrų PD, LGD, perskaičiavimo koeficiento ir EL įverčiai nustatomi pagal visus tinkamus duomenis, informaciją ir metodus. Įverčiai nustatomi remiantis ankstesnių laikotarpių patirtimi bei empiriniais įrodymais ir nėra grindžiami tik subjektyvių nuomonių vertinimais. Įverčiai yra tikėtini ir intuityvūs bei pagrįsti reikšmingais atitinkamų rizikos parametrų lemiamais veiksniais. Kuo mažiau duomenų turi įstaiga, tuo konservatyviau ji nustato įverčius;

b) įstaiga geba pateikti savo nuostolių patirties analizę pagal įsipareigojimų neįvykdymo dažnį, LGD, perskaičiavimo koeficientą arba nuostolį, kai taikomi EL įverčiai, ir pagal veiksnius, kuriuos ji laiko atitinkamų rizikos parametrų lemiamais veiksniais. Įstaigos įverčiai atitinka jos ilgalaikę patirtį;

c) atsižvelgiama į bet kokius skolinimo praktikos ar sumų susigrąžinimo proceso pokyčius per 180 straipsnio 1 dalies h punkte ir 2 dalies e punkte, 181 straipsnio 1 dalies j punkte ir 2 dalyje, 182 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytus stebėjimo laikotarpius. Įstaigos įverčiai atitinka techninės pažangos, naujų duomenų ir kitos informacijos, kai tik jie tampa prieinami, poveikį. Įstaigos peržiūri savo įverčius, kai paaiškėja nauja informacija, bet ne rečiau kaip kartą per metus;

d) pozicijų, kuriomis remiamasi atrenkant įverčiams naudojamus duomenis, grupė, skolinimo standartai, naudoti gaunant tuos duomenis, ir kitos atitinkamos ypatybės palyginami su atitinkamomis įstaigos pozicijų ir standartų ypatybėmis. Ekonomikos arba rinkos sąlygos, kuriomis grindžiami duomenys, atitinka esamas ir numatomas sąlygas. Pozicijų skaičiaus imtyje ir duomenų laikotarpio, naudojamo kiekybiniam vertinimui, pakanka, kad įstaiga galėtų būti įsitikinusi savo įverčių tikslumu ir patikimumu;

e) įsigytų gautinų sumų atveju įverčiai atitinka visą reikiamą įsigyjančiajai įstaigai prieinamą informaciją apie pagrindinių gautinų sumų kokybę, įskaitant pirkėjo, įsigyjančios įstaigos arba išorės šaltinių pateiktus duomenis apie panašias grupes. Įsigyjančioji įstaiga įvertina visus iš pardavėjo gautus duomenis, kuriais ji remiasi;

f) įstaiga prie savo įverčių prideda konservatyvumo atsargą, kuri siejama su tikėtinu skaičiavimo paklaidų intervalu. Kai metodai ir duomenys laikomi ne tokiais patenkinamais, tikėtinas klaidų intervalas yra didesnis, o konservatyvumo atsarga yra didesnė.

Jei įstaigos rizikos koeficientams apskaičiuoti ir savo vidaus tikslais taiko skirtingus įverčius, tai patvirtinama dokumentais ir tai turi būti pagrįsta. Jei įstaigos savo kompetentingoms institucijoms gali įrodyti, kad buvo atlikti iki 2007 m. sausio 1 d. surinktų duomenų reikiami koregavimai, siekiant bendros atitikties įsipareigojimų neįvykdymo apibrėžčiai, išdėstytai 178 straipsnyje, arba nuostolio apibrėžčiai, kompetentingos institucijos gali suteikti įstaigoms šiek tiek lankstumo taikant duomenims privalomus standartus.

▼B

2. Jeigu įstaiga naudoja kelių įstaigų bendrus duomenis, ji turi tenkinti šiuos reikalavimus:

a) kitų įstaigų taikomos reitingų sistemos ir kriterijai yra panašūs į jos reitingų sistemas ir kriterijus;

b) bendri duomenys yra reprezentatyvūs portfelio, kuriam jie naudojami, duomenų atžvilgiu;

c) įstaiga ilgainiui nuosekliai naudoja bendrus duomenis savo įverčiams nustatyti;

d) įstaiga atsako už savo reitingų sistemų vientisumą;

e) įstaiga turi pakankamą vidinį savo reitingų sistemų supratimą, įskaitant gebėjimą veiksmingai stebėti reitingų procesą ir atlikti jo auditą.

180 straipsnis

PD vertinimui taikomi reikalavimai

1. Kiekybiškai vertindamos rizikos parametrus, sietinus su reitingų rangais ar grupėmis, įstaigos taiko toliau nurodytus reikalavimus, keliamus įmonių, įstaigų, centrinės valdžios institucijų ar centrinių bankų pozicijų ir tų nuosavybės vertybinių popierių pozicijų, kurioms įstaiga taiko 155 straipsnio 3 dalyje nustatytą PD / LGD metodą, PD įverčiams:

a) įstaigos vertina PD pagal įsipareigojančiojo asmens rangą, nustatomą pagal ilgalaikius metinių įsipareigojimų neįvykdymo lygių vidurkius. Daug skolintų lėšų naudojančių įsipareigojančiųjų asmenų arba įsipareigojančiųjų asmenų, kurių turto didžiąją dalį sudaro parduodamas turtas, PD įverčiai atitinka pagrindinio turto rezultatus, remiantis laikotarpiais, kai yra kintamumas nepalankiausiomis sąlygomis;

b) įsigytoms įmonių gautinoms sumoms įstaigos gali nustatyti EL įverčius pagal įsipareigojančiojo asmens rangą pagal ilgalaikius metinių patirtų įsipareigojimų neįvykdymo lygių vidurkius;

c) jei įsigytų įmonių gautinų sumų atveju ilgalaikius vidutinius PD ir LGD įverčius įstaiga nustato iš EL įverčio ir atitinkamai PD arba LGD įverčio, bendrųjų nuostolių vertinimo procesas atitinka bendruosius šioje dalyje išdėstytus PD ir LGD vertinimo standartus, o rezultatas atitinka LGD koncepciją, kaip aprašyta 181 straipsnio 1 dalies a punkte;

d) įstaigos PD įverčių skaičiavimo metodus taiko tik kartu su juos pagrindžiančia analize. Įstaigos pripažįsta subjektyvių nuomonių svarbą derinant pagal įvairius metodus gautus rezultatus ir atliekant koregavimus dėl metodų ir informacijos ribotumo;

▼B

e) jei PD įverčiams nustatyti įstaiga naudoja savo vidaus patirties, susijusios su įsipareigojimų neįvykdymu, duomenis, įverčiai turi atitikti kreditavimo standartus ir bet kokius skirtumus tarp reitingų sistemos, iš kurios gauti duomenys, ir dabartinės reitingų sistemos. Jei pasikeitė kreditavimo standartai arba reitingų sistemos, savo PD įvertyje įstaiga prideda didesnę konservatyvumo atsargą;

f) jei įstaiga sieja arba priskiria savo vidaus rangus pagal ECAI arba panašių organizacijų taikomą skalę ir po to pagal išorės organizacijos rangus nustatytą įsipareigojimų neįvykdymo lygį taiko kredito įstaigos rangams, tokie priskyrimai grindžiami vidaus reitingų kriterijų palyginimu su išorės organizacijos taikomais kriterijais ir bet kurių bendrų įsipareigojančiųjų asmenų vidaus ir išorės reitingų palyginimu. Pagal vertinimų priskyrimo metodą ar jį pagrindžiančiuose duomenyse vengiama nuokrypių ar nesuderinamumų. Išorės organizacijos kriterijai, kuriais grindžiami kiekybiniam vertinimui naudojami duomenys, orientuoti tik į įsipareigojimų neįvykdymo riziką ir neatspindi sandorio ypatybių. Įstaigos analizė apima įsipareigojimų neįvykdymo apibrėžčių palyginimą pagal 178 straipsnio reikalavimus. Įstaiga dokumentais patvirtina vertinimų priskyrimo pagrindą;

g) kai įstaiga taiko statistinius įsipareigojimų neįvykdymo prognozavimo modelius, jai leidžiama nustatyti PD įverčius kaip paprastą įsipareigojimų neįvykdymo tikimybių įverčių vidurkį tam tikro rango atskiriems įsipareigojantiesiems asmenims. Įstaigos įsipareigojimų neįvykdymo tikimybių modelių taikymas šiuo tikslu atitinka 174 straipsnyje nurodytus standartus;

h) neatsižvelgiant į tai, ar savo PD įverčiams nustatyti įstaiga taiko išorinius, vidinius ar bendrų duomenų šaltinius arba visų šių trijų šaltinių derinį, naudojamo ankstesnių laikotarpių duomenų stebėjimo trukmė bent vienam šaltiniui turi būti bent penkeri metai. Jei turimas stebėjimo laikotarpis kuriam nors šaltiniui yra ilgesnis ir jei šie duomenys tinkami, naudojamas tas ilgesnis laikotarpis. Šis punktas taip pat taikomas, kai PD/LGD metodas taikomas nuosavybės vertybiniams popieriams. Kompetentingoms institucijoms leidus, įstaigos, kurioms kompetentinga institucija nėra leidusi pagal 143 straipsnį naudoti savų LGD arba perskaičiavimo koeficientų įverčių, įgyvendindamos IRB metodą gali naudoti atitinkamus dvejų metų laikotarpio duomenis. Šis laikotarpis kasmet pratęsiamas vienais metais, kol atitinkami duomenys apima penkerių metų laikotarpį.

2. Mažmeninėms pozicijoms taikomi šie reikalavimai:

a) įstaigos vertina PD pagal įsipareigojančiojo asmens rangą arba grupę pagal ilgalaikius metinių įsipareigojimų neįvykdymo lygių vidurkius;

b) PD įverčiai taip pat gali būti nustatomi pagal patirtų bendrų nuostolių įvertį ir atitinkamus LGD įverčius;

▼B

c) įstaigos vidaus duomenis, naudojamus pozicijas priskiriant rangams arba grupėms, laiko pagrindiniu informacijos šaltiniu nuostolio charakteristikų skaičiavimui. Įstaigos kiekybiniam vertinimui gali naudoti išorės duomenis (įskaitant bendrus duomenis) arba statistinius modelius, jei egzistuoja šie abu tvirti ryšiai:

i) tarp įstaigos pozicijų priskyrimo rangams ar grupėms proceso ir išorės duomenų šaltinio taikomo proceso; ir

ii) tarp įstaigos vidaus rizikos pobūdžio ir išorės duomenų sandaros;

d) jei mažmeninių pozicijų ilgalaikius vidutinius PD ir LGD įverčius įstaiga nustato iš bendrųjų nuostolių įverčio ir atitinkamai PD arba LGD įverčio, bendrųjų nuostolių vertinimo procesas atitinka bendruosius šioje dalyje išdėstytus PD ir LGD vertinimo standartus, o rezultatas atitinka LGD koncepciją, kaip nustatyta 181 straipsnio 1 dalies a punkte;

e) neatsižvelgiant į tai, ar savo nuostolio charakteristikų skaičiavimui įstaiga taiko išorinius, vidinius ar bendrų duomenų šaltinius arba visų šių trijų šaltinių derinį, naudojamo ankstesnių laikotarpių duomenų stebėjimo trukmė bent vienam šaltiniui turi būti bent penkeri metai. Jei turimas stebėjimo laikotarpis kuriam nors šaltiniui yra ilgesnis ir jei šie duomenys tinkami, turi būti naudojamas tas ilgesnis laikotarpis. Įstaiga neturi teikti vienodos svarbos ankstesnių laikotarpių duomenims, kai naujesni duomenys padeda geriau prognozuoti nuostolio lygius. Kompetentingoms institucijoms leidus, įstaigos, įgyvendindamos IRB metodą, gali naudoti atitinkamus dvejų metų laikotarpio duomenis. Šis laikotarpis kasmet pratęsiamas vienais metais, kol atitinkami duomenys apima penkerių metų laikotarpį;

f) įstaigos nustato ir analizuoja tikėtinus rizikos parametrų pokyčius per kredito pozicijų laikotarpį (sezoniškumo efektas).

Įsigytoms mažmeninėms gautinoms sumoms įstaigos gali taikyti išorės ir vidaus referencinius duomenis. Įstaigos remiasi visais tinkamais duomenų šaltiniais juos lygindamos.

3. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose tiksliai nustato:

a) sąlygas, pagal kurias kompetentingos institucijos gali suteikti 1 dalies h punkte ir 2 dalies e punkte nurodytus leidimus;

b) metodiką, pagal kuriuos kompetentingos institucijos vertina įstaigos PD įverčių nustatymo metodiką, kaip nustatyta 143 straipsnyje.

▼B

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. gruodžio 31 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

181 straipsnis

Saviems LGD įverčiams taikomi reikalavimai

1. Kiekybiškai vertindamos rizikos parametrus, sietinus su reitingų rangais ar grupėmis, įstaigos saviems LGD įverčiams taiko šiuos reikalavimus:

a) įstaigos vertina LGD pagal priemonės rangą arba grupę, remdamosi patirtų LGD vidurkiu pagal priemonės rangą arba grupę, atsižvelgdamos į visus duomenų šaltiniuose nurodytus pastebėtus įsipareigojimų neįvykdymo atvejus (įsipareigojimų neįvykdymo svertinis vidurkis);

b) įstaigos naudoja LGD įverčius, kurie tinka ekonominio nuosmukio atveju, jei jie yra konservatyvesni už ilgalaikį vidurkį. Kai tikėtina, kad reitingų sistemoje bus galima nustatyti laiko atžvilgiu nekintančius patirtus LGD pagal rangą arba grupę, įstaigos atlieka savo rizikos parametrų įverčių koregavimus pagal rangą arba grupę, siekdamos apriboti ekonominio nuosmukio įtaką kapitalui;

c) įstaiga atsižvelgia į bet kokios įsipareigojančiojo asmens rizikos priklausomybės nuo užtikrinimo priemonės arba jos teikėjo laipsnį. Atvejai, kai yra reikšmingo laipsnio priklausomybė, sprendžiami konservatyviu būdu;

d) įstaigai vertinant LGD, pagrindinės pozicijos ir jos užtikrinimo priemonės valiutų nesutapimas vertinamas konservatyviu būdu;

e) jei, nustatant LGD įverčius, atsižvelgiama į užtikrinimo priemonės buvimą, šie įverčiai neturi būti grindžiami tik užtikrinimo priemonės nustatyta rinkos verte. Nustatant LGD įverčius, atsižvelgiama į galimą įstaigų nesugebėjimą operatyviai perimti užtikrinimo priemonių kontrolę ir jas realizuoti;

f) jei, nustatant LGD įverčius, atsižvelgiama į užtikrinimo priemonės buvimą, įstaigos parengia užtikrinimo priemonės valdymo, teisinio tikrumo ir rizikos valdymo vidaus reikalavimus, kurie iš esmės atitiktų 4 skyriaus 3 skirsnio reikalavimus;

g) kai įstaiga pripažįsta užtikrinimo priemonę, nustatydama sandorio šalies kredito rizikos pozicijos vertę pagal 6 skyriaus 5 arba 6 skirsnį, skaičiuojant LGD neturi būti atsižvelgiama į jokią sumą, kurią tikimasi susigrąžinti pagal šią užtikrinimo priemonę;

▼B

h) specialiais pozicijų, jau esant įsipareigojimų neįvykdymui, atvejais įstaiga kiekvienai pozicijai taiko savo tiksliausio numatyto nuostolio įvertinimo sumą, atsižvelgdama į dabartines ekonomines aplinkybes bei pozicijos statusą ir dėl galimų papildomų nenumatytų nuostolių susigrąžinimo laikotarpiu, t. y. tarp įsipareigojimų neįvykdymo dienos ir galutinio pozicijos realizavimo, padidėjusios nuostolio normos įvertį;

i) jei nesumokėtos vėluojančios įmokos kapitalizuotos įstaigos pelno ir nuostolio atskaitoje, jos pridedamos prie įstaigos pozicijos ir nuostolio įvertinimo;

j) įmonių, įstaigų, centrinės valdžios institucijų ir centrinių bankų pozicijų LGD įverčiai grindžiami bent vieno šaltinio ne mažiau kaip penkerių metų duomenimis, po įgyvendinimo kasmet pridedant vienus metus, kol pasiekiamas minimalus septynerių metų laikotarpis. Jei turimas stebėjimo laikotarpis kuriam nors šaltiniui yra ilgesnis ir jei šie duomenys tinkami, turi būti naudojamas tas ilgesnis laikotarpis.

2. Mažmeninių pozicijų atžvilgiu įstaigos gali atlikti tokius veiksmus:

a) nustatyti LGD įverčius pagal patirtus nuostolius ir atitinkamus PD įverčius;

b) savo perskaičiavimo koeficientų arba LGD įverčiuose atsižvelgti į būsimą kredito panaudojimą;

c) įsigytoms mažmeninėms gautinoms sumoms taikyti išorės ir vidaus referencinius duomenis LGD įverčiams nustatyti.

Mažmeninių pozicijų LGD įverčiai grindžiami mažiausiai penkerių metų stebėjimo duomenimis. Įstaiga neturi teikti vienodos svarbos ankstesnių laikotarpių duomenims, jei naujesni duomenys padeda geriau prognozuoti nuostolių lygius. Kompetentingoms institucijoms leidus, įstaigos, įgyvendindamos IRB metodą, gali naudoti atitinkamus dvejų metų laikotarpio duomenis. Šis laikotarpis kasmet pratęsiamas vienais metais, kol atitinkami duomenys apima penkerių metų laikotarpį.

3. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose tiksliai nustato:

a) 1 dalyje nurodyto ekonominio nuosmukio pobūdį, dydį ir trukmę;

▼C2

b) sąlygas, pagal kurias, įstaigai įgyvendinant IRB metodą, kompetentinga institucija gali leisti jai pagal 2 dalį naudoti atitinkamus dvejų metų laikotarpio duomenis.

▼B

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. gruodžio 31 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

182 straipsnis

Saviems perskaičiavimo koeficientų įverčiams taikomi reikalavimai

1. Kiekybiškai vertindamos rizikos parametrus, sietinus su reitingų rangais ar grupėmis, įstaigos saviems perskaičiavimo koeficientų įverčiams taiko šiuos reikalavimus:

a) įstaigos vertina perskaičiavimo koeficientus pagal priemonės rangą arba grupę, remdamosi patirtų perskaičiavimo koeficientų vidurkiu pagal priemonės rangą arba grupę, naudodamosi įsipareigojimų neįvykdymo svertiniu vidurkiu, gautu atsižvelgiant į visus duomenų šaltiniuose nurodytus pastebėtus įsipareigojimų neįvykdymo atvejus;

b) įstaigos taiko perskaičiavimo koeficientų įverčius, kurie tinka ekonominio nuosmukio atveju, jei jie yra konservatyvesni už ilgalaikį vidurkį. Kai tikėtina, kad reitingų sistema leis nustatyti laiko atžvilgiu nekintančius patirtus perskaičiavimo koeficientus pagal rangą arba grupę, įstaigos pakoreguoja savo rizikos parametrų įverčius pagal rangą arba grupę, siekdamos apriboti kapitalo įtaką ekonominio nuosmukio atveju;

c) įstaigos perskaičiavimo koeficientų įverčiai atspindi galimybę, kad įsipareigojantysis asmuo iki įsipareigojimų neįvykdymo atvejo ir po jo papildomai pasinaudos kreditu. Nustatant perskaičiavimo koeficiento įvertį, numatoma didesnė konservatyvumo atsarga, kai galima pagrįstai tikėtis didesnės teigiamos koreliacijos tarp įsipareigojimų neįvykdymo dažnio ir perskaičiavimo koeficiento dydžio;

d) nustatydamos perskaičiavimo koeficientų įverčius, įstaigos atsižvelgia į savo konkrečią apskaitos stebėsenos ir mokėjimų vykdymo politiką ir strategiją. Įstaigos taip pat atsižvelgia į savo gebėjimą ir pasirengimą užkirsti kelią tolesniam kredito panaudojimui dar nesusidarius mokėjimo neįvykdymo aplinkybėms, pavyzdžiui, pažeidus sutarties sąlygas arba kitais techninio pobūdžio įsipareigojimų neįvykdymo atvejais;

e) įstaigos taiko tinkamas sistemas ir procedūras, skirtas stebėti priemonių sumoms, dabartiniu metu neapmokėtoms sumoms, lyginant jas su įsipareigotomis kredito linijomis, ir neapmokėtų sumų pokyčiams pagal įsipareigojusiuosius asmenis ir rangus. Įstaiga turi gebėti kasdien stebėti nesumokėtų sumų likučius;

▼B

f) jeigu įstaigos pagal riziką įvertintoms pozicijų sumoms apskaičiuoti ir vidaus tikslais taiko skirtingus perskaičiavimo koeficientų įverčius, tai turi būti patvirtinta dokumentais ir tinkamai pagrįsta.

2. Įmonių, įstaigų, centrinės valdžios institucijų ir centrinių bankų pozicijų perskaičiavimo koeficientų įverčiai grindžiami bent vieno šaltinio ne mažiau kaip penkerių metų duomenimis, po įgyvendinimo kasmet pridedant vienus metais, kol pasiekiamas minimalus septynerių metų laikotarpis. Jei turimas stebėjimo laikotarpis kuriam nors šaltiniui yra ilgesnis ir jei šie duomenys tinkami, turi būti naudojamas tas ilgesnis laikotarpis.

3. Mažmeninių pozicijų atveju įstaigos, nustatydamos savo perskaičiavimo koeficientų arba savo LGD įverčius, gali atsižvelgti į būsimą kredito panaudojimą.

Mažmeninių pozicijų atveju perskaičiavimo koeficientų įverčiai grindžiami ne mažiau kaip penkerių metų duomenimis. Nukrypstant nuo 1 dalies a punkto, įstaiga neprivalo teikti vienodos svarbos ankstesnių laikotarpių duomenims, jei naujesni duomenys padeda geriau prognozuoti panaudojimo lygius. Kompetentingoms institucijoms leidus, įstaigos, įgyvendindamos IRB metodą, gali naudoti atitinkamus dvejų metų laikotarpio duomenis. Šis laikotarpis kasmet pratęsiamas vienais metais, kol atitinkami duomenys apima penkerių metų laikotarpį.

4. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose tiksliai nustato:

a) 1 dalyje nurodyto ekonominio nuosmukio pobūdį, dydį ir trukmę;

b) sąlygas, pagal kurias kompetentinga institucija gali leisti įstaigai, pirmą kartą įgyvendinančiai IRB metodą, naudoti atitinkamus dvejų metų laikotarpio duomenis.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. gruodžio 31 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

183 straipsnis

Garantijų ir kredito išvestinių finansinių priemonių poveikio vertinimo reikalavimai, skirti įmonių, įstaigų, centrinės valdžios institucijų ir centrinių bankų pozicijoms, kurioms taikomi savi LGD įverčiai, ir mažmeninėms pozicijoms

1. Reikalavimus atitinkantiems garantams ir garantijoms taikomi šie reikalavimai:

▼B

a) įstaigos turi turėti aiškiai suformuluotus kriterijus garantų, pripažįstamų skaičiuojant pagal riziką įvertintas pozicijų sumas, rūšims nustatyti;

b) pripažintiems garantams turi būti taikomos tos pačios taisyklės kaip ir įsipareigojantiesiems asmenims, kaip nurodyta 171, 172 ir 173 straipsniuose;

c) garantija turi būti suteikiama raštu, garantas jos negali anuliuoti, ji turi galioti tol, kol galutinai įvykdomas įsipareigojimas (atsižvelgiant į garantijos sumą ir pradinį terminą), ir yra teisiškai įvykdoma garanto atžvilgiu tai jurisdikcijai priklausančioje teritorijoje, kurioje garantas turi turto, kurį galima susieti su sprendimo vykdymu. Sąlyginės garantijos, numatančios sąlygas, pagal kurias garantas negali būti įpareigotas veikti, gali būti pripažįstamos kompetentingoms institucijoms leidus. Priskyrimo kriterijai turi deramai atitikti bet kokį galimą rizikos mažinimo poveikio sumažinimą.

2. Įstaiga turi aiškiai suformuluotus rangų, grupių ar LGD įverčių koregavimo, o mažmeninių ir reikalavimus atitinkančių įsigytų gautinų sumų atvejais – pozicijų priskyrimo rangams arba grupėms koregavimo kriterijus, kad galėtų atsižvelgti į garantijų poveikį apskaičiuodama pagal riziką įvertintas pozicijų sumas. Šie kriterijai turi atitikti 171, 172 ir 173 straipsniuose nustatytus reikalavimus.

Kriterijai turi būti tikėtini ir intuityvūs. Jais atsižvelgiama į garanto galimybę ir pasirengimą veikti pagal garantiją, bet kurių garanto mokamų įmokų tikėtiną mokėjimo grafiką, sąsajos tarp garanto gebėjimo veikti pagal garantiją ir įsipareigojančiojo asmens mokėjimo galimybių laipsnį ir įsipareigojančiajam asmeniui tenkančios likutinės rizikos dydį.

3. Šiame straipsnyje išdėstyti reikalavimai garantijoms taip pat taikomi vieno pavadinimo kredito išvestinėms finansinėms priemonėms. Esant nesutapimui tarp pagrindinės pozicijos ir kredito išvestinės finansinės priemonės pagrindinės pozicijos arba įsipareigojimo, naudojamo siekiant nustatyti, ar įvyko kredito įvykis, taikomi 216 straipsnio 2 dalies reikalavimai. Mažmeninėms pozicijoms ir reikalavimus atitinančioms įsigytoms gautinoms sumoms ši dalis taikoma pozicijų priskyrimo rangams ar grupėms procese.

Kriterijais atsižvelgiama į kredito išvestinės finansinės priemonės išmokų struktūrą ir konservatyviai įvertinamas jos poveikis grąžinimų lygiui ir grafikui. Įstaiga įvertina kitų likutinės rizikos formų išlikimo laipsnį.

4. 1–3 dalyse nustatyti reikalavimai netaikomi garantijoms, suteiktoms įstaigų, centrinės valdžios institucijų, centrinių bankų ir įmonių, atitinkančių 201 straipsnio 1 dalies g punkto reikalavimus, jeigu įstaigai leista taikyti standartizuotą metodą tokių subjektų pozicijoms pagal 148 ir 150 straipsnius. Šiuo atveju taikomi 4 skyriaus reikalavimai.

▼B

5. Mažmeninių garantijų atveju 1, 2 ir 3 dalyse nustatyti reikalavimai taip pat taikomi priskiriant pozicijas rangams arba grupėms ir nustatant PD įverčius.

6. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose tiksliai nurodo sąlygas, pagal kurias kompetentingos institucijos gali leisti pripažinti sąlygines garantijas.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. gruodžio 31 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

184 straipsnis

Įsigytoms gautinoms sumoms taikomi reikalavimai

1. Kiekybiškai vertindamos rizikos parametrus, sietinus su įsigytų gautinų sumų reitingų rangais ar grupėmis, įstaigos užtikrina, kad būtų tenkinamos šio straipsnio 2–6 dalyse nustatytos sąlygos.

2. Priemonės struktūra užtikrinama, kad visomis iš anksto numatomomis aplinkybėmis įstaiga faktiškai turėtų visų piniginių pervedimų iš gautinų sumų nuosavybės teisę ir juos kontroliuotų. Kai įsipareigojantysis asmuo moka tiesiai pardavėjui arba valdymo įmonei, įstaiga reguliariai tikrina, kad būtų persiunčiami visiškai visi mokėjimai, laikantis sutartinių terminų. Įstaigos taiko procedūras, kuriomis užtikrinama, kad gautinų sumų ir piniginių įplaukų nuosavybė būtų apsaugota nuo bankroto padėties ar teisinio užginčijimo atvejų, dėl kurių gali būti reikšmingai atidėta skolintojo galimybė realizuoti ar perleisti gautinas sumas arba išlaikyti piniginių įplaukų kontrolę.

3. Įstaiga stebi įsigytų gautinų sumų kokybę ir pardavėjo bei valdymo įmonės finansinę padėtį. Taikomi šie reikalavimai:

a) įstaiga turi vertinti sąsają tarp įsigytų gautinų sumų kokybės ir pardavėjo bei valdymo įmonės finansinės padėties, taip pat turi turėti vidaus politiką ir procedūras, numatančias veiksmingas apsaugos priemones, galinčias apsaugoti nuo bet kokios nepaprastosios padėties, įskaitant vidaus rizikos reitingų priskyrimą kiekvienam pardavėjui ir valdymo įmonei;

b) įstaiga turi turėti aiškią ir veiksmingą politiką ir procedūras, leidžiančias nustatyti pardavėjo ir valdymo įmonės atitiktį reikalavimams. Įstaiga ar jos atstovas turi reguliariai atlikti pardavėjų ir valdymo įmonių peržiūrą, siekdami patikrinti pardavėjo ir valdymo įmonės informacijos tikslumą, aptikti apgaulės atvejus ir veiklos trūkumus bei patikrinti pardavėjo kredito politikos kokybę ir valdymo įmonės išieškojimo politiką bei procedūras. Šių peržiūrų rezultatai patvirtinami dokumentais;

▼B

c) įstaiga turi vertinti įsigytų gautinų sumų grupių ypatybes, įskaitant viršytus išankstinius mokėjimus; pardavėjo pradelstų skolų istoriją, blogas skolas ir blogų skolų atidėjinius; mokėjimo sąlygas ir galimas priešpriešines sąskaitas;

d) įstaiga turi turėti aiškią ir veiksmingą politiką ir procedūras, leidžiančias stebėti kaupimo pagrindu vieno įsipareigojančiojo asmens koncentracijas ir įsigytų gautinų sumų grupių viduje, ir tarp grupių;

e) įstaiga turi užtikrinti, kad iš valdymo įmonės ji gautų laiku parengtą ir pakankamai išsamią informaciją apie gautinų sumų senėjimą ir sumažėjimą, taip užtikrinant atitiktį įstaigos pripažinimo kriterijams ir išankstinių mokėjimų formavimo politikai, kuria reglamentuojamos įsigytos gautinos sumos, ir turi pateikti veiksmingas priemones, pagal kurias būtų stebimos ir tvirtinamos pardavėjo pardavimo sąlygos ir sumų sumažėjimas.

4. Įstaiga turi sistemas ir procedūras, leidžiančias anksti aptikti pardavėjo finansinės padėties ir įsigytų gautinų sumų kokybės pablogėjimą ir aktyviai spręsti kylančias problemas. Kalbant konkrečiai, įstaiga turi aiškią ir veiksmingą politiką, procedūras ir informacines sistemas sutarties sąlygų pažeidimams stebėti, aiškią ir veiksmingą politiką ir procedūras teisiniams veiksmams pradėti ir probleminių įsigytų gautinų sumų klausimams spręsti.

5. Įstaiga turi aiškią ir veiksmingą politiką ir procedūras, reglamentuojančias įsigytų gautinų sumų, kredito ir pinigų kontrolę. Konkrečiai kalbant, rašytine vidaus politika apibrėžiamos visos gautinų sumų pirkimo programos reikšmingos sudedamosios dalys, įskaitant išankstinių mokėjimų normas, reikalavimus atitinkančias užtikrinimo priemones, reikiamus dokumentus, koncentracijos ribas ir piniginių įplaukų tvarkymo būdą. Šios sudedamosios dalys tinkamai apima visus aktualius ir reikšmingus veiksnius, įskaitant pardavėjo ir valdymo įmonės finansinę padėtį, rizikos koncentracijas ir įsigytų gautinų sumų kokybės tendencijas bei pardavėjo klientų bazę, o vidaus sistemomis turi būti užtikrinta, kad lėšos būtų išmokamos tik esant konkrečioms jas užtikrinančioms užtikrinimo priemonėms ir dokumentams.

6. Įstaiga turi veiksmingą vidaus procesą, pagal kurį vertinama atitiktis visai vidaus politikai ir visoms procedūroms. Šis procesas apima reguliariai atliekamą visų įstaigos gautinų sumų pirkimo programos esminių etapų auditą, patikrinimą, kaip atskiriamos pareigos, pirma, atliekant pardavėjo ir valdymo įmonės vertinimą ir įsipareigojančiojo asmens vertinimą, antra, atliekant pardavėjo ir valdymo įmonės vertinimą ir pardavėjo ir valdymo įmonės veiklos audito vertinimą; taip pat jis apima netiesioginio aptarnavimo padalinio operacijų įvertinimą, ypatingą dėmesį kreipiant į darbuotojų kvalifikaciją, patirtį, darbuotojų skaičių ir jų veiklą užtikrinančias automatizuotas sistemas.

▼B

3 Poskirsnis

Vidaus įverčių patikimumo vertinimas

185 straipsnis

Vidaus įverčių patikimumo vertinimas

Įstaigos įvertina savo vidaus įverčių patikimumą pagal šiuos reikalavimus:

a) įstaigos turi turėti tvirtas sistemas, skirtas reitingų sistemų, procesų ir visų tinkamų rizikos parametrų tikslumo ir nuoseklumo patikimumui vertinti. Patikimumo vertinimo vidaus procesas turi būti toks, kad įstaiga nuosekliai ir prasmingai vertintų vidaus reitingų ir rizikos vertinimo sistemų veikimą;

b) įstaigos turi reguliariai lyginti patirtus įsipareigojimų neįvykdymo lygius su kiekvieno rango PD įverčiais, o kai patirti įsipareigojimų neįvykdymo lygiai nepatenka į tam rangui tikėtiną intervalą, įstaigos turi konkrečiai analizuoti tokio nuokrypio priežastis. Savus LGD ir perskaičiavimo koeficientų įverčius naudojančios įstaigos turi atlikti analogišką šių įverčių analizę. Tokie palyginimai turi remtis kuo ilgesnių ankstesnių laikotarpių duomenimis. Įstaiga turi patvirtinti dokumentais tokiems palyginimams naudotus metodus ir duomenis. Ši analizė ir dokumentai turi būti atnaujinami bent kartą per metus;

c) įstaigos taip pat turi naudoti kitas kiekybinio patikimumo vertinimo priemones ir palyginimus su atitinkamais išorės duomenų šaltiniais. Analizė turi būti grindžiama portfeliui tinkamais, reguliariai atnaujinamais ir atitinkamą stebėjimo laikotarpį apimančiais duomenimis. Įstaigų atliekami jų reitingų sistemų veikimo vidaus vertinimai turi būti grindžiami kuo ilgesniu laikotarpiu;

d) kiekybiniam patikimumo vertinimui naudojami metodai ir duomenys turi būti ilgainiui nuosekliai taikomi. Skaičiavimo ir patikimumo vertinimo metodų ir duomenų (ir duomenų šaltinių, ir apimamų laikotarpių) pokyčiai turi būti patvirtinami dokumentais;

e) įstaigos turi turėti patikimus vidaus standartus, taikytinus tokiais atvejais, kai patirtų PD, LGD ir perskaičiavimo koeficientų bei bendrųjų nuostolių, taikant EL, nuokrypiai nuo prognozuojamų dydžių tampa pakankamai reikšmingi, kad tenka vertinti šių įverčių patikimumą. Šiais standartais atsižvelgiama į verslo ciklus ir panašų sisteminio pobūdžio kintamumą įsipareigojimų nevykdymo praktikoje. Kai patirtos vertės išlieka didesnės už tikėtinas vertes, įstaigos padidina įverčius, siekdamos atsižvelgti į savo įsipareigojimų neįvykdymo ir nuostolių patirtį.

▼B

4 Poskirsnis

Reikalavimai, taikomi nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms pagal vidaus modelių metodą

186 straipsnis

Nuosavų lėšų reikalavimas ir kiekybinis rizikos vertinimas

Apskaičiuodamos nuosavų lėšų reikalavimus, įstaigos atitinka šiuos standartus:

a) galimo nuostolio įvertis turi būti atsparus nepalankiems rinkos pokyčiams, susijusiems su įstaigos specifinių akcijų paketų ilgalaikės rizikos pobūdžiu. Duomenys, kuriais parodomas grąžos paskirstymas, turi apimti ilgiausią imties laikotarpį, kuriam turima duomenų, prasmingai parodančių įstaigos specifinių nuosavybės vertybių popierių pozicijų ilgalaikės rizikos pobūdį. Naudojamų duomenų turi pakakti, kad būtų galima nustatyti konservatyvius, statistiškai patikimus ir tikslius nuostolio įverčius, pagrįstus ne tik subjektyviais svarstymais ar nuomonėmis. Testuojant nepalankiausiomis sąlygomis turi būti gautas konservatyvus galimų nuostolių per atitinkamą ilgalaikį rinkos ar veiklos ciklą įvertis. Siekdama gauti modelio rezultatus, pasižyminčius reikiamu realumo ir konservatyvumo lygiu, įstaiga turimų duomenų empirinę analizę turi derinti su koregavimais, grindžiamais veiksnių įvairove. Kurdamos vertės pokyčio rizikos (VaR) modelius, kuriais įvertinami galimi ketvirčio nuostoliai, įstaigos gali remtis ketvirčio duomenimis arba perskaičiuoti trumpesnio laikotarpio duomenis į ketvirčio duomenis, taikydamos analitiškai tinkamą, empiriniais įrodymais pagrįstą metodą ir pasitelkdamos gerai parengtus ir dokumentais patvirtintus procesus bei analizę. Toks metodas ilgainiui taikomas konservatyviai ir nuosekliai. Kai turimi tik riboti duomenys, įstaiga turi pridėti tinkamas konservatyvumo atsargas;

b) taikomi modeliai turi tinkamai aprėpti visas reikšmingas rizikos rūšis, būdingas nuosavybės vertybinių popierių grąžai, įskaitant įstaigos nuosavybės vertybinių popierių portfelio tiek bendrąją rinkos riziką, tiek specifinę riziką. Vidaus modeliais tinkamai paaiškinami ankstesnių laikotarpių kainų svyravimai, šie modeliai turi aprėpti galimų koncentracijų dydį bei jų sudėties pokyčius ir turi būti atsparūs nepalankiai rinkos aplinkai. Rizikos pozicijų, kuriomis remiamasi atrenkant įverčiams naudojamus duomenis, grupė turi būti glaudžiai suderinta arba bent palyginama su įstaigos nuosavybės vertybinių popierių pozicijomis;

c) vidaus modelis turi atitikti rizikos pobūdį ir įstaigos nuosavybės vertybinių popierių portfelio sudėtingumą. Kai įstaiga turi reikšmingų akcijų paketų, kurių vertės yra daugiausia nelinijinio pobūdžio, vidaus modeliai turi būti kuriami taip, kad tinkamai aprėptų su tokiomis priemonėmis siejamą riziką;

d) atskirų pozicijų priskyrimas tarpinėms pozicijoms, rinkos indeksams ir rizikos veiksniams turi būti patikimas, intuityvus ir konceptualiai tvirtas;

▼B

e) atlikdamos empirinę analizę įstaigos turi įrodyti rizikos veiksnių tinkamumą, įskaitant jų gebėjimą aprėpti tiek bendrąją, tiek specifinę riziką;

f) nuosavybės vertybinių popierių pozicijų grąžos kintamumo įverčiai turi būti nustatyti taikant reikiamus ir turimus duomenis, informaciją ir metodus. Turi būti naudojami nepriklausomai patikrinti vidaus duomenys arba iš išorės šaltinių gauti duomenys, įskaitant bendrus grupių duomenis;

g) įstaigoje turi būti parengiama tiksli ir išsami testavimo nepalankiausiomis sąlygomis programa.

187 straipsnis

Rizikos valdymo procesas ir kontrolės procedūros

Siekdamos kurti vidaus modelius ir juos naudoti nuosavų lėšų reikalavimams, įstaigos nustato politiką, procesus ir kontrolės procedūras, kuriomis užtikrinamas modelių ir modeliavimo proceso vientisumas. Ši politika, procesai ir kontrolės procedūros apima:

a) visišką vidaus modelio integravimą į įstaigos bendrąsias valdymo informacijos sistemas ir ne prekybos knygos nuosavybės vertybinių popierių portfelio valdymą. Vidaus modeliai turi būti visiškai integruoti į įstaigos rizikos valdymo infrastruktūrą, jei jie taikomi visų pirma nustatant ir vertinant nuosavybės vertybinių popierių portfelio padėtį, taip pat pagal riziką pakoreguotą padėtį, paskirstant ekonominį kapitalą nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms ir vertinant bendrą kapitalo pakankamumo bei investicijų valdymo procesą;

b) įdiegtas valdymo sistemas, procedūras ir kontrolės funkcijas, kuriomis užtikrinama visų vidaus modeliavimo proceso elementų reguliari ir nepriklausoma peržiūra, įskaitant modelio pakeitimų patvirtinimą, kruopštų modelio įvesties duomenų patikrinimą ir modelio rezultatų peržiūrą, pavyzdžiui, tiesioginį rizikos apskaičiavimų patikrinimą. Tokių peržiūrų metu turi būti vertinamas modelio įvesties duomenų tikslumas, išsamumas bei tinkamumas ir skiriamas dėmesys galimų klaidų, susijusių su žinomais trūkumais, aptikimui ir jų skaičiaus sumažinimui bei dar nežinomų modelio trūkumų nustatymui. Tokias peržiūras gali atlikti nepriklausomas vidaus padalinys arba nepriklausoma išorės trečioji šalis;

c) tinkamas sistemas ir procedūras investicijų limitams ir nuosavybės vertybinių popierių pozicijų rizikai stebėti;

d) už modelio kūrimą ir taikymą atsakingi padaliniai turi funkciškai nepriklausyti nuo padalinių, atsakingų už individualių investicijų valdymą;

e) už bet kurį modeliavimo proceso aspektą atsakingos šalys turi būti tinkamos kvalifikacijos. Modeliavimo užduočiai atlikti vadovybė turi skirti pakankamai reikiamų įgūdžių turinčių ir kompetentingų specialistų.

▼B

188 straipsnis

Patikimumo vertinimas ir patvirtinimas dokumentais

Įstaigos turi patikimas sistemas, pagal kurias vertina savo vidaus modelių ir modeliavimo procesų tikslumą bei nuoseklumą. Visi reikšmingi vidaus modelių ir modeliavimo procesų bei jų patikimumo vertinimo elementai patvirtinami dokumentais.

Vertinant įstaigų vidaus modelių bei modeliavimo procesų patikimumą ir patvirtinant juos dokumentais taikomi šie reikalavimai:

a) įstaigos turi naudoti patikimumo vertinimo vidaus procesą, kad galėtų prasmingai ir nuosekliai įvertinti savo vidaus modelių ir procesų veikimą;

b) kiekybiniam patikimumo vertinimui naudojami metodai ir duomenys turi būti ilgainiui nuosekliai taikomi. Skaičiavimo ir patikimumo vertinimo metodų ir duomenų (ir duomenų šaltinių, ir apimamų laikotarpių) pasikeitimai turi būti patvirtinami dokumentais;

c) įstaigos turi reguliariai lyginti faktines nuosavybės vertybinių popierių grąžas, apskaičiuotas remiantis realizuotu ir nerealizuotu pelnu bei nuostoliais, su modelio įverčiais. Tokie palyginimai turi remtis kuo ilgesnių ankstesnių laikotarpių duomenimis. Įstaiga turi patvirtinti dokumentais tokiems palyginimams naudotus metodus ir duomenis. Ši analizė ir dokumentai turi būti atnaujinami bent kartą per metus;

d) įstaigos turi naudoti kitas kiekybinio patikimumo vertinimo priemones ir palyginimus su atitinkamais išorės duomenų šaltiniais. Analizė turi būti grindžiama portfeliui tinkamais, reguliariai atnaujinamais ir atitinkamą stebėjimo laikotarpį apimančiais duomenimis. Įstaigų atliekami jų modelių veikimo vidaus vertinimai turi būti grindžiami kuo ilgesniu laikotarpiu;

e) įstaigos turi turėti patikimus vidaus standartus, taikytinus tokiais atvejais, kai faktinės nuosavybės vertybinių popierių grąžos palyginimas su modelių įverčiais verčia abejoti įverčių arba pačių modelių patikimumu. Šiais standartais atsižvelgiama į verslo ciklus ir panašų sisteminio pobūdžio nuosavybės vertybinių popierių grąžos kintamumą. Visi vidaus modelių koregavimai, atlikti atsižvelgiant į modelių peržiūras, turi būti patvirtinami dokumentais ir turi atitikti įstaigos modelių peržiūros standartus;

f) vidaus modelis ir modeliavimo procesas, įskaitant modeliuojant dalyvaujančių šalių atsakomybę ir modelio patvirtinimo bei modelio peržiūros procesus, turi būti patvirtinami dokumentais.

▼B

5 Poskirsnis

Vidaus valdymas ir priežiūra

189 straipsnis

Įmonių valdymas

1. Įstaigos valdymo organas ar jo paskirtas komitetas ir vyresnioji vadovybė tvirtina visus reikšmingus reitingų suteikimo ir vertinimo procesų aspektus. Šios šalys turi bendrai nusimanyti apie įstaigos reitingų sistemas ir labai gerai suprasti su ja susijusią vadovybės informaciją.

2. Vyresniajai vadovybei keliami šie reikalavimai:

a) ji valdymo organui arba jo paskirtam komitetui turi pranešti apie reikšmingus pokyčius ar nustatytos politikos išimtis, kurie turės reikšmingą poveikį įstaigos reitingų sistemų veiklai;

b) ji turi gerai išmanyti reitingų sistemų sandarą ir veiklą;

c) ji turi nenutrūkstamai užtikrinti, kad reitingų sistemos tinkamai veiktų.

Kredito rizikos kontrolės skyriai turi reguliariai informuoti vyresniąją vadovybę apie reitingų procesų eigą, tobulintinas sritis ir dedamas pastangas ištaisyti anksčiau nustatytus trūkumus.

3. Įstaigos kredito rizikos pobūdžio vidaus reitingais pagrįsta analizė yra esminė vadovybės informacijos teikimo šioms šalims dalis. Informacija turi apimti bent rizikos pobūdį pagal rangą, judėjimą tarp rangų, atitinkamų parametrų pagal rangus įvertinimą, taip pat patirtų įsipareigojimų neįvykdymo lygių ir, jei naudojami savi įverčiai, savų patirtų LGD bei patirtų perskaičiavimo koeficientų palyginimą su prognozėmis ir testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatais. Informacijos teikimo dažnumas priklauso nuo informacijos svarbos bei rūšies ir gavėjo lygio.

190 straipsnis

Kredito rizikos kontrolė

1. Kredito rizikos kontrolės skyrius yra nepriklausomas nuo personalo ir valdymo funkcijų, atsakingų už pozicijų inicijavimą ar atnaujinimą, ir yra tiesiogiai pavaldus vyresniajai vadovybei. Šis skyrius yra atsakingas už reitingų sistemų kūrimą arba parinkimą, įgyvendinimą, priežiūrą ir veikimą. Jis reguliariai rengia ir analizuoja informaciją apie reitingų sistemų rezultatus.

▼B

2. Kredito rizikos kontrolės skyriaus arba skyrių atsakomybės sritys apima:

a) rangų ir grupių testavimą ir stebėseną;

b) suvestinių ataskaitų iš įstaigos reitingų sistemų parengimą ir analizę;

c) procedūrų, kuriomis siekiama patikrinti, ar rango ir grupės apibrėžtys nuosekliai taikomos departamentuose ir geografiniuose regionuose, įgyvendinimą;

d) bet kurių reitingų proceso pokyčių, įskaitant pokyčių priežastis, peržiūrėjimą ir patvirtinimą dokumentais;

e) reitingų kriterijų peržiūrėjimą, siekiant įvertinti, ar jie tebėra prognozuojantys riziką rodikliai. Reitingų proceso, kriterijų ar atskirų reitingų parametrų pokyčiai patvirtinami dokumentais ir išsaugomi;

f) aktyvų dalyvavimą kuriant ar parenkant, taip pat įgyvendinant reitingų procese naudojamus modelius ir vertinant jų patikimumą;

g) reitingų procese naudojamų modelių priežiūrą ir stebėjimą;

h) nuolatinę reitingų procese naudojamų modelių peržiūrą ir pakeitimus.

3. Bendrus duomenis pagal 179 straipsnio 2 dalį naudojančios įstaigos gali pavesti kitiems subjektams šias užduotis:

a) parengti rangų ir grupių testavimui ir stebėsenai reikalingą informaciją;

b) parengti suvestines ataskaitas iš įstaigos reitingų sistemų;

c) parengti informaciją, susijusią su reitingų kriterijų peržiūrėjimu, siekiant įvertinti, ar jie tebėra prognozuojantys riziką rodikliai;

d) dokumentais patvirtinti reitingų proceso, kriterijų ar atskirų reitingų parametrų pokyčius;

e) parengti informaciją, susijusią su nuolatine reitingų procese taikomų modelių peržiūra ir pakeitimais.

4. 3 dalį taikančios įstaigos užtikrina, kad kompetentingoms institucijoms būtų suteikta prieiga prie visos reikiamos iš trečiosios šalies gautos informacijos, būtinos tikrinant, kaip laikomasi reikalavimų, ir kad kompetentingos institucijos galėtų atlikti patikrinimus vietoje, kurie būtų tokios pat apimties kaip ir įstaigoje.

▼B

191 straipsnis

Vidaus auditas

Vidaus audito skyrius ar lygiavertis nepriklausomas auditorius bent kartą per metus peržiūri įstaigos reitingų sistemas ir jų veikimą, įskaitant kredito funkcijos operacijas ir PD, LGD, EL ir perskaičiavimo koeficientų vertinimą. Vertinama, kaip laikomasi visų taikytinų reikalavimų.

4 SKYRIUS

Kredito rizikos mažinimas

1 Skirsnis

Apibrėžtys ir bendrieji reikalavimai

192 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame skyriuje vartojamų terminų apibrėžtys:

(1) skolinančioji įstaiga – įstaiga, turinti atitinkamą poziciją;

(2) užtikrintasis skolinimo sandoris – bet koks sandoris, dėl kurio susidaro užtikrinimo priemone užtikrinta pozicija, bet kuris nesuteikia įstaigai teisės bent kartą per dieną gauti garantinių įmokų;

(3) kapitalo rinkos veikiamas sandoris – bet koks sandoris, dėl kurio susidaro užtikrinimo priemone užtikrinta pozicija ir kuris suteikia įstaigai teisę bent kartą per dieną gauti garantines įmokas;

(4) pagrindinis KIS – KIS, į kurio akcijas arba investicinius vienetus yra investavęs kitas KIS.

193 straipsnis

Kredito rizikos mažinimo metodų poveikio pripažinimo principai

1. Jokia pagal riziką įvertintos pozicijos, kurios kredito riziką įstaiga mažina, suma negali būti didesnė arba jos tikėtini nuostoliai didesni už kitais atžvilgiais identiškos pozicijos, kurios kredito rizikos įstaiga nemažina, sumą.

2. Jei kredito užtikrinimas jau įtraukiamas į pagal riziką įvertintos pozicijos sumą pagal 2 arba 3 skyrių, įstaigos, atlikdamos skaičiavimus pagal šį skyrių, neatsižvelgia į tą kredito užtikrinimą.

3. Kai laikomasi 2 ir 3 skirsnių nuostatų, įstaigos gali pakeisti pagal riziką įvertintų pozicijų sumų skaičiavimą pagal standartizuotą metodą ir pagal riziką įvertintų pozicijų bei tikėtinų nuostolių sumų skaičiavimą pagal IRB metodą, vadovaudamosi 4, 5 ir 6 skirsnių nuostatomis.

▼B

4. Pinigus, vertybinius popierius ar biržos prekes, įsigytus, pasiskolintus arba gautus pagal atpirkimo sandorį arba pagal vertybinių popierių ar biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandorius, įstaigos laiko užtikrinimo priemonėmis.

5. Kai įstaiga, pagal riziką įvertintų pozicijų sumas skaičiuojanti pagal standartizuotą metodą, vienai pozicijai yra numačiusi daugiau kaip vieną kredito rizikos mažinimo formą, ji turi atlikti abu šiuos veiksmus:

a) išskaidyti tą poziciją į dalis, kurių kiekviena užtikrinama tik vienos rūšies kredito rizikos mažinimo priemone;

b) atskirai apskaičiuoti pagal riziką įvertintos pozicijos sumą kiekvienai pagal a punktą nustatytai daliai, laikydamasi 2 skyriaus ir šio skyriaus nuostatų.

6. Kai įstaiga, pagal riziką įvertintų pozicijų sumas skaičiuojanti pagal standartizuotą metodą, vienai pozicijai yra numačiusi vieno užtikrinimo teikėjo teikiamą kredito užtikrinimą ir tas užtikrinimas turi skirtingus terminus, ji turi atlikti abu šiuos veiksmus:

a) išskaidyti tą poziciją į dalis, kurių kiekviena užtikrinama atskira kredito rizikos mažinimo priemone;

b) atskirai apskaičiuoti pagal riziką įvertintos pozicijos sumą kiekvienai pagal a punktą nustatytai daliai, laikydamasi 2 skyriaus ir šio skyriaus nuostatų.

194 straipsnis

Principai, pagal kuriuos nustatomas kredito rizikos mažinimo metodų atitikimas reikalavimams

1. Naudojamas toks kredito užtikrinimo metodas kartu su skolinančiosios įstaigos vykdomais veiksmais ir priemonėmis bei įgyvendinamomis procedūromis ir strategijomis, kad visose atitinkamai jurisdikcijai priklausančiose teritorijose susitarimai dėl kredito užtikrinimo būtų teisiškai veiksmingi ir vykdytini.

Skolinančioji įstaiga kompetentingos institucijos prašymu raštu pateikia naujausią nepriklausomos, pagrįstos teisinės nuomonės arba nuomonių redakciją, kurią ji naudojo, kad nustatytų, ar jos susitarimas ar susitarimai dėl kredito užtikrinimo atitinka pirmoje pastraipoje išdėstytą sąlygą.

2. Skolinančioji įstaiga imasi visų reikiamų veiksmų, kad būtų užtikrintas susitarimo dėl kredito užtikrinimo veiksmingumas ir valdoma su tuo susijusi rizika.

3. Įstaigos gali pripažinti tiesioginį kredito užtikrinimą apskaičiuojant kredito rizikos mažinimo poveikį tik tuo atveju, jei garantui naudojamas turtas atitinka abi šias sąlygas:

▼B

a) jis yra įtrauktas į reikalavimus atitinkančio turto sąrašą, atitinkamai pateiktą 197–200 straipsniuose;

b) yra pakankamai likvidus ir jo vertė laikui bėgant yra pakankamai stabili, kad suteiktų atitinkamą kredito užtikrinimą, atsižvelgiant į pagal riziką įvertintų pozicijų sumų apskaičiavimo metodą ir į leidžiamą pripažinimo laipsnį.

4. Įstaigos gali pripažinti tiesioginį kredito užtikrinimą apskaičiuojant kredito rizikos mažinimo poveikį tik tuo atveju, jei skolinančioji įstaiga įsipareigojančiojo asmens ir, kai tinka, užtikrinimo priemonės saugotojo įsipareigojimų neįvykdymo, nemokumo ar bankroto atveju arba įvykus kitam sandorio dokumentuose numatytam kredito įvykiui turi teisę laiku realizuoti ar perimti užtikrinamąjį turtą. Koreliacijos laipsnis tarp užtikrinamojo turto vertės ir įsipareigojančiojo asmens kredito kokybės negali būti per didelis.

5. Esant netiesioginiam kredito užtikrinimui, užtikrinimo teikėjas laikomas reikalavimus atitinkančiu užtikrinimo teikėju tik tuo atveju, jei užtikrinimo teikėjas yra įtrauktas į reikalavimus atitinkančių užtikrinimo teikėjų sąrašą, pateiktą atitinkamai 201 arba 202 straipsnyje.

6. Esant netiesioginiam kredito užtikrinimui, užtikrinimo sutartis laikoma reikalavimus atitinkančia užtikrinimo sutartimi tik kai ji atitinka abi šias sąlygas:

a) yra įtraukta į reikalavimus atitinkančių užtikrinimo sutarčių sąrašą, pateiktą 203 straipsnyje ir 204 straipsnio 1 dalyje;

b) yra teisiškai veiksminga ir įgyvendinama atitinkamai jurisdikcijai priklausančiose teritorijose, kad suteiktų atitinkamą kredito užtikrinimą, atsižvelgiant į pagal riziką įvertintų pozicijų sumų apskaičiavimo metodą ir į leidžiamą pripažinimo laipsnį;

c) užtikrinimo teikėjas atitinka 5 dalyje nustatytus kriterijus.

7. Kredito užtikrinimas turi atitikti taikomus 3 skirsnio reikalavimus.

8. Įstaiga turi gebėti įrodyti kompetentingoms institucijoms, kad ji turi tinkamus rizikos valdymo procesus, leidžiančius kontroliuoti riziką, kurią įstaiga gali patirti taikydama kredito rizikos mažinimo praktiką.

9. Nepaisant fakto, kad į kredito rizikos mažinimo priemones buvo atsižvelgta skaičiuojant pagal riziką įvertintų pozicijų sumas ir, kai taikytina, tikėtinų nuostolių sumas, įstaigos ir toliau atlieka visapusišką pagrindinės pozicijos kredito rizikos vertinimą ir kompetentingoms institucijoms turi gebėti įrodyti, kad vykdo šį reikalavimą. Atpirkimo sandorių ir vertybinių popierių skolinimo ar biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandorių atveju, tik šios dalies tikslais, pagrindinė pozicija laikoma lygia grynajai pozicijai.

▼B

10. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato, kas sudaro pakankamai likvidų turtą ir kada turto vertės gali būti laikomos pakankamai stabiliomis 3 dalies tikslais.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. rugsėjo 30 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

2 Skirsnis

Reikalavimus atitinkančios kredito rizikos mažinimo formos

1 Poskirsnis

Tiesioginis kredito užtikrinimas

195 straipsnis

Balansiniai užskaitos sandoriai

Įstaiga gali naudoti savo pačios ir savo sandorio šalies tarpusavio pretenzijų balansinius užskaitos sandorius kaip reikalavimus atitinkančią kredito rizikos mažinimo formą.

Nedarant poveikio 196 straipsniui, reikalavimus atitinkančia laikoma tik abipusių įstaigos ir jos sandorio šalies pinigų likučių užskaita. Įstaigos gali pakoreguoti pagal riziką įvertintų pozicijų sumas ir, kai tinka, tikėtinų nuostolių sumas tik savo paskoloms ir gautiems indėliams pagal balansinį užskaitos sandorį.

196 straipsnis

Pagrindiniai užskaitos sandoriai, apimantys atpirkimo sandorius arba vertybinių popierių ar biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandorius arba kitus kapitalo rinkos veikiamus sandorius

Įstaigos, taikančios 223 straipsnyje nustatytą išsamųjį finansinės užtikrinimo priemonės metodą, gali atsižvelgti į dvišalių užskaitos sandorių sutarčių, apimančių atpirkimo sandorius, vertybinių popierių ar biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandorius arba kitus kapitalo rinkos veikiamus sandorius su sandorio šalimi, rezultatus. Nedarant poveikio 299 straipsniui, gauta užtikrinimo priemonė ir pagal tokias sutartis ar sandorius pasiskolinti vertybiniai popieriai arba biržos prekės turi atitikti 197 ir 198 straipsniuose nustatytus užtikrinimo priemonėms taikomus reikalavimus.

197 straipsnis

Užtikrinimo priemonės atitikimas reikalavimams pagal visus požiūrius ir metodus

1. Įstaigos gali pripažinti toliau nurodytus straipsnius reikalavimus atitinkančia užtikrinimo priemone pagal visus požiūrius ir metodus:

▼B

a) indėliai arba grynųjų pinigų atitikmens priemonės skolinančiojoje įstaigoje;

b) centrinės valdžios institucijų arba centrinių bankų išleisti skolos vertybiniai popieriai, jei tokiems vertybiniams popieriams ECAI ar eksporto kreditų agentūra, pripažinta atitinkančia reikalavimus 2 skyriaus tikslais, suteikė kredito rizikos vertinimą ir jei EBI nustatė, kad toks vertinimas sietinas su 4 ar aukštesniu kredito kokybės žingsniu pagal centrinės valdžios institucijų ir centrinių bankų pozicijų rizikos vertinimo taisykles, nustatytas 2 skyriuje;

c) įstaigų išleisti skolos vertybiniai popieriai, jei tokiems vertybiniams popieriams ECAI suteikė kredito rizikos vertinimą, kurį EBI nustatė esant sietiną su 3 ar aukštesniu kredito kokybės žingsniu pagal įstaigų pozicijų rizikos vertinimo taisykles, nustatytas 2 skyriuje;

d) kitų emitentų išleisti skolos vertybiniai popieriai, jei tokiems vertybiniams popieriams ECAI suteikė kredito rizikos vertinimą, kurį EBI nustatė esant sietiną su 3 ar aukštesniu kredito kokybės žingsniu pagal įmonių pozicijų rizikos vertinimo taisykles, nustatytas 2 skyriuje;

e) skolos vertybiniai popieriai, kuriems ECAI suteikė trumpalaikį kredito rizikos vertinimą, kurį EBI nustatė esant sietiną su 3 ar aukštesniu kredito kokybės žingsniu pagal trumpalaikių pozicijų rizikos vertinimo taisykles, nustatytas 2 skyriuje;

f) į pagrindinį indeksą įtrauktos akcijos arba konvertuojamosios obligacijos;

g) auksą;

h) pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, kurios nėra pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos ir kurioms ECAI suteikė kredito rizikos išorės vertinimą, kurį EBI nustatė esant sietiną su 3 ar aukštesniu kokybės žingsniu pagal pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų rizikos vertinimo taisykles taikant 5 skyriaus 3 skirsnio 3 poskirsnyje nustatytą metodą.

2. 1 dalies b punkto tikslais „centrinės valdžios institucijų arba centrinių bankų išleisti skolos vertybiniai popieriai“ apima:

a) regioninės valdžios arba vietos valdžios institucijų išleistus skolos vertybinius popierius, kurių pozicijos pagal 115 straipsnio 2 dalį vertinamos kaip centrinės valdžios institucijų, kurių jurisdikcijai priklausančioje teritorijoje jos yra įsteigtos, pozicijos;

b) viešojo sektoriaus subjektų išleistus skolos vertybinius popierius, kurių pozicijos vertinamos kaip centrinės valdžios institucijų pozicijos pagal 116 straipsnio 4 dalį;

c) daugiašalių plėtros bankų išleistus skolos vertybinius popierius, kuriems pagal 117 straipsnio 2 dalį priskiriamas 0 % rizikos koeficientas;

d) tarptautinių organizacijų išleistus skolos vertybinius popierius, kuriems pagal 118 straipsnį priskiriamas 0 % rizikos koeficientas.

▼B

3. 1 dalies c punkto tikslais „įstaigų išleisti skolos vertybiniai popieriai“ apima:

a) regioninės valdžios arba vietos valdžios institucijų išleistus skolos vertybinius popierius, išskyrus 2 dalies a punkte nurodytus skolos vertybinius popierius;

b) viešojo sektoriaus subjektų išleistus skolos vertybinius popierius, kurių pozicijos vertinamos pagal 116 straipsnio 1 ir 2 dalis;

c) daugiašalių plėtros bankų išleistus skolos vertybinius popierius, kuriems nepriskiriamas 0 % rizikos koeficientas pagal 117 straipsnio 2 dalį.

4. Įstaiga gali naudoti kitų įstaigų išleistus skolos vertybinius popierius, kurie neturi ECAI kredito rizikos vertinimo, kaip reikalavimus atitinkančią užtikrinimo priemonę, jei tie skolos vertybiniai popieriai atitinka visus šiuos kriterijus:

a) jie yra įtraukti į pripažintos biržos sąrašą;

b) jie gali būti laikomi pirmaeile skola;

c) visos kitos įstaigos išleistos tos pačios eilės reitinguotos emisijos turi ECAI suteiktą kredito rizikos vertinimą, kurį EBI nustatė esant sietiną su 3 ar aukštesniu kredito kokybės žingsniu pagal įstaigų pozicijų arba trumpalaikių pozicijų rizikos vertinimo taisykles, nustatytas 2 skyriuje;

d) skolinančioji įstaiga neturi informacijos, iš kurios galima spręsti, kad emisijai turėtų būti suteikiamas blogesnis, nei nurodyta c punkte, kredito rizikos vertinimas;

e) priemonės rinkos likvidumas yra pakankamas šiais tikslais.

5. Įstaigos gali naudoti KIS investicinius vienetus arba akcijas kaip reikalavimus atitinkančią užtikrinimo priemonę, jei tenkinamos visos šios sąlygos:

a) investicinių vienetų arba akcijų kaina kasdien viešai kotiruojama;

▼C2

b) KIS investuoja tik į priemones, kurios gali būti pripažintos pagal 1 ir 4 dalis;

▼B

c) KIS atitinka 132 straipsnio 3 dalyje išdėstytas sąlygas.

Kai KIS investuoja į kito KIS akcijas arba investicinius vienetus, pirmos pastraipos a–c punktuose nustatytos sąlygos vienodai taikomos kiekvienam tokiam pagrindiniam KIS.

Jei KIS naudoja išvestines priemones, kad apdraustų leidžiamas investicijas, to subjekto investiciniai vienetai arba akcijos gali būti reikalavimus atitinkanti užtikrinimo priemonė.

▼B

6. 5 dalies tikslais, kai KIS (pirminis KIS) arba kuris nors iš jo pagrindinių kolektyvinio investavimo subjektų investuoja ne tik į priemones, pripažįstamas atitinkančiomis reikalavimus pagal 1 ir 4 dalis, įstaigos gali naudoti to KIS investicinius vienetus arba akcijas kaip užtikrinimo priemonę, kurios suma neviršija to KIS turimo reikalavimus atitinkančio turto vertės, darydamos prielaidą, kad tas KIS arba kuris nors iš jo pagrindinių KIS investavo į reikalavimų neatitinkantį turtą didžiausią sumą, kuri jam leidžiama pagal suteiktus įgaliojimus.

Jei kuris nors pagrindinis KIS pats turi pagrindinių KIS, įstaigos pirminio KIS investicinius vienetus ar akcijas gali naudoti kaip reikalavimus atitinkančią užtikrinimo priemonę, jei jos taiko pirmoje pastraipoje nurodytą metodiką.

Kai reikalavimų neatitinkančio turto vertė gali būti neigiama dėl įsipareigojimų arba neapibrėžtųjų įsipareigojimų, susijusių su to turto nuosavybe, įstaigos atlieka abu šiuos veiksmus:

a) apskaičiuoja bendrąją reikalavimų neatitinkančio turto vertę;

b) kai taikant a punktą gaunama neigiama suma, atima tos sumos absoliučiąją vertę iš reikalavimus atitinkančio turto bendrosios vertės.

7. Taikant 1 dalies b–e punktus, kai vertybiniai popieriai turi du ECAI kredito rizikos vertinimus, įstaigos remiasi mažiau palankiu vertinimu. Kai vertybiniai popieriai turi daugiau kaip du ECAI kredito rizikos vertinimus, įstaigos taiko du pačius palankiausius vertinimus. Kai du palankiausi kredito rizikos vertinimai skiriasi, įstaigos taiko mažiau palankų iš jų.

8. EVPRI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nurodo:

a) pagrindinius indeksus, nurodytus šio straipsnio 1 dalies f punkte, 198 straipsnio 1 dalies a punkte, 224 straipsnio 1 ir 4 dalyse ir 299 straipsnio 2 dalies e punkte;

b) pripažintas biržas, nurodytas šio straipsnio 4 dalies a punkte, 198 straipsnio 1 dalies a punkte, 224 straipsnio 1 ir 4 dalyse, 299 straipsnio 2 dalies e punkte, 400 straipsnio 2 dalies k punkte, 416 straipsnio 3 dalies e punkte, 428 straipsnio 1 dalies c punkte ir III priedo 12 punkte, laikantis 4 straipsnio 1 dalies 72 punkte nustatytų sąlygų.

EVPRI tų techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. gruodžio 31 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1095/2010 15 straipsnį.

▼B

198 straipsnis

Papildomos reikalavimus atitinkančios užtikrinimo priemonės pagal išsamųjį finansinės užtikrinimo priemonės metodą

1. Be 197 straipsnyje nurodytų užtikrinimo priemonių, kai įstaiga taiko išsamųjį finansinės užtikrinimo priemonės metodą pagal 223 straipsnį, ta įstaiga gali naudoti toliau nurodytus straipsnius kaip reikalavimus atitinkančią užtikrinimo priemonę:

a) akcijos arba konvertuojamosios obligacijos, kurios neįtrauktos į pagrindinį indeksą, tačiau kuriomis prekiaujama pripažintoje biržoje;

b) KIS investiciniai vienetai arba akcijos, kai tenkinamos abi šios sąlygos:

i) investicinių vienetų arba akcijų kaina kasdien viešai kotiruojama;

ii) KIS investuoja tik į priemones, kurios gali būti pripažintos pagal 197 straipsnio 1 ir 4 dalis, ir į šios pastraipos a punkte išvardytus straipsnius.

Tuo atveju, kai KIS investuoja į kito KIS investicinius vienetus arba akcijas, šios dalies a ir b punktuose nustatytos sąlygos vienodai taikomos kiekvienam tokiam pagrindiniam KIS.

Jei KIS naudoja išvestines priemones, kad apdraustų leidžiamas investicijas, to subjekto investiciniai vienetai arba akcijos gali būti reikalavimus atitinkanti užtikrinimo priemonė.

2. Kai KIS arba kuris nors iš pagrindinių KIS investuoja ne tik į priemones, kurios gali būti pripažintos pagal 197 straipsnio 1 ir 4 dalis, ir šio straipsnio 1 dalies a punkte nurodytus straipsnius, įstaigos gali naudoti to KIS investicinius vienetus arba akcijas kaip užtikrinimo priemonę, kurios suma neviršija to KIS turimo reikalavimus atitinkančio turto vertės, darydamos prielaidą, kad tas KIS arba kuris nors iš pagrindinių KIS investavo į reikalavimų neatitinkantį turtą didžiausią sumą, kuri jam leidžiama pagal suteiktus įgaliojimus.

Kai reikalavimų neatitinkančio turto vertė gali būti neigiama dėl įsipareigojimų arba neapibrėžtųjų įsipareigojimų, susijusių su to turto nuosavybe, įstaigos atlieka abu šiuos veiksmus:

a) apskaičiuoja bendrąją reikalavimų neatitinkančio turto vertę;

b) kai taikant a punktą gaunama neigiama suma, atima tos sumos absoliučiąją vertę iš reikalavimus atitinkančio turto bendrosios vertės.

199 straipsnis

Papildomos reikalavimus atitinkančios užtikrinimo priemonės pagal IRB metodą

1. Be 197 ir 198 straipsniuose nurodytų užtikrinimo priemonių, kai įstaigos pagal riziką įvertintų pozicijų sumas ir tikėtinų nuostolių sumas apskaičiuoja taikydamos IRB metodą, jos taip pat gali naudoti šių formų užtikrinimo priemones:

▼B

a) užtikrinimo nekilnojamuoju turtu priemonę pagal 2, 3 ir 4 dalis;

b) gautinas sumas pagal 5 dalį;

c) kitas fizines užtikrinimo priemones pagal 6 ir 8 dalis;

d) išperkamąją nuomą pagal 7 dalį.

2. Jei 124 straipsnio 2 dalyje nenustatyta kitaip, įstaigos kaip reikalavimus atitinkančią užtikrinimo priemonę gali naudoti gyvenamosios paskirties nekilnojamąjį turtą, kuriame savininkas (arba savininkas naudos gavėjas asmeninio investavimo įmonių atveju) apsigyveno ar apsigyvens arba kurį jis išnuomojo ar ketina išnuomoti, ir komercinės paskirties nekilnojamąjį turtą, įskaitant biurus ar kitas komercinės paskirties patalpas, jei tenkinamos abi šios sąlygos:

a) turto vertė reikšmingai nepriklauso nuo įsipareigojančiojo asmens kredito kokybės. Įstaigos, norėdamos nustatyti tokios priklausomybės reikšmingumą, gali atmesti tuos atvejus, kai vien tik makroekonominiai veiksniai lemia ir turto vertę, ir skolininko įsipareigojimų vykdymą;

b) skolininko rizika reikšmingai nepriklauso nuo pagrindinio turto ar projekto realizavimo rezultatų, o labiau priklauso nuo skolininko gebėjimo grąžinti skolą iš kitų šaltinių, taigi kredito grąžinimas reikšmingai nepriklauso nuo pinigų srautų, gaunamų iš pagrindinio turto, kuris naudojamas kaip užtikrinimo priemonė.

3. Įstaigos gali netaikyti 2 dalies b punkto pozicijoms, užtikrintoms gyvenamosios paskirties nekilnojamuoju turtu, esančiu valstybės narės teritorijoje, jei tos valstybės narės kompetentinga institucija yra paskelbusi įrodymų, kad tos valstybės teritorijoje veikia išplėtota ir ilgalaikes tradicijas turinti gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto rinka, kurios nuostolių lygis neviršija šių ribų:

a) nuostoliai, patiriami dėl paskolų, užtikrintų gyvenamosios paskirties nekilnojamuoju turtu iki 80 % rinkos vertės arba 80 % hipotekinės vertės, jei 124 straipsnio 2 dalyje nenustatyta kitaip, bet kuriais nustatytais metais neviršija 0,3 % gyvenamosios paskirties nekilnojamuoju turtu užtikrintų negrąžintų paskolų sumos;

b) bendrieji nuostoliai, patiriami dėl paskolų, užtikrintų gyvenamosios paskirties nekilnojamuoju turtu, bet kuriais nustatytais metais neviršija 0,5 % gyvenamosios paskirties nekilnojamuoju turtu užtikrintų negrąžintų paskolų sumos.

Kai tam tikrais metais netenkinama bet kuri iš pirmos pastraipos a ir b punktuose nustatytų sąlygų, įstaigos netaiko toje pastraipoje nustatyto vertinimo, kol abi sąlygos bus patenkintos kitais metais.

4. Įstaigos gali netaikyti 2 dalies b punkto komercinės paskirties nekilnojamajam turtui, esančiam valstybės narės teritorijoje, jei tos valstybės narės kompetentinga institucija turi paskelbtų įrodymų, kad tos valstybės teritorijoje veikia išplėtota ir ilgalaikes tradicijas turinti komercinės paskirties nekilnojamojo turto rinka, kurios nuostolių lygis neviršija šių ribų:

▼B

a) nuostoliai, patiriami dėl paskolų, užtikrintų komercinės paskirties nekilnojamuoju turtu iki 50 % rinkos vertės arba 60 % hipotekinės vertės, bet kuriais nustatytais metais neviršija 0,3 % komercinės paskirties nekilnojamuoju turtu užtikrintų negrąžintų paskolų sumos;

b) bendrieji nuostoliai, patiriami dėl paskolų, užtikrintų komercinės paskirties nekilnojamuoju turtu, bet kuriais nustatytais metais neviršija 0,5 % komercinės paskirties nekilnojamuoju turtu užtikrintų negrąžintų paskolų sumos.

Kai tam tikrais metais netenkinama bet kuri iš pirmos pastraipos a ir b punktuose nustatytų sąlygų, įstaigos netaiko toje pastraipoje nustatyto vertinimo, kol abi sąlygos bus patenkintos kitais metais.

5. Įstaigos kaip reikalavimus atitinkančias užtikrinimo priemones gali naudoti gautinas sumas, susijusias su komerciniu sandoriu arba sandoriais, kurių pradinis terminas yra vieni metai ar trumpesnis. Reikalavimus atitinkančios gautinos sumos neapima gautinų sumų, susijusių su pakeitimo vertybiniais popieriais sandoriais, daliniu dalyvavimu ar kredito išvestinėmis finansinėmis priemonėmis arba sumomis, kurias yra skolingos susijusios šalys.

6. Kompetentingos institucijos leidžia įstaigai kaip reikalavimus atitinkančias užtikrinimo priemones naudoti kitų, nei išvardyta 2, 3 ir 4 6 dalyse, rūšių fizines užtikrinimo priemones, jei tenkinamos visos šios sąlygos:

a) yra likvidžių rinkų, kurių likvidumą rodo dažni sandoriai atsižvelgiant į turto rūšį, kuriose užtikrinimo priemonė perleidžiama sparčiai ir ekonomiškai veiksmingu būdu. Įstaigos reguliariai, taip pat gavusios informacijos apie reikšmingus rinkos pokyčius, vertina, ar tenkinama ši sąlyga;

b) yra nusistovėjusios ir viešai žinomos užtikrinimo priemonių rinkos kainos. Įstaigos gali laikyti rinkos kainas nusistovėjusiomis, kai jos sužinomos iš patikimų informacijos šaltinių, kaip antai viešųjų indeksų, ir atitinka sandorių kainą normaliomis sąlygomis. Įstaigos gali laikyti rinkos kainas viešai žinomomis, jei šios kainos yra atskleidžiamos, lengvai prieinamos ir gaunamos reguliariai ir nepatiriant nepagrįstos administracinės ar finansinės naštos;

c) įstaiga išanalizuoja užtikrinimo priemonės realizavimo rinkos kainas, laiką ir išlaidas, taip pat pajamas iš realizuotos užtikrinimo priemonės;

d) įstaiga įrodo, kad daugiau kaip 10 % visų atitinkamos rūšies užtikrinimo priemonės realizavimo atvejų užtikrinimo priemonės realizavimo pajamos yra ne mažesnės kaip 70 % užtikrinimo priemonės vertės. Kai rinkos kainos reikšmingai svyruoja, įstaiga kompetentingoms institucijoms priimtinu būdu įrodo, kad jos užtikrinimo priemonės vertinimas yra pakankamai konservatyvus.

Įstaigos dokumentais patvirtina, kad tenkinamos pirmos pastraipos a–d punktuose ir 210 straipsnyje nustatytos sąlygos.

▼B

7. Pagal 230 straipsnio 2 dalies nuostatas, jei tenkinami 211 straipsnyje nustatyti reikalavimai, pozicijos, atsirandančios iš sandorių, kai įstaiga išperkamosios nuomos būdu nuomoja turtą trečiajai šaliai, gali būti vertinamos kaip paskolos, užtikrintos įkeistu atitinkamos rūšies išnuomotu turtu.

8. EBI paskelbia fizinių užtikrinimo priemonių rūšių, kurių atžvilgiu kompetentingos institucijos gali daryti prielaidą, jog tenkinamos 6 dalies a ir b punktuose nurodytos sąlygos, sąrašą.

200 straipsnis

Kitas tiesioginis kredito užtikrinimas

Įstaigos kaip reikalavimus atitinkančią užtikrinimo priemonę gali naudoti šias kitas tiesioginio kredito užtikrinimo priemones:

a) trečiosios šalies įstaigose pagal įkeitimo nenumatančius susitarimus laikomi ir skolinančiajai įstaigai įkeisti indėliai arba grynųjų pinigų atitikmens priemonės;

b) skolinančiajai įstaigai įkeisti gyvybės draudimo liudijimai;

c) trečiųjų šalių įstaigų išleistos priemonės, kurios bus tos įstaigos atperkamos pagal pareikalavimą.

2 Poskirsnis

Netiesioginis kredito užtikrinimas

201 straipsnis

Reikalavimus atitinkantys užtikrinimo teikėjai pagal visus metodus

1. Įstaigos reikalavimus atitinkančiais netiesioginio kredito užtikrinimo teikėjais gali pripažinti šias šalis:

a) centrinės valdžios institucijas ir centrinius bankus;

b) regionines arba vietos valdžios institucijas;

c) daugiašalius plėtros bankus;

d) tarptautines organizacijas, kai jų pozicijoms priskiriamas 0 % rizikos koeficientas pagal 117 straipsnį;

e) viešojo sektoriaus subjektus, kai pretenzijos jų atžvilgiu vertinamos pagal 116 straipsnį;

f) įstaigas ir finansų įstaigas, kurių pozicijos finansų įstaigoje laikomos įstaigų pozicijomis pagal 119 straipsnio 5 dalį;

►C2 g) kitas įmones, įskaitant įstaigos patronuojančiąsias įmones, patronuojamąsias ir susijusias įmones, ◄ kai tenkinama kuri nors iš šių sąlygų:

▼B

i) tos kitos įmonės turi ECAI kredito rizikos vertinimą;

ii) tuo atveju, jei įstaigos pagal riziką įvertintų pozicijų sumas ir tikėtinų nuostolių sumas skaičiuoja pagal IRB metodą, tos kitos įmonės neturi pripažintos ECAI kredito rizikos vertinimo ir joms nustatomas įstaigos vidaus reitingas;

h) pagrindines sandorio šalis.

2. Kai įstaigos apskaičiuoja pagal riziką įvertintų pozicijų sumas ir tikėtinų nuostolių sumas pagal IRB metodą, kad garantas būtų pripažintas reikalavimus atitinkančiu netiesioginio kredito užtikrinimo teikėju, jam turi būti nustatytas įstaigos vidaus reitingas pagal 3 skyriaus 6 skirsnio nuostatas.

Kompetentingos institucijos paskelbia ir tvarko tų finansų įstaigų, kurios yra reikalavimus atitinkantys netiesioginio kredito užtikrinimo pagal 1 dalies f punktą teikėjai, arba kriterijų, pagal kuriuos nustatomi tie reikalavimus atitinkantys netiesioginio kredito užtikrinimo teikėjai, sąrašą kartu su taikytinų rizikos ribojimo reikalavimų aprašymu, ir perduoda tą sąrašą kitoms kompetentingoms institucijoms pagal Direktyvos 2013/36/ES 117 straipsnį.

202 straipsnis

Reikalavimus atitinkantys užtikrinimo teikėjai, kuriems galima taikyti 153 straipsnio 3 dalyje apibrėžtą tvarką, pagal IRB metodą

Įstaiga gali pripažinti įstaigas, draudimo ir perdraudimo įmones bei eksporto kreditų agentūras reikalavimus atitinkančiomis netiesioginio kredito užtikrinimo teikėjomis, kurioms galima taikyti 153 straipsnio 3 dalyje apibrėžtą tvarką, jeigu jos tenkina visas šias sąlygas:

a) jos turi pakankamai netiesioginio kredito užtikrinimo teikimo patirties;

b) joms taikomos šio reglamento taisykles atitinkančios nuostatos arba jos kredito užtikrinimo suteikimo metu turėjo pripažintos ECAI suteiktą kredito rizikos vertinimą, kurį EBI nustatė esant sietiną su 3 ar aukštesniu kredito kokybės žingsniu pagal įmonių pozicijų rizikos vertinimo taisykles, nustatytas 2 skyriuje;

c) jos kredito užtikrinimo suteikimo metu arba bet kuriuo vėlesniu metu turėjo vidaus reitingą, kurio PD buvo lygi arba mažesnė už PD, sietiną su 2 ar aukštesniu kredito kokybės žingsniu pagal įmonių pozicijų rizikos vertinimo taisykles, nustatytas 2 skyriuje;

d) jos turi vidaus reitingą, kurio PD yra lygi arba mažesnė už PD, sietiną su 3 ar aukštesniu kredito kokybės žingsniu pagal įmonių pozicijų rizikos vertinimo taisykles, nustatytas 2 skyriuje.

▼B

Šio straipsnio tikslais, jei centrinės valdžios institucija eksporto kreditų agentūrai suteikia raštišką garantiją, tai nesuteikia pastarajai pranašumo eksporto kreditų agentūros, kuriai centrinės valdžios institucijos nėra suteikusios garantijos, atžvilgiu.

203 straipsnis

Garantijų, kaip netiesioginio kredito užtikrinimo, atitikimas reikalavimams

Kaip reikalavimus atitinkantį netiesioginį kredito užtikrinimą įstaigos gali naudoti garantijas.

3 Poskirsnis

Išvestinių finansinių priemonių rūšys

204 straipsnis

Reikalavimus atitinkančios kredito išvestinių finansinių priemonių rūšys

1. Įstaigos gali naudoti toliau išvardytų rūšių kredito išvestines finansines priemones ir priemones, kurios gali būti sudarytos iš tokių kredito išvestinių finansinių priemonių, arba pagal ekonominį veiksmingumą lygiavertes priemones, kaip reikalavimus atitinkantį kredito užtikrinimą:

a) kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandoriai;

b) apsikeitimo grąžomis sandoriai;

c) su kreditu susiję vekseliai neviršijant jų užtikrinimo pinigais dydžio.

Kai įstaiga įgyja kredito užtikrinimą įsigydama apsikeitimo grąžomis sandorį ir iš sandorio gautas grynąsias įmokas įtraukia į apskaitą kaip grynąsias pajamas, tačiau į apskaitą neįtraukia turto, kuriam skirtas užtikrinimas, vertės sumažėjimo (sumažindama tikrąją vertę arba pridėdama prie rezervų), tas kredito užtikrinimas nelaikomas atitinkančiu reikalavimus.

2. Kai įstaiga vykdo vidaus apsidraudimo sandorį naudodama kredito išvestinę finansinę priemonę, kad kredito užtikrinimas šio skyriaus tikslais būtų laikomas atitinkančiu reikalavimus, į prekybos knygą perkelta kredito rizika perleidžiama trečiajai šaliai arba šalims.

Kai vidaus apsidraudimas atliekamas pagal pirmą pastraipą ir tenkinami šio skyriaus reikalavimai, įstaigos, įgydamos netiesioginį kredito užtikrinimą, taiko 4–6 skirsniuose nustatytas taisykles pagal riziką įvertintų pozicijų sumoms ir tikėtinų nuostolių sumoms apskaičiuoti.

▼B

3 Skirsnis

Reikalavimai

1 Poskirsnis

Tiesioginis kredito užtikrinimas

205 straipsnis

Reikalavimai, taikomi balansiniams užskaitos sandoriams, išskyrus 206 straipsnyje nurodytus pagrindinius užskaitos sandorius

Balansiniai užskaitos sandoriai, išskyrus 206 straipsnyje nurodytus pagrindinius užskaitos sandorius, laikomi reikalavimus atitinkančios formos kredito rizikos mažinimo priemone, kai tenkinamos visos šios sąlygos:

a) tie sandoriai, taip pat sandorio šalies nemokumo ar bankroto atvejais, yra teisiškai veiksmingi ir įgyvendinami visose atitinkamai jurisdikcijai priklausančiose teritorijose;

b) įstaigos gali bet kuriuo metu nustatyti turtą ir įsipareigojimus, kuriems taikomi tie susitarimai;

c) įstaigos nuolat stebi ir kontroliuoja riziką, susijusią su kredito užtikrinimo nutraukimu;

d) įstaigos nuolat stebi ir kontroliuoja visų susijusių pozicijų grynąją vertę.

206 straipsnis

Reikalavimai, taikomi pagrindiniams užskaitos sandoriams, apimantiems atpirkimo sandorius, vertybinių popierių ar biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandorius arba kitus kapitalo rinkos veikiamus sandorius

Pagrindiniai užskaitos sandoriai, apimantys atpirkimo sandorius, vertybinių popierių ar biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandorius arba kitus kapitalo rinkos veikiamus sandorius, laikomi reikalavimus atitinkančios formos kredito rizikos mažinimo priemone, kai pagal tuos sandorius suteikta užtikrinimo priemonė atitinka visus 207 straipsnio 2–4 dalyse nustatytus reikalavimus ir tenkinamos visos šios sąlygos:

a) jie, taip pat ir sandorio šalies nemokumo ar bankroto atvejais, yra teisiškai veiksmingi ir įgyvendinami visose atitinkamai jurisdikcijai priklausančiose teritorijose;

b) įsipareigojimų neįvykdymo atveju, įskaitant sandorio šalies bankrotą ar nemokumą, įsipareigojimų nepažeidžiančiai šaliai jie suteikia teisę nutraukti ir laiku užbaigti visus pagal sutartį numatytus sandorius;

c) juose yra numatyta pajamų ir nuostolių tarpusavio užskaita, taikoma pagal sutartį užbaigus sandorius, kad viena šalis būtų skolinga kitai šaliai tik vieną grynąją sumą.

▼B

207 straipsnis

Finansinėms užtikrinimo priemonėms taikomi reikalavimai

1. Pagal visus požiūrius ir metodus finansinės užtikrinimo priemonės ir auksas laikomi reikalavimus atitinkančiomis užtikrinimo priemonėmis, kai tenkinami visi 2–4 dalyse nustatyti reikalavimai.

2. Įsipareigojančiojo asmens kredito kokybė ir užtikrinimo priemonės vertė negali turėti reikšmingos teigiamos koreliacijos. Jei užtikrinimo priemonės vertė reikšmingai sumažėja, vien šis faktas nereiškia reikšmingo įsipareigojančiojo asmens kredito kokybės pablogėjimo. Jei įsipareigojančiojo asmens kredito kokybė tampa kritiška, vien šis faktas nereiškia reikšmingo užtikrinimo priemonės vertės sumažėjimo.

Įsipareigojančiojo asmens arba bet kurio su juo susijusios grupės subjekto išleisti vertybiniai popieriai nelaikomi reikalavimus atitinkančia užtikrinimo priemone. Nepaisant to, paties įsipareigojančiojo asmens leidžiamos padengtos obligacijos, kurioms taikomos 129 straipsnio nuostatos, laikomos reikalavimus atitinkančia užtikrinimo priemone, kai jos pateikiamos kaip užtikrinimo priemonė vykdant atpirkimo sandorį, su sąlyga, kad jos atitinka pirmoje pastraipoje nustatytą sąlygą.

3. Įstaigos įvykdo visus sutartinius ir teisės aktais nustatytus reikalavimus, taikomus susitarimams dėl užtikrinimo priemonių, ir imasi visų reikiamų veiksmų, kad užtikrintų susitarimų dėl užtikrinimo priemonių įvykdymą, laikantis įstatymų, taikytinų įstaigų interesams užtikrinimo priemonių atžvilgiu.

Įstaigos turi būti atlikusios pakankamai teisinių patikrinimų, kurie patvirtintų tokių susitarimų dėl užtikrinimo priemonių įvykdomumą visose atitinkamai jurisdikcijai priklausančiose teritorijose. Prireikus jos pakartotinai atlieka tokius patikrinimus, kad užtikrintų tolesnį įvykdymą.

4. Įstaigos vykdo visus šiuos jų veiklai taikomus reikalavimus:

a) jos tinkamai patvirtina dokumentais susitarimus dėl užtikrinimo priemonių ir taiko aiškias bei patikimas užtikrinimo priemonės realizavimo laiku procedūras;

b) jos taiko patikimas procedūras ir procesus dėl užtikrinimo priemonės naudojimo atsirandančiai rizikai kontroliuoti, įskaitant nepavykusio arba sumažėjusio kredito užtikrinimo riziką, vertinimo riziką, su kredito užtikrinimo nutraukimu susijusią riziką ir koncentracijos riziką, atsirandančią dėl užtikrinimo priemonės naudojimo ir sąveikos su bendru kredito įstaigos rizikos pobūdžiu;

c) jos taiko dokumentais patvirtintą politiką ir praktiką dėl priimtinų užtikrinimo priemonių rūšių ir vertės;

d) jos apskaičiuoja užtikrinimo priemonės rinkos vertę ir atitinkamai perkainoja ją bent kartą per šešis mėnesius ir kai tik jos turi pagrindo manyti, kad tos užtikrinimo priemonės rinkos vertė reikšmingai sumažėjo;

e) kai užtikrinimo priemonę turi trečioji šalis, įstaigos imasi pagrįstų priemonių užtikrinti, kad trečioji šalis tą užtikrinimo priemonę atskirtų nuo savo turto;

▼B

f) jos užtikrina, kad pakaktų išteklių tvarkingai vykdyti susitarimus dėl garantinės įmokos su ne biržos išvestinių finansinių priemonių ir vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorio šalimis, vertinant pagal reikalavimų vykdyti įkaito vertės išlaikymo prievolę pateikimą laiku bei tikslumą ir atsakymo į gautus reikalavimus vykdyti įkaito vertės išlaikymo prievolę laiką;

g) jos taiko užtikrinimo priemonių valdymo politiką, pagal kurią kontroliuoja, stebi ir praneša apie:

i) susitarimų dėl garantinės įmokos keliamą riziką;

ii) konkrečių rūšių užtikrinamojo turto koncentracijos riziką;

iii) pakartotinį užtikrinimo priemonės panaudojimą, įskaitant galimus likvidumo trūkumus dėl užtikrinimo priemonių, gautų iš sandorio šalių, pakartotinio panaudojimo;

iv) teisių į sandorio šalims pateiktą užtikrinimo priemonę praradimą.

5. Be to, kad turi būti tenkinami visi 2–4 dalyse išdėstyti reikalavimai, kad finansinė užtikrinimo priemonė būtų laikoma reikalavimus atitinkančia užtikrinimo priemone pagal paprastąjį finansinės užtikrinimo priemonės metodą, užtikrinimo terminas iki sandorio galiojimo pabaigos turi būti bent tokios pačios trukmės kaip ir likęs pozicijos terminas.

208 straipsnis

Užtikrinimo nekilnojamuoju turtu priemonėms taikomi reikalavimai

1. Nekilnojamasis turtas laikomas reikalavimus atitinkančia užtikrinimo priemone tik kai tenkinami visi 2–5 dalyse nustatyti reikalavimai.

2. Turi būti tenkinami šie reikalavimai dėl teisinio tikrumo:

a) hipoteka arba įkeitimas yra įvykdomi visose kredito sutarties sudarymo metu svarbiose atitinkamai jurisdikcijai priklausančiose teritorijose ir tinkamai bei laiku pateikiami;

b) yra įvykdyti visi teisiniai turto įkeitimo reikalavimai;

c) užtikrinimo sutartis ir ją pagrindžiantis teisinis procesas įstaigai suteikia galimybę per pagrįstą laikotarpį realizuoti užtikrinimo vertę.

3. Turi būti tenkinami šie turto verčių stebėsenos ir turto vertinimo reikalavimai:

a) įstaigos reguliariai stebi nekilnojamojo turto vertę: komercinės paskirties nekilnojamojo turto – ne rečiau kaip kartą per metus, o gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto – kartą per trejus metus. Įstaigos stebėseną atlieka dažniau, kai reikšmingai pasikeičia rinkos sąlygos;

▼B

b) nekilnojamojo turto vertinimas peržiūrimas, kai iš įstaigoms prieinamos informacijos galima spręsti, kad turto vertė galėjo reikšmingai sumažėti, palyginti su bendromis rinkos kainomis, ir tą peržiūrą atlieka vertintojas, turintis reikiamą kvalifikaciją, gebėjimų ir patirties, kad galėtų atlikti vertinimą, ir nepriklausomas nuo kredito sprendimų priėmimo proceso. Kai paskolos vertė viršija 3 mln. EUR arba 5 % įstaigos nuosavų lėšų, toks vertintojas turto vertinimą peržiūri bent kartą per trejus metus.

▼C2

Nekilnojamojo turto vertei stebėti ir nekilnojamajam turtui, kurį reikia perkainoti, nustatyti įstaigos gali taikyti statistinius metodus.

▼B

4. Įstaigos aiškiai dokumentais patvirtina savo pripažįstamas gyvenamosios ir komercinės paskirties nekilnojamojo turto rūšis ir susijusią skolinimo politiką.

▼C2

5. Įstaigos taiko procedūras, pagal kurias prižiūri, kad nekilnojamasis turtas, įkeistas kaip kredito užtikrinimas, būtų tinkamai apdraustas nuo galimos žalos.

▼B

209 straipsnis

Gautinoms sumoms taikomi reikalavimai

1. Gautinos sumos laikomos reikalavimus atitinkančia užtikrinimo priemone, kai tenkinami visi 2 ir 3 dalyse nustatyti reikalavimai.

2. Turi būti tenkinami šie reikalavimai dėl teisinio tikrumo:

a) a) teisinis mechanizmas, pagal kurį skolinančiajai įstaigai suteikiama užtikrinimo priemonė, yra patikimas ir veiksmingas bei užtikrina, kad ta įstaiga turėtų aiškių teisių į užtikrinimo priemonę, įskaitant teisę į įplaukas iš užtikrinimo priemonės pardavimo;

b) įstaigos imasi visų reikiamų priemonių, kad įvykdytų vietos reikalavimus, taikomus kreditoriaus teisių į turtą, kurio įkeitimu užtikrinama prievolė, įgyvendinamumui. Skolinančiųjų įstaigų pretenzijoms į užtikrinimo priemonę teikiama pirmumo teisė, nors tokios pretenzijos gali būti laikomos pirmumo teisę turinčių kreditorių pretenzijomis, numatytomis teisės aktų nuostatose;

c) įstaigos turi būti atlikusios pakankamai teisinių patikrinimų, kurie patvirtintų tokių susitarimų dėl užtikrinimo priemonių įvykdymą visose atitinkamai jurisdikcijai priklausančiose teritorijose;

d) įstaigos tinkamai dokumentais patvirtina savo susitarimus dėl užtikrinimo priemonių ir taiko aiškias bei patikimas užtikrinimo priemonės perėmimo laiku procedūras;

e) įstaigos taiko procedūras, kuriomis užtikrinama, kad, skelbiant skolininko įsipareigojimų neįvykdymą ir laiku perimant užtikrinimo priemonę, būtų laikomasi visų teisinių sąlygų;

▼B

f) jei skolininkas susiduria su finansiniais sunkumais ar neįvykdo įsipareigojimų, įstaigos turi teisę gautinas sumas parduoti ar perleisti kitoms šalims be joms skolingo asmens sutikimo.

3. Turi būti tenkinami šie rizikos valdymo reikalavimai:

a) įstaiga taiko patikimą procesą su gautinomis sumomis siejamai kredito rizikai nustatyti. Toks procesas apima skolininko veiklos ir sektoriaus bei klientų, su kuriais skolininkas turi verslo ryšių, rūšių analizę. Kai įstaiga pasikliauja savo skolininkais nustatant klientų kredito riziką, įstaiga peržiūri skolininkų kreditavimo praktiką, kad įsitikintų jos pastovumu ir patikimumu;

b) skirtumas tarp pozicijos sumos ir gautinų sumų vertės nustatomas atsižvelgiant į visus tinkamus veiksnius, įskaitant išieškojimo sąnaudas, koncentraciją atskiro skolininko įkeistų gautinų sumų grupėje ir galimą koncentracijos riziką visų įstaigos pozicijų, kurių neapima bendroji įstaigos metodika, atžvilgiu. Įstaigos užtikrina gautinoms sumoms tinkamą nenutrūkstamą stebėsenos procesą. Jos taip pat reguliariai tikrina, kaip laikomasi paskolos sutartyje nustatytų sąlygų, aplinkosaugos apribojimų ir kitų teisinių reikalavimų;

c) skolininko įkeistos gautinos sumos yra diversifikuojamos ir nėra per daug susijusios su tuo skolininku. Esant reikšmingai teigiamai koreliacijai, nustatydamos skirtumą visai užtikrinimo priemonių grupei, įstaigos atsižvelgia į susijusios rizikos rūšis;

d) įstaigos nenaudoja iš asmenų ir subjektų, įskaitant patronuojamąsias įmones ir darbuotojus, susijusių su skolininku, gautinų sumų kaip reikalavimus atitinkančios kredito užtikrinimo priemonės;

e) įstaiga taiko dokumentais patvirtintą procesą, pagal kurį atgauna gautinas sumas kritiniais atvejais. Įstaigos turi reikiamų priemonių šioms sumoms atgauti, net jei jos paprastai patiki šią užduotį skolininkams.

210 straipsnis

Kitoms fizinėms užtikrinimo priemonėms taikomi reikalavimai

Fizinė užtikrinimo priemonė, kuri nėra nekilnojamasis turtas, laikoma reikalavimus atitinkančia užtikrinimo priemone pagal IRB metodą, jei tenkinamos visos šios sąlygos:

a) susitarimai dėl užtikrinimo priemonių, pagal kuriuos įstaigai suteikiama fizinė užtikrinimo priemonė, yra teisiškai veiksmingi ir įgyvendinami visose atitinkamai jurisdikcijai priklausančiose teritorijose ir suteikia galimybę tai įstaigai per pagrįstą laikotarpį realizuoti užtikrinimo priemonės vertę;

▼B

b) išskyrus tik 209 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytas leidžiamas pirmojo prioriteto reikalavimo teises, reikalavimus atitinkančia užtikrinimo priemone laikomas tik toks įkeitimas, kai įgyjama kreditorinio reikalavimo pirmumo teisė į užtikrinimo priemonę ir įstaiga turi pirmumo teisę visų kitų skolintojų atžvilgiu į pajamas iš realizuotos užtikrinimo priemonės;

c) įstaigos stebi užtikrinimo priemonės vertę reguliariai ir bent kartą per metus. Įstaigos atlieka stebėseną dažniau, kai reikšmingai pasikeičia rinkos sąlygos;

d) į paskolos sutartį įtraukti išsamūs užtikrinimo priemonės aprašymai ir išsamūs nurodymai dėl perkainojimo būdo bei dažnio;

e) įstaigos savo vidaus kredito politikos ir procedūrų dokumentuose, kuriuos galima patikrinti, aiškiai nurodo pripažįstamas fizinių užtikrinimo priemonių rūšis ir savo politiką bei praktiką dėl kiekvienos rūšies užtikrinimo priemonės tinkamo dydžio, palyginti su pozicijos suma;

f) įstaigų kredito politikoje, taikomoje sandorių struktūrai, nurodomi šie aspektai:

   i) tinkami reikalavimai užtikrinimo priemonėms, atsižvelgiantį pozicijos sumą;

   ii) gebėjimas lengvai realizuoti užtikrinimo priemonę;

   iii) gebėjimas objektyviai nustatyti kainą arba rinkos vertę;

   iv) kaip dažnai galima nesunkiai nustatyti tą vertę, įskaitant specialisto vertinimą;

   v) užtikrinimo priemonės vertės kintamumas arba kintamumo koeficientas;

g) atlikdamos vertinimą ir perkainojimą, įstaigos visapusiškai atsižvelgia į bet kokį užtikrinimo priemonės būklės pablogėjimą ar nusidėvėjimą, ypač daug dėmesio skirdamos laiko poveikiui užtikrinimo priemonėms, kurios kinta atsižvelgiant į tendencijas ar laiką;

h) įstaigos turi teisę fiziškai tikrinti užtikrinimo priemonę. Jos taip pat turi taikyti politiką ir procedūras, skirtas jų teisei atlikti fizinį patikrinimą įgyvendinti;

i) suteikta užtikrinimo priemonė turi būti tinkamai apdrausta nuo galimos žalos ir įstaigos turi turėti tinkamų procedūrų tam stebėti.

211 straipsnis

Reikalavimai, kad išperkamosios nuomos pozicijas būtų galima laikyti užtikrintomis

Įstaigos dėl išperkamosios nuomos sandorių atsirandančias pozicijas laiko užtikrintomis atitinkamu įkeistu išnuomotu turtu, jei tenkinamos visos šios sąlygos:

▼B

a) tenkinamos atitinkamai 208 arba 210 straipsnyje nustatytos sąlygos dėl tam tikrų rūšių išnuomoto turto laikymo reikalavimus atitinkančia užtikrinimo priemone;

b) nuomotojas patikimai valdo riziką, susijusią su nuomojamo turto panaudojimu, jo vieta, amžiumi ir planuojama naudojimo trukme, įskaitant deramą užtikrinimo priemonės vertės stebėseną;

c) nuomotojas turi nuosavybės teisę į turtą ir geba laiku pasinaudoti savo, kaip savininko, teisėmis;

d) jei tai nebuvo nustatyta skaičiuojant LGD dydį, skirtumas tarp neapmokėtos sumos ir užtikrinimo priemonės rinkos vertės nėra toks didelis, kad pernelyg padidintų išnuomotam turtui priskiriamą kredito rizikos mažėjimą.

212 straipsnis

Kitam tiesioginiam kredito užtikrinimui taikomi reikalavimai

1. Indėliams grynaisiais arba grynųjų pinigų atitikmens priemonėms trečiosios šalies įstaigoje 232 straipsnio 1 dalyje išdėstyta tvarka taikoma, jei tenkinamos visos šios sąlygos:

a) skolininko pretenzija trečiosios šalies įstaigai yra atvirai įkeista arba perleista skolinančiajai įstaigai ir šis įkeitimas arba perleidimas yra teisiškai veiksmingas ir įgyvendinamas visose atitinkamose jurisdikcijose ir yra besąlyginis ir neatšaukiamas;

b) trečiosios šalies įstaigai yra pranešta apie įkeitimą arba perleidimą;

c) gavusi pranešimą, trečiosios šalies įstaiga gali mokėti įmokas tik skolinančiajai įstaigai arba kitoms šalims, bet tik gavusi išankstinį skolinančiosios įstaigos sutikimą.

2. Skolinančiajai įstaigai įkeisti gyvybės draudimo liudijimai laikomi reikalavimus atitinkančia užtikrinimo priemone, jei tenkinamos visos šios sąlygos:

a) gyvybės draudimo liudijimas yra atvirai įkeistas arba perleistas skolinančiajai įstaigai;

b) įmonei, teikiančiai gyvybės draudimo paslaugas, yra pranešta apie įkeitimą arba perleidimą, ir dėl šio pranešimo be išankstinio skolinančiosios įstaigos sutikimo ji negali mokėti pagal sutartį mokėtinų sumų;

c) skolininkui nevykdant įsipareigojimų, skolinančioji įstaiga turi teisę anuliuoti liudijimą ir gauti išperkamąją sumą;

d) skolinančiajai įstaigai pranešama apie visus atvejus, kai liudijimo turėtojas nemoka įmokų pagal liudijimą;

▼B

e) kredito užtikrinimas yra numatytas visam paskolos terminui. Kai tai neįmanoma, nes draudimo teisiniai santykiai baigiasi dar prieš pasibaigiant paskolos teisiniams santykiams, įstaiga užtikrina, kad pagal draudimo sutartį gaunama suma iki kredito sutarties termino pabaigos būtų naudojama kaip užtikrinimo priemonė įstaigai;

f) įkeitimas arba perleidimas yra teisiškai veiksmingas ir įgyvendinamas visose atitinkamai jurisdikcijai priklausančiose teritorijose, kurios yra svarbios kredito sutarties sudarymo metu;

g) išperkamąją sumą deklaruoja įmonė, teikianti gyvybės draudimo paslaugas, ir jos negalima sumažinti;

h) gavusi prašymą gyvybės draudimo paslaugas teikianti įmonė turi laiku sumokėti išperkamąją sumą;

i) išperkamosios sumos negalima prašyti be išankstinio įstaigos sutikimo;

j) gyvybės draudimo paslaugas teikiančiai įmonei taikoma Direktyva 2009/138/EB arba jos veiklą prižiūri trečiosios valstybės kompetentinga institucija, kurios taikoma priežiūros ir reguliavimo tvarka yra bent lygiavertė Sąjungos taikomai tvarkai.

2 Poskirsnis

Netiesioginis kredito užtikrinimas ir su kreditu susiję vekseliai

213 straipsnis

Garantijoms ir kredito išvestinėms finansinėms priemonėms taikomi bendri reikalavimai

1. Atsižvelgiant į 214 straipsnio 1 dalį, kredito užtikrinimas, atsirandantis iš garantijos arba kredito išvestinės finansinės priemonės, laikomas reikalavimus atitinkančiu netiesioginiu kredito užtikrinimu, kai tenkinamos visos šios sąlygos:

a) kredito užtikrinimas yra tiesioginis;

b) kredito užtikrinimo apimtis yra aiškiai apibrėžta ir neginčijama;

c) kredito užtikrinimo sutartyje nėra nė vienos sąlygos, kurios vykdymo skolintojas negalėtų tiesiogiai kontroliuoti ir kuri:

   i) užtikrinimo teikėjui leistų vienašališkai anuliuoti užtikrinimą;

   ii) padidintų galiojančią užtikrinimo savikainą dėl užtikrintos pozicijos kredito kokybės sumažėjimo;

   iii) galėtų trukdyti užtikrinimo teikėjui būti įsipareigojusiam laiku sumokėti išmoką, jei pradinis įsipareigojantysis asmuo laiku nesumoka bet kokių mokėtinų įmokų arba kai baigiasi išperkamosios nuomos sutartis ir pripažįstama garantuota likutinė vertė pagal 134 straipsnio 7 dalį ir 166 straipsnio 4 dalį;

   iv) galėtų leisti, kad užtikrinimo teikėjas sutrumpintų kredito užtikrinimo terminą;

▼B

d) sutartis dėl kredito garantijos yra teisiškai veiksminga ir įgyvendinama visose atitinkamai jurisdikcijai priklausančiose teritorijose, kurios yra svarbios kredito sutarties sudarymo metu.

2. Įstaiga įrodo kompetentingoms institucijoms, kad ji taiko sistemas, leidžiančias valdyti galimą rizikos, atsirandančios dėl jos naudojamų garantijų ir kredito išvestinių finansinių priemonių, koncentraciją. Įstaiga turi gebėti kompetentingoms institucijoms priimtinu būdu parodyti, kaip jos kredito išvestinių finansinių priemonių ir garantijų naudojimo strategija yra susijusi su jos bendrojo rizikos pobūdžio valdymu.

3. Įstaiga įvykdo visus sutartinius ir teisės aktų nustatytus reikalavimus, taikomus jų netiesioginiam kredito užtikrinimui, ir imasi visų reikiamų priemonių, kad užtikrintų jo įgyvendinimą pagal teisės aktus, taikytinus įstaigos interesams kredito užtikrinimo atžvilgiu.

Įstaiga turi būti atlikusi pakankamai teisinių patikrinimų, patvirtinančių netiesioginio kredito užtikrinimo įvykdymą visose atitinkamai jurisdikcijai priklausančiose teritorijose. Prireikus ji pakartotinai atlieka tokius patikrinimus, kad užtikrintų nuolatinį įvykdomumą.

214 straipsnis

Centrinės valdžios ir kitos viešojo sektoriaus netiesioginės garantijos

1. Įstaigos gali vertinti 2 dalyje nurodytas pozicijas kaip užtikrintas garantija, suteikta toje dalyje nurodytų subjektų, jei tenkinamos visos šios sąlygos:

a) netiesioginė garantija apima visus pretenzijos kredito rizikos elementus;

b) ir pradinė garantija, ir netiesioginė garantija atitinka 213 straipsnyje ir 215 straipsnio 1 dalyje išdėstytus reikalavimus garantijoms, išskyrus tai, kad netiesioginė garantija neturi būti tiesioginė;

c) netiesioginė garantija yra patikima ir nėra jokių ankstesnių laikotarpių įrodymų, kad jos suma yra mažesnė už lygiavertę to subjekto tiesioginės garantijos sumą.

2. 1 dalyje nustatytas vertinimas taikomas pozicijoms, užtikrintoms garantija, kuri pati yra netiesiogiai užtikrinta bet kurio iš šių subjektų garantija:

a) centrinės valdžios institucijos arba centriniai bankai;

b) regioninės arba vietos valdžios institucijos;

c) viešojo sektoriaus subjekto, kai pretenzijos jo atžvilgiu vertinamos kaip pretenzijos centrinės valdžios institucijoms pagal 116 straipsnio 4 dalį;

▼B

d) daugiašalio plėtros banko arba tarptautinės organizacijos, kuriems atitinkamai pagal 117 straipsnio 2 dalį ir 118 straipsnį priskiriamas 0 % rizikos koeficientas;

e) viešojo sektoriaus subjekto, kai pretenzijos jo atžvilgiu vertinamos pagal 116 straipsnio 1 ir 2 dalis.

3. 1 dalies nuostatas įstaigos taip pat taiko pozicijai, kurią netiesiogiai garantuoja ne 2 dalyje išvardyti subjektai, jeigu tos pozicijos netiesioginę garantiją tiesiogiai garantuoja vienas iš tų subjektų ir tenkinamos 1 dalies sąlygos.

215 straipsnis

Papildomi reikalavimai garantijoms

1. Garantijos laikomos reikalavimus atitinkančiu netiesioginiu kredito užtikrinimu, kai tenkinamos visos 213 straipsnyje nustatytos sąlygos ir šios sąlygos:

a) tam tikro nustatyto sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo arba nemokėjimo atveju skolinančioji įstaiga turi teisę tinkamu laiku reikalauti, kad garantas sumokėtų bet kokias sumas, mokėtinas pagal pretenziją, kuriai suteiktas užtikrinimas, o garanto atliekamas mokėjimas neturi priklausyti nuo skolinančiosios įstaigos pirminio pareikalavimo, kad įsipareigojantysis asmuo sumokėtų.

Kai netiesioginėmis kredito užtikrinimo priemonėmis užtikrintos gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto hipotekinės paskolos, 213 straipsnio 1 dalies c punkto iii papunkčio ir šio punkto pirmos pastraipos reikalavimus reikia atitikti tik per 24 mėnesių laikotarpį;

b) garantija yra aiškiai dokumentais patvirtintas garanto prisiimtas įsipareigojimas;

c) tenkinama kuri nors iš šių sąlygų:

i) garantija apima visų rūšių mokėjimus, kuriuos įsipareigojantysis asmuo turėtų sumokėti pagal pretenziją;

ii) kai į garantiją neįtraukiami tam tikrų rūšių mokėjimai, skolinančioji įstaiga yra pakoregavusi garantijos vertę, kad ši atitiktų užtikrinimo priemonės sumos ribą.

2. Esant garantijoms, kurios suteikiamos pagal abipusės garantijos programas arba suteikiamos ar netiesiogiai garantuojamos 214 straipsnio 2 dalyje išvardytų subjektų, šio straipsnio 1 dalies a punkto reikalavimai laikomi įvykdytais, jei tenkinama kuri nors iš toliau nurodytų sąlygų:

a) skolinančioji įstaiga turi teisę laiku gauti išankstinį mokėjimą iš garanto, atitinkantį abi šias sąlygas:

▼B

i) jis atitinka patikimą nuostolių sumos įvertį, įskaitant nuostolius, kurių atsiranda dėl palūkanų ar kitų įmokų, kurias skolininkas yra įsipareigojęs mokėti, nemokėjimo, kai tikėtina, kad skolinančioji įstaiga gali patirti tokių nuostolių;

ii) jis yra proporcingas garantijos draudimo sumai;

b) skolinančioji įstaiga gali kompetentingoms institucijoms priimtinu būdu įrodyti, kad garantijos, kuri taip pat apima nuostolius, atsirandančius dėl to, kad skolininkas nesumokėjo privalomų sumokėti palūkanų ir kitų įmokų, poveikis pateisina tokį vertinimą.

216 straipsnis

Papildomi kredito išvestinėms finansinėms priemonėms taikomi reikalavimai

1. Kredito išvestinė finansinė priemonė laikoma reikalavimus atitinkančiu netiesioginiu kredito užtikrinimu, kai tenkinamos visos 213 straipsnyje nustatytos sąlygos ir visos šios sąlygos:

a) sutartyje dėl kredito išvestinės finansinės priemonės numatyti kredito įvykiai apima:

i) nesugebėjimą sumokėti sumų, mokėtinų pagal pagrindinės pozicijos sutarties sąlygas, galiojančias tuo metu, kai nesugebama sumokėti sumų, numatant lengvatinį laikotarpį, kuris yra lygus pagrindinės pozicijos sutarties lengvatiniam laikotarpiui arba trumpesnis;

ii) įsipareigojančiojo asmens bankrotą, nemokumą ar negalėjimą grąžinti savo skolų ar jo veiklos sutrikimus arba raštišką prisipažinimą, kad jis iš esmės negali grąžinti savo skolų atėjus grąžinimo terminui, ir panašius įvykius;

iii) pagrindinės pozicijos restruktūrizavimą, apimantį atleidimą nuo pagrindinės sumos, palūkanų arba įmokų mokėjimo ar atidėjimą, dėl kurio patiriama kredito nuostolių;

b) jei sutartyje dėl kredito išvestinės finansinės priemonės numatytas atsiskaitymas grynaisiais pinigais:

i) įstaigos taiko patikimą nuostolių vertinimo procesą;

ii) aiškiai nurodomas laikotarpis, per kurį galima gauti pagrindinės pozicijos įvertinimą po kredito įvykio;

c) jei atsiskaitymui reikia, kad būtų numatyta užtikrinimo pirkėjo teisė ir galimybė perleisti pagrindinę poziciją užtikrinimo teikėjui, pagrindinės pozicijos sąlygose numatoma, kad negalima nepagrįstai sulaikyti jokio tokiam perleidimui reikiamo sutikimo;

d) aiškiai nurodoma šalių, atsakingų už nustatymą, ar įvyko kredito įvykis, tapatybė;

e) už kredito įvykio nustatymą atsako ne tik užtikrinimo teikėjas;

▼B

f) užtikrinimo pirkėjas turi teisę arba galimybę informuoti užtikrinimo teikėją apie kredito įvykį.

Kai kredito įvykiai neapima pagrindinės pozicijos restruktūrizavimo, kaip aprašyta a punkto iii papunktyje, kredito užtikrinimas vis tiek gali būti atitinkantis reikalavimus sumažinus jo vertę, kaip nurodyta 233 straipsnio 2 dalyje.

2. Nesutapimas tarp pagrindinės pozicijos ir kredito išvestinės finansinės priemonės pagrindinės pozicijos arba tarp pagrindinės pozicijos ir įsipareigojimo, naudojamo nustatant, ar įvyko kredito įvykis, leistinas tik tada, kai tenkinamos abi šios sąlygos:

a) kredito išvestinės finansinės priemonės pagrindinė pozicija arba įsipareigojimas, naudojamas nustatant, ar įvyko kredito įvykis, atsižvelgiant į situaciją, vertinami taikant vienodą (*pari passu*) arba mažesnį prioritetą nei pagrindinė pozicija;

b) pagrindinės pozicijos ir kredito išvestinės finansinės priemonės pagrindinės pozicijos arba įsipareigojimo, naudojamo nustatant, ar įvyko kredito įvykis, atsižvelgiant į situaciją, įsipareigojantysis asmuo yra tas pats, taip pat yra taikomos priešpriešinio įsipareigojimų neįvykdymo ir priešpriešinio išankstinio nutraukimo sąlygos, kurių vykdymas užtikrinamas teisinėmis priemonėmis.

217 straipsnis

Reikalavimai, kurie turi būti tenkinami, kad būtų taikoma 153 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka

1. Kad kredito užtikrinimui, kylančiam iš garantijos arba kredito išvestinės finansinės priemonės, būtų galima taikyti 153 straipsnio 3 dalyje nustatytą tvarką, jis turi tenkinti šias sąlygas:

a) pagrindinė pozicija yra viena iš šių pozicijų:

i) įmonės pozicija, kaip nurodyta 147 straipsnyje, išskyrus draudimo ir perdraudimo įmonių pozicijas;

ii) regioninės ar vietos valdžios institucijos arba viešojo sektoriaus subjekto pozicija, kuri pagal 147 straipsnį nelaikoma centrinės valdžios institucijų arba centrinio banko pozicija;

iii) MVĮ pozicija, priskiriama mažmeninėms pozicijoms pagal 147 straipsnio 5 dalį;

b) įstaigai įsipareigojantys asmenys nėra tos pačios grupės, kaip užtikrinimo teikėjas, nariai;

c) pozicija yra apdrausta viena iš šių priemonių:

i) vieno pavadinimo netiesioginės kredito išvestinės finansinės priemonės arba vieno pavadinimo garantijos;

ii) pirmojo įsipareigojimų neįvykdymo krepšelio produktai;

iii) pirmojo įsipareigojimų neįvykdymo krepšelio produktai;

▼B

d) kredito užtikrinimas atitinka taikomus 213, 215 ir 216 straipsnių reikalavimus;

e) nustatant rizikos koeficientą, susietą su pozicija prieš pradedant taikyti 153 straipsnio 3 dalyje nustatytą tvarką, nebuvo atsižvelgta į jokį kredito užtikrinimo aspektą;

f) įstaiga turi teisę ir tikisi gauti išmokas iš užtikrinimo teikėjo nesiimdama jokių teisinių veiksmų ir nereikalaudama, kad sandorio šalis sumokėtų. Kiek tai įmanoma, įstaiga imasi priemonių, kad įsitikintų, jog užtikrinimo teikėjas ketina sumokėti nedelsdamas, jei įvyktų kredito įvykis;

g) įsigytas kredito užtikrinimas padengia visus apdraustos pozicijos dalies kredito nuostolius, kurie patiriami dėl sutartyje numatytų kredito įvykių;

h) jeigu kredito užtikrinimo išmokėjimo schemoje yra numatytas fizinis atsiskaitymas, yra teisinis tikrumas dėl paskolos, obligacijų arba neapibrėžtųjų įsipareigojimų perleidimo;

i) jeigu įstaiga ketina perleisti kitokią prievolę negu pagrindinė pozicija, ji turi užtikrinti, kad toji perleidžiama prievolė būtų pakankamai likvidi, kad įstaiga galėtų ją nupirkti, siekdama atsiskaityti pagal sutartį;

j) užtikrinimo teikėjas ir įstaiga teisiškai raštu patvirtina kredito užtikrinimo sutarties sąlygas;

k) įstaigos yra nustačiusios procesą, pagal kurį aptinka pernelyg dideles sąsajas tarp užtikrinimo teikėjo ir pagrindinės pozicijos įsipareigojančiojo asmens kreditingumo, atsirandančias dėl to, kad jų veikla priklauso nuo bendrų veiksnių, kurių neapima sisteminės rizikos veiksnys;

l) užtikrinimo nuo gautinų sumų sumažėjimo rizikos atveju įsigytų gautinų sumų pardavėjas nėra tos pačios grupės, kaip užtikrinimo teikėjas, narys.

2. 1 dalies c punkto ii papunkčio tikslais įstaigos taiko 153 straipsnio 3 dalyje nustatytą tvarką tam krepšelio turtui, kurio pagal riziką įvertintos pozicijos suma yra mažiausia.

3. 1 dalies c punkto iii papunkčio tikslais, gaunamas užtikrinimas atitinka reikalavimus pagal šią sistemą tik jeigu gaunamas reikalavimus atitinkantis (n-1)-asis įsipareigojimų neįvykdymo užtikrinimas arba jeigu jau yra (buvo) neįvykdyti su (n-1) krepšelio turto dalimi susiję įsipareigojimai. Tokiu atveju įstaigos taiko 153 straipsnio 3 dalyje nustatytą tvarką krepšelyje esančiam turtui, kurio pagal riziką įvertintos pozicijos suma yra mažiausia.

▼B

4 Skirsnis

Kredito rizikos mažinimo poveikio apskaičiavimas

1 Poskirsnis

Tiesioginis kredito užtikrinimas

218 straipsnis

Su kreditu susiję vekseliai

Investicijos į skolinančiosios įstaigos išleistus su kreditu susijusius vekselius gali būti laikomos piniginėmis užtikrinimo priemonėmis apskaičiuojant tiesioginio kredito užtikrinimo poveikį pagal šį poskirsnį, jei kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandoris, numatytas su kreditu susijusiame vekselyje, gali būti reikalavimus atitinkantis netiesioginis kredito užtikrinimas. Nustatydama, ar kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandoris, numatytas su kreditu susijusiame vekselyje, yra reikalavimus atitinkantis netiesioginis kredito užtikrinimas, įstaiga gali atsižvelgti į tai, ar įvykdyta 194 straipsnio 6 dalies c punkte nustatyta sąlyga.

219 straipsnis

Balansiniai užskaitos sandoriai

Paskolos skolinančiajai įstaigai ir indėliai joje, kuriems taikomi balansiniai užskaitos sandoriai, toje įstaigoje turi būti laikomi piniginėmis užtikrinimo priemonėmis apskaičiuojant tiesioginio kredito užtikrinimo poveikį, kai toms paskoloms ir indėliams skolinančiojoje įstaigoje taikomi ta pačia valiuta išreikšti balansiniai užskaitos sandoriai.

220 straipsnis

Priežiūrinių kintamumo koregavimų metodo arba savų įverčių kintamumo koregavimų metodo taikymas pagrindiniams užskaitos sandoriams

1. Kai įstaigos apskaičiuoja „visiškai koreguotą pozicijos vertę“ (E*) pozicijoms, kurioms taikomas reikalavimus atitinkantis pagrindinis užskaitos sandoris, apimantis atpirkimo sandorius arba vertybinių popierių ar biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandorius arba kitus kapitalo rinkos veikiamus sandorius, jos apskaičiuoja kintamumo koregavimus, kuriuos jos turi atlikti, taikydamos priežiūrinių kintamumo koregavimų metodą arba savų įverčių kintamumo koregavimų metodą (savų įverčių metodas), kaip nustatyta 223–226 straipsniuose apie išsamųjį finansinės užtikrinimo priemonės metodą.

Taikant savų įverčių metodą galioja tos pačios sąlygos ir reikalavimai kaip ir pagal išsamųjį finansinės užtikrinimo priemonės metodą.

2. Apskaičiuodamos E*, įstaigos:

a) apskaičiuoja kiekvienos vertybinių popierių grupės arba kiekvienos biržos prekių rūšies grynąją poziciją ii papunktyje nurodytą sumą atimdamos iš i papunktyje nurodytos sumos:

▼B

i) pagal pagrindinį užskaitos sandorį paskolintų, parduotų arba pristatytų tos pačios grupės vertybinių popierių arba tos pačios rūšies biržos prekių bendroji vertė;

ii) pagal pagrindinį užskaitos sandorį pasiskolintų, nupirktų arba gautų tos pačios grupės vertybinių popierių arba tos pačios rūšies biržos prekių bendroji vertė;

b) apskaičiuoja grynąją poziciją kiekviena valiuta, išskyrus pagrindinio užskaitos sandorio atsiskaitymo valiutą, ii papunktyje nurodytą sumą atimdamos iš i papunktyje nurodytos sumos:

i) pagal pagrindinį užskaitos sandorį paskolintų, parduotų arba pristatytų vertybinių popierių, išreikštų ta valiuta, bendrosios vertės ir pagal tą sandorį paskolintos arba perleistos pinigų sumos, išreikštos ta valiuta, suma;

ii) pagal pagrindinį užskaitos sandorį pasiskolintų, nupirktų arba gautų vertybinių popierių, išreikštų ta valiuta, bendrosios vertės ir pagal tą sandorį pasiskolintos arba gautos pinigų sumos, išreikštos ta valiuta, suma;

c) taiko tam tikros grupės vertybinių popierių arba pinigų pozicijos tinkamą kintamumo koregavimą teigiamai arba neigiamai tos grupės vertybinių popierių grynajai pozicijai;

d) taiko užsienio valiutos kurso rizikos (fx) kintamumo koregavimą grynajai teigiamai arba neigiamai pozicijai kiekviena valiuta, išskyrus pagrindinio užskaitos sandorio atsiskaitymo valiutą.

3. Įstaigos apskaičiuoja E* pagal šią formulę:

$$E^* = \max\left\{0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i\right) + \sum_j |E_j^{sec}| \cdot H_j^{sec} + \sum_k |E_k^{fx}| \cdot H_k^{fx}\right\}$$

čia:

E_i = pozicijos vertė kiekvienai atskirai pozicijai i pagal sandorį, kuris būtų taikomas nesant kredito užtikrinimo, kai įstaigos apskaičiuoja pagal riziką įvertintų pozicijų sumas taikydamos standartizuotą metodą arba kai jos apskaičiuoja pagal riziką įvertintų pozicijų sumas ir tikėtinų nuostolių sumas, taikydamos IRB metodą;

C_i = pasiskolintų, nupirktų arba gautų kiekvienos grupės vertybinių popierių arba tos pačios rūšies biržos prekių vertė arba pasiskolintų ar gautų pinigų vertė kiekvienos tokios pozicijos i atžvilgiu;

E_j^{sec} = grynoji (teigiama arba neigiama) pozicija atitinkamoje vertybinių popierių j grupėje;

E_k^{fx} = grynoji (teigiama arba neigiama) pozicija tam tikra k valiuta, išskyrus sandorio atsiskaitymo valiutą, kaip apskaičiuojama pagal 2 dalies b punktą;

▼B

H_j^{sec} = konkrečios vertybinių popierių j grupės tinkamas kintamumo koregavimas;

H_k^{fx} = užsienio valiutos k kurso kintamumo koregavimas.

4. Apskaičiuodamos pagal riziką įvertintų pozicijų sumas ir tikėtinų nuostolių sumas atpirkimo sandoriams arba vertybinių popierių ar biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandoriams arba kitiems kapitalo rinkos veikiamiems sandoriams, kuriems taikomi pagrindiniai užskaitos sandoriai, įstaigos taiko pagal 3 dalį apskaičiuotą E* kaip sandorio šalies pozicijos vertę, kai pozicija atsiranda iš sandorių, kuriems taikomas pagrindinis užskaitos sandoris 113 straipsnio tikslais, taikydamos standartizuotą metodą, arba 3 skyriaus tikslais, taikydamos IRB metodą.

5. 2 ir 3 dalių tikslais „vertybinių popierių grupė“ – tai vertybiniai popieriai, kuriuos išleido tas pats emitentas, kurių emisijos datos yra tokios pačios, kurių terminai yra tokie patys, kuriems taikomos tos pačios sąlygos ir tas pats realizavimo laikotarpis, kaip atitinkamai nurodyta 224 ir 225 straipsniuose.

221 straipsnis

Vidaus modelių metodo taikymas pagrindiniams užskaitos sandoriams

1. Kompetentingoms institucijoms leidus, įstaigos, užuot taikiusios priežiūrinių kintamumo koregavimų metodą arba savų įverčių metodą visiškai koreguotai pozicijos vertei E* apskaičiuoti pagal reikalavimus atitinkantį pagrindinį užskaitos sandorį, apimantį atpirkimo sandorius, vertybinių popierių ar biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandorius arba kitus kapitalo rinkos veikiamus sandorius, išskyrus išvestinių finansinių priemonių sandorius, gali taikyti vidaus modelių metodą, pagal kurį atsižvelgiama į koreliacijos tarp vertybinių popierių pozicijų, kurioms taikomas pagrindinis užskaitos sandoris, poveikį ir į susijusių priemonių likvidumą.

2. Kompetentingoms institucijoms leidus, įstaigos taip pat gali naudoti vidaus modelius garantinės įmokos skolinimo sandoriams, jeigu šie sandoriai įeina į dvišalį pagrindinį užskaitos sandorį, atitinkantį 6 skyriaus 7 skirsnyje nustatytus reikalavimus.

3. Įstaiga gali pasirinkti taikyti vidaus modelių metodą neatsižvelgdama į tai, ar ji pasirinko taikyti standartizuotą metodą, ar IRB metodą pagal riziką įvertintų pozicijų sumoms skaičiuoti. Tačiau jei įstaiga ketina taikyti vidaus modelių metodą, ji jį taiko visoms sandorio šalims ir vertybiniams popieriams, išskyrus nereikšmingus portfelius, kuriems ji gali taikyti priežiūrinių kintamumo koregavimų metodą arba savų įverčių metodą, kaip nustatyta 220 straipsnyje.

►C2 Įstaigos, kurioms leista taikyti vidaus rizikos vertinimo modelį pagal IV antraštinės dalies 5 skyrių, gali ◄ taikyti vidaus modelių metodą. Tokio leidimo negavusi įstaiga vis tiek gali prašyti kompetentingų institucijų leisti šio straipsnio tikslais taikyti vidaus modelių metodą.

▼B

4. Kompetentingos institucijos leidžia įstaigai taikyti vidaus modelių metodą tik kai jos įsitikina, kad įstaigos sistema, skirta valdyti rizikai, atsirandančiai dėl sandorių, kuriems taikomas pagrindinis užskaitos sandoris, yra iš esmės patikima bei nuosekliai įgyvendinama, ir kai laikomasi šių kokybės standartų:

a) vidaus rizikos vertinimo modelis, taikomas galimam sandorių kainos kintamumui apskaičiuoti, yra glaudžiai integruotas į įstaigos kasdienio rizikos valdymo procesą ir naudojamas kaip pagrindas teikti informaciją įstaigos vyresniajai vadovybei apie rizikos pozicijas;

b) įstaigoje veikia rizikos kontrolės skyrius, kuris atitinka visus šiuos reikalavimus:

   i) yra nepriklausomas nuo verslu užsiimančių skyrių ir atsiskaito tiesiogiai vyresniajai vadovybei;

   ii) atsako už įstaigos rizikos valdymo sistemos kūrimą ir įgyvendinimą;

   iii) kasdien rengia ir analizuoja informaciją apie rizikos vertinimo modelio rezultatus ir atitinkamas priemones, taikytinas atsižvelgiant į pozicijų apribojimus;

c) rizikos kontrolės skyriaus kasdien parengtą informaciją peržiūri atitinkamo lygio vadovybė, turinti pakankamai įgaliojimų sumažinti prisiimtas pozicijas ir bendrą rizikos poziciją;

d) įstaigos rizikos kontrolės skyriuje yra pakankamai darbuotojų, kvalifikuotų taikyti sudėtingus modelius;

e) įstaiga yra nustačiusi procedūras stebėti ir užtikrinti, kad būtų laikomasi dokumentuose nustatytos vidaus politikos ir kontrolės procedūrų, susijusių su bendruoju rizikos vertinimo sistemos veikimu;

f) turima įrodymų, kad taikant įstaigos modelius pakankamai tiksliai vertinama rizika, ir tai galima pademonstruoti atliekant jos rezultatų grįžtamąjį patikrinimą naudojant bent vienų metų duomenis;

g) įstaiga dažnai vykdo griežtą testavimo nepalankiausiomis sąlygomis programą; vyresnioji vadovybė peržiūri tokių tikrinimų rezultatus ir atsižvelgia į juos nustatydama politiką ir apribojimus;

h) įstaiga atlieka nepriklausomą savo rizikos vertinimo sistemos auditą, kuris yra jos nuolatinio vidaus audito proceso dalis. Tikrinama verslu užsiimančių skyrių ir nepriklausomo rizikos kontrolės skyriaus veikla;

▼B

i) bent kartą per metus įstaiga atlieka savo rizikos valdymo sistemos patikrinimą;

j) vidaus modelis atitinka 292 straipsnio 8 ir 9 dalyse ir 294 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

5. Įstaigos vidaus rizikos vertinimo modelis apima pakankamai rizikos veiksnių, kad būtų galima atsižvelgti į visų rūšių reikšmingą kainų riziką.

Įstaiga gali naudoti empirines koreliacijas tarp rizikos kategorijų ir tarp veiksnių tam tikroje kategorijoje, jeigu jų koreliacijų skaičiavimo sistema yra patikima ir nuosekliai įgyvendinama.

6. Įstaigos, taikančios vidaus modelių metodą, apskaičiuoja E* pagal tokią formulę:

$$E^{*} = \max\left\{0, \left(\sum_{i} E_i - \sum_{i} C_i\right) + \textit{galimas vertes pokytis}\right\}$$

čia:

E_i = pozicijos vertė kiekvienai atskirai pozicijai i pagal sandorį, kuri būtų taikoma nesant kredito užtikrinimo, kai įstaigos apskaičiuoja pagal riziką įvertintų pozicijų sumas taikydamos standartizuotą metodą arba kai jos apskaičiuoja pagal riziką įvertintų pozicijų sumas ir tikėtinų nuostolių sumas taikydamos IRB metodą;

C_i = pasiskolintų, nupirktų arba gautų vertybinių popierių vertė arba pasiskolintų ar gautų pinigų vertė kiekvienos tokios pozicijos i atžvilgiu.

Įstaigos, apskaičiuodamos pagal riziką įvertintų pozicijų sumas taikydamos vidaus modelius, šiuo tikslu naudoja prieš tai buvusios darbo dienos modelių rezultatus.

7. Galimam vertės pokyčiui apskaičiuoti, kaip nurodyta 6 dalyje, taikomi visi toliau nurodyti standartai:

a) jis apskaičiuojamas bent kartą per dieną;

b) taikomas 99 % procentilio vienpusis pasikliautinasis intervalas;

c) taikomas 5 dienų lygiavertis realizavimo laikotarpis, išskyrus sandorius, kurie nėra vertybinių popierių atpirkimo sandoriai arba vertybinių popierių skolinimo ar skolinimosi sandoriai; pastariesiems nustatomas 10 dienų lygiavertis realizavimo laikotarpis;

d) taikomas ne trumpesnis kaip vienų metų duomenų efektyvusis stebėjimo laikotarpis, išskyrus atvejus, kai dėl labai sustiprėjusio kainų svyravimo gali būti taikomas trumpesnis stebėjimo laikotarpis;

e) skaičiuojant naudojamas duomenų rinkinys atnaujinamas kas trys mėnesiai.

▼B

Kai įstaiga yra sudariusi atpirkimo sandorį, vertybinių popierių ar biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandorį ir garantinės įmokos skolinimo arba panašų sandorį arba užskaitos grupę, kurie atitinka 285 straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nustatytus kriterijus, trumpiausias laikymo laikotarpis suderinamas su garantinės įmokos rizikos laikotarpiu, kuris būtų taikomas pagal tas dalis, kartu taikant 285 straipsnio 5 dalį.

8. Apskaičiuodamos pagal riziką įvertintų pozicijų sumas ir tikėtinų nuostolių sumas atpirkimo sandoriams arba vertybinių popierių ar biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandoriams arba kitiems kapitalo rinkos veikiamiems sandoriams, kuriems taikomi pagrindiniai užskaitos sandoriai, įstaigos taiko pagal 6 dalį apskaičiuotą E* kaip sandorio šalies pozicijos vertę, kai pozicija atsiranda iš sandorių, kuriems taikomas pagrindinis užskaitos sandoris 113 straipsnio tikslais, taikydamos standartizuotą metodą, arba 3 skyriaus tikslais, taikydamos IRB metodą.

9. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato:

a) kas sudaro nereikšmingą portfelį 3 dalies tikslais;

b) kriterijus, pagal kuriuos nustatoma, ar vidaus modelis yra patikimas ir nuosekliai įgyvendinamas 4 ir 5 dalių bei pagrindinių užskaitos sandorių tikslais.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2015 m. gruodžio 31 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

222 straipsnis

Paprastasis finansinės užtikrinimo priemonės metodas

1. Įstaigos gali taikyti paprastąjį finansinės užtikrinimo priemonės metodą tik kai jos apskaičiuoja pagal riziką įvertintų pozicijų sumas taikydamos standartizuotą metodą. Įstaiga negali kartu taikyti paprastojo finansinės užtikrinimo priemonės metodo ir išsamiojo finansinės užtikrinimo priemonės metodo, išskyrus 148 straipsnio 1 dalies ir 150 straipsnio 1 dalies tikslais. Įstaigos negali pasirinktinai taikyti šią išimtį siekdamos, kad būtų sumažintas nuosavų lėšų reikalavimas, arba siekdama naudotis reguliaciniu arbitražu.

2. Taikydamos paprastąjį finansinės užtikrinimo priemonės metodą įstaigos priskiria reikalavimus atitinkančiai finansinei užtikrinimo priemonei vertę, lygią jos rinkos vertei, kaip nustatoma pagal 207 straipsnio 4 dalies d punktą.

3. Įstaigos priskiria toms pozicijų verčių dalims, kurios yra užtikrintos reikalavimus atitinkančios užtikrinimo priemonės rinkos verte, tokį rizikos koeficientą, kokį jos priskirtų pagal 2 skyrių, jei skolinančioji įstaiga turėtų tiesioginę poziciją užtikrinimo priemonės atžvilgiu. Šiuo tikslu I priede nurodyto nebalansinio straipsnio pozicijos vertė yra lygi 100 % straipsnio vertės, o ne pozicijos vertei, nurodytai 111 straipsnio 1 dalyje.

▼B

Užtikrintai daliai taikomas rizikos koeficientas yra mažiausiai 20 %, išskyrus 4–6 dalyse numatytus atvejus. Likusiai pozicijos vertės daliai įstaigos taiko tokį rizikos koeficientą, kokį jos priskirtų neužtikrintai pozicijai sandorio šalies atžvilgiu pagal 2 skyrių.

4. Įstaigos priskiria 0 % rizikos koeficientą pozicijos užtikrintai daliai, jei pozicija atsiranda iš atpirkimo sandorio arba vertybinių popierių skolinimo ar skolinimosi sandorių, atitinkančių 227 straipsnyje nustatytus kriterijus. Jei sandorio šalis nėra pagrindinis rinkos dalyvis, įstaigos priskiria 10 % rizikos koeficientą.

5. Atsižvelgdamos į užtikrinimo laipsnį, įstaigos priskiria 0 % rizikos koeficientą pozicijų vertėms, nustatomoms pagal 6 skyrių išvestinėms finansinėms priemonėms, išvardytoms II priede ir, jei kasdien atliekamas vertinimas rinkos kainomis, užtikrintoms pinigais arba pinigų atitikmens priemonėmis, jei nėra valiutų nesutapimų.

Atsižvelgdamos į užtikrinimo laipsnį, įstaigos priskiria 10 % rizikos koeficientą tokių sandorių pozicijų vertėms, užtikrintoms centrinės valdžios institucijų ar centrinių bankų išleistais skolos vertybiniais popieriais, kuriems pagal 2 skyrių priskiriamas 0 % rizikos koeficientas.

6. Kitiems 4 ir 5 dalyse nenurodytiems sandoriams įstaigos gali priskirti 0 % rizikos koeficientą, kai pozicija ir užtikrinimo priemonė yra išreikštos ta pačia valiuta ir tenkinama kuri nors iš šių sąlygų:

a) užtikrinimo priemonė yra indėlis arba pinigų atitikmens priemonė;

b) užtikrinimo priemonė yra centrinės valdžios institucijų ar centrinių bankų išleisti skolos vertybiniai popieriai, kuriems pagal 114 straipsnį galima taikyti 0 % rizikos koeficientą, ir jos rinkos vertė diskontuota 20 %.

7. 5 ir 6 dalių tikslais centrinės valdžios institucijų arba centrinių bankų išleisti skolos vertybiniai popieriai apima:

a) regioninės arba vietos valdžios institucijų išleistus skolos vertybinius popierius, kurių pozicijos pagal 115 straipsnį vertinamos kaip centrinės valdžios institucijų, kurių jurisdikcijai priklausančioje teritorijoje tos institucijos yra įsteigtos, pozicijos;

b) daugiašalių plėtros bankų išleistus skolos vertybinius popierius, kuriems pagal 117 straipsnio 2 dalį priskiriamas 0 % rizikos koeficientas;

▼B

c) tarptautinių organizacijų išleistus skolos vertybinius popierius, kuriems pagal 118 straipsnį priskiriamas 0 % rizikos koeficientas;

d) viešojo sektoriaus subjektų išleistus skolos vertybinius popierius, kurių pozicijos vertinamos kaip centrinės valdžios institucijų pozicijos pagal 116 straipsnio 4 dalį.

223 straipsnis

Išsamusis finansinės užtikrinimo priemonės metodas

1. Siekdamos atsižvelgti į kainos kintamumą, įstaigos, vertindamos finansinę užtikrinimo priemonę pagal išsamųjį finansinės užtikrinimo priemonės metodą, taiko kintamumo koregavimus užtikrinimo priemonės rinkos vertei, kaip nustatyta 224–227 straipsniuose.

Kai užtikrinimo priemonė yra išreikšta valiuta, kuri skiriasi nuo pagrindinės pozicijos valiutos, įstaigos prideda valiutos kintamumą atspindintį koregavimą prie kintamumo koregavimo, atitinkančio užtikrinimo priemonę, kaip nustatyta 224–227 straipsniuose.

Ne biržos išvestinių finansinių priemonių sandorių, įeinančių į užskaitos sandorius, kompetentingų institucijų pripažįstamus pagal 6 skyrių, atveju įstaigos taiko valiutos kintamumą atspindintį kintamumo koregavimą tada, kai yra nesutapimas tarp užtikrinimo priemonės valiutos ir atsiskaitymo valiutos. Net tais atvejais, kai pagal sandorius, įeinančius į užskaitos sandorį, naudojamos kelios valiutos, įstaigos taiko tik vieną kintamumo koregavimą.

2. Įstaigos apskaičiuoja užtikrinimo priemonės, į kurią turi atsižvelgti, pagal kintamumą pakoreguotą vertę (CVA) taip:

$$C_{VA} = C \cdot \left(1 - H_C - H_{fx}\right)$$

čia:

C = užtikrinimo priemonės vertė;

H_C = užtikrinimo priemonei tinkamas kintamumo koregavimas, apskaičiuotas pagal 224 ir 227 straipsnius;

H_{fx} = tinkamas kintamumo koregavimas dėl valiutų nesutapimo, apskaičiuotas pagal 224 ir 227 straipsnius.

Įstaigos taiko šioje dalyje nurodytą formulę skaičiuodamos pagal kintamumą pakoreguotą užtikrinimo priemonės vertę visiems sandoriams, išskyrus sandorius, kuriems taikomi pripažinti pagrindiniai užskaitos sandoriai, atitinkantys 220 ir 221 straipsnių nuostatas.

3. Įstaigos apskaičiuoja pozicijos, į kurią turi atsižvelgti, pagal kintamumą pakoreguotą vertę (EVA) taip:

$$E_{VA} = E \cdot \left(1 + H_E\right)$$

▼B

čia:

E = pozicijos vertė, kuri būtų nustatyta atitinkamai pagal 2 arba 3 skyrių, jei pozicija nebūtų užtikrinta;

H_E = poziciją atitinkantis kintamumo koregavimas, kaip apskaičiuota pagal 224 ir 227 straipsnius.

Ne biržos išvestinių finansinių priemonių sandorių atvejais įstaigos apskaičiuoja E_{VA} taip:

$$E_{VA} = E.$$

4. Apskaičiuojant E pagal 3 dalį taikomos šios nuostatos:

a) kai įstaigos apskaičiuoja pagal riziką įvertintų pozicijų sumas taikydamos standartizuotą metodą, I priede nurodyto nebalansinio straipsnio pozicijos vertė yra 100 % to straipsnio vertės, o ne 111 straipsnio 1 dalyje nurodyta pozicijos vertė;

b) kai įstaigos apskaičiuoja pagal riziką įvertintų pozicijų sumas taikydamos IRB metodą, jos apskaičiuoja 166 straipsnio 8–10 dalyse nurodytų straipsnių pozicijos vertę taikydamos 100 % perskaičiavimo koeficientą, o ne tose dalyse nurodytus perskaičiavimo koeficientus arba procentinius dydžius.

5. Įstaigos, atsižvelgdamos ir į užtikrinimo priemonės kintamumą, ir į jos rizikos mažinimo poveikį, apskaičiuoja visiškai koreguotą pozicijos vertę (E*) taip:

$$E^* = \max\{0, \mathrm{E_{VA}} - C_{VAM}\}$$

čia:

E_{VA} = pagal kintamumą pakoreguota pozicijos vertė, apskaičiuota pagal 3 dalį;

C_{VAM} = C_{VA}, papildomai koreguota dėl bet kokių terminų nesutapimų pagal 5 skirsnio nuostatas.

6. Įstaigos gali apskaičiuoti kintamumo koregavimus pagal 224 straipsnyje nurodytą priežiūrinių kintamumo koregavimų metodą arba 225 straipsnyje nurodytą savų įverčių metodą.

Įstaiga gali pasirinkti taikyti priežiūrinių kintamumo koregavimų metodą arba savų įverčių metodą neatsižvelgdama į tai, ar ji pasirinko taikyti standartizuotą metodą, ar IRB metodą pagal riziką įvertintų pozicijų sumoms skaičiuoti.

▼B

Tačiau kai įstaiga taiko savų įverčių metodą, ji turi taikyti jį visų rūšių priemonėms, išskyrus nereikšmingus portfelius, kuriems ji gali taikyti priežiūrinių kintamumo koregavimų metodą.

7. Kai užtikrinimo priemonė sudaryta iš kelių reikalavimus atitinkančių straipsnių, įstaigos apskaičiuoja kintamumo koregavimą (H) taip:

$$H = \sum_i a_i H_i$$

čia:

a_i = reikalavimus atitinkančio straipsnio i vertės dalis bendroje užtikrinimo priemonės vertėje;

H_i = reikalavimus atitinkančiam straipsniui i taikomas kintamumo koregavimas.

224 straipsnis

Priežiūrinis kintamumo koregavimas pagal išsamųjį finansinės užtikrinimo priemonės metodą

1. Kintamumo koregavimai, įstaigų taikomi pagal priežiūrinių kintamumo koregavimų metodą, jei perkainojimas atliekamas kasdien, yra tokie, kaip nustatyta šios dalies 1–4 lentelėse.

KINTAMUMO KOREGAVIMAI

1 lentelė

Kredito kokybės žingsnis, su kuriuo siejamas skolos vertybinio popieriaus kredito rizikos vertinimas	Terminas iki sandorio galiojimo pabaigos	Kintamumo koregavimai, taikomi 197 straipsnio 1 dalies b punkte aprašytų emitentų išleistiems skolos vertybiniams popieriams			Kintamumo koregavimai, taikomi 197 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose aprašytų emitentų išleistiems skolos vertybiniams popieriams			Kintamumo koregavimai, taikomi pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms, atitinkančioms 197 straipsnio 1 dalies h punkto kriterijus		
		20 dienų realizavimo laikotarpis (%)	10 dienų realizavimo laikotarpis (%)	5 dienų realizavimo laikotarpis (%)	20 dienų realizavimo laikotarpis (%)	10 dienų realizavimo laikotarpis (%)	5 dienų realizavimo laikotarpis (%)	20 dienų realizavimo laikotarpis (%)	10 dienų realizavimo laikotarpis (%)	5 dienų realizavimo laikotarpis (%)
1	≤ 1 metai	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,829	2	1,414
	>1 ≤ 5 metai	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
	> 5 metai	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657	22,628	16	11,313
2-3	≤ 1 metai	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	>1 ≤ 5 metai	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
	> 5 metai	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485	33,942	24	16,970
4	≤ 1 metai	21,213	15	10,607	Netaikoma	Netaikoma	Netaikoma	Netaikoma	Netaikoma	Netaikoma
	>1 ≤ 5 metai	21,213	15	10,607	Netaikoma	Netaikoma	Netaikoma	Netaikoma	Netaikoma	Netaikoma
	> 5 metai	21,213	15	10,607	Netaikoma	Netaikoma	Netaikoma	Netaikoma	Netaikoma	Netaikoma

▼B

2 lentelė

Kredito kokybės žingsnis, su kuriuo siejamas trumpalaikio skolos vertybinio popieriaus kredito rizikos vertinimas	Kintamumo koregavimai, taikomi 197 straipsnio 1 dalies b punkte aprašytų emitentų išleistiems skolos vertybiniams popieriams su trumpalaikiais kredito rizikos vertinimais			Kintamumo koregavimai, taikomi 197 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose aprašytų emitentų išleistiems skolos vertybiniams popieriams su trumpalaikiais kredito rizikos vertinimais			Kintamumo koregavimai, taikomi pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms, atitinkančioms 197 straipsnio 1 dalies h punkto kriterijus		
	20 dienų realizavimo laikotarpis (%)	10 dienų realizavimo laikotarpis (%)	5 dienų realizavimo laikotarpis (%)	20 dienų realizavimo laikotarpis (%)	10 dienų realizavimo laikotarpis (%)	5 dienų realizavimo laikotarpis (%)	20 dienų realizavimo laikotarpis (%)	10 dienų realizavimo laikotarpis (%)	5 dienų realizavimo laikotarpis (%)
1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,829	2	1,414
2-3	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828

3 lentelė

Kiti užtikrinimo priemonių ar pozicijų tipai

	20 dienų realizavimo laikotarpis (%)	10 dienų realizavimo laikotarpis (%)	5 dienų realizavimo laikotarpis (%)
Pagrindinio indekso akcijos, pagrindinio indekso konvertuojamosios obligacijos	21,213	15	10,607
Kitos akcijos ar konvertuojamosios obligacijos, įtrauktos į pripažintos biržos sąrašus	35,355	25	17,678
Grynieji pinigai	0	0	0
Auksas	21,213	15	10,607

4 lentelė

Kintamumo koregavimas esant valiutų nesutapimui

20 dienų realizavimo laikotarpis (%)	10 dienų realizavimo laikotarpis (%)	5 dienų realizavimo laikotarpis (%)
11,314	8	5,657

2. Apskaičiuojant kintamumo koregavimus pagal 1 dalį taikomos šios sąlygos:

a) užtikrintiesiems skolinimo sandoriams taikomas 20 darbo dienų realizavimo laikotarpis;

b) atpirkimo sandoriams, išskyrus atvejus, kai tokie sandoriai apima biržos prekių arba garantuotų teisių, susijusių su nuosavybės teise į biržos prekes, perleidimą, ir vertybinių popierių skolinimo arba skolinimosi sandoriams taikomas 5 darbo dienų realizavimo laikotarpis;

c) kitiems kapitalo rinkos veikiamiems sandoriams taikomas 10 darbo dienų realizavimo laikotarpis.

Kai įstaiga yra sudariusi sandorį arba užskaitos grupę, kurie atitinka 285 straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nustatytus kriterijus, trumpiausias laikymo laikotarpis suderinamas su garantinės įmokos rizikos laikotarpiu, kuris būtų taikomas pagal tas dalis.

▼B

3. 1 dalies 1–4 lentelėse, taip pat 4–6 dalyse kredito kokybės žingsnis, su kuriuo siejamas skolos vertybinio popieriaus kredito rizikos vertinimas, yra kredito kokybės žingsnis, su kuriuo EBI sieja kredito rizikos vertinimą pagal 2 skyrių.

Nustatant kredito kokybės žingsnį, su kuriuo turi būti siejamas skolos vertybinio popieriaus kredito rizikos vertinimas, kaip nurodyta pirmoje pastraipoje, taip pat taikoma 197 straipsnio 7 dalis.

4. Reikalavimų neatitinkančiais pripažintiems vertybiniams popieriams arba biržos prekėms, kurie perkami arba parduodami pagal atpirkimo sandorius arba vertybinių popierių ar biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandorius, kintamumo koregavimas yra toks pats kaip ir akcijoms, kurios įtrauktos į pripažintos biržos sąrašus, tačiau neįtrauktos į pagrindinį indeksą.

5. KIS reikalavimus atitinkančiais pripažintų investicinių vienetų kintamumo koregavimas apskaičiuojamas kaip kintamumo koregavimų, kurie būtų taikomi, atsižvelgiant į 2 dalyje nurodytą sandorio realizavimo laikotarpį, turtui, į kurį subjektas investavo, svertinis vidurkis.

Jei turtas, į kurį subjektas investavo, įstaigai nėra žinomas, kintamumo koregavimas apskaičiuojamas kaip didžiausia kintamumo koregavimo suma, taikytina bet kuriam turtui, į kurį subjektas turi teisę investuoti.

6. Įstaigų išleistiems nereitinguotiems skolos vertybiniams popieriams, atitinkantiems 197 straipsnio 4 dalyje išdėstytus atitikimo reikalavimams kriterijus, kintamumo koregavimai yra tokie patys kaip ir įstaigų arba įmonių išleistiems vertybiniams popieriams, kurių išorės kredito rizikos vertinimas siejamas su 2 ar 3 kredito kokybės žingsniu.

225 straipsnis

Savi kintamumo koregavimų įverčiai pagal išsamųjį finansinės užtikrinimo priemonės metodą

1. Kompetentingos institucijos leidžia įstaigoms, atitinkančioms 2 ir 3 dalyse nustatytus reikalavimus, taikyti savus kintamumo įverčius apskaičiuojant užtikrinimo priemonėms ir pozicijoms taikytinus kintamumo koregavimus. Įstaigos, kurioms leista taikyti savus kintamumo įverčius, negali vėl pradėti taikyti kitų metodų, nebent jos pateiktų rimtą priežastį ir gautų kompetentingų institucijų leidimą.

Kai skolos vertybiniai popieriai turi ECAI kredito rizikos vertinimą, kuris yra lygiavertis investiciniam reitingui arba geresnis, įstaigos gali apskaičiuoti kintamumo įvertį kiekvienai vertybinių popierių kategorijai.

Kai skolos vertybiniai popieriai turi ECAI kredito rizikos vertinimą, kuris yra lygiavertis neinvesticiniam reitingui, taip pat kitų reikalavimus atitinkančių užtikrinimo priemonių atvejais įstaigos apskaičiuoja kintamumo koregavimus kiekvienam atskiram straipsniui.

Savų įverčių metodą taikančios įstaigos įvertina užtikrinimo priemonių arba užsienio valiutų keitimo kursų nesutapimų kintamumą, neatsižvelgdamos į jokias koreliacijas tarp neužtikrintos pozicijos, užtikrinimo priemonės arba keitimo kursų.

▼B

Nustatydamos atitinkamas kategorijas, įstaigos atsižvelgia į vertybinių popierių emitento rūšį, vertybinių popierių kredito rizikos išorės vertinimą, jų terminą iki sandorio galiojimo pabaigos ir jų modifikuotą trukmę. Kintamumo įverčiai turi būti reprezentatyvūs vertybinių popierių, įstaigos priskirtų atitinkamai kategorijai, įverčiai.

2. Kintamumo koregavimai apskaičiuojami pagal visus šiuos kriterijus:

a) įstaigos skaičiuodamos taiko 99 % procentilio vienpusį pasikliautinąjį intervalą;

b) įstaigos skaičiuodamos taiko šiuos realizavimo laikotarpius:

   i) užtikrintiesiems skolinimo sandoriams – 20 darbo dienų;

   ii) atpirkimo sandoriams, išskyrus atvejus, kai jie apima biržos prekių arba garantuotų teisių, susijusių su nuosavybės teise į biržos prekes, perleidimą, ir biržos prekių bei vertybinių popierių skolinimo arba skolinimosi sandoriams – 5 darbo dienų;

   iii) kitiems kapitalo rinkos veikiamiems sandoriams – 10 darbo dienų;

c) atitinkamai sandorio rūšiai įstaigos gali taikyti kintamumo koregavimo dydžius, apskaičiuotus pagal ilgesnius arba trumpesnius realizavimo laikotarpius, pailgintus arba sutrumpintus iki b punkte nurodyto realizavimo laikotarpio, taikydamos laiko kvadratinės šaknies formulę:

$$H_M = H_N \cdot \sqrt{\frac{T_M}{T_N}}$$

čia:

T_M = atitinkamas realizavimo laikotarpis;

H_M = kintamumo koregavimas, pagrįstas realizavimo laikotarpiu T_M;

H_N = kintamumo koregavimas, pagrįstas realizavimo laikotarpiu T_N.

d) įstaigos atsižvelgia į prastesnės kokybės turto nelikvidumą. Jos pailgina realizavimo laikotarpį tais atvejais, kai yra abejonių dėl užtikrinimo priemonės likvidumo. Jos taip pat nustato atvejus, kai ankstesnių laikotarpių duomenys gali sumenkinti galimą kintamumą. Tokie atvejai sprendžiami taikant nepalankiausių sąlygų scenarijų;

e) apskaičiuojant kintamumo koregavimus, ankstesnių laikotarpių duomenų stebėjimo trukmė yra bent vieni metai. Įstaigoms, kurios taiko koeficientų schemą arba kitus metodus ankstesnių laikotarpių duomenų stebėjimui, efektyvusis stebėjimo laikotarpis yra mažiausiai vieni metai. Kompetentingos institucijos taip pat gali reikalauti, kad įstaiga savo kintamumo koregavimus skaičiuotų taikydama trumpesnį duomenų stebėjimo laikotarpį, jeigu, kompetentingų institucijų nuomone, tai galima pateisinti dėl labai išaugusio kainų svyravimo;

▼B

f) įstaigos savo duomenų rinkinius atnaujina ir kintamumo koregavimus apskaičiuoja bent kartą per tris mėnesius. Jos taip pat iš naujo įvertina savo duomenų rinkinius, kai tik reikšmingai pasikeičia rinkos kainos.

3. Kintamumo koregavimų vertinimas turi atitikti visus šiuos kokybės kriterijus:

a) įstaigos naudoja kintamumo įverčius kasdieniame rizikos valdymo procese, įskaitant su jos vidaus pozicijų ribomis susijusius aspektus;

b) jei kasdieniame įstaigos rizikos valdymo procese tam tikros rūšies sandoriui taikomas realizavimo laikotarpis yra ilgesnis, nei nustatyta šiame skirsnyje, įstaiga atitinkamai padidina savo kintamumo koregavimo dydžius pagal laiko kvadratinės šaknies formulę, nustatytą 2 dalies c punkte;

c) įstaiga yra nustačiusi procedūras, skirtas stebėti ir užtikrinti, kad būtų laikomasi dokumentuose nustatytos politikos ir kontrolės procedūrų, susijusių su jos kintamumo koregavimų vertinimo sistemos veikimu ir tokių įverčių integravimu į įstaigos rizikos valdymo procesą;

d) kaip įstaigos vidaus audito proceso dalis, reguliariai atliekamas nepriklausomas įstaigos kintamumo koregavimų vertinimo sistemos patikrinimas. Visa kintamumo koregavimų vertinimo ir šių koregavimų integravimo į įstaigos rizikos valdymo procesą sistema patikrinama bent kartą per metus. Būtina patikrinti bent šiuos dalykus:

i) įvertintų kintamumo koregavimų integravimas į kasdienį rizikos valdymą;

ii) kintamumo koregavimų vertinimo proceso reikšmingų pakeitimų pripažinimas galiojančiais;

iii) duomenų šaltinių, naudojamų kintamumo koregavimų vertinimo sistemoje, nuoseklumo, pateikimo laiku ir patikimumo, taip pat tokių duomenų šaltinių nepriklausomumo patikrinimas;

iv) kintamumo prielaidų tikslumas ir tinkamumas.

226 straipsnis

Kintamumo koregavimo padidinimas pagal išsamųjį finansinės užtikrinimo priemonės metodą

224 straipsnyje nurodyti kintamumo koregavimai – tai kintamumo koregavimai, kuriuos įstaiga taiko tuo atveju, jei kasdien atliekamas perkainojimas. Taip pat kai įstaiga taiko savus kintamumo koregavimų įverčius pagal 225 straipsnį, ji juos pirmiausia apskaičiuoja remdamasi kasdieniu perkainojimu. Kai perkainojimas atliekamas ne kiekvieną dieną, įstaigos taiko didesnius kintamumo koregavimus. Įstaigos apskaičiuoja šiuos koregavimus padidindamos kasdienius perkainojimo kintamumo koregavimus pagal šią laiko kvadratinės šaknies formulę:

▼B

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

čia:

H = taikytinas kintamumo koregavimas;

H_M = kintamumo koregavimas, kai perkainojimas atliekamas kasdien;

N_R = faktinis darbo dienų skaičius tarp perkainojimų;

T_M = atitinkamos sandorio rūšies realizavimo laikotarpis.

227 straipsnis

0 % kintamumo koregavimo taikymo sąlygos pagal išsamųjį finansinės užtikrinimo priemonės metodą

1. Kai įstaiga atpirkimo sandoriams ir vertybinių popierių skolinimo arba skolinimosi sandoriams taiko priežiūrinių kintamumo koregavimų metodą pagal 224 straipsnį arba savų įverčių metodą pagal 225 straipsnį ir kai tenkinamos 2 dalies a–h punktuose nustatytos sąlygos, įstaiga, užuot taikiusi pagal 224–226 straipsnius apskaičiuotus kintamumo koregavimus, gali taikyti 0 % kintamumo koregavimą. 221 straipsnyje nustatytą vidaus modelių metodą taikančios įstaigos šiame straipsnyje nustatytos tvarkos netaiko.

2. Įstaigos gali taikyti 0 % kintamumo koregavimą, kai tenkinamos visos šios sąlygos:

a) ir pozicija, ir užtikrinimo priemonė yra grynieji pinigai arba centrinės valdžios institucijų ar centrinių bankų išleisti skolos vertybiniai popieriai, apibrėžti 197 straipsnio 1 dalies b punkte, kuriems pagal 2 skyrių gali būti priskiriamas 0 % rizikos koeficientas;

b) ir pozicija, ir užtikrinimo priemonė išreikštos ta pačia valiuta;

c) arba sandorio terminas yra ne ilgesnis kaip viena diena, arba kasdien įvertinamos ir pozicijos, ir užtikrinimo priemonės rinkos kainomis ar kasdien koreguojama jų garantinė įmoka;

d) laikotarpis tarp paskutinio įvertinimo rinkos kainomis prieš tai, kai sandorio šalis nesugebėjo pakoreguoti garantinės įmokos, ir užtikrinimo priemonės realizavimo yra ne ilgesnis kaip keturios darbo dienos;

e) už sandorį atsiskaitoma tai sandorio rūšiai tinkamoje patikrintoje atsiskaitymo sistemoje;

f) sutarties arba sandorio dokumentai yra standartiniai dokumentai, rinkoje taikomi atpirkimo sandoriams arba vertybinių popierių skolinimo ar skolinimosi sandoriams tais vertybiniais popieriais;

▼B

g) sandoris reglamentuojamas dokumentais, kuriuose nurodoma, kad sandorio šaliai neįvykdžius įsipareigojimo pateikti pinigus ar vertybinius popierius arba garantinę įmoką arba kitais įsipareigojimų neįvykdymo atvejais sandoris nedelsiant nutraukiamas;

h) kompetentingos institucijos sandorio šalį laiko pagrindiniu rinkos dalyviu.

3. 2 dalies h punkte nurodytais pagrindiniais rinkos dalyviais laikomi šie subjektai:

a) 197 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyti subjektai, kurių pozicijoms pagal 2 skyrių priskiriamas 0 % rizikos koeficientas;

b) įstaigos;

c) kitos finansų įmonės, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/138/EB 13 straipsnio 25 punkto b ir d punktuose, kurių pozicijoms priskiriamas 20 % rizikos koeficientas pagal standartizuotą metodą arba kurios (jei įstaigos apskaičiuoja pagal riziką įvertintų pozicijų sumas ir tikėtinų nuostolių sumas pagal IRB metodą) neturi pripažintos ECAI kredito rizikos vertinimo ir joms nustatomas įstaigos vidaus reitingas;

d) reguliuojami KIS, kuriems taikomi kapitalo arba sverto reikalavimai;

e) reguliuojami pensijų fondai;

f) pripažintos tarpuskaitos organizacijos.

228 straipsnis

Pagal riziką įvertintų pozicijų sumų ir tikėtinų nuostolių sumų apskaičiavimas taikant išsamųjį finansinės užtikrinimo priemonės metodą

1. Taikydamos standartizuotą metodą 113 straipsnio tikslais įstaigos kaip pozicijos vertę naudoja E*, apskaičiuotą pagal 223 straipsnio 5 dalį. I priede nurodytiems nebalansiniams straipsniams įstaigos naudoja E* kaip vertę, kuriai taikomi 111 straipsnio 1 dalyje nurodyti procentiniai dydžiai, siekiant nustatyti pozicijos vertę.

2. Taikydamos IRB metodą 3 skyriaus tikslais įstaigos kaip LGD naudoja faktinę LGD vertę (LGD*). Įstaigos apskaičiuoja LGD* taip:

$$LGD^* = LGD \cdot \frac{E^*}{E}$$

čia:

LGD = LGD, kuris būtų taikomas pozicijai pagal 3 skyrių, jei pozicija nebūtų užtikrinta;

▼B

E = pozicijos vertė pagal 223 straipsnio 3 dalį;

E* = visiškai koreguota pozicijos vertė pagal 223 straipsnio 5 dalį.

229 straipsnis

Kitų reikalavimus atitinkančių užtikrinimo priemonių vertinimo principai taikant IRB metodą

1. Užtikrinimo nekilnojamuoju turtu priemonę nepriklausomas vertintojas vertina rinkos arba mažesne verte. Įstaiga įpareigoja nepriklausomą vertintoją skaidriai ir aiškiai nurodyti rinkos vertę dokumentuose.

►C2 Valstybėse narėse, kurios įstatymais ar kitais teisės aktais yra nustačiusios griežtus hipotekinės vertės vertinimo kriterijus, nepriklausomas vertintojas gali įvertinti nekilnojamąjį turtą hipotekine arba mažesne verte. ◄ Įstaigos reikalauja, kad nepriklausomas vertintojas, nustatydamas hipotekinę vertę, neatsižvelgtų į spekuliacinius elementus ir skaidriai bei aiškiai nurodytų tą vertę dokumentuose.

Užtikrinimo priemonės vertė yra rinkos vertė arba hipotekinė vertė, atitinkamai sumažinta, ►C2 kad atitiktų pagal 208 straipsnio 3 dalį reikalaujamos stebėsenos rezultatus ir būtų atsižvelgta į bet kokias pirmumo reikalavimo teises į nekilnojamąjį turtą. ◄

2. Gautinų sumų vertė yra lygi sumai, kuri turi būti gauta.

3. Įstaigos vertina fizinę užtikrinimo priemonę, kuri nėra nekilnojamasis turtas, jos rinkos verte. Šio straipsnio tikslais rinkos vertė yra nustatyta suma, kurią turto vertinimo dieną turtą ketinantis įsigyti pirkėjas galėtų sumokėti už tą turtą jį ketinančiam parduoti pardavėjui pagal normaliomis aplinkybėmis tarp nesusijusių šalių sudarytą sandorį.

230 straipsnis

Kitų reikalavimus atitinkančių užtikrinimo priemonių pagal riziką įvertintų pozicijų sumų ir tikėtinų nuostolių sumų apskaičiavimas taikant IRB metodą

1. 3 skyriaus tikslais įstaigos kaip LGD taiko pagal šią dalį ir 2 dalį apskaičiuotą LGD*.

Kai užtikrinimo priemonės vertės (C) ir pozicijos vertės (E) santykis yra mažesnis už minimalų reikalaujamą pozicijos užtikrinimo lygį C*, kaip nustatyta 5 lentelėje, LGD* yra lygus LGD, nurodytam 3 skyriuje neužtikrintoms pozicijoms sandorio šalies atžvilgiu. Šiuo tikslu įstaigos apskaičiuoja 166 straipsnio 8–10 dalyse nurodytų straipsnių pozicijos vertę taikydamos 100 % perskaičiavimo koeficientą arba procentinį dydį, o ne tose dalyse nurodytus perskaičiavimo koeficientus ar procentinius dydžius.

▼B

Kai užtikrinimo priemonės vertės ir pozicijos vertės santykis yra didesnis už antrąją, didesniąją C** ribinę vertę, kaip nustatyta 5 lentelėje, LGD* yra lygus 5 lentelėje nurodytam dydžiui.

Kai pozicijos, kaip visumos, atžvilgiu nepasiekiamas reikalaujamas užtikrinimo lygis C**, įstaigos laiko tokią poziciją susidedančia iš dviejų pozicijų: viena pozicija – tai ta dalis, kuriai pasiekiamas reikalaujamas užtikrinimo lygis C**, o kita – likusioji dalis.

2. Šios dalies 5 lentelėje nurodyti taikytini LGD* ir reikalaujamo užtikrinimo lygiai užtikrintoms pozicijų dalims.

5 lentelė

Minimalus LGD užtikrintoms pozicijų dalims

	LGD * didesnio prioriteto pozicijai	LGD * subordinuotoms pozicijoms	Minimalus reikalaujamas pozicijos užtikrinimo lygis (C*)	Minimalus reikalaujamas pozicijos užtikrinimo lygis (C**)
Gautinos sumos	35 %	65 %	0 %	125 %
Gyvenamosios ir (arba) komercinės paskirties nekilnojamasis turtas	35 %	65 %	30 %	140 %
Kitos užtikrinimo priemonės	40 %	70 %	30 %	140 %

3. Užuot taikiusios 1 ir 2 dalyse nustatytą tvarką, pagal 124 straipsnio 2 dalį įstaigos gali priskirti 50 % rizikos koeficientą pozicijos daliai, kuri, neviršijant atitinkamai 125 straipsnio 2 dalies d punkte ir 126 straipsnio 2 dalies d punkte nustatytų ribų, ►C2 yra visiškai užtikrinta gyvenamosios arba komercinės paskirties nekilnojamuoju turtu, esančiu valstybės narės teritorijoje, kai tenkinamos visos 199 straipsnio 3 arba 4 dalies sąlygos. ◄

231 straipsnis

Pagal riziką įvertintų pozicijų sumų ir tikėtinų nuostolių sumų skaičiavimas mišrių užtikrinimo priemonių grupių atveju

1. Įstaiga apskaičiuoja LGD* vertę, kurią ji naudoja kaip LGD 3 skyriaus tikslais, pagal 2 ir 3 dalis, kai tenkinamos abi šios sąlygos:

a) įstaiga taiko IRB metodą pagal riziką įvertintų pozicijų sumoms ir tikėtinų nuostolių sumoms nustatyti;

b) pozicija yra užtikrinta ir finansine užtikrinimo priemone, ir kita reikalavimus atitinkančia užtikrinimo priemone.

2. Įstaigos privalo išskaidyti pagal kintamumą pakoreguotą pozicijos vertę, gautą taikant pozicijos vertei kintamumo koregavimą, kaip nustatyta 223 straipsnio 5 dalyje, į atitinkamas dalis: reikalavimus atitinkančia finansine užtikrinimo priemone užtikrintą dalį, gautinomis sumomis užtikrintą dalį, komercinės arba gyvenamosios paskirties nekilnojamuoju turtu užtikrintą dalį, kita reikalavimus atitinkančia užtikrinimo priemone užtikrintą dalį ir neužtikrintą dalį.

▼B

3. Įstaigos pagal atitinkamas šio skyriaus nuostatas atskirai apskaičiuoja kiekvienos pagal 2 dalį gautos pozicijos dalies LGD*.

232 straipsnis

Kitas tiesioginis kredito užtikrinimas

1. Kai tenkinamos 212 straipsnio 1 dalies sąlygos, indėliai trečiųjų šalių įstaigose gali būti laikomi trečiosios šalies įstaigos suteikta garantija.

2. Kai tenkinamos 212 straipsnio 2 dalies sąlygos, įstaigos vertina pozicijos dalį, užtikrintą skolinančiajai įstaigai įkeistų gyvybės draudimo liudijimų dabartine išperkamąja suma, šia tvarka:

a) kai pozicijai taikomas standartizuotas metodas, ji įvertinama pagal riziką taikant 3 dalyje nustatytus rizikos koeficientus;

b) kai pozicijai taikomas IRB metodas, bet jai įstaiga netaiko savų LGD įverčių, jai priskiriamas 40 % LGD.

Valiutų nesutapimo atveju įstaigos sumažina dabartinę išperkamąją sumą pagal 233 straipsnio 3 dalį, šiuo atveju kredito užtikrinimo vertė yra lygi gyvybės draudimo liudijimo dabartinei išperkamajai sumai.

3. Taikydamos 2 dalies a punktą įstaigos priskiria tokius rizikos koeficientus, remdamosi rizikos koeficientu, priskiriamu gyvybės draudimo paslaugas teikiančios įmonės didesnio prioriteto neužtikrintoms pozicijoms:

a) 20 % rizikos koeficientą, kai gyvybės draudimo paslaugas teikiančios įmonės didesnio prioriteto neužtikrintai pozicijai priskiriamas 20 % rizikos koeficientas;

b) 35 % rizikos koeficientą, kai gyvybės draudimo paslaugas teikiančios įmonės didesnio prioriteto neužtikrintai pozicijai priskiriamas 50 % rizikos koeficientas;

c) 70 % rizikos koeficientą, kai gyvybės draudimo paslaugas teikiančios įmonės didesnio prioriteto neužtikrintai pozicijai priskiriamas 100 % rizikos koeficientas;

d) 150 % rizikos koeficientą, kai gyvybės draudimo paslaugas teikiančios įmonės didesnio prioriteto neužtikrintai pozicijai priskiriamas 150 % rizikos koeficientas.

4. Pagal pareikalavimą atperkamas priemones, kurios atitinka reikalavimus pagal 200 straipsnio c punktą, įstaigos gali laikyti tas priemones išleidžiančios įstaigos garantija. Reikalavimus atitinkančio kredito užtikrinimo vertė yra lygi:

a) kai priemonė bus atperkama jos nominaliąja verte, užtikrinimo vertė yra lygi tai vertei;

▼B

b) kai priemonė bus atperkama rinkos verte, užtikrinimo vertė yra lygi vertei priemonės, kuri vertinama taip pat kaip skolos vertybiniai popieriai, atitinkantys 197 straipsnio 4 dalyje nurodytas sąlygas.

2 Poskirsnis

Netiesioginis kredito užtikrinimas

233 straipsnis

Vertės nustatymas

1. Apskaičiuojant netiesioginio kredito užtikrinimo poveikį pagal šį poskirsnį, netiesioginio kredito užtikrinimo vertė (G) yra suma, kurią užtikrinimo teikėjas įsipareigoja sumokėti tuo atveju, jei skolininkas neįvykdytų įsipareigojimų, įskaitant mokėjimo įsipareigojimus, arba įvyktų kitas nustatytas kredito įvykis.

2. Kredito išvestinių finansinių priemonių atveju, kai pagrindinės pozicijos restruktūrizavimas, apimantis pagrindinės paskolos sumos, palūkanų arba mokesčių atidėjimą arba atsisakymą, dėl kurių patiriama kredito nuostolių, nėra laikomas kredito įvykiu, taikomos šios nuostatos:

a) jei suma, kurią mokėti įsipareigojo užtikrinimo teikėjas, neviršija pozicijos vertės, įstaigos 40 % sumažina kredito užtikrinimo vertę, apskaičiuotą pagal 1 dalį;

b) jei suma, kurią mokėti įsipareigojo užtikrinimo teikėjas, viršija pozicijos vertę, kredito užtikrinimo vertė neturi būti didesnė kaip 60 % pozicijos vertės.

3. Kai netiesioginis kredito užtikrinimas nurodomas kita nei pozicijos valiuta, įstaigos sumažina kredito užtikrinimo vertę taikydamos kintamumo koregavimą, kaip aprašyta toliau:

$$G^{*} = G \cdot (1 - H_{fx})$$

čia:

G* = kredito užtikrinimo suma, pakoreguota pagal valiutos kurso riziką,

G = kredito užtikrinimo nominalioji vertė;

H_{fx} = kintamumo koregavimas dėl valiutų nesutapimo tarp kredito užtikrinimo ir pagrindinės pozicijos, nustatytas pagal 4 dalį.

Kai nėra valiutų nesutapimo, H_{fx} yra lygus nuliui.

4. Kintamumo koregavimams, atliekamiems dėl bet kokio valiutų nesutapimo, įstaigos taiko 10 darbo dienų realizavimo laikotarpį, darant prielaidą, kad perkainojimas atliekamas kasdien, ir gali apskaičiuoti šiuos koregavimus pagal priežiūrinių kintamumo koregavimų metodą arba savų įverčių metodą, nustatytus atitinkamai 224 ir 225 straipsniuose. Įstaigos padidina kintamumo koregavimus pagal 226 straipsnį.

▼B

234 straipsnis

Pagal riziką įvertintų pozicijų sumų ir tikėtinų nuostolių sumų skaičiavimas dalinio užtikrinimo ir segmentavimo atveju

Kai įstaiga perleidžia pagal vieną ar kelis segmentus segmentuotos paskolos rizikos dalį, taikomos 5 skyriaus taisyklės. Įstaigos gali laikyti mokėjimo reikšmingumo ribines vertes, pagal kurias nustatoma, kada nuostolių atveju nedaroma jokių įmokų, lygiavertėmis neperleistoms pirmojo nuostolio pozicijoms ir didinančiomis segmentų perleidimo riziką.

235 straipsnis

Pagal riziką įvertintų pozicijų sumų skaičiavimas taikant standartizuotą metodą

1. 113 straipsnio 3 dalies tikslais įstaigos apskaičiuoja pagal riziką įvertintų pozicijų sumas pagal šią formulę:

$$\max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

čia:

E = pozicijos vertė pagal 111 straipsnį; šiuo tikslu I priede nurodyto nebalansinio straipsnio pozicijos vertė yra lygi 100 % straipsnio vertės, o ne pozicijos vertei, nurodytai 111 straipsnio 1 dalyje;

G_A = kredito rizikos užtikrinimo suma, apskaičiuota pagal 233 straipsnio 3 dalį (G*) ir papildomai pakoreguota dėl bet kokių terminų nesutapimų, kaip nustatyta 5 skirsnyje;

r = rizikos koeficientas, priskirtinas įsipareigojančiojo asmens pozicijoms, kaip nustatyta 2 skyriuje;

g = rizikos koeficientas, priskirtinas užtikrinimo teikėjo pozicijoms, kaip nustatyta 2 skyriuje.

2. Kai užtikrinta suma (G_A) yra mažesnė už pozicijos vertę (E), įstaigos gali taikyti 1 dalyje nustatytą formulę tik tais atvejais, kai užtikrinta ir neužtikrinta pozicijos dalys turi tą patį prioritetą.

3. Įstaigos taip pat gali 114 straipsnio 4 ir 7 dalyse nustatyta tvarka vertinti centrinės valdžios institucijų ar centrinių bankų garantuojamas pozicijas arba pozicijų dalis, kai garantija išreikšta skolininko vietos valiuta ir kai pozicija finansuojama ta valiuta.

236 straipsnis

Pagal riziką įvertintų pozicijų sumų ir tikėtinų nuostolių sumų skaičiavimas taikant IRB metodą

1. Užtikrintos pozicijos vertės (E) dalies, grindžiamos kredito užtikrinimo pakoreguota verte G_A, PD 3 skyriaus 4 skirsnio tikslais gali būti lygi užtikrinimo teikėjo PD arba dydžiui, priklausančiam intervalui tarp skolininko PD ir garanto PD, jei laikoma, kad visapusiškas pakeitimas nėra užtikrintas. Subordinuotų pozicijų ir nesubordinuoto netiesioginio užtikrinimo atvejais 3 skyriaus 4 skirsnio tikslais įstaigų taikytinas LGD gali būti lygus LGD, siejamam su didesnio prioriteto pretenzijomis.

▼B

2. Bet kurios neužtikrintos pozicijos vertės (E) dalies PD yra lygi skolininko PD, o LGD – pagrindinės pozicijos LGD.

3. Šio straipsnio tikslais G_A yra pagal 233 straipsnio 3 dalį apskaičiuota G* vertė, papildomai pakoreguota dėl bet kokių terminų nesutapimų, kaip nustatyta 5 skirsnyje. E yra pozicijos vertė, nustatyta pagal 3 skyriaus 5 skirsnį. Šiuo tikslu įstaigos apskaičiuoja 166 straipsnio 8–10 dalyse nurodytų straipsnių pozicijos vertę taikydamos 100 % perskaičiavimo koeficientą arba procentinį dydį, o ne tose dalyse nurodytus perskaičiavimo koeficientus ar procentinius dydžius.

5 Skirsnis

Terminų nesutapimai

237 straipsnis

Terminų nesutapimas

1. Apskaičiuojant pagal riziką įvertintų pozicijų sumas, terminų nesutapimas atsiranda tada, kai kredito užtikrinimo terminas iki sandorio galiojimo pabaigos yra trumpesnis už užtikrintos pozicijos terminą iki sandorio galiojimo pabaigos. Kai užtikrinimo terminas iki sandorio galiojimo pabaigos yra trumpesnis kaip trys mėnesiai ir kai jis yra trumpesnis už pagrindinės pozicijos terminą, tas užtikrinimas nelaikomas reikalavimus atitinkančiu kredito užtikrinimu.

2. Kai yra terminų nesutapimas, kredito užtikrinimas nelaikomas atitinkančiu reikalavimus, jei tenkinama kuri nors iš šių sąlygų:

a) užtikrinimo pradinis terminas yra trumpesnis kaip 1 metai;

b) pozicija yra trumpalaikė pozicija, kai kompetentingos institucijos nurodo, kad pagal 162 straipsnio 3 dalį jos termino vertei (M) taikytina vienos dienos, o ne vienų metų žemiausia riba.

238 straipsnis

Kredito užtikrinimo terminas

1. Neviršijantis penkerių metų ribos pagrindinės priemonės efektyvusis terminas – tai ilgiausias galimas laikotarpis, likęs iki tol, kol įsipareigojantysis asmuo turės įvykdyti savo įsipareigojimus. Remiantis 2 dalimi, kredito užtikrinimo terminas yra laikotarpis iki anksčiausios datos, kurią užtikrinimas pasibaigia arba yra galimybė jį nutraukti.

2. Kai užtikrinimo pardavėjui suteikiama pasirinkimo teisė nutraukti užtikrinimą, įstaigos užtikrinimo terminu laiko laikotarpį iki anksčiausios datos, kurią bus galima pasinaudoti šia teise. Kai užtikrinimo pirkėjui suteikiama pasirinkimo teisė nutraukti užtikrinimą, o susitarimo sąlygos užtikrinimo sandorio sudarymo metu numato paskatą įstaigai atšaukti sandorį iki jo sutartinio termino, įstaiga užtikrinimo terminu laiko laikotarpį iki anksčiausios datos, kurią bus galima pasinaudoti šia teise; kitais atvejais įstaiga gali laikyti, kad tokia pasirinkimo teisė nedaro įtakos užtikrinimo terminui.

▼B

3. Kai netrukdoma kredito išvestinės finansinės priemonės sandorį nutraukti anksčiau, nei baigsis bet koks lengvatinis laikotarpis, pagal kurį nemokėjimą būtų galima laikyti pagrindinės pozicijos įsipareigojimų neįvykdymo atveju, įstaigos sutrumpina užtikrinimo terminą šiuo lengvatiniu laikotarpiu.

239 straipsnis

Užtikrinimo vertės nustatymas

1. Sandorių, kuriems taikomas tiesioginis kredito užtikrinimas pagal paprastąjį finansinės užtikrinimo priemonės metodą, atveju, kai yra pozicijos ir kredito užtikrinimo priemonės terminų nesutapimas, užtikrinimo priemonė nelaikoma reikalavimus atitinkančia tiesiogine kredito užtikrinimo priemone.

2. Sandorių, kuriems taikomas tiesioginis kredito užtikrinimas pagal išsamųjį finansinės užtikrinimo priemonės metodą, atveju įstaigos atsižvelgia į kredito užtikrinimo terminą ir pozicijos terminą, pakoreguodamos užtikrinimo priemonės vertę pagal šią formulę:

$$C_{VAM} = C_{VA} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

čia:

C_{VA} = mažesnioji iš šių verčių: užtikrinimo priemonės pagal kintamumą pakoreguota vertė, kaip nurodyta 223 straipsnio 2 dalyje, arba pozicijos vertė;

t = mažesnioji iš šių verčių: pagal 238 straipsnį apskaičiuotas metų, likusių iki kredito užtikrinimo termino pabaigos dienos, skaičius arba T vertė;

T = mažesnioji iš šių verčių: pagal 238 straipsnį apskaičiuotas metų, likusių iki pozicijos termino pabaigos dienos, skaičius arba penkeri metai;

t* = 0,25.

Įstaigos taiko C_{VAM} kaip C_{VA}, papildomai pakoreguotą dėl terminų nesutapimų pagal visiškai koreguotos pozicijos vertės (E*) apskaičiavimo formulę, nustatytą 223 straipsnio 5 dalyje.

3. Sandorių, kuriems taikomas netiesioginis kredito užtikrinimas, atveju įstaigos atsižvelgia į kredito užtikrinimo terminą ir pozicijos terminą pakoreguodamos kredito užtikrinimo vertę pagal šią formulę:

$$G_A = G^* \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

čia:

G_A = G*, pakoreguota dėl bet kokių terminų nesutapimų;

G* = užtikrinimo vertė, pakoreguota dėl bet kokių valiutų nesutapimų;

▼B

t = mažesnioji iš šių verčių: pagal 238 straipsnį apskaičiuotas metų, likusių iki kredito užtikrinimo termino pabaigos dienos, skaičius arba T vertė;

T = mažesnioji iš šių verčių: pagal 238 straipsnį apskaičiuotas metų, likusių iki pozicijos termino pabaigos dienos, skaičius arba penkeri metai;

t* = 0,25.

233–236 straipsnių tikslais kaip užtikrinimo vertę įstaigos naudoja G_A.

6 Skirsnis

CRM krepšelių metodikos

240 straipsnis

Pirmojo įsipareigojimų neįvykdymo kredito išvestinės finansinės priemonės

Kai įstaiga gauna kredito užtikrinimą kelioms pozicijoms su sąlyga, kad kurios nors iš tų pozicijų pirmojo įsipareigojimų neįvykdymo atvejis yra mokėjimo priežastis ir kad dėl šio kredito įvykio sutartis bus nutraukta, įstaiga gali pakeisti pagal riziką įvertintų pozicijų sumos apskaičiavimą ir, kai tinka, tikėtino nuostolio sumos apskaičiavimą tai pozicijai, kurios atveju, jei nebūtų kredito užtikrinimo priemonės, būtų gauta mažiausia pagal riziką įvertintų pozicijų suma pagal šio skyriaus nuostatas:

a) įstaigų, naudojančių standartizuotą metodą, atveju pagal riziką įvertintų pozicijų suma yra taikant standartizuotą metodą apskaičiuota suma;

b) įstaigų, naudojančių IRB metodą, atveju pagal riziką įvertintų pozicijų suma yra taikant IRB metodą apskaičiuota pagal riziką įvertintų pozicijų suma, pridėjus tikėtino nuostolio sumą, padaugintą iš 12,5.

Šiame straipsnyje nustatyta tvarka taikoma tik tais atvejais, kai pozicijų vertė yra lygi kredito užtikrinimo priemonės vertei arba mažesnė.

241 straipsnis

N-tojo įsipareigojimų neįvykdymo kredito išvestinės finansinės priemonės

Kai n-asis pozicijų įsipareigojimų neįvykdymo atvejis yra mokėjimo pagal kredito užtikrinimą priežastis, užtikrinimą įsigyjanti įstaiga gali pripažinti užtikrinimą tik pagal riziką įvertintų pozicijų sumoms apskaičiuoti ir, kai taikytina, tikėtinų nuostolių sumoms apskaičiuoti, jei užtikrinimas taip pat buvo gautas 1–n-1 įsipareigojimų neįvykdymo atvejams arba kai jau įvyko n-1 įsipareigojimų neįvykdymo atvejai. Tokiais atvejais įstaiga gali pakeisti pagal riziką įvertintų pozicijų sumos apskaičiavimą ir, kai taikytina, tikėtinų nuostolių sumos apskaičiavimą tai pozicijai, kurios atveju, jei nebūtų kredito užtikrinimo priemonės, būtų gauta n-toji mažiausia pagal riziką įvertintų pozicijų suma pagal šio skyriaus nuostatas. Įstaigos apskaičiuoja n-tąją mažiausią sumą, kaip nurodyta 240 straipsnio a ir b punktuose.

▼B

Šiame straipsnyje nustatyta tvarka taikoma tik tais atvejais, kai pozicijų vertė yra lygi kredito užtikrinimo priemonės vertei arba mažesnė.

Visos krepšelio pozicijos turi atitikti reikalavimus, nustatytus 204 straipsnio 2 dalyje ir 216 straipsnio 1 dalies d punkte.

5 SKYRIUS

Pakeitimas vertybiniais popieriais

1 Skirsnis

Apibrėžtys

242 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame skyriuje vartojamų terminų apibrėžtys:

1) kainų skirtumo perviršis – finansinių įmokų ir kitų komisinių pajamų, gaunamų dėl pakeistų vertybiniais popieriais pozicijų, pajamos, atėmus sąnaudas ir išlaidas;

2) pasirinkimo panaikinti sandoris – sandoris, pagal kurį iniciatoriui suteikiama sutartinė teisė atpirkti arba panaikinti pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas prieš visų pagrindinių pozicijų grąžinimą, kai likusi negrąžintų pozicijų suma tampa mažesnė nei nustatyto dydžio;

3) likvidumo priemonė – pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija, atsirandanti dėl sutartinės sąlygos teikti lėšas, kad investuotojams būtų laiku užtikrinti pinigų srautai;

4) K_{IRB} – 8 % pagal riziką įvertintų pozicijų sumų, kurios būtų apskaičiuotos pagal 3 skyrių pakeistų vertybiniais popieriais pozicijų atžvilgiu, jeigu jos nebūtų pakeistos vertybiniais popieriais, pridėjus tikėtinų nuostolių sumas, susijusias su tomis pozicijomis, kurios apskaičiuotos pagal tą skyrių;

5) reitingais pagrįstas metodas – pagal riziką įvertintų pozicijų sumų pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms apskaičiavimo metodas pagal 261 straipsnį;

6) priežiūrinės formulės metodas – pagal riziką įvertintų pozicijų sumų pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms apskaičiavimo metodas pagal 262 straipsnį;

7) nereitinguotoji pozicija – pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija, neturinti ECAI suteikto reikalavimus atitinkančio kredito rizikos vertinimo, kaip nurodyta 4 skirsnyje;

8) reitinguotoji pozicija – pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija, turinti ECAI suteiktą reikalavimus atitinkantį kredito rizikos vertinimą, kaip nurodyta 4 skirsnyje;

▼B

►C2 9) turtu užtikrintų komercinių vekselių programa arba ABCP programa – pakeitimo ◄ vertybiniais popieriais programa, pagal kurią išleisti vertybiniai popieriai daugiausia yra komerciniai vekseliai, o jų pradinis terminas yra vieni metai arba trumpesnis;

10) tradicinis pakeitimas vertybiniais popieriais – pakeitimas vertybiniais popieriais, susijęs su ekonominiu vertybiniais popieriais pakeistų pozicijų perleidimu. Tai atliekama vertybiniais popieriais pakeistos pozicijos nuosavybės teisę perleidžiant iš įstaigos iniciatorės specialios paskirties pakeitimo vertybiniais popieriais subjektui (SPPVPS) arba SPPVPS dalinio dalyvavimo būdu. Išleisti vertybiniai popieriai nėra įstaigos iniciatorės mokėjimo prievolės;

11) sintetinis pakeitimas vertybiniais popieriais – pakeitimas vertybiniais popieriais, kai rizika perleidžiama naudojant kredito išvestines finansines priemones arba garantijas, o vertybiniais popieriais keičiamos pozicijos lieka įstaigos iniciatorės pozicijomis;

12) atnaujinamoji pozicija – pozicija, kai klientų nesumokėti likučiai gali svyruoti iki sutartos ribos pagal jų sprendimus skolintis ir grąžinti;

13) atnaujinamasis pakeitimas vertybiniais popieriais – pakeitimas vertybiniais popieriais, kai atnaujinama pati pakeitimo vertybiniais popieriais struktūra įtraukiant pozicijas į pozicijų grupę arba pašalinant jas iš jos, nepriklausomai nuo to, ar pozicijos atnaujinamos ar ne;

14) išankstinės amortizacijos nuostata – pakeitimo vertybiniais popieriais atnaujinamųjų pozicijų arba atnaujinamojo pakeitimo vertybiniais popieriais sutartinė sąlyga, pagal kurią, įvykus nustatytiems įvykiams, reikia apmokėti investuotojų pozicijas nepasibaigus pradiniam išleistų vertybinių popierių terminui;

15) pirmojo nuostolio segmentas – labiausiai subordinuotas pakeitimo vertybiniais popieriais segmentas, kuris yra pirmasis segmentas, prisiimantis nuostolius dėl pakeistų vertybiniais popieriais pozicijų, ir kuris apsaugo antrojo nuostolio ir, kai reikia, aukštesnio rango segmentus.

2 Skirsnis

Reikšmingo rizikos perleidimo pripažinimas

243 straipsnis

Tradicinis pakeitimas vertybiniais popieriais

1. Įstaiga iniciatorė tradicinio pakeitimo vertybiniais popieriais atveju gali neįtraukti pakeistų vertybiniais popieriais pozicijų į pagal riziką įvertintų pozicijų sumų ir tikėtinų nuostolių sumų skaičiavimą, jei tenkinama kuri nors iš šių sąlygų:

a) reikšminga kredito rizika, siejama su pakeistomis vertybiniais popieriais pozicijomis, laikoma perleista trečiosioms šalims;

b) įstaiga iniciatorė taiko 1 250 % rizikos koeficientą visoms su šiuo pakeitimu vertybiniais popieriais susijusioms turimoms pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms arba atskaito šias pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių pagal 36 straipsnio 1 dalies k punktą.

▼B

2. Reikšminga kredito rizika laikoma perleista šiais atvejais:

a) pagal riziką įvertintų tarpinio pobūdžio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų, kurias įstaiga iniciatorė turi šio pakeitimo vertybiniais popieriais atveju, sumos neviršija 50 % visų šiam pakeitimui vertybiniais popieriais priskiriamų tarpinio pobūdžio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų sumų, įvertintų pagal riziką;

b) jeigu konkrečiu pakeitimo vertybiniais popieriais atveju tarpinio pobūdžio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų nėra ir įstaiga iniciatorė gali įrodyti, kad pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų, kurias reikėtų atskaityti iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo arba kurioms reikėtų taikyti 1 250 % rizikos koeficientą, vertė reikšmingai viršija pagrįstai tikėtiną nuostolių, siejamų su pakeistomis vertybiniais popieriais pozicijomis, įvertį, įstaiga iniciatorė neturi daugiau kaip 20 % pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų, kurias reikėtų atskaityti iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo arba kurioms reikėtų taikyti 1 250 % rizikos koeficientą, vertės.

Kai galimas pagal riziką įvertintų pozicijų sumažinimas, kurį įstaiga iniciatorė pasiektų šiuo pakeitimu vertybiniais popieriais, nėra pagrindžiamas atitinkamu kredito rizikos perleidimu trečiosioms šalims, kompetentingos institucijos konkrečiais atvejais gali nuspręsti, kad reikšminga rizika negali būti laikoma perleista trečiosioms šalims.

3. 2 dalies tikslais tarpinio pobūdžio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijomis laikomos pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, kurioms taikomas mažesnis nei 1 250 % rizikos koeficientas ir kurios yra mažesnio prioriteto nei šio pakeitimo vertybiniais popieriais didžiausio prioriteto pozicija, taip pat mažesnio prioriteto nei bet kuri šio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija, kuriai pagal 4 skirsnį priskiriamas vienas iš šių kredito kokybės žingsnių:

a) jei pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijai taikomas 3 skirsnio 3 poskirsnis – 1 kredito kokybės žingsnis;

b) jei pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijai taikomas 3 skirsnio 4 poskirsnis – 1 arba 2 kredito kokybės žingsnis.

4. Užuot taikius 2 ir 3 dalis, kompetentingos institucijos gali leisti įstaigoms iniciatorėms laikyti reikšmingą kredito riziką perleista, kai įstaiga iniciatorė geba kiekvienu pakeitimo vertybiniais popieriais atveju įrodyti, kad nuosavų lėšų reikalavimo sumažinimas, kurį įstaiga iniciatorė pasiekia pakeitimu vertybiniais popieriais, yra pagrįstas atitinkamu kredito rizikos perleidimu trečiosioms šalims.

Tas leidimas suteikiamas tik kai įstaiga tenkina visas šias sąlygas:

a) rizikos perleidimui vertinti įstaiga taiko rizikai atitinkamai pritaikytas strategijas ir metodiką;

b) įstaiga taip pat kiekvienu atveju pripažino kredito rizikos perleidimą trečiosioms šalims savo vidaus rizikos valdymo ir vidaus kapitalo paskirstymo procesuose.

5. Kartu su 1–4 dalyse nustatytais reikalavimais, kai taikytina, turi būti tenkinamos visos šios sąlygos:

▼B

a) pakeitimo vertybiniais popieriais dokumentuose perteiktas ekonominis sandorio turinys;

b) pakeistos vertybiniais popieriais pozicijos yra nepasiekiamos įstaigai iniciatorei ir jos kreditoriams, taip pat bankroto ir įstaigos perėmimo administratoriaus žinion atvejais. Tai turi būti patvirtinta kvalifikuoto teisės patarėjo nuomone;

c) išleisti vertybiniai popieriai nėra įstaigos iniciatorės mokėjimo prievolės;

d) įstaiga iniciatorė neišlaiko faktinės arba netiesioginės perleidžiamų pozicijų kontrolės. Laikoma, kad iniciatorius išlaikė faktinę perleidžiamų pozicijų kontrolę, jei jis turi teisę atpirkti iš subjekto, kuriam perleidžiama, anksčiau perleistas pozicijas, kad pasinaudotų jų teikiama nauda, arba jeigu jis yra įpareigotas perimti perleidžiamą riziką. Vien tik įstaigos iniciatorės pozicijų valdymo teisių arba įsipareigojimų išsaugojimas nereiškia netiesioginės pozicijų kontrolės;

e) pakeitimo vertybiniais popieriais dokumentai turi atitikti visas šias sąlygas:

   i) juose nėra sąlygų, pagal kurias, kitu negu išankstinės amortizacijos nuostatos buvimo atveju, įstaiga iniciatorė privalo pagerinti pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas, įskaitant, be kita ko, pagrindinių kredito pozicijų pakeitimą arba investuotojams mokamo pelno padidinimą reaguojant į pakeistų vertybiniais popieriais pozicijų kredito kokybės pablogėjimą;

   ii) juose nėra sąlygų, pagal kurias turi būti padidintas pelnas, mokamas pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų turėtojams reaguojant į pagrindinės grupės kredito kokybės pablogėjimą;

   iii) juose, kai taikytina, aiškiai nurodyta, kad bet koks įstaigos iniciatorės arba rėmėjos atliekamas pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų pirkimas arba atpirkimas, viršijantis jos sutartines prievoles, yra išimtinis ir gali vykti tik pagal sandorį tarp nesusijusių šalių;

f) kai yra pasirinkimo panaikinti sandoris, jis taip pat turi atitikti šias sąlygas:

   i) jis vykdomas įstaigos iniciatorės nuožiūra;

   ii) jis gali būti vykdomas tuo atveju, kai neamortizuota lieka 10 % arba mažiau pakeistų vertybiniais popieriais pozicijų pradinės vertės;

   iii) jo struktūra nėra tokia, kad padėtų išvengti nuostolių paskirstymo kredito vertės padidinimo pozicijoms arba kitoms pozicijoms, kurias turi investuotojai, ir kitais atžvilgiais nėra tokia, kad padidintų kredito vertę.

▼B

6. Kompetentingos institucijos praneša EBI apie konkrečius 2 dalyje nurodytus atvejus, kai bet koks galimas pagal riziką įvertintų pozicijų sumų sumažinimas nėra pagrįstas atitinkamu kredito rizikos perleidimu trečiosioms šalims, taip pat kai įstaigos taiko 4 dalį. EBI stebi įvairią šios srities praktiką ir pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį teikia gaires. EBI peržiūri, kaip valstybės narės įgyvendina tas gaires, ir iki 2017 m. gruodžio 31 d. pateikia nuomonę Komisijai dėl to, ar reikia privalomo techninio standarto.

244 straipsnis

Sintetinis pakeitimas vertybiniais popieriais

1. Įstaiga iniciatorė sintetinio pakeitimo vertybiniais popieriais atveju gali apskaičiuoti pagal riziką įvertintų pozicijų sumas ir, jei reikia, pakeistų vertybiniais popieriais pozicijų tikėtinų nuostolių sumas pagal 249 straipsnį, jei tenkinama kuri nors iš šių sąlygų:

a) reikšminga kredito rizika laikoma perleista trečiosioms šalims per tiesioginį ar netiesioginį kredito užtikrinimą;

b) įstaiga iniciatorė taiko 1 250 % rizikos koeficientą visoms turimoms šio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms arba atskaito šias pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių pagal 36 straipsnio 1 dalies k punktą.

2. Reikšminga kredito rizika laikoma perleista, jei tenkinama kuri nors iš šių sąlygų:

a) pagal riziką įvertintų tarpinio pobūdžio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų, kurias įstaiga iniciatorė turi šio pakeitimo vertybiniais popieriais atveju, sumos neviršija 50 % visų šiam pakeitimui vertybiniais popieriais priskiriamų tarpinio pobūdžio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų sumų, įvertintų pagal riziką;

b) jeigu konkrečiu pakeitimo vertybiniais popieriais atveju tarpinio pobūdžio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų nėra ir įstaiga iniciatorė gali įrodyti, kad pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų, kurias reikėtų atskaityti iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo arba kurioms reikėtų taikyti 1 250 % rizikos koeficientą, vertė reikšmingai viršija pagrįstai tikėtiną nuostolių, siejamų su pakeistomis vertybiniais popieriais pozicijomis, įvertį, įstaiga iniciatorė neturi daugiau kaip 20 % pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų, kurias reikėtų atskaityti iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo arba kurioms reikėtų taikyti 1 250 % rizikos koeficientą, vertės.

▼C2

Kai galimas pagal riziką įvertintų pozicijų sumų sumažinimas, kurį įstaiga iniciatorė pasiektų šiuo pakeitimu vertybiniais popieriais, nėra pagrindžiamas atitinkamu kredito rizikos perleidimu trečiosioms šalims, kompetentinga institucija konkrečiais atvejais gali nuspręsti, kad reikšminga kredito rizika negali būti laikoma perleista trečiosioms šalims.

▼B

3. 2 dalies tikslais tarpinio pobūdžio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijomis laikomos pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, kurioms taikomas mažesnis nei 1 250 % rizikos koeficientas ir kurios yra mažesnio prioriteto nei šio pakeitimo vertybiniais popieriais didžiausio prioriteto pozicija, taip pat mažesnio prioriteto nei bet kuri šio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija, kuriai pagal 4 skirsnį priskiriamas vienas iš šių kredito kokybės žingsnių:

a) jei pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijai taikomas 3 skirsnio 3 poskirsnis – 1 kredito kokybės žingsnis;

b) jei pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijai taikomas 3 skirsnio 4 poskirsnis – 1 arba 2 kredito kokybės žingsnis.

4. Užuot taikius 2 ir 3 dalis, kompetentingos institucijos gali leisti įstaigoms iniciatorėms laikyti reikšmingą kredito riziką perleista, kai įstaiga iniciatorė geba kiekvienu pakeitimo vertybiniais popieriais atveju įrodyti, kad nuosavų lėšų reikalavimo sumažinimas, kurį įstaiga iniciatorė pasiekia pakeitimu vertybiniais popieriais, yra pagrįstas atitinkamu kredito rizikos perleidimu trečiosioms šalims.

Tas leidimas suteikiamas tik kai įstaiga tenkina visas šias sąlygas:

a) rizikos perleidimui vertinti įstaiga taiko rizikai atitinkamai pritaikytas strategijas ir metodiką;

b) įstaiga taip pat kiekvienu atveju pripažino kredito rizikos perleidimą trečiosioms šalims savo vidaus rizikos valdymo ir kapitalo paskirstymo procesuose.

5. Kartu su 1–4 dalyse nustatytais reikalavimais, kai taikytina, perleidimas turi tenkinti visas šias sąlygas:

a) pakeitimo vertybiniais popieriais dokumentuose perteiktas ekonominis sandorio turinys;

b) kredito užtikrinimas, pagal kurį kredito rizika perleidžiama, tenkina 247 straipsnio 2 dalyje nustatytas sąlygas;

c) priemonės, naudojamos kredito rizikai perleisti, neapima sąlygų, pagal kurias:

   i) nustatomos didelio reikšmingumo ribinės vertės, žemiau kurių kredito užtikrinimas įvykus kredito įvykiui neteikiamas;

   ii) leidžiama nutraukti užtikrinimo teikimą dėl pagrindinių pozicijų kredito kokybės pablogėjimo;

   iii) reikalaujama, kad įstaiga iniciatorė pagerintų pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas, išskyrus atvejus, kai yra išankstinės amortizacijos nuostatos;

   iv) padidinama įstaigos kredito užtikrinimo kaina arba pelnas, mokamas pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų turėtojams, reaguojant į pagrindinės grupės kredito kokybės pablogėjimą;

▼B

d) gaunama kvalifikuoto teisės patarėjo nuomonė, patvirtinanti kredito užtikrinimo įvykdomumą visose atitinkamai jurisdikcijai priklausančiose teritorijose;

e) pakeitimo vertybiniais popieriais dokumentuose, kai taikytina, aiškiai nurodyta, kad bet koks įstaigos iniciatorės arba rėmėjos atliekamas pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų pirkimas arba atpirkimas, viršijantis jos sutartines prievoles, gali vykti tik pagal sandorį tarp nesusijusių šalių;

f) kai yra pasirinkimo panaikinti sandoris, jis turi atitikti visas šias sąlygas:

i) jis vykdomas įstaigos iniciatorės nuožiūra;

ii) jis gali būti vykdomas tuo atveju, kai neamortizuota lieka 10 % arba mažiau pakeistų vertybiniais popieriais pozicijų pradinės vertės;

iii) jo struktūra nėra tokia, kad padėtų išvengti nuostolių paskirstymo kredito vertės padidinimo pozicijoms arba kitoms pozicijoms, kurias turi investuotojai, ir kitais atžvilgiais nėra tokia, kad padidintų kredito vertę.

6. Kompetentingos institucijos praneša EBI apie konkrečius 2 dalyje nurodytus atvejus, kai bet koks galimas pagal riziką įvertintų pozicijų sumų sumažinimas nėra pagrįstas atitinkamu kredito rizikos perleidimu trečiosioms šalims, taip pat kai įstaigos taiko 4 dalį. EBI stebi įvairią šios srities praktiką ir pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį teikia gaires. EBI peržiūri, kaip valstybės narės įgyvendina tas gaires, ir iki 2017 m. gruodžio 31 d. pateikia nuomonę Komisijai dėl to, ar reikia privalomo techninio standarto.

3 Skirsnis

Pagal riziką įvertintų pozicijų sumų apskaičiavimas

1 Poskirsnis

Principai

245 straipsnis

Pagal riziką įvertintų pozicijų sumų apskaičiavimas

1. Kai įstaiga iniciatorė perleidžia su pakeistomis vertybiniais popieriais pozicijomis siejamą reikšmingą kredito riziką pagal 2 skirsnį, ta įstaiga gali:

a) tradicinio pakeitimo vertybiniais popieriais atveju, apskaičiuodama pagal riziką įvertintų pozicijų sumas ir, kai reikia, tikėtinų nuostolių sumas, neįtraukti pozicijų, kurias ji pakeitė vertybiniais popieriais;

b) sintetinio pakeitimo vertybiniais popieriais atveju apskaičiuoti pakeistų vertybiniais popieriais pozicijų pagal riziką įvertintų pozicijų sumas ir, kai reikia, tikėtinų nuostolių sumas pagal 249 ir 250 straipsnius.

▼B

2. Kai įstaiga iniciatorė nusprendžia taikyti 1 dalį, ji apskaičiuoja turimų pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų pagal riziką įvertintų pozicijų sumas, kaip nurodyta šiame skyriuje.

Kai įstaiga iniciatorė neperleidžia reikšmingos kredito rizikos arba nusprendžia netaikyti 1 dalies, jai nereikia apskaičiuoti jokių turimų pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų pagal riziką įvertintų pozicijų sumų, tačiau ji, apskaičiuodama pagal riziką įvertintų pozicijų sumas, toliau įtraukia pakeistas vertybiniais popieriais pozicijas taip, tarsi jos nebūtų pakeistos vertybiniais popieriais.

3. Kai yra pozicija, priskiriama skirtingiems pakeitimo vertybiniais popieriais segmentams, kiekvieno segmento pozicija laikoma atskira pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija. Laikoma, kad kredito užtikrinimo pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms teikėjai turi pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas. Pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos apima su palūkanų normos ar valiutos išvestinių finansinių priemonių sandoriais susijusio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas.

4. Tuo atveju, jei pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija neatskaitoma iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių pagal 36 straipsnio 1 dalies k punktą, 92 straipsnio 3 dalies tikslais pagal riziką įvertintos pozicijos suma įtraukiama į bendrą įstaigos pagal riziką įvertintų pozicijų sumų vertę.

5. Pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos pagal riziką įvertintos pozicijos suma apskaičiuojama taikant atitinkamą bendrąjį rizikos koeficientą pozicijos vertei, apskaičiuotai pagal 246 straipsnį.

6. Bendrasis rizikos koeficientas nustatomas kaip šiame skyriuje nustatyto rizikos koeficiento ir bet kokio papildomo rizikos koeficiento pagal 407 straipsnį suma.

246 straipsnis

Pozicijos vertė

1. Pozicijos vertė apskaičiuojama taip:

a) jei įstaiga apskaičiuoja pagal riziką įvertintų pozicijų sumas pagal 3 poskirsnį, balansinių pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų atveju pozicijos vertė yra jos apskaitinė vertė, gauta atlikus specifinės kredito rizikos koregavimą pagal 110 straipsnį;

b) jei įstaiga apskaičiuoja pagal riziką įvertintų pozicijų sumas pagal 4 poskirsnį, balansinių pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų atveju pozicijos vertė yra apskaitinė vertė, neatsižvelgiant į jokius kredito rizikos koregavimus pagal 110 straipsnį;

c) jei įstaiga apskaičiuoja pagal riziką įvertintų pozicijų sumas pagal 3 poskirsnį, nebalansinių pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų atveju pozicijos vertė yra jos nominalioji vertė, iš kurios atimti bet kokie tos pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos specifinės kredito rizikos koregavimai, padauginti iš šiame skyriuje nustatyto perskaičiavimo koeficiento. Jei nenustatyta kitaip, perskaičiavimo koeficientas yra 100 %;

▼B

d) jei įstaiga apskaičiuoja pagal riziką įvertintų pozicijų sumas pagal 4 poskirsnį, nebalansinių pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų atveju pozicijos vertė yra jos nominalioji vertė, padauginta iš šiame skyriuje nustatyto perskaičiavimo koeficiento. Jei nenustatyta kitaip, perskaičiavimo koeficientas yra 100 %;

e) II priede nurodytos išvestinės finansinės priemonės pozicijos vertė, atsirandanti dėl sandorio šalies kredito rizikos, nustatoma pagal 6 skyrių.

2. Kai įstaiga turi dvi arba daugiau iš dalies sutampančių pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų, ji privalo tiek, kiek tos pozicijos sutampa, apskaičiuodama pagal riziką įvertintų pozicijų sumas įtraukti tik tą poziciją arba pozicijos dalį, kuri lemia didesnę pagal riziką įvertintos pozicijos sumą. Įstaiga taip pat gali pripažinti tokį sutapimą tarp nuosavų lėšų reikalavimo pozicijoms, esant specifinei rizikai, prekybos knygoje ir nuosavų lėšų reikalavimo pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms ne prekybos knygoje, jei įstaiga geba apskaičiuoti ir palyginti su atitinkamomis pozicijomis susijusį nuosavų lėšų reikalavimą. Šios dalies tikslais „sutapimas“ yra, kai pozicijos visiškai arba iš dalies atitinka tos pačios rizikos poziciją, kuri, atsižvelgiant į sutapimo apimtį, yra viena pozicija.

3. Kai ABCP programų pozicijoms taikomas 268 straipsnio c punktas, įstaiga gali naudoti likvidumo priemonei priskirtą rizikos koeficientą apskaičiuodama pagal riziką įvertintos ABCP pozicijos sumą, jei šios arba kitos likvidumo priemonės taikomos 100 % pagal ABCP programą išleistų turtu užtikrintų komercinių vekselių ir visos tos likvidumo priemonės yra to paties rango kaip ir turtu padengti komerciniai vekseliai, todėl sudaro sutampančias pozicijas.

Įstaiga, atlikdama tą vertinimą, apie tai praneša kompetentingoms institucijoms.

247 straipsnis

Pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų kredito rizikos mažinimo pripažinimas

1. Įstaiga gali pripažinti gautą tiesioginį arba netiesioginį kredito užtikrinimą, susijusį su pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija, pagal 4 skyrių ir laikydamasi šiame skyriuje bei 4 skyriuje nustatytų reikalavimų.

Reikalavimus atitinkančiu tiesioginiu kredito užtikrinimu gali būti tik finansinė užtikrinimo priemonė, pripažįstama apskaičiuojant pagal riziką įvertintų pozicijų sumas taikant 2 skyrių, kaip nustatyta pagal 4 skyrių, o pripažinimas priklauso nuo to, ar tenkinami atitinkami 4 skyriuje nustatyti reikalavimai.

2. Reikalavimus atitinkantis yra tik toks netiesioginis kredito užtikrinimas ir tokie netiesioginio kredito užtikrinimo teikėjai, kurie pripažįstami pagal 4 skyrių, o pripažinimas priklauso nuo to, ar tenkinami atitinkami 4 skyriuje nustatyti reikalavimai.

▼B

3. Nukrypstant nuo 2 dalies, 201 straipsnio 1 dalies a–h punktuose išvardyti reikalavimus atitinkantys netiesioginio kredito užtikrinimo teikėjai, išskyrus reikalavimus atitinkančias pagrindines sandorio šalis, turi turėti pripažintos ECAI kredito rizikos vertinimą, kuris nustatytas kaip sietinas su 3 ar aukštesniu kredito kokybės žingsniu pagal 136 straipsnį, ir per kredito užtikrinimo pirmąjį pripažinimą jiems turi būti priskirtas 2 ar aukštesnis kredito kokybės žingsnis. Įstaigos, kurioms leidžiama taikyti IRB metodą užtikrinimo teikėjo tiesioginei pozicijai, gali įvertinti atitikimą reikalavimams pagal šios dalies pirmą sakinį, remdamosi užtikrinimo teikėjo PD ir PD, kuri siejama su 136 straipsnyje nurodytais kredito kokybės žingsniais, lygiavertiškumu.

4. Nukrypstant nuo 2 dalies, specialios paskirties pakeitimo vertybiniais popieriais subjektai (SPPVPS) laikomi reikalavimus atitinkančiais užtikrinimo teikėjais, kai jie turi nuosavo turto, kuris gali būti laikomas reikalavimus atitinkančia finansine užtikrinimo priemone ir kurio atžvilgiu nėra teisių arba sąlyginių teisių, kurios būtų vienodo arba didesnio prioriteto nei netiesioginį kredito užtikrinimą gaunančios įstaigos sąlyginės teisės, taip pat tenkinami visi 4 skyriaus reikalavimai dėl finansinės užtikrinimo priemonės pripažinimo. Tokiais atvejais GA (užtikrinimo vertė, pakoreguota dėl bet kokių valiutų ir terminų nesutapimų pagal 4 skyriaus nuostatas) neviršija pagal kintamumą pakoreguotos to turto rinkos vertės, o g (rizikos koeficientas, priskirtinas užtikrinimo teikėjo pozicijoms pagal standartizuotą metodą) nustatomas kaip svertinis vidutinis rizikos koeficientas, kuris būtų taikomas tam turtui kaip finansinei užtikrinimo priemonei pagal standartizuotą metodą.

248 straipsnis

Netiesioginė parama

1. Įstaiga rėmėja arba įstaiga iniciatorė, kuri pakeitimui vertybiniais popieriais taiko 245 straipsnio 1 ir 2 dalis apskaičiuodama pagal riziką įvertintų pozicijų sumas arba yra pardavusi savo prekybos knygos priemones ir todėl nebeprivalo turėti nuosavų lėšų su tomis priemonėmis susijusiai rizikai padengti, negali, siekdama sumažinti investuotojams galimus ar esamus nuostolius, teikti paramos pakeitimui vertybiniais popieriais ne pagal savo sutartines prievoles. Sandoris nelaikomas paramos teikimu, jei jis sudaromas tarp nesusijusių šalių ir į jį atsižvelgiama vertinant reikšmingą rizikos perleidimą. Apie kiekvieną tokį sandorį, neatsižvelgiant į tai, ar juo teikiama parama, pranešama kompetentingoms institucijoms ir jis įtraukiamas į įstaigos kredito patikrinimo ir patvirtinimo procesą. Įstaiga, vertindama, ar sandoris nėra toks, kad juo būtų teikiama parama, tinkamai atsižvelgia bent į šiuos aspektus:

a) atpirkimo kainą;

b) įstaigos kapitalo ir likvidumo padėtį prieš ir po atpirkimo;

c) pakeistų vertybiniais popieriais pozicijų padėtį;

d) pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų padėtį;

e) paramos poveikį su investuotojais susijusiems tikėtiniems iniciatoriaus nuostoliams.

▼B

2. EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį pateikia gaires, koks sandoris laikomas nesusijusių šalių sandoriu ir kada sandoris nėra toks, kad juo būtų teikiama parama.

3. Jeigu įstaiga iniciatorė arba įstaiga rėmėja nesilaiko 1 dalies nuostatų pakeitimo vertybiniais popieriais atžvilgiu, ši įstaiga turi turėti mažų mažiausiai tiek nuosavų lėšų, kiek reikėtų visoms pakeistoms vertybiniais popieriais pozicijoms padengti, jeigu jos nebūtų pakeistos vertybiniais popieriais.

2 Poskirsnis

Įstaigų iniciatorių atliekamas pagal riziką įvertintų pozicijų, pakeistų vertybiniais popieriais taikant sintetinį pakeitimą vertybiniais popieriais, sumų apskaičiavimas

249 straipsnis

Bendrosios sąlygos

Apskaičiuodama pakeistų vertybiniais popieriais pozicijų pagal riziką įvertintų pozicijų sumas, jeigu tenkinamos 244 straipsnyje nustatytos sąlygos, įstaiga iniciatorė sintetinio pakeitimo vertybiniais popieriais atveju pagal 250 straipsnį taiko atitinkamas šiame skirsnyje, o ne 2 skyriuje nustatytas apskaičiavimo metodikas. Kai įstaigos apskaičiuoja pagal riziką įvertintų pozicijų sumas ir tikėtinų nuostolių sumas pagal 3 skyrių, tokių pozicijų tikėtino nuostolio suma yra lygi nuliui.

Pirmoje pastraipoje nustatyti reikalavimai taikomi visai įtrauktų į pakeitimą vertybiniais popieriais pozicijų grupei. Taikydama 250 straipsnį įstaiga iniciatorė apskaičiuoja visų pakeitimo vertybiniais popieriais segmentų pagal riziką įvertintų pozicijų sumas pagal šio skirsnio nuostatas, įskaitant tuos segmentus, kurių atžvilgiu įstaiga pripažįsta kredito rizikos mažinimą pagal 247 straipsnį; pastaruoju atveju atitinkamai pozicijai taikytinas rizikos koeficientas gali būti pakeistas pagal 4 skyrių, laikantis šiame skyriuje nustatytų reikalavimų.

250 straipsnis

Terminų nesutapimo vertinimas sintetinio pakeitimo vertybiniais popieriais atveju

Apskaičiuojant pagal riziką įvertintų pozicijų sumas pagal 249 straipsnį, turi būti atsižvelgiama į bet kokį kredito užtikrinimo, kuris laikomas segmentu ir pagal kurį rizika perleidžiama, ir pakeistų vertybiniais popieriais pozicijų terminų nesutapimą, kaip nustatyta toliau:

a) pakeistų vertybiniais popieriais pozicijų terminas turi būti ilgiausias bet kurios iš šių pozicijų terminas, bet daugiausia penkeri metai. Kredito užtikrinimo terminas nustatomas pagal 4 skyrių;

▼B

b) apskaičiuodama pagal riziką įvertintų pozicijų sumas segmentams, kuriems pagal šį skirsnį taikomas 1 250 % rizikos koeficientas, įstaiga iniciatorė neatsižvelgia į jokį terminų nesutapimą. Visiems kitiems segmentams 4 skyriuje nustatytas terminų nesutapimo vertinimas taikomas pagal šią formulę:

$$RW^* = RW_{SP} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*} + RW_{Ass} \cdot \frac{T - t}{T - t^*}$$

čia:

RW* = RW*= pagal riziką įvertintų pozicijų sumos 92 straipsnio 3 dalies a punkto tikslais;

RW_{Ass} = pagal riziką įvertintų pozicijų sumos, jei pozicijos nebūtų pakeistos vertybiniais popieriais, apskaičiuojamos proporcingai;

RW_{SP} = pagal riziką įvertintų pozicijų sumos, apskaičiuojamos pagal 249 straipsnį, jei nebūtų terminų nesutapimo;

T = pagrindinių pozicijų terminas, išreikštas metais;

t = kredito užtikrinimo terminas, išreikštas metais;

t* = 0,25.

3 Poskirsnis

Pagal riziką įvertintų pozicijų sumų apskaičiavimas taikant standartizuotą metodą

251 straipsnis

Rizikos koeficientai

Atsižvelgdama į 252 straipsnį, įstaiga apskaičiuoja reitinguotosios pakeitimo vertybiniais popieriais arba pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos pagal riziką įvertintos pozicijos sumą, pozicijos vertei taikydama atitinkamą rizikos koeficientą.

Atitinkamas rizikos koeficientas – 1 lentelėje nustatytas rizikos koeficientas, su kuriuo pagal 4 skirsnį siejamas pozicijos kredito rizikos vertinimas.

1 lentelė

Kredito kokybės žingsnis	1	2	3	4 (tik kredito rizikos vertinimai, išskyrus trumpalaikius kredito rizikos vertinimus)	Visi kiti kredito kokybės žingsniai
Pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos	20 %	50 %	100 %	350 %	1 250 %
Pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos	40 %	100 %	225 %	650 %	1 250 %

▼B

Atsižvelgiant į 252–255 straipsnius, nereitinguotosios pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos pagal riziką įvertintos pozicijos suma apskaičiuojama taikant 1 250 % rizikos koeficientą.

252 straipsnis

Įstaigos iniciatorės ir įstaigos rėmėjos

Įstaigos iniciatorės arba įstaigos rėmėjos pagal riziką įvertintų pozicijų sumos, apskaičiuotos jos pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms, susijusioms su kuriuo nors atskiru pakeitimu vertybiniais popieriais, gali būti apribotos pagal riziką įvertintų pozicijų sumomis, kurios šiuo metu būtų apskaičiuojamos pakeistoms vertybiniais popieriais pozicijoms, jei tos pozicijos nebūtų pakeistos vertybiniais popieriais, taikant 150 % rizikos koeficientą:

a) visiems straipsniams, kurių atžvilgiu įsipareigojimai šiuo metu yra neįvykdyti;

b) visiems su ypač didele rizika susijusiems straipsniams pagal 128 straipsnį, priskiriamiems pakeistoms vertybiniais popieriais pozicijoms.

253 straipsnis

Nereitinguotųjų pozicijų vertinimas

1. Apskaičiuodama nereitinguotosios pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos pagal riziką įvertintos pozicijos sumą, įstaiga gali taikyti svertinį vidutinį rizikos koeficientą, kurį pozicijas turinti įstaiga taikytų pakeistoms vertybiniais popieriais pozicijoms pagal 2 skyrių, padaugintą iš 2 dalyje nurodyto koncentracijos koeficiento. Šiuo tikslu įstaiga turi visada žinoti pakeistų vertybiniais popieriais pozicijų grupės sudėtį.

2. Koncentracijos koeficientas turi būti lygus visų segmentų nominaliųjų verčių sumai, padalytai iš segmentų, kurie yra mažesnio arba vienodo prioriteto su segmentu, kuriam priklauso turima pozicija, įskaitant ir tą segmentą, nominaliųjų verčių sumos. Gautas rizikos koeficientas neturi būti didesnis negu 1 250 % arba mažesnis negu bet kuris rizikos koeficientas, taikomas reitinguotam didesnio prioriteto segmentui. Jeigu įstaiga negali nustatyti rizikos koeficientų, kurie būtų taikomi pakeistoms vertybiniais popieriais pozicijoms pagal 2 skyrių, ji pozicijai turi taikyti 1 250 % rizikos koeficientą.

254 straipsnis

Pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų, priskiriamų antrojo nuostolio arba geresniam segmentui pagal ABCP programą, vertinimas

Jeigu pagal 255 straipsnį galimas palankesnis nereitinguotų likvidumo priemonių vertinimas, įstaiga gali pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms, tenkinančioms toliau nurodytas sąlygas, taikyti 100 % rizikos koeficientą arba didžiausią iš rizikos koeficientų, kuriuos pozicijas turinti įstaiga taikytų bet kurioms pakeistoms vertybiniais popieriais pozicijoms pagal 2 skyrių, atsižvelgiant į tai, kuris iš jų didesnis:

▼B

a) pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija yra segmente, kuris ekonominiu požiūriu yra pakeitimo vertybiniais popieriais antrojo nuostolio arba geresnėje pozicijoje, o pirmojo nuostolio segmentas teikia reikšmingą kredito vertės padidinimą antrojo nuostolio segmentui;

b) pakeitimo vertybiniais popieriais kokybė prilygsta kredito kokybės 3 žingsniui pagal standartizuotą metodą arba yra geresnė;

c) pakeitimo vertybiniais popieriais poziciją turi įstaiga, kuri neturi pozicijos pirmojo nuostolio segmente.

255 straipsnis

Nereitinguotų likvidumo priemonių vertinimas

1. Įstaigos gali taikyti 50 % perskaičiavimo koeficientą nereitinguotos likvidumo priemonės nominaliajai vertei, kad nustatytų jos pozicijos vertę, jei tenkinamos šios sąlygos:

a) likvidumo priemonės dokumentuose yra aiškiai nustatytos ir apribotos aplinkybės, kuriomis priemonė gali būti naudojama;

b) priemonės negalima naudoti kreditinei paramai teikti padengiant panaudojimo metu jau patirtus nuostolius, ypač norint užtikrinti likvidumą pozicijoms, esant įsipareigojimų neįvykdymui panaudojimo metu, arba įsigyti turtą už didesnę sumą nei tikroji vertė;

c) priemonė nenaudojama nuolatiniam arba reguliariam pakeitimo vertybiniais popieriais finansavimui teikti;

d) pagal priemonę panaudotų sumų grąžinimas negali būti mažesnio prioriteto nei investuotojų pretenzijos, išskyrus pretenzijas, kylančias dėl palūkanų normos arba valiutos išvestinių finansinių priemonių sutarčių, mokesčių ir kitų tokių mokėjimų, taip pat jo negalima atidėti arba atsisakyti;

e) priemonės negalima naudoti po to, kai išnaudojamas visas galimas kredito vertės padidinimas, kuriuo galima pasinaudoti likvidumo priemonės atveju;

f) priemonei taikoma sąlyga, pagal kurią suma, kurią galima panaudoti, automatiškai mažinama pozicijų vertės, esant įsipareigojimų neįvykdymui, suma, jeigu įsipareigojimų neįvykdymas atitinka 3 skyriuje pateiktą apibrėžtį, arba jeigu pakeistų vertybiniais popieriais pozicijų grupę sudaro reitinguotos priemonės, dėl kurių priemonės taikymas nutraukiamas, jeigu vidutinė grupės kokybė tampa žemesnio nei investicinis reitingas lygio.

Taikytinas rizikos koeficientas yra didžiausias iš rizikos koeficientų, kuriuos įstaiga, turinti pozicijas, taikytų bet kurioms pakeistoms vertybiniais popieriais pozicijoms pagal 2 skyrių.

2. Nustatant grynųjų pinigų avanso priemonių pozicijų vertes, likvidumo priemonės, kuri yra besąlygiškai anuliuojama, nominaliajai vertei galima taikyti 0 % perskaičiavimo koeficientą, jeigu tenkinamos 1 dalyje nustatytos sąlygos ir jeigu panaudotų sumų pagal priemonę grąžinimas yra didesnio prioriteto nei bet kokios kitos pretenzijos dėl pinigų srautų, susidarančių dėl pakeistų vertybiniais popieriais pozicijų.

▼B

256 straipsnis

Papildomas nuosavų lėšų reikalavimas atnaujinamųjų pozicijų pakeitimui vertybiniais popieriais su išankstinės amortizacijos nuostatomis

1. Atnaujinamųjų pozicijų pakeitimo vertybiniais popieriais su išankstinės amortizacijos nuostata atveju įstaiga iniciatorė pagal šį straipsnį apskaičiuoja papildomą pagal riziką įvertintų pozicijų sumą, atsižvelgdama į riziką, kad kredito rizikos lygiai, su kuriais ji susijusi, gali išaugti įgyvendinus išankstinės amortizacijos nuostatą.

2. Įstaiga apskaičiuoja pagal riziką įvertintų pozicijų sumą atsižvelgdama į iniciatoriaus dalies ir investuotojų dalies pozicijų verčių sumą.

Pakeitimo vertybiniais popieriais struktūrų atvejais, kai pakeistas vertybiniais popieriais pozicijas sudaro atnaujinamosios ir neatnaujinamosios pozicijos, įstaiga iniciatorė taiko 3–6 dalyse nurodytą vertinimą tik tai pagrindinės grupės daliai, kurią sudaro atnaujinamosios pozicijos.

Iniciatoriaus dalies pozicijos vertė – panaudotų sumų, parduotų norint pakeisti jas vertybiniais popieriais, grupės tos tariamosios dalies pozicijos vertė, pagal kurios dalį, proporcingą visos struktūrai parduodamos grupės sumai, nustatoma iš pagrindinės sumos grąžinimo ir palūkanų surinkimo bei kitų susijusių sumų, kurių negalima panaudoti mokant tiems, kas turi pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų, gautų pinigų srautų dalis. Iniciatoriaus dalis negali būti mažesnio prioriteto nei investuotojų dalis. Investuotojų dalies pozicijos vertė – likusios panaudotų sumų grupės tariamosios dalies pozicijos vertė.

Pagal riziką įvertintų pozicijų suma iniciatoriaus dalies pozicijos vertės atžvilgiu apskaičiuojama taip, kaip būtų skaičiuojama vertybiniais popieriais pakeistoms pozicijoms, jei jos nebūtų pakeistos vertybiniais popieriais, proporcingai pozicijai.

3. Toliau nurodytų rūšių pakeitimo vertybiniais popieriais iniciatoriams nereikia apskaičiuoti 1 dalyje nurodytos papildomos pagal riziką įvertintų pozicijų sumos:

a) atnaujinamųjų pozicijų pakeitimas vertybiniais popieriais, kai investuotojai ir toliau visiškai priklauso nuo skolininkų visų būsimų panaudotų sumų taip, kad pagrindinių priemonių rizika nesugrįžta įstaigai iniciatorei netgi esant išankstinės amortizacijos faktui;

b) pakeitimas vertybiniais popieriais, kai išankstinės amortizacijos nuostata taikoma tik dėl įvykių, nesusijusių su vertybiniais popieriais pakeisto turto investicinėmis charakteristikomis arba įstaigos iniciatorės veiklos rezultatais, pvz., dėl mokesčių įstatymų arba teisės aktų esminių pakeitimų.

▼B

4. Įstaigos iniciatorės, kuri privalo pagal 1 dalį apskaičiuoti papildomą pagal riziką įvertintų pozicijų sumą, pagal riziką įvertintų pozicijų sumų, apskaičiuotų atsižvelgiant į jos pozicijas investuotojų dalyje, ir pagal riziką įvertintų pozicijų sumų, apskaičiuotų pagal 1 dalį, bendra suma neturi viršyti didesnės iš šių sumų:

a) pagal riziką įvertintų pozicijų sumos, apskaičiuotos atsižvelgiant į jos pozicijas investuotojų dalyje;

b) pagal riziką įvertintų pozicijų sumos, kurią pozicijas turinti įstaiga apskaičiuotų atsižvelgdama į vertybiniais popieriais pakeistas pozicijas, jeigu jos nebūtų pakeistos vertybiniais popieriais už tokią sumą, kuri prilygsta investuotojų daliai.

Atskaitymas iš grynojo pelno, jei yra, atsirandantis iš būsimų pajamų kapitalizavimo, kaip reikalaujama pagal 32 straipsnio 1 dalį, atliekamas neatsižvelgiant į didžiausią sumą, nurodytą ankstesnėje pastraipoje.

5. Pagal riziką įvertintų pozicijų suma, apskaičiuojama pagal 1 dalį, nustatoma investuotojų dalies pozicijos vertę padauginus iš atitinkamo perskaičiavimo koeficiento dydžio, kaip nurodyta 6–9 dalyse, ir svertinio rizikos koeficientų, kurie būtų taikomi vertybiniais popieriais pakeistoms pozicijoms, jei jos nebūtų pakeistos vertybiniais popieriais, vidurkio.

Išankstinės amortizacijos nuostata laikoma kontroliuojama, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

a) įstaiga iniciatorė turi tinkamą nuosavų lėšų / likvidumo planą, kad užtikrintų, kad esant išankstinei amortizacijai ji turėtų pakankamai nuosavų lėšų ir būtų pakankamai likvidi;

b) sandorio laikotarpiu tarp iniciatoriaus dalies ir investuotojų dalies yra proporcingas palūkanų ir pagrindinės sumos mokėjimų, išlaidų, nuostolių ir susigrąžintų sumų pasidalijimas, grindžiamas kiekvieno mėnesio sutartų vienos ar kelių datų neapmokėtų gautinų sumų balansu;

c) amortizacijos laikotarpis laikomas pakankamu, kad būtų galima grąžinti 90 % visos išankstinės amortizacijos laikotarpio pradžioje negrąžintos skolos (iniciatoriaus ir investuotojų dalies) arba pripažinti ją neįvykdyta;

d) grąžinimo tempas nėra spartesnis, negu būtų esant tiesiogiai proporcingai amortizacijai per c punkte nustatytą laikotarpį.

6. Kai mažmeninės pozicijos, kurios nėra pagrįstos įsipareigojimu ir gali būti besąlygiškai anuliuojamos be išankstinio įspėjimo, pakeičiamos vertybiniais popieriais su išankstinės amortizacijos nuostata ir kai išankstinę amortizaciją nulemia iki nustatyto lygio nukritęs kainų skirtumo perviršis, įstaigos nustato vidutinio trijų mėnesių kainų skirtumo perviršio ir kainų skirtumo perviršio fiksuojamojo dydžio santykį.

Kai esant pakeitimui vertybiniais popieriais kainų skirtumo perviršio fiksuoti nereikia, laikoma, kad fiksuojamasis dydis yra 4,5 procentinio punkto didesnis negu kainų skirtumo perviršis, nuo kurio prasideda išankstinė amortizacija.

▼B

Taikytinas perskaičiavimo koeficientas nustatomas atsižvelgiant į faktinį trijų mėnesių vidutinį kainų skirtumo perviršį pagal 2 lentelę.

2 lentelė

	Pakeitimai vertybiniais popieriais su kontroliuojama išankstinės amortizacijos nuostata	Pakeitimai vertybiniais popieriais su nekontroliuojama išankstinės amortizacijos nuostata
Trijų mėnesių vidutinis kainų skirtumo perviršis	Perskaičiavimo koeficientas	Perskaičiavimo koeficientas
Didesnis nei A lygio	0 %	0 %
A lygis	1 %	5 %
B lygis	2 %	15 %
C lygis	10 %	50 %
D lygis	20 %	100 %
E lygis	40 %	100 %

Čia:

a) A lygis – kainų skirtumo perviršio lygiai, mažesni negu 133,33 % kainų skirtumo perviršio fiksuojamojo dydžio, bet ne mažesni negu 100 % to fiksuojamojo dydžio;

b) B lygis – kainų skirtumo perviršio lygiai, mažesni negu 100 % kainų skirtumo perviršio fiksuojamojo dydžio, bet ne mažesni negu 75 % to fiksuojamojo dydžio;

c) C lygis – kainų skirtumo perviršio lygiai, mažesni negu 75 % kainų skirtumo perviršio fiksuojamojo dydžio, bet ne mažesni negu 50 % to fiksuojamojo dydžio;

d) D lygis – kainų skirtumo perviršio lygiai, mažesni negu 50 % kainų skirtumo perviršio fiksuojamojo dydžio, bet ne mažesni negu 25 % to fiksuojamojo dydžio;

e) E lygis – kainų skirtumo perviršio lygiai, mažesni negu 25 % kainų skirtumo perviršio fiksuojamojo dydžio.

7. Kai mažmeninės pozicijos, kurios nėra pagrįstos įsipareigojimais ir gali būti besąlygiškai anuliuojamos be išankstinio įspėjimo, pakeičiamos vertybiniais popieriais su išankstinės amortizacijos nuostata ir kai išankstinę amortizaciją nulemia kiekybinė kito nei trijų mėnesių vidutinis kainų skirtumo perviršis dydžio vertė, leidus kompetentingoms institucijoms, įstaigos gali taikyti metodą, labai panašų į tą, kuris pateiktas 6 dalyje, nurodytam perskaičiavimo koeficientui nustatyti. Kompetentinga institucija suteikia leidimą, jeigu įvykdomos šios sąlygos:

a) tas metodas tinkamesnis, nes įstaiga gali nustatyti kiekybinę priemonę, kuri išankstinę amortizaciją nulemiančios kiekybinės vertės atžvilgiu yra lygiavertė kainų skirtumo perviršio fiksuojamajam dydžiui;

b) taikant tą metodą atliekamas rizikos, kad kredito rizika, su kuria įstaiga susiduria, gali išaugti įgyvendinus išankstinės amortizacijos nuostatą, vertinimas, kuris yra ne mažiau apdairus nei pagal 6 dalį atliekamo apskaičiavimo atveju.

8. Visais kitais atnaujinamųjų pozicijų pakeitimo vertybiniais popieriais su kontroliuojama išankstinės amortizacijos nuostata atvejais taikomas 90 % perskaičiavimo koeficientas.

▼B

9. Visais kitais atnaujinamųjų pozicijų pakeitimo vertybiniais popieriais su nekontroliuojama išankstinės amortizacijos nuostata atvejais taikomas 100 % perskaičiavimo koeficientas.

257 straipsnis

Pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų, kurioms taikomas standartizuotas metodas, kredito rizikos mažinimas

Jeigu pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijai įgyjamas kredito užtikrinimas, pagal riziką įvertintų pozicijų sumų apskaičiavimas gali būti keičiamas pagal 4 skyrių.

258 straipsnis

Pagal riziką įvertintų pozicijų sumų sumažinimas

Kai pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijai priskiriamas 1 250 % rizikos koeficientas, įstaigos pagal 36 straipsnio 1 dalies k punktą gali, užuot įtraukusios poziciją į savo pagal riziką įvertintų pozicijų sumų apskaičiavimą, atskaityti pozicijos vertę iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo. Šiais tikslais, apskaičiuojant pozicijos vertę, pagal 257 straipsnį gali būti atsižvelgiama į reikalavimus atitinkantį tiesioginį kredito užtikrinimą.

Jeigu įstaiga iniciatorė pasinaudoja šia alternatyva, ji gali atskaityti pagal 36 straipsnio 1 dalies k punktą atimamą sumą, padaugintą iš 12,5, iš sumos, 252 straipsnyje nurodytos kaip pagal riziką įvertintų pozicijų suma, kuri šiuo metu būtų apskaičiuojama vertybiniais popieriais pakeistoms pozicijoms, jei jos nebūtų pakeistos vertybiniais popieriais.

4 Poskirsnis

Pagal riziką įvertintų pozicijų sumų apskaičiavimas taikant irb metodą

259 straipsnis

Metodų hierarchija

1. Įstaigos taiko metodus pagal šią hierarchiją:

a) apskaičiuojant pagal riziką įvertintos reitinguotosios pozicijos arba pozicijos, kuriai gali būti taikomas numanomas reitingas, sumą taikomas 261 straipsnyje nustatytas reitingais pagrįstas metodas;

b) nereitinguotajai pozicijai įstaiga gali taikyti 262 straipsnyje nustatytą priežiūrinės formulės metodą tais atvejais, kai ji gali pateikti įsipareigojimų neįvykdymo tikimybės (PD) ir, jei taikytina, pozicijos vertės ir nuostolio dėl įsipareigojimų neįvykdymo (LGD) įverčius kaip įvestis į priežiūrinės formulės metodą pagal 3 skirsnyje nustatytus šių parametrų vertinimo taikant vidaus reitingais pagrįstą metodą reikalavimus. Kita įstaiga, nei įstaiga iniciatorė, priežiūrinės formulės metodą gali taikyti tik gavusi išankstinį kompetentingų institucijų leidimą, kuris suteikiamas tik tuo atveju, kai įstaiga įvykdo šio punkto pirmame sakinyje numatytą sąlygą;

▼B

c) kaip alternatyvą b punktui ir tik ABCP programų nereitinguotosioms pozicijoms įstaiga gali taikyti 4 dalyje nustatytą vidinio vertinimo metodą, jeigu kompetentingos institucijos leido tai daryti;

d) visais kitais atvejais nereitinguotosioms pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms priskiriamas 1 250 % rizikos koeficientas;

e) nepaisydama d punkto ir gavusi išankstinį kompetentingų institucijų leidimą, nereitinguotosios pozicijos ABCP programoje rizikos koeficientą įstaiga gali apskaičiuoti pagal 253 arba 254 straipsnį, jei nereitinguotoji pozicija nėra komerciniame vekselyje ir patenka į vidinio vertinimo metodo (IAA), dėl kurio prašoma leidimo, taikymo sritį. Bendros pozicijos vertės, kurioms taikoma ši išimtis, turi būti nereikšmingos ir bet kuriuo atveju neviršyti 10 % bendrų pozicijų verčių, kurias vertina įstaiga pagal vidinio vertinimo metodą. Įstaiga nustoja tai taikyti, kai atsisakoma suteikti leidimą dėl atitinkamo vidinio vertinimo metodo.

2. Kad galėtų naudoti numanomus reitingus, įstaiga nereitinguotajai pozicijai priskiria numanomą kredito rizikos vertinimą, lygiavertį tos reitinguotosios referencinės pozicijos, kuri yra didžiausio prioriteto pozicija, visais atžvilgiais esanti mažesnio prioriteto nei atitinkama nereitinguotoji pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija, ir kuri atitinka visas toliau pateiktas sąlygas, kredito rizikos vertinimui:

a) referencinės pozicijos visais atžvilgiais turi būti mažesnio prioriteto nei nereitinguotosios pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos;

b) referencinių pozicijų terminas turi būti lygus atitinkamos nereitinguotosios pozicijos terminui arba ilgesnis;

c) numanomas reitingas nuolatos atnaujinamas, kad atspindėtų referencinių pozicijų kredito rizikos vertinimo pakeitimus.

3. Kompetentingos institucijos suteikia įstaigoms leidimą taikyti 4 dalyje nustatytą vidinio vertinimo metodą, jeigu įvykdomos visos šios sąlygos:

a) pagal ABCP programą išleisto komercinio vekselio pozicijos yra reitinguotosios pozicijos;

b) atliekant pozicijos kredito kokybės vidinį vertinimą laikomasi vienos arba kelių ECAI viešai prieinamų vertinimo metodikų, skirtų vertybinių popierių, užtikrintų pakeitimo vertybiniais popieriais rūšies pozicijomis, reitingui nustatyti;

c) ECAI, kurių metodikos laikomasi, kaip reikalaujama b punkte, apima tas ECAI, kurios yra pateikusios pagal ABCP programą išleistų komercinių vekselių išorės reitingus. Kiekybiniai elementai, pavyzdžiui, nepalankūs veiksniai, naudojami vertinant poziciją kredito kokybės atžvilgiu, turi būti bent tokie konservatyvūs, kaip tie, kurie naudojami konkrečių ECAI atitinkamoje vertinimo metodikoje;

▼B

d) kurdama savo vidinio vertinimo metodiką, įstaiga atsižvelgia į atitinkamas paskelbtas ECAI, vertinančių ABCP programos komercinius vekselius, reitingavimo metodikas. Įstaiga šiuos elementus patvirtina dokumentais ir reguliariai atnaujina, kaip nustatyta g punkte;

e) įstaigos vidinio vertinimo metodikoje naudojami reitingų rangai. Tokie reitingų rangai turi atitikti ECAI kredito rizikos vertinimus. Ši atitiktis išsamiai patvirtinama dokumentais;

f) vidinio vertinimo metodika naudojama įstaigos vidaus rizikos valdymo procesuose, įskaitant jos sprendimų priėmimo, vadovybės informavimo ir vidaus kapitalo paskirstymo procesus;

g) vidaus ar išorės auditoriai, ECAI arba už kredito vidaus peržiūrą ar rizikos valdymą atsakingi įstaigos darbuotojai reguliariai tikrina vidinio vertinimo procesą ir įstaigos ABCP programos pozicijų kredito kokybės vidinio vertinimo kokybę. Jeigu tokį tikrinimą atlieka įstaigos vidaus auditoriai arba už kredito vidaus peržiūrą ar rizikos valdymą atsakingi darbuotojai, jie yra nepriklausomi nuo ABCP programos verslo linijos ir nuo bendradarbiavimo su klientais;

h) siekdama įvertinti savo vidinio vertinimo metodikos taikymo rezultatus įstaiga nuolat stebi savo vidaus reitingų rezultatus ir prireikus, jei pozicijų rezultatai reguliariai nukrypsta nuo to, ką rodo vidaus reitingai, koreguoja šią metodiką;

i) į ABCP programą įtraukiami emisijos organizavimo ir vykdymo standartai – kreditavimo ir investavimo gairės. Priimdamas sprendimą dėl turto įsigijimo, ABCP programos administratorius atsižvelgia į įsigyjamo turto rūšį, pozicijų, susidarančių dėl likvidumo priemonių suteikimo ir kredito vertės didinimo, rūšį ir piniginę vertę, nuostolių pasiskirstymą ir teisinę bei ekonominę perleidžiamo turto izoliaciją nuo turtą parduodančio subjekto. Atliekama turto pardavėjo rizikos pobūdžio kredito analizė, kurią sudaro praeities ir tikėtinų ateities finansinės veiklos rezultatų, dabartinės rinkos padėties, tikėtino konkurencingumo ateityje, svertų, pinigų srautų, palūkanų padengimo ir skolos reitingavimo analizė. Be to, tikrinami pardavėjo emisijos organizavimo ir vykdymo standartai, aptarnavimo pajėgumai ir skolų išieškojimo procesai;

j) ABCP programos emisijos organizavimo ir vykdymo standartuose nustatomi būtiniausi turto atitikimo reikalavimams kriterijai, pagal kuriuos visų pirma:

   i) negali būti įsigyjamas turtas, kuris yra reikšmingai pradelstas arba su neįvykdytais įsipareigojimais;

   ii) ribojama pernelyg didelė vieno skolininko arba geografinės vietovės koncentracija;

   iii) ribojamas įsigyjamo turto pradinis terminas;

▼B

k) ABCP programoje nustatoma skolų išieškojimo politika ir procesai, kuriuose atsižvelgiama į kreditų valdymo įmonės veiklos pajėgumą ir kredito kokybę. Pagal ABCP programą su pardavėjo ir kreditų valdymo įmonės veikla susijusi rizika mažinama įvairiais metodais, pvz., dabartine kredito kokybe pagrįstais priežastiniais veiksniais, kurie užkirstų kelią bendram lėšų naudojimui;

l) bendras pagal ABCP programą numatomo įsigyti turto grupės nuostolio įvertis apskaičiuojamas atsižvelgiant į visus galimos rizikos šaltinius, pvz., į kredito ir gautinų sumų sumažėjimo riziką. Jeigu pardavėjo teikiamo kredito vertės padidinimo dydis nustatomas atsižvelgiant tik į su kreditu susijusius nuostolius, o gautinų sumų sumažėjimo rizika tai pozicijų grupei yra reikšminga, gautinų sumų sumažėjimo rizikai sudaromas atskiras rezervas. Be to, nustatant reikiamą vertės padidinimo dydį, programoje peržiūrimi kelerių metų ankstesnių laikotarpių duomenys, įskaitant nuostolius, mokėjimo terminų praleidimus, gautinų sumų sumažėjimą ir gautinų sumų apyvartumą;

m) perkant pozicijas, kad būtų sumažintas galimas pagrindinio portfelio kredito kokybės pablogėjimas, į ABCP programą įtraukiamos struktūrinių sandorių ypatybės, pvz., laipsniško likvidavimo priežastiniai veiksniai.

4. Taikydama vidinio vertinimo metodą įstaiga priskiria nereitinguotajai pozicijai vieną iš 3 dalies e punkte nustatytų reitingų rangų. Pozicijai priskiriamas toks pat išvestinis reitingas, kaip kredito rizikos vertinimai, atitinkantys tą reitingo rangą, kaip nustatyta 3 dalies e punkte. Jei šis išvestinis reitingas pakeitimo vertybiniais popieriais pradžioje yra investicinio reitingo ar aukštesnio lygio, apskaičiuojant pagal riziką įvertintų pozicijų sumas jis laikomas tokiu pačiu, kaip ECAI reikalavimus atitinkantis kredito rizikos vertinimas.

5. Įstaigos, kurioms leista taikyti vidinio vertinimo metodą, negali vėl imti taikyti kitų metodų, nebent įvykdomos visos toliau nurodytos sąlygos:

a) įstaiga kompetentingai institucijai priimtinu būdu įrodė, kad įstaiga tam turi rimtą priežastį;

b) įstaiga gavo išankstinį kompetentingos institucijos leidimą.

260 straipsnis

Maksimalios pagal riziką įvertintų pozicijų sumos

Įstaiga iniciatorė, įstaiga rėmėja arba kitos įstaigos, kurios gali apskaičiuoti K_{IRB}, pagal riziką įvertintų pozicijų sumas, apskaičiuojamas jų pozicijų pakeitimo vertybiniais popieriais atveju, gali apriboti taip, kad nuosavų lėšų reikalavimas pagal 92 straipsnio 3 dalį prilygtų 8 % pagal riziką įvertintų pozicijų sumų, kurios būtų gautos, jeigu vertybiniais popieriais pakeistas turtas nebūtų buvęs pakeistas vertybiniais popieriais ir būtų įstaigos balanse, pridėjus šių pozicijų tikėtino nuostolio sumas.

▼B

261 straipsnis

Reitingais pagrįstas metodas

1. Taikydama reitingais pagrįstą metodą, įstaiga pagal riziką įvertintos reitinguotosios pakeitimo vertybiniais popieriais arba pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos sumą apskaičiuoja pozicijos vertei taikydama atitinkamą rizikos koeficientą ir rezultatą padaugindama iš 1,06.

Atitinkamas rizikos koeficientas – 4 lentelėje nustatytas rizikos koeficientas, su kuriuo pagal 4 skirsnį siejamas pozicijos kredito rizikos vertinimas.

4 lentelė

Kredito kokybės žingsnis		Pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos			Pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos	
Kredito rizikos vertinimai, išskyrus trumpalaikius	Trumpalaikiai kredito rizikos vertinimai	A	B	C	D	E
1	1	7 %	12 %	20 %	20 %	30 %
2		8 %	15 %	25 %	25 %	40 %
3		10 %	18 %	35 %	35 %	50 %
4	2	12 %	20 %		40 %	65 %
5		20 %	35 %		60 %	100 %
6		35 %	50 %		100 %	150 %
7	3	60 %	75 %		150 %	225 %
8		100 %			200 %	350 %
9		250 %			300 %	500 %
10		425 %			500 %	650 %
11		650 %			750 %	850 %
Visi kiti ir nereitinguoti		1 250 %				

4 lentelės C skiltyje nurodyti koeficientai taikomi, kai pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija nėra pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija ir kai faktinis vertybiniais popieriais pakeistų pozicijų skaičius yra mažesnis už šešis.

Likusioms pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms, kurios nėra pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, taikomi B skiltyje nurodyti koeficientai, išskyrus tuos atvejus, kai pozicija yra didžiausio prioriteto pakeitimo vertybiniais popieriais segmente, – tokiais atvejais taikomi A skiltyje nurodyti koeficientai.

Pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms taikomi E skiltyje nurodyti koeficientai, išskyrus tuos atvejus, kai pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija yra didžiausio prioriteto pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais segmente ir nė viena pagrindinė pozicija pati nėra pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija – tokiais atvejais taikoma D skiltis.

▼B

Nustatant, ar segmentas yra didžiausio prioriteto, nėra būtina atsižvelgti į sumas, mokėtinas pagal palūkanų normos ar valiutos išvestinių finansinių priemonių sandorius, mokesčių mokėjimus ar kitus panašius mokėjimus.

Apskaičiuojant faktinį pakeistų vertybiniais popieriais pozicijų skaičių, sudėtinės vieno skolininko pozicijos vertinamos kaip viena pozicija. Faktinis pozicijų skaičius apskaičiuojamas taip:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i\right)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

kai EAD_i yra visų i-tojo skolininko pozicijų verčių suma. Jeigu yra žinoma portfelio dalis, susijusi su didžiausia pozicija, C_1, įstaiga gali apskaičiuoti N kaip $1/C_1$.

2. Pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų kredito rizikos mažinimas gali būti pripažįstamas pagal 264 straipsnio 1 ir 4 dalis, laikantis 247 straipsnyje nustatytų sąlygų.

262 straipsnis

Priežiūrinės formulės metodas

1. Pagal priežiūrinės formulės metodą pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos rizikos koeficientas apskaičiuojamas, kaip nurodyta toliau, taikant 20 % apatinę ribą pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms ir 7 % apatinę ribą visoms kitoms pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms:

$$12.5 \cdot \frac{S[L+T] - S[L]}{T}$$

čia:

$$S[x] = \begin{cases} x, & \text{when } x \le K_{IRBR} \\ K_{IRBR} + K[x] - K[K_{IRBR}] + \left(1 - \exp\left(\frac{\omega \cdot (K_{IRBR} - x)}{K_{IRBR}}\right)\right) \cdot \frac{d \cdot K_{IRBR}}{\omega}, & \text{when } x > K_{IRBR} \end{cases}$$

където:

$$h = \left(1 - \frac{K_{IRBR}}{ELGD}\right)^N$$

$$c = \frac{K_{IRBR}}{1-h}$$

$$v = \frac{(ELGD - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} + 0{,}25 \cdot (1 - ELGD) \cdot K_{IRBR}}{N}$$

$$f = \left(\frac{v + K_{IRBR}^2}{1-h} - c^2\right) + \frac{(1 - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} - v}{(1-h) \cdot \tau}$$

$$g = \frac{(1-c) \cdot c}{f} - 1$$

▼B

$$a = g \cdot c$$

$$b = g \cdot (1 - c)$$

$$d = 1 - (1 - h) \cdot (1 - Beta\left[K_{IRBR};\ a\ ,\ b\right])$$

$$K\left[x\right] = (1 - h) \cdot \left(\left(1 - Beta\left[x\ ;\ a\ ,\ b\right]\right) \cdot x + Beta\left[x\ ;\ a + 1,\ b\right] \cdot c\right)$$

τ = 1 000;

ω = 20;

Beta [x; a, b] = kumuliatyvus x dydžio beta skirstinys su parametrais a ir b;

T = segmento, kuriame yra pozicija, dydis, nustatomas kaip a) segmento nominaliosios vertės ir b) vertybiniais popieriais pakeistų pozicijų nominaliųjų verčių sumos santykis. Išvestinių finansinių priemonių, išvardytų II priede, atveju vietoje nominaliosios vertės naudojama einamųjų pakeitimo išlaidų ir galimos būsimos kredito pozicijos, apskaičiuotos pagal 6 skyrių, suma;

K_{IRBR} = a) K_{IRB} ir b) vertybiniais popieriais pakeistų pozicijų verčių sumos santykis, išreikštas dešimtaine forma;

L = kredito vertės padidinimo lygis, nustatomas kaip visų segmentų, kurie yra mažesnio prioriteto nei segmentas, kuriame yra pozicija, nominaliosios vertės ir vertybiniais popieriais pakeistų pozicijų nominaliųjų verčių sumos santykis. Kapitalizuotosios būsimos pajamos neįtraukiamos į nustatomą L vertę. Apskaičiuojant padidinimo lygį, II priede išvardytų išvestinių finansinių priemonių, sudarančių segmentus, kurie yra mažesnio prioriteto nei atitinkamas segmentas, sandorio šalių mokėtinos sumos gali būti įvertinamos einamųjų pakeitimo išlaidų verte, neįskaičiuojant galimų būsimų kredito pozicijų;

N = faktinis pozicijų skaičius, apskaičiuotas pagal 261 straipsnį. Pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais atveju įstaiga atsižvelgia į pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų skaičių grupėje, o ne į pagrindinių pozicijų skaičių pradinėse grupėse, iš kurių susidaro pagrindinės pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos;

ELGD = pozicijos svertinis nuostolio dėl įsipareigojimo neįvykdymo vidurkis, apskaičiuojamas taip:

$$ELGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

▼B

čia:

LGD_i = vidutinis LGD, siejamas su visomis i-tojo skolininko pozicijomis, jeigu LGD nustatomas pagal 3 skyrių'. Pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais atveju pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms taikomas 100 % LGD. Kai pakeitimo vertybiniais popieriais atveju įsipareigojimų neįvykdymo ir įsigytų gautinų sumų sumažėjimo rizika yra vertinamos bendrai, LGD_i įvestis sudaroma kaip svertinis LGD kredito rizikai ir 75 % LGD gautinų sumų sumažėjimo rizikai vidurkis. Koeficientai yra atskiri nuosavų lėšų reikalavimai atitinkamai kredito rizikai ir gautinų sumų sumažėjimo rizikai.

2. Jeigu didžiausios vertybiniais popieriais pakeistos pozicijos nominalioji vertė C_1 neviršija 3 % vertybiniais popieriais pakeistų pozicijų nominaliųjų verčių sumos, įstaiga pagal priežiūrinės formulės metodą pakeitimų vertybiniais popieriais, kurie nėra pakartotiniai pakeitimai vertybiniais popieriais, atveju gali nustatyti 50 % LGD ir apskaičiuoti N vienu iš šių būdų:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\left\{ 1 - m \cdot C_1, 0 \right\} \right)^{-1}$$

$$N = \frac{1}{C_1}$$

čia:

C_m = didžiausių „m“ pozicijų nominaliųjų verčių sumos ir vertybiniais popieriais pakeistų pozicijų nominaliųjų verčių sumos santykis. „m“ lygį gali nustatyti įstaiga.

Pakeitimo vertybiniais popieriais, kai iš esmės visos vertybiniais popieriais pakeistos pozicijos yra mažmeninės pozicijos, atvejais įstaigos, kompetentingoms institucijoms leidus, gali taikyti priežiūrinės formulės metodą naudodamos supaprastintas vertes h = 0 ir v = 0, jeigu faktinis pozicijų skaičius nėra mažas ir nėra didelės pozicijų koncentracijos.

3. Kompetentingos institucijos informuoja Europos bankininkystės instituciją (EBI) apie tai, kaip įstaigos taiko 2 dalį. EBI stebi įvairią šios srities praktiką ir pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį teikia gaires.

4. Pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų kredito rizikos mažinimas gali būti pripažįstamas pagal 264 straipsnio 2–4 dalis, laikantis 247 straipsnyje nustatytų sąlygų.

263 straipsnis

Likvidumo priemonės

1. Nustatant nereitinguotosios pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos grynųjų pinigų avanso priemonių forma vertę, likvidumo priemonės, kuri atitinka 255 straipsnio 2 dalyje nustatytas sąlygas, nominaliajai vertei gali būti taikomas 0 % perskaičiavimo koeficientas.

▼B

2. Kai yra neįmanoma įstaigai apskaičiuoti pagal riziką įvertintų vertybiniais popieriais pakeistų pozicijų sumas taip, tarsi pozicijos nebūtų pakeistos vertybiniais popieriais, ji išimties tvarka ir gavusi kompetentingų institucijų leidimą gali laikinai taikyti 3 dalyje nustatytą metodą apskaičiuodama nereitinguotosios pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, kurios forma – 255 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas atitinkanti likvidumo priemonė, pagal riziką įvertintų pozicijų sumas. Įstaigos informuoja kompetentingas institucijas apie tai, kaip jos taiko pirmą sakinį, ir nurodo priežastis bei numatomą taikymo laikotarpį.

Iš esmės turi būti laikoma, kad pagal riziką įvertintų pozicijų sumas apskaičiuoti neįmanoma, jei įstaiga negali naudotis numanomu reitingu, vidinio vertinimo metodu ir priežiūrinės formulės metodu.

3. Didžiausias iš rizikos koeficientų, kurie pagal 2 skyrių būtų taikomi vertybiniais popieriais pakeistoms pozicijoms, jeigu jos nebūtų pakeistos vertybiniais popieriais, gali būti taikomas pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijai, išreikštai kaip likvidumo priemonė, kuri atitinka 255 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas. Siekiant nustatyti pozicijos vertę taikomas 100 % perskaičiavimo koeficientas.

264 straipsnis

Pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų, kurioms taikomas IRB metodas, kredito rizikos mažinimas

1. Jeigu pagal riziką įvertintų pozicijų sumos apskaičiuojamos taikant reitingais pagrįstą metodą, pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, kuriai gautas kredito užtikrinimas, vertė arba rizikos koeficientas gali būti pakeisti pagal 4 skyriaus nuostatas, kiek jos taikomos pagal riziką įvertintų pozicijų sumoms apskaičiuoti pagal 2 skyrių.

2. Visiško kredito užtikrinimo atveju, jeigu pagal riziką įvertintų pozicijų sumos apskaičiuojamos taikant priežiūrinės formulės metodą, taikomi šie reikalavimai:

a) įstaiga nustato pozicijos „faktinį rizikos koeficientą“. Ji tai daro pagal riziką įvertintos pozicijos sumą dalydama iš pozicijos vertės ir gautą rezultatą daugindama iš 100;

b) esant tiesioginiam kredito užtikrinimui, pagal riziką įvertintos pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos suma apskaičiuojama dauginant tiesioginio užtikrinimo koreguotą pozicijos sumą (E*) – apskaičiuotą pagal 4 skyrių pagal riziką įvertintų pozicijų sumoms apskaičiuoti taikant 2 skyrių, pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos sumą prilyginant E – iš faktinio rizikos koeficiento;

c) esant netiesioginiam kredito užtikrinimui, pagal riziką įvertintos pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos suma apskaičiuojama dauginant užtikrinimo sumą, koreguotą pagal bet kokį valiutos ir terminų nesutapimą (G_A) pagal 4 skyriaus nuostatas, iš užtikrinimo teikėjo rizikos koeficiento; ir gautą rezultatą pridedant prie sumos, gautos padauginus pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos sumą, iš kurios atimamas G_A, iš faktinio rizikos koeficiento.

▼B

3. Dalinio užtikrinimo atveju, jeigu pagal riziką įvertintų pozicijų sumos apskaičiuojamos taikant priežiūrinės formulės metodą, taikomi šie reikalavimai:

a) jeigu kredito rizikos mažinimas apima pirmąjį nuostolį arba nuostolius proporcingai pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijai, įstaiga gali taikyti 2 dalį;

b) kitais atvejais įstaiga pakeitimo vertybiniais popieriais poziciją vertina kaip dvi arba daugiau pozicijų, kurių neužtikrinta dalis laikoma mažesnės kredito kokybės pozicija. Apskaičiuojant pagal riziką įvertintos šios pozicijos sumą taikomos 262 straipsnio nuostatos su patikslinimu, pagal kurį tiesioginio kredito užtikrinimo atveju T keičiamas į e*, o netiesioginio kredito užtikrinimo atveju – į T-g; čia e* reiškia E* ir pagrindinės grupės bendros tariamosios sumos santykį, kai E* yra koreguota pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos suma, apskaičiuota pagal 4 skyriaus nuostatas, kiek jos taikomos skaičiuojant pagal riziką įvertintų pozicijų sumas pagal 2 skyrių, pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos sumą prilyginant E; o g yra kredito užtikrinimo nominaliosios vertės, koreguotos pagal bet kokį valiutos arba terminų nesutapimą pagal 4 skyriaus nuostatas, ir vertybiniais popieriais pakeistų pozicijų verčių sumos santykis. Netiesioginio kredito užtikrinimo atveju užtikrinimo teikėjo rizikos koeficientas taikomas tai pozicijos daliai, kuri nepatenka į koreguotą T vertę.

4. Jeigu, esant netiesioginiam kredito užtikrinimui, kompetentingos institucijos suteikė įstaigai leidimą pagal 3 skyrių apskaičiuoti pagal riziką įvertintų palyginamų tiesioginių užtikrinimo teikėjo pozicijų sumas, 235 straipsnyje nurodytas užtikrinimo teikėjo pozicijų rizikos koeficientas g nustatomas, kaip nurodyta 3 skyriuje.

265 straipsnis

Papildomas nuosavų lėšų reikalavimas atnaujinamųjų pozicijų pakeitimui vertybiniais popieriais su išankstinės amortizacijos nuostatomis

1. Be pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms apskaičiuotų pagal riziką įvertintų pozicijų sumų, įstaiga iniciatorė, parduodama atnaujinamąsias pozicijas, kad jos būtų pakeistos vertybiniais popieriais, esant išankstinės amortizacijos nuostatai, apskaičiuoja pagal riziką įvertintų pozicijų sumą taikydama 256 straipsnyje nustatytą metodiką.

2. Nukrypstant nuo 256 straipsnio, iniciatoriaus dalies pozicijos vertė yra toliau nurodytų straipsnių suma:

a) panaudotų sumų, parduotų norint pakeisti jas vertybiniais popieriais, grupės tos tariamosios dalies pozicijos vertė, pagal kurios dalį, proporcingą visos struktūrai parduodamos grupės sumai, nustatoma iš pagrindinės sumos grąžinimo ir palūkanų surinkimo bei kitų susijusių sumų, kurių negalima panaudoti mokant tiems, kas turi pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų, gautų pinigų srautų dalis;

▼B

b) kredito linijų, kurių panaudotos sumos buvo parduotos, norint pakeisti jas vertybiniais popieriais, nepanaudotų sumų grupės tos dalies pozicijos vertė, kurios proporcinė dalis tokių nepanaudotų sumų bendros sumos atžvilgiu yra tokia pati kaip pozicijos vertės, aprašytos a punkte, ir panaudotų sumų, parduotų norint pakeisti jas vertybiniais popieriais, grupės pozicijos vertės santykis.

Iniciatoriaus dalis negali būti mažesnio prioriteto nei investuotojų dalis.

Investuotojų dalies pozicijos vertė yra panaudotų sumų, kurios nepatenka į a punktą, grupės tariamosios dalies pozicijos vertės ir kredito linijų, kurių panaudotos sumos buvo parduotos, norint pakeisti jas vertybiniais popieriais, nepanaudotų sumų grupės dalies, nepatenkančios į b punktą, pozicijos vertės suma.

3. Pagal riziką įvertintų pozicijų suma iniciatoriaus dalies pozicijos vertės atžvilgiu pagal 2 dalies a punktą apskaičiuojama taip, kaip būtų skaičiuojama vertybiniais popieriais pakeistoms panaudotų sumų pozicijoms, jei jos nebūtų pakeistos vertybiniais popieriais, proporcingai pozicijai ir kredito linijų, kurių panaudotos sumos buvo parduotos, norint pakeisti jas vertybiniais popieriais, nepanaudotoms sumoms proporcingai pozicijai.

266 straipsnis

Pagal riziką įvertintų pozicijų sumų sumažinimas

1. Pagal riziką įvertintos pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, kuriai priskiriamas 1 250 % rizikos koeficientas, suma gali būti sumažinta bet kokių specifinės kredito rizikos koregavimų, kuriems taikomas 110 straipsnis ir kuriuos įstaiga atlieka vertybiniais popieriais pakeistų pozicijų atžvilgiu, suma, padauginta iš 12,5. Tiek, kiek šiuo tikslu atsižvelgiama į specifinės kredito rizikos koregavimus, į juos neturi būti atsižvelgiama atliekant 159 straipsnyje nustatytą skaičiavimą.

2. Pagal riziką įvertintos pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos suma gali būti sumažinta bet kokių specifinės kredito rizikos koregavimų, kuriems taikomas 110 straipsnis ir kuriuos įstaiga atlieka pozicijos atžvilgiu, suma, padauginta iš 12,5.

3. Kaip numatyta 36 straipsnio 1 dalies k punkte, jeigu pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijai taikomas 1 250 % rizikos koeficientas, įstaigos gali, užuot įtraukusios poziciją į pagal riziką įvertintų pozicijų sumų apskaičiavimą, atskaityti iš nuosavų lėšų pozicijos vertę, laikydamosi šių reikalavimų:

a) pozicijos vertė gali būti nustatyta iš pagal riziką įvertintų pozicijų sumų atsižvelgiant į bet kokį sumažinimą, atliktą pagal 1 ir 2 dalis;

b) apskaičiuojant pozicijos vertę gali būti atsižvelgiama į reikalavimus atitinkantį tiesioginį užtikrinimą tokiu būdu, kuris būtų suderinamas su 247 ir 264 straipsniuose nustatyta metodika;

▼B

c) jeigu priežiūrinės formulės metodas taikomas pagal riziką įvertintų pozicijų sumoms apskaičiuoti ir $L < K_{IRBR}$, o $[L+T] > K_{IRBR}$, pozicija gali būti vertinama kaip dvi pozicijos, didesnio prioriteto pozicijos L prilyginant K_{IRBR}.

4. Jeigu įstaiga pasinaudoja 3 dalyje nurodyta galimybe, ji gali sumą, 12,5 karto didesnę nei ta, kuri atskaitoma pagal tą dalį, atskaityti iš sumos, 260 straipsnyje nurodytos kaip suma, kurios atžvilgiu pagal riziką įvertintos pozicijos suma, apskaičiuojama pagal jos pozicijas pakeitimo vertybiniais popieriais atveju, gali būti apribota.

4 Skirsnis

Išoriniai kredito rizikos vertinimai

267 straipsnis

ECAI atliktų kredito rizikos vertinimų naudojimas

Įstaigos gali naudoti kredito rizikos vertinimus, kad nustatytų pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos rizikos koeficientą, tik tais atvejais, kai kredito rizikos vertinimą pagal Reglamentą (EB) Nr. 1060/2009 paskelbė arba patvirtino ECAI.

268 straipsnis

ECAI kredito rizikos vertinimams taikomi reikalavimai

Pagal riziką įvertintų pozicijų sumoms pagal 3 skirsnį apskaičiuoti įstaigos naudoja tik ECAI atliktą kredito rizikos vertinimą, jeigu tenkinamos šios sąlygos:

a) nėra mokėjimų, įtrauktų į kredito rizikos vertinimą, ir mokėjimų, į kuriuos įstaiga turi teisę pagal sutartį, pagal kurią atsiranda atitinkama pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija, rūšių nesutapimo;

b) ECAI skelbia nuostolių ir pinigų srautų analizę bei informaciją apie reitingų priklausomybę nuo pagrindinių reitingavimo prielaidų, įskaitant bendro turto investicines charakteristikas, pasikeitimų, taip pat kredito rizikos vertinimus, procedūras, metodikas, prielaidas ir pagrindinius elementus, kuriais grindžiami vertinimai pagal Reglamentą (EB) Nr. 1060/2009. Tik ribotam subjektų skaičiui prieinama informacija nelaikoma viešai paskelbta. Kredito rizikos vertinimai įtraukiami į ECAI kredito rizikos vertinimų pasikeitimo tikimybių matricą;

c) kredito rizikos vertinimas negali būti pagrįstas ar iš dalies pagrįstas netiesiogine parama, kurią teikia pati įstaiga. Tokiu atveju įstaiga, apskaičiuodama pagal riziką įvertintos šios pozicijos sumas pagal 3 skirsnį, atitinkamą poziciją laiko nereitinguotąja.

ECAI įpareigotos skelbti paaiškinimus, kokį poveikį bendro turto investicinės charakteristikos daro šiam kredito rizikos vertinimui.

▼B

269 straipsnis

Kredito rizikos vertinimų naudojimas

1. Įstaiga gali paskirti vieną arba kelias ECAI, kurių kredito rizikos vertinimai turi būti naudojami apskaičiuojant pagal riziką įvertintų pozicijų sumas pagal šį skyrių (paskirtoji ECAI).

2. Įstaiga kredito rizikos vertinimus savo pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms taiko nuosekliai, o ne pasirinktinai, laikydamasi šių principų:

a) įstaiga negali taikyti vienos ECAI kredito rizikos vertinimų savo pozicijoms tam tikruose segmentuose, o kitos ECAI kredito rizikos vertinimų to paties pakeitimo vertybiniais popieriais sandorio kituose segmentuose esančioms pozicijoms, kurios gali turėti pirmosios ECAI nustatytą reitingą arba jo neturėti;

b) kai yra du paskirtų ECAI nustatyti pozicijos kredito rizikos vertinimai, įstaiga naudoja mažiau palankų kredito rizikos vertinimą;

c) kai yra daugiau negu du paskirtų ECAI nustatyti pozicijos kredito rizikos vertinimai, naudojami du patys palankiausi kredito rizikos vertinimai. Jeigu du patys palankiausi kredito rizikos vertinimai skiriasi, iš jų turi būti naudojamas mažiau palankus kredito rizikos vertinimas;

d) įstaiga negali aktyviai prašyti panaikinti mažiau palankius reitingus.

3. Jeigu pagal 4 skyrių reikalavimus atitinkantis kredito užtikrinimas tiesiogiai teikiamas specialios paskirties pakeitimo vertybiniais popieriais subjektams (SPPVPS), ir toks užtikrinimas atspindėtas paskirtosios ECAI atliktame pozicijos kredito rizikos vertinime, gali būti naudojamas su tuo kredito rizikos vertinimu siejamas rizikos koeficientas. Jeigu užtikrinimas pagal 4 skyrių nelaikomas atitinkančiu reikalavimus, kredito rizikos vertinimas nepripažįstamas. Jeigu kredito užtikrinimas teikiamas ne SPPVPS, o tiesiogiai pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijai, kredito rizikos vertinimas nepripažįstamas.

270 straipsnis

Priskyrimas

EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose visoms ECAI nustatoma, kokie šiame skyriuje numatyti kredito kokybės žingsniai siejami su atitinkamais ECAI kredito rizikos vertinimais. Tai turi būti nustatoma objektyviai, nuosekliai ir laikantis šių principų:

a) EBI atskiria skirtingus santykinius rizikos laipsnius, kurie išreiškiami kiekvienu kredito rizikos vertinimu;

▼B

b) EBI atsižvelgia į kiekybinius veiksnius, pavyzdžiui, įsipareigojimų neįvykdymo ir (arba) nuostolių lygius ir kiekvienos ECAI kredito rizikos vertinimų ankstesnių laikotarpių duomenis skirtingose turto klasėse;

c) EBI atsižvelgia į kokybinius veiksnius, pavyzdžiui, ECAI vertinamų sandorių įvairovę, jos metodiką ir kredito rizikos vertinimų reikšmę, visų pirma į tai, ar remiamasi tikėtinu nuostoliu ar pirmuoju nuostoliu eurais ir ar laiku sumokamos palūkanos arba galutinai sumokamos palūkanos;

d) EBI siekia užtikrinti kad pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms, kurioms, remiantis ECAI atliktais kredito rizikos vertinimais, taikomas tas pats rizikos koeficientas, būtų taikomi atitinkami kredito rizikos laipsniai. Atitinkamais atvejais EBI apsvarsto galimybę pakeisti savo sprendimus dėl kredito kokybės žingsnio, su kuriuo siejamas konkretus kredito rizikos vertinimas.

EBI tų techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. liepos 1 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

6 SKYRIUS

Sandorio šalies kredito rizika

1 Skirsnis

Apibrėžtys

271 straipsnis

Pozicijos vertės nustatymas

1. Įstaiga nustato II priede išvardytų išvestinių finansinių priemonių pozicijos vertę pagal šį skyrių.

2. Užuot taikydama 4 skyrių, įstaiga gali nustatyti atpirkimo sandorių, vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimo ar skolinimosi sandorių, ilgalaikių atsiskaitymo sandorių ir garantinės įmokos skolinimo sandorių pozicijos vertę pagal šį skyrių.

272 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame skyriuje ir šios dalies VI antraštinėje dalyje vartojamų terminų apibrėžtys:

Bendrieji terminai

1) sandorio šalies kredito rizika arba CCR – rizika, kad sandorio šalis gali neįvykdyti savo įsipareigojimų iki pabaigos neatsiskaičius už sandoryje numatytus pinigų srautus;

▼B

Sandorių rūšys

2) ilgalaikiai atsiskaitymo sandoriai – sandoriai, pagal kuriuos sandorio šalis įsipareigoja už grynuosius pinigus, kitas finansines priemones arba biržos prekes pristatyti vertybinius popierius, biržos prekes arba užsienio valiutos sumą (arba atvirkščiai) per sutartyje nurodytą atsiskaitymo ar pristatymo laikotarpį, kuris yra ilgesnis už rinkoje įprastą tokios rūšies sandorio įvykdymo laikotarpį arba yra penkiomis darbo dienomis vėlesnis už įstaigos sandorio sudarymo dieną, atsižvelgiant į tai, kuri iš tų datų ankstesnė;

3) garantinės įmokos skolinimo sandoriai – sandoriai, pagal kuriuos įstaiga suteikia kreditą prekiauti vertybiniais popieriais, jiems įsigyti, parduoti ar platinti. Prie garantinės įmokos skolinimo sandorių nepriskiriamos kitos paskolos, užtikrintos vertybiniais popieriais;

Užskaitos grupės, apsidraudimo grupės ir susiję terminai

4) užskaitos grupė – įstaigos su viena sandorio šalimi sudaromų sandorių grupė, kuriai taikoma pagal 7 skirsnį ir 4 skyrių pripažįstama teisinėmis priemonėmis vykdoma dvišalės užskaitos tvarka.

Kiekvienas sandoris, kuriam netaikoma teisinėmis priemonėmis vykdoma ir pagal 7 skirsnį pripažįstama dvišalės užskaitos tvarka, šio skyriaus tikslais laikomas atskira užskaitos grupe.

Pagal 6 skirsnyje nustatytą vidaus modelio metodą visos užskaitos grupės su vienintele sandorio šalimi gali būti laikomos viena užskaitos grupe, jeigu vertinant tikėtiną poziciją (toliau – EE) atskirų užskaitos grupių neigiamos modeliuotos rinkos vertės prilyginamos 0;

5) rizikos pozicija – rizikos lygis, kuriam pagal 5 skirsnyje išdėstytą standartizuotą metodą taikant nustatytą algoritmą priskiriamas sandoris;

6) apsidraudimo grupė – su vienos užskaitos grupės sandoriais susijusios rizikos pozicijos, kurių vertė nustatoma pagal 5 skirsnyje nustatytą standartizuotą metodą, atsižvelgiant tik į tos užskaitos grupės pozicijų skirtumą (balansą);

7) susitarimas dėl garantinės įmokos – susitarimas arba susitarimo nuostatos, pagal kurias viena sandorio šalis turi pateikti užtikrinimo priemonę kitai sandorio šaliai, jeigu tos kitos šalies pirmajai šaliai keliama pozicijos rizika viršija nustatytą lygį;

8) garantinės įmokos riba – didžiausia pozicijos suma, kuri lieka neapdrausta tol, kol viena šalis turi teisę pareikalauti užtikrinimo priemonės;

▼B

9) garantinės įmokos rizikos laikotarpis – laikotarpis nuo paskutinio pasikeitimo užtikrinimo priemone, kuria užtikrinami užskaitos grupės sandoriai su įsipareigojimų nevykdančia sandorio šalimi, iki tol, kol sandoriai likviduojami, o atitinkama rinkos rizika apdraudžiama iš naujo;

►C2 10) faktinis terminas (taikant vidaus modelio metodą užskaitos grupei, kurios terminas ilgesnis nei vieneri metai) – santykis, ◄ apskaičiuojamas nerizikinga palūkanų norma diskontuotų tikėtinų pozicijų sumą per visą užskaitos grupės sandorių laikotarpį padalinus iš nerizikinga palūkanų norma diskontuotų tikėtinų pozicijų sumos per vienerius užskaitos grupės sandorių metus.

Šis faktinis terminas gali būti pakoreguotas taip, kad atspindėtų perkėlimo riziką, kuri kyla keičiant tikėtiną poziciją faktine tikėtina pozicija, siekiant pateikti prognozę trumpesniam nei vienerių metų laikotarpiui;

11) kryžminė produktų užskaita – skirtingų produktų kategorijų sandorių įtraukimas į tą pačią užskaitos grupę pagal šiame skyriuje nustatytas kryžminės produktų užskaitos taisykles;

12) dabartinė rinkos vertė (toliau – CMV) – užskaitos grupės sandorių portfelio grynoji rinkos vertė 5 skirsnio tikslais; apskaičiuojant CMV naudojamos ir teigiamos, ir neigiamos rinkos vertės;

Pasiskirstymas

13) rinkos verčių pasiskirstymas – užskaitos grupės sandorių grynosios rinkos vertės tikimybinio pasiskirstymo prognozė tam tikrai ateities dienai (prognozavimo horizontas), atsižvelgiant į realią tų sandorių rinkos vertę prognozės sudarymo dieną;

14) pozicijų pasiskirstymas – rinkos verčių pasiskirstymo, nustačius nulinį prognozuojamų neigiamų grynųjų rinkos verčių lygį, prognozė, esant tam tikrai tikimybei;

15) neutralus rizikos atžvilgiu pasiskirstymas – rinkos verčių arba pozicijų pasiskirstymas tam tikrą dieną ateityje, apskaičiuojamas naudojant teorines rinkos vertes, pvz., numanomus svyravimus;

16) faktinis pasiskirstymas – rinkos verčių arba pozicijų pasiskirstymas tam tikrą dieną ateityje, apskaičiuojamas naudojant istorines arba realias vertes, pvz., pagal istorinius duomenis apskaičiuoti kainos svyravimai ar kurso pokyčiai;

Pozicijų vertinimas ir koregavimas

17) dabartinė pozicija – pozicija, lygi nuliui arba sandorio ar užskaitos grupės sandorių su konkrečia sandorio šalimi portfelio rinkos vertei, kuri būtų prarasta, jei sandorio šalis neįvykdytų įsipareigojimų, darant prielaidą, kad jokios šių sandorių vertės nepavyktų atgauti taikant nemokumo ar likvidavimo procedūrą, atsižvelgiant į tai, kuri iš šių verčių yra didesnė;

▼B

18) didžiausia pozicija – pozicijų pasiskirstymo didžiausia procentinė dalis tam tikrą dieną ateityje prieš ilgiausio užskaitos grupės sandorio terminą;

19) tikėtina pozicija (toliau – EE) – pozicijų pasiskirstymo vidurkis tam tikrą dieną ateityje prieš sueinant ilgiausio užskaitos grupės sandorio terminui;

20) konkrečios dienos faktinė tikėtina pozicija (toliau – faktinė EE) – didžiausia tikėtina tos arba bet kurios ankstesnės dienos pozicija. Ją taip pat galima apibrėžti kaip didesnę tos dienos tikėtiną poziciją arba bet kurios ankstesnės dienos faktinę tikėtiną poziciją;

21) tikėtina teigiama pozicija (toliau – EPE) – tam tikro laikotarpio tikėtinų pozicijų svertinis vidurkis, kai svertiniu koeficientu laikoma viso laikotarpio atskiros tikėtinos pozicijos dalis.

Apskaičiuodamos nuosavų lėšų reikalavimą įstaigos naudoja pirmųjų metų vidurkį arba, jei visų užskaitos grupės sandorių terminas trumpesnis nei vieneri metai, taikomas ilgiausio užskaitos grupės sandorio laikotarpio vidurkis;

22) faktinė tikėtina teigiama pozicija (toliau – faktinė EPE) – faktinės tikėtinos pozicijos pirmųjų metų arba, jei visų užskaitos grupės sandorių terminas trumpesnis nei vieneri metai, – ilgiausio užskaitos grupės sandorio laikotarpio svertinis vidurkis, kai svertiniu koeficientu laikoma viso laikotarpio atskiros tikėtinos pozicijos dalis;

Su CCR susijusi rizika

23) perkėlimo rizika – tikimybė, kad tikėtina teigiama pozicija yra neįvertinta tam tikra suma, kai manoma, kad ateities sandoriai su sandorio šalimi bus sudaromi nuolat.

Apskaičiuojant EPE neatsižvelgiama į šių ateities sandorių keliamą papildomą riziką;

24) sandorio šalis – 7 skirsnio tikslais yra juridinis arba fizinis asmuo, kuris sudaro užskaitos sandorį ir turi tam sutartinius įgaliojimus;

25) įpareigojantis kryžminės produktų užskaitos susitarimas – dvišalis įpareigojantis įstaigos ir sandorio šalies susitarimas, kuriuo sukuriamas bendras teisinis įsipareigojimas (pagrįstas apdraustų sandorių užskaita), apimantis visus dvišalius pagrindinius susitarimus ir sandorius, priskiriamus prie skirtingų į susitarimą įtrauktų produktų kategorijų.

▼B

Šioje apibrėžtyje „skirtingos produktų kategorijos“ yra:

a) atpirkimo sandoriai, vertybinių popierių ir biržos prekių skolinimo ir skolinimosi sandoriai;

b) garantinės įmokos skolinimo sandoriai;

c) II priede išvardytos sutartys;

26) mokėjimo sudėtinė dalis – mokėjimas, sutartas sudarant ne biržos išvestinių finansinių priemonių sandorį su linijiniu rizikos pobūdžiu, pagal kurį numatyta finansinę priemonę pakeisti tam tikru mokėjimu.

Sandorių, kuriuos sudarant nustatytas vieno mokėjimo keitimas kitu mokėjimu, atveju tas dvi mokėjimo sudėtines dalis sudaro bendra sutartyje numatytų mokėjimų pozicija, įskaitant sandorio tariamąją poziciją.

2 Skirsnis

Pozicijos vertės apskaičiavimo metodai

273 straipsnis

Pozicijos vertės apskaičiavimo metodai

1. II priede išvardytų sandorių pozicijos vertę įstaigos pagal šį straipsnį nustato remdamosi vienu iš 3–6 skirsniuose nurodytų metodų.

Įstaiga, kuriai netaikoma 94 straipsnyje nustatyta tvarka, netaiko 4 skirsnyje nustatyto metodo. II priedo 3 punkte išvardytų sandorių pozicijų vertei nustatyti įstaiga netaiko 4 skirsnyje nustatyto metodo. Grupėje įstaigos gali nuolat kartu taikyti 3–6 skirsniuose nustatytus metodus. Viena įstaiga negali nuolat kartu taikyti 3–6 skirsniuose nustatytų metodų, tačiau jai leidžiama kartu taikyti 3 ir 5 skirsniuose nustatytus metodus, kai vienas iš šių metodų taikomas 282 straipsnio 6 dalyje nustatytais atvejais.

2. Kompetentingoms institucijoms leidus pagal 283 straipsnio 1 ir 2 dalis, toliau nurodytų straipsnių pozicijų vertę įstaiga gali nustatyti taikydama 6 skirsnyje nustatytą vidaus modelio metodą:

a) II priede išvardytiems sandoriams;

b) atpirkimo sandoriams;

c) vertybinių popierių ar biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandoriams;

d) garantinės įmokos skolinimo sandoriams;

e) ilgalaikiams atsiskaitymo sandoriams.

▼B

3. Kai įstaiga įsigyja kredito išvestinių finansinių priemonių norėdama užtikrinti ne prekybos knygos poziciją arba sandorio šalies rizikos poziciją, ji gali apdraustos pozicijos nuosavų lėšų reikalavimą apskaičiuoti bet kuriuo iš šių būdų:

a) pagal 233–236 straipsnius;

b) pagal 153 straipsnio 3 dalį arba, pagal 143 straipsnį gavusi leidimą, pagal 183 straipsnį.

Tokiais atvejais tų kredito išvestinių finansinių priemonių CCR pozicijos vertė prilyginama nuliui, išskyrus atvejus, kai įstaiga taiko 299 straipsnio 2 dalies h punkto ii papunktyje apibrėžtą metodą.

4. Nepaisant 3 dalies, įstaiga, siekdama apskaičiuoti nuosavų lėšų reikalavimą sandorio šalies kredito rizikai padengti gali pasirinkti nuosekliai įtraukti visas kredito išvestines finansines priemones, neįtrauktas į prekybos knygą ir įsigytas norint užtikrinti ne prekybos knygos poziciją arba sandorio šalies kredito rizikos poziciją, kai kredito užtikrinimas pripažįstamas pagal šį reglamentą.

5. Kai įstaigos parduoti kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandoriai yra laikomi jos suteiktu kredito užtikrinimu ir jiems taikomas nuosavų lėšų, reikalingų visos tariamosios pagrindinės pozicijos sumos kredito rizikai padengti, poreikis, jų CCR pozicijos vertė ne prekybos knygoje prilyginama nuliui.

6. Taikant bet kurį iš 3–6 skirsniuose nustatytų metodų konkrečios sandorio šalies pozicijos vertė yra lygi pozicijų verčių, apskaičiuotų pagal kiekvieną užskaitos grupės sandorį, sudarytą su ta sandorio šalimi, sumai.

Konkrečios sandorio šalies atveju konkrečios ne biržos išvestinių finansinių priemonių, išvardytų II priede, užskaitos grupės pozicijos vertė, apskaičiuojama pagal šį skyrių, yra nulinė arba visų užskaitos grupių sandorių, sudarytų su sandorio šalimi, pozicijų verčių sumos ir tos sandorio šalies kredito vertinimo koregavimo sumos, įstaigos pripažintos kaip nukainavimo sumos, skirtumas, atsižvelgiant į tai, kuri iš šių verčių yra didesnė. Kredito vertinimo koregavimo suma apskaičiuojama neatsižvelgiant į užskaitomą debetinę vertės koregavimo sumą, priskiriamą pačios įmonės kredito rizikai, kuri jau buvo atskaityta iš nuosavų lėšų pagal 33 straipsnio 1 dalies c punktą.

7. Įstaigos nustato ilgalaikių atsiskaitymo sandorių pozicijų vertę taikydamos vieną iš 3–6 skirsniuose nustatytų metodų, neatsižvelgiant į tai, kokį metodą jos pasirinko taikyti ne biržos išvestinėms finansinėms priemonėms, atpirkimo sandoriams, vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandoriams ir garantinės įmokos skolinimo sandoriams. Apskaičiuodama nuosavų lėšų reikalavimą ilgalaikiams atsiskaitymo sandoriams, įstaiga, taikanti 3 skyriuje nustatytą metodą, gali nuolat ir nepaisydama tokių pozicijų reikšmingumo taikyti rizikos koeficientus pagal 2 skyriuje nustatytą metodą.

▼B

8. Taikydama 3 ir 4 skirsniuose nustatytus metodus įstaiga taiko nuoseklią įvairių rūšių produktų tariamosios pozicijos apskaičiavimo metodiką ir užtikrina, kad tariamoji pozicija, į kurią atsižvelgiama, būtų tinkamas kriterijus vertinant sandoriui būdingą riziką. Jeigu sandoryje numatoma padidinti pinigų srautus, įstaiga tariamąją poziciją pakoreguoja taip, kad būtų atsižvelgta į padidinimo įtaką to sandorio rizikos struktūrai.

Taikydamos 3–6 skirsniuose nustatytus metodus, įstaigos sandoriams, kurių atžvilgiu nustatyta specifinė klaidingų sprendimų rizika, atitinkamai taiko 291 straipsnio 2, 4, 5 ir 6 dalis.

3 Skirsnis

Rinkos vertės metodas

274 straipsnis

Rinkos vertės metodas

1. Įstaigos apskaičiuoja visų sandorių, kurių vertė teigiama, dabartines pakeitimo išlaidas remdamosi dabartine rinkos verte.

2. Siekdamos nustatyti galimą būsimą kredito poziciją, įstaigos tariamąsias sumas arba pagrindines vertes, jei taikytina, padaugina iš 1 lentelėje pateiktų koeficientų, laikydamosi šių principų:

a) sandoriai, kurie nepriklauso kuriai nors iš penkių 1 lentelėje nurodytų kategorijų, laikomi biržos prekių sandoriais, išskyrus tauriųjų metalų sandorius;

b) sandorių su daugkartiniais pagrindinės sumos keitimais koeficientai dauginami iš likusių mokėjimų, kurie dar turi būti atlikti pagal sandorį, skaičiaus;

c) sandorių, kurie yra skirti apmokėti esamai neapmokėtai pozicijai nustatytą atsiskaitymo dieną ir tokiais atvejais, kai sąlygos pakartotinai nustatomos tokios, kad tą konkrečią dieną sandorio rinkos vertė būtų lygi nuliui, likęs terminas yra lygus laikotarpiui, likusiam iki kitos sąlygų nustatymo datos. Palūkanų normos sandoriams, kurie atitinka šiuos kriterijus ir iki kurių galiojimo pabaigos termino yra likę daugiau kaip vieneri metai, taikomas koeficientas yra ne mažesnis kaip 0,5 %.

1 lentelė

Likęs iki sandorio pabaigos terminas	Palūkanų normos sandoriams taikomas koeficientas	Užsienio valiutos ir aukso sandoriams taikomas koeficientas	Nuosavybės vertybinių popierių sandoriams taikomas koeficientas	Tauriųjų metalų, išskyrus auksą, sandoriams taikomas koeficientas	Biržos prekių, išskyrus tauriuosius metalus, sandoriams taikomas koeficientas
Iki 1 metų	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Nuo 1 iki 5 metų	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Daugiau kaip 5 metai	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

▼B

3. Vertindama biržos prekių, išskyrus auksą, sandorius, nurodytus II priedo 3 punkte, įstaiga gali, užuot taikiusi 1 lentelėje nurodytus koeficientus, taikyti 2 lentelėje nurodytus koeficientus, jeigu ši įstaiga taiko 361 straipsnyje tokiems sandoriams nustatytą išplėstąjį terminų atitikimo metodą.

2 lentelė

Likęs iki sandorio pabaigos terminas	Tauriesiems metalams (išskyrus auksą) taikomas koeficientas	Netauriesiems metalams taikomas koeficientas	Žemės ūkio produktams taikomas koeficientas	Kitiems, įskaitant energetikos, produktams taikomas koeficientas
Iki 1 metų	2 %	2,5 %	3 %	4 %
Nuo 1 iki 5 metų	5 %	4 %	5 %	6 %
Daugiau kaip 5 metai	7,5 %	8 %	9 %	10 %

4. Sandorių dabartinių pakeitimo išlaidų ir galimos būsimos kredito pozicijos suma yra pozicijos rizikos vertė.

4 Skirsnis

Pradinės pozicijos metodas

275 straipsnis

Pradinės pozicijos metodas

1. Pozicijos vertė yra kiekvienos priemonės tariamoji pozicija, padauginta iš 3 lentelėje nurodytų koeficientų.

3 lentelė

Pradinis terminas	Palūkanų normos sandoriams taikomas koeficientas	Užsienio valiutos ir aukso sandoriams taikomas koeficientas
Iki 1 metų	0,5 %	2 %
Nuo 1 iki 2 metų	1 %	5 %
Pridedama už kiekvienus papildomus metus	1 %	3 %

2. Apskaičiuodama palūkanų normos sandorių pozicijų vertę įstaiga gali pasirinkti naudoti pradinį sandorio galiojimo terminą arba terminą, likusį iki sandorio galiojimo pabaigos.

5 Skirsnis

Standartizuotas metodas

276 straipsnis

Standartizuotas metodas

1. Įstaigos gali taikyti standartizuotą metodą (toliau – SM) tik ne biržos išvestinių finansinių priemonių ir ilgalaikių atsiskaitymo sandorių pozicijų vertei apskaičiuoti.

▼B

2. Taikydamos SM įstaigos atskirai apskaičiuoja kiekvienos užskaitos grupės pozicijos vertę, iš sumos atimant užtikrinimo priemonę:

$$pozicijos\ vertę = \beta \cdot \max\left\{CMV - CMC, \sum_j \left|\sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj}\right| \cdot CCRM_j\right\}$$

čia:

CMV = současnáužskaitos grupės sandorių, sudarytų su sandorio šalimi, portfelio dabartinė rinkos vertė kartu su užtikrinimo priemone, kai:

$$CMV = \sum_i CMV_i$$

čia:

CMV_i = sandorio i dabartinė rinkos vertė;

CMC = užskaitos grupei skirtos užtikrinimo priemonės dabartinė rinkos vertė, kai:

$$CMC = \sum_l CMC_l$$

čia

CMC_l = užtikrinimo priemonės l dabartinė rinkos vertė;

i = sandorio indeksas;

l = užtikrinimo priemonės indeksas;

j = apsidraudimo grupės indeksas.

Šiuo tikslu apsidraudimo grupės atitinka rizikos veiksnius, kuriems gali būti taikomos tarpusavyje įskaitomos priešingo ženklo rizikos pozicijos (teigiamos ir neigiamos), kad būtų gauta grynoji rizikos pozicija, pagal kurią vėliau skaičiuojama pozicijos vertė.

RPT_{ij} = sandorio i rizikos pozicija pagal apsidraudimo grupę j;

RPC_{lj} = užtikrinimo priemonės rizikos pozicija l pagal apsidraudimo grupę j;

$CCRM_j$ = 5 lentelėje nurodytas CCR koeficientas pagal apsidraudimo grupę j;

β = 1,4.

3. Skaičiuojant pagal 2 dalį:

a) iš sandorio šalies gautos reikalavimus atitinkančios užtikrinimo priemonės ženklas yra teigiamas, o sandorio šaliai pateiktos užtikrinimo priemonės ženklas yra neigiamas;

▼B

b) taikant SM naudojama tik tokia užtikrinimo priemonė, kuri atitinka 197 straipsnyje, 198 straipsnyje ir 299 straipsnio 2 dalies d punkte nustatytus reikalavimus;

c) įstaiga gali nepaisyti mokėjimo sudėtinių dalių palūkanų normos rizikos, jeigu jų terminas iki sandorio galiojimo pabaigos yra trumpesnis nei vieneri metai;

d) sandorius, kuriuos sudaro dvi ta pačia valiuta išreikštos mokėjimų sudėtinės dalys, įstaiga gali laikyti vienu bendru sandoriu. Bendram sandoriui taikoma ta pati tvarka, kaip ir mokėjimų sudėtinėms dalims.

277 straipsnis

Sandoriai su linijiniu rizikos profiliu

1. Įstaigos sandorius su linijiniu rizikos profiliu priskiria prie rizikos pozicijų vadovaudamosi šiomis nuostatomis:

a) sandoriai su linijiniu rizikos profiliu, kurių pagrindinės finansinės priemonės yra nuosavybės vertybiniai popieriai (įskaitant nuosavybės vertybinių popierių indeksus), auksas, kiti taurieji metalai arba kitos biržos prekės, priskiriami atitinkamai prie nuosavybės vertybinių popierių (ar nuosavybės vertybinių popierių indekso) ar biržos prekių rizikos pozicijų ir mokėjimo sudėtinės dalies palūkanų normos rizikos laipsniui;

b) sandoriai su linijiniu rizikos profiliu, kurių pagrindinės finansinės priemonės yra skolos finansinės priemonės, priskiriami šios skolos finansinės priemonės palūkanų normos rizikos laipsniui bei kitam mokėjimo sudėtinės dalies palūkanų normos rizikos laipsniui;

c) sandoriai su linijiniu rizikos profiliu, kurių sąlygose numatyta mokėjimą keisti mokėjimu, įskaitant išankstinius valiutos keitimo sandorius, priskiriami kiekvienos mokėjimo sudėtinės dalies palūkanų normos rizikos laipsniui.

Jei a, b arba c punkte minėto sandorio mokėjimo sudėtinė dalis arba pagrindinė finansinė skolos priemonė išreikšta užsienio valiuta, ta mokėjimo sudėtinė dalis arba pagrindinė finansinė priemonė taip pat priskiriama prie šią valiutą atitinkančios rizikos pozicijos.

2. 1 dalies tikslais sandorių su linijiniu rizikos profiliu rizikos pozicijos dydis yra pagrindinių finansinių priemonių arba biržos prekių, išskyrus skolos finansines priemones, faktinė tariamoji vertė (rinkos vertė padauginta iš kiekio), kuri paverčiama įstaigos šalies valiuta padauginus ją iš atitinkamo valiutos keitimo kurso.

3. Skolos finansinių priemonių ir mokėjimo sudėtinių dalių rizikos pozicija yra būsimų grynųjų mokėjimų faktinė tariamoji vertė (įskaitant tariamąją pozicijų sumą), kuri paverčiama buveinės valstybės narės valiuta ir padauginama atitinkamai iš skolos finansinės priemonės arba mokėjimo sudėtinės dalies modifikuotos trukmės.

▼B

4. Kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorio rizikos pozicija yra orientacinės skolos finansinės priemonės tariamosios vertės ir kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorio termino, likusio iki galiojimo pabaigos, sandauga.

278 straipsnis

Sandoriai su nelinijiniu rizikos profiliu

1. Įstaigos nustato sandorių su nelinijiniu rizikos profiliu rizikos pozicijų dydį pagal toliau pateiktas dalis.

2. Pagal 280 straipsnio 1 dalį ne biržos išvestinės finansinės priemonės su nelinijiniu rizikos profiliu, įskaitant pasirinkimo ir apsikeitimo sandorius, kurių pagrindinė priemonė nėra skolos finansinė priemonė arba mokėjimo sudėtinė dalis, rizikos pozicijos dydis yra lygus sandorio pagrindinės finansinės priemonės delta koeficiento faktinei tariamajai vertei.

3. Ne biržos išvestinės finansinės priemonės su nelinijiniu rizikos profiliu, įskaitant pasirinkimo ir apsikeitimo sandorius, kurių pagrindinė priemonė yra skolos finansinė priemonė arba mokėjimo sudėtinė dalis, rizikos pozicijos dydis yra lygus sandorio finansinės priemonės arba mokėjimo sudėtinės dalies delta koeficiento faktinės tariamosios vertės ir skolos finansinės priemonės arba mokėjimo sudėtinės dalies modifikuotos trukmės sandaugai.

279 straipsnis

Užtikrinimo priemonės vertinimas

▼C2

Nustatydamos rizikos pozicijas įstaigos užtikrinimo priemonę vertina taip:

a) iš sandorio šalies gauta užtikrinimo priemonė laikoma nustatymo dieną besibaigiančia prievole sandorio šaliai pagal išvestinės finansinės priemonės sutartį (trumpoji pozicija);

b) sandorio šaliai pateikta užtikrinimo priemonė laikoma nustatymo dieną besibaigiančia pretenzija sandorio šaliai (ilgoji pozicija).

▼B

280 straipsnis

Rizikos pozicijų apskaičiavimas

1. Įstaiga apskaičiuoja rizikos pozicijos dydį ir ženklą taip:

a) visoms priemonėms, išskyrus skolos finansines priemones:

i) sandoriui su linijiniu rizikos profiliu – kaip faktinę tariamąją vertę;

ii) sandoriui su nelinijiniu rizikos profiliu – kaip delta koeficientą atitinkančią tariamąją vertę, $p_{ref} \cdot \frac{\partial V}{\partial p}$,

▼B

čia:

P_{ref} = pagrindinės finansinės priemonės kaina, išreikšta valiuta, kuria sudaromos ataskaitos;

V = finansinės priemonės vertė (pasirinkimo sandorio atveju ši vertė yra pasirinkimo sandorio kaina);

p = pagrindinės finansinės priemonės kaina, išreikšta ta pačia valiuta kaip ir V;

b) visų sandorių skolos finansinėms priemonėms ir mokėjimo sudėtinėms dalims:

i) sandoriui su linijiniu rizikos profiliu – kaip faktinę tariamąją vertę, padaugintą iš modifikuotos trukmės;

ii) sandoriui su nelinijiniu rizikos profiliu – kaip delta koeficiento tariamąją vertę, padaugintą iš modifikuotos trukmės, $p_{ref} \cdot \frac{\partial V}{\partial r}$,

čia:

V = finansinės priemonės vertė (pasirinkimo sandorio atveju – pasirinkimo sandorio kaina);

r = palūkanų normos lygis.

Jei V yra išreikšta kita valiuta nei valiuta, kuria sudaromos ataskaitos, išvestinės finansinės priemonės vertė turi būti perskaičiuota valiuta, kuria sudaromos ataskaitos, padauginant iš atitinkamo valiutos keitimo kurso.

2. Įstaigos suskirsto rizikos pozicijas į apsidraudimo grupes. Kiekvienai apsidraudimo grupei apskaičiuojama visų gautų rizikos pozicijų sumos absoliučioji vertė. Šio skaičiavimo rezultatas yra grynoji rizikos pozicija, kuri 276 straipsnio 2 dalies tikslais apskaičiuojama pagal šią formulę:

$$\left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right|$$

281 straipsnis

Palūkanų normos rizikos pozicijos

1. Skaičiuodamos palūkanų normos rizikos poziciją įstaigos taiko toliau pateiktas nuostatas.

2. Kiekviena valiuta išreikštas palūkanų normos rizikos pozicijas, susidarančias dėl:

a) indėlių, kurie kaip užtikrinimo priemonė buvo gauti iš sandorio šalies;

b) mokėjimo sudėtinių dalių;

c) pagrindinių skolos finansinių priemonių,

▼B

kurioms pagal 336 straipsnio 1 lentelę kiekvienu atveju taikomas 1,60 % arba mažesnis kapitalo poreikio koeficientas, įstaigos priskiria prie vienos iš šešių 4 lentelėje nurodytų apsidraudimo grupių.

4 lentelė

	Vyriausybės nurodyta palūkanų norma	Ne vyriausybės nurodyta palūkanų norma
Terminas	< 1 metai	< 1 metai
	> 1 ≤ 5 metai	> 5 metai
	> 1 ≤ 5 metai	> 5 metai

3. Pagrindinių skolos finansinių priemonių arba mokėjimo sudėtinių dalių palūkanų normos rizikos pozicijų, kurių palūkanų norma apskaičiuojama pagal bazinę palūkanų normą, atitinkančią bendrąją rinkos palūkanų normą, terminas iki sandorio galiojimo pabaigos yra laikotarpis iki kito palūkanų normos perskaičiavimo. Visais kitais atvejais terminas iki sandorio galiojimo pabaigos yra iki pagrindinės skolos finansinės priemonės galiojimo likęs terminas, o mokėjimo sudėtinės dalies atveju – iki sandorio galiojimo pabaigos likęs terminas.

282 straipsnis

Apsidraudimo grupės

1. Įstaigos apsidraudimo grupes nustato pagal 2–5 dalis.

2. Kiekvienam orientacinės skolos finansinės priemonės, kuria grindžiamas kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandoris, emitentui skiriama viena apsidraudimo grupė.

N-tojo įsipareigojimų neįvykdymo krepšelio kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandoriai vertinami taip:

a) orientacinės skolos finansinės priemonės rizikos pozicijos dydis krepšelyje, kuriuo grindžiamas n-tojo įsipareigojimų neįvykdymo kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandoris, yra orientacinės skolos finansinės priemonės efektyvi tariamoji vertė, padauginta iš n-tojo įsipareigojimų neįvykdymo išvestinės finansinės priemonės modifikuotos trukmės, atsižvelgiant į orientacinės skolos finansinės priemonės kainų skirtumo pokytį;

b) kiekviena orientacinė skolos finansinė priemonė tam tikro n-tojo įsipareigojimų neįvykdymo kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorio krepšelyje priklauso vienai apsidraudimo grupei. Skirtingų n-tojo įsipareigojimų neįvykdymo kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorių rizikos pozicijos neįtraukiamos į tą pačią apsidraudimo grupę;

c) CCR koeficientas, taikomas kiekvienai apsidraudimo grupei, sukurtai vienai iš n-tojo įsipareigojimų neįvykdymo išvestinės finansinės priemonės orientacinių skolos finansinių priemonių, yra:

▼B

i) 0,3 % orientacinėms skolos finansinėms priemonėms, kurios turi pripažintos ECAI kredito rizikos vertinimą, atitinkantį kredito kokybės 1–3 žingsnį;

ii) 0,6 % kitoms skolos finansinėms priemonėms.

3. Palūkanų normos rizikos pozicijų, susidarančių dėl:

a) indėlių, kurie kaip užtikrinimo priemonė gaunami sandorio šalies, neturinčios neįvykdytų nedidelės specifinės rizikos skolos įsipareigojimų,

b) pagrindinių skolos finansinių priemonių, kurioms pagal 336 straipsnio 1 lentelę taikomas didesnis kaip 1,60 % kapitalo poreikio koeficientas.

Kiekvienam emitentui skiriama viena apsidraudimo grupė.

Kai mokėjimo sudėtinė dalis atitinka tokią skolos finansinę priemonę, kiekvienas orientacinės skolos finansinės priemonės emitentas taip pat priskiriamas vienai apsidraudimo grupei.

Įstaiga tai pačiai apsidraudimo grupei gali priskirti tam tikro emitento skolos finansinių priemonių arba to paties emitento orientacinių skolos finansinių priemonių, kurias atitinka mokėjimo sudėtinės dalys arba kuriomis grindžiami kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandoriai, rizikos pozicijas.

4. Kitos pagrindinės finansinės priemonės (ne skolos finansinės priemonės) priskiriamos toms pačioms apsidraudimo grupėms tik tuo atveju, jei jos yra vienodos arba panašios finansinės priemonės. Visais kitais atvejais jos priskiriamos skirtingoms apsidraudimo grupėms.

Šios dalies tikslais įstaigos nustato, ar pagrindinės finansinės priemonės yra panašios, vadovaudamosi šiais principais:

a) nuosavybės vertybinių popierių atveju pagrindinės finansinės priemonės yra panašios, jei jos išleistos to paties emitento. Nuosavybės vertybinių popierių indeksas laikomas atskiru emitentu;

b) tauriųjų metalų atveju pagrindinės finansinės priemonės yra panašios, jei jos susietos su tuo pačiu tauriuoju metalu. Tauriųjų metalų indeksas laikomas atskiru tauriuoju metalu;

c) elektros energijos atveju pagrindinės finansinės priemonės yra panašios, jei tiekimo teisės ir pareigos susijusios su tuo pačiu didžiausio arba mažiausio krūvio 24 val. laiko intervalu;

d) biržos prekių atveju pagrindinės finansinės priemonės yra panašios, jei jos susietos su ta pačia biržos preke. Biržos prekių indeksas laikomas atskira biržos preke.

5. Skirtingų apsidraudimo grupių kategorijų CCR koeficientai (toliau – CCRM) nustatyti toliau pateiktoje lentelėje:

▼B

5 lentelė

	Apsidraudimo grupių kategorijos	CCRM
1.	Palūkanų norma	0,2 %
2.	Orientacinės skolos finansinės priemonės, kuria grindžiamas kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandoris ir kuriai pagal IV antraštinės dalies 2 skyriaus 1 lentelę taikomas 1,60 % ar mažesnis kapitalo poreikio koeficientas, palūkanų normos rizikos pozicijos	0,3 %
3.	Skolos finansinės priemonės arba orientacinės skolos finansinės priemonės, kuriai pagal IV antraštinės dalies 2 skyriaus 1 lentelę taikomas didesnis kaip 1,60 % kapitalo poreikio koeficientas, palūkanų normos rizikos pozicijos	0,6 %
4.	Valiutų kursai	2,5 %
5.	Elektros energija	4 %
6.	Auksas	5 %
7.	Nuosavybės vertybiniai popieriai	7 %
8.	Taurieji metalai (išskyrus auksą)	8,5 %
9.	Kitos biržos prekės (išskyrus tauriuosius metalus ir elektros energiją)	10 %
10.	Pagrindinės ne biržos išvestinių finansinių priemonių pozicijos, nepriskirtos nė prie vienos iš minėtų kategorijų	10 %

Kiekvienos pagrindinių priemonių kategorijos ne biržos išvestinių finansinių priemonių pagrindinės priemonės, kaip nurodyta 5 lentelės 10 punkte, priskiriamos skirtingoms apsidraudimo grupėms.

6. Sandoriams su nelinijiniu rizikos profiliu arba mokėjimo sudėtinėms dalims ir skolos finansinių priemonių, kaip pagrindinių finansinių priemonių, sandoriams, kurių atitinkamai delta koeficiento arba modifikuotos trukmės įstaiga negali nustatyti taikydama modelį, kurį kompetentinga institucija patvirtino nuosavų lėšų reikalavimo rinkos rizikai padengti apskaičiavimo tikslais, kompetentinga institucija konservatyviai nustato rizikos pozicijų dydį ir taikytinus CCRMj koeficientus arba prašo įstaigos taikyti 3 skirsnyje nustatytą metodą.

7. Įstaiga taiko vidaus procedūras, kad, prieš įtraukdama sandorį į apsidraudimo grupę, įsitikintų, jog sandoris vykdomas pagal teisinėmis priemonėmis užtikrintą užskaitos susitarimą, atitinkantį 7 skirsnyje nustatytus reikalavimus.

8. Įstaiga, kuri pasinaudoja užtikrinimo priemone, kad sumažintų CCR, taiko vidaus procedūras, kad, prieš atsižvelgdama į užtikrinimo priemonės poveikį atliekant skaičiavimus, įsitikintų, jog užtikrinimo priemonė atitinka 4 skyriuje nustatytus teisinio tikrumo standartus.

▼B

6 Skirsnis

Vidaus modelių metodas

283 straipsnis

Leidimas naudoti vidaus modelių metodą

1. Jeigu kompetentingos institucijos mano, kad įstaiga įvykdė 2 dalyje nustatytą reikalavimą, jos leidžia tai įstaigai taikyti vidaus modelio metodą (IMM) toliau nurodytų sandorių pozicijos vertei apskaičiuoti:

a) 273 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytų sandorių;

b) 273 straipsnio 2 dalies b, c ir d punktuose nurodytų sandorių;

c) 273 straipsnio 2 dalies a–d punktuose nurodytų sandorių.

Jeigu įstaigai leidžiama taikyti IMM pirmos pastraipos a–c punktuose nurodytų sandorių pozicijos vertei apskaičiuoti, ji taip pat gali taikyti IMM 273 straipsnio 2 dalies e punkte nurodytiems sandoriams.

Nepaisant 273 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos, įstaiga gali nuspręsti šio metodo netaikyti nereikšmingo dydžio ir rizikos pozicijoms. Tokiu atveju įstaiga šioms pozicijoms taiko vieną iš 3–5 skirsniuose nustatytų metodų, kai tenkinami atitinkami kiekvienam metodui taikomi reikalavimai.

2. Kompetentingos institucijos leidžia įstaigoms taikyti IMM 1 dalyje nurodytiems skaičiavimams atlikti tik tuo atveju, jeigu įstaiga įrodė, kad laikosi šiame skirsnyje nustatytų reikalavimų, o kompetentingos institucijos įsitikino, kad įstaigos taikomos CCR valdymo sistemos yra patikimos ir tinkamai įgyvendinamos.

3. Kompetentingos institucijos gali įstaigoms leisti tam tikrą laiką nuosekliai taikyti IMM įvairių rūšių sandoriams. Šiuo nuoseklaus taikymo laikotarpiu įstaigos gali taikyti 3 arba 5 skirsnyje nustatytus metodus tų rūšių sandoriams, kuriems jos netaiko IMM.

4. Visiems ne biržos išvestinių finansinių priemonių sandoriams ir ilgalaikiams atsiskaitymo sandoriams, kuriems įstaiga pagal 1 dalį negavo leidimo taikyti IMM, įstaiga taiko 3 arba 5 skirsnyje nustatytus metodus.

Grupėje šie metodai gali būti nuolat taikomi kartu. Įstaiga šiuos metodus gali taikyti kartu tik tuo atveju, jeigu vienas iš metodų taikomas 282 straipsnio 6 dalyje nurodytais atvejais.

▼B

5. Įstaiga, kuriai pagal 1 dalį leista taikyti IMM, negali vėl pradėti taikyti 3 arba 5 skirsnyje nustatytų metodų, nebent kompetentinga institucija leistų tai daryti. Kompetentingos institucijos suteikia tokį leidimą, jeigu įstaiga įrodo, kad tam yra rimta priežastis.

6. Jeigu įstaiga nebeatitinka šiame skirsnyje apibrėžtų reikalavimų, ji apie tai praneša kompetentingai institucijai ir atlieka vieną iš šių veiksmų:

a) pateikia kompetentingai institucijai palaipsnio grįžimo planą;

b) kompetentingai institucijai priimtinu būdu įrodo, kad reikalavimų nesilaikymo poveikis yra nereikšmingas.

284 straipsnis

Pozicijos vertė

1. Jeigu įstaigai pagal 283 straipsnio 1 dalį leista taikyti IMM kai kurių ar visų toje dalyje nurodytų sandorių pozicijos vertei apskaičiuoti, ji nustato tų sandorių pozicijos vertę užskaitos grupės lygmeniu.

Taikant šiuo tikslu įstaigos naudojamą modelį:

a) tiksliai apibūdinamas prognozuojamas užskaitos grupės rinkos vertės pokyčių, atsirandančių dėl bendros atitinkamų rinkos kintamųjų, pvz., palūkanų normos, užsienio valiutos kurso, pokyčių įtakos, pasiskirstymas;

b) apskaičiuojama užskaitos grupės pozicijos vertė bet kurią dieną ateityje, atsižvelgiant į rinkos kintamųjų pokyčius.

►C2 2. Kad modelis apimtų garantinės įmokos nustatymo poveikį, užtikrinimo priemonės vertės modelis turi atitikti pagal šį skirsnį IMM taikomus ◄ kiekybinius, kokybinius ir duomenų reikalavimus, o įstaiga į savo prognozuojamą užskaitos grupės rinkos vertės pokyčių pasiskirstymą gali įtraukti tik 197 ir 198 straipsniuose bei 299 straipsnio 2 dalies c ir d punktuose nustatytus reikalavimus atitinkančią finansinę užtikrinimo priemonę.

3. Su sandorio šalies kredito rizika susijęs nuosavų lėšų reikalavimas dėl CCR pozicijų, kurioms įstaiga taiko IMM, yra didesnis iš šių dviejų poreikių:

a) su tomis pozicijomis susijęs nuosavų lėšų reikalavimas, apskaičiuotas remiantis faktine EPE ir naudojantis dabartiniais rinkos duomenimis;

b) su tomis pozicijomis susijęs nuosavų lėšų reikalavimas, apskaičiuotas remiantis faktine EPE ir atlikus bendrą nuoseklų visų CCR pozicijų, kurioms taikomas IMM, koregavimą atsižvelgiant į nepalankiausias sąlygas.

▼B

4. Išskyrus sandorio šalims, kurioms, kaip nustatyta, būdinga specifinė klaidingų sprendimų rizika ir kurios patenka į 291 straipsnio 4 ir 5 dalių taikymo sritį, įstaigos apskaičiuoja pozicijos vertę kaip alfa (α) ir faktinės EPE sandaugą:

$$pozicijos\ vertę = \alpha \cdot faktinė\ EPE$$

čia:

α = 1,4, nebent kompetentingos institucijos reikalauja aukštesnio α koeficiento arba leidžia įstaigoms naudoti savus įverčius pagal 9 dalį.

Faktinė EPE apskaičiuojama įvertinant tikėtiną poziciją (EE_t) kaip vidutinę poziciją bet kurią dieną t ateityje, kai vidurkis nustatomas pagal atitinkamų rinkos rizikos veiksnių galimas būsimąsias vertes.

Pagal modelį apskaičiuojama būsimų datų (t_1, t_2, t_3...) EE.

5. Faktinė EE apskaičiuojama grįžtamuoju būdu:

$$Faktinė\ EE_{tk} = \max\{Faktinė\ EE_{tk-1},\ EE_{tk}\}$$

čia:

dabartinė data yra t_0;

Faktinė EEt_0 lygi dabartinei pozicijai.

6. Faktinė EPE yra faktinės EE vidurkis per pirmuosius ateities pozicijos metus. Jei visų užskaitos grupės sandorių terminas baigiasi anksčiau nei per vienerius metus, EPE yra EE vidurkis per visą laikotarpį, kol visų užskaitos grupės sandorių terminas baigiasi. Faktinė EPE apskaičiuojama kaip faktinės EE svertinis vidurkis:

$$Faktinė\ EPE = \sum_{k=1}^{\min\{1\ metai,\ terminas\}} Faktinė\ EE_{tk} \cdot \Delta\ t_k$$

kai koeficientus$\Delta\ t_k = t_k - t_{k-1}$ galima taikyti tais atvejais, kai būsima pozicija skaičiuojama laiko požiūriu netolygiai pasiskirsčiusiais laikotarpiais.

7. Įstaigos apskaičiuoja EE arba didžiausią poziciją remdamosi pozicijų pasiskirstymu, atsižvelgiant į galimą nenormalų pozicijų pasiskirstymą.

▼C2

8. Įstaiga kiekvienai sandorio šaliai gali taikyti konservatyvesnį pagal IMM apskaičiuojamo pasiskirstymo įvertį nei α, padaugintą iš faktinės EPE, kaip apskaičiuota pagal 4 dalyje pateiktą formulę.

▼B

9. Nepaisant 4 dalies, kompetentingos institucijos gali leisti įstaigoms naudoti savus alfa įverčius, kai:

▼B

a) alfa lygi vidaus kapitalo, gauto visiškai sumodeliavus visų sandorio šalių CCR vertę (skaitiklis), ir vidaus kapitalo, nustatyto pagal EPE (vardiklis), santykiui;

b) vardiklyje EPE naudojama taip, lyg ji būtų nekintama neapmokėta suma.

Skaičiuojant alfa vertę pagal šią dalį, ji turi būti ne mažesnė nei 1,2.

10. Siekdama apskaičiuoti alfa įvertį pagal 9 dalį, įstaiga užtikrina, kad skaitiklis ir vardiklis būtų apskaičiuojami pagal modeliavimo metodiką, parametrų specifikacijas ir portfelio sudėtį. α apskaičiuoti taikomas metodas turi būti grindžiamas įstaigos vidaus kapitalo skaičiavimo metodu, tinkamai patvirtintas dokumentais ir tikrinamas nepriklausomų ekspertų. Be to, įstaiga peržiūri savo alfa įverčius bent kas ketvirtį ir dažniau, jei portfelio sudėtis ilgainiui kinta. Įstaiga taip pat vertina modelio riziką.

11. Įstaiga kompetentingoms institucijoms priimtinu būdu įrodo, kad jos vidaus alfa įverčiai skaitiklyje apima visų sandorio šalių sandorių arba sandorių portfelių rinkos verčių pasiskirstymo reikšmingus priklausomybės šaltinius. Skaičiuojant vidaus alfa įverčius atsižvelgiama į portfelio struktūrą.

12. Prižiūrėdamos įverčių naudojimą pagal 9 dalį, kompetentingos institucijos atsižvelgia į reikšmingą alfa įverčių kitimą, kuris atsiranda dėl netinkamai sudarytų modelių, taikomų skaitikliui apskaičiuoti, ypač esant kreivės išgaubtumui.

13. Bendrame rinkos ir kredito rizikos modelyje panaudoti rinkos rizikos veiksnių svyravimai ir koreliacijos prireikus susiejami su kredito rizikos veiksniu, kad atspindėtų dėl ekonominio nuosmukio galimai padidėjusius svyravimus arba koreliacijas.

285 straipsnis

Užskaitos grupių, kurioms taikomas susitarimas dėl garantinės įmokos, pozicijos vertė

▼C2

1. Jeigu užskaitos grupei taikomas susitarimas dėl garantinės įmokos ir kasdienis vertinimas rinkos verte, įstaiga apskaičiuoja faktinę EPE kaip nustatyta šioje dalyje. Jeigu, vertinant EE, modelis apima garantinės įmokos nustatymo poveikį, įstaiga gali, kompetentingai institucijai leidus, modelio EE vertę tiesiogiai panaudoti 284 straipsnio 5 dalyje nurodytoje formulėje. Kompetentingos institucijos tokį leidimą suteikia tik įsitikinusios, kad modelis tinkamai apima garantinės įmokos nustatymo poveikį, vertinant EE. Tokio leidimo neturinti įstaiga naudoja vieną iš šių faktinės EPE įverčių:

a) faktinę EPE, apskaičiuotą neatsižvelgiant į užtikrinimo priemonę, gautą ar suteiktą naudojant garantinę įmoką, pridėjus bet kokią sandorio šaliai neatsižvelgiant į kasdienį vertinimo ir garantinės įmokos nustatymo procesą ar dabartinę poziciją suteiktą užtikrinimo priemonę;

▼C2

b) faktinę EPE, apskaičiuotą kaip galimą pozicijos padidėjimą per visą garantinės įmokos rizikos laikotarpį, pridėjus didesnę iš šių verčių:

i) dabartinę poziciją, įskaitant visas šiuo metu turimas arba suteiktas užtikrinimo priemones, išskyrus užtikrinimo priemones, kurių atžvilgiu reikalaujama vykdyti jų vertės išlaikymo prievolę arba dėl kurių ginčijamasi;

ii) didžiausią grynąją poziciją, įskaitant užtikrinimo priemonę pagal susitarimą dėl garantinės įmokos, kuriai esant nebūtų pareikalauta vykdyti užtikrinimo priemonės vertės išlaikymo prievolės. Ši suma apima visas pagal susitarimą dėl garantinės įmokos numatytas taikytinas ribas, mažiausias pervedamas sumas, nepriklausomas sumas ir pradines garantines įmokas.

Taikant b punktą, įstaigos apskaičiuoja papildomą mokestį kaip sandorių rinkos vertės numatomą teigiamą pokytį garantinės įmokos rizikos laikotarpiu. Į užtikrinimo priemonės vertės pokyčius atsižvelgiama taikant priežiūrinius kintamumo koregavimus pagal 4 skyriaus 4 skirsnį arba savus kintamumo koregavimų įverčius pagal išsamųjį finansinės užtikrinimo priemonės metodą, tačiau garantinės įmokos rizikos laikotarpiu negalima įsipareigoti mokėti užtikrinimo priemonės įmokų. Garantinės įmokos rizikos laikotarpiui taikomi 2–5 dalyse nustatyti trumpiausi laikotarpiai.

▼B

2. Sandorių, kurių atžvilgiu reikia kasdien koreguoti garantinę įmoką ir atlikti rinkos vertės vertinimą, garantinės įmokos rizikos laikotarpis, naudojamas siekiant sumodeliuoti pozicijos vertę atsižvelgiant į susitarimus dėl garantinės įmokos, yra ne mažesnis nei:

a) 5 darbo dienos užskaitos grupėms, kurias sudaro tik atpirkimo sandoriai, vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimo ar skolinimosi sandoriai ir garantinės įmokos skolinimo sandoriai;

b) 10 darbo dienų visoms kitoms užskaitos grupėms.

3. 2 dalies a ir b punktams taikomos šios išimtys:

a) visų užskaitos grupių, kuriose sandorių skaičius bet kurią ketvirčio dieną yra didesnis kaip 5 000, kito ketvirčio garantinės įmokos rizikos laikotarpis yra ne trumpesnis nei 20 darbo dienų. Ši išimtis netaikoma įstaigų prekybos pozicijoms;

b) užskaitos grupių, kurias sudaro vienas arba keli sandoriai, susiję su nelikvidžia užtikrinimo priemone arba ne biržos išvestine finansine priemone, kurios neįmanoma lengvai pakeisti, garantinės įmokos rizikos laikotarpis yra ne trumpesnis nei 20 darbo dienų.

▼B

Įstaiga nustato, ar užtikrinimo priemonė yra nelikvidi, arba ar ne biržos išvestinių finansinių priemonių neįmanoma lengvai pakeisti nepalankiausiomis rinkos sąlygomis, t. y. nesant nuolat aktyvios rinkos, kai sandorio šaliai per dvi dienas ar mažiau būtų pasiūlyta daug kainų, kurios neturėtų poveikio rinkai arba kurioms nebūtų taikoma rinkos diskonto norma (užtikrinimo priemonės atveju) ar premija (ne biržos išvestinės finansinės priemonės atveju).

Įstaiga apsvarsto, ar didžioji dalis sandorių arba vertybinių popierių, kuriuos ji laiko kaip užtikrinimo priemonę, nėra gauti iš vienos konkrečios sandorio šalies ir ar, tai sandorio šaliai skubotai pasitraukus iš rinkos, įstaiga galėtų tuos sandorius ar vertybinius popierius pakeisti.

4. Jeigu per ankstesnius du ketvirčius įstaiga dalyvavo daugiau kaip dviejuose ginčuose dėl reikalavimo vykdyti įkaito vertės išlaikymo prievolę, kurie yra susiję su tam tikra užskaitos grupe ir kurie truko ilgiau nei 2 ir 3 dalyse nustatytas taikytinas garantinės įmokos rizikos laikotarpis, sekančius du ketvirčius įstaiga taiko garantinės įmokos rizikos laikotarpį, kuris yra bent du kartus ilgesnis už laikotarpį, nustatytą tai užskaitos grupei 2 ir 3 dalyse.

5. Koreguojant garantinę įmoką kas N dienų, garantinės įmokos rizikos laikotarpis yra bent lygus 2 ir 3 dalyse nustatytam laikotarpiui F, pridėjus N dienų skaičių ir atėmus vieną dieną. Tai yra:

$$\textit{Garantinės įmokos rizikos laikotarpis} = F + N - 1$$

6. Jeigu vidaus modelis apima garantinės įmokos nustatymo poveikį užskaitos grupės rinkos vertės pokyčiams, įstaiga, apskaičiuodama ne biržos išvestinių finansinių priemonių ir vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorių pozicijų vertę, modeliuoja užtikrinimo priemonę, išreikštą ne tos pačios valiutos grynaisiais pinigais kaip pati pozicija, kartu su pozicija.

7. Jeigu įstaiga negali modeliuoti užtikrinimo priemonės kartu su pozicija, apskaičiuodama ne biržos išvestinių finansinių priemonių ir vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorių pozicijų vertę ji neatsižvelgia į užtikrinimo priemonės, išreikštos ne tos pačios valiutos grynaisiais pinigais kaip pati pozicija, poveikį, išskyrus tuos atvejus, kai ji taiko kintamumo koregavimus, atitinkančius išsamiojo finansinės užtikrinimo priemonės metodo su savais kintamumo koregavimų įvertinimais standartus, arba standartinius priežiūrinius kintamumo koregavimus pagal 4 skyrių.

8. IMM taikanti įstaiga savo modeliuose neatsižvelgia į pozicijos vertės sumažėjimo dėl kurios nors užtikrinimo priemonės pateikimo sutarties sąlygos, pagal kurią, sandorio šalies kredito kokybei pablogėjus, reikalaujama suteikti užtikrinimo priemonę, poveikį.

286 straipsnis

CCR valdymas. Politika, procedūros ir sistemos

1. Įstaiga įdiegia ir palaiko CCR valdymo sistemą, kurią sudaro:

▼B

a) politika, procedūros ir sistemos, kurių paskirtis – užtikrinti CCR nustatymą, vertinimą, valdymą, patvirtinimą ir informacijos teikimą įstaigos viduje;

b) procedūros, skirtos užtikrinti, kad būtų laikomasi tos politikos, procedūrų ir sistemų reikalavimų.

Ta politika, procedūros ir sistemos turi būti patikimos, nuosekliai įgyvendinamos ir patvirtintos dokumentais. Dokumentuose turi būti paaiškinti CCR nustatyti taikomi empiriniai metodai.

2. Pagal 1 dalį reikalaujama CCR valdymo sistema apima su CCR susijusią rinkos, likvidumo, teisinę ir operacinę riziką. Visų pirma, šia sistema užtikrinama, kad įstaiga laikytųsi šių principų:

a) nevykdytų operacijų su sandorio šalimi, kurios kreditingumo ji nėra įvertinusi;

b) deramai atsižvelgtų į kredito riziką, kuri kyla prieš atsiskaitymą ir atsiskaitant;

c) šią riziką ji valdytų kuo visapusiškiau sandorio šalies (sujungdama CCR pozicijas su kitomis kredito pozicijomis) ir įmonės lygmenyse.

3. IMM taikanti įstaiga užtikrina, kad jos CCR valdymo sistemoje kompetentingoms institucijoms priimtinu būdu būtų atsižvelgta į su toliau nurodytais veiksniais susijusią likvidumo riziką:

a) galimi reikalavimai vykdyti įkaito vertės išlaikymo prievolę esant rinkos sukrėtimui, kai apsikeista kintamosiomis garantinėmis įmokomis ar kitų rūšių, pvz., pradinėmis ar nepriklausomomis, garantinėmis įmokomis;

b) galimi reikalavimai grąžinti sandorio šalių suteiktos užtikrinimo priemonės perviršį;

c) reikalavimai, pateikiami dėl galimo prastesnio išorinio pačios įstaigos kredito kokybės vertinimo.

Įstaiga užtikrina, kad užtikrinimo priemonės pakartotinio panaudojimo pobūdis ir laikotarpis atitiktų jos likvidumo poreikius ir nekeltų pavojaus jos gebėjimui laiku suteikti ar grąžinti užtikrinimo priemonę.

4. Įstaigos valdymo organai ir vyresnioji vadovybė aktyviai dalyvauja valdant CCR ir užtikrina, kad jai valdyti būtų skiriama pakankamai išteklių. Taikant oficialią procedūrą užtikrinama, kad vyresnioji vadovybė žinotų apie taikomo modelio trūkumus bei prielaidas ir galimus tokių trūkumų bei prielaidų padarinius rezultatų patikimumui. Vyresnioji vadovybė taip pat informuojama apie rinkos aplinkos nepastovumą, su veikla susijusias problemas ir apie tai, kaip į visa tai atsižvelgiama modelyje.

▼B

5. Pagal 287 straipsnio 2 dalies b punktą kasdien rengiamas įstaigos CCR pozicijų ataskaitas tikrina atitinkamo lygio vadovybė, turinti pakankamus įgaliojimus sumažinti atskirų kredito valdytojų arba prekybinių operacijų vykdytojų pozicijas ir įstaigos visą CCR poziciją.

6. Pagal 1 dalį įdiegta įstaigos CCR valdymo sistema taikoma kartu su kredito ir prekybos operacijų sandorių ribomis. Kredito ir prekybos operacijų sandorių ribos su įstaigos rizikos vertinimo modeliu siejamos nuosekliai ir kreditų valdytojams, prekybinių operacijų vykdytojams ir vyresniajai vadovybei suprantamu būdu. Įstaiga taiko oficialią procedūrą, skirtą pranešti apie rizikos ribų pažeidimus atitinkamo lygio vadovybei.

7. Įstaiga, atlikdama CCR vertinimą, kiekvieną dieną ar kelis kartus per dieną įvertina kredito linijos išnaudojimo rodiklį. Įstaiga apskaičiuoja dabartinės pozicijos vertę su užtikrinimo priemone ir be jos. Įstaiga apskaičiuoja ir stebi atskirų portfelių ir sandorio šalių didžiausią poziciją arba galimą ateities poziciją jos pasirinktu pasikliautinuoju intervalu. Įstaiga atsižvelgia į dideles arba koncentruotas pozicijas, įskaitant susijusių sandorio šalių grupių, pramonės įmonių ir rinkos pozicijas.

8. Įstaiga nustato ir vykdo nuolatinę ir griežtą testavimo nepalankiausiomis sąlygomis programą. Vyresnioji vadovybė nuolat ir ne rečiau kaip kas ketvirtį peržiūri šio testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatus; į juos atsižvelgiama valdymo organui ar vyresniajai vadovybei nustatant CCR politiką ir ribas. Jeigu atliekant testavimą nepalankiausiomis sąlygomis nustatoma, kad tam tikromis aplinkybėmis įstaiga yra ypač pažeidžiama, įstaiga nedelsdama imasi priemonių, kad ši rizika būtų tinkamai valdoma.

287 straipsnis

CCR valdymo organizacinės struktūros

1. IMM taikanti įstaiga įsteigia ir palaiko:

a) 2 dalies reikalavimus atitinkantį rizikos kontrolės skyrių;

b) 3 dalies reikalavimus atitinkantį užtikrinimo priemonių valdymo skyrių.

2. Rizikos kontrolės skyrius atsako už CCR valdymo sistemos kūrimą ir įgyvendinimą, įskaitant pradinį ir nuolatinius modelio tikrinimus, ir vykdo šias funkcijas bei laikosi šių reikalavimų:

a) atsako už įstaigos CCR valdymo sistemos kūrimą ir įgyvendinimą;

b) rengia kasdienes ataskaitas apie įstaigos rizikos vertinimo modelio taikymo rezultatus ir tuos rezultatus analizuoja. Ši analizė apima CCR pozicijų verčių ir sandorių ribų tarpusavio priklausomybės vertinimą;

▼B

c) tikrina įvesties duomenų vientisumą ir rengia bei analizuoja ataskaitas apie įstaigos rizikos vertinimo modelio taikymo rezultatus, taip pat pateikia pozicijos rizikos ir kredito bei prekybos operacijų sandorių ribų tarpusavio priklausomybės vertinimą;

d) yra nepriklausomas nuo skyrių, kuriuose pozicijos nustatomos ir atnaujinamos arba jomis prekiaujama, ir nepasiduoda nederamai įtakai;

e) jame dirba pakankamai darbuotojų;

f) atsiskaito tiesiogiai įstaigos vyresniajai vadovybei;

g) jo darbas glaudžiai susietas su kasdieniu įstaigos kredito rizikos valdymo procesu;

h) jo darbo rezultatai yra neatsiejama įstaigos kredito ir bendro rizikos planavimo, stebėsenos ir kontrolės proceso dalis.

3. Užtikrinimo priemonių valdymo skyrius atlieka šias užduotis ir funkcijas:

a) įvertina ir teikia reikalavimus vykdyti įkaito vertės išlaikymo prievolę, sprendžia su reikalavimais vykdyti įkaito vertės išlaikymo prievolę susijusius ginčus ir kasdien tiksliai informuoja apie nepriklausomų sumų, pradinių ir kintamųjų garantinių įmokų dydį;

b) kontroliuoja duomenų, kuriais naudojamasi teikiant reikalavimus vykdyti įkaito vertės išlaikymo prievolę, vientisumą ir užtikrina, kad šie duomenys būtų nuoseklūs ir reguliariai suderinami su visais įstaigos turimais susijusiais duomenų šaltiniais;

c) stebi pakartotinio užtikrinimo priemonės naudojimo mastą ir visus įstaigos teisių į jos suteiktą užtikrinimo priemonę ir su ja susijusių teisių pokyčius;

d) atitinkamo lygio vadovybei teikia informaciją apie tai, kokių rūšių užtikrinimo priemonės naudojamos pakartotinai, ir apie tokio pakartotinio naudojimo sąlygas, įskaitant priemonę, kredito kokybę ir grąžinimo terminą;

e) stebi atskirų įstaigos priimamų užtikrinimo priemonių rūšių koncentraciją;

f) reguliariai, bet ne rečiau kaip kas ketvirtį, vyresniajai vadovybei teikia informaciją apie užtikrinimo priemonės valdymą, įskaitant informaciją apie gautos ir suteiktos užtikrinimo priemonės rūšį, dydį, kitimą ir su reikalavimais vykdyti įkaito vertės išlaikymo prievolę susijusių ginčų priežastis. Taip vidaus lygiu teikiant informaciją taip pat atsižvelgiama į šių duomenų kitimo tendencijas.

▼B

4. Vyresnioji vadovybė užtikrinimo priemonių valdymo skyriui pagal 1 dalies b punktą skiria pakankamai išteklių, kad užtikrintų, kad taikant jo sistemas būtų pasiektas tinkamas veiklos rezultatų lygis, kuris vertinamas pagal tai, ar įstaiga laiku ir tiksliai pateikia reikalavimus vykdyti įkaito vertės išlaikymo prievolę ir ar ji laiku reaguoja į sandorio šalių reikalavimus vykdyti įkaito vertės išlaikymo prievolę. Vyresnioji vadovybė užtikrina, kad skyrius turėtų pakankamai darbuotojų, kurie, netgi esant sunkiai rinkos krizei, gebėtų laiku tvarkyti reikalavimus bei ginčus ir suteiktų įstaigai galimybę apriboti dėl sandorių apimčių kylančių didelių ginčų skaičių.

288 straipsnis

CCR valdymo sistemos patikrinimas

Vykdydama vidaus auditą įstaiga reguliariai atlieka nepriklausomą savo CCR valdymo sistemos patikrinimą. Per šį patikrinimą tikrinama pagal 287 straipsnį reikalaujamų kontrolės ir užtikrinimo priemonių valdymo skyrių veikla, konkrečiai bent šie aspektai:

a) pagal 286 straipsnį reikalaujamos CCR valdymo sistemos ir proceso dokumentų tinkamumas;

b) pagal 287 straipsnio 1 dalies a punktą reikalaujamo CCR kontrolės skyriaus organizacinė struktūra;

c) pagal 287 straipsnio 1 dalies b punktą reikalaujamo užtikrinimo priemonių valdymo skyriaus organizacinė struktūra;

d) CCR priemonių integravimas į kasdienį rizikos valdymo procesą;

e) rizikos vertinimo modelio ir vertinimo sistemų, naudojamų sandorius sudarančiuose ir operacijas vykdančiuose padaliniuose, tvirtinimo procesas;

f) visų reikšmingų CCR vertinimo proceso pakeitimų tvirtinimas;

g) CCR, kuriai taikomas rizikos vertinimo modelis, apimtis;

h) vadovybės informavimo sistemos vientisumas;

i) CCR duomenų tikslumas ir visuma;

j) tikslus užtikrinimo priemonės pateikimo ir užskaitos susitarimų teisinių sąlygų taikymas nustatant pozicijos vertę;

k) modeliui naudojamų duomenų šaltinių nuoseklumo, pateikimo laiku ir patikimumo, įskaitant tokių duomenų šaltinių nepriklausomumą, tikrinimas;

l) svyravimų ir koreliacijos prielaidų tikslumas ir tinkamumas;

▼B

m) vertinimo ir rizikos transformacijų apskaičiavimo tikslumas;

n) modelio tikslumo tikrinimas dažnai atliekant grįžtamąjį testavimą, kaip nustatyta 293 straipsnio 1 dalies b–e punktuose;

o) CCR kontrolės skyriaus ir užtikrinimo priemonių valdymo skyriaus atitiktis atitinkamiems teisės aktų reikalavimams.

289 straipsnis

Naudojimo patikrinimas

1. Įstaigos užtikrina, kad taikant faktinei EPE apskaičiuoti naudojamą modelį gautų pozicijos verčių pasiskirstymas būtų įtrauktas į kasdienį įstaigos CCR valdymo procesą ir kad į rezultatus, gautus taikant modelį, būtų atsižvelgiama tvirtinant kreditų išdavimą, vykdant CCR valdymą, paskirstant vidaus kapitalą ir priimant įstaigos vidaus valdymo sprendimus.

2. Įstaiga kompetentingoms institucijoms priimtinu būdu įrodo, kad pozicijų pasiskirstymui, kuriuo grindžiamas EPE apskaičiavimas, apskaičiuoti ji ne mažiau kaip vienerius metus iki tol, kai gavo kompetentingų institucijų leidimą taikyti IMM pagal 283 straipsnį, taikė modelį, iš esmės atitinkantį šiame skirsnyje nustatytus reikalavimus.

3. CCR pozicijų pasiskirstymui apskaičiuoti taikomas modelis yra pagal 286 straipsnį reikalaujamos CCR valdymo sistemos dalis. Ši sistema apima kredito linijų panaudojimo vertinimą, sujungiant CCR pozicijas kartu su kitomis kredito pozicijomis, ir vidaus kapitalo paskirstymą.

4. Be EPE, įstaiga apskaičiuoja ir valdo dabartines pozicijas. Prireikus įstaiga apskaičiuoja dabartinės pozicijos vertę su užtikrinimo priemone ir be jos. Taikymo patikrinimo rezultatai laikomi patenkinamais, jeigu įstaiga naudoja kitas CCR vertinimo priemones, pvz., didžiausią poziciją, pagrįstą pozicijų pasiskirstymu, apskaičiuotu taikant tą patį modelį, kaip ir skaičiuojant EPE.

5. Įstaigos informacinės sistemos turi būti pakankamai pajėgios, kad prireikus būtų galima įvertinti EE kasdien, nebent ji kompetentingoms institucijoms priimtinu būdu įrodytų, kad jos turimų CCR pozicijų taip dažnai apskaičiuoti nereikia. Įstaiga įvertina tam tikro ateities laikotarpio,, kuris tinkamai atspindėtų būsimų pinigų srautų laiko tendencijas ir sutarčių sąlygas, EE; jos tai daro atsižvelgdamos į pozicijų reikšmingumą ir sudėtį.

6. Pozicija apskaičiuojama, stebima ir kontroliuojama visų užskaitos grupės sutarčių galiojimo laikotarpiu, o ne tik vienerius metus į priekį. Įstaiga taiko sandorio šalių rizikos nustatymo ir kontrolės procedūras pozicijoms, kurių terminas ilgesnis nei vieneri metai. Ilgesnį laikotarpį apimančios pozicijų prognozės duomenys panaudojami taikant įstaigos vidaus kapitalo skaičiavimo modelį.

▼B

290 straipsnis

Testavimas nepalankiausiomis sąlygomis

1. Įstaiga turi turėti visapusišką CCR testavimo nepalankiausiomis sąlygomis planą, taikomą taip pat vertinant su CCR susijusį nuosavų lėšų reikalavimą, kuri atitiktų 2–10 dalyse išdėstytus reikalavimus.

2. Ji nustato galimus įvykius ar būsimus ekonominių sąlygų pokyčius, galinčius daryti nepalankią įtaką įstaigos kredito pozicijoms, ir įvertina įstaigos gebėjimą susidoroti su tokiais pokyčiais.

3. Testavimo nepalankiausiomis sąlygomis pagal nustatytą planą rezultatai palyginami su rizikos ribomis ir įstaigos laikomi Direktyvos 2013/36/ES 81 straipsnyje nustatytos procedūros dalimi.

4. Planas apima visus sandorius ir bendras pozicijas visų rūšių sandorio šalies kredito rizikos atžvilgiu konkrečių sandorio šalių lygmeniu per reguliariam testavimui nepalankiausiomis sąlygomis atlikti pakankamą laikotarpį.

5. Pagal tą planą numatoma bent kartą per mėnesį atlikti visų įstaigos sandorio šalių pozicijų testavimą nepalankiausiomis sąlygomis atsižvelgiant į pagrindinius rinkos rizikos veiksnius, pvz., palūkanų normą, užsienio valiutos kursą, nuosavybės vertybinių popierių kainą, kreditavimo kainų skirtumą ir biržos prekių kainą, kad būtų galima nustatyti per didelę konkrečios kryptinės rizikos koncentraciją ir suteikti įstaigai galimybę prireikus ją sumažinti. Pozicijų testavimas nepalankiausiomis sąlygomis, įskaitant vieno veiksnio, daugelio veiksnių ir reikšmingą nekryptinę riziką, ir bendras pozicijų bei kreditingumo testavimas nepalankiausiomis sąlygos atliekamas konkrečios sandorio šalies, sandorio šalių grupės ir visos įstaigos CCR lygmenimis.

6. Įstaiga bent kartą per ketvirtį taiko daugelio veiksnių testavimo nepalankiausiomis sąlygomis scenarijus ir vertina reikšmingą nekryptinę (netiesioginę) riziką, įskaitant pelningumo kreivės riziką ir bazinę riziką. Atliekant daugelio veiksnių testavimą nepalankiausiomis sąlygomis nagrinėjami bent šie scenarijai:

a) įvyko rimti ekonominiai arba rinkos įvykiai;

b) gerokai sumažėjo bendrasis rinkos likvidumas;

c) stambus finansinis tarpininkas likviduoja pozicijas.

7. Pagrindinių rizikos veiksnių sukeltų sukrėtimų stiprumas turi atitikti testavimo nepalankiausiomis sąlygomis tikslą. Vertinant mokumą nepalankiomis sąlygomis pagrindinių rizikos veiksnių sukelti sukrėtimai turi būti pakankamai stiprūs, kad apimtų ankstesnių laikotarpių ekstremalias rinkos aplinkybes ir ekstremalias, bet tikėtinas nepalankias rinkos sąlygas. Atliekant testavimą nepalankiausiomis sąlygomis įvertinamas tokių sukrėtimų poveikis nuosavoms lėšoms, nuosavų lėšų reikalavimui ir pajamoms. Kasdienės portfelių stebėsenos, apdraudimo ir koncentracijos valdymo tikslais pagal testavimo programą taip pat nagrinėjami ne tokie nepalankūs ir labiau tikėtini scenarijai.

▼B

8. Plane prireikus taip pat numatoma atlikti atvirkštinį testavimą nepalankiausiomis sąlygomis siekiant nustatyti ekstremalius, tačiau tikėtinus scenarijus, kurie galėtų turėti reikšmingų neigiamų padarinių. Atliekant atvirkštinį testavimą nepalankiausiomis sąlygomis atsižvelgiama į portfelio reikšmingą netiesiškumo poveikį.

9. Pagal planą atliekamo testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatai reguliariai, bent kartą per ketvirtį, pateikiami vyresniajai vadovybei. Ataskaitos ir rezultatų analizė apima stipriausius poveikius visam portfeliui sandorio šalies mastu, reikšmingą koncentraciją portfelio segmentuose (tame pačiame sektoriuje arba regione) ir konkrečias susijusias portfeliui ir sandorio šalims būdingas tendencijas.

10. Vyresnioji vadovybė imasi vadovaujamojo vaidmens integruojant testavimą nepalankiausiomis sąlygomis į rizikos valdymo sistemą ir įstaigos rizikos valdymo principus ir užtikrina, kad gauti rezultatai būtų reikšmingi ir naudojami CCR valdyti. Reikšmingų pozicijų testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatai įvertinami vadovaujantis gairėmis, kuriose nurodoma įstaigai priimtina rizika, ir pateikiami vyresniajai vadovybei, kuri juos aptaria ir, nustačius per didelę ar koncentracijos riziką, imasi atitinkamų veiksmų.

291 straipsnis

Klaidingų sprendimų rizika

1. Šiame straipsnyje:

a) „bendroji klaidingų sprendimų rizika“ – rizika, kai tikimybė, kad sandorio šalis neįvykdys įsipareigojimų, ir bendrų rinkos rizikos veiksnių tarpusavio koreliacija yra teigiama;

b) „specifinė klaidingų sprendimų rizika“ – rizika, kai būsimos pozicijos su konkrečia sandorio šalimi ir PD, atsirandančios dėl sandorių su sandorio šalimi pobūdžio, tarpusavio koreliacija yra teigiama. Laikoma, kad įstaiga susiduria su specifine klaidingų sprendimų rizika, jei tikėtina, kad konkrečios sandorio šalies būsima pozicija bus didelė esant didelei sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo tikimybei.

2. Įstaiga deramai atsižvelgia į pozicijas, kurios kelia didelę specifinę ir bendrąją klaidingų sprendimų riziką.

3. Bendrajai klaidingų sprendimų rizikai nustatyti įstaiga parengia testavimo nepalankiausiomis sąlygomis ir scenarijų analizes, kad būtų akcentuoti rizikos veiksniai, turintys neigiamą įtaką sandorio šalies kreditingumui. Atliekant tokį testavimą atsižvelgiama į stiprių sukrėtimų, kurie įvyksta pasikeitus rizikos veiksnių tarpusavio ryšiams, galimybę. Įstaiga bendrąją klaidingų sprendimų riziką stebi pagal produktus, regionus, sektorius arba kitas su verslu susijusias kategorijas.

4. Įstaiga nuo sandorio pradžios ir visu jo galiojimo laikotarpiu taiko procedūras su kiekvienu juridiniu subjektu susijusiems specifinės klaidingų sprendimų rizikos atvejams nustatyti, stebėti ir kontroliuoti.

▼B

5. Įstaigos apskaičiuoja su CCR susijusį nuosavų lėšų reikalavimą sandoriams, kurių atžvilgiu nustatyta specifinė klaidingų sprendimų rizika, ir tuo atveju, kai tarp sandorio šalies ir ne biržos išvestinės finansinės priemonės pagrindinės priemonės arba 273 straipsnio 2 dalies b, c ir d punktuose nurodytų sandorių pagrindinės priemonės emitento yra teisinis ryšys, pagal šiuos principus:

a) finansinės priemonės, susijusios su specifine klaidingų sprendimų rizika, neįtraukiamos į tą pačią užskaitos grupę kaip kiti sandoriai su ta sandorio šalimi ir kiekviena iš jų laikoma atskira užskaitos grupe;

b) kiekvienoje tokioje atskiroje užskaitos grupėje vieno pavadinimo kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorių pozicijos vertė yra lygi visai pagrindinių finansinių priemonių likutinės tikrosios vertės tikėtino sumažėjimo sumai, remiantis prielaida, kad pagrindinis emitentas yra likviduojamas;

c) 3 skyriuje apibrėžtą metodą taikančios įstaigos LGD tokių apsikeitimo sandorių atveju yra lygus 100 %;

d) 2 skyriuje apibrėžtą metodą taikančiai įstaigai taikomas neapdrausto sandorio rizikos koeficientas;

e) visų kitų tokiai atskirai užskaitos grupei priklausančių vieno pavadinimo sandorių atveju pozicijos vertė apskaičiuojama laikantis staigaus tų pagrindinių pozicijų neįvykdymo prielaidos, kai emitentas yra teisiniais ryšiais susijęs su sandorio šalimi. Sandorių, nurodančių pavadinimų krepšelį arba indeksą, atveju taikoma staigaus atitinkamų pagrindinių pozicijų neįvykdymo prielaida, kai emitentas yra teisiniais ryšiais susijęs su sandorio šalimi, jei tai reikšminga;

f) tiek, kiek esamos rinkos rizikos skaičiavimai, į kuriuos jau įtraukta LGD prielaida, naudojami siekiant nustatyti nuosavų lėšų reikalavimą IV antraštinės dalies 5 skyriaus 4 skirsnyje nustatytai papildomai įsipareigojimų neįvykdymo rizikai ir pasikeitimų rizikai padengti, LGD taikomoje formulėje yra lygus 100 %.

6. Įstaigos vyresniajai vadovybei ir atitinkamam valdymo organo komitetui reguliariai teikia ataskaitas apie bendrąją ir specifinę klaidingų sprendimų riziką bei priemones, kurių imtasi šiai rizikai valdyti.

292 straipsnis

Modeliavimo proceso vientisumas

1. Įstaiga užtikrina 284 straipsnyje apibrėžto modeliavimo proceso vientisumą taikydama bent šias priemones:

a) modelyje laiku, išsamiai ir nuosaikiai atsižvelgiama į sandorio sąlygas bei ypatybes;

b) šios sąlygos apima bent tariamąsias sandorių sumas, terminus, orientacinį turtą, susitarimus dėl garantinės įmokos ir susitarimus dėl užskaitos;

▼B

c) šios sąlygos ir ypatybės įrašomos duomenų bazėje, kuri oficialiai ir reguliariai audituojama;

d) susitarimų dėl užskaitos pripažinimo procedūra, pagal kurią teisininkai turi patikrinti, ar užskaita pagal tuos susitarimus teisiškai galima;

e) nepriklausomas padalinys d punkte nustatyto patikrinimo rezultatus įtraukia į c punkte nurodytą duomenų bazę;

f) atliekamas sandorio sąlygų ir ypatybių duomenų įtraukimo į EPE modelį vidaus auditas;

g) nustatomos modelio ir duomenų šaltinių sistemų oficialaus derinimo procedūros, kad būtų nuolat tikrinama, ar skaičiuojant EPE tinkamai ar bent nuosaikiai atsižvelgiama į sandorio sąlygas ir ypatybes.

2. Dabartinėms pozicijoms nustatyti naudojami dabartiniai rinkos duomenys. Įstaiga gali koreguoti savo EPE modelį naudodamasi ankstesnių laikotarpių arba teoriniais rinkos duomenimis, kad nustatytų pagrindinių tikimybinių procesų parametrus, pavyzdžiui, tendencijas, svyravimus ir koreliacijas. Jeigu įstaiga naudoja ankstesnių laikotarpių duomenis, turi būti naudojami bent trejų metų duomenys. Duomenys atnaujinami bent kartą per ketvirtį, o jei to reikia, siekiant atsižvelgti į rinkos sąlygas – ir dažniau.

Kad apskaičiuotų faktinę EPE atlikdama koregavimą atsižvelgiant į nepalankiausias sąlygas, įstaiga koreguoja faktinę EPE panaudodama trejų metų duomenis, kurie apima jos sandorio šalių kredito įsipareigojimų neįvykdymo kainų skirtumų atžvilgiu nepalankų laikotarpį arba tokio nepalankaus laikotarpio teorinius rinkos duomenis.

Šiuo tikslu įstaiga taiko 3, 4 ir 5 dalyse nustatytus reikalavimus.

3. Įstaiga bent kartą per ketvirtį kompetentingai institucijai priimtinu būdu įrodo, kad skaičiavimams pagal šią dalį atlikti naudojamas nepalankus laikotarpis sutampa su laikotarpiu, per kurį padidėjo reprezentatyviai atrinktų jos sandorio šalių, kurios yra sudariusios sandorių dėl kreditavimo kainų skirtumo, kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorių ar kitų kreditavimo priemonių (pvz., paskolų ar bendrovės obligacijų) kreditavimo kainų skirtumai. Tais atvejais, kai įstaiga neturi pakankamų duomenų apie sandorio šalies kreditavimo kainų skirtumą, ji tai sandorio šaliai priskiria konkrečius kreditavimo kainų skirtumo duomenis pagal regioną, vidaus reitingus ir ekonominės veiklos rūšis.

4. Taikant EPE skaičiavimo modelį visoms sandorio šalims, naudojami istoriniai arba teoriniai duomenys, kurie apima nepalankaus kredito laikotarpio duomenis, ir tai darant laikomasi EPE modelio koregavimo atsižvelgiant į dabartinius duomenis metodo.

▼B

5. Siekdama įvertinti faktinės EPE koregavimo atsižvelgiant į nepalankiausias sąlygas veiksmingumą, įstaiga sukuria kelis lyginamuosius portfelius, kuriems grėsmę kelia pagrindiniai įstaigai būdingos rizikos veiksniai. Šių lyginamųjų portfelių rizika apskaičiuojama naudojant: a) testavimo nepalankiausiomis sąlygomis metodiką, grindžiamą dabartinėmis rinkos vertėmis ir modelio parametrais, pakoreguotais atsižvelgiant į nepalankiausias rinkos sąlygas, ir b) nepalankiu laikotarpiu sukeltą riziką, bet taikant šiame skirsnyje apibrėžtą metodą (rinkos vertė nepalankaus laikotarpio pabaigoje, svyravimai ir trejų metų nepalankaus laikotarpio koreliacijos).

Kompetentingos institucijos reikalauja, kad įstaiga patikslintų koregavimą, atliktą atsižvelgiant į nepalankiausias sąlygas, jeigu tų lyginamųjų portfelių pozicijos gerokai skiriasi.

6. Įstaiga taiko modelio patvirtinimo procedūrą, kuri aiškiai reglamentuojama įstaigos politikoje ir procedūrose. Taikant tą patvirtinimo procedūrą:

a) nurodomas testavimo tipas, reikalingas modelio vientisumui užtikrinti, ir nustatomos sąlygos, kurioms esant prielaidos, kuriomis grindžiamas modelis, yra netinkamos, ir dėl to gali būti nustatyta per maža EPE;

b) atliekamas modelio išsamumo patikrinimas.

7. Įstaiga stebi atitinkamą riziką ir taiko procedūras, pagal kurias gali koreguoti savo faktinės EPE skaičiavimus, jeigu tokia rizika taptų svarbesnė. Laikydamasi šios dalies įstaiga:

a) nustato ir valdo savo pozicijas įvertindama pagal 291 straipsnio 1 dalies b punktą kylančią specifinę klaidingų sprendimų riziką ir pagal 291 straipsnio 1 dalies a punktą kylančią bendrąją klaidingų sprendimų riziką;

b) pozicijoms, kurioms būdinga po vienerių metų didėjančios rizikos tendencija, nuolat atlieka vienerių metų trukmės atitinkamos pozicijos įvertinimo ir tos pačios pozicijos įvertinimo per visą jos laikymo laikotarpį palyginimą;

c) nuolat lygina pozicijų, iki kurių laikymo pabaigos liko mažiau nei vieneri metai, pakeitimo išlaidas (dabartinė pozicija) ir realizuotas pozicijas bei saugo duomenis, kurie leistų atlikti tokį palyginimą.

8. Įstaiga taiko vidaus procedūras, kad, prieš įtraukdama sandorį į užskaitos grupę, įsitikintų, jog sandoris vykdomas pagal teisinėmis priemonėmis užtikrintą susitarimą dėl užskaitos, atitinkantį 7 skirsnyje nustatytus reikalavimus.

9. Įstaiga, kuri pasinaudoja užtikrinimo priemone, kad sumažintų CCR, taiko vidaus procedūras, kad, prieš atsižvelgdama į užtikrinimo priemonės poveikį atliekant skaičiavimus, įsitikintų, jog užtikrinimo priemonė atitinka 4 skyriuje nustatytus teisinio tikrumo standartus.

▼B

10. EBI stebi įvairią šios srities praktiką ir pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį paskelbia šio straipsnio taikymo gaires.

293 straipsnis

Rizikos valdymo sistemai taikomi reikalavimai

1. Įstaiga laikosi šių reikalavimų:

a) atitinka trečios dalies IV antraštinės dalies 5 skyriuje nustatytus kokybinius reikalavimus;

b) reguliariai vykdo grįžtamąjį testavimą, lygindama taikant modelį gautus rizikos įverčius su realiais rizikos įverčiais ir spėjamus pokyčius, nustatytus remiantis statinėmis pozicijomis, su realiais įverčiais;

c) atlieka pradinį CCR pozicijų modelio ir jį taikant gautų rizikos įverčių patvirtinimą ir nuolatinę reguliarią jų peržiūrą. Patvirtinimas ir peržiūra turi būti su modelio kūrimu nesusiję procesai;

d) valdymo organas ir vyresnioji vadovybė dalyvauja rizikos kontrolės procese ir užtikrina, kad kredito ir sandorio šalies kredito rizikos kontrolei vykdyti būtų skiriama pakankamai išteklių. Šiuo atžvilgiu pagal 287 straipsnio 1 dalies a punktą įsteigto nepriklausomo rizikos kontrolės skyriaus kasdien rengiamas ataskaitas peržiūri atitinkamo lygio vadovybė, turinti pakankamus įgaliojimus sumažinti atskirų prekybinių operacijų vykdytojų pozicijas ir bendrąją įstaigos pozicijos riziką;

e) vidaus rizikos vertinimo modelis integruojamas į kasdienį įstaigos rizikos valdymo procesą;

f) rizikos vertinimo sistema taikoma kartu su vidaus sandorių ir pozicijų ribomis. Šiuo atžvilgiu pozicijų ribos su įstaigos rizikos vertinimo modeliu siejamos nuosekliai ir prekybinių operacijų vykdytojams, kreditų valdytojams ir vyresniajai vadovybei suprantamu būdu;

g) įstaiga užtikrina, kad jos rizikos valdymo sistema būtų tinkamai patvirtinta dokumentais. Visų pirma, ji taiko dokumentais patvirtintą vidaus politiką, kontrolės priemones ir procedūras, susijusias su rizikos vertinimo sistemos veikimu, ir tvarką, kuria užtikrinama, kad šios politikos būtų laikomasi;

h) atlikdama vidaus auditą įstaiga reguliariai atlieka nepriklausomą rizikos vertinimo sistemos patikrinimą. Per šį patikrinimą tikrinama verslu užsiimančių (operacijos vykdančių) skyrių ir nepriklausomo rizikos kontrolės skyriaus veikla. Viso rizikos valdymo proceso patikrinimas vykdomas reguliariai (ir ne rečiau nei kartą per metus) ir jo metu konkrečiai įvertinami bent visi 288 straipsnyje nurodyti aspektai;

▼B

i) nuolatinį sandorio šalių kredito rizikos modelio patvirtinimą, įskaitant grįžtamąjį testavimą, reguliariai atlieka atitinkamo lygio vadovybė, turinti pakankamus įgaliojimus nuspręsti, kokių veiksmų imtis, kad būtų pašalinti modelių trūkumai.

2. Kompetentingos institucijos atsižvelgia į tai, kiek įstaiga laikosi 1 dalies reikalavimų nustatydama alfa koeficiento dydį, kaip nurodyta 284 straipsnio 4 dalyje. Tik toms įstaigoms, kurios visiškai atitinka šiuos reikalavimus, leidžiama taikyti mažiausią dauginimo koeficientą.

3. Įstaiga savo CCR pozicijų modelio pradinio ir nuolatinio patvirtinimo ir taikant modelį gautų rizikos įverčių apskaičiavimo procesą įformina dokumentais taip išsamiai, kad trečioji šalis galėtų atitinkamai atkurti analizę ir rizikos įverčius. Šiuose dokumentuose nustatoma, kaip dažnai bus atliekama grįžtamojo testavimo analizė ir bet kuris kitas nuolatinis patvirtinimas, kaip atliekamas naudojamų duomenų srautų, portfelių ir analizės patvirtinimas.

4. Įstaiga apibrėžia kriterijus, kuriais remiantis turi būti vertinamas jos CCR pozicijų modelis ir kiti modeliai, kurie taip pat taikomi apskaičiuojant poziciją, ir taiko rašytinę politiką, kurioje aprašoma procedūra, pagal kurią nustatomi ir ištaisomi nepriimtini rezultatai.

5. Įstaiga apibrėžia, kaip, siekiant patvirtinti CCR pozicijų modelį ir jį taikant gautus rizikos įverčius, sudaromi tipiniai sandorio šalių portfeliai.

6. Atliekant CCR pozicijų modelio ir jį taikant gautų rizikos įverčių, kuriais remiantis nustatomas prognozuojamas pasiskirstymas, patvirtinimą atsižvelgiama į daugiau nei vieną prognozuojamo pasiskirstymo statistinį parametrą.

294 straipsnis

Patvirtinimo reikalavimai

1. Per pradinį ir nuolatinį savo CCR pozicijų modelio ir jo rizikos įverčių patvirtinimą įstaiga užtikrina, kad būtų tenkinami šie reikalavimai:

a) įstaiga atlieka grįžtamąjį testavimą naudodama ankstesnių laikotarpių duomenis apie rinkos rizikos veiksnių pokyčius prieš tai, kai kompetentingos institucijos suteikia leidimą pagal 283 straipsnio 1 dalį. Atliekant tą grįžtamąjį testavimą apsvarstomi keli atskiri prognozavimo laikotarpiai bent vieneriems metams, su įvairiomis pradžios datomis ir apimantys labai įvairias rinkos sąlygas;

b) 285 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytą metodą taikanti įstaiga reguliariai tvirtina savo modelį siekdama patikrinti, ar realizuotos dabartinės pozicijos atitinka prognozes visais garantinės įmokos laikotarpiais per vienerius metus. Jei kai kurių užskaitos grupės sandorių terminas yra trumpesnis kaip vieneri metai ir be šių sandorių užskaitos grupei būdingas didesnis jautrumas rizikos veiksniams, į tai atsižvelgiama per patvirtinimą;

▼B

c) įstaiga atlieka savo CCR pozicijų modelio veikimo, modelio atitinkamų rizikos įverčių ir rinkos rizikos veiksnių prognozių grįžtamąjį patikrinimą. Užtikrintų sandorių atveju prognozavimo laikotarpiai, į kuriuos atsižvelgiama, apima tipinius prekybos, kai naudojamos užtikrinimo priemonės arba garantinės įmokos, garantinės įmokos rizikos laikotarpius;

d) jei patvirtinant modelį paaiškėja, kad faktinė EPE yra nepakankamai įvertinta, įstaiga imasi reikiamų veiksmų, kad pašalintų modelio netikslumą;

e) įstaiga pradinio ir nuolatinio modelio patvirtinimo procese patikrina kainų nustatymo modelius, naudojamus CCR pozicijai apskaičiuoti pagal tam tikrą rinkos rizikos veiksnių būsimų sukrėtimų scenarijų. Pasirinkimo sandorių kainų nustatymo modeliu turi būti įvertinti šių sandorių vertės pokyčiai, atsižvelgiant į rinkos rizikos veiksnius;

f) CCR pozicijų modelis apima informaciją apie konkrečius sandorius, kuri yra būtina, kad būtų galima susumuoti pozicijas užskaitos grupės mastu. Įstaiga užtikrina, kad taikant modelį sandoriai būtų priskirti tinkamai užskaitos grupei;

g) CCR pozicijų modelis apima informaciją apie konkrečius sandorius, kad būtų galima įvertinti garantinės įmokos poveikį. Atsižvelgiama į dabartinį garantinės įmokos dydį ir dydį, kuris sandorio šalių bus naudojamas ateityje. Pagal tokį modelį atsižvelgiama į susitarimų dėl garantinės įmokos rūšį (vienašalis ar dvišalis), reikalavimų vykdyti įkaito vertės išlaikymo prievolę dažnį, garantinės įmokos rizikos laikotarpį, mažiausią įstaigai priimtiną ribą, iki kurios pozicija gali būti be garantinės įmokos, ir mažiausią pervedamą sumą. Pagal tokį modelį vertinamas pateiktos užtikrinimo priemonės rinkos vertės pokytis arba taikomos 4 skyriuje nustatytos taisyklės;

h) modelio patvirtinimo procesas apima statinį istorinį tipinių sandorio šalių portfelių grįžtamąjį testavimą. Įstaiga reguliariai atlieka keleto tipinių (faktiškų ar hipotetiškų) sandorio šalių portfelių grįžtamuosius testavimus. Tie tipiniai portfeliai pasirenkami remiantis jų jautrumu reikšmingiems įstaigos patiriamos rizikos veiksniams ir šių veiksnių deriniams;

i) įstaiga atlieka grįžtamąjį testavimą, kurio tikslas – patikrinti pagrindines CCR pozicijų modelio prielaidas ir atitinkamus rizikos įverčius, įskaitant pagal modelį nustatytą ryšį tarp to paties rizikos veiksnio pradinių terminų ir nustatytus ryšius tarp rizikos veiksnių;

j) CCR pozicijų modelių veikimas ir atitinkamų rizikos įverčių rezultatai vertinami pagal tinkamą grįžtamojo testavimo praktiką. Pagal grįžtamojo testavimo planą turi būti galima nustatyti nepatenkinamus EPE modelio rizikos įverčių rezultatus;

▼B

k) įstaiga patvirtina laikotarpiams taikomus CCR pozicijų modelius ir visus rizikos įverčius, atsižvelgdama į sandorių, dėl kurių pozicija apskaičiuojama taikant IMM pagal 283 straipsnį, terminus;

l) įstaiga nuolatinio modelio patvirtinimo procese reguliariai tikrina kainų nustatymo modelius, taikomus apskaičiuojant sandorio šalies poziciją, pagal tinkamus nepriklausomus lyginamuosius dydžius;

m) nuolatinis įstaigos CCR pozicijų modelio ir atitinkamų rizikos įverčių patvirtinimas apima nesenų rezultatų tinkamumo vertinimą;

n) įstaiga pradinio ir nuolatinio patvirtinimo procese vertina CCR pozicijų modelio parametrų atnaujinimo dažnį;

o) atliekant pradinį ir nuolatinį CCR pozicijų modelių patvirtinimą vertinama, ar pozicijų apskaičiavimai sandorio šalių lygmeniu ir užskaitos grupėse yra tinkami.

2. Kompetentingoms institucijoms leidus, užuot apskaičiavus α, padaugintą iš faktinės EPE, galima taikyti skaičiavimo metodą, kuris yra konservatyvesnis negu apskaičiuojant kiekvienos sandorio šalies reguliuojamos pozicijos vertę naudojamas metodas. Santykinio konservatyvumo lygis vertinamas prieš tai gavus kompetentingų institucijų sutikimą ir reguliariai atliekant EPE modelių priežiūrinį tikrinimą. Įstaiga reguliariai patvirtina taikomą konservatyvumo lygį. Atliekant nuolatinį modelio veikimo vertinimą įtraukiamos visos sandorio šalys, kurioms taikomas modelis.

3. Jeigu atliekant grįžtamąjį testavimą nustatoma, kad modelis nėra pakankamai tikslus, kompetentingos institucijos atšaukia leidimą taikyti tą modelį arba reikalauja imtis tinkamų priemonių siekiant užtikrinti, kad modelis būtų nedelsiant patobulintas.

7 Skirsnis

Sutartinė užskaita

295 straipsnis

Sutartinės užskaitos pripažinimas rizika mažinančia užskaita

Įstaigos mažinančiomis riziką sutartimis pagal 298 straipsnį gali laikyti tik toliau išvardytų rūšių sutartinės užskaitos sutartis, kai užskaitos sutartis yra pripažinta kompetentingų institucijų pagal 296 straipsnį ir įstaiga atitinka 297 straipsnyje nustatytus reikalavimus:

▼B

a) įstaigos ir kitos sandorio šalies dvišalės novacijos sutartys, pagal kurias priešpriešiniai reikalavimai ir įsipareigojimai automatiškai sujungiami taip, kad pagal šią sutartį viena grynoji reikalavimų ir įsipareigojimų suma fiksuojama kiekvieną kartą, kai yra taikoma novacija, ir taip sudaroma viena nauja šalims privaloma sutartis, pakeičianti visas ankstesnes sutartis ir visus šalių tarpusavio įsipareigojimus pagal tas sutartis;

b) kitos įstaigos ir jos sandorio šalies dvišalės užskaitos sutartys;

c) sutartinės abipusės produktų užskaitos susitarimai, kai patvirtinimą gavusios įstaigos taiko 6 skirsnyje nustatytą metodą sandoriams, kuriems tas metodas taikytinas. Kompetentingos institucijos praneša EBI patvirtintų sutartinės abipusės produktų užskaitos susitarimų sąrašą.

Skaičiuojant nuosavų lėšų reikalavimą, užskaitos sandoriai, kuriuose dalyvauja vienai grupei priklausantys atskiri juridiniai subjektai, nepripažįstami.

296 straipsnis

Sutartinės užskaitos sutarčių pripažinimas

1. Kompetentingos institucijos pripažįsta sutartinės užskaitos sutartį tik tuo atveju, kai tenkinamos 2 dalies ir, atitinkamais atvejais, 3 dalies sąlygos.

2. Visos sutartinės užskaitos sutartys, kuriomis remdamasi įstaiga nustato pozicijos vertę pagal šią dalį, turi tenkinti šias sąlygas:

a) įstaiga su kita sandorio šalimi yra sudariusi sutartinės užskaitos sutartį, kuria sukuriamas vienas visus įtrauktus sandorius apimantis teisinis įsipareigojimas, pagal kurį, jei sandorio šalis neįvykdo savo įsipareigojimų, įstaiga turėtų teisę gauti arba būtų įpareigota sumokėti tik grynąją įtrauktų atskirų sandorių teigiamų ir neigiamų verčių pagal rinkos kainą sumą;

b) įstaiga kompetentingoms institucijoms raštu pateikė pagrįstą teisinę nuomonę, kad užskaitos susitarimo teisinio užginčijimo atveju įstaigos reikalavimai ir įsipareigojimai neviršys a punkte nurodytų reikalavimų ir įsipareigojimų. Teisinė nuomonė pagrindžiama taikytina teise:

i) šalies, kurioje įsteigta sandorio šalis, įstatymais;

ii) jeigu tai susiję su įmonės filialu, esančiu kitoje šalyje nei ta, kurioje įmonė yra įsisteigusi – šalies, kurioje veikia filialas, įstatymais;

iii) šalies, kurios įstatymai reglamentuoja atskirus užskaitos susitarimo sandorius, įstatymais;

▼B

iv) šalies, kurios įstatymai reglamentuoja bet kokias sutartis arba susitarimus, būtinus sutartinei užskaitai vykdyti, įstatymais;

c) kiekvienos sandorio šalies kredito rizika susumuojama ir visuose sandoriuose su kiekviena sandorio šalimi sudaro vieną bendrą teisiškai galiojančią poziciją. Į šią visumą atsižvelgiama nustatant kredito limitą ir vidaus kapitalą;

d) sutartyje negali būti sąlygos, pagal kurią, jei kuri nors sandorio šalis neįvykdytų įsipareigojimų, įsipareigojimus vykdanti sandorio šalis galėtų mokėti tik dalį sumos arba visai nemokėti įsipareigojimų nevykdančiai šaliai, net jei įsipareigojimų nevykdanti šalis yra pirminis kreditorius (t. y. atsisakymo sąlyga).

Jei kurios nors kompetentingos institucijos nėra įsitikinusios, kad sutartinė užskaita pagal kiekvienos iš b punkte nurodytų šalių teisę yra teisiškai galiojanti ir vykdytina, sutartinės užskaitos sutartis nė vienos iš sandorio šalių atžvilgiu nepripažįstama riziką mažinančia. Kompetentingos institucijos viena kitą atitinkamai informuoja.

3. Teisinės nuomonės, nurodytos b punkte, gali būti parengtos remiantis sutartinės užskaitos rūšimis. Sutartinės abipusės produkto užskaitos susitarimai turi atitikti šias papildomas sąlygas:

a) 2 dalies a punkte nurodyta grynoji suma yra kiekvieno įtraukto atskiro dvišalio pagrindinio susitarimo teigiamų bei neigiamų uždarųjų pozicijų verčių ir atskirų sandorių teigiamų bei neigiamų rinkos verčių grynoji suma (produktų grynoji suma);

b) 2 dalies b punkte nurodytose teisinėse nuomonėse nagrinėjamas viso sutartinės abipusės produkto užskaitos susitarimo galiojimas ir įgyvendinimo galimybės vadovaujantis jame nurodytomis sąlygomis bei užskaitos sutarčių poveikis bet kurio įtraukto atskiro dvišalio pagrindinio susitarimo reikšmingoms nuostatoms.

297 straipsnis

Įstaigų prievolės

1. Įstaiga nustato ir taiko procedūras, skirtas užtikrinti, kad jos sutartinės užskaitos teisinis galiojimas ir įvykdomumas būtų peržiūrimi pasikeitus atitinkamų 296 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytų šalių įstatymams.

2. Įstaiga savo bylose saugo visus reikiamus su sutartine užskaita susijusius dokumentus.

3. Įstaiga įtraukia užskaitos poveikį apskaičiuodama kiekvienos sandorio šalies bendrą kredito rizikos poziciją ir tvarko savo CCR sistemą remdamasi tokiu apskaičiuojant įtrauktu poveikiu.

▼B

4. Sutartinės abipusės produkto užskaitos susitarimų, nurodytų 295 straipsnyje, atveju įstaiga taiko procedūras pagal 296 straipsnio 2 dalies c punktą siekdama įsitikinti, kad dėl kiekvieno sandorio, kuris turi būti priskiriamas užskaitos grupei, yra pareikšta teisinė nuomonė, kaip nurodyta 296 straipsnio 2 dalies b punkte.

Atsižvelgdama į sutartinės abipusės produkto užskaitos susitarimą, įstaiga ir toliau laikosi reikalavimų dėl abipusės užskaitos pripažinimo ir 4 skyriaus reikalavimų dėl kredito rizikos sumažinimo pripažinimo, kai tinka, taikydama šiuos reikalavimus kiekvienam įtrauktam atskiram abipusiam pagrindiniam susitarimui ir sandoriui.

298 straipsnis

Užskaitos pripažinimo riziką mažinančia užskaita poveikis

1. Sutartinės užskaitos sutartims taikomos šios nuostatos:

a) užskaita 5 ir 6 skirsnių tikslais pripažįstama, kaip nurodyta tuose skirsniuose;

b) novacijos sutarčių atveju vietoj susijusių bendrųjų sumų galima įvertinti atskiras grynąsias sumas, nustatytas tokiomis sutartimis.

Taikydamos 3 skirsnį įstaigos gali atsižvelgti į novacijos sutartį nustatydamos:

i) dabartines pakeitimo išlaidas, nurodytas 274 straipsnio 1 dalyje;

ii) tariamąsias pagrindines sumas arba pagrindines vertes, nurodytas 274 straipsnio 2 dalyje.

Taikydamos 4 skirsnį įstaigos, nustatydamos tariamąją sumą, nurodytą 275 straipsnio 1 dalyje, gali atsižvelgti į novacijos sutartį apskaičiuodamos tariamąją pagrindinę sumą. Tokiais atvejais įstaigos taiko 3 lentelėje nustatytus procentinius dydžius;

c) kitų užskaitos sutarčių atvejais įstaigos taiko 3 skirsnį šia tvarka:

i) sandorių, įtrauktų į užskaitos sutartį, dabartinės pakeitimo išlaidos, nurodytos 274 straipsnio 1 dalyje, apskaičiuojamos atsižvelgiant į konkrečias grynąsias hipotetines pakeitimo išlaidas pagal sutarties sąlygas; jeigu atlikus užskaitą atsiranda įstaigos, apskaičiuojančios grynąsias pakeitimo išlaidas, grynasis įsipareigojimas, dabartinės pakeitimo išlaidos prilyginamos 0;

ii) visų į užskaitos sutartį įtrauktų sandorių galimos būsimos kredito pozicijos, nurodytos 274 straipsnio ***2*** dalyje, dydis sumažinamas pagal šią formulę:

▼B

$$PCE_{red} = 0.4 \cdot PCE_{gross} + 0.6 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$$

čia:

PCE_{red} = sumažintas galimos būsimos kredito rizikos dydis visiems su tam tikra sandorio šalimi sudarytiems sandoriams, įtrauktiems į teisiškai galiojančią dvišalę užskaitos sutartį;

PCE_{gross} = visų su tam tikra sandorio šalimi sudarytų sandorių, įtrauktų į teisiškai galiojančią dvišalę užskaitos sutartį, dydžių, apskaičiuojamų dauginant jų tariamąsias pagrindines sumas iš 1 lentelėje nurodytų procentinių dydžių, galimos būsimos kredito pozicijos suma;

NGR = grynosios ir bendrosios sumos santykis, apskaičiuojamas kaip dalmuo, kurį sudaro visų į teisiškai galiojančią dvišalę užskaitos sutartį, sudarytą su tam tikra sandorio šalimi, įtrauktų sandorių grynosios pakeitimo išlaidos (skaitiklis) ir visų į teisiškai galiojančią dvišalę užskaitos sutartį, sudarytą su šia sandorio šalimi, įtrauktų sandorių bendrosios pakeitimo išlaidos (vardiklis).

2. Galimą būsimą kredito riziką apskaičiuodamos pagal 1 dalyje nurodytą formulę, įstaigos identiškus sandorius, įtrauktus į užskaitos sutartį, gali laikyti vienu sandoriu, kurio tariamoji pagrindinė suma atitinka grynąsias pajamas.

Taikydamos 275 straipsnio 1 dalį, įstaigos identiškus sandorius, įtrauktus į užskaitos sutartį, gali laikyti vienu sandoriu, kurio tariamoji pagrindinė suma atitinka grynąsias pajamas, ir tariamąsias pagrindines sumas turi padauginti iš 3 lentelėje pateiktų procentinių dydžių.

Šios dalies tikslais identiški sandoriai yra užsienio valiutos išankstiniai sandoriai arba panašūs sandoriai, kurių tariamoji pagrindinė suma atitinka pinigų srautus, jei tokių srautų terminas sueina tą pačią lėšų įskaitymo dieną ir jeigu jų valiuta visiškai sutampa.

3. Visiems kitiems į užskaitos sutartį įtrauktiems sandoriams taikomi procentiniai dydžiai gali būti sumažinti taip, kaip nurodyta 6 lentelėje:

6 lentelė

Pradinis terminas	Palūkanų normos sandoriai	Užsienio valiutos sandoriai
1 metai arba trumpesnis	0,35 %	1,50 %
Ilgesnis kaip 1 metai, bet ne ilgesnis kaip 2 metai	0,75 %	3,75 %
Pridedama už kiekvienus papildomus metus	0,75 %	2,25 %

▼B

4. Palūkanų normos sandorių atveju įstaigos, kompetentingoms institucijoms sutikus, gali taikyti pradinį terminą arba likusį terminą.

8 Skirsnis

Prekybos knygos straipsniai

299 straipsnis

Prekybos knygos straipsniai

1. Taikant šį straipsnį II priede pateikiama nuoroda į kredito rizikos perleidimo išvestines finansines priemones, kaip nurodyta Direktyvos 2004/39/EB I priedo C skirsnio 8 punkte.

2. Apskaičiuodamos prekybos knygos straipsnių sandorio šalies rizikos pagal riziką įvertintų pozicijų sumas įstaigos laikosi šių principų:

a) apsikeitimo grąžomis sandorių kredito išvestinių finansinių priemonių ir kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorių kredito išvestinių priemonių atveju, siekiant apskaičiuoti galimos būsimos kredito rizikos dydį pagal 3 skirsnyje nustatytą metodą, priemonės tariamoji suma dauginama iš šių procentinių dydžių:

   i) kai išvestinės finansinės priemonės pagrindinė pozicija yra tokia, kad trečios dalies IV antraštinės dalies 2 skyriaus tikslais ji būtų laikoma reikalavimus atitinkančia pozicija, jei dėl jos įstaigai grėstų tiesioginė rizika – 5 %;

   ii) kai išvestinės finansinės priemonės pagrindinė pozicija yra tokia, kad trečios dalies IV antraštinės dalies 2 skyriaus tikslais ji nebūtų laikoma reikalavimus atitinkančia pozicija, jei dėl jos įstaigai grėstų tiesioginė rizika – 10 %.

   Tuo atveju, jei įstaigos pagrindinė pozicija, atsiradusi dėl kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorio, yra ilgoji pozicija, leidžiama naudoti 0 % koeficientą skaičiuojant galimą būsimą kredito riziką, išskyrus atvejus, kai kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandoris buvo sudarytas dėl subjekto, kurio pagrindinė pozicija, susijusi su apsikeitimo sandoriu, yra trumpoji pozicija, nemokumo net ir tada, jei įsipareigojimai buvo įvykdyti.

   Kai kredito išvestinė finansinė priemonė apsaugo „n-tąjį iki įsipareigojimo neįvykdymo“ įsipareigojimą tarp kelių pagrindinių pozicijų, įstaiga nustato, kurį iš pirmoje pastraipoje nurodytų procentinių dydžių taikyti, remdamasi pozicija, kurios n-toji kredito kokybė yra mažiausia ir kuri, jei įstaiga ją prisiimtų, trečios dalies IV antraštinės dalies 2 skyriaus tikslais būtų laikoma reikalavimus atitinkančia pozicija;

b) įstaigos netaiko paprastojo finansinės užtikrinimo priemonės metodo, nustatyto 222 straipsnyje, finansinės užtikrinimo priemonės poveikiui pripažinti;

▼B

c) atpirkimo sandorių ir vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimo ar skolinimosi sandorių, įtrauktų į prekybos knygą, atveju įstaigos gali pripažinti reikalavimus atitinkančiomis užtikrinimo priemonėmis visas finansines priemones ir biržos prekes, kurios gali būti įtrauktos į prekybos knygą;

d) kai pozicijos yra susijusios su ne biržos išvestinėmis finansinėmis priemonėmis, įtrauktomis į prekybos knygą, įstaigos gali pripažinti biržos prekes, kurios gali būti įtrauktos į prekybos knygą, reikalavimus atitinkančia užtikrinimo priemone;

e) kintamumo koregavimams apskaičiuoti, kai tokios finansinės priemonės arba biržos prekės, nelaikomos atitinkančiomis reikalavimus pagal 4 skyrių, yra skolinamos arba pasiskolinamos, parduodamos arba perkamos, pateikiamos arba gaunamos kaip užtikrinimo priemonė arba kitu būdu pagal tokį sandorį, o įstaiga taiko priežiūrinių kintamumo koregavimų metodą pagal 4 skyriaus 3 skirsnį, įstaigos vertina tokias priemones ir biržos prekes taip pat kaip nuosavybės vertybinius popierius, neįtrauktus į pagrindinį indeksą, bet įtrauktus į pripažintos biržos sąrašus;

f) kai įstaiga finansinėms priemonėms arba biržos prekėms, nelaikomoms atitinkančiomis reikalavimus pagal 4 skyrių, taiko savų kintamumo koregavimo įverčių metodą pagal 4 skyriaus 3 skirsnį, ji apskaičiuoja kiekvieno atskiro straipsnio kintamumo koregavimus. Kai įstaiga yra gavusi patvirtinimą 4 skyriuje apibrėžtam vidaus modelių metodui taikyti, ji taip pat gali taikyti šį metodą prekybos knygos straipsniams;

g) pripažindamos pagrindinius užskaitos sandorius, apimančius atpirkimo sandorius, vertybinių popierių ar biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandorius arba kitus kapitalo rinkos veikiamus sandorius, įstaigos pripažįsta prekybos knygos ir ne prekybos knygos pozicijų užskaitą tik tais atvejais, kai užskaitos sandoriai atitinka šias sąlygas:

   i) visi sandoriai kiekvieną dieną vertinami rinkos kainomis;

   ii) visi pagal minėtus sandorius pasiskolinti, pirkti ar gauti vienetai gali būti pripažįstami reikalavimus pagal 4 skyrių atitinkančiomis finansinėmis užtikrinimo priemonėmis netaikant šios dalies c–f punktų;

h) jeigu į prekybos knygą įtraukta kredito išvestinė finansinė priemonė yra vidaus apsidraudimo pozicijos dalis, o kredito užtikrinimas pripažįstamas pagal šį reglamentą vadovaujantis 204 straipsniu, įstaigos taiko vieną iš šių metodų:

   i) vertina ją taip, tarsi nebūtų sandorio šalies rizikos, susijusios su tos kredito išvestinės finansinės priemonės pozicija;

   ii) apskaičiuodamos nuosavų lėšų reikalavimą sandorio šalies kredito rizikai padengti, nuosekliai įtraukia visas prekybos knygos kredito išvestines finansines priemones, įeinančias į vidaus apsidraudimo pozicijas arba perkamas kaip užtikrinimo priemonės CCR pozicijoms, kai kredito užtikrinimas pripažįstamas atitinkančiu reikalavimus pagal 4 skyrių.

▼B

9 Skirsnis

Nuosavų lėšų reikalavimas pagrindinės sandorio šalies pozicijoms

300 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame skirsnyje vartojamų terminų apibrėžtys:

1) neliečiamas bankroto atveju – toks kliento turtas, kurio pagal galiojančius susitarimus pagrindinės sandorio šalies arba tarpuskaitos nario nemokumo atveju atitinkamai tos pagrindinės sandorio šalies arba tarpuskaitos nario kreditoriai gauti negalėtų, arba turtas, kurio tarpuskaitos narys negalės gauti, kad padengtų nuostolius, kurių patyrė dėl kliento ar klientų, išskyrus tą turtą pateikusius klientus, įsipareigojimų nevykdymo;

2) su pagrindine sandorio šalimi susijęs sandoris – 301 straipsnio 1 dalyje nurodyta kliento ir tarpuskaitos nario sutartis arba sandoris, tiesiogiai susiję su toje dalyje nurodyta to tarpuskaitos nario ir pagrindinės sandorio šalies sutartimi arba sandoriu;

3) tarpuskaitos narys – tarpuskaitos narys, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnio 14 punkte;

4) klientas – klientas, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnio 15 punkte, arba įmonė, kuri su tarpuskaitos nariu nustatė netiesiogines tarpuskaitos priemones pagal to reglamento 4 straipsnio 3 dalį.

301 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis skirsnis taikomas šioms sutartims ir sandoriams, pagal kuriuos dar neatsiskaityta su pagrindine sandorio šalimi:

a) II priede išvardytoms sutartims ir kredito išvestinėms finansinėms priemonėms;

b) atpirkimo sandoriams;

c) vertybinių popierių ar biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandoriams;

d) ilgalaikiams atsiskaitymo sandoriams;

e) garantinės įmokos skolinimo sandoriams.

2. Įstaigos gali pasirinkti, ar taikyti vieną iš toliau nurodytų dviejų tvarkų 1 dalyje išvardytoms sutartims ir sandoriams, pagal kuriuos neatsiskaityta su reikalavimus atitinkančia pagrindine sandorio šalimi:

a) prekybos pozicijų ir įmokų į įsipareigojimų neįvykdymo fondą pozicijų, nustatytų atitinkamai 306 straipsnyje, išskyrus to straipsnio 1 dalies b punkte nustatytą vertinimą, ir 307 straipsnyje, vertinimas;

▼B

b) 310 straipsnyje nustatyta tvarka.

3. Įstaigos atitinkamai taiko 306 straipsnyje, išskyrus to straipsnio 1 dalies a punkte nustatytą vertinimą, ir 309 straipsnyje nustatytą vertinimą šio straipsnio 1 dalyje išvardytoms sutartims ir sandoriams, pagal kuriuos neatsiskaityta su reikalavimus neatitinkančia pagrindine sandorio šalimi.

302 straipsnis

Pagrindinių sandorio šalių pozicijų stebėsena

1. Įstaigos stebi visas turimas pagrindinių sandorio šalių pozicijas ir nustato procedūras, kuriomis vadovaujantis informacija apie šias pozicijas reguliariai teikiama vyresniajai vadovybei bei atitinkamam valdymo organo komitetui ar komitetams.

2. Įstaigos, pasitelkdamos atitinkamą scenarijaus analizę ir testavimą nepalankiausiomis sąlygomis, įvertina, ar nuosavų lėšų, turimų pagrindinės sandorio šalies pozicijoms padengti, įskaitant galimas būsimas kredito pozicijas, įmokų į įsipareigojimų neįvykdymo fondą pozicijas ir, kai įstaiga veikia kaip tarpuskaitos narys, pagal sutartines priemones, kaip nustatyta 304 straipsnyje, susidariusias pozicijas, lygis yra tinkamai susietas su toms pozicijoms būdinga rizika.

303 straipsnis

Tarpuskaitos narių turimų pagrindinių sandorio šalių pozicijų vertinimas

1. Kai įstaiga atlieka tarpuskaitos nario vaidmenį savoms reikmėms arba kaip kliento ir pagrindinės sandorio šalies finansinė tarpininkė, ji apskaičiuoja nuosavų lėšų reikalavimą turimoms pagrindinės sandorio šalies pozicijoms pagal 301 straipsnio 2 ir 3 dalis.

▼C2

_____

▼B

304 straipsnis

Kliringo narių turimų klientų pozicijų vertinimas

1. Kai įstaiga atlieka kliringo nario vaidmenį ir dėl to veikia kaip kliento ir pagrindinės sandorio šalies finansinė tarpininkė, ji apskaičiuoja nuosavų lėšų reikalavimą savo su pagrindine sandorio šalimi susijusiems sandoriams, sudarytiems su klientu, pagal šio skyriaus 1–8 skirsnius ir trečios dalies VI antraštinę dalį, jei taikytina.

2. Kai tarpuskaitos nario vaidmenį atliekanti įstaiga sudaro sutartimi įformintą susitarimą su kito tarpuskaitos nario klientu, kuriuo pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 48 straipsnio 5 ir 6 dalis sudaromos palankesnės sąlygos šio reglamento 305 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytam pozicijų ir užtikrinimo priemonės perleidimui tam klientui, ir dėl to sutartimi įforminto susitarimo atsiranda tos įstaigos neapibrėžtasis įsipareigojimas, ta įstaiga tam sąlyginiam įsipareigojimui gali pritaikyti nulinę pozicijos vertę.

▼B

3. Tarpuskaitos nario vaidmenį atliekanti įstaiga gali taikyti trumpesnį garantinės įmokos rizikos laikotarpį, apskaičiuodama nuosavų lėšų reikalavimą turimoms kliento pozicijoms pagal vidaus modelio metodą. Įstaigos taikomas garantinės įmokos rizikos laikotarpis negali būti trumpesnis nei penkios dienos.

4. Tarpuskaitos nario vaidmenį atliekanti įstaiga gali savo pozicijos vertę, esant įsipareigojimų neįvykdymui, padauginti iš skaliaro, apskaičiuodama nuosavų lėšų reikalavimą turimoms kliento pozicijoms pagal rinkos vertės metodą, standartizuotą metodą arba pradinės rizikos metodą. Įstaigos gali taikyti šiuos skaliarus:

a) penkių dienų garantinės įmokos rizikos laikotarpio atveju – 0,71;

b) šešių dienų garantinės įmokos rizikos laikotarpio atveju – 0,77;

c) septynių dienų garantinės įmokos rizikos laikotarpio atveju – 0,84;

d) aštuonių dienų garantinės įmokos rizikos laikotarpio atveju – 0,89;

e) devynių dienų garantinės įmokos rizikos laikotarpio atveju – 0,95;

f) dešimties dienų ar ilgesnio garantinės įmokos rizikos laikotarpio atveju – 1.

5. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose tiksliai nurodo garantinės įmokos rizikos laikotarpius, kuriuos įstaigos gali taikyti 3 ir 4 dalių tikslais.

Rengdama tuos techninių reguliavimo standartų projektus, EBI taiko šiuos principus:

a) ji apibrėžia garantinės įmokos rizikos laikotarpį kiekvienos rūšies sutartims ir sandoriams, išvardytiems 301 straipsnio 1 dalyje;

b) pagal a punktą apibrėžtini garantinės įmokos rizikos laikotarpiai turi atspindėti tame punkte nurodytų sutarčių ir sandorių užbaigimo laikotarpį.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. birželio 30 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

305 straipsnis

Klientų pozicijų vertinimas

1. Kai įstaiga yra klientė, ji apskaičiuoja nuosavų lėšų reikalavimą savo su pagrindine sandorio šalimi susijusiems sandoriams, sudarytiems su tarpuskaitos nariu, pagal šio skyriaus 1–8 skirsnius ir trečios dalies VI antraštinę dalį, jei taikytina.

▼B

2. Nedarant poveikio 1 dalyje nurodytam metodui, įstaiga, kuri yra klientė, gali apskaičiuoti nuosavų lėšų reikalavimą savo su pagrindine sandorio šalimi susijusių sandorių, sudarytų su tarpuskaitos nariu, prekybos pozicijoms pagal 306 straipsnį, jei tenkinamos visos šios sąlygos:

a) su tais sandoriais susijusios tos įstaigos pozicijos ir turtas yra ir tarpuskaitos nario, ir pagrindinės sandorio šalies lygmeniu atriboti ir atskirti nuo tarpuskaitos nario ir kitų to tarpuskaitos nario klientų pozicijų bei turto, ir dėl šio atribojimo ir atskyrimo šios pozicijos bei turtas yra neliečiami bankroto atveju, jei tarpuskaitos narys arba vienas ar keli kiti jo klientai neįvykdytų įsipareigojimų arba taptų nemokūs;

b) įstatymais ir kitais teisės aktais, taisyklėmis bei sutarčių nuostatomis, kurie yra taikomi tai įstaigai arba pagrindinei sandorio šaliai arba kurių ta įstaiga ar pagrindinė sandorio šalis privalo laikytis, sudaromos palankesnės sąlygos tam, kad pirminio tarpuskaitos nario įsipareigojimų neįvykdymo arba nemokumo atveju su tomis sutartimis ir sandoriais susijusios kliento pozicijos bei atitinkama užtikrinimo priemonė būtų perleidžiamos kitam tarpuskaitos nariui per taikytiną garantinės įmokos rizikos laikotarpį. Tokiomis aplinkybėmis kliento pozicijos ir užtikrinimo priemonė perleidžiamos rinkos verte, išskyrus atvejus, kai klientas paprašo uždaryti poziciją rinkos verte;

c) įstaiga turi nepriklausomą, rašytinę ir pagrįstą teisinę nuomonę, kurioje daroma išvada, kad teisinio užginčijimo atveju atitinkami teismai ir administracinės institucijos nustatytų, kad klientas nepatirtų nuostolių dėl jo tarpuskaitos nario ar jo tarpuskaitos nario klientų nemokumo pagal jurisdikcijos, kuriai priklauso įstaiga, jos tarpuskaitos narys ir pagrindinė sandorio šalis, įstatymus, teisę, reglamentuojančią sandorius ir sutartis, kurių tarpuskaitą įstaiga atlieka per pagrindinę sandorio šalį, teisę, reglamentuojančią užtikrinimo priemonę, ir teisę, reglamentuojančią sutartis ar susitarimus, kurie yra būtini siekiant įvykdyti b punkte nurodytą sąlygą;

d) pagrindinė sandorio šalis yra reikalavimus atitinkanti pagrindinė sandorio šalis.

3. Nedarant poveikio 2 dalyje nurodytoms sąlygoms, kai įstaiga, kuri yra klientė, nėra apsaugota nuo nuostolių tuo atveju, jei tarpuskaitos narys ir kitas tarpuskaitos nario klientas bendrai neįvykdo įsipareigojimų, tačiau visos kitos 2 dalyje nustatytos sąlygos yra įvykdytos, klientas gali apskaičiuoti nuosavų lėšų reikalavimą savo su pagrindine sandorio šalimi susijusių sandorių, sudarytų su tarpuskaitos nariu, prekybos pozicijoms pagal 306 straipsnį, vietoj to straipsnio 1 dalies a punkte nurodyto 2 % rizikos koeficiento taikydamas 4 % rizikos koeficientą.

4. Kai įstaiga, kuri yra klientė, pradeda naudotis pagrindinės sandorio šalies paslaugomis, teikiamomis pagal netiesiogines tarpuskaitos priemones pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 4 straipsnio 3 dalį, ta įstaiga 2 arba 3 dalyje nustatytą tvarką gali taikyti tik tuo atveju, jeigu kiekvienoje dalyje nustatytos sąlygos yra įvykdytos visuose tarpininkų grandies lygiuose.

▼B

306 straipsnis

Nuosavų lėšų reikalavimas prekybos pozicijoms

1. Įstaiga taiko tokią tvarką savo prekybos pozicijoms su pagrindinėmis sandorio šalimis:

a) ji visų savo prekybos pozicijų su reikalavimus atitinkančiomis pagrindinėmis sandorio šalimis vertėms taiko 2 % rizikos koeficientą;

b) ji taiko rizikos koeficientą, naudojamą kredito rizikai taikomo standartizuoto metodo atveju, kaip išdėstyta 107 straipsnio 2dalies b punkte, visoms savo prekybos pozicijoms su reikalavimų neatitinkančiomis pagrindinėmis sandorio šalimis;

c) kai įstaiga atlieka finansinio tarpininko tarp kliento ir pagrindinės sandorio šalies vaidmenį, o su pagrindine sandorio šalimi susijusio sandorio sąlygose nustatyta, kad įstaiga neprivalo atlyginti klientui nuostolių, patirtų dėl pasikeitusios to sandorio vertės pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo atveju, su pagrindine sandorio šalimi sudaryto sandorio, kuris atitinka tą su pagrindine sandorio šalimi susijusį sandorį, pozicijos vertė yra lygi nuliui.

2. Nepaisant 1 dalies, kai užtikrinamasis turtas, pateikiamas pagrindinei sandorio šaliai arba tarpuskaitos nariui, yra neliečiamas bankroto atveju, jei pagrindinė sandorio šalis, tarpuskaitos narys arba vienas ar keli to tarpuskaitos nario kiti klientai taptų nemokūs, įstaiga to turto sandorio šalies kredito rizikos pozicijoms gali priskirti nulinę pozicijos vertę.

3. Įstaiga apskaičiuoja savo pagrindinės sandorio šalies prekybos pozicijų vertes pagal taikytinus šio skyriaus 1–8 skirsnius.

4. Įstaiga 92 straipsnio 3 dalies tikslais apskaičiuoja savo pagrindinių sandorio šalių pagal riziką įvertintų prekybos pozicijų sumas kaip savo pagrindinių sandorio šalių prekybos pozicijų verčių sumą, apskaičiuotą pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalis ir padaugintą iš rizikos koeficiento, nustatyto pagal šio straipsnio 1 dalį.

307 straipsnis

Nuosavų lėšų reikalavimas iš anksto finansuojamoms įmokoms į pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondą

Įstaiga, atliekanti tarpuskaitos nario vaidmenį, savo pozicijoms, atsirandančioms dėl jos įmokų į pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondą, taiko šią tvarką:

a) ji apskaičiuoja nuosavų lėšų reikalavimą savo iš anksto finansuojamoms įmokoms į reikalavimus atitinkančios pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondą taikydama 308 straipsnyje nustatytą metodą;

b) ji apskaičiuoja nuosavų lėšų reikalavimą savo iš anksto finansuojamoms įmokoms į reikalavimų neatitinkančios pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondą taikydama 309 straipsnyje nustatytą metodą.

▼B

308 straipsnis

Nuosavų lėšų reikalavimas iš anksto finansuojamoms įmokoms į reikalavimus atitinkančios pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondą

1. Įstaigos iš anksto finansuojamos įmokos į reikalavimus atitinkančios pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondą (DFi) pozicijos vertė yra sumokėta suma arba tos įstaigos pateikto turto rinkos vertė, atėmus tos įmokos sumą, kurią reikalavimus atitinkanti pagrindinė sandorio šalis jau panaudojo savo nuostoliams padengti, kai vienas ar keli jos tarpuskaitos nariai neįvykdė įsipareigojimų.

2. Įstaiga apskaičiuoja nuosavų lėšų reikalavimą (Ki) savo iš anksto finansuojamos įmokos (DFi) pozicijai padengti taip:

$$K_i = \left(1 + \beta \cdot \frac{N}{N-2}\right) \cdot \frac{DF_i}{DF_{CM}} \cdot K_{CM}$$

čia:

β = koncentracijos koeficientas, apie kurį įstaigai praneša pagrindinė sandorio šalis;

N = tarpuskaitos narių skaičius, apie kurį įstaigai praneša pagrindinė sandorio šalis;

DF_{CM} = visų pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos narių iš anksto finansuojamų įmokų $(\sum_i DF_i)$ suma, apie kurią įstaigai praneša pagrindinė sandorio šalisįstaigai praneša pagrindinė sandorio šalis;

K_{CM} = visų pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos narių nuosavų lėšų reikalavimo suma, apskaičiuota pagal 3 dalyje nustatytą formulę $(\sum_i K_i)$.

3. Įstaiga apskaičiuoja K_{CM} taip:

a) kai KCCP ≤ DFCCP, įstaiga taiko šią formulę:

$$K_{CM} = c_1 \cdot DF^*_{CM};$$

b) kai DFCCP < KCCP ≤ DF*, įstaiga taiko šią formulę:

$$K_{CM} = c_2 \cdot (K_{CCP} - DF_{CCP}) + c_1 \cdot (DF^* - K_{CCP});$$

c) kai DF* < KCCP, įstaiga taiko šią formulę:

$$K_{CM} = c_2 \cdot \mu \cdot (K_{CCP} - DF^*) + c_2 \cdot DF^*_{CM}$$

▼B

čia:

DF_{CCP} = iš anksto finansuojami pagrindinės sandorio šalies finansiniai ištekliai, apie kuriuos įstaigai praneša pagrindinė sandorio šalis;

K_{CCP} = pagrindinės sandorio šalies hipotetinis kapitalas, apie kurį įstaigai praneša pagrindinė sandorio šalis;

DF* = $DF_{CCP} + DF^{*}_{CM}$;

DF^{*}_{CM} = $DF_{CM} - 2 \cdot \overline{DF_i}$;

$\overline{DF_i}$; = iš anksto finansuojamų įmokų vidurkis, $\frac{1}{N} \cdot DF_{CM}$, apie kurį įstaigai praneša pagrindinė sandorio šalis;

c_1 = kapitalo koeficientas, lygus $\max \left\{ \frac{1.6\ \%}{\left(\frac{DF^{*}}{K_{CCP}}\right)^{0.3}},\ 0.16\% \right\}$

c_2 = kapitalo koeficientas, lygus 100 %;

μ = 1,2.

4. 92 straipsnio 3 dalies tikslais įstaiga apskaičiuoja pozicijų, atsiradusių dėl įstaigos iš anksto finansuojamos įmokos, pagal riziką įvertintų pozicijų sumas kaip nuosavų lėšų reikalavimą (K_i), nustatomą pagal 2 dalį, padauginus iš 12,5.

5. Kai K_{CCP} suma yra lygi nuliui, įstaigos, atlikdamos 3 dalyje nustatytą skaičiavimą, c1 priskiria 0,16 % vertę.

309 straipsnis

Nuosavų lėšų reikalavimas iš anksto finansuojamoms įmokoms į reikalavimų neatitinkančios pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondą ir nefinansuojamoms įmokoms reikalavimų neatitinkančiai pagrindinei sandorio šaliai

▼C2

1. Įstaiga taiko toliau nurodytą formulę, siekdama apskaičiuoti nuosavų lėšų reikalavimą (K_i) pozicijoms, atsiradusioms dėl jos iš anksto finansuojamų įmokų į reikalavimų neatitinkančios pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondą (DF_i) ir dėl nefinansuojamų įmokų (UC_i) tokiai pagrindinei sandorio šaliai:

$$K_i = c_2 \cdot \mu \cdot (DF_i + UC_i)$$

kai c_2 ir μ yra apibrėžti 308 straipsnio 3 dalyje.

▼B

2. Taikant 1 dalį nefinansuojamos įmokos yra įmokos, kurias įstaiga, atliekanti tarpuskaitos nario vaidmenį, sutartyje įsipareigojo suteikti pagrindinei sandorio šaliai po to, kai pagrindinė sandorio šalis išnaudoja savo įsipareigojimų neįvykdymo fondo lėšas nuostoliams, kuriuos ji patyrė, vienam arba keliems savo tarpuskaitos nariams neįvykdžius įsipareigojimų, padengti.

3. 92 straipsnio 3 dalies tikslais įstaiga apskaičiuoja pozicijų, atsiradusių dėl įstaigos iš anksto finansuojamos įmokos, pagal riziką įvertintų pozicijų sumas kaip nuosavų lėšų reikalavimą (K_i), nustatytą pagal 1 dalį, padauginus iš 12,5.

310 straipsnis

Alternatyvus nuosavų lėšų reikalavimo reikalavimus atitinkančios pagrindinės sandorio šalies pozicijoms apskaičiavimo būdas

Įstaiga taiko toliau nurodytą formulę, siekdama apskaičiuoti nuosavų lėšų reikalavimą (K_i) pozicijoms, atsiradusioms dėl jos prekybos pozicijų ir jos turimų klientų prekybos pozicijų (TE_i), ir iš anksto finansuojamų įmokų (DF_i) į reikalavimus atitinkančios pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondą:

$$K_i = 8\% \cdot min[2\% \cdot TE_i + 1\,250\% \cdot DF_i; 20\% \cdot TE_i]$$

311 straipsnis

Nuosavų lėšų reikalavimas pagrindinių sandorio šalių, kurios nebetenkina tam tikrų sąlygų, pozicijoms

1. Įstaiga taiko šiame straipsnyje nustatytą tvarką, jei įvykdomos viena ar abi toliau išdėstytos sąlygos:

a) įstaiga gavo pagrindinės sandorio šalies pranešimą, reikalaujamą pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 50b straipsnio j punkto ii papunktį, kad pagrindinė sandorio šalis liovėsi skaičiuoti K_{CCP};

b) įstaiga sužinojo, kad pagrindinė sandorio šalis nebetenkins atitinkamai veiklos leidimo arba pripažinimo sąlygų, kai apie tai viešai paskelbia arba praneša įstaigos naudojamos pagrindinės sandorio šalies kompetentinga institucija arba pati pagrindinė sandorio šalis.

2. Kai įvykdyta tik 1 dalies a punkte nustatyta sąlyga, įstaigos kompetentinga institucija patikrina priežastis, kodėl pagrindinė sandorio šalis liovėsi skaičiuoti K_{CCP}.

Jei kompetentinga institucija mano, kad pirmoje pastraipoje nurodytos priežastys yra pagrįstos, ji gali leisti jos valstybėje narėje esančioms įstaigoms taikyti 310 straipsnyje nustatytą tvarką savo prekybos pozicijoms ir įmokoms į įsipareigojimų neįvykdymo fondą tai pagrindinei sandorio šaliai. Suteikdama tokį leidimą, ji nurodo savo sprendimo priežastis.

▼B

Jei kompetentinga institucija mano, kad pirmoje pastraipoje nurodytos priežastys nėra pagrįstos, visos jos valstybėje narėje esančios įstaigos, neatsižvelgiant į tai, kokią tvarką jos pasirinko pagal 301 straipsnio 2 dalį, taiko šio straipsnio 3 dalies a–d punktuose nustatytą tvarką.

3. Kai įvykdyta 1 dalies b punkte nustatyta sąlyga, neatsižvelgiant į tai, ar įvykdyta tos dalies a punkte nustatyta sąlyga, įstaiga per tris mėnesius nuo tos dalies b punkte nurodytos aplinkybės atsiradimo arba anksčiau, jei taip reikalauja įstaigos kompetentinga institucija, atlieka šiuos veiksmus jos turimų tos pagrindinės sandorio šalies pozicijų atžvilgiu:

a) liaujasi taikyti tvarką, kurią ji pasirinko pagal 301 straipsnio 2 dalį;

b) taiko 306 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytą tvarką savo turimoms tos pagrindinės sandorio šalies prekybos pozicijoms;

c) taiko 309 straipsnyje nustatytą tvarką savo iš anksto finansuojamoms įmokoms į tos pagrindinės sandorio šalies įsipareigojimų neįvykdymo fondą bei savo nefinansuojamoms įmokoms tai pagrindinei sandorio šaliai;

d) vertina tos pagrindinės sandorio šalies pozicijas, kurios nėra išvardytos b ir c punktuose, kaip įmonių pozicijas pagal kredito rizikai taikomą standartizuotą metodą, kaip išdėstyta 2 skyriuje.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

NUOSAVŲ LĖŠŲ REIKALAVIMAS OPERACINEI RIZIKAI PADENGTI

1 SKYRIUS

Bendrieji skirtingų metodų taikymo principai

312 straipsnis

Leidimas ir pranešimas

1. Jeigu įstaigos nori taikyti standartizuotą metodą, jos turi atitikti ne tik bendruosius rizikos valdymo standartus, nustatytus Direktyvos 2013/36/ES 74 ir 85 straipsniuose, bet ir 320 straipsnyje nustatytus kriterijus. Prieš pradėdamos taikyti standartizuotą metodą, įstaigos praneša apie tai kompetentingoms institucijoms.

▼B

Kompetentingos institucijos leidžia įstaigoms taikyti atitinkamą alternatyvų rodiklį mažmeninės bankininkystės ir komercinės bankininkystės verslo linijoms, jeigu įvykdomos 319 straipsnio 2 dalyje ir 320 straipsnyje nustatytos sąlygos.

2. Kompetentingos institucijos leidžia įstaigoms taikyti pažangiuosius vertinimo metodus remiantis jų pačių operacinės rizikos vertinimo sistemomis, jeigu įgyvendinti visi kokybiniai ir kiekybiniai standartai, nustatyti atitinkamai 321 ir 322 straipsniuose, ir jeigu įstaigos atitinka bendruosius rizikos valdymo standartus, nustatytus Direktyvos 2013/36/ES 74 ir 85 straipsniuose ir tos direktyvos VII antraštinės dalies 3 skyriaus II skirsnyje.

Įstaigos taip pat turi kreiptis į savo kompetentingas institucijas dėl leidimo, jeigu jos nori iš esmės išplėsti ir pakeisti šiuos pažangiuosius vertinimo metodus. Kompetentingos institucijos suteikia leidimą tik tuo atveju, jeigu iš esmės išplėtus ir pakeitus pažangiuosius vertinimo metodus įstaigos toliau atitiks pirmoje pastraipoje nurodytus standartus.

3. Įstaigos praneša kompetentingoms institucijoms apie visus jų pažangiųjų vertinimo metodų modelių pakeitimus.

4. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose tiksliai nustato:

a) vertinimo metodiką, pagal kurią kompetentingos institucijos suteikia įstaigoms leidimą taikyti pažangiuosius vertinimo metodus;

b) pažangiųjų vertinimo metodų išplėtimų ir pakeitimų reikšmingumo vertinimo sąlygas;

c) pagal 3 dalį reikalaujamo pranešimo sąlygas.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. gruodžio 31 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

313 straipsnis

Grįžimas prie paprastesnių metodų naudojimo

1. Standartizuotą metodą taikančios įstaigos negali grįžti prie bazinio indikatoriaus metodo naudojimo, išskyrus atvejus, kai įvykdomos 3 dalyje nurodytos sąlygos.

▼B

2. Pažangiuosius vertinimo metodus taikančios įstaigos negali grįžti prie standartizuoto metodo arba bazinio indikatoriaus metodo naudojimo, išskyrus atvejus, kai įvykdomos 3 dalyje nurodytos sąlygos.

3. Įstaiga gali grįžti prie paprastesnio operacinės rizikos vertinimo metodo naudojimo tik tuo atveju, jeigu įvykdomos abi šios sąlygos:

a) įstaiga kompetentingai institucijai priimtinu būdu įrodo, kad paprastesnio metodo naudojimas nėra siūlomas siekiant sumažinti su operacine rizika susijusį įstaigos nuosavų lėšų reikalavimą, kad jis yra būtinas atsižvelgiant į įstaigos pobūdį ir sudėtingumą ir kad jis nedarys reikšmingo neigiamo poveikio įstaigos mokumui arba jos gebėjimui veiksmingai valdyti operacinę riziką;

b) įstaiga gavo išankstinį kompetentingos institucijos leidimą.

314 straipsnis

Skirtingų metodų derinimas

1. Įstaigos gali derinti metodus, jeigu jos gauna kompetentingų institucijų leidimą. Kompetentingos institucijos tokį leidimą duoda, jeigu atitinkamai įvykdomi 2–4 dalyse nustatyti reikalavimai.

2. Įstaiga gali taikyti pažangųjį vertinimo metodą kartu su bazinio indikatoriaus metodu arba su standartizuotu metodu, jeigu įvykdomos abi šios sąlygos:

a) įstaigos naudojamas metodų derinys apima visą įstaigos operacinę riziką, o kompetentingas institucijas tenkina metodika, kurią įstaiga naudoja siekdama apimti skirtingą veiklą, geografines vietoves, juridinius vienetus arba kitus atitinkamus padalinius, apibrėžtus pagal vidaus tvarką;

b) ta veiklos dalis, kuriai atitinkamai taikomas standartizuotas metodas ir pažangusis vertinimo metodas, atitinka 320 straipsnyje nustatytus kriterijus bei 321 ir 322 straipsniuose nustatytus standartus.

3. Įstaigoms, kurios nori pažangųjį vertinimo metodą taikyti kartu su bazinio indikatoriaus metodu arba standartizuotu metodu, kompetentingos institucijos taiko šias papildomas leidimo suteikimo sąlygas:

a) pažangiojo vertinimo metodo įgyvendinimo metu reikšminga įstaigos operacinės rizikos dalis vertinama tuo metodu;

▼B

b) įstaiga įsipareigoja taikyti pažangųjį vertinimo metodą reikšmingai savo veiklos daliai pagal kompetentingoms institucijoms pateiktą ir jų patvirtintą tvarkaraštį.

4. Įstaiga gali kreiptis į kompetentingą instituciją dėl leidimo taikyti bazinio indikatoriaus metodą kartu su standartizuotu metodu tiktai išskirtinėmis aplinkybėmis, pavyzdžiui, neseniai įsigytas naujas verslas, dėl kurio reikalingas pereinamasis standartizuoto metodo taikymo laikotarpis.

Kompetentinga institucija tokį leidimą suteikia tik tuo atveju, jeigu įstaiga įsipareigoja taikyti standartizuotą metodą pagal kompetentingai institucijai pateiktą ir jos patvirtintą tvarkaraštį.

5. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato:

a) sąlygas, kuriomis vadovaudamosi kompetentingos institucijos vertina 2 dalies a punkte nurodytą metodiką;

b) sąlygas, kuriomis vadovaudamosi kompetentingos institucijos nusprendžia, ar taikyti 3 dalyje nurodytas papildomas sąlygas.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2016 m. gruodžio 31 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

2 SKYRIUS

Bazinio indikatoriaus metodas

315 straipsnis

Nuosavų lėšų reikalavimas

1. Pagal bazinio indikatoriaus metodą nuosavų lėšų reikalavimas operacinei rizikai padengti yra lygus 15 % atitinkamo 316 straipsnyje nustatyto rodiklio trejų metų vidurkio.

Atitinkamo rodiklio trejų metų vidurkį įstaigos apskaičiuoja pagal paskutinius tris dvylikos mėnesių stebėjimus, kurie vykdomi finansinių metų pabaigoje. Jeigu nėra audito patvirtintų duomenų, įstaigos gali naudoti neaudituotus duomenis.

▼B

2. Jeigu įstaiga veikia trumpiau nei trejus metus, apskaičiuodama atitinkamą rodiklį ji gali naudoti prognozuojamus verslo duomenis, su sąlyga, kad ji pradės naudoti faktinius ankstesnių laikotarpių duomenis, kai tik jų bus.

3. Jeigu įstaiga savo kompetentingai institucijai gali įrodyti, kad dėl susijungimo, įsigijimo arba dėl subjektų ar veiklos perleidimo nuosavų lėšų reikalavimas operacinei rizikai padengti būtų neobjektyviai įvertintas naudojant trejų metų vidurkį atitinkamam rodikliui apskaičiuoti, kompetentinga institucija gali leisti įstaigai pakeisti skaičiavimą tokiu būdu, kad būtų atsižvelgta į tokius įvykius, ir apie tai tinkamai informuoja EBI. Tokiomis aplinkybėmis kompetentinga institucija savo iniciatyva taip pat gali pareikalauti, kad įstaiga pakeistų skaičiavimą.

4. Jeigu bet kurio iš nurodytų stebėjimų atitinkamas rodiklis yra neigiamas arba lygus nuliui, apskaičiuodamos trejų metų vidurkį įstaigos į šį skaičių neatsižvelgia. Trejų metų vidurkį įstaigos apskaičiuoja teigiamų skaičių sumą padalindamos iš teigiamų skaičių skaičiaus.

316 straipsnis

Atitinkamas rodiklis

1. Remiantis apskaitos kategorijomis įstaigų pelno (nuostolio) ataskaitose pagal Direktyvos 86/635/EEB 27 straipsnį, įstaigų, taikančių toje direktyvoje nustatytus apskaitos standartus, atveju atitinkamas rodiklis yra elementų, išvardytų šios dalies 1 lentelėje, suma. Kiekvieną elementą įstaigos įtraukia į sumą su teigiamu arba neigiamu ženklu.

1 lentelė

1 Gautinos palūkanos ir panašios pajamos

2 Mokėtinos palūkanos ir panašios sąnaudos

3 Pajamos iš akcijų ir kitų neduodančių pastovių palūkanų / duodančių pastovias palūkanas vertybinių popierių

4 Gautinos paslaugų ir komisinių pajamos

5 Mokėtinos paslaugų ir komisinių išlaidos

6 Grynasis pelnas arba grynasis nuostolis iš finansinių operacijų

7 Kitos veiklos pajamos

Šiuos elementus įstaigos pakoreguoja, kad būtų atsižvelgta į šias sąlygas:

a) atitinkamą rodiklį įstaigos apskaičiuoja prieš atidėjinių ir veiklos išlaidų atskaitymą. Į veiklos išlaidas įstaigos įskaičiuoja sumokėtus mokesčius už trečiųjų šalių, kurios nėra nei patronuojančioji, nei patronuojamoji įstaigos įmonė, nei patronuojančiosios įmonės, kuri kartu yra ir įstaigos patronuojančioji įmonė, patronuojamoji įmonė, teikiamų įstaigos veiklą papildančių paslaugų pirkimą. Įstaigos gali sumažinti atitinkamą rodiklį trečiųjų šalių teikiamų įstaigos veiklą papildančių paslaugų pirkimo išlaidų suma tuo atveju, kai išlaidos patiriamos dėl įmonės, kuriai taikomi reikalavimai pagal šį reglamentą arba jam lygiaverčiai reikalavimai;

▼B

b) apskaičiuodamos atitinkamą rodiklį, įstaigos neįtraukia šių elementų:

i) realizuoto pelno / nuostolių iš straipsnių, neįtrauktų į prekybos knygą, pardavimo;

ii) pajamų iš neįprastų arba nebūdingų straipsnių;

iii) pajamų iš draudimo;

c) kai prekybos straipsnių perkainojimas yra pelno ir nuostolio ataskaitos dalis, įstaigos gali įtraukti perkainojimą. Kai įstaigos taiko Direktyvos 86/635/EEB 36 straipsnio 2 dalį, jos įtraukia perkainojimą, įrašytą į pelno ir nuostolio ataskaitą.

2. Kai įstaigos taiko kitokius apskaitos standartus nei nustatytieji Direktyvoje 86/635/EEB, jos apskaičiuoja atitinkamą rodiklį remdamosi duomenimis, kurie geriausiai atspindi šiame straipsnyje pateiktą apibrėžtį.

3. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose apibrėžia 2 dalyje nurodyto atitinkamo rodiklio apskaičiavimo metodiką.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2017 m. gruodžio 31 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

3 SKYRIUS

Standartizuotas metodas

317 straipsnis

Nuosavų lėšų reikalavimas

1. Pagal standartizuotą metodą įstaigos suskirsto savo veiklą į verslo linijas, nustatytas 4 dalies 2 lentelėje, vadovaudamosi 318 straipsnyje nustatytais principais.

2. Nuosavų lėšų reikalavimą operacinei rizikai padengti įstaigos apskaičiuoja kaip trejų metų metinių nuosavų lėšų reikalavimų vidurkį visoms 4 dalies 2 lentelėje nurodytoms verslo linijoms. Kiekvienos verslo linijos metinis nuosavų lėšų reikalavimas yra lygus toje lentelėje nurodyto atitinkamo beta koeficiento ir atitinkamo rodiklio dalies, priskirtos atitinkamai verslo linijai, sandaugai.

▼B

3. Bet kuriais konkrečiais metais įstaigos gali neigiamą nuosavų lėšų reikalavimą, susidariusį dėl atskiros verslo linijos neigiamos atitinkamo rodiklio dalies, neribotai padengti teigiamu nuosavų lėšų poreikiu kitose verslo linijose. Tačiau jeigu konkrečiais metais bendras nuosavų lėšų reikalavimas, tenkantis visoms verslo linijoms, yra neigiamas, tiems metams įstaigos rodiklio skaitiklyje priskiria nulinę vertę.

4. 2 dalyje nurodytos sumos trejų metų vidurkį įstaigos apskaičiuoja pagal paskutinius tris dvylikos mėnesių stebėjimus, kurie vykdomi finansinių metų pabaigoje. Jeigu nėra audito patvirtintų duomenų, įstaigos gali naudoti neaudituotus duomenis.

Jeigu įstaiga savo kompetentingai institucijai gali įrodyti, kad dėl susijungimo, įsigijimo arba dėl subjektų ar veiklos perleidimo, nuosavų lėšų reikalavimas operacinei rizikai padengti būtų neobjektyviai įvertintas naudojant trejų metų vidurkį atitinkamam rodikliui apskaičiuoti, kompetentinga institucija gali leisti įstaigai pakeisti skaičiavimą tokiu būdu, kad būtų atsižvelgta į tokius įvykius, ir apie tai tinkamai informuoja EBI. Tokiomis aplinkybėmis kompetentinga institucija savo iniciatyva taip pat gali pareikalauti, kad įstaiga pakeistų skaičiavimą.

Jeigu įstaiga veikia trumpiau nei trejus metus, apskaičiuodama atitinkamą rodiklį ji gali naudoti prognozuojamus verslo duomenis, su sąlyga, kad ji pradės naudoti faktinius ankstesnių laikotarpių duomenis, kai tik jų bus.

2 lentelė

Verslo linija	Veiklos rūšių sąrašas	Rizikos koeficientas (beta koeficientas)
Įmonių finansai	Finansinių priemonių emisijos organizavimas ir vykdymas arba finansinių priemonių platinimas rinkoje prisiimant tvirtus įsipareigojimus pirkti Paslaugos, susijusios su emisijos organizavimu ir vykdymu Investicinės konsultacijos Įmonėms teikiamos konsultacijos dėl kapitalo struktūros, pramonės strategijos ir su tuo susijusių klausimų, taip pat konsultacijos ir paslaugos, susijusios su įmonių susijungimais ir pirkimu Investavimo tyrimai ir finansų analizė bei kitos bendro pobūdžio rekomendacijos, susijusios su finansinių priemonių sandoriais	18 %
Prekyba ir pardavimai	Pirkimas (pardavimas) savo sąskaita Tarpininkavimas pinigų rinkoje Nurodymų dėl vienos ar kelių finansinių priemonių priėmimas ir perdavimas Nurodymų vykdymas klientų vardu Finansinių priemonių platinimas rinkoje be tvirto įsipareigojimo pirkti Daugiašalių prekybos priemonių operacija	18 %

▼B

Verslo linija	Veiklos rūšių sąrašas	Rizikos koeficientas (beta koeficientas)
Tarpininkavimo (brokerio) paslaugos mažmeniniams klientams (Veikla su fiziniais asmenimis arba MVĮ, kurie tenkina 123 straipsnyje mažmeninių pozicijų klasei nustatytus kriterijus)	Nurodymų dėl vienos ar kelių finansinių priemonių priėmimas ir perdavimas Nurodymų vykdymas klientų vardu Finansinių priemonių platinimas rinkoje be tvirto įsipareigojimo pirkti	12 %
Komercinė bankininkystė	Indėlių ir kitų grąžintinų lėšų priėmimas Skolinimas Finansinė nuoma Garantijos ir laidavimai	15 %
Mažmeninė bankininkystė (Veikla su fiziniais asmenimis arba MVĮ, kurie tenkina 123 straipsnyje mažmeninių pozicijų klasei nustatytus kriterijus)	Indėlių ir kitų grąžintinų lėšų priėmimas Skolinimas Finansinė nuoma Garantijos ir laidavimai	12 %
Mokėjimai ir atsiskaitymai	Pinigų pervedimo paslaugos Mokėjimo priemonių išleidimas ir tvarkymas	18 %
Tarpininkavimo (agento) paslaugos	Finansinių priemonių saugojimas ir tvarkymas klientų sąskaita, įskaitant tų finansinių priemonių pirkimą, pardavimą ir gavimą pagal kliento pateiktus nurodymus bei su tuo susijusią veiklą, pavyzdžiui, grynųjų pinigų ir (arba) užtikrinimo priemonių valdymą	15 %
Turto valdymas	Portfelio valdymas KIPVPS valdymas Kitos turto valdymo formos	12 %

318 straipsnis

Verslo linijos priskyrimo principai

1. Įstaigos parengia ir patvirtina dokumentais specifinę politiką ir kriterijus, pagal kuriuos aktualių verslo linijų atitinkamas rodiklis bei veikla priskiriami 317 straipsnyje nustatytai standartizuotai sistemai. Atitinkamais atvejais jos peržiūri ir tikslina šią politiką ir kriterijus, atsižvelgdamos į naują ar kintančią verslo veiklą ir riziką.

2. Verslo linijų priskyrimui įstaigos taiko šiuos principus:

a) visą veiklą įstaigos priskiria verslo linijoms taip, kad būtų išvengta tarpusavio dubliavimosi ir bendrai būtų užtikrintas išsamumas;

▼B

b) bet kokią veiklą, kurios negalima iš karto priskirti verslo linijų sistemai, bet kuri yra veikla, papildanti į sistemą įtrauktą veiklą, įstaigos priskiria tai verslo linijai, kurią ji palaiko. Jeigu pasitelkiant papildomą veiklą palaikoma daugiau negu viena verslo linija, įstaigos taiko objektyvų priskyrimo kriterijų;

c) jeigu veiklos negalima priskirti konkrečiai verslo linijai, įstaigos naudoja tą verslo liniją, kurios rizikos koeficientas yra didžiausias. Tai pačiai verslo linijai priskiriama bet kokia su ta veikla susijusi papildoma veikla;

d) įstaigos gali taikyti kainodaros vidaus metodus, kad paskirstytų atitinkamą rodiklį tarp verslo linijų. Vienoje verslo linijoje susidariusios išlaidos, kurios gali būti priskirtos kitai verslo linijai, gali būti perkeliamos į tą kitą verslo liniją;

e) veiklos priskyrimas verslo linijoms operacinės rizikos kapitalo poreikio nustatymo tikslais turi būti suderinamas su kategorijomis, kurias įstaigos naudoja kredito ir rinkos rizikai;

f) vyresnioji vadovybė yra atsakinga už priskyrimo politiką, kurią kontroliuoja įstaigos valdymo organas;

g) įstaigos turi atlikti nepriklausomą priskyrimo verslo linijoms proceso patikrinimą.

3. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nustato šiame straipsnyje numatytų verslo linijos priskyrimo principų taikymo sąlygas.

EBI tų techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2017 m. gruodžio 31 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

319 straipsnis

Alternatyvus standartizuotas metodas

1. Pagal alternatyvų standartizuotą metodą mažmeninės bankininkystės ir komercinės bankininkystės verslo linijoms įstaigos taiko šias sąlygas:

a) atitinkamas rodiklis yra sunormintas pajamų rodiklis, lygus paskolų ir avansų nominaliajai vertei, padaugintai iš 0,035;

b) paskolas ir avansus sudaro atitinkamuose kredito portfeliuose panaudotų sumų bendra suma. Į komercinės bankininkystės verslo liniją įstaigos į paskolų ir avansų nominaliąja vertę įskaito ir vertybinius popierius, kurie įtraukti į ne prekybos knygą.

▼B

2. Kad įstaigai būtų leista taikyti alternatyvų standartizuotą metodą, ji turi tenkinti visas šias sąlygas:

a) iš mažmeninės arba komercinės bankininkystės veiklos ji gauna ne mažiau kaip 90 % pajamų;

b) svarbią jos mažmeninės arba komercinės bankininkystės veiklos dalį sudaro paskolos, susijusios su didele PD;

c) alternatyvus standartizuotas metodas yra tinkamas pagrindas siekiant apskaičiuoti nuosavų lėšų reikalavimą operacinei rizikai padengti.

320 straipsnis

Standartizuoto metodo kriterijai

312 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodyti kriterijai yra šie:

a) įstaiga turi būti įdiegusi tinkamai dokumentais pagrįstą operacinės rizikos vertinimo ir valdymo sistemą su aiškia šiai sistemai priskirta atsakomybe. Ji nustato savo operacinės rizikos pozicijas ir fiksuoja atitinkamus operacinės rizikos duomenis, įskaitant reikšmingų nuostolių duomenis. Vykdoma reguliari nepriklausoma šios sistemos peržiūra, kurią vykdo vidaus arba išorės subjektas, turintis tokiai peržiūrai atlikti būtinų žinių;

b) įstaigos operacinės rizikos vertinimo sistema glaudžiai integruojama į įstaigos rizikos valdymo procesus. Jos rezultatai turi būti neatskiriama įstaigos operacinės rizikos pobūdžio stebėsenos ir kontrolės proceso dalis;

c) įstaiga įgyvendina informacijos teikimo vyresniajai vadovybei sistemą, pagal kurią atitinkamas įstaigos funkcijas atliekantiems asmenims teikiamos operacinės rizikos ataskaitos. Įstaiga turi būti nustačiusi procedūras, kurias taikant būtų imamasi atitinkamų veiksmų remiantis vadovybei pateiktose ataskaitose išdėstyta informacija.

4 SKYRIUS

Pažangieji vertinimo metodai

321 straipsnis

Kokybiniai standartai

312 straipsnio 2 dalyje nurodyti kokybiniai standartai yra šie:

a) įstaigos vidaus operacinės rizikos vertinimo sistema glaudžiai integruojama į jos kasdienius rizikos valdymo procesus;

b) įstaiga turi turėti nepriklausomą operacinės rizikos valdymo funkciją;

▼B

c) įstaiga nustato reguliarią informacijos teikimo apie operacinės rizikos pozicijas ir patirtus nuostolius teikimo tvarką ir procedūras, kurias taikant būtų imamasi tinkamų taisomųjų veiksmų;

d) įstaigos rizikos valdymo sistema tinkamai pagrindžiama dokumentais. Įstaiga taiko nusistovėjusią tvarką, pagal kurią užtikrinama atitiktis, ir neatitikimų traktavimo politiką;

e) įstaiga užtikrina savo operacinės rizikos valdymo procesų ir vertinimo sistemų reguliarią peržiūrą, kurią atlieka vidaus arba išorės auditoriai;

f) įstaigos vidaus patikimumo vertinimo procesai turi vykti patikimai ir veiksmingai;

g) duomenų srautai ir procesai, siejami su įstaigos rizikos vertinimo sistema, turi būti skaidrūs ir prieinami.

322 straipsnis

Kiekybiniai standartai

1. 312 straipsnio 2 dalyje nurodyti kiekybiniai standartai apima standartus, susijusius su procesu, vidaus duomenimis, išorės duomenimis, scenarijaus analize, verslo aplinka ir vidaus kontrolės veiksniais, nustatytais atitinkamai 2–6 dalyse.

2. Su procesu susiję šie standartai:

a) įstaiga apskaičiuoja savo nuosavų lėšų reikalavimą, kurį sudaro ir tikėtini nuostoliai, ir nenumatyti nuostoliai, nebent tikėtini nuostoliai tinkamai fiksuojami jų vidaus verslo praktikoje. Operacinės rizikos vertinimas apima galimus didelių nuokrypių zonos įvykius, galinčius lemti ypač rimtus nuostolius, pasiekdamas patikimumo standartą, prilyginamą 99,9 % pasitikėjimo intervalui per vienų metų laikotarpį;

b) įstaigos operacinės rizikos vertinimo sistema apima vidaus duomenų, išorės duomenų, scenarijaus analizės ir veiksnių, susijusių su verslo aplinka bei vidaus kontrolės sistemomis, kaip nustatyta 3–6 dalyse, naudojimą. Įstaiga taiko tinkamai dokumentais pagrįstą metodą dėl šių keturių elementų santykinio svorio pasirinkimo jos bendroje operacinės rizikos vertinimo sistemoje;

c) įstaigos rizikos vertinimo sistemoje fiksuojami pagrindiniai rizikos veiksniai, darantys poveikį didelių nuokrypių zonos nustatyto nuostolio paskirstymo dydžiui;

d) įstaiga gali pripažinti operacinės rizikos nuostolių koreliacijas atskiruose operacinės rizikos įverčiuose tik tuo atveju, jeigu jos koreliacijų vertinimo sistemos yra patikimos, įgyvendintos išlaikant vientisumą ir jose atsižvelgta į tokių koreliacijos įverčių neapibrėžtumą, ypač nepalankiausiais laikotarpiais. Įstaiga įvertina savo koreliacinių prielaidų patikimumą taikydama tinkamus kiekybinius ir kokybinius metodus;

▼B

e) įstaigos rizikos įvertinimo sistema turi būti nuosekli ir joje turi būti vengiama kokybinių įvertinimų arba rizikos mažinimo metodų, pripažintų kitose šio reglamento srityse, pasikartojančio skaičiavimo.

3. Su vidaus duomenimis susiję šie standartai:

a) vidaus sistemoje generuojamus operacinės rizikos įverčius įstaiga grindžia minimaliu penkerių metų istoriniu stebėjimo laikotarpiu. Jeigu įstaiga pirmą kartą pradeda taikyti pažangųjį vertinimo metodą, ji gali taikyti trejų metų istorinį stebėjimo laikotarpį;

b) įstaiga gali priskirti savo ankstesnių laikotarpių vidaus nuostolių duomenis verslo linijoms, apibrėžtoms 317 straipsnyje, ir įvykių rūšims, apibrėžtoms 324 straipsnyje, ir teikti šiuos duomenis kompetentingoms institucijoms jų prašymu. Išskirtinėmis aplinkybėmis įstaiga gali priskirti nuostolio įvykius, kurie turi įtakos visai įstaigai, papildomai verslo linijai „įmonių straipsniai“. Įstaiga taiko dokumentais pagrįstus objektyvius kriterijus, pagal kuriuos nuostoliai priskiriami nurodytoms verslo linijoms ir įvykių rūšims. Operacinės rizikos nuostolius, kurie yra susiję su kredito rizika ir kuriuos įstaiga ankstesniais laikotarpiais įtraukė į kredito rizikos vidaus duomenų bazes, įstaiga įrašo į operacinės rizikos duomenų bazes ir atskirai juos nustato. Tokiems nuostoliams neskaičiuojamas kapitalo poreikis operacinei rizikai padengti, su sąlyga, kad įstaiga yra įpareigota ir toliau juos laikyti kredito rizika apskaičiuodama nuosavų lėšų reikalavimą. Operacinės rizikos nuostolius, susijusius su rinkos rizika, įstaiga įtraukia į nuosavų lėšų reikalavimo operacinei rizikai padengti skaičiavimą;

c) įstaigos vidaus nuostolių duomenys turi būti tiek išsamūs, kad fiksuotų visą reikšmingą veiklą ir visų atitinkamų posistemių ir geografinių vietovių pozicijas. Įstaiga turi turėti galimybę pagrįsti, kad bet kurios neįtrauktos veiklos rūšys arba pozicijos ir atskirai, ir kartu neturės reikšmingo poveikio bendriems rizikos įverčiams. Įstaiga nustato tinkamas minimalias nuostolių ribines vertes vidaus nuostolių duomenims rinkti;

d) be informacijos apie bendrąsias nuostolio sumas, įstaiga renka informaciją apie nuostolio įvykio datą, bendrųjų nuostolio sumų grąžinimą ir aprašomojo pobūdžio informaciją apie nuostolio įvykio veiksnius arba priežastis;

e) įstaiga nustato specifinius kriterijus, pagal kuriuos atliekamas nuostolių, atsiradusių dėl nuostolio įvykio centralizuotoje funkcijoje, arba veiklos, kuri apima daugiau nei vieną verslo liniją, taip pat dėl laiko požiūriu tarpusavyje susijusių nuostolio įvykių, duomenų priskyrimas;

f) įstaiga įdiegia dokumentais pagrįstas ankstesnių laikotarpių nuostolių duomenų nuolatinės svarbos vertinimo procedūras, įskaitant tuos atvejus, kai gali būti atliekamas sprendimų peržiūrėjimas, skalės nustatymas arba kiti koregavimai, nurodant, kiek juos galima naudoti ir kas yra įgaliotas priimti tokius sprendimus.

▼B

4. Su išorės duomenimis susiję šie kvalifikaciniai standartai:

a) įstaigos operacinės rizikos vertinimo sistemoje naudojami atitinkami išorės duomenys, ypač kai yra pagrindo manyti, kad įstaiga gali patirti retai pasitaikančių galimai didelių nuostolių. Įstaiga nustato sisteminį procesą situacijoms, kurioms esant išorės duomenys turi būti naudojami, nustatyti ir metodikas, naudojamas duomenims įtraukti į savo vertinimo sistemą;

b) įstaiga reguliariai peržiūri išorės duomenų naudojimo sąlygas bei praktiką, pagrindžia jas dokumentais ir periodiškai atlieka nepriklausomą jų peržiūrą.

5. Įstaiga naudoja eksperto nuomonės scenarijaus analizę kartu su išorės duomenimis savo pozicijai labai nepalankių įvykių atveju įvertinti. Ilgainiui įstaiga patvirtina ir iš naujo įvertina tokius vertinimus lygindama juos su faktiniais nuostoliais, kad būtų užtikrintas jų pagrįstumas.

6. Su verslo aplinka ir vidaus kontrolės veiksniais susiję šie kvalifikaciniai standartai:

a) bendroje įstaigos rizikos vertinimo metodikoje fiksuojama pagrindinė verslo aplinka ir vidaus kontrolės veiksniai, dėl kurių gali pasikeisti įstaigos operacinės rizikos pobūdis;

b) kiekvieno veiksnio pasirinkimą įstaiga pagrindžia kaip reikšmingą rizikos veiksnį, remdamasi konkrečios verslo srities patirtimi ir eksperto sprendimu;

c) įstaiga turi turėti galimybę kompetentingoms institucijoms pagrįsti rizikos įverčių jautrumą veiksnių pokyčiams ir santykinį įvairių veiksnių svorį. Fiksuojami rizikos pokyčiai dėl rizikos kontrolės patobulinimų, be to, įstaigos rizikos vertinimo sistemoje taip pat fiksuojamas galimas rizikos padidėjimas dėl didesnio veiklos sudėtingumo arba padidėjusios verslo apimties;

d) savo rizikos vertinimo sistemą įstaiga pagrindžia dokumentais ir užtikrina, kad įstaigoje ir kompetentingų institucijų būtų atliekama jos nepriklausoma peržiūra. Ilgainiui įstaiga patvirtina ir iš naujo įvertina procesą ir rezultatus palygindama juos su faktiniais vidaus nuostoliais ir atitinkamais išorės duomenimis.

323 straipsnis

Draudimo ir kitų rizikos perleidimo mechanizmų poveikis

1. Kompetentingos institucijos leidžia įstaigoms pripažinti draudimo, kuriam taikomos 2–5 dalyse nustatytos sąlygos, ir kitų rizikos perleidimo mechanizmų poveikį, jeigu įstaiga gali įrodyti, kad rizika pastebimai sumažinta.

▼B

2. Draudikui leidžiama drausti arba perdrausti, taip pat draudikas turi turėti ECAI suteiktą minimalų pretenzijų mokumo reitingą, kurį EBI susiejo su 3 arba aukštesniu kredito kokybės žingsniu, remiantis įstaigų pozicijų vertinimo pagal riziką taisyklėmis, nustatytomis II antraštinės dalies 2 skyriuje.

3. Draudimo įstaigos ir įstaigos draudimo sistema turi atitikti visas šias sąlygas:

a) pradinis draudimo liudijimo terminas yra ne trumpesnis negu vieni metai. Liudijimų, kurių likęs terminas yra trumpesnis negu vieni metai, atveju įstaiga atlieka atitinkamus sumos sumažinimus, atspindinčius trumpėjantį liudijimo likusį terminą, – iki 100 % sumos sumažinimą liudijimų, kurių likęs terminas yra 90 arba mažiau dienų, atveju;

b) draudimo liudijimo minimalus pranešimo apie sutarties nutraukimą laikotarpis yra 90 dienų;

c) draudimo liudijimui netaikomos išimtys arba apribojimai, kuriuos lemia priežiūros veiksmai arba, įstaigos bankroto atveju, kurie neleidžia bankrutavusios įstaigos administratoriui arba likvidatoriui atgauti patirtus nuostolius arba įstaigos patirtas išlaidas, išskyrus įvykius po bankrutavusios įstaigos administratoriaus paskyrimo arba likvidavimo proceso įstaigai inicijavimo. Tačiau draudimo liudijime gali būti nustatyta, kad negali būti skiriama bauda, sankcija ar piniginės žalos atlyginimas dėl kompetentingų institucijų veiksmų;

d) apskaičiuojant rizikos mažinimą skaidriai ir nuosekliai atspindimas draudimo padengimas atsižvelgiant į faktinę nuostolio tikimybę ir poveikį, naudojamą nustatant bendrą operacinės rizikos kapitalą;

e) draudimą teikia trečioji šalis. Draudimo per priklausomas ir susijusias bendroves atveju pozicijos turi būti patikėtos nepriklausomai trečiajai šaliai, kuri atitinka 2 dalyje nustatytus atitikties reikalavimams kriterijus;

f) draudimo pripažinimo sistema yra tinkamai pagrįsta ir patvirtinta dokumentais.

4. Taikant draudimo pripažinimo metodiką visi toliau nurodyti elementai fiksuojami pasitelkiant draudimo pripažinimo sumos diskontą arba sumažinimą:

a) likęs draudimo liudijimo galiojimo terminas, kai jis yra trumpesnis nei vieneri metai;

b) liudijimo nutraukimo terminai, kai jie yra trumpesni nei vieni metai;

c) išmokų neapibrėžtumas ir draudimo liudijimų padengimo neatitikimai.

5. Nuosavų lėšų reikalavimo sumažinimas, atsirandantis dėl draudimo pripažinimo ir kitų rizikos perleidimo mechanizmų, turi neviršyti 20 % nuosavų lėšų reikalavimo operacinei rizikai padengti iki rizikos mažinimo metodų pripažinimo.

▼B

324 straipsnis

Nuostolio įvykių rūšių klasifikacija

322 straipsnio 3 dalies b punkte nurodytų nuostolio įvykių rūšys yra šios:

3 lentelė

Įvykio rūšis	Apibrėžtis
Sukčiavimas įstaigoje	Nuostoliai dėl pasikėsinimo sukčiauti, pasisavinti turtą arba apeiti reglamentus, įstatymus arba bendrovės politiką, išskyrus diversifikavimo ir (arba) diskriminavimo atvejus, kurie susiję su bent viena šalimi įstaigoje
Sukčiavimas už įstaigos ribų	Nuostoliai dėl trečiosios šalies pasikėsinimo sukčiauti, pasisavinti turtą arba apeiti įstatymus
Darbo praktika ir darbo vietos sauga	Nuostoliai, atsiradę dėl nesuderinamumo su darbo, sveikatos arba saugos įstatymais arba susitarimais, dėl išmokų, susijusių su reikalavimais atlyginti žalą asmens sužalojimo atveju, arba dėl diversifikavimo ir (arba) diskriminavimo atvejų
Klientai, produktai ir verslo praktika	Nuostoliai, atsiradę dėl netyčinio arba neapdairaus profesinių pareigų nevykdymo konkrečių klientų atžvilgiu (įskaitant tarpusavio pasitikėjimo ir tinkamumo reikalavimus) arba dėl produkto pobūdžio ar sudėties
Žala materialiajam turtui	Nuostoliai, atsiradę dėl materialiojo turto praradimo arba sugadinimo dėl stichinės nelaimės arba kitų įvykių
Verslo sutrikdymas ir sistemos trikdžiai	Nuostoliai, atsiradę dėl verslo sutrikdymo arba sistemos trikdžių
Vykdymas, pristatymas ir proceso valdymas	Nuostoliai dėl nesėkmingo sandorio tvarkymo arba proceso valdymo, dėl santykių su prekybos partneriais ir pardavėjais

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

NUOSAVŲ LĖŠŲ REIKALAVIMAS RINKOS RIZIKAI PADENGTI REIKALAVIMAI

1 SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

325 straipsnis

Leidimai konsoliduotiems reikalavimams

1. Atsižvelgdamos į 2 dalį ir tik norėdamos konsoliduotai apskaičiuoti grynąsias pozicijas ir nuosavų lėšų reikalavimą pagal šią antraštinę dalį, įstaigos gali tarpusavyje užskaityti vienos įstaigos arba įmonės pozicijas ir kitos įstaigos arba įmonės pozicijas.

▼B

2. Įstaigos 1 dalį gali taikyti tik gavusios kompetentingų institucijų leidimą, kuris suteikiamas, jeigu įvykdomos visos šios sąlygos:

a) grupės įstaigų nuosavos lėšos yra tinkamai paskirstomos;

b) įstatymų, teisine ar sutarčių sistema, kurioje veikia įstaigos, galima užtikrinti finansinę tarpusavio paramą grupėje.

3. Kai įmonės yra trečiosiose valstybėse, be 2 dalyje nurodytų sąlygų, turi būti įvykdytos visos šios sąlygos:

a) tokios įmonės yra gavusios leidimus veiklai trečiojoje valstybėje ir atitinka kredito įstaigų apibrėžtį arba yra pripažintos trečiosios valstybės investicinės įmonės;

b) tokios įmonės atskirai laikosi nuosavų lėšų reikalavimų, atitinkančių nustatytuosius šiame reglamente;

c) aptariamose trečiosiose valstybėse nėra priimtų teisės aktų, kurie galėtų turėti rimtos įtakos nuosavų lėšų perdavimui grupėje.

2 SKYRIUS

Nuosavų lėšų reikalavimas pozicijų rizikai padengti reikalavimai

1 Skirsnis

Bendrosios nuostatos ir konkrečios priemonės

326 straipsnis

Nuosavų lėšų reikalavimas pozicijų rizikai padengti reikalavimai

Įstaigos nuosavų lėšų reikalavimas pozicijų rizikai padengti reikalavimai yra nuosavų lėšų reikalavimo bendrajai ir specifinei rizikai, susijusiai su įstaigos skolos ir nuosavybės finansinių priemonių pozicijomis, padengti suma. Pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos prekybos knygoje laikomos skolos finansinėmis priemonėmis.

327 straipsnis

Užskaita

1. Įstaigos ilgųjų (trumpųjų) pozicijų perviršio, palyginti su trumposiomis (ilgosiomis) tos pačios emisijos nuosavybės vertybinių popierių, skolos finansinių priemonių ir konvertuojamų finansinių priemonių bei identiškų finansinių ateities sandorių, pasirinkimo sandorių, varantų ir padengtų varantų pozicijomis, absoliučioji vertė yra kiekvienos iš šių atskirų finansinių priemonių grynoji pozicija. Apskaičiuojant grynąją poziciją, išvestinių finansinių priemonių pozicijos vertinamos, kaip nustatyta 328–330 straipsniuose. Apskaičiuojant kapitalo poreikį specifinei rizikai padengti pagal 336 straipsnį, neatsižvelgiama į įstaigos turimas nuosavas skolos finansines priemones.

▼B

2. Neleidžiama tarpusavyje užskaityti konvertuojamos finansinės priemonės ir pagrindinės ją sudarančios finansinės priemonės priešingų pozicijų, išskyrus atvejus, kai kompetentingos institucijos vadovaujasi nuostata, pagal kurią atsižvelgiama į tikimybę, kad tam tikra konvertuojama finansinė priemonė bus konvertuojama, arba jeigu šios institucijos yra nustačiusios nuosavų lėšų reikalavimus, kuriais bus padengti bet kokie nuostoliai, galintys atsirasti atliekant konvertavimą. Apie tokias nuostatas arba nuosavų lėšų reikalavimus pranešama EBI. EBI stebi įvairią šios srities praktiką ir pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį paskelbia gaires.

3. Prieš susumuojant grynąsias pozicijas, visos jos, nepaisant jų ženklo, kiekvieną dieną konvertuojamos į valiutą, naudojamą įstaigos ataskaitose, pagal dabartinį rinkos kursą.

328 straipsnis

Palūkanų normos ateities sandoriai ir išankstiniai sandoriai

1. Palūkanų normos ateities sandoriai, išankstiniai palūkanų normos sandoriai bei išankstiniai įsipareigojimai pirkti ar parduoti skolos finansines priemones yra laikomi atitinkamų ilgųjų ir trumpųjų pozicijų deriniais. Todėl ilgoji ateities palūkanų normos sandorio pozicija yra laikoma skolinimosi, kurio terminas baigiasi ateities sandorio įvykdymo dieną, ir turimo turto, kurio terminas sutampa su atitinkamu pagrindinės finansinės priemonės arba tariamosios pozicijos, kuria paremtas minėtas ateities sandoris, terminu, deriniu. Panašiai parduotas išankstinis palūkanų normos sandoris bus laikomas ilgosios pozicijos, kurios terminas sutampa su atsiskaitymo diena pridedant sandorio laikotarpį, ir trumposios pozicijos, kurios terminas sutampa su atsiskaitymo diena, deriniu. Ir skolinimasis, ir turimas turtas įtraukiami į 336 straipsnyje pateiktos 1 lentelės pirmąją kategoriją norint apskaičiuoti nuosavų lėšų reikalavimą specifinei rizikai, susijusiai su palūkanų normos ateities sandoriais ir išankstiniais palūkanų normos sandoriais, padengti reikalavimus. Išankstinis įsipareigojimas pirkti skolos finansinę priemonę yra laikomas skolinimosi, kurio terminas baigiasi įvykdymo dieną, ir pačios skolos finansinės priemonės ilgosios (dabartinės) pozicijos deriniu. Skaičiuojant specifinę riziką skolinimasis įtraukiamas į 336 straipsnyje pateiktos 1 lentelės pirmąją kategoriją, o skolos finansinė priemonė įrašoma į atitinkamą tos pačios lentelės skiltį.

2. Šiame straipsnyje „ilgoji pozicija“ yra tokia pozicija, kuriai įstaiga yra nustačiusi palūkanų normą, kurią ji gaus tam tikru laiku ateityje, o „trumpoji pozicija“ yra tokia pozicija, kuriai įstaiga nustato palūkanų normą, kurią ji mokės tam tikru metu ateityje.

329 straipsnis

Pasirinkimo sandoriai ir varantai

1. Palūkanų normų, skolos finansinių priemonių, nuosavybės vertybinių popierių, nuosavybės vertybinių popierių indeksų, finansinių ateities sandorių, apsikeitimo sandorių ir užsienio valiutos pasirinkimo sandoriai ir varantai šio skyriaus tikslais yra vertinami kaip pozicijos, lygios pagrindinės pasirinkimo sandorio finansinės priemonės vertei, padaugintai iš šio pasirinkimo sandorio delta koeficiento. Pastarosios pozicijos gali būti tarpusavyje užskaitomos su visomis tapačių pagrindinių vertybinių popierių arba pagrindinių išvestinių finansinių priemonių priešingomis pozicijomis. Naudojamas atitinkamos biržos taikomas delta koeficientas. Ne biržos pasirinkimo sandorių atveju arba tais atvejais, kai delta koeficientas nėra nustatytas atitinkamos

▼B

biržos, pati įstaiga pagal tinkamą modelį gali apskaičiuoti delta koeficientą, gavusi kompetentingų institucijų leidimą. Leidimas suteikiamas, jeigu pagal modelį tinkamai įvertinamas pasirinkimo sandorio arba varanto vertės pokytis atsižvelgiant į nedidelius pagrindinės priemonės rinkos kainos pokyčius.

2. Skaičiuojant nuosavų lėšų reikalavimus, be delta rizikos įstaigos turi tinkamai vertinti kitas rizikos rūšis, susijusias su nuosavų lėšų reikalavimo pasirinkimo sandoriais.

3. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose apibrėžia metodus, pagal kuriuos proporcingai įstaigų veiklos, susijusios su pasirinkimo sandoriais ir varantais, mastui ir sudėtingumui, be 2 dalyje nurodytos delta rizikos, skaičiuojant nuosavų lėšų reikalavimus, nustatomos kitos rizikos rūšys nuosavų lėšų reikalavimo.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2013 m. gruodžio 31 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

4. Kompetentingos institucijos gali toliau taikyti esamus nacionalinius metodus iki 3 dalyje nurodytų techninių standartų įsigaliojimo, jeigu kompetentingos institucijos tuos metodus taikė prieš 2013 m. gruodžio 31 d.

330 straipsnis

Apsikeitimo sandoriai

Vertinant palūkanų normos riziką, apsikeitimo sandoriai vertinami taip pat kaip ir balanse apskaitomos finansinės priemonės. Todėl palūkanų normos apsikeitimo sandoriai, kuriuos sudarydama įstaiga gauna kintamąją palūkanų normą ir moka fiksuotąją palūkanų normą, vertinami kaip ekvivalentiškos kintamųjų palūkanų finansinės priemonės, kurios terminas sutampa su laikotarpiu iki kito palūkanų nustatymo, ilgosios pozicijos ir fiksuotųjų palūkanų finansinės priemonės trumposios pozicijos, kai tokios finansinės priemonės terminas sutampa su paties apsikeitimo sandorio terminu.

331 straipsnis

Išvestinių finansinių priemonių palūkanų normos rizika

1. Įstaigos, kurios išvestinių finansinių priemonių, nurodytų 328–330 straipsniuose, palūkanų normos riziką įvertina pagal rinkos kainas ir valdo diskontuotų pinigų srautų pagrindu, apskaičiuodamos tuose straipsniuose nurodytas pozicijas gali, gavusios kompetentingų institucijų leidimą, naudotis jautrumo modeliais ir juos taikyti bet kuriai obligacijai, kuri išperkama ne sumokant nominalo vertę termino pabaigoje, o mokant dalimis per likusį terminą. Leidimas suteikiamas, jeigu tokie modeliai sukuria pozicijas, kurios į palūkanų normos pasikeitimus reaguotų taip pat jautriai, kaip ir pagrindiniai pinigų srautai. Šis jautrumas įvertinamas atsižvelgiant į nepriklausomus imties pokyčius visoje pelningumo kreivėje numatant bent po vieną jautrumo tašką kiekvienoje terminų grupėje, pateiktoje 339 straipsnio 2 lentelėje. Pozicijos įtraukiamos skaičiuojant nuosavų lėšų reikalavimą bendrajai skolos finansinių priemonių rizikai padengti reikalavimus.

▼B

2. Įstaigos, kurios nesinaudoja šio straipsnio 1 dalyje apibūdintais modeliais, gali vertinti kaip visiškai tarpusavyje įskaitytas tas 328–330 straipsniuose išvardytas išvestinių finansinių priemonių pozicijas, kurios atitinka bent tokias sąlygas:

a) pozicijų vertės yra vienodos ir išreikštos ta pačia valiuta;

b) orientacinė norma (kintamųjų palūkanų normos pozicijoms) ar atkarpa (fiksuotosios palūkanų normos pozicijoms) atitinka viena kitą;

c) kito palūkanų normos nustatymo diena arba fiksuotųjų atkarpų pozicijų atveju – terminas iki sandorio galiojimo pabaigos atitinka toliau nurodytas ribas:

i) trumpesnis kaip vienas mėnuo - tą pačią dieną;

ii) nuo vieno mėnesio iki vienų metų - septynias dienas;

iii) ilgiau kaip vieni metai - 30 dienų.

332 straipsnis

Kredito išvestinės finansinės priemonės

1. Skaičiuojant šalies, kuri prisiima kredito riziką („apsaugos pardavėjo“), nuosavų lėšų reikalavimą bendrajai ir specifinei rizikai padengti reikalavimus, jei nenurodyta kitaip, naudojama tariamoji kredito išvestinių finansinių priemonių sutarties suma. Nepaisant pirmo sakinio, įstaiga gali nuspręsti tariamąją vertę pakeisti tariamąja verte pridedant kredito išvestinės finansinės priemonės grynosios rinkos vertės pokytį nuo prekybos pradžios, apsaugos pardavėjo atžvilgiu grynąjį neigiamą pokytį su minuso ženklu. Skaičiuojant specifinės rizikos kapitalo poreikį, išskyrus apsikeitimo grąžomis sandoriams, taikomas ne įsipareigojimo, o kredito išvestinės finansinės priemonės sutarties terminas. Pozicijos nustatomos taip:

a) apsikeitimo grąžomis sandoris sukuria orientacinės pozicijos ilgąją poziciją ir vyriausybės obligacijos, kurios terminas yra tapatus laikotarpiui iki kito palūkanų nustatymo ir kuriai pagal II antraštinės dalies 2 skyrių priskiriamas 0 % rizikos koeficientas, trumpąją poziciją, skaičiuojant bendrąją riziką. Jis taip pat sukuria orientacinės pozicijos ilgąją poziciją, skaičiuojant specifinę riziką;

b) kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandoris nesukuria pozicijos skaičiuojant bendrąją riziką. Vertindama specifinę riziką, įstaiga atvaizduoja orientacinio subjekto įsipareigojimo sudedamosios dalies sintetinę ilgąją poziciją, išskyrus atvejus, kai išvestinė finansinė priemonė turi išorinį reitingą ir atitinka sąlygas, taikomas pripažįstamai skolos pozicijai, tuomet išvestinė finansinė priemonė pavaizduojama kaip ilgoji pozicija. Jei už minėtą produktą mokamos įmokos ar palūkanos, šie pinigų srautai pavaizduojami kaip faktinė vyriausybės obligacijų pozicija;

▼B

c) su kreditu susijęs vardinis vekselis yra palūkanų normos produktas, kuris sukuria ilgąją poziciją skaičiuojant paties vekselio bendrąją riziką. Vertinant specifinę riziką, sukuriama orientacinio subjekto įsipareigojimo sudedamosios dalies sintetinė ilgoji pozicija. Papildoma ilgoji pozicija sukuriama ir vekselio emitentui. Jei su kreditu susijęs vekselis turi išorinį reitingą ir atitinka sąlygas, taikomas pripažįstamai skolos pozicijai, vertinant specifinę riziką, gali būti pavaizduota tik viena ilgoji vekselio pozicija;

d) papildomai prie ilgosios pozicijos, skaičiuojant vekselio emitento specifinę riziką, paprastasis su kreditu susijęs vekselis, suteikiantis proporcingą apsaugą, sukuria poziciją kiekvienam orientaciniam subjektui, o bendra tariamoji sutarties suma proporcingai paskirstoma visoms orientacinio subjekto pozicijoms. Jei galima pasirinkti daugiau nei vieną atitinkamo orientacinio subjekto įsipareigojimo sudedamąją dalį, skaičiuojant specifinę riziką taikomas didžiausią rizikos koeficientą turinčios sudedamosios dalies koeficientas;

e) pirmojo įsipareigojimų neįvykdymo kredito išvestinė finansinė priemonė sukuria kiekvienos orientacinio subjekto įsipareigojimo sudedamosios dalies tariamosios sumos poziciją. Jeigu didžiausias mokėjimas kredito įvykio atveju yra mažesnis už nuosavų lėšų reikalavimus, apskaičiuotus pagal šio punkto pirmajame sakinyje nurodytą metodą, didžiausia mokėjimo suma gali būti laikoma nuosavų lėšų specifinei rizikai padengti reikalavimu.

N-tojo įsipareigojimų neįvykdymo kredito išvestinė finansinė priemonė sukuria kiekvienos orientacinio subjekto įsipareigojimo sudedamosios dalies tariamosios sumos poziciją, atėmus n-1 orientacinių subjektų, kurių nuosavų lėšų reikalavimas specifinei rizikai padengti yra mažiausias. Jeigu didžiausias mokėjimas įsipareigojimų neįvykdymo atveju yra mažesnis už nuosavų lėšų reikalavimą, apskaičiuotą pagal šio punkto pirmajame sakinyje nurodytą metodą, ši suma gali būti laikoma nuosavų lėšų poreikiu specifinei rizikai padengti.

Jei n-tojo įsipareigojimų neįvykdymo kredito išvestinė finansinė priemonė turi išorinį reitingą, apsaugos pardavėjas apskaičiuoja nuosavų lėšų reikalavimą specifinei rizikai padengti atsižvelgdamas į išvestinės finansinės priemonės reitingą ir, jeigu reikia, taiko atitinkamus pakeitimo vertybiniais popieriais rizikos koeficientus.

2. Pozicijos kredito rizika perleidžiančiai šaliai („apsaugos pirkėjui“) nustatomos veidrodiniu principu pagal apsaugos pardavėjo pozicijas, išskyrus su kreditu susijusį vekselį (kuris emitentui nesukuria trumposios pozicijos). Apskaičiuojant nuosavų lėšų reikalavimą „apsaugos pirkėjui“, naudojama kredito išvestinės finansinės priemonės sutarties tariamoji suma. Nepaisant pirmo sakinio, įstaiga gali nuspręsti tariamąją vertę pakeisti tariamąja verte pridėjus kredito išvestinės finansinės priemonės grynosios rinkos vertės pokytį nuo prekybos pradžios, apsaugos pardavėjo atžvilgiu grynąjį neigiamą pokytį su minuso ženklu. Jeigu tam tikru metu kartu su pasirinkimo pirkti sandoriu numatomas vertės padidėjimas, šis momentas laikomas apsaugos terminu.

▼B

3. Į 338 straipsnio 1 arba 3 dalyje nurodytas kredito išvestines finansines priemones atsižvelgiama tik nustatant nuosavų lėšų reikalavimą specifinei rizikai padengti pagal 338 straipsnio 4 dalį.

333 straipsnis

Atpirkimo sandoriu parduodami arba skolinami vertybiniai popieriai

Jeigu vertybiniai popieriai arba garantuotos teisės į vertybinių popierių nuosavybę perduodami atpirkimo sandoriu arba jeigu vertybiniai popieriai skolinami skolinimo sandoriu, jų perdavėjas arba skolintojas įtraukia šiuos vertybinius popierius į savo nuosavų lėšų reikalavimo skaičiavimus vadovaudamasis šiuo skyriumi tada, kai tokie vertybiniai popieriai yra prekybos knygos pozicijos.

2 Skirsnis

Skolos finansinės priemonės

334 straipsnis

Skolos finansinių priemonių grynosios pozicijos

Grynosios pozicijos suskirstomos pagal valiutą, kuria jos yra denominuotos, ir nuosavų lėšų reikalavimas bendrajai ir specifinei rizikai padengti apskaičiuojamas pagal kiekvieną valiutą atskirai.

1 poskirsnis

Specifinė rizika

335 straipsnis

Grynosios pozicijos nuosavų lėšų reikalavimo limitas

Įstaiga gali apriboti nuosavų lėšų reikalavimą skolos finansinės priemonės grynosios pozicijos specifinei rizikai padengti didžiausia nuostolio, susijusio su įsipareigojimų neįvykdymo rizika, suma. Šis limitas trumpajai pozicijai gali būti apskaičiuojamas kaip vertės pokytis, nes finansinės priemonės arba atitinkamais atvejais pagrindinių vertybinių popierių rizika iškart sumažėja iki nulio.

336 straipsnis

Nuosavų lėšų reikalavimas skolos finansinėms priemonėms, kurios nėra pakeitimo vertybiniais popieriais priemonės

1. Savo prekybos knygos finansinių priemonių grynąsias pozicijas, kurios nėra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, apskaičiuotas pagal 327 straipsnį, įstaiga priskiria atitinkamoms 1 lentelėje nurodytoms kategorijoms pagal jų emitentą arba įsipareigojantįjį asmenį, išorinį arba vidinį kredito rizikos vertinimą ir iki išpirkimo likusį laiką, tuomet jas padaugina iš toje lentelėje nurodytų koeficientų. Norėdama apskaičiuoti nuosavų lėšų reikalavimą specifinei rizikai padengti, įstaiga sudeda pagal riziką įvertintas pozicijas, atsiradusias dėl šio straipsnio taikymo, nesvarbu, ar jos ilgosios, ar trumposios.

▼B

1 lentelė

Kategorijos	Nuosavų lėšų reikalavimas specifinei rizikai padengti
Skolos vertybiniai popieriai, kuriems pagal standartizuotą kredito rizikos vertinimo metodą būtų suteiktas 0 % rizikos koeficientas.	0 %
Skolos vertybiniai popieriai, kuriems pagal standartizuotą kredito rizikos vertinimo metodą būtų suteiktas 20 % arba 50 % rizikos koeficientas, ir kitos reikalavimus atitinkančios pozicijos, nurodytos 4 dalyje.	0,25 % (likęs iki išpirkimo terminas – šeši mėnesiai arba mažiau) 1,00 % (likęs iki išpirkimo terminas – daugiau kaip šeši mėnesiai ir ne daugiau kaip 24 mėnesiai imtinai) 1,60 % (likęs iki išpirkimo terminas – daugiau kaip 24 mėnesiai)
Skolos vertybiniai popieriai, kuriems pagal standartizuotą kredito rizikos vertinimo metodą būtų suteiktas 100 % rizikos koeficientas.	8,00 %
Skola, kuriai pagal standartizuotą kredito rizikos vertinimo metodą būtų suteiktas 150 % rizikos koeficientas.	12,00 %

2. Kad įstaigoms, taikančioms IRB metodą pozicijų klasei, kuriai priklauso skolos finansinės priemonės emitentas, pagal standartizuotą kredito rizikos vertinimo metodą būtų taikomas 1 dalyje nurodytas rizikos koeficientas, pozicijos emitentas turi turėti vidaus reitingą, pagal kurį įsipareigojimų neįvykdymo tikimybė yra tokia pat ar mažesnė nei ta, kuri pagal standartizuotą metodą siejama su atitinkamu kredito kokybės vertinimo žingsniu.

3. Bet kurioms obligacijoms, kurioms pagal 129 straipsnio 4, 5 ir 6 dalyse nustatytą tvarką taikomas 10 % rizikos koeficientas, įstaigos gali skaičiuoti specifinės rizikos poreikį kaip pusę specifinės rizikos nuosavų lėšų reikalavimo, taikomo 1 lentelėje nurodytai antrajai kategorijai, sumos.

4. Kitos reikalavimus atitinkančios pozicijos:

a) ilgosios ir trumposios pozicijos turto, kurio nėra įvertinusi paskirtoji ECAI ir kuris atitinka visas toliau nurodytas sąlygas:

   i) atitinkama įstaiga jį laiko pakankamai likvidžiu;

   ii) jo investicinė kokybė, įstaigos vertinimu, atitinka bent 1 lentelės antroje eilutėje nurodyto turto investicinę kokybę;

   iii) jis yra įtrauktas bent į vienos reguliuojamos rinkos sąrašus valstybėje narėje arba trečiojoje valstybėje esančios vertybinių popierių biržos sąrašus, jeigu tą biržą pripažįsta atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos;

▼B

b) turto, kurio emitentas yra įstaigos, kurioms taikomi šiame reglamente nustatyti nuosavų lėšų reikalavimai, kurį minėta įstaiga laiko pakankamai likvidžiu ir kurio investicinė kokybė, įstaigos vertinimu, atitinka bent 1 lentelės antroje eilutėje nurodyto turto investicinę kokybę, ilgosios ir trumposios pozicijos;

e) įstaigų išleisti vertybiniai popieriai, kurie priskiriami atitinkamai ar aukštesnei kredito kokybės klasei nei tie, kuriems galima taikyti kredito kokybės 2 žingsnį pagal įstaigų pozicijų standartizuotą kredito rizikos vertinimo metodą, ir kuriems taikoma šio reglamento ir Direktyvos 2013/36/ES reikalavimus atitinkanti reguliavimo ir priežiūros sistema.

Įstaigos, kurios taiko a arba b punktą, turi turėti dokumentais pagrįstą metodiką, naudojamą įvertinant, ar turtas tenkina šių punktų reikalavimus, ir apie ją turi pranešti kompetentingoms institucijoms.

337 straipsnis

Nuosavų lėšų reikalavimas pakeitimo vertybiniais popieriais priemonėms

1. Prekybos knygos priemonėms, kurios yra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, įstaiga įvertina savo grynąsias pozicijas, apskaičiuotas pagal 327 straipsnio 1 dalį, taip:

a) pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms, kurioms būtų taikomas standartizuotas kredito rizikos metodas tos pačios įstaigos ne prekybos knygoje, 8 % rizikos koeficientas pagal standartizuotą metodą, kaip nustatyta II antraštinės dalies 5 skyriaus 3 skirsnyje;

b) pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms, kurioms būtų taikomas IRB metodas tos pačios įstaigos ne prekybos knygoje, 8 % rizikos koeficientas pagal IRB metodą, kaip nustatyta II antraštinės dalies 5 skyriaus 3 skirsnyje.

2. 262 straipsnyje nurodytą priežiūrinės formulės metodą galima taikyti, kai įstaiga gali pateikti įsipareigojimų neįvykdymo tikimybės įverčius ir, kai taikoma, pozicijos vertės ir nuostolio dėl įsipareigojimų neįvykdymo įverčius, kaip įvestis taikant priežiūrinės formulės metodą pagal šių parametrų vertinimo reikalavimus pagal IRB metodą, kaip nurodyta II antraštinės dalies 3 skyriuje.

Įstaiga, kuri nėra įstaiga iniciatorė ir kuri galėtų šį metodą taikyti toms pačioms pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms ne prekybos knygoje, šį metodą gali taikyti tik gavusi kompetentingų institucijų leidimą, kuris suteikiamas, jeigu įstaiga įvykdo pirmoje pastraipoje nurodytas sąlygas.

▼B

Įsipareigojimų neįvykdymo tikimybės ir nuostolio dėl įsipareigojimų neįvykdymo įverčiai, kaip įvestys taikant priežiūrinės formulės metodą taip pat gali būti alternatyviai nustatomi remiantis įverčiais, gautais įstaigai, kuriai suteiktas leidimas taikyti vidaus modelį skolos finansinių priemonių specifinei rizikai, taikant IRC metodą. Pastaroji alternatyva gali būti taikoma tik gavus kompetentingų institucijų leidimą, kuris suteikiamas, jeigu minėti įverčiai tenkina IRB metodo kiekybinius reikalavimus, kaip nurodyta II antraštinės dalies 3 skyriuje.

Pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį EBI paskelbia gaires dėl įsipareigojimų neįvykdymo tikimybės ir nuostolio dėl įsipareigojimų neįvykdymo įverčių, kaip įvesčių, naudojimo, kai tie įverčiai gauti taikant IRC metodą.

3. Pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms, kurioms pagal 407 straipsnį taikomas papildomas rizikos koeficientas, taikomas 8 % bendros rizikos koeficientas.

Išskyrus pagal 338 straipsnio 4 dalį vertinamas pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas, norėdama apskaičiuoti nuosavų lėšų reikalavimą specifinei rizikai padengti, įstaiga sudeda pagal riziką įvertintas pozicijas, gaunamas taikant šį straipsnį, nesvarbu, ar jos ilgosios, ar trumposios.

4. Nukrypdama nuo 3 dalies antros pastraipos, pereinamuoju laikotarpiu, kuris baigsis 2014 m. gruodžio 31 d., įstaiga atskirai susumuoja savo įvertintas grynąsias ilgąsias pozicijas ir savo įvertintas grynąsias trumpąsias pozicijas. Didesnė iš šių sumų sudaro nuosavų lėšų reikalavimą specifinei rizikai padengti. Tačiau įstaiga kas ketvirtį pateikia buveinės valstybės narės kompetentingai institucijai įvertintų grynųjų ilgųjų ir trumpųjų pozicijų sumą, pateikdama suskirstymą pagal pagrindinio turto rūšis.

5. Jei tradicinio pakeitimo vertybiniais popieriais įstaiga iniciatorė netenkina 243 straipsnyje nustatytų reikšmingo rizikos perleidimo sąlygų, pagal šį straipsnį apskaičiuodama nuosavų lėšų reikalavimą ji įtraukia pakeistas vertybiniais popieriais pozicijas, o ne pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas, susijusias su šiuo pakeitimu vertybiniais popieriais.

Kai įstaiga iniciatorė sintetinio pakeitimo vertybiniais popieriais atveju netenkina 244 straipsnyje nustatytų reikšmingos rizikos perleidimo sąlygų, pagal šį straipsnį apskaičiuodama nuosavų lėšų reikalavimą ji įtraukia pakeistas vertybiniais popieriais pozicijas, susijusias su šiuo pakeitimu vertybiniais popieriais, bet neįtraukia kredito užtikrinimo, gauto vertybiniais popieriais pakeisto portfelio atžvilgiu.

338 straipsnis

Nuosavų lėšų reikalavimas koreliacinės prekybos portfeliui

1. Koreliacinės prekybos portfelį sudaro pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos ir n-tojo įsipareigojimų neįvykdymo kredito išvestinės finansinės priemonės, kurios atitinka visus šiuos kriterijus:

a) pozicijos nėra nei pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, nei pasirinkimo sandoriai pakeitimo vertybiniais popieriais segmente, nei kokios nors kitos pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų išvestinės finansinės priemonės, kurios nėra pakeitimo vertybiniais popieriais segmento įplaukų *pro rata* dalis;

▼B

b) visos pagrindinio įsipareigojimo priemonės yra:

i) arba vardinės priemonės, įskaitant vardines kredito išvestines finansines priemones, kurių atžvilgiu egzistuoja likvidi grįžtamoji rinka;

ii) arba indeksai, kuriais įprastai prekiaujama, grindžiami tais pagrindiniais subjektais.

Laikoma, kad grįžtamoji rinka egzistuoja, jei yra nepriklausomų sąžiningų pasiūlymų pirkti ir parduoti, kaina pagrįstai atitinka paskutinio pardavimo kainą arba esamą sąžiningą ir konkurencingą kainos pasiūlymą, pasiūlymas gali būti pateiktas per vieną dieną ir dėl tokios kainos susitarta per palyginti trumpą, prekyboje įprastą laiką.

2. Pozicijos, nurodančios kurį nors iš toliau nurodytų dalykų, nėra koreliacinės prekybos portfelio dalis:

a) pagrindinę poziciją, kurią pagal standartizuotą kredito rizikos vertinimo metodą galima priskirti pozicijų klasei „mažmeninės pozicijos“ arba pozicijų klasei „nekilnojamojo turto hipoteka užtikrintos pozicijos“ įstaigos ne prekybos knygoje;

b) pretenziją specialiosios paskirties subjektui, tiesiogiai ar netiesiogiai užtikrintą pozicija, kuri pagal 1 dalį ir šią dalį pati nebūtų tinkama įtraukti į koreliacinės prekybos portfelį.

3. Įstaiga gali įtraukti į koreliacinės prekybos portfelį pozicijas, kurios nėra nei pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, nei n-tojo įsipareigojimų neįvykdymo kredito išvestinės finansinės priemonės, tačiau kuriomis apdraudžiamos kitos šio portfelio pozicijos, jei egzistuoja 1 dalies paskutinėje pastraipoje nurodyta priemonės arba jos pagrindinių pozicijų likvidi grįžtamoji rinka.

4. Įstaiga nustato didesnę iš šių sumų kaip specifinės rizikos nuosavų lėšų reikalavimą koreliacinės prekybos portfeliui:

a) bendrą specifinės rizikos nuosavų lėšų reikalavimą, kuris būtų taikomas tik koreliacinės prekybos portfelio grynosioms ilgosioms pozicijoms;

b) bendrą specifinės rizikos nuosavų lėšų reikalavimą, kuris būtų taikomas tik koreliacinės prekybos portfelio trumposioms grynosioms pozicijoms.

▼B

2 Poskirsnis

Bendroji rizika

339 straipsnis

Bendrosios rizikos apskaičiavimas terminų atitikimo metodu

1. Norint apskaičiuoti nuosavų lėšų reikalavimą bendrajai rizikai, visos pozicijos yra padauginamos iš rizikos koeficiento atsižvelgiant į terminą, kaip paaiškinta 2 dalyje, kad būtų galima apskaičiuoti nuosavų lėšų reikalavimą jų rizikai padengti. Šis poreikis sumažinamas, jeigu iš rizikos koeficiento padauginta pozicija turi priešingą iš rizikos koeficiento padaugintą poziciją, kuri patenka į tą pačią terminų grupę kaip ir pirmoji pozicija. Nuosavų lėšų reikalavimas taip pat sumažinamas, kai priešingos iš rizikos koeficiento padaugintos pozicijos terminų ribos skiriasi, o šio sumažinimo dydis priklauso nuo to, ar abi minėtos pozicijos priklauso tai pačiai zonai, ar ne, taip pat nuo pačių zonų.

2. Įstaiga priskiria savo grynąsias pozicijas atitinkamoms terminų grupėms, nurodytoms 4 dalyje pateikiamos 2 lentelės 2 arba 3 skiltyje. Priskirdama fiksuotosios palūkanų normos finansines priemones, ji remiasi terminu iki sandorio galiojimo pabaigos, o priskirdama finansines priemones, kurių palūkanų norma prieš galutinį išpirkimo terminą keičiasi, – laikotarpiu, likusiu iki kito palūkanų normos nustatymo. Įstaiga taip pat išskiria skolos finansines priemones su 3 % arba didesnėmis atkarpos palūkanomis bei tas finansines priemones, kurių atkarpos palūkanos nesiekia 3 %, ir kiekvieną iš jų įrašo į 2 lentelės 2 arba 3 skiltį. Po to kiekvieną jų padaugina iš 2 lentelės 4 skiltyje nurodyto koeficiento pagal atitinkamą termino grupę.

3. Po to įstaiga atskirai susumuoja ilgąsias pozicijas, padaugintas iš rizikos koeficiento, ir trumpąsias pozicijas, padaugintas iš rizikos koeficiento, pagal kiekvieną terminų grupę. Iš rizikos koeficiento padaugintos ilgosios pozicijos suma, kuri atitinka iš rizikos koeficiento padaugintos trumposios pozicijos sumą toje pačioje terminų grupėje, yra suderinta pagal riziką įvertinta vienos terminų grupės pozicija, o likusi ilgoji arba trumpoji pozicija yra tos pačios terminų grupės nesuderinta pagal riziką įvertinta pozicija. Po to apskaičiuojama bendra visų suderintų pagal riziką įvertintų visų terminų grupių pozicija.

4. Įstaiga apskaičiuoja nesuderintų pagal riziką įvertintų ilgųjų pozicijų sumas kiekvienos 2 lentelėje nurodytos zonos terminų grupėje, kad galėtų apskaičiuoti nesuderintą pagal riziką įvertintą ilgąją poziciją kiekvienai zonai. Panašiai, norint apskaičiuoti atitinkamos zonos nesuderintą pagal riziką įvertintą trumpąją poziciją, apskaičiuojama nesuderintų pagal riziką įvertintų trumpųjų pozicijų suma kiekvienoje konkrečios zonos terminų grupėje. Ta atitinkamos zonos nesuderintos pagal riziką įvertintos ilgosios pozicijos dalis, kuri yra suderinta su tos pačios zonos nesuderinta pagal riziką įvertinta trumpąja pozicija, yra suderinta pagal riziką įvertinta tos zonos pozicija. Ta dalis atitinkamos zonos nesuderintos pagal riziką įvertintos ilgosios arba nesuderintos pagal riziką įvertintos trumposios pozicijos, kuri negali būti suderinta, kaip nurodyta anksčiau, laikoma nesuderinta pagal riziką įvertinta tos zonos pozicija.

▼B

2 lentelė

Zona	Terminų grupė		Rizikos koeficientas (proc.)	Tikėtinas palūkanų normos pasikeitimas (proc.)
	Atkarpos palūkanų norma 3 % ar didesnė	Atkarpos palūkanų norma mažesnė nei 3 %		
Pirmoji zona	0 ≤ 1 mėn.	0 ≤ 1 mėn.	0,00	—
	> 1 ≤ 3 mėn.	> 1 ≤ 3 mėn.	0,20	1,00
	> 3 ≤ 6 mėn.	> 3 ≤ 6 mėn.	0,40	1,00
	> 6 ≤ 12 mėn.	> 6 ≤ 12 mėn.	0,70	1,00
Antroji zona	> 1 ≤ 2 m.	> 1,0 ≤ 1,9 m.	1,25	0,90
	> 2 ≤ 3 m.	> 1,9 ≤ 2,8 m.	1,75	0,80
	> 3 ≤ 4 m.	> 2,8 ≤ 3,6 m.	2,25	0,75
Trečioji zona	> 4 ≤ 5 m.	> 3,6 ≤ 4,3 m.	2,75	0,75
	> 5 ≤ 7 m.	> 4,3 ≤ 5,7 m.	3,25	0,70
	> 7 ≤ 10 m.	> 5,7 ≤ 7,3 m.	3,75	0,65
	> 10 ≤ 15 m.	> 7,3 ≤ 9,3 m.	4,50	0,60
	> 15 ≤ 20 m.	> 9,3 ≤ 10,6 m.	5,25	0,60
	> 20 metai	> 10,6 ≤ 12,0 m.	6,00	0,60
		> 12,0 ≤ 20,0 m.	8,00	0,60
		> 20 metai	12,50	0,60

5. Nesuderintos pagal riziką įvertintos ilgosios arba trumposios pozicijos pirmoje zonoje, kuri derinama su nesuderinta pagal riziką įvertinta trumpąja arba ilgąja pozicija antroje zonoje, suma laikoma pagal riziką įvertinta pirmosios ir antrosios zonų tarpusavio suderinta pozicija. Tokiu pat būdu apskaičiuojama nesuderintos pagal riziką įvertintos likusios dalies antroje zonoje ir nesuderintos pagal riziką įvertintos pozicijos trečioje zonoje suderinta pagal riziką įvertinta antrosios ir trečiosios zonų tarpusavio pozicija.

6. Įstaiga gali pakeisti 5 dalyje nurodytą tvarką pirmiausia apskaičiuodama pagal riziką įvertintą antrosios ir trečiosios zonų tarpusavio suderintą poziciją, o vėliau pirmosios ir antrosios zonų tarpusavio suderintą poziciją.

7. Po to nesuderintos pagal riziką įvertintos pozicijos likusi dalis pirmoje zonoje yra suderinama su nesuderinta pozicijos dalimi trečioje zonoje, kuri lieka po pastarosios zonos pozicijos suderinimo su antrosios zonos pozicija, taip apskaičiuojant pagal riziką įvertintą pirmosios ir trečiosios zonų tarpusavio suderintą poziciją.

8. Atlikus 5, 6 ir 7 dalyse nurodytus atskirus suderinimo apskaičiavimus, likusios pozicijos yra susumuojamos.

9. Įstaigos nuosavų lėšų reikalavimas apskaičiuojamas susumuojant:

a) 10 % visų terminų grupių pagal riziką įvertintų suderintų pozicijų sumos;

▼B

b) 40 % pirmosios zonos pagal riziką įvertintos suderintos pozicijos;

c) 30 % antrosios zonos pagal riziką įvertintos suderintos pozicijos;

d) 30 % trečiosios zonos pagal riziką įvertintos suderintos pozicijos;

e) 40 % pirmosios ir antrosios bei antrosios ir trečiosios zonų pagal riziką įvertintos tarpusavio suderintos pozicijos;

f) 150 % pirmosios ir trečiosios zonų pagal riziką įvertintos tarpusavio suderintos pozicijos;

g) 100 % likusių pagal riziką įvertintų nesuderintų pozicijų.

340 straipsnis

Bendrosios rizikos apskaičiavimas trukmės metodu

1. Norėdamos apskaičiuoti nuosavų lėšų reikalavimą skolos finansinių priemonių bendrajai rizikai padengti, įstaigos gali taikyti trukmės metodą vietoje 339 straipsnyje nurodyto metodo, jeigu šį metodą įstaiga taiko nuosekliai.

2. Pagal 1 dalyje nurodytą trukmės metodą įstaiga pagal kiekvienos fiksuotosios palūkanų normos skolos finansinės priemonės rinkos vertę apskaičiuoja jos pelningumą pasibaigus terminui, kuris yra teorinė tos finansinės priemonės diskonto norma. Skaičiuodama kintamosios palūkanų normos finansinių priemonių pelningumą, įstaiga pagal kiekvienos finansinės priemonės rinkos vertę apskaičiuoja jos pelningumą vadovaudamasi prielaida, kad pagrindinė suma bus grąžinta tada, kai bus galima iš naujo nustatyti palūkanas.

3. Po to įstaiga apskaičiuoja kiekvienos skolos finansinės priemonės modifikuotą trukmę pagal formulę:

$$\textit{modifikuota trukmė} = \frac{D}{1+R}$$

čia:

D = trukmė, apskaičiuota pagal šią formulę:

$$D = \frac{\sum_{t=1}^{M} \frac{t \cdot C_t}{(1+R)^t}}{\sum_{t=1}^{M} \frac{C_t}{(1+R)^t}}$$

čia:

R = pelningumas termino pabaigoje;

C_t = pinigų srauto vertė laikotarpiu t;

M = visas terminas.

Apskaičiuota modifikuota trukmė koreguojama, kai skolos finansinės priemonės yra susijusios su išankstinio mokėjimo rizika. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį EBI paskelbia gaires dėl tokių koregavimų taikymo.

▼B

4. Atlikusi šiuos apskaičiavimus, įstaiga kiekvieną skolos finansinę priemonę priskiria atitinkamai zonai, nurodytai 3 lentelėje. Ji tai daro vadovaudamasi modifikuota kiekvienos finansinės priemonės trukme.

3 lentelė

Zona	Modifikuota trukmė (metais)	Tikėtina palūkanų norma (pokytis %)
Pirmoji zona	$> 0 \leq 1,0$	1,0
Antroji zona	$> 1,0 \leq 3,6$	0,85
Trečioji zona	$> 3,6$	0,7

5. Tuomet įstaiga apskaičiuoja kiekvienos finansinės priemonės pagal trukmę įvertintą poziciją, padaugindama šios finansinės priemonės rinkos kainą iš jos modifikuotos trukmės bei iš tokios modifikuotos trukmės priemonei taikomo tikėtino palūkanų normos pokyčio (žr. 3 lentelės 3 skiltį).

6. Įstaiga apskaičiuoja kiekvienos zonos pagal trukmę įvertintas ilgąsias ir trumpąsias pozicijas. Ilgųjų pozicijų suma, kurią atitinka trumpųjų pozicijų suma kiekvienoje zonoje, laikoma tos zonos pagal trukmę įvertinta suderinta pozicija.

Po to įstaiga apskaičiuoja kiekvienos zonos pagal trukmę įvertintas nesuderintas pozicijas. Tai darydama, ji vadovaujasi nesuderintų pagal riziką įvertintų pozicijų apskaičiavimo tvarka, išdėstyta 339 straipsnio 5–8 dalyse.

7. Įstaigos nuosavų lėšų reikalavimas apskaičiuojamas susumuojant:

a) 2 % kiekvienos zonos pagal trukmę įvertintos suderintos pozicijos;

b) 40 % pagal trukmę įvertintų suderintų pirmosios ir antrosios bei antrosios ir trečiosios zonų pozicijų;

c) 150 % pagal trukmę įvertintų suderintų pirmosios ir trečiosios zonų pozicijų;

d) 100 % likusių pagal trukmę įvertintų nesuderintų pozicijų.

3 Skirsnis

Nuosavybės vertybiniai popieriai

341 straipsnis

Nuosavybės priemonių grynosios pozicijos

1. Įstaiga atskirai susumuoja visas savo grynąsias ilgąsias ir grynąsias trumpąsias pozicijas, kaip nurodyta 327 straipsnyje. Abiejų šių skaičių absoliučiųjų verčių suma yra įstaigos bendroji pozicija.

▼B

2. Kiekvienai rinkai atskirai įstaiga apskaičiuoja grynųjų ilgųjų pozicijų ir grynųjų trumpųjų pozicijų skirtumą. Šių skirtumų absoliučiųjų verčių suma yra įstaigos bendroji grynoji pozicija.

3. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose apibrėžia 2 dalyje nurodytą terminą rinka.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. sausio 31 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

342 straipsnis

Nuosavybės priemonių specifinė rizika

Norėdama apskaičiuoti nuosavų lėšų reikalavimą specifinei rizikai padengti, įstaiga turi padauginti savo bendrąją poziciją iš 8 %.

343 straipsnis

Nuosavybės priemonių bendroji rizika

Nuosavų lėšų reikalavimas bendrajai rizikai padengti reikalavimas yra įstaigos grynoji pozicija, padauginta iš 8 %.

344 straipsnis

Akcijų indeksai

1. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nurodo akcijų indeksus, kurių atžvilgiu įvykdytos 4 dalies antrame sakinyje nustatytos sąlygos.

EBI tų techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. sausio 1 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

►C2 2. 4 dalies antrame sakinyje aprašytą metodą įstaigos gali taikyti iki 1 dalyje nurodytų techninių standartų įsigaliojimo, jeigu ◄ kompetentingos institucijos atitinkamą metodą leido taikyti prieš 2014 m. sausio 1 d.

3. Akcijų indeksų ateities sandoriai, pagal delta koeficientą įvertinti sandoriai, ekvivalentiški akcijų indeksų ateities pasirinkimo sandoriams bei akcijų indeksų pasirinkimo sandoriams, toliau tekste bendrai vadinami „akcijų indeksų ateities sandoriais“, gali būti suskirstyti į pozicijas pagal visas juos sudarančias akcijas. Šios pozicijos gali būti vertinamos kaip atitinkamų akcijų pagrindinės pozicijos, ir jos gali būti tarpusavyje įskaitomos su priešingomis tų pagrindinių akcijų pozicijomis. Įstaigos turi pranešti kompetentingai institucijai apie to metodo taikymą.

▼B

4. Jei akcijų indeksų ateities sandoris neskirstomas į pagrindines jį sudarančias pozicijas, jis laikomas atskiru nuosavybės vertybiniu popieriumi. Tačiau šio atskiro nuosavybės vertybinio popieriaus specifinės rizikos galima nepaisyti, kai atitinkamu akcijų indeksų ateities sandoriu yra prekiaujama biržoje ir jis yra atitinkamas tinkamai diversifikuotas indeksas.

4 Skirsnis

Finansinių priemonių emisijos platinimas

345 straipsnis

Grynųjų pozicijų mažinimas

1. Jeigu įstaiga organizuoja skolos ir nuosavybės priemonių platinimą, ji gali naudoti toliau nurodytą nuosavų lėšų reikalavimo apskaičiavimo tvarką. Pirmiausia įstaiga apskaičiuoja savo grynąsias pozicijas atskaitydama platinamų finansinių priemonių pozicijas, kurias yra pasirašiusios ar kurių nupirkimą oficialiais susitarimais patvirtino trečiosios šalys. Po to įstaiga sumažina savo grynąsias pozicijas 4 lentelėje nurodytais koeficientais ir apskaičiuoja nuosavų lėšų reikalavimą pagal sumažintas platinamų finansinių priemonių pozicijas.

4 lentelė

0 darbo diena:	100 %
1 darbo diena:	90 %
2–3 darbo dienos:	75 %
4 darbo diena:	50 %
5 darbo diena:	25 %
po 5 darbo dienos:	0 %.

Nulinė (0) darbo diena yra ta darbo diena, kurią įstaiga besąlygiškai įsipareigoja nupirkti žinomą kiekį vertybinių popierių už sutartą kainą.

2. Įstaigos praneša kompetentingoms institucijoms apie 1 dalies nuostatų taikymą.

5 Skirsnis

Nuosavų lėšų reikalavimas kredito išvestinėmis finansinėmis priemonėmis apdraustų pozicijų specifinei rizikai padengti

346 straipsnis

Apsidraudimas kredito išvestinėmis finansinėmis priemonėmis

1. Apsidraudimas, kurį suteikia kredito išvestinės finansinės priemonės, pripažįstamas pagal 2–6 dalyse išdėstytus principus.

2. Kredito išvestinės finansinės priemonės poziciją įstaigos laiko viena pozicijos dalimi, o apdraustą poziciją su ta pačia nominaliąja arba, kai taikoma, tariamąja suma – kita pozicijos dalimi.

▼B

3. Minėtas apsidraudimas visiškai pripažįstamas tuomet, kai dviejų pozicijos dalių vertė visada juda priešinga kryptimi ir iš esmės tokiu pačiu mastu. Taip yra šiais atvejais:

a) abi dalis sudaro visiškai vienodos priemonės;

b) ilgoji pinigų srauto pozicija yra apdrausta apsikeitimo grąžomis sandoriu (arba atvirkščiai), ir yra visiškas atitikimas tarp išvestinės finansinės priemonės orientacinės pozicijos ir pagrindinių pozicijų (t. y. pinigų srauto pozicijų). Apsikeitimo sandorio terminas gali skirtis nuo pagrindinės pozicijos termino.

Šiais atvejais nuosavų lėšų reikalavimas specifinei rizikai padengti neturėtų būti skaičiuojamas nė vienai pozicijos daliai.

4. 80 % tarpusavio užskaita taikoma, kai abiejų pozicijos dalių vertės visada juda priešinga kryptimi ir kai tiksliai atitinka išvestinės finansinės priemonės orientacinė pozicija, išvestinės finansinės priemonės orientacinės pozicijos bei kredito išvestinės finansinės priemonės terminas ir pagrindinės pozicijos valiuta. Be to, dėl pagrindinių kredito išvestinės finansinės priemonės sutarties savybių kredito išvestinės finansinės priemonės kaina neturėtų keistis taip, kad iš esmės nukryptų nuo pinigų srauto pozicijos kainų pasikeitimo. Jeigu sandoriu perleidžiama rizika, bus taikoma 80 % specifinės rizikos užskaita tai sandorio daliai, kurios nuosavų lėšų reikalavimas yra didesnis, o kitai daliai taikomas poreikis specifinei rizikai padengti yra lygus nuliui.

5. Nesant 3 ir 4 dalyse nurodytų aplinkybių, apsidraudimas iš dalies pripažįstamas šiais atvejais:

a) pozicijai taikomas ***3*** dalies b punktas, tačiau yra neatitikimas tarp išvestinės finansinės priemonės orientacinės pozicijos ir pagrindinės pozicijos turto. Tačiau pozicijos atitinka šiuos reikalavimus:

   i) palyginti su pagrindine pozicija, išvestinės finansinės priemonės orientacinė pozicija yra to paties arba žemesnio rango;

   ii) pagrindinės pozicijos ir išvestinės finansinės priemonės orientacinės pozicijos įsipareigojantysis asmuo yra tas pats ir joms taikomos priešpriešinio įsipareigojimų neįvykdymo arba priešpriešinio išankstinio nutraukimo sąlygos, kurių vykdymas užtikrinamas teisinėmis priemonėmis;

b) pozicijai taikomas 3 dalies a punktas arba 4 dalis, bet yra neatitikimas tarp kredito užtikrinimo ir pagrindinio turto valiutos arba termino. Į tokį valiutų neatitikimą atsižvelgiama nustatant nuosavų lėšų reikalavimą užsienio valiutos kurso rizikai padengti;

c) pozicijai taikoma 4 dalis, tačiau yra neatitikimas tarp pinigų srauto pozicijos ir kredito išvestinės finansinės priemonės turto. Tačiau kredito išvestinės finansinės priemonės dokumentuose pagrindinis turtas priskiriamas įsipareigojimams.

Kad apsidraudimas būtų pripažintas iš dalies, kiekvienos sandorio dalies nuosavų lėšų reikalavimas specifinei rizikai padengti ne sudedamas, o taikomas tik didesnysis iš dviejų nuosavų lėšų reikalavimų.

▼B

6. Visais atvejais, kuriems netaikomos 3–5 dalys, nuosavų lėšų reikalavimas specifinei rizikai padengti apskaičiuojamas abiem pozicijų dalims atskirai.

347 straipsnis

Apsidraudimas pirmojo ir n-tojo įsipareigojimų neįvykdymo kredito išvestinių finansinių priemonių atveju

Pirmojo įsipareigojimų neįvykdymo kredito išvestinių finansinių priemonių ir n-tojo įsipareigojimų neįvykdymo kredito išvestinių finansinių priemonių atveju taikomi šie apsidraudimo pagal 346 straipsnio pripažinimo principai:

a) kai įstaiga gauna kredito užtikrinimą kelioms pagrindinio subjekto sudedamosioms dalims, sudarančioms kredito išvestinės finansinės priemonės pagrindą, su sąlyga, kad dėl pirmojo įsipareigojimų neįvykdymo turi būti vykdomas mokėjimas ir kad dėl šio kredito įvykio nutraukiama sutartis, įstaiga gali užskaityti specifinę riziką tai pagrindinio subjekto sudedamajai daliai, kuriai tarp pagrindinių pagrindinio subjekto sudedamųjų dalių pagal 336 straipsnio 1 lentelę taikoma mažiausia specifinės rizikos procentinė dalis;

b) kai dėl n-tojo įsipareigojimų neįvykdymo pagal kredito užtikrinimą turi būti vykdomas mokėjimas, apsaugos pirkėjas gali užskaityti specifinę riziką tik jei užtikrinimas buvo gautas 1 – n–1 įsipareigojimų neįvykdymo atvejams arba susidarius n–1 įsipareigojimo neįvykdymo aplinkybėms. Tokiais atvejais taikoma a punkte nustatyta pirmojo įsipareigojimų neįvykdymo kredito išvestinėms finansinėms priemonėms metodika, ją atitinkamai pritaikius n-tojo įsipareigojimų neįvykdymo finansinėms priemonėms.

6 Skirsnis

Nuosavų lėšų reikalavimas kolektyvinio investavimo subjektams

348 straipsnis

Nuosavų lėšų reikalavimas kolektyvinio investavimo subjektams

1. Nedarant poveikio kitoms šio skirsnio nuostatoms, kolektyvinių investavimo subjektų (KIS) pozicijoms taikomas 32 % pozicijų rizikos, apimančios specifinę ir bendrąją riziką, nuosavų lėšų reikalavimas. Nedarant poveikio 353 straipsniui, kuris skaitomas kartu su 352 straipsnio 4 dalyje ir 367 straipsnio 2 dalies b punkte nustatyta modifikuota aukso vertinimo tvarka, KIS pozicijoms taikomas 40 % pozicijų rizikos, apimančios specifinę ir bendrąją riziką, ir užsienio valiutos kurso rizikos nuosavų lėšų reikalavimas.

2. Jeigu 350 straipsnyje nenurodyta kitaip, neleidžiama tarpusavyje užskaityti pagrindinių KIS investicijų ir kitų įstaigos turimų pozicijų.

▼B

349 straipsnis

Kolektyvinio investavimo subjektams taikomi bendrieji kriterijai

KIS gali būti taikomas 350 straipsnyje nurodytas metodas, jeigu įvykdomos visos šios sąlygos:

a) KIS prospekte ar lygiaverčiame dokumente pateikta visa ši informacija:

   i) turto, į kurį KIS leidžiama investuoti, kategorijos;

   ii) jeigu KIS investicijoms taikomi apribojimai, – santykiniai apribojimai ir jų apskaičiavimo metodai;

   iii) jeigu KIS leidžiama taikyti svertą, – didžiausias sverto lygis;

   iv) jeigu leidžiama sudaryti ne biržos išvestinių finansinių priemonių sandorius arba atpirkimo sandorius, skolintis arba skolinti vertybinius popierius, – sandorio šalies rizikos, atsirandančios dėl tokių sandorių vykdymo, ribojimo priemonės;

b) KIS teikia pusės metų ir metines verslo ataskaitas, kurių pagrindu galima įvertinti jo turtą ir įsipareigojimus, pajamas ir operacijas per ataskaitinį laikotarpį;

c) investicinio vieneto turėtojo prašymu KIS akcijos arba investiciniai vienetai kiekvieną dieną iš KIS turto gali būti paversti grynaisiais pinigais;

d) KIS investicijos atskiriamos nuo KIS valdytojo turto;

e) investuojančioji įstaiga atlieka tinkamą KIS rizikos vertinimą;

f) KIS valdo asmenys, prižiūrimi pagal Direktyvą 2009/65/EB arba atitinkamus teisės aktus.

350 straipsnis

Kolektyvinio investavimo subjektams taikomi specifiniai metodai

1. Jeigu įstaiga turi galimybę kiekvieną dieną susipažinti su informacija apie KIS pagrindines investicijas, ji į tas investicijas gali atsižvelgti skaičiuodama pozicijų rizikos, apimančios specifinę ir bendrąją riziką, nuosavų lėšų reikalavimą. Taikant tokį metodą, KIS pozicijos vertinamos kaip KIS pagrindinių investicijų pozicijos. Tarpusavyje užskaityti KIS pagrindinių investicijų pozicijas ir kitas įstaigos turimas pozicijas leidžiama tuo atveju, jeigu įstaiga turi pakankamai akcijų arba investicinių vienetų, kad galėtų išpirkti (sukurti) pagrindines investicijas.

▼B

2. Įstaigos gali skaičiuoti pozicijų rizikos, apimančios specifinę ir bendrąją riziką, nuosavų lėšų reikalavimą, taikomą KIS pozicijoms, darydamos prielaidą, kad buvo pozicijų, atitinkančių tas, kurios būtinos, norint atkartoti a punkte nurodytų nuosavybės vertybinių popierių arba skolos vertybinių popierių išorėje sukurto indekso arba fiksuoto krepšelio sudėtį ir veikimą, jeigu laikomasi šių sąlygų:

a) KIS įgaliojimų tikslas yra atkartoti nuosavybės vertybinių popierių arba skolos vertybinių popierių išorėje sukurto indekso arba fiksuoto krepšelio sudėtį ir veikimą;

b) mažiausią 0,9 KIS ir nuosavybės vertybinių popierių arba skolos vertybinių popierių indekso ar krepšelio paros kainų pokyčių koreliaciją galima aiškiai nustatyti ne trumpesniam kaip šešių mėnesių laikotarpiui.

3. Jeigu įstaiga neturi galimybės kiekvieną dieną susipažinti su informacija apie KIS pagrindines investicijas, pozicijos rizikos, apimančios specifinę ir bendrąją riziką, nuosavų lėšų reikalavimą ji gali skaičiuoti, jei įvykdomos šios sąlygos:

a) bus laikoma, kad KIS pirmiausia didžiausiu pagal jos įgaliojimus leistinu lygiu investuoja į turto klases, kurioms nustatytas didžiausias nuosavų lėšų reikalavimas atskirai specifinei ir bendrajai rizikai padengti, ir tuomet tęsia investicijas mažėjančia tvarka tol, kol pasiekia didžiausią bendrą investavimo apribojimą. KIS pozicija bus vertinama kaip tiesioginė investicija į tariamąją poziciją;

b) apskaičiuodamos nuosavų lėšų reikalavimą atskirai specifinei ir bendrajai rizikai padengti, įstaigos atsižvelgia į didžiausią netiesioginę poziciją, su kuria jos galėtų susidurti užimdamos sverto principu grindžiamą poziciją per KIS proporcingai didindamos savo KIS poziciją iki didžiausios pagal jos įgaliojimus leidžiamos pozicijos, susijusios su pagrindiniais investiciniais vienetais;

c) jeigu pagal šią dalį apskaičiuotas bendras nuosavų lėšų reikalavimas specifinei ir bendrajai rizikai padengti viršija 348 straipsnio 1 dalyje nustatytą lygį, nuosavų lėšų reikalavimas paliekamas to lygio.

4. Įstaigos gali pasitelkti toliau nurodytas trečiąsias šalis, kad jos pagal šiame skyriuje nustatytus metodus apskaičiuotų ir pateiktų nuosavų lėšų reikalavimą pozicijų rizikai padengti, skaičiuojamą 1–4 dalyse nustatytoms KIS pozicijoms:

a) KIS depozitoriumą su sąlyga, kad KIS investuoja tik į vertybinius popierius ir visus vertybinius popierius deponuoja šiame depozitoriume;

b) kitų KIS atveju KIS valdymo bendrovę su sąlyga, kad KIS valdymo bendrovė atitinka 132 straipsnio 3 dalies a punkte nurodytus kriterijus.

▼B

Šio skaičiavimo tikslumą patvirtina išorės auditorius.

3 SKYRIUS

Nuosavų lėšų reikalavimas užsienio valiutos kurso rizikai padengti

351 straipsnis

De minimis ir užsienio valiutos kurso rizikos įvertinimas

Jeigu pagal 352 straipsnyje nustatytą tvarką apskaičiuota įstaigos bendros grynosios užsienio valiutos kurso pozicijos ir jos grynosios aukso pozicijos suma, įskaitant užsienio valiutos kurso ir aukso pozicijas, kurioms nuosavų lėšų reikalavimas apskaičiuojamas pagal vidaus modelį, sudaro daugiau kaip 2 % visų jos nuosavų lėšų, įstaiga turi apskaičiuoti nuosavų lėšų reikalavimą užsienio valiutos kurso rizikai padengti. Nuosavų lėšų reikalavimas užsienio valiutos kurso rizikai padengti yra įstaigos bendros grynosios užsienio valiutos kurso pozicijos ir jos grynosios aukso pozicijos suma ta valiuta, kuri nurodoma ataskaitose, padauginta iš 8 %.

352 straipsnis

Bendros grynosios užsienio valiutos kurso pozicijos apskaičiavimas

1. Įstaigos kiekvienos valiutos (įskaitant valiutą, kuri nurodoma ataskaitose) ir aukso grynoji atviroji pozicija apskaičiuojama kaip toliau išvardytų elementų (teigiamų arba neigiamų) suma:

a) grynoji neatidėliotinųjų sandorių pozicija (t. y. iš visų turto straipsnių atėmus visus įsipareigojimų straipsnius, įskaitant atitinkama valiuta sukauptas palūkanas, arba, aukso atveju, grynąsias aukso neatidėliotinųjų sandorių pozicijas);

b) grynoji išankstinių sandorių pozicija, t. y. visos gautinos sumos atėmus visas sumas, kurios turi būti sumokėtos pagal išankstinius valiutų ir aukso sandorius, įskaitant valiutos ir aukso ateities sandorius bei valiutos apsikeitimo sandorių pagrindinę sumą, neįtrauktą į neatidėliotinųjų sandorių poziciją;

c) neatšaukiamos garantijos bei panašios finansinės priemonės, kurias tikrai reikės įvykdyti ir kurios gali būti neatšaukiamos;

d) visos užsienio valiutos ir aukso pasirinkimo sandorių pozicijos, įvertintos pagal grynojo delta koeficiento arba delta koeficientu pagrįstą ekvivalentą;

e) kitų pasirinkimo sandorių rinkos vertė.

d punkte nurodytais atvejais naudojamas atitinkamos biržos taikomas delta koeficientas. Ne biržos pasirinkimo sandorių atveju arba tais atvejais, kai *delta* koeficientas nėra nustatytas atitinkamos biržos, pati įstaiga pagal tinkamą modelį gali apskaičiuoti delta koeficientą, gavusi kompetentingų institucijų leidimą. Leidimas suteikiamas, jeigu pagal modelį tinkamai įvertinamas pasirinkimo sandorio arba varanto vertės pokytis atsižvelgiant į nedidelius pagrindinės priemonės rinkos kainos pokyčius.

▼B

Įstaiga gali įtraukti grynąsias būsimas pajamas (išlaidas), kurios dar nesukauptos, tačiau jau visiškai apdraustos, jeigu įstaiga jas įskaičiuoja nuosekliai.

Sudėtinių valiutų grynąsias pozicijas įstaigos gali suskirstyti į jas sudarančias valiutas pagal dalis, kurios joms tenka sudėtinėje valiutoje.

2. Bet kurių pozicijų, kurias įstaiga sąmoningai prisiėmė, kad apsidraustų nuo neigiamo valiutos kurso poveikio jos koeficientams pagal 92 straipsnio 1 dalį, gavus kompetentingų institucijų leidimą, galima neįtraukti skaičiuojant grynąsias atvirąsias valiutos pozicijas. Tokios pozicijos yra neprekybinio arba struktūrinio pobūdžio, o jų neįtraukimo sąlygas galima keisti tik gavus atskirą kompetentingų institucijų leidimą. Tokios pat sąlygos gali būti taikomos vertinant įstaigos turimas pozicijas, kurios yra susijusios su sudedamosiomis dalimis, jau atskaitytomis skaičiuojant nuosavas lėšas.

3. Skaičiuodama kiekvienos valiutos ir aukso grynąją atvirąją poziciją, įstaiga gali naudoti grynąją dabartinę vertę, jeigu šį metodą ji taiko nuosekliai.

4. Kiekvienos valiutos, išskyrus ataskaitose nurodomą valiutą, grynosios trumposios ir ilgosios pozicijos ir grynoji ilgoji arba trumpoji aukso pozicija į ataskaitose nurodomą valiutą konvertuojamos pagal neatidėliotinojo keitimo kursus. Po to jos atskirai sudedamos norint gauti atitinkamas bendras grynųjų trumpųjų pozicijų bei grynųjų ilgųjų pozicijų sumas. Didesnioji iš šių dviejų gautų sumų yra įstaigos bendroji grynoji užsienio valiutos pozicija.

5. Apskaičiuodamos nuosavų lėšų reikalavimą, be delta rizikos, įstaigos turi tinkamai įvertinti ir kitą su pasirinkimo sandoriais susijusią riziką.

6. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose apibrėžia metodus, pagal kuriuos nustatant nuosavų lėšų reikalavimą proporcingai įstaigų veiklos, susijusios su pasirinkimo sandoriais, mastui ir sudėtingumui atsižvelgiama į kitą riziką, ne tik delta riziką.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2013 m. gruodžio 31 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

Kompetentingos institucijos gali toliau taikyti esamus nacionalinius metodus iki pirmoje pastraipoje nurodytų techninių standartų įsigaliojimo, jeigu kompetentingos institucijos tuos metodus taikė prieš 2013 m. gruodžio 31 d.

▼B

353 straipsnis

Kolektyvinio investavimo subjektų užsienio valiutos kurso rizika

1. 352 straipsnio tikslais atsižvelgiama į faktines KIS užsienio valiutų kurso pozicijas.

2. Įstaigos gali remtis duomenimis apie KIS užsienio valiutų kurso pozicijas, kuriuos skelbia šios trečiosios šalys:

a) KIS depozitoriumas su sąlyga, kad KIS investuoja tik į vertybinius popierius ir visus vertybinius popierius deponuoja šiame depozitoriume;

b) kitų KIS atveju – KIS valdymo bendrovė su sąlyga, kad KIS valdymo bendrovė atitinka 132 straipsnio 3 dalies a punkte nurodytus kriterijus.

Šio skaičiavimo tikslumą patvirtina išorės auditorius.

3. Jeigu įstaiga neturi duomenų apie KIS užsienio valiutų pozicijas, laikoma, kad KIS investicijos siekia didžiausią pagal jos įgaliojimus leistiną lygį; skaičiuodama nuosavų lėšų reikalavimą prekybos knygos pozicijų užsienio valiutos kurso rizikai padengti, įstaiga atsižvelgia į didžiausią netiesioginę riziką, su kuria ji galėtų susidurti užimdama sverto principu grindžiamą poziciją per KIS. Tai daroma proporcingai didinant KIS poziciją iki didžiausios pozicijos, kurią leidžia investiciniai įgaliojimai, pagrindinių investicinių vienetų atžvilgiu. Tariama KIS užsienio valiutos kurso pozicija vertinama kaip atskira valiuta pagal investavimui į auksą taikomą tvarką, jei, žinant KIS investicijų kryptį, ilgoji atviroji pozicija pridedama prie ilgosios atvirosios užsienio valiutos kurso pozicijos, o trumpoji atviroji pozicija pridedama prie trumposios atvirosios užsienio valiutos kurso pozicijos. Prieš atliekant skaičiavimą tokių pozicijų tarpusavyje užskaityti neleidžiama.

354 straipsnis

Artimai tarpusavyje susijusios valiutos

1. Atitinkamų artimai tarpusavyje susijusių valiutų pozicijoms įstaigos gali numatyti mažesnį nuosavų lėšų reikalavimą. Dvi valiutos laikomos artimai tarpusavyje susijusiomis tik tuomet, kai nuostolio, sudarančio 4 % arba mažiau atitinkamos suderintos pozicijos vertės (įvertinus ataskaitose nurodoma valiuta), tikimybė (apskaičiuota remiantis pastarųjų trejų ar penkerių metų kiekvienos dienos keitimo kursu) tokių valiutų vienodose ir priešingose pozicijose per ateinantį 10 darbo dienų laikotarpį yra ne mažesnė nei 99 % (taikant trejų metų stebėjimo laikotarpį) ir 95 % (taikant penkerių metų stebėjimo laikotarpį). Dviejų artimai susijusių valiutų suderintų pozicijų nuosavų lėšų reikalavimas yra 4 %, padauginti iš suderintos pozicijos vertės.

▼B

2. Apskaičiuodamos poreikį pagal šį skyrių, įstaigos gali nepaisyti pozicijų valiutomis, kurioms taikomi teisiškai privalomi tarpvyriausybiniai susitarimai, kuriais siekiama apriboti jų kursų kitimą kitų tuose pačiuose susitarimuose numatytų valiutų atžvilgiu. Įstaigos apskaičiuoja tokių valiutų suderintas pozicijas ir nuosavų lėšų reikalavimą, kuris negali būti mažesnis negu pusė atitinkamame tarpvyriausybiniame susitarime numatyto didžiausio valiutos kurso pokyčio atitinkamų valiutų atžvilgiu.

3. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nurodo valiutas, kurių atveju taikoma 1 dalyje nurodyta tvarka.

EBI tų techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. sausio 1 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

4. Ekonominės ir pinigų sąjungos antrajame etape dalyvaujančių valstybių narių valiutų suderintų pozicijų nuosavų lėšų reikalavimą galima skaičiuoti kaip lygų 1,6 % tokių suderintų pozicijų vertės.

5. Į bendrą grynąją atvirąją poziciją pagal 352 straipsnio 4 dalį įskaičiuojamos tik šiame straipsnyje nurodytos nesuderintos valiutų pozicijos.

6. Tais atvejais, kai duomenys apie pastarųjų trejų ar penkerių metų kiekvienos dienos valiutos keitimo kursą – dviejų valiutų vienodose ir priešingose pozicijose per ateinantį 10 darbo dienų laikotarpį – rodo, kad šių dviejų valiutų koreliacija yra visiškai teigiama, o atitinkamų sandorių atveju įstaigos pirkimo ir pardavimo kainų skirtumas visada gali būti nulinis, įstaiga gali, jos kompetentingai institucijai aiškiai davus leidimą, iki 2017 m. pabaigos taikyti 0 % nuosavų lėšų reikalavimą.

4 SKYRIUS

Nuosavų lėšų reikalavimas biržos prekių kainos rizikai padengti

355 straipsnis

Biržos prekių kainos rizikos įvertinimo metodo parinkimas

Atsižvelgiant į 356–358 straipsnius, įstaigos apskaičiuoja nuosavų lėšų reikalavimą biržos prekių kainos rizikai padengti taikydamos vieną iš 359, 360 arba 361 straipsnyje nurodytų metodų.

▼B

356 straipsnis

Papildomas biržos prekių verslas

1. Papildomu žemės ūkio biržos prekių verslu užsiimančios įstaigos kiekvienų metų pabaigoje ateinantiems metams gali nustatyti nuosavų lėšų reikalavimą fizinėms biržos prekėms, jeigu įvykdomos visos šios sąlygos:

a) bet kuriuo metu tais metais įstaiga turi ne mažiau nuosavų lėšų šiai rizikai padengti nei tai rizikai taikomas vidutinis nuosavų lėšų reikalavimas, konservatyviai įvertintas ateinantiems metams;

b) įstaiga konservatyviai vertina pagal a punktą apskaičiuotos vertės tikėtiną kintamumą;

c) įstaigos vidutinis nuosavų lėšų reikalavimas šiai rizikai padengti yra ne didesnis kaip 5 % nuosavų lėšų arba 1 mln. EUR, o atsižvelgiant į pagal b punktą nustatytą kintamumą, didžiausias tikėtinas nuosavų lėšų reikalavimas yra ne didesnis kaip 6,5 % nuosavų lėšų;

d) įstaiga nuolat kontroliuoja, kad pagal a ir b punktus apskaičiuoti įverčiai būtų realūs.

2. Įstaigos praneša kompetentingoms institucijoms apie tai, kaip jos naudojasi 1 dalyje numatyta galimybe.

357 straipsnis

Biržos prekių pozicijos

1. Kiekviena biržos prekių arba biržos prekių išvestinių finansinių priemonių pozicija išreiškiama standartiniais mato vienetais. Kiekvienos biržos prekės neatidėliotino sandorio kaina išreiškiama ataskaitose nurodoma valiuta.

2. Laikoma, kad aukso ar aukso išvestinių finansinių priemonių pozicijos priklauso nuo užsienio valiutos kurso rizikos ir jų biržos prekių rizika prireikus skaičiuojama pagal 3 arba 5 skyriuje nustatytas sąlygas.

3. 360 straipsnio 1 dalies tikslais suma, kuria įstaigos ilgosios pozicijos viršija įstaigos tos pačios biržos prekės ir tapačių biržos prekių ateities, pasirinkimo sandorių ir varantų trumpąsias pozicijas ar atvirkščiai, yra įstaigos kiekvienos biržos prekės grynoji pozicija. Išvestinės finansinės priemonės 358 straipsnyje nustatyta tvarka vertinamos kaip pagrindinės biržos prekės pozicijos.

4. Apskaičiuojant biržos prekės poziciją toliau išvardytos pozicijos vertinamos kaip tos pačios biržos prekės pozicijos:

▼B

a) įvairių subkategorijų biržos prekių pozicijos tais atvejais, kai minėtomis subkategorijomis galima vieną kita pakeisti;

b) panašių biržos prekių pozicijos, jeigu jos yra artimi pakaitalai ir jeigu mažiausiai 0,9 kainų pasikeitimo koreliacijos koeficientą galima aiškiai nustatyti ne trumpesniam kaip vienų metų laikotarpiui.

358 straipsnis

Konkrečios priemonės

1. Biržos prekių ateities sandoriai ir išankstiniai įsipareigojimai pirkti arba parduoti atskiras biržos prekes į vertinimo sistemą įtraukiami kaip tariamosios sumos, išreikštos standartiniais matavimo vienetais, nustatant jų terminą pagal galutinę datą.

2. Biržos prekių apsikeitimo sandoriai, kai iš vienos pusės operacija atliekama fiksuota kaina, o iš kitos pusės – dabartine rinkos kaina, yra vertinami kaip serija sandorio tariamajai sumai lygių pozicijų, kai, kur tinkama, viena pozicija atitinka kiekvieną atsiskaitymą pagal apsikeitimo sandorį, ir yra skirstomi pagal 359 straipsnio 1 dalyje nurodytas terminų grupes. Įstaigos pozicijos yra ilgosios, jeigu ji moka fiksuotą kainą, o gauna kintamą kainą, ir trumposios, jeigu įstaiga gauna fiksuotą kainą, o moka kintamą kainą. Biržos prekių apsikeitimo sandoriai, kai sandorio pusėse yra skirtingos biržos prekės, atitinkamuose dokumentuose turi būti nurodomi naudojant terminų atitikimo metodą.

3. Biržos prekių arba biržos prekių išvestinių finansinių priemonių pasirinkimo sandoriai ir varantai šio skyriaus tikslais vertinami kaip pozicijos, kurių vertė lygi atitinkamo pasirinkimo sandorio pagrindinės finansinės priemonės vertei, padaugintai iš jo delta koeficiento. Pastarosios pozicijos gali būti tarpusavyje užskaitomos su bet kuriomis tapačios pagrindinės biržos prekės arba biržos prekės išvestinės priemonės priešpriešinėmis pozicijomis. Naudojamas atitinkamos biržos taikomas delta koeficientas. Ne biržos pasirinkimo sandorių atveju arba tais atvejais, kai delta koeficientas nėra nustatytas atitinkamos biržos, pati įstaiga pagal tinkamą modelį gali apskaičiuoti delta koeficientą, gavusi kompetentingų institucijų leidimą. Leidimas suteikiamas, jeigu pagal modelį tinkamai įvertinamas pasirinkimo sandorio arba varanto vertės pokytis atsižvelgiant į nedidelius pagrindinės priemonės rinkos kainos pokyčius.

Apskaičiuodamos nuosavų lėšų reikalavimą, be delta koeficiento rizikos, įstaigos turi tinkamai įvertinti ir kitą su pasirinkimo sandoriais susijusią riziką.

4. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose apibrėžia metodus, pagal kuriuos nustatant nuosavų lėšų reikalavimą proporcingai įstaigų veiklos, susijusios su pasirinkimo sandoriais, mastui ir sudėtingumui atsižvelgiama į kitą riziką, ne tik delta koeficiento riziką.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2013 m. gruodžio 31 d.

▼B

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

Kompetentingos institucijos gali toliau taikyti esamus nacionalinius metodus iki techninių standartų įsigaliojimo, jeigu kompetentingos institucijos tuos metodus taikė prieš 2013 m. gruodžio 31 d.

5. Kai įstaiga yra viena iš toliau nurodytų, apskaičiuodama nuosavų lėšų reikalavimą biržos prekių kainos rizikai padengti ji turi įtraukti atitinkamas biržos prekių pozicijas:

a) biržos prekių arba garantuotų teisių į biržos prekių nuosavybę perdavėjas pagal atpirkimo sandorį;

b) biržos prekių skolintojas pagal biržos prekių skolinimo sandorį.

359 straipsnis

Terminų atitikimo metodas

1. Įstaiga visas biržos prekes suklasifikuoja pagal terminus, kaip nustatyta 1 lentelėje. Visos tos biržos prekės pozicijos priskiriamos atitinkamoms terminų grupėms. Fizinės atsargos priskiriamos pirmajai terminų grupei (nuo 0 iki 1 mėnesio imtinai).

1 lentelė

Terminų grupė (1)	Skirtumo koeficientas (%) (2)
0 ≤ 1 mėn.	1,50
> 1 ≤ 3 mėn.	1,50
> 3 ≤ 6 mėn.	1,50
> 6 ≤ 12 mėn.	1,50
> 1 ≤ 2 m.	1,50
> 2 ≤ 3 m.	1,50
> 3 m.	1,50

2. Tos pačios biržos prekės pozicijos gali būti tarpusavyje įskaitomos ir priskiriamos atitinkamoms terminų grupėms grynųjų pozicijų pagrindu, jeigu jos yra:

a) sandorių, kurie turi būti įvykdyti tuo pačiu metu, pozicijos;

b) sandorių, kurie turi būti įvykdyti per 10 dienų, pozicijos, jeigu sandoriais prekiaujama rinkose, kuriose yra nustatytos kiekvienos dienos pristatymo datos.

▼B

3. Po to įstaiga skaičiuoja kiekvienos terminų grupės ilgųjų ir trumpųjų pozicijų sumas. Pirmųjų pozicijų suma, kuri yra suderinta su pastarųjų pozicijų suma nustatytoje terminų grupėje, yra suderintos tos terminų grupės pozicijos, o likusi ilgoji arba trumpoji pozicija yra nesuderinta tos pačios terminų grupės pozicija.

4. Nustatytos terminų grupės nesuderintos ilgosios pozicijos dalis, kuri yra suderinta su kitos terminų grupės nesuderinta trumpąja pozicija, arba atvirkščiai, yra suderinta dviejų terminų grupių pozicija. Nesuderintos ilgosios arba nesuderintos trumposios pozicijos dalis, kuri negali būti tokiu būdu suderinta, yra nesuderinta pozicija.

5. Įstaigos nuosavų lėšų reikalavimas kiekvienai biržos prekei skaičiuojamas pagal atitinkamus terminus susumavus toliau išvardytus elementus:

a) suderintų ilgųjų ir trumpųjų pozicijų sumą, padaugintą iš atitinkamo skirtumo koeficiento, nurodyto 1 lentelės antroje skiltyje kiekvienai terminų grupei, ir iš atitinkamos biržos prekės neatidėliotino sandorio kainos;

b) dviejų terminų grupių tarpusavyje suderintą poziciją kiekvienai terminų grupei, į kurią perkeliama nesuderinta pozicija, padauginus ją iš 0,6 % (perkėlimo koeficiento) ir iš atitinkamos biržos prekės neatidėliotino sandorio kainos;

c) likusias nesuderintas pozicijas, padauginus iš 15 % (tiesioginio koeficiento) ir iš biržos prekės neatidėliotino sandorio kainos.

6. Įstaigos bendras nuosavų lėšų reikalavimas biržos prekių kainos rizikai padengti skaičiuojamas sudedant nuosavų lėšų reikalavimus, apskaičiuotus kiekvienai biržos prekei pagal 5 dalį.

360 straipsnis

Supaprastintas metodas

1. Įstaigos nuosavų lėšų reikalavimas kiekvienai biržos prekei skaičiuojamas sudedant:

a) 15 % grynosios pozicijos, nesvarbu, ilgosios ar trumposios, padauginus iš biržos prekės neatidėliotino sandorio kainos;

b) 3 % bendrosios pozicijos (ilgosios ir trumposios pozicijų suma) padauginus iš biržos prekės neatidėliotino sandorio kainos.

2. Įstaigos bendras nuosavų lėšų reikalavimas biržos prekių kainos rizikai padengti skaičiuojamas sudedant nuosavų lėšų reikalavimus, apskaičiuotus kiekvienai biržos prekei pagal 1 dalį.

▼B

361 straipsnis

Išplėstasis terminų atitikimo metodas

Įstaigos gali naudoti minimalius skirtumo, perkėlimo ir tiesioginius koeficientus pagal toliau pateiktą 2 lentelę vietoj išvardytųjų 359 straipsnyje, jeigu:

a) įstaigos užsiima reikšmingu biržos prekių verslu;

b) įstaigų biržos prekių portfelis yra pakankamai diversifikuotas;

c) skaičiuodamos nuosavų lėšų reikalavimą biržos prekių kainos rizikai padengti, įstaigos dar negali naudoti vidaus modelių.

2 lentelė

	Taurieji metalai (išskyrus auksą)	Netaurieji metalai	Žemės ūkio produktai	Kita, įskaitant energetikos produktus
Skirtumo koeficientas (%)	1,0	1,2	1,5	1,5
Perkėlimo koeficientas (%)	0,3	0,5	0,6	0,6
Tiesioginis koeficientas (%)	8	10	12	15

Įstaigos praneša kompetentingoms institucijoms apie šio straipsnio taikymą, pateikdamos įrodymų, kad jos stengiasi įdiegti vidaus modelį, pagal kurį apskaičiuojamas nuosavų lėšų reikalavimas biržos prekių kainos rizikai padengti.

5 SKYRIUS

Vidaus modelių taikymas nuosavų lėšų reikalavimui apskaičiuoti

1 Skirsnis

Leidimas taikyti vidaus modelius ir nuosavų lėšų reikalavimas

362 straipsnis

Specifinė ir bendroji rizika

Šio skyriaus tikslais skolos finansinių priemonių arba nuosavybės finansinių priemonių, arba jų išvestinių finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama, pozicijų rizika gali būti suskirstoma į du komponentus. Pirmasis iš jų – specifinė rizika, apimanti atitinkamos finansinės priemonės kainos pasikeitimo riziką dėl veiksnių, susijusių su jos emitentu, o išvestinės finansinės priemonės atveju – pagrindinės finansinės priemonės emitentu. Bendrosios rizikos komponentas apima finansinės priemonės kainos pasikeitimo riziką, kuri priklauso nuo palūkanų normos pasikeitimo skolos finansinės priemonės, kuria prekiaujama, arba skolos išvestinės finansinės priemonės atveju, arba nuo bendrų visos akcijų rinkos svyravimų, nesusijusių su jokiais specifiniais atskirų vertybinių popierių požymiais, akcijų ar akcijų išvestinių finansinių priemonių atveju.

▼B

363 straipsnis

Leidimas taikyti vidaus modelius

1. Įsitikinusi, kad įstaiga tenkina atitinkamai 2, 3 ir 4 skirsnių reikalavimus, kompetentingos institucijos leidžia, kad įstaigos vietoj 2–4 skyriuose apibūdintų metodų taikytų savo vidaus modelius arba derintų juos su minėtais metodais, skaičiuodamos nuosavų lėšų reikalavimą vienai ar kelioms iš šių rizikos kategorijų:

a) nuosavybės finansinių priemonių bendroji rizika;

b) nuosavybės finansinių priemonių specifinė rizika;

c) skolos finansinių priemonių bendroji rizika;

d) skolos finansinių priemonių specifinė rizika;

e) valiutų kursų rizika;

f) biržos prekių kainos rizika.

2. Nuosavų lėšų reikalavimą toms rizikos kategorijoms, kurioms pagal 1 dalį įstaigai neleista taikyti savo vidaus modelių, ta įstaiga toliau skaičiuoja atitinkamai pagal 2, 3 ir 4 skyrių reikalavimus. Kompetentingų institucijų leidimas taikyti vidaus modelius reikalingas kiekvienai rizikos kategorijai ir suteikiamas tik tuo atveju, jei vidaus modelis apima reikšmingą tam tikros rizikos kategorijos pozicijų dalį.

3. Atskiro kompetentingos institucijos leidimo reikia, kai iš esmės keičiama vidaus modelių, kuriuos taikyti įstaiga yra gavusi leidimą, taikymo tvarka, plečiamas vidaus modelių, kuriuos taikyti įstaiga yra gavusi leidimą, taikymo mastas, ypač atsiradus papildomoms rizikos kategorijoms, ir kai pagal 365 straipsnio 2 dalį pirmą kartą skaičiuojama rizikos vertė nepalankiausiomis sąlygomis.

Įstaigos praneša kompetentingoms institucijoms apie visus kitus tų vidaus modelių, kuriuos taikyti įstaiga yra gavusi leidimą, taikymo masto išplėtimo atvejus ir taikymo tvarkos pakeitimus.

4. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose tiksliai nustato:

a) vidaus modelių taikymo tvarkos masto išplėtimo ir pakeitimų reikšmingumo vertinimo sąlygas;

b) vertinimo metodiką, pagal kurią kompetentingos institucijos suteikia įstaigoms leidimą taikyti vidaus modelius;

c) sąlygas, kuriomis rizikos kategorijos pozicijų, kurias apima vidaus modelis, dalis laikoma „reikšminga“, kaip nurodyta 2 dalyje.

▼B

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. gruodžio 31 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

364 straipsnis

Nuosavų lėšų reikalavimo skaičiavimas taikant vidaus modelius

1. Kiekviena įstaiga, taikanti vidaus modelį, be nuosavų lėšų reikalavimo, pagal 2, 3 ir 4 skyrius apskaičiuojamo toms rizikos kategorijoms, kurioms neleista taikyti vidaus modelio, turi skaičiuoti nuosavų lėšų reikalavimą, kuris išreiškiamas pagal a ir b punktus gautų verčių suma:

a) didesnė iš šių verčių:

   i) jos praėjusios dienos rizikos vertės matas, apskaičiuotas pagal 365 straipsnio 1 dalį (VaR_{t-1});

   ii) dienos rizikos vertės matų vidurkis, apskaičiuotas pagal 365 straipsnio 1 dalį, kiekvieną iš ankstesnių šešiasdešimties darbo dienų (VaR_{avg}), padaugintas iš multiplikatoriaus koeficiento (mc), kaip nurodyta 366 straipsnyje;

b) didesnė iš šių verčių:

   i) paskutinis turimas rizikos vertės nepalankiausiomis sąlygomis matas, apskaičiuotas pagal 365 straipsnio 2 dalį ($sVaR_{t-1}$); ir

   ii) rizikos vertės nepalankiausiomis sąlygomis matų vidurkis, apskaičiuotas 365 straipsnio 2 dalyje nurodytu būdu ir dažnumu per ankstesnes šešiasdešimt darbo dienų ($sVaR_{avg}$), padaugintas iš multiplikatoriaus koeficiento (m_s), kaip nurodyta 366 straipsnyje.

2. Įstaigos, kurios apskaičiuodamos nuosavų lėšų reikalavimą skolos finansinių priemonių specifinei rizikai padengti taiko vidaus modelį, turi skaičiuoti papildomą nuosavų lėšų reikalavimą, kuris išreiškiamas pagal a ir b punktus gautų verčių suma:

a) nuosavų lėšų reikalavimas, 337 ir 338 straipsnių tvarka apskaičiuotas prekybos knygos pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų ir n-tojo įsipareigojimų neįvykdymo kredito išvestinių finansinių priemonių specifinei rizikai padengti, išskyrus pozicijas, įtrauktas pagal 5 skirsnį apskaičiuojant nuosavų lėšų reikalavimą koreliacinės prekybos portfelio specifinei rizikai, ir, kai taikoma, nuosavų lėšų reikalavimas tų KIS pozicijų specifinei rizikai padengti pagal 2 skyriaus 6 skirsnį, kurių atžvilgiu nėra įvykdytos nei 350 straipsnio 1 dalies, nei 350 straipsnio 2 dalies sąlygos;

▼B

b) didesnė iš šių verčių:

i) naujausia papildomos įsipareigojimų neįvykdymo ir pasikeitimų rizikos vertė, apskaičiuota 3 skirsnyje nustatyta tvarka;

ii) 12 paskutinių savaičių šios vertės vidurkis.

3. Įstaigos, turinčios koreliacinės prekybos portfelį, kuris atitinka 338 straipsnio 1–3 dalių reikalavimus, gali nuosavų lėšų reikalavimo reikalavimą įvykdyti remdamosi 377 straipsniu, o ne 338 straipsnio 4 dalimi, kuris skaičiuojamas kaip didesnė iš šių verčių:

a) naujausia koreliacinės prekybos portfelio rizikos vertė, apskaičiuota 5 skirsnyje nustatyta tvarka;

b) šios vertės 12 paskutinių savaičių vidurkis;

c) 8 % nuosavų lėšų reikalavimas, kuris apskaičiuojant paskutinę rizikos vertę, nurodytą a punkte, 338 straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka būtų skaičiuojamas visoms pozicijoms, kurias apima vidaus modelis, taikomas koreliacinės prekybos portfeliui.

2 Skirsnis

Bendrieji reikalavimai

365 straipsnis

Rizikos vertės ir rizikos vertės nepalankiausiomis sąlygomis apskaičiavimas

1. Apskaičiuojant 364 straipsnyje numatytą rizikos vertės matą taikomi šie reikalavimai:

a) rizikos vertė skaičiuojama kiekvieną dieną;

b) 99 % kvantilio pasikliautinasis intervalas;

c) 10 dienų laikymo laikotarpis;

d) ne trumpesnis kaip vienerių metų istorinio stebėjimo laikotarpis, išskyrus tuos atvejus, kai gali būti taikomas trumpesnis stebėjimo laikotarpis dėl labai išaugusio kainų kintamumo;

e) duomenų grupės patikslinimai, atliekami ne rečiau kaip kas mėnesį.

Įstaiga gali naudoti rizikos vertės matus, kurie apskaičiuojami pagal trumpesnius nei 10 dienų laikymo laikotarpius, paskirstytus per 10 dienų, taikant tinkamą periodiškai peržiūrimą metodiką.

▼B

2. Be to, įstaiga ne rečiau kaip kas savaitę pagal pirmoje dalyje nustatytus reikalavimus apskaičiuoja esamo portfelio „rizikos vertę nepalankiausiomis sąlygomis“, naudodama rizikos vertės modelio įvestis, suderintas su nepertraukiamo labai nepalankių finansinių sąlygų 12 mėnesių laikotarpio duomenimis, susijusiais su įstaigos portfeliu. Tokių ankstesnių laikotarpių duomenų pasirinkimą ne rečiau kaip kartą per metus peržiūri įstaiga, kuri apie peržiūros rezultatus praneša kompetentingoms institucijoms. EBI stebi rizikos vertės nepalankiausiomis sąlygomis skaičiavimo praktiką ir Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnyje nustatyta tvarka paskelbia tokios praktikos gaires.

366 straipsnis

Reguliavimo grįžtamasis patikrinimas ir multiplikatoriaus koeficientai

1. 365 straipsnyje nurodytų skaičiavimų rezultatai proporcingai didinami dauginant juos iš multiplikatoriaus koeficientų (m_c) ir (m_s).

2. Kiekvienas iš multiplikatoriaus koeficientų (m_c) ir (m_s) yra lygūs sumos, ne mažesnės kaip 3, ir 1 lentelėje nurodyto padidėjimo koeficiento nuo 0 iki 1 sumai. Padidėjimo koeficientą lemia per pastarąsias 250 darbo dienų užfiksuotų nukrypimų skaičius, kuris patvirtinamas įstaigai atlikus 365 straipsnio 1 dalyje nurodytos rizikos vertės grįžtamąjį patikrinimą.

1 lentelė

Užfiksuotų nukrypimų skaičius	Padidėjimo koeficientas
Mažiau negu 5	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 arba daugiau	1,00

3. Įstaigos kasdien skaičiuoja nukrypimus atsižvelgdamos į portfelio vertės numatomų ir faktinių pokyčių grįžtamuosius patikrinimus. Nukrypimas yra vienos dienos portfelio vertės pokytis, kuris viršija atitinkamą vienos dienos rizikos vertės matą, apskaičiuotą pagal įstaigos modelį. Norint nustatyti padidėjimo koeficientą, nukrypimų skaičius įvertinamas ne rečiau kaip kartą per ketvirtį, ir jis prilygsta didesniam nukrypimų skaičiui pagal portfelio vertės numatomus ir faktinius pokyčius.

Portfelio vertės numatomų pokyčių grįžtamasis patikrinimas atliekamas lyginant portfelio vertę dienos pabaigoje su jo verte kitos dienos pabaigoje darant prielaidą, kad pozicijos nepakito.

Portfelio vertės faktinių pokyčių grįžtamasis patikrinimas atliekamas lyginant portfelio vertę dienos pabaigoje su jo faktine verte kitos dienos pabaigoje neskaitant mokesčių, komisinių ir grynųjų pajamų iš palūkanų.

▼B

4. Atskirais atvejais kompetentingos institucijos gali apriboti padidėjimo koeficientą pagal nukrypimų skaičių numatomų pokyčių atveju, kai nukrypimų skaičių faktinių pokyčių atveju lemia ne vidaus modelio trūkumai.

5. Kad kompetentingos institucijos galėtų nuolat stebėti multiplikatoriaus koeficientų tinkamumą, įstaigos iš karto ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per penkias darbo dienas praneša kompetentingoms institucijoms apie nukrypimus, kuriuos jos nustato taikydamos savo grįžtamąjį patikrinimą.

367 straipsnis

Rizikos vertinimo reikalavimai

1. Vidaus modelis, taikomas apskaičiuojant kapitalo poreikį pozicijų rizikai, užsienio valiutos kurso rizikai, biržos prekių kainos rizikai padengti, ir vidaus modelis, taikomas koreliacinei prekybai, turi tenkinti visus šiuos reikalavimus:

a) modelis turi tiksliai padengti visą reikšmingą kainos riziką;

b) modelis turi apimti pakankamai rizikos veiksnių, atsižvelgiant į įstaigos veiklos lygį atitinkamose rinkose. Tais atvejais, kai rizikos veiksnys įtraukiamas į įstaigos kainodaros modelį, bet neįtraukiamas į rizikos vertinimo modelį, įstaiga privalo gebėti pagrįsti tokį neįtraukimą kompetentingai institucijai priimtinu būdu. Rizikos- vertinimo modeliu nustatomas pasirinkimo sandorių ir kitų produktų nelinijiškumas, taip pat koreliacijos rizika ir pagrindinė rizika. Kai naudojami pakaitiniai rizikos veiksnių rodikliai, turi būti įrodyta, kad jie tinkami naudoti turimoms faktinėms pozicijoms.

2. Vidaus modelis, taikomas apskaičiuojant kapitalo poreikį pozicijų rizikai, užsienio valiutos kurso rizikai arba biržos prekių kainos rizikai padengti, turi tenkinti visus šiuos reikalavimus:

a) modelis turi apimti visumą rizikos veiksnių, atitinkančių kiekvienos valiutos, kurios pozicijos įstaigos balansiniuose arba nebalansiniuose straipsniuose yra jautrios palūkanų normos pokyčiams, palūkanų normas. Įstaiga modeliuoja pelningumo kreives pagal vieną iš visuotinai pripažintų metodų. Pagrindinių valiutų ir rinkų reikšmingos palūkanų normos rizikos atveju pelningumo kreivė dalijama į ne mažiau kaip šešias dalis pagal terminus, siekiant apimti palūkanų normos svyravimų pokyčius išilgai visos pelningumo kreivės. Modelis taip pat turi apimti riziką, susijusią su ne visai vienas kitą atitinkančiais skirtingų pelningumo kreivių judėjimais;

▼B

b) modelis turi apimti rizikos veiksnius, atitinkančius aukso pozicijas ir atskiras užsienio valiutas, kuriomis yra išreikštos įstaigos pozicijos. Kalbant apie KIS, atsižvelgiama į faktines jų užsienio valiutų pozicijas. Įstaigos gali remtis trečiųjų šalių skelbiamais duomenimis apie KIS užsienio valiutų pozicijas tuo atveju, kai tinkamai užtikrinamas tų skelbiamų duomenų tikslumas. Jeigu įstaiga neturi duomenų apie KIS užsienio valiutų pozicijas, ši pozicija sukuriama atskirai ir jai taikoma 353 straipsnio 3 dalis;

c) pagal modelį atskiras rizikos veiksnys turi būti taikomas bent kiekvienai nuosavybės vertybinių popierių rinkai, kurioje įstaiga turi reikšmingas pozicijas;

d) pagal modelį atskiras rizikos veiksnys taikomas bent kiekvienai biržos prekei, jeigu įstaigos turimos tos biržos prekės pozicijos yra reikšmingos. Šis modelis taip pat apima ne visai vienas kitą atitinkančių panašių, bet ne tapačių biržos prekių kainos riziką ir išankstinių sandorių kainų pasikeitimų riziką, kylančią dėl terminų neatitikimo. Taip pat reikia atsižvelgti į rinkos ypatumus, ypač į pristatymo datas ir prekybinių operacijų vykdytojams suteikiamą galimybę panaikinti pozicijas;

e) taikant įstaigos vidaus modelį atsargiai įvertinama rizika, susijusi su mažiau likvidžiomis pozicijomis ir riboto kainų skaidrumo pozicijomis, atsižvelgiant į realų rinkos scenarijų. Be to, vidaus modelis turi atitikti minimalius duomenų reikalavimus. Pakaitiniai rodikliai turi būti pakankamai konservatyviai apskaičiuoti ir naudojami tik tuo atveju, jei turimų duomenų nepakanka arba jie neparodo tikrojo pozicijų arba portfelio kintamumo.

3. Šio skyriaus tikslais taikydamos vidaus modelį, įstaigos gali naudoti empirines koreliacijas tarp atskirų rizikos kategorijų ir tarp veiksnių tam tikroje vienoje kategorijoje, jeigu įstaigos koreliacijų skaičiavimo metodas yra patikimas ir nuosekliai įgyvendinamas.

368 straipsnis

Kokybiniai reikalavimai

1. Šio skyriaus tikslais taikomas vidaus modelis turi būti iš esmės patikimas ir nuosekliai įgyvendintas, ir visų pirma turi būti vykdomi visi toliau išvardyti kokybiniai reikalavimai:

a) vidaus modelis, pagal kurį apskaičiuojamas kapitalo poreikis pozicijų rizikai, užsienio valiutos kurso rizikai arba biržos prekių kainos rizikai padengti, yra glaudžiai integruotas į kasdienį įstaigos rizikos valdymo procesą ir naudojamas kaip pagrindas vyresniajai vadovybei teikti ataskaitas apie rizikos pozicijas;

b) įstaigoje veikia rizikos kontrolės padalinys, kuris yra nepriklausomas nuo verslu užsiimančių padalinių ir atsiskaito tiesiogiai vyresniajai vadovybei. Padalinys turi būti atsakingas už vidaus modelio, taikomo šio skyriaus tikslais, kūrimą ir įgyvendinimą. Šis padalinys atlieka pradinę ir nuolatinę vidaus modelio, taikomo šio skyriaus tikslais, patikimumo vertinimą, nes jis atsakingas už bendrą rizikos valdymo sistemą. Padalinys rengia ir analizuoja kiekvienos dienos ataskaitas apie vidaus modelio, taikomo apskaičiuojant kapitalo poreikį pozicijų rizikai, užsienio valiutos kurso rizikai ir biržos prekių kainos rizikai padengti, gaunamus rezultatus ir atitinkamas priemones, kurias reikia taikyti prekybinių sandorių ribojimo srityje;

▼B

c) įstaigos valdymo organas ir vyresnioji vadovybė aktyviai dalyvauja rizikos kontrolės procese, o rizikos kontrolės padalinio parengtas kiekvienos dienos ataskaitas peržiūri atitinkamo rango darbuotojai, kurie turi pakankamai įgaliojimų prireikus priimti sprendimą dėl atskirų prekybinių operacijų vykdytojų turimų pozicijų ir įstaigos bendros rizikos pozicijos sumažinimo;

d) įstaigoje dirba pakankamai darbuotojų, kvalifikuotų taikyti sudėtingus vidaus modelius, tarp jų ir modelius, taikomus šio skyriaus tikslais, prekybos, rizikos kontrolės, audito ir operacijų vykdymo srityse;

e) įstaiga turi būti nustačiusi procedūras, skirtas stebėti ir užtikrinti, kad būtų laikomasi dokumentuose apibrėžtos vidaus politikos ir kontrolės priemonių, susijusių su bendru įstaigos vidaus modelių, tarp jų ir modelių, taikomų šio skyriaus tikslais, veikimu;

f) turi būti įrodyta, kad šio skyriaus tikslais taikomas vidaus modelis pakankamai tiksliai įvertina riziką;

g) įstaiga dažnai vykdo griežtą testavimo nepalankiausiomis sąlygomis, įskaitant atvirkštinį testavimą nepalankiausiomis sąlygomis, programą, kuri apima vidaus modelį, taikomą šio skyriaus tikslais; tokių testų rezultatus peržiūri vyresnioji vadovybė ir į juos atsižvelgiama jos nustatomoje politikoje ir rizikos ribų sistemoje. Šios procedūros visų pirma imamasi esant nelikvidžių rinkų nepalankiausioms sąlygoms, rizikos koncentracijai, vienos krypties rinkai, įvykių ir galimai įsipareigojimų neįvykdymo rizikai, nelinijinių finansinių priemonių, piniginės (tikrosios) vertės neturinčioms pozicijoms, dėl kainų skirtumų atsiradusioms pozicijoms ir kitokiai rizikai, kuri galėtų būti nepakankamai apibrėžta vidaus modelyje. Taikant testavimą nepalankiausiomis sąlygomis nustatomas portfelio tipas ir laikas, kurio prireiktų apsidrausti nuo rizikos arba ją suvaldyti nepalankiausiomis rinkos sąlygomis;

h) įstaiga turi atlikti nepriklausomą savo vidaus modelių, tarp jų ir modelių, taikomų šio skyriaus tikslais, peržiūrą, kuri yra jos reguliaraus vidaus audito proceso dalis.

2. Atliekant 1 dalies h punkte nurodytą peržiūrą tikrinama prekyba užsiimančių padalinių ir nepriklausomo rizikos kontrolės padalinio veikla. Ne rečiau kaip kartą per metus įstaiga privalo peržiūrėti savo bendrą rizikos valdymo procesą. Atliekant peržiūrą tikrinama:

a) rizikos valdymo sistemos ir proceso dokumentų atitikimas ir rizikos kontrolės padalinio organizavimas;

b) rizikos vertinimo priemonių integravimas į kasdienį rizikos valdymo procesą ir įstaigos valdymo organų informavimo sistemos vientisumas;

c) įstaigos taikomas rizikos vertinimo modelių ir vertinimo sistemų, kuriuos naudoja sandorius sudarantys ir operacijas atliekantys darbuotojai, tvirtinimo procesas;

▼B

d) rizikos, kuriai taikomas rizikos vertinimo modelis, apimtis ir bet kurių reikšmingų rizikos vertinimo modelio pakeitimų patikimumo vertinimas;

e) pozicijų duomenų tikslumas ir išbaigtumas, kintamumo ir koreliacijos prielaidų tikslumas ir tinkamumas bei vertinimo ir rizikos jautrumo skaičiavimų tikslumas;

f) tikrinimo procesas, kurį įstaiga naudoja, kad įvertintų duomenų šaltinių, naudojamų vidaus modeliams, nuoseklumą, pateikimą laiku ir patikimumą, įskaitant tokių duomenų šaltinių objektyvumą;

g) tikrinimo procesas, kurį įstaiga naudoja, kad įvertintų grįžtamąjį patikrinimą, kuris atliekamas modelio tikslumui nustatyti.

3. Kadangi metodai ir geriausia praktika tobulėja, įstaigos turi atsižvelgti į šiuos naujus metodus ir praktiką šio skyriaus tikslais taikydamos vidaus modelį.

369 straipsnis

Vidaus patikimumo vertinimas

1. Įstaigos turi turėti procedūrų, leidžiančių užtikrinti, kad jų vidaus modeliai, taikomi šio skyriaus tikslais, buvo tinkamai patikrinti kvalifikuotų asmenų, nedalyvavusių juos kuriant, siekiant užtikrinti, kad tie modeliai yra iš esmės patikimi ir tinkamai aprėpia visą reikšmingą riziką. Šis patikrinimas turi būti atliekamas, kai vidaus modelis sukuriamas ir kai jis iš esmės keičiamas. Tikrinama turi būti nuolat, ypač įvykus reikšmingiems struktūriniams rinkos arba portfelio sudėties pokyčiams, dėl kurių vidaus modelis gali tapti netinkamas. Kadangi vidaus patvirtinimo metodai ir geriausia praktika tobulėja, įstaigos turi taikyti šias naujoves. Vidaus modelio patikrinimas neturėtų apsiriboti grįžtamuoju patikrinimu, bet mažų mažiausiai aprėpti:

a) testus, leidžiančius nustatyti, kad taikant vidaus modelį padarytos prielaidos yra tinkamos ir jomis nėra pervertinama arba nepakankamai įvertinama rizika;

b) su įstaigų portfelio rizika ir struktūra susijusiam vidaus modeliui patikrinti naudojamus papildomus testus, tarp jų ir grįžtamąjį patikrinimą, kuriuos atlieka pačios įstaigos, neskaitant reguliuojamojo grįžtamojo patikrinimo;

c) numatomų portfelių naudojimą, siekiant užtikrinti, kad taikant vidaus modelį būtų galima paaiškinti galimus ypatingus struktūrinius aspektus, pvz., reikšmingą pagrindinę riziką ir koncentracijos riziką.

▼B

2. Įstaiga turi atlikti ir faktinių, ir numatomų portfelio vertės pokyčių grįžtamąjį patikrinimą.

3 Skirsnis

Konkretūs specifinės rizikos modeliavimo reikalavimai

370 straipsnis

Specifinės rizikos modeliavimo reikalavimai

Vidaus modelis, taikomas apskaičiuojant nuosavų lėšų reikalavimą specifinei rizikai padengti, ir vidaus modelis, taikomas koreliacinei prekybai, turi tenkinti šiuos papildomus reikalavimus:

a) jį taikant paaiškinami istoriniai portfelio kainų pokyčiai;

b) jį taikant įvertinama koncentracija, portfelio dydžio ir sudėties pokyčių atžvilgiu;

c) jis yra atsparus neigiamai aplinkos įtakai;

d) jis yra patikrintas taikant grįžtamąjį patikrinimą, skirtą specifinės rizikos įvertinimo tikslumui nustatyti. Jeigu įstaiga taiko tokį grįžtamąjį patikrinimą atitinkamoms portfelio dalims, ji turi jas rinktis nuosekliai;

e) pagal jį įvertinama su pavadinimu susijusi pagrindinė rizika, ir visų pirma nustatomi reikšmingi išskirtiniai panašių, tačiau netapačių pozicijų skirtumai;

f) pagal jį įvertinama įvykių rizika.

371 straipsnis

Specifinės rizikos vertinimo modelių išimtys

1. Įstaiga gali pasirinkti neįtraukti į savo specifinės rizikos nuosavų lėšų reikalavimo apskaičiavimą taikydama vidaus modelį tų pozicijų, kurių atžvilgiu ji skaičiuoja nuosavų lėšų reikalavimą specifinei rizikai padengti pagal 332 straipsnio 1 dalies e punktą arba 337 straipsnį, išskyrus tas pozicijas, kurioms taikomas 377 straipsnyje nurodytas metodas.

2. Įstaiga gali pasirinkti taikydama vidaus modelį nevertinti įsipareigojimų neįvykdymo ir pasikeitimų rizikos skolos finansinėms priemonėms, kuriomis prekiaujama, jeigu ji įvertina šią riziką pagal reikalavimus, nurodytus 4 skirsnyje.

▼B

4 Skirsnis

Papildomos įsipareigojimų neįvykdymo ir pasikeitimų rizikos nustatymo vidaus modelis

372 straipsnis

Reikalavimas turėti vidaus IRC modelį

Įstaiga, kuri nuosavų lėšų reikalavimą skolos finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama, specifinei rizikai padengti apskaičiuoja pagal vidaus modelį, taip pat turi turėti papildomos įsipareigojimų neįvykdymo ir pasikeitimų rizikos (IRC) nustatymo vidaus modelį, pagal kurį vertinama prekybos knygos pozicijų įsipareigojimų neįvykdymo ir pasikeitimų rizika, kuri prisideda prie rizikos, apskaičiuotos taikant rizikos vertės matą, kaip nustatyta 365 straipsnio 1 dalyje. Įstaiga turi įrodyti, kad jos vidaus modelis atitinka toliau nurodytus standartus, darant prielaidą, kad įstaigos prisiimamas rizikos lygis yra pastovus, ir jį tam tikrais atvejais galima pakoreguoti siekiant atspindėti likvidumo, koncentracijos, apsidraudimo bei šalutinių aplinkybių poveikį:

a) vidaus modeliu užtikrinama prasminga rizikos diferenciacija ir tikslūs bei nuoseklūs papildomos įsipareigojimų neįvykdymo ir pasikeitimų rizikos įverčiai;

b) taikant vidaus modelį nustatytiems galimų nuostolių įverčiams tenka svarbus vaidmuo atliekant įstaigos rizikos valdymą;

c) rinkos ir pozicijų duomenys, kuriais naudojamasi taikant vidaus modelį, yra atnaujinami ir jų atžvilgiu atliekamas tinkamas kokybės vertinimas;

d) laikomasi 367 straipsnio 3 dalyje, 368 straipsnyje, 369 straipsnio 1 dalyje ir 370 straipsnio b, c, e ir f punktuose nustatytų reikalavimų.

EBI paskelbia gaires dėl 373–376 straipsniuose nustatytų reikalavimų.

373 straipsnis

Vidaus IRC modelio taikymo sritis

Vidaus IRC modelis apima visas pozicijas, kurioms skaičiuojamas nuosavų lėšų reikalavimas specifinei palūkanų normos rizikai padengti, įskaitant pozicijas, kurioms pagal 336 straipsnį skaičiuojamas 0 % specifinės rizikos kapitalo poreikis, bet neapima pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų ir n-tojo įsipareigojimų neįvykdymo kredito išvestinių finansinių priemonių.

Kompetentingų institucijų leidimu įstaiga gali nuspręsti sistemingai įtraukti visas į biržos sąrašus įtrauktų nuosavybės vertybinių popierių pozicijas ir išvestinių finansinių priemonių pozicijas, grindžiamas į biržos sąrašus įtrauktais nuosavybės vertybiniais popieriais. Toks leidimas suteikiamas, jeigu toks pozicijų įtraukimas dera su tuo, kaip įstaiga viduje matuoja ir valdo riziką.

▼B

374 straipsnis

Vidaus IRC modelio parametrai

1. Įstaigos taiko vidaus modelį, kad apskaičiuotų vertę, kuria įvertinami nuostoliai dėl įsipareigojimų neįvykdymo ir vidaus ar išorės reitingų pasikeitimo su 99,9 % pasikliautinuoju intervalu per vienų metų laikotarpį. Šią vertę įstaigos skaičiuoja ne rečiau kaip kas savaitę.

2. Koreliacijos prielaidos pagrindžiamos atliekant objektyvių duomenų konceptualiai patikimoje sistemoje analizę. Vidaus modelis turi tinkamai rodyti emitento koncentraciją. Taip pat turi būti rodoma koncentracija, kuri nepalankiausiomis sąlygomis gali susidaryti produkto klasių viduje ar apimti įvairias produkto klases.

3. Vidaus IRC modelis atspindi koreliacijų tarp įsipareigojimų neįvykdymo ir pasikeitimų atvejų poveikį. Diversifikacijos tarp įsipareigojimų neįvykdymo ir pasikeitimo atvejų, viena vertus, ir kitų rizikos veiksnių, kita vertus, poveikis neatspindimas.

4. Vidaus modelis turi būti pagrįstas prielaida, kad vienerių metų laikotarpiu rizikos lygis yra pastovus, tai reiškia, kad atskiros prekybos knygos pozicijos ar pozicijų grupės, per kurių likvidumo terminą būna įsipareigojimų neįvykdymų ar pasikeitimų, yra vėl subalansuojamos jų likvidumo termino pabaigoje, kad būtų pasiektas pradinis rizikos lygis. Kaip alternatyvą įstaiga gali pasirinkti sistemingai naudotis prielaida, kad per vienerius metus pozicija išlieka pastovi.

5. Likvidumo terminas nustatomas atsižvelgiant į laiką, kurio reikia pozicijai parduoti ar apsidrausti nuo tiesiogiai susijusios kainų rizikos nepalankiausiomis rinkos sąlygomis, visų pirma atsižvelgiant į pozicijos dydį. Likvidumo terminas atspindi faktinę praktiką ir patirtį esant ir sistemingoms, ir išskirtinėms nepalankioms aplinkybėms. Likvidumo terminas nustatomas darant konservatyvias prielaidas ir yra pakankamai ilgas, kad pats pardavimo ar apsidraudimo veiksmas neturėtų esminio poveikio kainai, kuria būtų atliekamas pardavimas ar apsidraudimas.

6. Pozicijos ar pozicijų grupės tinkamo likvidumo termino nustatymui taikoma trijų mėnesių apatinė riba.

7. Nustatant pozicijos ar pozicijų grupės tinkamą likvidumo terminą atsižvelgiama į įstaigos vidaus politiką, susijusią su vertinimo koregavimu ir pradelstų pozicijų valdymu. Jei įstaiga nustato pozicijų grupių, o ne atskirų pozicijų likvidumo terminą, pozicijų grupių apibrėžimo kriterijai apibrėžiami taip, kad reikšmingai atspindėtų likvidumo skirtumus. Likvidumo terminas yra ilgesnis tų pozicijų, kurios yra koncentruotos, atspindint ilgesnį laikotarpį, kurio reikia tokioms pozicijoms panaikinti. Likvidumo terminas, taikomas pakeitimo vertybiniais popieriais saugyklai, atspindi laiką, kurio reikia turtui suformuoti, parduoti ir pakeisti vertybiniais popieriais arba apsidrausti nuo reikšmingos rizikos veiksnių nepalankiausiomis rinkos sąlygomis.

▼B

375 straipsnis

Apsidraudimų vidaus IRC modelyje pripažinimas

1. Apsidraudimas gali būti įtrauktas į įstaigos vidaus modelį, kad būtų galima nustatyti papildomą įsipareigojimų neįvykdymo ir pasikeitimų riziką. Pozicijos gali būti tarpusavyje užskaitomos, kai ilgosios ir trumposios pozicijos yra susijusios su ta pačia finansine priemone. Apsidraudimo ar diversifikacijos poveikis, susijęs su ilgosiomis ir trumposiomis pozicijomis, apimančiomis to paties įsipareigojančiojo asmens skirtingas priemones ar skirtingus vertybinius popierius, taip pat su skirtingų emitentų ilgosiomis ir trumposiomis pozicijomis, gali būti pripažįstamos tik jei aiškiai modeliuojamos bendrosios ilgosios ir trumposios skirtingų priemonių pozicijos. Įstaigos atspindi reikšmingos rizikos poveikį, kuris gali atsirasti intervale tarp apsidraudimo termino suėjimo ir likvidumo termino, taip pat didelės bazinės rizikos galimybę apsidraudimo strategijose pagal produktą, prioritetą kapitalo struktūroje, vidaus ar išorės reitingą, termino suėjimą, išlaikymo trukmę ir kitus priemonių skirtumus. Įstaiga atspindi apsidraudimą tik tiek, kiek tas apsidraudimas gali būti išlaikytas net ir tada, kai artėja įsipareigojančiojo asmens kredito ar kitas įvykis.

2. Pozicijų, kurios apdraustos taikant dinaminio apsidraudimo strategijas, atveju pakartotinis apsidraudimo pusiausvyros nustatymas per apsidraudimo pozicijos likvidumo terminą gali būti pripažįstamas, jei įstaiga:

a) pasirenka sistemingai modeliuoti pakartotinį apsidraudimo pusiausvyros atkūrimą tiesiogiai susijusioje prekybos knygos pozicijų grupėje;

b) įrodo, kad pakartotinio pusiausvyros atkūrimo įtraukimas duoda geresnių rizikos vertinimo rezultatų;

c) įrodo, kad priemonių, kurios naudojamos kaip apsidraudimas, rinkos yra pakankamai likvidžios, kad toks pakartotinis pusiausvyros atkūrimas būtų įmanomas net nepalankiausių aplinkybių laikotarpiais. Apskaičiuojant nuosavų lėšų reikalavimą, reikia atsižvelgti į bet kokią likutinę riziką, atsirandančią dėl dinamiškų apsidraudimo strategijų.

376 straipsnis

Konkretūs vidaus IRC modeliui taikomi reikalavimai

1. Papildomos įsipareigojimų neįvykdymo ir pasikeitimų rizikos nustatymo vidaus modelis yra toks, kad atspindėtų nelinijinį pasirinkimo sandorių, struktūrizuotų kredito išvestinių finansinių priemonių ir kitų pozicijų, turinčių reikšmingų nelinijinių savybių, poveikį kainos pokyčiams. Įstaigos taip pat turi deramai atsižvelgti į modelio rizikos, būdingos vertinant ir apskaičiuojant kainų riziką, susijusią su tokiais produktais, sumą.

2. Vidaus modelis grindžiamas objektyviais naujausiais duomenimis.

▼B

3. Atlikdama nepriklausomą savo vidaus modelių, taikomų šio skyriaus tikslais, be kita ko, rizikos vertinimo sistemos tikslais, peržiūrą ir patikrinimą, įstaiga visų pirma turi atlikti visus šiuos veiksmus:

a) patikrinti, kad jos atliekamas koreliacijų ir kainų pokyčių modeliavimas yra tinkamas jos portfeliui, įskaitant sisteminės rizikos veiksnių pasirinkimą ir koeficientus;

b) atlikti įvairų testavimą nepalankiausiomis sąlygomis, įskaitant jautrumo analizę ir scenarijaus analizę, siekiant įvertinti kokybinį ir kiekybinį vidaus modelio pagrįstumą, visų pirma koncentracijų įvertinimo atžvilgiu. Toks testavimas neturi apsiriboti tik praeities įvykiais;

c) taikyti tinkamą kiekybinį patikrinimą, įskaitant susijusias vidaus modeliavimo etalonines vertes.

4. Vidaus modelis turi derėti su įstaigos vidaus rizikos valdymo metodika, taikoma nustatant, vertinant ir valdant prekybos riziką.

5. Įstaigos savo vidaus modelius patvirtina dokumentais, kad jų koreliacijos ir kitos modeliavimo prielaidos būtų skaidrios kompetentingų institucijų atžvilgiu.

6. Taikant vidaus modelį, konservatyviai įvertinama rizika, susijusi su mažiau likvidžiomis pozicijomis ir riboto kainų skaidrumo pozicijomis, atsižvelgiant į realų rinkos scenarijų. Be to, vidaus modelis turi atitikti minimalius duomenų reikalavimus. Pakaitiniai rodikliai turi būti pakankamai atsargiai apskaičiuoti ir naudojami tik jei turimų duomenų nepakanka arba jie neparodo tikrojo pozicijų arba portfelio kintamumo.

5 Skirsnis

Koreliacinei prekybai taikomas vidaus modelis

377 straipsnis

Koreliacinei prekybai taikomam vidaus modeliui keliami reikalavimai

1. Kompetentingos institucijos leidžia naudoti vidaus modelį skaičiuojant nuosavų lėšų reikalavimą koreliacinės prekybos portfeliui vietoj nuosavų lėšų reikalavimo pagal 338 straipsnį toms įstaigoms, kurioms leista naudoti vidaus modelį skaičiuojant skolos finansinių priemonių specifinę riziką ir kurios tenkina šio straipsnio 2–6 dalyse, 367 straipsnio 1 ir 3 dalyse, 368 straipsnyje, 369 straipsnio 1 dalyje ir 370 straipsnio a, b, c, e ir f punktuose nustatytus reikalavimus.

▼B

2. Įstaigos taiko šį vidaus modelį, kad apskaičiuotų vertę, kuria visa kainos rizika tinkamai įvertinama 99,9 % pasikliautinuoju intervalu vienų metų laikotarpiu, darant prielaidą, kad rizikos lygis pastovus, ir kurį prireikus galima pakoreguoti siekiant atspindėti likvidumo, koncentracijos, apsidraudimo bei šalutinių aplinkybių poveikį. Šią vertę įstaigos skaičiuoja ne rečiau kaip kas savaitę.

3. Taikant 1 dalyje nurodytą modelį reikėtų tinkamai įvertinti šią riziką:

a) kaupiamąją riziką, kylančią dėl daugybės neįvykdytų įsipareigojimų, įskaitant skirtingą neįvykdytų įsipareigojimų eiliškumą, į segmentus suskirstytų produktų atveju;

b) kredito maržos riziką, įskaitant gama ir kryžminį gama poveikį;

c) numanomų koreliacijų kintamumą, įskaitant skirtumų ir koreliacijų kryžminį poveikį;

d) bazinę riziką, įskaitant:

i) indekso skirtumų ir jo vardinių sudedamųjų dalių skirtumų bazę;

ii) indekso numanomos koreliacijos ir individualių portfelių koreliacijos bazę;

e) atkuriamosios normos kintamumą, kadangi jis yra susijęs su tendencija, kad atkuriamosios normos turi įtakos segmentų kainoms;

f) tiek, kiek bendros rizikos priemonė apima dinaminio apsidraudimo teikiamą naudą – apsidraudimų atotrūkio riziką ir galimas tokių apsidraudimų perbalansavimo išlaidas;

g) bet kokią kitą reikšmingą kainos riziką koreliacinės prekybos portfelio pozicijų atžvilgiu.

4. Taikydama 1 dalyje nurodytą modelį, įstaiga turi naudoti pakankamai rinkos duomenų, kad galėtų visiškai įtraukti tų rūšių pozicijų pagrindinę riziką į vidaus metodą laikydamasi šiame straipsnyje nustatytų reikalavimų. Atlikdama grįžtamąjį patikrinimą arba kitomis tinkamomis priemonėmis ji turi įrodyti kompetentingai institucijai, kad jos modeliu galima tinkamai paaiškinti tų produktų kainų ankstesnių laikotarpių pokyčius.

Įstaiga turi taikyti tinkamą politiką ir procedūras, kad atskirtų pozicijas, kurias jai leista įtraukti skaičiuojant nuosavų lėšų reikalavimą pagal šį straipsnį, nuo kitų pozicijų, kurių įtraukti jai neleista.

▼B

5. Visų pozicijų, įtrauktų į 1 dalyje nurodytą modelį, portfeliui įstaiga nuolat taiko konkrečius, iš anksto nustatytus testavimo nepalankiausiomis sąlygomis scenarijus. Taikant tokius testavimo nepalankiausiomis sąlygomis scenarijus, tiriamas įsipareigojimų neįvykdymo nepalankiausiomis sąlygomis rodiklių, atkuriamųjų normų, kredito maržų, bazinės rizikos, koreliacijų ir kitų svarbių rizikos veiksnių poveikis koreliacinės prekybos portfeliui. Tokius testavimo nepalankiausiomis sąlygomis scenarijus įstaiga taiko ne rečiau kaip kas savaitę ir ne rečiau kaip kas ketvirtį kompetentingoms institucijoms pateikia rezultatus, įskaitant palyginimus su įstaigos nuosavų lėšų poreikiu pagal šį straipsnį. Apie visus atvejus, kai testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatai iš esmės viršija nuosavų lėšų reikalavimą koreliacinės prekybos portfeliui, laiku pranešama kompetentingoms institucijoms. EBI paskelbia gaires dėl testavimo nepalankiausiomis sąlygomis scenarijų taikymo koreliacinės prekybos portfeliui.

6. Taikant vidaus modelį, konservatyviai įvertinama rizika, susijusi su mažiau likvidžiomis pozicijomis ir riboto kainų skaidrumo pozicijomis, atsižvelgiant į realų rinkos scenarijų. Be to, vidaus modelis turi atitikti minimalius duomenų reikalavimus. Pakaitiniai rodikliai turi būti pakankamai konservatyviai apskaičiuoti ir naudojami tik jei turimų duomenų nepakanka arba jie neparodo tikrojo pozicijų arba portfelio kintamumo.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

NUOSAVŲ LĖŠŲ REIKALAVIMAS ATSISKAITYMŲ RIZIKAI PADENGTI

378 straipsnis

Atsiskaitymų / pristatymo rizika

Tokiais atvejais, kai sudarius sandorius, pagal kuriuos už skolos finansines priemones, nuosavybės vertybinius popierius, užsienio valiutą ir biržos prekes, išskyrus atpirkimo sandorius ir vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimą bei vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimąsi, neatsiskaitoma po jų pristatymo datos, įstaiga turi apskaičiuoti kainų skirtumą, kurio ji negali gauti.

Šis kainų skirtumas skaičiuojamas kaip sutartos atsiskaitymo už atitinkamas skolos finansines priemones, nuosavybės vertybinius popierius, užsienio valiutą arba biržos prekes kainos ir dabartinės jų rinkos vertės skirtumas, dėl kurio kredito įstaiga gali patirti nuostolių.

Norėdama apskaičiuoti nuosavų lėšų reikalavimą atsiskaitymų rizikai padengti, įstaiga turi padauginti šį kainų skirtumą iš atitinkamo koeficiento, kuris nurodytas toliau pateiktos 1 lentelės dešiniojoje skiltyje.

1 lentelė

Darbo dienų skaičius po sutartyje numatytos atsiskaitymo datos	(%)
5–15	8
16–30	50
31–45	75
46 arba daugiau	100

▼B

379 straipsnis

Nebaigti sandoriai

1. Įstaiga turi turėti nuosavų lėšų, kaip nustatyta 2 lentelėje, šiais atvejais:

a) ji sumokėjo už vertybinius popierius, užsienio valiutą arba biržos prekes iki jų gavimo arba pristatė vertybinius popierius, užsienio valiutą ar biržos prekes prieš gaudama užmokestį už juos;

b) tarptautinių sandorių atveju po minėto atsiskaitymo arba pristatymo praėjo viena arba daugiau dienų.

2 lentelė

Kapitalo vertinimas nebaigtų sandorių atveju

1 skiltis	2 skiltis	3 skiltis	4 skiltis
Sandorių rūšis	Iki pirmo sutartinio mokėjimo arba įsipareigojimo pristatyti	Nuo pirmo sutartinio mokėjimo arba įsipareigojimo pristatyti iki keturių dienų po antro sutartinio mokėjimo arba įsipareigojimo pristatyti	5 darbo dienos nuo antro sutartinio mokėjimo arba įsipareigojimo pristatyti iki sandorio įvykdymo
Nebaigti sandoriai	Be kapitalo mokesčio	Vertinama kaip pozicija	Vertinama kaip pozicijos rizika, kurios koeficientas – 1 250 %.

2. Įstaiga, taikydama nebaigtų sandorių pozicijoms nustatyti skirtą rizikos koeficientą, skaičiuojamą pagal 2 lentelės 3 skiltį, naudodamasi IRB metodu, aprašytu trečios dalies II antraštinės dalies 3 skyriuje, gali sandorio šalims priskirti PD, kuriai ji neturi kitų ne prekybos knygų pozicijų, remdamasi sandorio šalių išoriniu reitingu. Įstaigos, kurios naudojasi savais LGD įverčiais, gali taikyti LGD įvertį, nustatytą 161 straipsnio 1 dalyje, nebaigtų sandorių pozicijoms, skaičiuojamoms pagal 2 lentelės 3 skiltį, su sąlyga, kad jie bus taikomi visoms tokioms pozicijoms. Įstaiga, taikanti IRB metodą, nustatytą trečios dalies II antraštinės dalies 3 skyriuje, taip pat gali taikyti rizikos koeficientus pagal standartizuotą metodą, kaip nustatyta trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyriuje, su sąlyga, kad jie bus taikomi visoms tokioms pozicijoms, arba visoms tokioms pozicijoms gali taikyti 100 % rizikos koeficientą.

Jei teigiama pozicijos suma, susidariusi vykdant nebaigtus sandorius, yra nereikšminga, įstaigos šioms pozicijoms gali taikyti 100 % rizikos koeficientą, išskyrus atvejus, kai pagal 2 lentelės 4 skiltį reikia taikyti 1 250 % rizikos koeficientą.

3. Užuot taikiusios 1 250 % rizikos koeficientą nebaigtų sandorių pozicijoms, kaip nustatyta 1 dalyje pateiktos 2 lentelės 4 skiltyje, įstaigos gali atskaityti perleistą vertę ir tų pozicijų einamąją teigiamą pozicijos vertę iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių, kaip nustatyta 36 straipsnio 1 dalies k punkte.

▼B

380 straipsnis

Reikalavimų netaikymas

Didelių atsiskaitymo sistemos, tarpuskaitos sistemos arba pagrindinės sandorio šalies veiklos sutrikimų atvejais kompetentingos institucijos gali leisti netaikyti pagal 378 ir 379 straipsnius apskaičiuoto nuosavų lėšų reikalavimo tol, kol padėtis bus pataisyta. Tokiu atveju tai, kad viena iš sandorio šalių neatsiskaito už jį, neturėtų būti savaime priskiriama kredito rizikos veiksniams.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

NUOSAVŲ LĖŠŲ REIKALAVIMAS KREDITO VERTINIMO KOREGAVIMO RIZIKAI PADENGTI REIKALAVIMAI

381 straipsnis

Kredito vertinimo koregavimo reikšmė

Šios antraštinės dalies ir II antraštinės dalies 6 skyriaus tikslais „kredito vertinimo koregavimas“ arba CVA – sandorių su sandorio šalimi portfelio vertinimo koregavimas iki vidutinės rinkos vertės. Toks koregavimas atspindi su sandorio šalimi susijusios kredito rizikos, kuri kyla įstaigai, dabartinę rinkos vertę, bet neatspindi su įstaiga susijusios kredito rizikos, kuri kyla sandorio šaliai, dabartinės rinkos vertės.

382 straipsnis

Taikymo sritis

1. Įstaiga pagal šią antraštinę dalį apskaičiuoja visų ne biržos išvestinių finansinių priemonių, naudojamų visose įstaigos veiklos srityse, išskyrus kredito išvestines finansines priemones, pagal kurias, kaip pripažįstama, kredito rizikos atveju sumažėja pagal riziką įvertintų pozicijų sumos, nuosavų lėšų reikalavimą kredito vertinimo koregavimo rizikai padengti.

2. Apskaičiuodama nuosavas lėšas, kurių reikalaujama pagal 1 dalį, įstaiga atsižvelgia į vertybinių popierių finansavimo sandorius, jeigu kompetentinga institucija nustato, kad įstaigos kredito vertinimo koregavimo rizikos pozicijos, atsirandančios dėl šių sandorių, yra reikšmingos.

3. Apskaičiuojant nuosavų lėšų reikalavimus kredito vertinimo koregavimo rizikai padengti, neatsižvelgiama į sandorius su reikalavimus atitinkančia pagrindine sandorio šalimi ir kliento sandorius su tarpuskaitos nariu, kai tarpuskaitos narys veikia kaip kliento ir reikalavimus atitinkančios pagrindinės sandorio šalies tarpininkas, o dėl sandorių atsiranda tarpuskaitos nario prekybos pozicija reikalavimus atitinkančios pagrindinės sandorio šalies atžvilgiu.

▼C2

4. Apskaičiuojant nuosavų lėšų reikalavimus kredito vertinimo koregavimo rizikai padengti, neatsižvelgiama į šiuos sandorius:

▼C2

a) sandorius su ne finansų sandorio šalimis, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnio 9 punkte, arba su trečiojoje valstybėje įsteigtomis ne finansų sandorio šalimis, kai tokie sandoriai neviršija tarpuskaitos ribos, kaip nustatyta to reglamento 10 straipsnio 3 ir 4 dalyse;

b) grupės vidaus sandorius, kaip numatyta Reglamento (ES) Nr. 648/2012 3 straipsnyje, išskyrus atvejus, kai valstybės narės priima nacionalinius įstatymus, pagal kuriuos reikalaujama struktūrinio atskyrimo bankų grupėje – tokiu atveju kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad apskaičiuojant nuosavų lėšų reikalavimą būtų atsižvelgta į grupės vidaus sandorius tarp struktūriškai atskirtų įstaigų;

c) sandorius su sandorio šalimis, nurodytomis Reglamento (ES) Nr. 648/2012 2 straipsnio 10 punkte, kurioms taikomos to reglamento 89 straipsnio 1 dalyje nustatytos pereinamojo laikotarpio nuostatos iki jų taikymo pabaigos;

d) sandorius su sandorio šalimis, nurodytomis Reglamento (ES) Nr. 648/2012 1 straipsnio 4 ir 5 dalyse, ir sandorius su sandorio šalimis, kurioms šio reglamento 114 straipsnio 4 dalyje ir 115 straipsnio 2 dalyje nustatytas tų sandorio šalių pozicijų 0 % rizikos koeficientas.

Kredito vertinimo koregavimo rizikai padengti reikalavimo netaikymas tiems šios dalies c punkte nurodytiems sandoriams, kurie sudaromi Reglamento (ES) Nr. 648/2012 89 straipsnio 1 dalyje nustatytu pereinamuoju laikotarpiu, galioja viso dėl to sandorio sudarytos sutarties galiojimo laikotarpiu.

Kiek tai susiję su a punktu, kai įstaigai nebetaikoma išimtis dėl viršutinės ribos viršijimo arba dėl tos ribos pasikeitimo, neapmokėtoms prievolėms pagal sutartis toliau taikoma išimtis iki jų apmokėjimo termino.

5. EBI iki 2015 m. sausio 1 d., o vėliau – kas dvejus metus, atlieka peržiūrą atsižvelgdama į tarptautinius reguliavimo pokyčius, įskaitant kredito vertinimo koregavimo rizikai padengti reikalavimų taikymo trečiojoje valstybėje įsisteigusioms ne finansų sandorio šalims kalibravimo ir viršutinių ribų galimus metodus.

▼B

EBI, bendradarbiaudama su EVPRI, parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nurodo sandorių su trečiojoje valstybėje įsisteigusiomis ne finansų sandorio šalimis neįtraukimo į nuosavų lėšų reikalavimą kredito vertinimo koregavimo rizikai padengti tvarką.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus pateikia per šešis mėnesius po pirmoje pastraipoje nurodytos peržiūros atlikimo dienos.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti antroje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

▼B

383 straipsnis

Pažangusis metodas

1. Įstaiga, kuriai leidžiama taikyti vidaus modelį skolos finansinių priemonių specifinei rizikai apskaičiuoti pagal 363 straipsnio 1 dalies d punktą, visiems sandoriams, kurių atžvilgiu jai leidžiama taikyti IMM 283 straipsnyje nustatyta tvarka nustatant susijusios sandorio šalies kredito rizikos pozicijos vertę, nustato nuosavų lėšų reikalavimą kredito vertinimo koregavimo rizikai padengti modeliuodama sandorio šalių kainų skirtumų pokyčių poveikį visų tų sandorių šalių kredito vertinimo koregavimui, atsižvelgdama į 386 straipsnyje nustatytus reikalavimus atitinkančius apsidraudimus nuo kredito vertinimo koregavimo rizikos.

Nustatydama nuosavų lėšų reikalavimus specifinei rizikai, susijusiai su skolos pozicijomis, kuriomis prekiaujama, įstaiga taiko savo vidaus modelį bei 99 % pasikliautinąjį intervalą ir 10 dienų lygų laikymo laikotarpį. Taikant vidaus modelį imituojami sandorio šalių kainų skirtumų pokyčiai, tačiau nemodeliuojamas kredito vertinimo koregavimo jautrumas kitų rinkos veiksnių pokyčiams, įskaitant atitinkamo turto, biržos prekės, išvestinės finansinės priemonės valiutos arba palūkanų normos vertės pokyčius.

Nuosavų lėšų reikalavimas kredito vertinimo koregavimo rizikai, susijusiai su kiekviena sandorio šalimi, padengti skaičiuojamas pagal šią formulę:

$$CVA = LGD_{MKT} \cdot \sum_{i=1}^{T} \max\left\{0, \exp\left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}}\right) - \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right)\right\} \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} + EE_i \cdot D_i}{2}$$

čia:

t_i = i-ojo perkainojimo laikas, pradedant nuo t0 = 0;

t_T = ilgiausias sutarties terminas visose užskaitos su sandorio šalimi grupėse;

s_i = sandorio šalies kainų skirtumas pradiniu terminu ti, naudojamas sandorio šalies kredito vertinimo koregavimo rizikai apskaičiuoti. Kai yra žinomas sandorio šalies kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorių vertės skirtumas, įstaiga taiko šį skirtumą. Kai kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorių vertės skirtumas nėra žinomas, įstaiga taiko pakaitinį skirtumą, kuris yra tinkamas atsižvelgiant į sandorio šalies reitingą, pramonės šaką ir regioną;

LGD_{MKT} = sandorio šalies LGD, kuris nustatomas pagal sandorio šalies rinkos finansinės priemonės kainos skirtumą, jeigu tokia sandorio šalies finansinė priemonė yra. Tuo atveju, kai nėra sandorio šalies finansinės priemonės, jis nustatomas pagal pakaitinį skirtumą, kuris yra tinkamas atsižvelgiant į sandorio šalies reitingą, pramonės šaką ir regioną.

▼B

Pirmasis koeficientas sumoje parodo $t_{i-1} - t_i$ laikotarpio rinkos nulemtos įsipareigojimų neįvykdymo ribinės tikimybės apytikrę reikšmę;

EE_i = tikėtina sandorio šalies pozicija perkainojimo metu t_i, kai tokiai sandorio šaliai pridedamos skirtingų užskaitos grupių pozicijos ir kai ilgiausias kiekvienos užskaitos grupės terminas yra ilgiausias sutarties terminas konkrečioje užskaitos grupėje; prekybos su garantine įmoka atveju įstaiga taiko 3 dalyje nustatytą metodą, jeigu prekybai su garantine įmoka ji taiko EPE priemonę, nurodytą 285 straipsnio 1 dalies a arba b punkte;

D_i = diskonto koeficientas, nesusijęs su įsipareigojimų neįvykdymo rizika, t_i metu, kai $D_0 = 1$.

2. Apskaičiuodama nuosavų lėšų reikalavimą kredito vertinimo koregavimo rizikai, susijusiai su sandorio šalimi, padengti įstaiga nustato visas savo vidaus modelio, taikomo skolos finansinių priemonių specifinei rizikai įvertinti, įvestis pagal šias formules (pasirenkant tai, kas tinkama):

a) kai modelis taikomas atsižvelgiant į visišką perkainojimą, tiesiogiai taikoma 1 dalyje nurodyta formulė;

b) kai modelis taikomas atsižvelgiant į kainų skirtumo jautrumą konkretiems pradiniams terminams, įstaiga įvertina kiekvieno kainų skirtumo jautrumą (Reguliuojamasis CS01) pagal šią formulę:

$$\textit{Reguliuojam asis}\ \ CS01_i = 0.0001 \cdot t_i \cdot \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} - EE_{i+1} \cdot D_{i+1}}{2}$$

Galutinio terminų intervalo i = T atveju atitinkama formulė yra

$$\textit{Reguliuojam asis}\ \ CS01_T = 0.0001 \cdot t_T \cdot \exp\left(-\frac{s_T \cdot t_T}{LGD_{MKT}}\right) \cdot \frac{EE_{T-1} \cdot D_{T-1} + EE_T \cdot D_T}{2}$$

c) kai modelyje atsižvelgiama į kainų skirtumo jautrumą analogiškiems kainų skirtumų pokyčiams, įstaiga taiko šią formulę:

$$\textit{Reguliuojam asis CS01} = 0.0001 \cdot \sum_{i=1}^{T} \left(t_i \cdot \exp\left(-\frac{s_i \cdot t_i}{LGD_{MKT}}\right) - t_{i-1} \cdot \exp\left(-\frac{s_{i-1} \cdot t_{i-1}}{LGD_{MKT}}\right)\right) \cdot \frac{EE_{i-1} \cdot D_{i-1} + EE_i \cdot D_i}{2}$$

▼B

d) kai modelyje atsižvelgiama į antros eilės jautrumą kainų skirtumų pokyčiams (maržos gama), gama apskaičiuojama pagal 1 dalyje nurodytą formulę.

3. Įstaiga, taikanti EPE priemonę užtikrintoms ne biržos išvestinėms finansinėms priemonėms, nurodytoms 285 straipsnio 1 dalies a arba b punkte, nustatydama nuosavų lėšų reikalavimą kredito vertinimo koregavimo rizikai padengti, kaip nurodyta 1 dalyje, kartu:

a) nustato pastovų tikėtinos pozicijos pobūdį;

b) nustato tikėtiną poziciją, kuri yra lygi faktinei tikėtinai pozicijai, apskaičiuotai pagal 285 straipsnio 1 dalies b punktą tokiam terminui, kuris prilygsta ilgesniam iš šių:

i) pusei ilgiausio termino užskaitos grupėje;

ii) visų sandorių tariamajam pagal riziką įvertintam vidutiniam terminui užskaitos grupėje.

4. Įstaiga, kuriai kompetentinga institucija 283 straipsnyje nustatyta tvarka leido taikyti IMM metodą apskaičiuojant pozicijų vertes, susijusias su jos pagrindine veikla, bet mažesniems portfeliams taiko II antraštinės dalies 6 skyriaus 3, 4 arba 5 skirsnyje nurodytą metodą ir kuriai leista taikyti rinkos rizikos vidaus modelį įvertinant skolos finansinių priemonių specifinę riziką 363 straipsnio 1 dalies d punkte nustatyta tvarka, gali kompetentingų institucijų leidimu pagal 1 dalies nuostatas apskaičiuoti nuosavų lėšų reikalavimą kredito vertinimo koregavimo rizikai užskaitos grupėse, kurioms netaikomas IMM metodas, padengti. Kompetentingos institucijos suteikia šį leidimą tik jeigu įstaiga taiko II antraštinės dalies 6 skyriaus 3, 4 arba 5 skirsnyje nustatytus metodus ribotam mažesnių portfelių skaičiui.

Norėdama atlikti skaičiavimus pagal ankstesnę pastraipą, kai IMM modelis neužtikrina tikėtinos pozicijos pobūdžio, įstaiga kartu:

a) nustato pastovų tikėtinos pozicijos pobūdį;

b) nustato tikėtiną poziciją, kuri yra lygi pozicijos vertei, apskaičiuotai pagal II antraštinės dalies 6 skyriaus 3, 4 arba 5 skirsnyje nurodytus metodus arba pagal IMM metodą tokiam terminui, kuris yra lygus ilgesniam iš šių:

i) pusei ilgiausio termino užskaitos grupėje;

ii) visų sandorių tariamajam pagal riziką įvertintam vidutiniam terminui užskaitos grupėje.

▼B

5. Nuosavų lėšų reikalavimą kredito vertinimo koregavimo rizikai padengti įstaiga nustato pagal 364 straipsnio 1 dalį, 365 ir 367 straipsnius susumuodama rizikos vertės įprastomis sąlygomis ir rizikos vertės nepalankiausiomis sąlygomis rezultatus, kurie apskaičiuojami šia tvarka:

a) apskaičiuojant rizikos vertės įprastomis sąlygomis matą, atsižvelgiama į tikėtinos pozicijos esamų parametrų nustatymą, kaip nustatyta 292 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje;

b) apskaičiuojant rizikos vertės nepalankiausiomis sąlygomis matą, atsižvelgiama į būsimos sandorio šalies tikėtinos pozicijos pobūdį, kuris apibūdinamas pagal parametrų nustatymą nepalankiausiomis sąlygomis, kaip nustatyta 292 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje. Kainų skirtumo parametrams taikomas nepalankiausių sąlygų laikotarpis yra sunkiausias vienų metų nepalankiausių sąlygų laikotarpis trejų metų nepalankiausių sąlygų laikotarpiu, taikomu pozicijos parametrams;

c) atliekant šiuos skaičiavimus, taikomas daugiklis 3, naudojamas rizikos vertės įprastomis sąlygomis ir rizikos vertės nepalankiausiomis sąlygomis grindžiamam nuosavų lėšų reikalavimų apskaičiavimui pagal 364 straipsnio 1 dalį. EBI stebi, kad priežiūros veiksmų laisvė taikyti didesnį daugiklį kaip 3 rizikos vertės įprastomis sąlygomis ir rizikos vertės nepalankiausiomis sąlygomis įvestims apskaičiuojant kapitalo poreikį kredito vertinimo koregavimo rizikai padengti būtų nuosekli. Kompetentingos institucijos, taikančios didesnį daugiklį kaip 3, raštu pateikia pagrindimą EBI;

d) apskaičiavimas atliekamas bent kartą per mėnesį, o taikoma tikėtina pozicija (EE) apskaičiuojama tokiu pačiu dažnumu. Jei skaičiavimas atliekamas rečiau nei kasdien, 364 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje ir b punkto ii papunktyje nurodytiems skaičiavimams įstaigos naudoja trijų mėnesių vidurkį.

6. Sandorio šalies pozicijų atveju, kai taikant įstaigos patvirtintą vidaus modelį specifinei skolos priemonių rizikai negaunamas pakaitinis skirtumas, kuris yra tinkamas atsižvelgiant į sandorio šalies reitingą, pramonės šaką ir regioną, apskaičiuodama nuosavų lėšų reikalavimą kredito vertinimo koregavimo rizikai padengti įstaiga taiko 384 straipsnyje nustatytą metodą.

7. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nurodo:

a) kaip turi būti nustatomas pakaitinis skirtumas, įstaigos patvirtintą vidaus modelį taikant specifinei skolos priemonių rizikai, norint apibrėžti si ir LGDMKT, nurodytus 1 dalyje;

b) skaičių ir dydį portfelių, kurie atitinka riboto mažesnių portfelių skaičiaus, nurodyto 4 dalyje, kriterijų.

▼B

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. sausio 1 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

384 straipsnis

Standartizuotas metodas

1. Įstaiga, kuri neskaičiuoja nuosavų lėšų reikalavimo su sandorio šalimis susijusiai kredito vertinimo koregavimo rizikai padengti pagal 383 straipsnį, kiekvienai sandorio šaliai apskaičiuoja portfelio nuosavų lėšų reikalavimą kredito vertinimo koregavimo rizikai padengti pagal toliau pateiktą formulę, atsižvelgdama į 386 straipsnyje nustatytus reikalavimus atitinkančius apsidraudimus nuo kredito vertinimo koregavimo rizikos:

$$K = 2.33 \cdot \sqrt{h} \cdot \sqrt{\left(\sum_i 0.5 \cdot w_i \cdot \left(M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i\right) - \sum_{ind} w_{ind} \cdot M_{ind} \cdot B_{ind}\right)^2 + \sum_i 0.75 \cdot w_i^2 \cdot \left(M_i \cdot EAD_i^{total} - M_i^{hedge} B_i\right)^2}$$

čia:

h = vienų metų rizikos trukmė (kai vienas vienetas prilygsta vieniems metams); h = 1;

w_i = „i“ sandorio šaliai taikomas koeficientas.

Sandorio šaliai „i“ priskiriamas vienas iš šešių koeficientų w_i atsižvelgiant į pripažintos ECAI atliktą išorės kredito vertinimą, kaip nurodyta 1 lentelėje. Tuo atveju, kai pripažinta ECAI nėra atlikusi sandorio šalies išorės kredito rizikos vertinimo:

a) įstaiga, taikanti II antraštinės dalies 3 skyriuje nurodytą metodą, sandorio šalies vidaus reitingą priskiria vienam iš išorės kredito rizikos vertinimų;

b) įstaiga, taikanti II antraštinės dalies 2 skyriuje nurodytą metodą, šiai sandorio šaliai priskiria koeficientą w_i=1,0 %; Vis dėlto, jei įstaiga šios sandorio šalies kredito rizikos pozicijų rizikos koeficientui šiai sandorio šaliai apskaičiuoti taiko 128 straipsnį, priskiriamas w_i=3,0 %;

EAD_i^{total} = bendra „i“ sandorio šalies kredito rizikos pozicijos vertė (susumuota visoms užskaitos grupėms), įskaitant užtikrinimo priemonės poveikį pagal II antraštinės dalies 6 skyriaus 3–6 skirsniuose nurodytus metodus, taikoma tai sandorio šaliai skaičiuojant nuosavų lėšų reikalavimą sandorio šalies kredito rizikai padengti. Įstaiga, taikanti vieną iš 6 skyriaus II antraštinės dalies 3 ir 4 skirsniuose nurodytų metodų, kaip $EAD_{i-total}$ gali naudoti visiškai koreguotą pozicijos vertę pagal 223 straipsnio 5 dalį.

▼B

Įstaigos, kuri netaiko II antraštinės dalies 6 skyriaus 6 skirsnyje nurodyto metodo, atveju pozicija diskontuojama taikant šį koeficientą:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i}}{0.05 \cdot M_i}$$

B_i = vardinių kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorių atveju įsigytų „i“ sandorio šalies apsidraudimų nuo kredito vertinimo koregavimo rizikos tariamoji vertė (verčių suma, jeigu yra daugiau kaip viena pozicija).

Tariamoji suma diskontuojama taikant šį koeficientą:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_i^{hedge}}}{0.05 \cdot M_i^{hedge}}$$

B_{ind} = visa tariamoji vieno ar kelių į indeksą įtrauktų kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorių vertė apsaugos, įsigytos apsidrausti nuo kredito vertinimo koregavimo rizikos, atveju.

Tariamoji suma diskontuojama taikant šį koeficientą:

$$\frac{1 - e^{-0.05 \cdot M_{ind}}}{0.05 \cdot M_{ind}}$$

w_{ind} = koeficientas, taikomas į indeksą įtrauktiems apsidraudimams.

Įstaiga nustato wind, apskaičiuodama koeficientų wi, kurie taikomi atskiroms indekso sudedamosioms dalims, svertinį vidurkį.

M_i = faktinis sandorių su sandorio šalimi „i“ terminas.

Įstaigos, kuri taiko II antraštinės dalies 6 skyriaus 6 skirsnyje nurodytą metodą, atveju M_i apskaičiuojamas pagal 162 straipsnio 2 dalies g punktą. Tačiau tuo tikslu nustatoma ilgiausia M_i trukmė yra ne penkeri metai, o ilgiausias likęs terminas iki sandorio galiojimo pabaigos užskaitos grupėje.

Įstaigos, kuri netaiko II antraštinės dalies 6 skyriaus 6 skirsnyje nurodyto metodo, atveju M_i yra vidutinis tariamasis pagal riziką įvertintas terminas, kaip nurodyta 162 straipsnio 2 dalies b punkte. Tačiau tuo tikslu nustatoma ilgiausia M_i trukmė yra ne penkeri metai, o ilgiausias likęs terminas iki sandorio galiojimo pabaigos užskaitos grupėje.

M_i^{hedge} = apsidraudimo priemonės su tariamąja Bi verte terminas (jeigu yra kelios pozicijos, M_i^{hedge} Bi vertės sudedamos);

▼B

M_{ind} = į indeksą „ind“ įtraukto apsidraudimo terminas.

Tuo atveju, kai yra daugiau kaip viena į indeksą įtraukta apsidraudimo pozicija, M_{ind} – tariamas pagal riziką įvertintas terminas.

2. Kai sandorio šalis yra įtraukta į indeksą, kurio pagrindu kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandoriai naudojami siekiant apsidrausti nuo sandorio šalies kredito rizikos, įstaiga gali atskaityti tariamąją sumą, priskiriamą tai sandorio šaliai pagal referencinio subjekto koeficientą iš kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorio indekso tariamosios sumos ir ją laikyti atskiros sandorio šalies vieno pavadinimo apsidraudimu (B_i), kurio terminas nustatomas pagal indekso terminą.

1 lentelė

Kredito kokybės žingsnis	Koeficientas w_i
1	0,7 %
2	0,8 %
3	1,0 %
4	2,0 %
5	3,0 %
6	10,0 %

385 straipsnis

Galimybė naudoti kitą metodą vietoj kredito vertinimo koregavimo metodų nuosavų lėšų reikalavimui apskaičiuoti

Kaip alternatyvą 384 straipsniui, 382 straipsnyje nurodytų finansinių priemonių atveju ir gavusios išankstinį kompetentingos institucijos sutikimą įstaigos, naudojančios 275 straipsnyje nustatytą pradinės rizikos metodą, gali susidarančioms pagal riziką įvertintų pozicijų sumoms taikyti multiplikatoriaus koeficientą – (10) tų pozicijų sandorio šalies kredito rizikai padengti, užuot skaičiavusios nuosavų lėšų reikalavimą kredito vertinimo koregavimo rizikai padengti.

386 straipsnis

Reikalavimus atitinkantys apsidraudimai

1. Apskaičiuojant nuosavų lėšų reikalavimą kredito vertinimo koregavimo rizikai padengti pagal 383 ir 384 straipsnius apsidraudimai pripažįstami atitinkančiais reikalavimus tik tuo atveju, jei jie taikomi ir tvarkomi siekiant sumažinti kredito vertinimo koregavimo riziką ir yra vieni iš šių:

a) vardiniai kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandoriai arba kitos lygiavertės apsidraudimo priemonės, tiesiogiai susijusios su sandorio šalimi;

▼C2

b) į indeksą įtraukti kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandoriai su sąlyga, kad atskiros sandorio šalies kainos skirtumo ir į indeksą įtrauktų kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorių apsidraudimų kainos skirtumų bazę parodo rizikos vertė ir rizikos vertė nepalankiausiomis sąlygomis kompetentingai institucijai priimtinu būdu.

▼B

►C2 b punkto reikalavimas, kad atskiros sandorio šalies kainos skirtumo ir į indeksą įtrauktų kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorių apsidraudimų kainos skirtumų bazę parodytų rizikos vertė ir rizikos vertė nepalankiausiomis sąlygomis, taip pat ◄ taikomas tuo atveju, kai taikomas pakaitinis sandorio šalies kainos skirtumas.

Visoms sandorio šalims, kurioms taikomas pakaitinis skirtumas, įstaiga taiko pagrįstus bazinius laikotarpius iš panašių subjektų, kurių kainos skirtumas yra žinomas, tipinės grupės.

Jeigu atskiros sandorio šalies kainos skirtumo ir į indeksą įtrauktų kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorių apsidraudimų kainos skirtumų bazė netenkina kompetentingos institucijos, ►C2 įstaiga į rizikos vertę ir į rizikos vertę nepalankiausiomis sąlygomis įtraukia tik 50 % į indeksą įtrauktų apsidraudimų tariamosios sumos. ◄

Su vardiniais kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandoriais susijusių pozicijų pernelyg didelis rizikos draudimas taikant 383 straipsnyje nurodytą metodą neleidžiamas.

2. Skaičiuodama nuosavų lėšų reikalavimą kredito vertinimo koregavimo rizikai padengti, įstaiga neįtraukia kitos rūšies apsidraudimų nuo sandorio šalies rizikos. Skaičiuojant nuosavų lėšų reikalavimą kredito vertinimo koregavimo rizikai padengti reikalavimų neatitinkantys apsidraudimai visų pirma yra į segmentus suskirstyti arba n-tojo kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandoriai ir su kreditu susiję vekseliai.

3. Reikalavimus atitinkantys apsidraudimai, įtraukti skaičiuojant nuosavų lėšų reikalavimą kredito vertinimo koregavimo rizikai padengti, nėra įtraukiami skaičiuojant nuosavų lėšų reikalavimą specifinei rizikai padengti, kaip nustatyta IV antraštinėje dalyje, arba laikomi kredito rizikos mažinimo priemone tik to paties sandorio portfelio sandorio šalies kredito rizikos atveju.

KETVIRTA DALIS

DIDELĖS POZICIJOS

387 straipsnis

Dalykas

Įstaigos stebi ir kontroliuoja savo dideles pozicijas šioje dalyje nustatyta tvarka.

388 straipsnis

Netaikymo sritis

Ši dalis netaikoma investicinėms įmonėms, kurios atitinka 95 straipsnio 1 dalyje arba 96 straipsnio 1 dalyje nurodytus kriterijus.

Ši dalis netaikoma grupei remiantis konsoliduota grupės, kurią sudaro tik 95 straipsnio 1 dalyje arba 96 straipsnio 1 dalyje nurodytos investicinės įmonės ir pagalbinės bendrovės, bet į kurią neįtrauktos kredito įstaigos, būkle.

▼B

389 straipsnis

Apibrėžtis

Šios dalies tikslais „pozicijos“ – bet koks turto arba nebalansinis straipsnis, nurodytas trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyriuje, netaikant rizikos koeficientų arba rizikos laipsnių.

390 straipsnis

Pozicijos vertės apskaičiavimas

1. Pozicijos, susidarančios dėl straipsnių, nurodytų II priede, vertė apskaičiuojama pagal vieną iš trečios dalies II antraštinės dalies 6 skyriuje išdėstytų metodų.

2. Įstaigos, kurioms leidžiama taikyti vidaus modelio metodą pagal 283 straipsnį, gali taikyti vidaus modelio metodą apskaičiuodamos atpirkimo sandorių, vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandorių, garantinės įmokos skolinimo sandorių ir ilgalaikių atsiskaitymo sandorių pozicijų vertę.

3. Įstaigos, kurios skaičiuoja nuosavų lėšų reikalavimą savo prekybos knygoje apskaitomai veiklai pagal trečios dalies IV antraštinės dalies 2 skyriaus 299 straipsnį ir trečios dalies V antraštinę dalį, kur tinkama kartu taikant trečios dalies IV antraštinės dalies 5 skyrių, apskaičiuoja atskirų klientų pozicijas prekybos knygoje, sudėdamos:

a) teigiamą perviršį, kuriuo įstaigos ilgosios pozicijos, sudarančios visas atitinkamo kliento išleistas finansines priemones, viršija jos trumpąsias pozicijas, o visų atskirų finansinių priemonių grynoji pozicija apskaičiuojama taikant trečios dalies IV antraštinės dalies 2 skyriuje išdėstytus metodus;

b) grynąją poziciją, jeigu įstaiga organizuoja skolos ar nuosavybės priemonių platinimą;

c) pozicijas, kurios atsiranda su atitinkamu klientu sudarant sandorius, susitarimus bei sutartis, nurodytus 299 straipsnyje ir 378–380 straipsniuose, apskaičiuojamas minėtuose straipsniuose nurodytu pozicijų vertės apskaičiavimo būdu.

b punkto tikslais grynoji pozicija apskaičiuojama atskaitant tas platinamas pozicijas, kurias yra pasirašiusios ar kurių nupirkimą oficialiais susitarimais patvirtino trečiosios šalys, ir sumažinama 345 straipsnyje nurodytais koeficientais.

b punkto tikslais įstaigos sukuria sistemas, padedančias stebėti ir kontroliuoti jų pozicijas, susijusias su garantavimu išplatinti vertybinius popierius laikotarpiu nuo pradinio įsipareigojimo ir kitos darbo dienos, atsižvelgiant į prisiimamos rinkos rizikos pobūdį.

c punkto tikslais trečios dalies II antraštinės dalies 3 skyriui netaikoma 299 straipsnyje pateikta nuoroda.

▼B

4. Bendrosios atskirų klientų arba susijusių klientų grupių pozicijos apskaičiuojamos sudedant jų turimas prekybos knygos ir ne prekybos knygos pozicijas.

5. Susijusių klientų grupės pozicijos apskaičiuojamos sudedant pozicijas pagal kiekvieną tai grupei priklausantį klientą.

6. Pozicijoms nepriskiriama nė vienas iš šių variantų:

a) jei atliekami užsienio valiutos keitimo sandoriai – įprasto atsiskaitymo pozicijos, atsirandančios per dvi darbo dienas po apmokėjimo;

b) jei atliekami vertybinių popierių pirkimo ar pardavimo sandoriai – įprasto atsiskaitymo pozicijos, atsirandančios per penkias darbo dienas po apmokėjimo ar vertybinių popierių perdavimo, priklausomai nuo to, kas įvyksta pirmiau;

c) jei teikiamos pinigų pervedimo, įskaitant mokėjimo, kliringo ir atsiskaitymo bet kokia valiuta ir korespondentinės bankininkystės paslaugos arba finansinių priemonių kliringo, atsiskaitymo ir pasaugos paslaugos klientams – pavėluotos finansinės įplaukos ir kitos dėl klientų veiklos atsirandančios pozicijos, kurios laikomos ne ilgiau kaip kitą darbo dieną;

d) jei teikiamos pinigų pervedimo paslaugos, įskaitant mokėjimo, kliringo ir atsiskaitymo bet kokia valiuta ir korespondentinės bankininkystės paslaugas, – ne ilgiau kaip iki tos pačios darbo dienos pabaigos trunkančios tas paslaugas teikiančių įstaigų pozicijos;

e) pozicijos, atskaitomos iš nuosavų lėšų pagal 36, 56 ir 66 straipsnius.

7. Siekdama nustatyti bendrąją kliento ar susijusių klientų grupės poziciją tų klientų atžvilgiu, kurių pozicijas ta įstaiga turi 112 straipsnio m ir o punktuose nurodytų sandorių arba kitų sandorių pagrindu, kai yra pagrindinio turto pozicija, įstaiga įvertina jos pagrindines pozicijas, atsižvelgdama į sandorio struktūros ekonominį turinį ir paties sandorio struktūrai būdingą riziką, siekdama nustatyti, ar ji sudaro papildomą poziciją.

8. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato:

a) sąlygas ir metodikas, pagal kurias nustatoma bendroji kliento ar susijusių klientų grupės pozicija 7 dalyje nurodytų pozicijų rūšių atžvilgiu;

b) sąlygas, kurių laikantis 7 dalyje nurodyto sandorio struktūra nesudaro papildomos pozicijos.

▼B

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. sausio 1 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

391 straipsnis

Įstaigos apibrėžtis didelių pozicijų atžvilgiu

Apskaičiuojant pozicijų vertę pagal šią dalį, terminas „įstaiga“ apima bet kurią privačiąją ar viešąją įmonę, įskaitant jos filialus, kuri, jei būtų įsteigta Sąjungoje, atitiktų "įstaigos" apibrėžtį, ir yra gavusi leidimą veiklai trečiojoje valstybėje, kuri taiko riziką ribojančius priežiūros ir reguliavimo reikalavimus, bent lygiaverčius Sąjungoje taikomiems reikalavimams.

392 straipsnis

Didelės pozicijos apibrėžtis

Įstaigos turima vieno kliento ar susijusių klientų grupės pozicija laikoma didele, kai jos vertė yra lygi arba viršija 10 % įstaigos reikalavimus atitinkančio kapitalo.

393 straipsnis

Gebėjimas nustatyti ir valdyti dideles pozicijas

Įstaiga turi turėti patikimas valdymo ir apskaitos procedūras bei tinkamus vidaus kontrolės mechanizmus, kad galėtų nustatyti, valdyti, stebėti ir registruoti visas dideles pozicijas bei vėlesnius jų pokyčius, taip pat apie jas pranešti pagal šį reglamentą.

394 straipsnis

Atskaitomybės reikalavimai

1. Įstaiga kompetentingoms institucijoms apie kiekvieną didelę poziciją, įskaitant dideles pozicijas, kurioms netaikoma 395 straipsnio 1 dalis, praneša šią informaciją:

a) kliento arba susijusių klientų grupės, kurių atžvilgiu įstaiga turi didelę poziciją, tapatybę;

b) atitinkamais atvejais – pozicijos vertę neatsižvelgus į kredito rizikos mažinimo poveikį;

c) kai naudojama, tiesioginio ar netiesioginio kredito užtikrinimo rūšį;

d) pozicijos vertę atsižvelgus į kredito rizikos mažinimo poveikį, kuri apskaičiuojama taikant 395 straipsnio 1 dalį.

▼B

Jei įstaigai taikomas trečios dalies II antraštinės dalies 3 skyrius, apie jos 20 didžiausių konsoliduotų pozicijų, išskyrus tas, kurioms netaikoma 395 straipsnio 1 dalis, pranešama kompetentingoms institucijoms.

2. Įstaiga kompetentingoms institucijoms pateikia ne tik 1 dalyje nurodytą informaciją apie savo 10 didžiausių konsoliduotų įstaigų pozicijų, ►C2 taip pat 10 didžiausių konsoliduotų nereguliuojamų finansų sektoriaus subjektų pozicijų, įskaitant ◄ dideles pozicijas, kurioms netaikoma 395 straipsnio 1 dalis, bet ir šią informaciją:

a) kliento arba susijusių klientų grupės, kurių atžvilgiu įstaigai susidaro didelė pozicija, tapatybę;

b) atitinkamais atvejais – pozicijos vertę neatsižvelgiant į kredito rizikos mažinimo poveikį;

c) kai naudojama, tiesioginio ar netiesioginio kredito užtikrinimo rūšį;

d) pozicijos vertę atsižvelgiant į kredito rizikos mažinimo poveikį, kuri apskaičiuojama taikant 395 straipsnio 1 dalį;

e) tikėtiną pozicijos likvidavimą, išreikštą suma, kurios terminas mėnesiniame terminų intervale yra ne ilgesnis nei vieni metai, ketvirčio terminių intervale – ne ilgesnis nei treji metai, o po to – kasmet.

3. Minėta informacija pranešama ne rečiau kaip dukart per metus.

4. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nustato:

a) vienodas 3 dalyje nurodytos informacijos teikimo formas atsižvelgiant į įstaigos veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą ir tokių formų naudojimo taisykles;

b) 3 dalyje nurodytos informacijos pateikimo dažnumą ir datas;

c) IT sprendimus, taikomus pateikiant 3 dalyje nurodytą informaciją.

EBI tų techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. sausio 1 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

▼B

395 straipsnis

Didelių pozicijų ribos

1. Įstaigai nesusidaro pozicija vienam klientui ar susijusių klientų grupei, viršijanti 25 % jos reikalavimus atitinkančio kapitalo, atsižvelgus į kredito rizikos mažinimo poveikį pagal 399–403 straipsnius. Kai tas klientas yra įstaiga arba kai susijusių klientų grupei priklauso viena ar kelios įstaigos, ta vertė negali viršyti 25 % įstaigos reikalavimus atitinkančio kapitalo arba 150 mln. EUR (atsižvelgiant į tai, kuris dydis yra didesnis) su sąlyga, kad pozicijų visiems susijusiems tos grupės klientams, kurie nėra įstaigos, verčių suma, atsižvelgus į kredito rizikos mažinimo poveikį pagal 399–403 straipsnius, neviršija 25 % įstaigos reikalavimus atitinkančio kapitalo.

Tais atvejais, kai 150 mln. EUR suma yra didesnė nei 25 % įstaigos reikalavimus atitinkančio kapitalo, pozicijos vertė, atsižvelgus į kredito rizikos mažinimo poveikį pagal 399–403 straipsnius, negali viršyti pagrįstos įstaigos reikalavimus atitinkančio kapitalo ribos. Tą ribą nustato įstaiga, laikydamasi Direktyvos 2013/36/ES 81 straipsnyje nurodytos politikos ir procedūrų, kad būtų mažinama ir kontroliuojama koncentracijos rizika. Ši riba neturi būti didesnė už 100 % įstaigos reikalavimus atitinkančio kapitalo.

Kompetentingos institucijos gali nustatyti mažesnę ribą negu 150 mln. EUR ir apie tai informuoja EBI ir Komisiją.

2. EBI, laikydamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnio ir atsižvelgdama į kredito rizikos sumažinimo pagal 399–403 straipsnius poveikį bei į šešėlinės bankininkystės ir didelių pozicijų raidos Sąjungos ir tarptautiniu lygiu rezultatus, iki 2014 m. gruodžio 31 d. paskelbia gaires, kuriose nustato bendras tokių pozicijų ribas arba griežtesnes individualių šešėlinės bankininkystės subjektų, kurie vykdo į reguliuojamą sistemą nepatenkančią bankininkystės veiklą, pozicijų ribas.

Rengdama tas gaires EBI atsižvelgia į tai, ar nustačius papildomas ribas būtų padarytas reikšmingas neigiamas poveikis Sąjungoje įsisteigusių įstaigų rizikos pobūdžiui, kreditų teikimui realiajai ekonomikai arba finansų rinkų stabilumui ir tinkamam veikimui.

Ne vėliau kaip 2015 m. gruodžio 15 d., atsižvelgdama į šešėlinės bankininkystės ir didelių pozicijų raidos Sąjungos ir tarptautiniu lygiu rezultatus bei į kredito rizikos sumažinimą pagal 399–403 straipsnius, Komisija įvertina ribų nustatymo šešėlinės bankininkystės subjektų, kurie vykdo į reguliuojamą sistemą nepatenkančią bankininkystės veiklą, pozicijoms tinkamumą ir poveikį. Komisija pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai, prireikus, kartu su pasiūlymu dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl šešėlinės bankininkystės subjektų, kurie vykdo į reguliuojamą sistemą nepatenkančią bankininkystės veiklą, pozicijų ribų.

▼B

3. Atsižvelgiant į 396 straipsnį, įstaiga visada laikosi 1 dalyje nustatytos atitinkamos ribos.

4. Turtui, kurį sudaro reikalavimai pripažintoms trečiųjų valstybių investicinėms įmonėms bei kitos pozicijos jų atžvilgiu, gali būti taikoma tokia pati tvarka, kaip nustatyta 1 dalyje.

5. Šiame straipsnyje nustatytas ribas galima viršyti įstaigos prekybos knygos pozicijų atveju, jeigu įvykdomos šios sąlygos:

a) ne prekybos knygos pozicija, susijusi su atitinkamu klientu arba susijusių klientų grupe, neviršija 1 dalyje nustatytos ribos, apskaičiuotos atsižvelgiant į reikalavimus atitinkantį kapitalą taip, kad perviršis būtų susijęs tik su prekybos knyga;

b) įstaiga laikosi papildomo nuosavų lėšų reikalavimo reikalavimo dėl 1 dalyje nustatytos ribos perviršio, apskaičiuojamo pagal 397 ir 398 straipsnius;

c) jeigu nuo perviršio atsiradimo praėjo 10 arba mažiau dienų, prekybos knygos pozicija, susijusi su atitinkamu klientu arba susijusių klientų grupe, neviršija 500 % įstaigos reikalavimus atitinkančio kapitalo;

d) bet kuris bendras perviršis, egzistuojantis daugiau kaip 10 dienų, neviršija 600 % įstaigos reikalavimus atitinkančio kapitalo.

Apie kiekvieną ribos viršijimo atvejį įstaiga nedelsdama praneša kompetentingoms institucijoms apie perviršio sumą ir atitinkamo kliento pavardę (pavadinimą) bei, jei taikytina, atitinkamų susijusių klientų pavardes (pavadinimus).

6. Tik šios dalies tikslais „struktūrinės priemonės“ – iki teisės akto, kuriuo aiškiai suderinamos tokios priemonės, įsigaliojimo valstybės narės patvirtintos ir atitinkamų tos valstybės narės kompetentingų institucijų įgyvendinamos priemonės, kuriomis reikalaujama, kad toje valstybėje narėje veiklos leidimą turinčios kredito įstaigos sumažintų savo turimas įvairių juridinių subjektų pozicijas, atsižvelgiant į jų veiklą, tačiau neatsižvelgiant į jų veiklos vykdymo vietą, siekiant apsaugoti indėlininkus ir išsaugoti finansinį stabilumą.

Nepaisant šio straipsnio 1 dalies ir 400 straipsnio 1 dalies f punkto, kai valstybės narės priima nacionalinės teisės aktus, pagal kuriuos turi būti imamasi struktūrinių priemonių bankų grupėje, kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad bankų grupės įstaigos, kurios saugo indėlius, kuriems taikoma indėlių garantijų sistema pagal 1994 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 94/19/EB dėl indėlių garantijų schemų ([1]) arba lygiavertė indėlių garantijų sistemą trečiojoje valstybėje, ►C1 nuo 2013 m. birželio 28 d. iki 2015 m. birželio 30 d. taikytų mažesnę nei 25 %, tačiau ne mažesnę nei 15 % didelių pozicijų ribą ◄, o nuo 2015 m. liepos 1 d. – 10 % ribą iš dalies konsoliduotai, kaip nustatyta 11 straipsnio 5 dalyje, grupės vidaus pozicijoms, kai šias pozicijas sudaro subjekto, kuris nepriklauso tam pačiam pogrupiui, pozicijos struktūrinių priemonių atžvilgiu.

([1]) OL L 135, 1994 5 31, p. 5.

▼B

Šios dalies tikslais turi būti tenkinamos šios sąlygos:

a) visi tam pačiam pogrupiui priklausantys subjektai struktūrinių priemonių atžvilgiu laikomi vienu klientu arba susijusių klientų grupe;

b) kompetentingos institucijos pirmoje pastraipoje nurodytoms pozicijoms taiko vienodą ribą.

Taikant šį metodą negali būti daromas poveikis veiksmingai konsoliduotai vykdomai priežiūrai ir neproporcingas neigiamas poveikis visai finansų sistemai arba jos dalims kitose valstybėse narėse arba visoje Sąjungoje, taip pat neturi būti sudaroma ar sukuriama kliūčių vidaus rinkos veikimui.

7. Prieš nustatydamos 6 dalyje nurodytas su didelėmis pozicijomis susijusias konkrečias struktūrines priemones, kompetentingos institucijos likus bent dviem mėnesiams iki sprendimo, kuriuo patvirtinamos struktūrinės priemonės, paskelbimo apie tai informuoja Tarybą, Komisiją, atitinkamas kompetentingas institucijas bei EBI, ir pateikia atitinkamus kiekybinius arba kokybinius duomenis apie visus šiuos aspektus:

a) veiklos, kuriai taikomos struktūrinės priemonės, mastą;

b) paaiškinimą, kodėl tos siūlomos priemonės laikomos tinkamomis, veiksmingomis ir proporcingomis siekiant apsaugoti indėlininkus;

c) tikėtino teigiamo ar neigiamo priemonių poveikio vidaus rinkai įvertinimą remiantis valstybės narės turima informacija.

8. Komisijai suteikiami įgaliojimai 464 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka priimti įgyvendinimo aktą, kuriuo būtų pritarta 7 dalyje nurodytoms siūlomoms nacionalinėms priemonėms arba kuriuo jos būtų atmestos.

Per vieną mėnesį nuo 7 dalyje nurodyto pranešimo gavimo dienos EBI Tarybai, Komisijai ir atitinkamai valstybei narei pateikia savo nuomonę dėl toje dalyje nurodytų punktų. Atitinkamos kompetentingos institucijos taip pat gali pateikti nuomones Tarybai, Komisijai ir atitinkamai valstybei narei dėl toje dalyje nurodytų punktų.

Kuo labiau atsižvelgdama į antroje pastraipoje nurodytas nuomones ir jei turima tvirtų ir aiškių įrodymų, kad priemonės turės neigiamos įtakos vidaus rinkai, kuria nusveriama finansinio stabilumo nauda, Komisija per du mėnesius nuo pranešimo gavimo dienos atmeta pasiūlytas nacionalines priemones. Kitu atveju Komisija patvirtina pasiūlytas nacionalines priemones pradiniam 2 metų laikotarpiui ir prireikus šias priemones galima iš dalies keisti.

Komisija pasiūlytas nacionalines priemones atmeta tik tuo atveju, jei, jos nuomone, siūlomos nacionalinės priemonės turėtų neproporcingą neigiamą poveikį visai finansų sistemai arba jos dalims kitose valstybėse narėse arba visoje Sąjungoje ir taip sudarytų arba sukurtų kliūčių vidaus rinkos veikimui arba laisvam kapitalo judėjimui pagal SESV nuostatas.

▼B

Komisijos įvertinime atsižvelgiama į EBI nuomonę ir remiamasi pagal 7 dalį pateiktais duomenimis.

Prieš pasibaigiant priemonių galiojimui kompetentingos institucijos gali pasiūlyti naujų priemonių dėl galiojimo termino pratęsimo kaskart dar 2 metams. Tokiu atveju jos apie tai praneša Tarybai, Komisijai, atitinkamoms kompetentingoms institucijoms ir EBI. Naujos priemonės patvirtinamos laikantis šiame straipsnyje išdėstytos tvarkos. Šis straipsnis nedaro poveikio 458 straipsniui.

396 straipsnis

Didelėms pozicijoms taikomų reikalavimų tenkinimas

1. Jeigu išimtiniu atveju pozicijų vertė yra didesnė nei 395 straipsnio 1 dalyje nustatyta riba, įstaiga nedelsdama praneša apie pozicijos vertę kompetentingoms institucijoms, kurios priklausomai nuo aplinkybių gali įstaigai nustatyti terminą, per kurį ji turi pasiekti nustatytą ribą.

Kai taikoma 395 straipsnio 1 dalyje nurodyta 150 mln. EUR suma, kompetentingos institucijos gali atskirais atvejais leisti viršyti 100 % įstaigos reikalavimus atitinkančio kapitalo ribą.

2. Kai pagal 7 straipsnio 1 dalį įstaigai netaikomas reikalavimas individualiai arba iš dalies konsoliduotai laikytis šioje dalyje nustatytų prievolių arba 9 straipsnio nuostatos taikomos patronuojančiosioms įstaigoms valstybėje narėje, imamasi priemonių, kad grupėje rizika būtų tinkamai paskirstyta.

397 straipsnis

Papildomo nuosavų lėšų reikalavimo skaičiavimas didelėms prekybos knygos pozicijoms

1. 395 straipsnio 5 dalies b punkte nurodytas perviršis apskaičiuojamas atrenkant tokius su vienu klientu arba susijusių klientų grupe susijusios prekybos pozicijos komponentus, kuriems taikomas aukščiausias nuosavų lėšų reikalavimas specifinei rizikai pagal trečios dalies IV antraštinės dalies 2 skyrių ir (arba) 299 straipsnio ir trečios dalies V antraštinės dalies reikalavimus, kurių suma yra lygi 395 straipsnio 5 dalies a punkte nurodyto perviršio dydžiui.

2. Jeigu perviršis neišlieka ilgiau kaip 10 dienų, šiems komponentams taikomas papildomas nuosavų lėšų reikalavimas, kuris lygus 200 % 1 dalyje minėtų reikalavimų.

3. Praėjus 10 dienų po apribojimo viršijimo pagal 1 dalį atrinkti perviršio komponentai įrašomi į atitinkamą 1 lentelės 1 skilties eilutę didėjančia tvarka pagal nuosavų lėšų reikalavimą specifinei rizikai, nurodytą trečios dalies IV antraštinės dalies 2 skyriuje ir (arba) 299 straipsnyje ir trečios dalies V antraštinėje dalyje. Papildomas nuosavų lėšų reikalavimas, taikomas šiems komponentams, yra lygus trečios dalies IV antraštinės dalies 2 skyriuje ir (arba) 299 straipsnyje ir trečios dalies V antraštinėje dalyje nurodytų specifinės rizikos reikalavimų sumai, padaugintai iš atitinkamo koeficiento, kuris nurodytas 1 lentelės 2 skiltyje.

▼B

1 lentelė

1 skiltis. Perviršis (skaičiuojamas nuo reikalavimus atitinkančio kapitalo procentinės dalies)	2 skiltis. Koeficientai
Iki 40 %	200 %
Nuo 40 % iki 60 %	300 %
Nuo 60 % iki 80 %	400 %
Nuo 80 % iki 100 %	500 %
Nuo 100 % iki 250 %	600 %
Virš 250 %	900 %

398 straipsnis

Procedūros, kuriomis užkertamas kelias įstaigų bandymui išvengti papildomo nuosavų lėšų reikalavimo

Įstaigos neturi sąmoningai bandyti išvengti 397 straipsnyje nustatyto papildomo nuosavų lėšų reikalavimo, kurį joms tektų įvykdyti dėl pozicijų, viršijančių 395 straipsnio 1 dalyje nustatytą ribą, jeigu šios pozicijos būtų išlikusios ilgiau kaip 10 dienų, laikinai atitinkamas pozicijas perduodamos kitai bendrovei, kuri nebūtinai turi priklausyti tai pačiai grupei, ir (arba) sudarydamos dirbtinius sandorius, kurių tikslas – panaikinti poziciją per 10 dienų ir sukurti naują poziciją.

Įstaigos turi turėti sistemas, kuriomis būtų užtikrinama, kad kompetentingos institucijos būtų iš karto informuojamos apie visus tokio pobūdžio perdavimus, turinčius pirmoje pastraipoje nurodytą poveikį.

399 straipsnis

Reikalavimus atitinkančios kredito mažinimo priemonės

1. 400–403 straipsniuose „garantija“ apima kredito išvestines finansines priemones, pripažintas pagal trečios dalies II antraštinės dalies 4 skyrių, neįskaitant su kreditu susijusių vekselių.

2. Atsižvelgiant į šio straipsnio 3 dalį, jeigu pagal 400–403 straipsnius leidžiama pripažinti tiesioginį arba netiesioginį kredito užtikrinimą, turi būti laikomasi tinkamumo ir kitų trečios dalies II antraštinės dalies 4 skyriuje nustatytų reikalavimų.

3. Kai įstaiga vadovaujasi 401 straipsnio 2 dalimi, tiesioginio kredito užtikrinimo pripažinimas priklauso nuo to, ar laikomasi atitinkamų trečios dalies II antraštinės dalies 3 skyriuje nurodytų reikalavimų. Šios dalies tikslais įstaiga neatsižvelgia į užtikrinimo priemonę, nurodytą 199 straipsnio 5–7 dalyse, nebent tai leidžiama pagal 402 straipsnį.

4. Įstaigos pagal galimybes analizuoja, ar dėl jų turimų užtikrinimo priemonės emitentų pozicijų, netiesioginio kredito užtikrinimo teikėjų pozicijų ir pagrindinio turto pozicijų pagal 390 straipsnio 7 dalį, neatsiranda koncentracijos rizika, ir prireikus imasi veiksmų bei apie svarbias analizės išvadas praneša kompetentingai institucijai.

▼B

400 straipsnis

Išimtys

1. 395 straipsnio 1 dalis netaikoma šioms pozicijoms:

a) turto straipsniams, kuriuos sudaro reikalavimai centrinei valdžiai, centriniams bankams ar viešojo sektoriaus subjektams, kuriems neužtikrintiems būtų priskirtas 0 % rizikos koeficientas pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių;

b) turto straipsniams, kuriuos sudaro reikalavimai tarptautinėms organizacijoms ar daugiašaliams plėtros bankams, kuriems neužtikrintiems būtų priskirtas 0 % rizikos koeficientas pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių;

c) turto straipsniams, kuriuos sudaro reikalavimai, užtikrinti centrinės valdžios, centrinių bankų, tarptautinių organizacijų, daugiašalių plėtros bankų arba viešojo sektoriaus subjektų tiesioginėmis garantijomis, kai garantu neužtikrintiems reikalavimams būtų priskirtas 0 % rizikos koeficientas pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių;

d) kitoms pozicijoms, priskirtinoms centrinei valdžiai, centriniams bankams, tarptautinėms organizacijoms, daugiašaliams plėtros bankams arba viešojo sektoriaus subjektams, arba užtikrintoms tų subjektų garantijomis, kai šių subjektų neužtikrintiems reikalavimams būtų priskirtas 0 % rizikos koeficientas pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių;

e) turto straipsniams, kuriuos sudaro reikalavimai valstybių narių regioninės ar vietos valdžios institucijoms, jei šiems reikalavimams būtų priskirtas 0 % rizikos koeficientas pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių, ir kitoms tų regioninių ar vietos valdžios institucijų pozicijoms arba jų garantuotoms pozicijoms, kurių atžvilgiu reikalavimams būtų priskiriamas 0 % rizikos koeficientas pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių;

f) sandorio šalių pozicijoms, nurodytoms 113 straipsnio 6 dalyje arba 7 dalyje, jei joms būtų priskirtas 0 % rizikos koeficientas pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių. Pozicijos, kurios neatitinka tų kriterijų, nesvarbu, ar joms taikoma 395 straipsnio 1 dalis, ar ne, vertinamos kaip trečiosios šalies pozicijos;

g) turto straipsniams ir kitoms pozicijoms, užtikrintoms grynųjų pinigų indėliais, laikomais skolinančioje įstaigoje arba įstaigoje, kuri yra skolinančios įstaigos patronuojančioji arba patronuojamoji įmonė;

h) turto straipsniams ir kitoms pozicijoms, užtikrintoms skolinančios įstaigos arba įstaigos, kuri yra skolinančios įstaigos patronuojančioji arba patronuojamoji įmonė, išleistais indėlių sertifikatais, laikomais vienoje iš šių įmonių;

▼B

i) pozicijoms, atsirandančioms dėl nepanaudotų kredito priemonių, kurios I priede priskiriamos mažos rizikos nebalansiniams straipsniams, jei su klientu arba susijusių klientų grupe sudarytas susitarimas, pagal kurį kreditavimo galimybė gali būti panaudota tik jei nustatyta, kad dėl to nebus viršyta pagal 395 straipsnio 1 dalį taikytina riba;

j) pagrindinių sandorio šalių prekybos pozicijoms ir įmokoms į įsipareigojimų neįvykdymo fondą pagrindinėms sandorio šalims;

k) indėlio garantijų sistemų pozicijoms pagal Direktyvą 94/19/EB, susidarančioms dėl šių sistemų finansavimo, jeigu sistemos įstaigos narės pagal įstatymų reikalavimus arba sutarties sąlygas privalo sistemą finansuoti.

Pagal įstaigos išleistą su kreditu susijusį vekselį gautiems gryniesiems pinigams, taip pat sandorio šalies paskoloms ir indėliams įstaigai arba įstaigoje, kuriems taikoma užskaitymo sandorių sutartis, pripažinta pagal trečios dalies II antraštinės dalies 4 skyrių, turi būti taikomas g punktas.

2. Kompetentingos institucijos gali visiškai ar iš dalies taikyti išimtį šioms pozicijoms:

a) padengtoms obligacijoms, apibrėžtoms 129 straipsnio 1, 3 ir 5 dalyse;

b) turto straipsniams, kuriuos sudaro reikalavimai valstybių narių regioninės ar vietos valdžios institucijoms, jei šiems reikalavimams būtų priskirtas 20 % rizikos koeficientas pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių, ir kitoms tų regioninių ar vietos valdžios institucijų pozicijoms arba jų garantuotoms pozicijoms, jei šiems reikalavimams būtų priskiriamas 20 % rizikos koeficientas pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių;

c) įstaigos pozicijoms savo patronuojančiajai įmonei, įskaitant dalyvavimą valdant kapitalą arba kitokias turimas kapitalo dalis, kitoms tos patronuojančiosios įmonės patronuojamosioms įmonėms arba savo pačios patronuojamosioms įmonėms, jei konsoliduota priežiūra, vykdoma vadovaujantis šiuo reglamentu, Direktyva 2002/87/EB arba analogiškais trečiojoje valstybėje galiojančiais standartais, kuri taikoma pačiai įstaigai, apima ir šias įmones; pozicijos, kurios neatitinka šių kriterijų, nesvarbu, ar joms taikoma 395 straipsnio 1 dalis, ar ne, vertinamos kaip trečiosios šalies pozicijos;

d) turto straipsniams, kuriuos sudaro reikalavimai ir kitos pozicijos, įskaitant dalyvavimą valdant kapitalą arba kitokias turimas kapitalo dalis, regioninėms ar centrinėms kredito įstaigoms, su kuriomis, remiantis teisinėmis ar teisės aktais nustatytomis nuostatomis, kredito įstaiga sudaro vieną tinklą ir kurios, remiantis tomis nuostatomis, yra atsakingos už grynųjų pinigų kliringo operacijas tame tinkle;

▼B

e) turto straipsniams, kuriuos sudaro reikalavimai kredito įstaigoms ir kitos kredito įstaigų pozicijos, atsiradusios kredito įstaigoms, viena iš kurių veikia ne konkurencijos sąlygomis ir teikia arba garantuoja paskolas pagal teisės aktuose numatytas programas arba savo įstatus konkretiems ekonomikos sektoriams remti, paskolų naudojimui taikant tam tikrą valstybės priežiūros formą ir apribojimus, jeigu atitinkamos pozicijos atsiranda dėl tokių paskolų, kurios perduodamos naudos gavėjams per kredito įstaigas, arba dėl šių paskolų garantijų;

f) turto straipsniams, kuriuos sudaro reikalavimai įstaigoms ir kitos įstaigų pozicijos, su sąlyga, kad tos pozicijos nesudaro šių įstaigų nuosavų lėšų ir jų galiojimas netrunka ilgiau nei iki kitos darbo dienos pabaigos ir jos nėra išreikštos pagrindine prekybos valiuta;

g) turto straipsniams, kuriuos sudaro reikalavimai centriniams bankams minimalių privalomųjų atsargų, kurias įstaiga turi laikyti tuose centriniuose bankuose ir kurios yra išreikštos jų nacionaline valiuta, forma;

h) turto straipsniams, kuriuos sudaro reikalavimai centrinei valdžiai, atsirandantys dėl privalomų likvidumo reikalavimų, kurie vykdomi vyriausybės vertybinių popierių, išreikštų jos nacionaline valiuta, forma, su sąlyga, kad kompetentinga institucija savo nuožiūra nuspręstų, kad tų centrinių vyriausybių kredito rizikos vertinimas, kurį priskiria paskirtoji ECAI, yra investicinio lygio;

i) 50 % vidutinės arba mažos rizikos nebalansinių dokumentinių akredityvų ir vidutinės arba mažos rizikos nebalansinių nepanaudotų kredito priemonių, nurodytų I priede, ir, kompetentingoms institucijoms pritarus, 80 % garantijų, išskyrus paskolų garantijas, kurios pagrįstos teisinėmis ar priežiūros nuostatomis ir kurios nariams, turintiems kredito įstaigos statusą, suteikiamos pagal abipusės garantijos programas;

j) teisiškai reikalaujamoms garantijoms, kai hipotekinė paskola, finansuojama išleidus hipotekines obligacijas, yra išmokėta paskolos gavėjui prieš galutinį hipotekos įrašymą į žemės registrą su sąlyga, kad garantija nenaudojama siekiant sumažinti riziką, apskaičiuojant pagal riziką įvertintų pozicijų sumas;

k) turto straipsniams, kuriuos sudaro reikalavimai pripažintoms biržoms ir kitos pripažintų biržų pozicijos.

3. Kompetentingos institucijos gali pasinaudoti 2 dalyje numatyta išimtimi tik tuo atveju, jei yra įvykdytos šios sąlygos:

a) dėl specifinio pozicijos, sandorio šalies arba įstaigos ir sandorio šalies santykių pobūdžio pašalinama arba sumažinama pozicijos rizika; ir

b) bet kokia likusi koncentracijos rizika gali būti pašalinta kitomis vienodai veiksmingomis priemonėmis, pavyzdžiui, Direktyvos 2013/36/ES 81 straipsnyje nurodytais susitarimais, procesais ir mechanizmais.

▼B

Kompetentingos institucijos informuoja EBI, ar jos ketina pasinaudoti kuria nors iš 2 dalyje numatytų išimčių remdamosi šios dalies a ir b punktais ar ne, ir dėl šio pasirinkimo konsultuojasi su EBI.

401 straipsnis

Kredito rizikos mažinimo metodų taikymo poveikio apskaičiavimas

1. Apskaičiuodama pozicijų vertę 395 straipsnio 1 dalies tikslais, įstaiga gali naudoti visiškai pakoreguotą pozicijos vertę, apskaičiuotą pagal trečios dalies II antraštinės dalies 4 skyrių, atsižvelgdama į kredito rizikos mažinimą, kintamumo koregavimą ir visus terminų nesutapimus (E*).

2. Įstaiga, kuriai leidžiama naudoti savus LGD įverčius ir perskaičiavimo koeficientus trečios dalies II antraštinės dalies 3 skyriuje nurodytai pozicijų klasei, gali kompetentingų institucijų leidimu pripažinti finansinės užtikrinimo priemonės poveikį, apskaičiuodama pozicijų vertes 395 straipsnio 1 dalies tikslais.

Kompetentingos institucijos suteikia pirmesnėje pastraipoje nurodytą leidimą tik jeigu įstaiga gali įvertinti finansinės užtikrinimo priemonės poveikį savo pozicijoms atskirai nuo kitų su LGD susijusių aspektų.

Įstaigos pateikti įverčiai turi būti pakankamai tinkami pozicijos vertei mažinti, siekiant laikytis 395 straipsnio nuostatų.

Jei įstaigai leidžiama naudoti savus finansinės užtikrinimo priemonės poveikio įverčius, ji tai daro remdamasi pagrindu, kuris būtų suderinamas su metodu, priimtu apskaičiuojant nuosavų lėšų reikalavimą pagal šį reglamentą.

Įstaigos, kurioms leidžiama naudoti savus LGD įverčius ir perskaičiavimo koeficientus pozicijų klasei pagal trečios dalies II antraštinės dalies 3 skyrių ir kurios neskaičiuoja savo pozicijų vertės, naudodamos šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytą metodą, gali naudoti išsamųjį finansinės užtikrinimo priemonės metodą arba 403 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytą metodą pozicijų vertei apskaičiuoti.

3. Įstaiga, kuri naudoja išsamųjį finansinės užtikrinimo priemonės metodą arba kuriai leidžiama naudoti šio straipsnio 2 dalyje nurodytą metodą pozicijų vertei apskaičiuoti 395 straipsnio 1 dalies tikslais, atlieka periodinius savo kredito rizikos koncentracijos, įskaitant bet kokios gautos užtikrinimo priemonės realizuotiną vertę, testavimus nepalankiausiomis sąlygomis.

Tie pirmoje pastraipoje nurodyti periodiniai testavimai nepalankiausiomis sąlygomis turi būti taikomi rizikai, kylančiai dėl galimų rinkos sąlygų pokyčių, kurie galėtų neigiamai paveikti įstaigų nuosavų lėšų pakankamumą, ir rizikai, kylančiai dėl užtikrinimo priemonės realizavimo nepalankiausiomis sąlygomis.

▼B

Atliktas testavimas nepalankiausiomis sąlygomis turi būti pakankamas ir tinkamas tokios rizikos įvertinimui.

Jeigu toks periodinis testavimas nepalankiausiomis sąlygomis rodo mažesnę gautos užtikrinimo priemonės realizuotiną vertę nei būtų leista atsižvelgti atitinkamai taikant išsamųjį finansinės užtikrinimo priemonės metodą arba 2 dalyje apibūdintą metodą, užtikrinimo priemonės vertė, kurią leidžiama pripažinti apskaičiuojant pozicijų vertę 395 straipsnio 1 dalies tikslais, atitinkamai sumažinama.

Valdydamos koncentracijos riziką pirmoje pastraipoje nurodytos įstaigos į savo strategijas įtraukia:

a) politiką ir procedūras, kuriomis valdoma rizika, kylanti dėl pozicijų ir bet kokio šių pozicijų kredito užtikrinimo terminų nesutapimo;

b) politiką ir procedūras, skirtas valdyti situaciją, kai testavimas nepalankiausiomis sąlygomis rodo mažesnę užtikrinimo priemonės realizuotiną vertę, negu atsižvelgta naudojant išsamųjį finansinės užtikrinimo priemonės metodą arba 2 dalyje nurodytą metodą;

c) politiką ir procedūras, susijusias su koncentracijos rizika, kylančia taikant kredito rizikos mažinimo metodus, ypač susijusius su didelėmis netiesioginėmis kredito pozicijomis (pvz., su vienu vertybinių popierių, kurie priimami kaip užtikrinimo priemonė, emitentu).

402 straipsnis

Pozicijos, susidariusios dėl hipotekos paskolos

►C2 1. Apskaičiuodama pozicijų vertes 395 straipsnio tikslais, įstaiga gali sumažinti pozicijos arba bet kurios pozicijos dalies, kuri visiškai užtikrinta nekilnojamuoju turtu pagal 125 straipsnio 1 dalį, vertę atimdama atitinkamo įkeisto nekilnojamojo turto rinkos vertės arba hipotekinės vertės sumą, ◄ tačiau ne daugiau kaip 50 % rinkos vertės arba 60 % hipotekinės paskolos vertės tose valstybėse narėse, kurios įstatymais ar kitais teisės aktais yra nustačiusios griežtus hipotekinės vertės vertinimo kriterijus, jeigu įvykdytos visos šios sąlygos:

a) valstybių narių kompetentingų institucijų nustatytas rizikos koeficientas, taikomas pozicijoms arba pozicijų dalims, užtikrintoms gyvenamosios paskirties nekilnojamuoju turtu, vadovaujantis 124 straipsnio 2 dalimi, nėra didesnis kaip 35 %;

b) pozicija arba pozicijos dalis visiškai užtikrinta:

i) gyvenamosios paskirties turto hipoteka; arba

ii) gyvenamosios paskirties turtu, sudarius išperkamosios nuomos sandorį, pagal kurį nuomotojas išlaiko visą nuosavybės teisę į gyvenamosios paskirties turtą, o nuomininkas dar nepasinaudojo galimybe jį išpirkti;

c) įvykdyti 208 straipsnyje ir 229 straipsnio 1 dalyje nustatyti reikalavimai.

▼B

►C2 2. Apskaičiuodama pozicijų vertes 395 straipsnio tikslais, įstaiga gali sumažinti pozicijos arba bet kurios pozicijos dalies, kuri visiškai užtikrinta nekilnojamuoju turtu pagal 126 straipsnio 1 dalį, vertę atimdama atitinkamo įkeisto nekilnojamojo turto rinkos vertės arba hipotekinės vertės sumą, ◄ tačiau ne daugiau kaip 50 % rinkos vertės arba 60 % hipotekinės paskolos vertės tose valstybėse narėse, kurios įstatymais ar kitais teisės aktais yra nustačiusios griežtus hipotekinės paskolos vertės vertinimo kriterijus, jeigu įvykdytos visos šios sąlygos:

a) valstybių narių kompetentingų institucijų nustatytas rizikos koeficientas, taikomas pozicijoms arba pozicijų dalims, užtikrintoms komercinės paskirties nekilnojamuoju turtu, vadovaujantis 124 straipsnio 2 dalimi, nėra didesnis kaip 50 %;

b) pozicija visiškai užtikrinta:

i) biurų ar kitų komercinių patalpų hipoteka; arba

▼C2

ii) biurais arba kitomis komercinėmis patalpomis ir pozicijomis, susidariusiomis dėl nekilnojamojo turto išperkamosios nuomos sandorių;

▼B

c) įvykdyti 126 straipsnio 2 dalies a punkte, 208 straipsnyje ir 229 straipsnio 1 dalyje nustatyti reikalavimai;

▼C2

d) komercinės paskirties nekilnojamasis turtas yra iki galo pastatytas.

▼B

3. Sandorio šalies poziciją, atsirandančią dėl atvirkštinio atpirkimo sandorio, pagal kurį įstaiga iš sandorio šalies įsigijo trečiųjų šalių nekilnojamojo turto ne papildomas nepriklausomas hipotekos kreditorinio reikalavimo pirmumo teises, įstaiga gali laikyti keliomis atskiromis kiekvienos iš tų trečiųjų šalių pozicijomis su sąlyga, kad įvykdytos visos šios sąlygos:

a) sandorio šalis yra įstaiga;

b) pozicija yra visiškai užtikrinta tų trečiųjų šalių nekilnojamojo turto kreditorinio reikalavimo pirmumo teisėmis, kurias ta įstaiga įsigijo, ir įstaiga sugeba pasinaudoti tomis kreditorinio reikalavimo pirmumo teisėmis;

c) įstaiga užtikrino, kad įvykdyti 208 straipsnyje ir 229 straipsnio 1 dalyje nustatyti reikalavimai;

d) įstaiga tampa naudos gavėja pagal reikalavimus, kuriuos sandorio šalis turi trečiųjų šalių atžvilgiu sandorio šalies įsipareigojimų nevykdymo, nemokumo ar likvidavimo atvejais;

e) įstaiga pagal 394 straipsnį praneša kompetentingoms institucijoms bendrą kiekvienos kitos įstaigos pozicijų, kurioms taikoma šioje dalyje nustatyta tvarka, sumą.

▼B

Šiuo tikslu įstaiga laiko, kad jos turima kiekvienos iš tų trečiųjų šalių pozicija lygi reikalavimo, kurį sandorio šalis turi trečiosios šalies atžvilgiu, sumai, o ne atitinkamai sandorio šalies pozicijos sumai. Likusi sandorio šalies pozicijos dalis, jei tokia yra, toliau laikoma sandorio šalies pozicija.

403 straipsnis

Pakeitimo metodas

1. Kai kliento pozicija yra garantuota trečiosios šalies arba užtikrinta trečiosios dalies išleista užtikrinimo priemone, įstaiga gali:

a) pozicijos dalį, kuri garantuota, laikyti atsirandančia ne kliento, o garanto atžvilgiu su sąlyga, kad neužtikrintai garanto pozicijai būtų suteiktas lygiavertis arba mažesnis rizikos koeficientas negu neužtikrintos kliento pozicijos rizikos koeficientas pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių;

b) pozicijos dalį, kuri užtikrinta pripažintos užtikrinimo priemonės rinkos verte, laikyti atsiradusia trečiosios šalies, o ne kliento atžvilgiu, jeigu pozicija užtikrinta užtikrinimo priemone, su sąlyga, kad užtikrinimo priemone užtikrintai pozicijos daliai būtų priskirtas lygiavertis arba mažesnis rizikos koeficientas negu neužtikrintos kliento pozicijos rizikos koeficientas pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių.

Įstaiga nenaudoja pirmos pastraipos b punkte nurodyto metodo, kai pozicijos terminas ir užtikrinimo terminas nesutampa.

Šios dalies taikymo tikslu išsamųjį finansinės užtikrinimo priemonės metodą ir pirmos pastraipos b punkte nustatytą vertinimo metodą įstaiga gali naudoti tik jei 92 straipsnio tikslais leidžiama naudoti ir išsamųjį finansinės užtikrinimo priemonės metodą, ir paprastąjį finansinės užtikrinimo priemonės metodą.

2. Kai įstaiga taiko 1 dalies a punktą:

a) kai garantija yra išreikšta kita valiuta nei ta, kuria išreikšta pozicija, pozicijos suma, kuri laikoma padengta, apskaičiuojama pagal trečios dalies II antraštinės dalies 4 skyriuje nustatytas valiutos nesutapimo vertinimo nuostatas netiesioginio kredito užtikrinimo atveju;

b) pozicijos ir užtikrinimo priemonės terminų nesutapimas bus vertinamas pagal trečios dalies II antraštinės dalies 4 skyriuje nustatytas terminų nesutapimo vertinimo nuostatas;

c) dalinis padengimas gali būti pripažįstamas vadovaujantis trečios dalies II antraštinės dalies 4 skyriaus nuostatomis.

▼B

PENKTA DALIS

PERLEISTOS KREDITO RIZIKOS POZICIJOS

I ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS ŠIOS DALIES NUOSTATOS

404 straipsnis

Taikymo sritis

II ir III antraštinės dalys taikomos naujiems pakeitimams vertybiniais popieriais, kurie išleisti 2011 m. sausio 1 d. arba vėliau. Po 2014 m. gruodžio 31 d. II ir III antraštinės dalys taikomos esamam pakeitimui vertybiniais popieriais, kai naujos pagrindinės pozicijos pridedamos arba pakeičiamos jų pakaitalais po tos datos.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

REIKALAVIMAI ĮSTAIGOMS INVESTUOTOJOMS

405 straipsnis

Išlaikyta emitento dalis

1. Kai įstaiga nėra iniciatorius, rėmėjas ar pirminis skolintojas, ji gali prisiimti kredito riziką, susijusią su pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija jos prekybos ar ne prekybos knygoje, tik tuo atveju, jei iniciatorius, rėmėjas ar pirminis skolintojas aiškiai informavo įstaigą, kad jis nuolat išlaikys reikšmingą grynąją ekonominę dalį, kuri bet kuriuo atveju sudarys ne mažiau kaip 5 %.

Ne mažiau kaip 5 % reikšmingos grynosios ekonominės dalies išlaikymu galima laikyti tik bet kurį iš šių atvejų:

a) ne mažiau kaip 5 % nominaliosios kiekvieno iš parduotų ar investuotojams perleistų segmentų vertės išlaikymą;

b) vertybiniais popieriais atnaujinamųjų pozicijų atveju – ne mažiau kaip 5 % nominaliosios pakeistų vertybiniais popieriais pozicijų vertės iniciatoriaus dalies išlaikymą;

c) atsitiktinai atrinktų pozicijų, lygių ne mažiau kaip 5 % nominaliosios vertybiniais popieriais pakeistų pozicijų vertės, išlaikymą, kai tos pozicijos priešingu atveju būtų buvusios pakeistos vertybiniais popieriais pakeitimo vertybiniais popieriais procese, su sąlyga, kad pozicijų, kurios gali būti pakeistos vertybiniais popieriais, skaičius yra ne mažesnis kaip 100 sandorio sudarymo metu;

d) pirmojo nuostolio segmento ir prireikus kitų segmentų, kurių rizikos pobūdis yra toks pat ar didesnis nei investuotojams perleistų ar parduotų segmentų rizikos pobūdis ir kurių terminas baigiasi ne anksčiau nei investuotojams perleistų ar parduotų segmentų terminas, išlaikymą, kad toks išlaikymas būtų lygus iš viso ne mažiau kaip 5 % nominaliosios vertybiniais popieriais pakeistų pozicijų vertės;

▼B

e) pirmojo nuostolio pozicijos išlaikymą ne mažiau kaip 5 % kiekvienos pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, pakeistos vertybiniais popieriais.

Grynoji ekonominė dalis įvertinama sandorio sudarymo metu ir išlaikoma nuolat. Grynajai ekonominei daliai, įskaitant išlaikytas pozicijas, palūkanas arba pozicijas, netaikomas kredito rizikos mažinimas arba trumposios pozicijos, ji kitaip neapdraudžiama ir neparduodama. Grynoji ekonominė dalis nustatoma pagal nebalansinių straipsnių tariamąją vertę.

Išlaikymo reikalavimai bet kokiam pakeitimui vertybiniais popieriais negali būti taikomi kelis kartus.

2. Tais atvejais, kai ES patronuojančioji kredito įstaiga, ES finansų kontroliuojančioji bendrovė, ES mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė arba viena iš jos patronuojamųjų įmonių kaip iniciatorius ar rėmėjas pakeičia vertybiniais popieriais pozicijas iš kelių kredito įstaigų, investicinių įmonių ar kitų finansų įstaigų, kurioms taikoma konsoliduota priežiūra, 1 dalyje nurodytas reikalavimas gali būti įvykdytas remiantis atitinkamos ES patronuojančiosios kredito įstaigos, ES finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba ES mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės konsoliduota padėtimi.

Pirma pastraipa taikoma tik tais atvejais, kai pakeistas vertybiniais popieriais pozicijas sukūrusios kredito įstaigos, investicinės įmonės ar finansų įstaigos yra pačios įsipareigojusios laikytis 408 straipsnyje nustatytų reikalavimų ir iniciatoriui ar rėmėjui bei ES patronuojančiajai kredito įstaigai, ES finansų kontroliuojančiajai bendrovei arba ES mišrią veiklą vykdančiai finansų kontroliuojančiajai bendrovei laiku pateikti informaciją, kurios reikia, kad būtų įvykdyti 409 straipsnyje nurodyti reikalavimai.

3. 1 dalis netaikoma, kai pakeistos vertybiniais popieriais pozicijos yra pozicijos šių subjektų atžvilgiu arba kurias visiškai, besąlygiškai ir neatšaukiamai garantuoja šie subjektai:

a) centrinės valdžios institucijos arba centriniai bankai;

b) valstybių narių regioninės valdžios institucijos, vietos valdžios institucijos ir viešojo sektoriaus subjektai;

c) įstaigos, kurioms pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių priskirtas 50 % arba mažesnis rizikos koeficientas;

d) daugiašaliai plėtros bankai.

4. 1 dalis netaikoma aiškiu, skaidriu ir prieinamu indeksu pagrįstiems sandoriams, kai pagrindinės referencinio subjekto sudedamosios dalys yra identiškos toms dalims, kurios sudaro tų dalių, kuriomis plačiai prekiaujama, indeksą, arba kai jos yra kiti rinkoje kotiruojami vertybiniai popieriai, išskyrus pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas.

▼B

406 straipsnis

Išsamus patikrinimas

1. Prieš prisiimdamos riziką, susijusią su pakeitimu vertybiniais popieriais, ir atitinkamais atvejais po to įstaigos turi galėti patvirtinti kompetentingoms institucijoms, kad jos visapusiškai ir iki galo supranta kiekvieną iš savo atskirų pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų ir yra įgyvendinusios oficialią peržiūros ir registravimo politiką ir procedūras, tinkamas pagal jų prekybos knygą ir ne prekybos knygą bei atitinkančias jų investicijų į pakeistus vertybinius popierius pozicijų rizikos pobūdį:

a) iniciatorių, rėmėjų arba pirminių skolintojų pagal 405 straipsnio 1 dalį atskleista informacija, kurioje nurodoma jų nuolat išlaikoma grynoji pakeitimo vertybiniais popieriais ekonominė dalis;

b) atskiros pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos rizikos ypatybės;

c) pakeitimo vertybiniais popieriais pagrindinių pozicijų rizikos ypatybės;

d) su reputacija ir nuostoliu susijusi patirtis iš iniciatorių arba rėmėjų ankstesnių pakeitimo vertybiniais popieriais atvejų atitinkamose pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos pagrindinių pozicijų klasėse;

e) iniciatorių arba rėmėjų, arba jų tarpininkų ar patarėjų pareiškimai ir informacijos atskleidimas, kad jie deramai patikrino pakeistas vertybiniais popieriais pozicijas ir, kai taikoma, pakeistų vertybiniais popieriais pozicijų užtikrinimo priemonės kokybę;

f) kai taikoma, metodikos ir koncepcijos, kuriomis pagrįstas užtikrinimo priemonės, kuria padengiamos pakeistos vertybiniais popieriais pozicijos, vertinimas, ir politika, kurios laikosi iniciatorius ar rėmėjas vertintojo nepriklausomybei užtikrinti;

g) visi struktūriniai pakeitimo vertybiniais popieriais požymiai, kurie gali turėti reikšmingos įtakos įstaigos pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos rezultatams, pavyzdžiui, sutartinis principu „iš viršaus žemyn“ (angl. *waterfall*) pagrįstas metodas ir su juo susijusios priežastys, kredito vertės padidinimas, likvidumo padidinimas, rinkos kainos priežastys ir nuo konkretaus sandorio priklausomos įsipareigojimų nevykdymo sąvokos apibrėžtys.

Įstaigos reguliariai atlieka savo pačių testavimus nepalankiausiomis sąlygomis, tinkamus pagal jų pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas. Šiuo tikslu įstaigos gali remtis ECAI parengtais finansiniais modeliais su sąlyga, kad paprašius įstaigos gali patvirtinti, kad jos prieš investuodamos ėmėsi tinkamų atsargumo priemonių patvirtindamos atitinkamas prielaidas ir sudarydamos modelius, supranta metodiką, prielaidas ir rezultatus.

2. Įstaigos, jei jos nėra iniciatorės, rėmėjos arba pirminės skolintojos, nustato oficialias procedūras, tinkamas pagal jų prekybos knygą ir ne prekybos knygą bei atitinkančias jų investicijų į pakeistas vertybiniais popieriais pozicijas rizikos pobūdį, informacijai apie rezultatus, susijusiai su turimų pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų pagrindinėmis pozicijomis, nuolat ir laiku stebėti. Prireikus ši informacija yra: pozicijos

▼B

rūšis, daugiau kaip 30, 60 ir 90 dienų pradelstų paskolų procentinė dalis, įsipareigojimų neįvykdymo rodikliai, išankstinio mokėjimo rodikliai, išieškomos paskolos, užtikrinimo priemonės rūšis ir valdymas, kredito balų dažnių pasiskirstymas arba kitos kreditingumo priemonės pagal skirtingas pagrindines pozicijas, sektorius ir geografinį pasiskirstymą, paskolos ir vertės santykio dažnių pasiskirstymas nurodant intervalus, kuriais lengviau atlikti tinkamą jautrumo analizę. Kai pagrindinės pozicijos pačios yra pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, įstaigos turi turėti šioje pastraipoje nurodytą informaciją ne tik apie tokius pagrindinius pakeitimo vertybiniais popieriais segmentus, kaip emitento pavadinimas ir kredito kokybė, bet ir apie tų pagrindinių pakeitimo vertybiniais popieriais segmentų grupių ypatybes bei rezultatus.

Įstaigos tuos pačius analizės standartus taip pat taiko dalyvavimui valdant kapitalą arba garantuotam platinimui pakeitimo vertybiniais popieriais emisijų, įsigytų iš trečiųjų šalių, atvejais neatsižvelgiant į tai, ar toks dalyvavimas valdant kapitalą arba garantuotas platinimas turi būti įtrauktas į jų prekybos ar ne prekybos knygą.

407 straipsnis

Papildomas rizikos koeficientas

Kai įstaiga netenkina 405, 406 arba 409 straipsnio reikalavimų kokiu nors reikšmingu aspektu dėl įstaigos aplaidumo ar neveikimo, kompetentingos institucijos taiko papildomą proporcingą rizikos koeficientą, kuris yra ne mažesnis kaip 250 % rizikos koeficiento dydžio (didžiausia riba yra 1 250 %), taikomo atitinkamoms pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms atitinkamai 245 straipsnio 6 dalyje arba 337 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka. Papildomas rizikos koeficientas laipsniškai didinamas, kiekvieną kitą kartą pažeidus išsamaus patikrinimo nuostatas.

Kompetentingos institucijos atsižvelgia į 405 straipsnio 3 dalyje pateiktas išimtis tam tikriems pakeitimams vertybiniais popieriais, sumažindamos rizikos koeficiento dydį, kurį priešingu atveju jos skirtų pagal šį straipsnį dėl pakeitimo vertybiniais popieriais, kuriam taikoma 405 straipsnio 3 dalis.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

REIKALAVIMAI ĮSTAIGOMS RĖMĖJOMS IR ĮSTAIGOMS INICIATORĖMS

408 straipsnis

Kredito suteikimo kriterijai

Įstaiga rėmėja ir įstaiga iniciatorė pozicijoms, kurios pakeičiamos vertybiniais popieriais, taiko tuos pačius pagrįstus ir aiškiai apibrėžtus kredito teikimo kriterijus pagal Direktyvos 2013/36/ES 79 straipsnio reikalavimus, kaip ir kriterijai, kuriuos jos taiko pozicijoms, kurios turi būti įtrauktos į jų ne prekybos knygą. Todėl įstaiga iniciatorė ir įstaiga rėmėja taiko tuos pačius kredito patvirtinimo ir prireikus pakeitimo, atnaujinimo ir refinansavimo procesus.

▼B

Kai šio straipsnio pirmos pastraipos reikalavimai netenkinami, įstaiga iniciatorė 245 straipsnio 1 dalies netaiko ir ji turi įtraukti pakeistas vertybiniais popieriais pozicijas į nuosavų lėšų reikalavimo pagal šį reglamentą skaičiavimą.

409 straipsnis

Informacijos atskleidimas investuotojams

Įstaigos, kurios veikia kaip iniciatorės, rėmėjos arba pirminės skolintojos, investuotojams atskleidžia pagal 405 straipsnį prisiimto įsipareigojimo išlaikyti grynąją ekonominę pakeitimo vertybiniais popieriais dalį dydį. Įstaiga rėmėja ir įstaiga iniciatorė užtikrina, kad būsimi investuotojai turėtų galimybę lengvai susipažinti su visais reikšmingais duomenimis apie atskirų pagrindinių pozicijų kredito kokybę ir rezultatus, pinigų srautus ir užtikrinimo priemonę, kuria padengiama pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija, ir su informacija, kuri būtina norint atlikti visapusiškus ir gerai pagrįstus pinigų srautų ir užtikrinimo priemonių, kuriomis padengiamos pagrindinės pozicijos, verčių testavimus nepalankiausiomis sąlygomis. Tuo tikslu reikšmingi duomenys nustatomi pagal pakeitimo vertybiniais popieriais terminą, o atitinkamais atvejais pagal pakeitimo vertybiniais popieriais pobūdį po jo.

410 straipsnis

Vienoda taikymo sąlyga

1. EBI kasmet informuoja Komisiją apie priemones, kurias kompetentingos institucijos taiko, siekdamos užtikrinti įstaigų atitiktį II ir III antraštinių dalių reikalavimams.

2. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato:

a) 405 ir 406 straipsnių reikalavimus, taikomus įstaigoms, kurios prisiima riziką, susijusią su pakeitimu vertybiniais popieriais;

b) išlaikymo reikalavimą, įskaitant kvalifikacinius kriterijus dėl reikšmingos grynosios ekonominės dalies išlaikymo, kaip nurodyta 405 straipsnyje, ir išlaikymo lygio;

c) 406 straipsnyje nurodytus išsamaus patikrinimo reikalavimus įstaigoms, kurios prisiima riziką, susijusią su pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija; ir

d) 408 ir 409 straipsniuose nurodytus reikalavimus, taikomus įstaigoms rėmėjoms ir įstaigoms iniciatorėms.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. sausio 1 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

▼B

3. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, siekdama palengvinti priežiūros praktikos 407 straipsnio įgyvendinimo atžvilgiu, įskaitant priemones, kurių privalu imtis dėl išsamaus patikrinimo ir rizikos valdymo įsipareigojimų nevykdymo, konvergenciją.

EBI tų techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. sausio 1 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

ŠEŠTA DALIS

LIKVIDUMAS

I ANTRAŠTINĖ DALIS

APIBRĖŽTYS IR PADENGIMO LIKVIDŽIUOJU TURTU REIKALAVIMAS

411 straipsnis

Apibrėžtys

Šioje dalyje vartojamos apibrėžtys:

1) finansinis klientas – klientas, kurio pagrindinė veikla yra viena ar kelios veiklos rūšys, išvardytos Direktyvos 2013/36/ES I priede, arba kuris yra vienas iš šių subjektų:

   a) kredito įstaiga;

   b) investicinė įmonė;

   c) SPPVPS;

   d) KIS;

   e) riboto veikimo investavimo subjektas;

   f) draudimo įmonė;

   g) finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė.

2) mažmeninis indėlis – įsipareigojimas fiziniam asmeniui arba MVĮ, jeigu fizinį asmenį arba MVĮ būtų galima priskirti mažmeninės pozicijos klasei pagal kredito rizikai taikomą standartizuotą arba IRB metodą, arba įsipareigojimas bendrovei, kuri atitinka 153 straipsnio 4 dalyje nustatytos tvarkos taikymo reikalavimus, ir kai bendra indėlių visoms tokioms įmonėms grupės pagrindu suma neviršija 1 mln. EUR.

▼B

412 straipsnis

Padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimas

1. Įstaigos turi turėti likvidžiojo turto, kurio verčių suma padengia netenkamų pinigų srautą atėmus gaunamų pinigų srautą nepalankiausiomis sąlygomis, kad būtų užtikrinta, kad įstaigos išlaikytų likvidumo atsargą, kurios pakaktų gaunamų pinigų srauto ir netenkamų pinigų srauto disbalansui padengti trisdešimties dienų laikotarpiu esant pačioms nepalankiausioms sąlygoms. Nepalankiausių sąlygų laikotarpiu įstaigos gali naudoti savo likviduįį turtą savo grynajam netenkamų pinigų srautui padengti.

2. Įstaigos neskaičiuoja to paties turto dvigubai: į gaunamų pinigų srautą ir į likviduįį turtą.

3. Įstaigos gali panaudoti 1 dalyje nurodytą likviduįį turtą prievolėms vykdyti nepalankiausiomis sąlygomis, kaip nurodyta pagal 414 straipsnį.

4. II antraštinės dalies nuostatos taikomos tik siekiant tiksliai nurodyti informacijos teikimo prievoles, nustatytas 415 straipsnyje.

5. Kol pagal 460 straipsnį Sąjungoje bus apibrėžti ir visiškai nustatyti privalomi būtiniausi padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimų standartai, valstybės narės gali toliau taikyti arba nustatyti nacionalines nuostatas likvidumo reikalavimų srityje. Valstybės narės arba kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad jose veiklos leidimą gavusios įstaigos arba tų įstaigų pogrupis toliau taikytų didesnį padengimo likvidžiuoju turtu iki 100 % reikalavimą iki to laiko, kol pagal 460 straipsnį bus visiškai nustatytas privalomas būtiniausias 100 % standartas.

413 straipsnis

Pastovus finansavimas

1. Įstaigos užtikrina, kad būtų tinkamai įvykdyti ilgalaikiai įsipareigojimai taikant įvairias pastovaus finansavimo priemones įprastinėmis ir nepalankiausiomis sąlygomis.

2. III antraštinės dalies nuostatos taikomos tik siekiant tiksliai nurodyti informacijos teikimo prievoles, nustatytas 415 straipsnyje.

3. Valstybės narės gali toliau taikyti arba nustatyti nacionalines nuostatas pastovaus finansavimo reikalavimų srityje iki to laiko, kol pagal 510 straipsnį Sąjungoje bus apibrėžti ir nustatyti privalomi būtiniausi standartai dėl grynojo pastovaus finansavimo poreikių.

414 straipsnis

Likvidumo reikalavimų laikymasis

Tais atvejais, kai įstaiga neįvykdo 412 straipsnyje nustatyto reikalavimo ar 413 straipsnio 1 dalyje nustatytos bendrosios prievolės, arba kai yra tikėtina, kad ji šio reikalavimo ar prievolės neįvykdys, įskaitant nepalankiausių sąlygų laikotarpius, ji nedelsdama apie tai praneša kompetentingoms institucijoms ir nepagrįstai nedelsdama kompetentingoms institucijoms pateikia planą, kaip laiku vėl pradėti laikytis 412 straipsnio arba 413 straipsnio 1 dalies reikalavimų. Kol įstaiga vėl nepradės

▼B

laikytis tų reikalavimų, ji kasdien iki darbo dienos pabaigos atsiskaito už atitinkamai II antraštinėje dalyje arba III antraštinėje dalyje nurodytus straipsnius, išskyrus atvejus, kai kompetentinga institucija leidžia atsiskaityti rečiau ir vėliau. Kompetentingos institucijos tokius leidimus duoda tik atsižvelgdamos į konkrečią įstaigos padėtį ir įstaigos veikos mastą ir sudėtingumą. Jos stebi, kaip įgyvendinamas planas vėl pradėti laikytis reikalavimų, ir, prireikus, reikalauja, kad jo būtų pradėta laikytis anksčiau.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

INFORMACIJOS APIE LIKVIDUMĄ TEIKIMAS

415 straipsnis

Prievolė teikti informaciją ir informacijos teikimo forma

1. Įstaigos teikia kompetentingoms institucijoms bendra valiuta išreikštą, nepaisant faktinės išraiškos, informaciją apie II ir III antraštinėse dalyse nurodytus straipsnius ir jų sudedamąsias dalis, įskaitant jų likvidžiojo turto sudėtį pagal 416 straipsnį. Iki to laiko, kol šeštoje dalyje nustatytas padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimas bus visapusiškai apibrėžtas ir įgyvendinamas kaip būtiniausias standartas pagal 460 straipsnį, įstaigos atsiskaito už II antraštinėje dalyje ir III priede nustatytus straipsnius. Įstaigos atsiskaito už III antraštinėje dalyje nustatytus straipsnius. Informacija apie II antraštinėje dalyje ir III priede nurodytus straipsnius teikiama ne rečiau kaip kas mėnesį, o apie III antraštinėje dalyje nurodytus straipsnius – ne rečiau kaip kas ketvirtį.

Ataskaitų formose turi būti pateikta visa būtina informacija ir sudaryta galimybė EBI įvertinti, ar užtikrintieji skolinimo sandoriai ir užtikrinimo priemone padengti apsikeitimo sandoriai, kai 416 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose nurodytas likvidusis turtas gautas pagal užtikrinimo priemonę, kuri neatitinka 416 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose nustatytų kriterijų, buvo tinkamai grąžinti į pradinę padėtį.

2. Įstaiga pateikia atskirą ataskaitą buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pagal 1 dalyje nurodytus straipsnius toliau nurodyta valiuta, kai ji turi:

a) bendrų įsipareigojimų kita nei teikiamoje informacijoje nurodoma valiuta pagal 1 dalį, ir šie įsipareigojimai sudaro arba viršija 5 % visų įstaigos ar vieno likvidumo pogrupio įsipareigojimų; arba

b) svarbų filialą pagal Direktyvos 2013/36/ES 51 straipsnį, priimančiojoje valstybėje narėje, naudojantį kitokią valiutą nei teikiamoje informacijoje nurodoma valiuta pagal šio straipsnio 1 dalį.

3. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nustato:

a) vienodas ataskaitų formas bei IT sprendimus ir su jais susijusius nurodymus dėl ataskaitų teikimo dažnumo ir nuorodų bei pateikimo datų. Ataskaitų teikimo formos ir dažnumas turi atitikti įvairios įstaigų veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą ir yra taikomos teikiant reikiamą informaciją pagal 1 ir 2 dalis;

▼B

b) papildomus likvidumo stebėsenos parametrus, kad kompetentingos institucijos galėtų visapusiškai stebėti likvidumo rizikos pobūdį atitinkamai pagal įstaigos veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą.

▼C1

EBI tų techninių įgyvendinimo standartų projektus, susijusius su a punkte nurodytais aspektais, Komisijai pateikia iki 2013 m. liepos 28 d., o su b punkte nurodytais aspektais – iki 2014 m. sausio 1 d.

▼B

Iki to laiko, kol bus visiškai nustatyti privalomi likvidumo reikalavimai, kompetentingos institucijos gali toliau kaupti informaciją stebėsenos priemonėmis siekdamos stebėti, kaip laikomasi galiojančių nacionalinių likvidumo standartų.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

4. Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, gavusios prašymą, priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms ir nacionaliniam centriniam bankui bei EBI laiku ir elektroninėmis priemonėmis pateikia individualią ataskaitą pagal šį straipsnį.

►C2 5. Kompetentingos institucijos, kurios vykdo konsoliduotą priežiūrą pagal Direktyvos 2013/36/ES 111 straipsnį, ◄ gavusios prašymą, laiku ir elektroninėmis priemonėmis suteikia visas įstaigos pateiktas ataskaitas, parengtas pagal 3 dalyje nurodytas vienodas ataskaitų formas, šioms institucijoms:

a) priimančiųjų valstybių narių, kuriose yra patronuojančiosios įstaigos arba tos pačios patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės kontroliuojamų įstaigų svarbūs filialai pagal Direktyvos 2013/36/ES* 51 straipsnį, kompetentingoms institucijoms ir nacionaliniam centriniam bankui;

b) tos pačios valstybės narės kompetentingoms institucijoms, suteikusioms veiklos leidimą patronuojančiosios įstaigos patronuojamosioms įmonėms arba tos pačios patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės kontroliuojamoms įstaigoms, ir centriniam bankui;

c) EBI;

d) ECB.

6. Kompetentingos institucijos, suteikusios veiklos leidimą įstaigai, kuri yra patronuojančiosios įstaigos arba patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės patronuojamoji įmonė, gavusios prašymą, laiku ir elektroninėmis priemonėmis suteikia kompetentingoms institucijoms, kurios vykdo konsoliduotą priežiūrą pagal Direktyvos 2013/36/ES 111 straipsnį, valstybės narės, kurioje įstaigai suteiktas veiklos leidimas, centriniam bankui ir EBI visas įstaigos pateiktas ataskaitas, parengtas pagal 3 dalyje nurodytas vienodas ataskaitų formas.

▼B

416 straipsnis

Informacijos apie likviduųjį turtą teikimas

1. Toliau nurodytus straipsnius įstaigos priskiria likvidžiajam turtui, išskyrus 2 dalyje nurodytus atvejus ir tik tuo atveju, jei likvidusis turtas atitinka 3 dalyje nustatytas sąlygas:

a) grynieji pinigai ir centrinių bankų pozicijos, jeigu tas pozicijas galima panaikinti bet kuriuo metu susidarius nepalankiausioms sąlygoms. Centriniuose bankuose laikomų indėlių atveju kompetentinga institucija ir centrinis bankas susitaria dėl to, kokią privalomųjų atsargų dalį galima atsiimti susidarius nepalankiausioms sąlygoms;

b) kitas perleidžiamasis turtas, jeigu jis yra itin didelio likvidumo ir itin aukštos kredito kokybės;

c) perleidžiamasis turtas, kurį sudaro reikalavimai šiems subjektams arba kuris yra jų garantuotas:

   i) valstybės narės, regiono, turinčio fiskalinę autonomiją nustatyti ir rinkti mokesčius, arba trečiosios valstybės centrinės valdžios institucijos, išleistas centrinės arba regioninės valdžios institucijos nacionaline valiuta, jei įstaigai kyla likvidumo rizika toje valstybėje narėje ar trečiojoje valstybėje, kurią ji padengia turėdama tą likviduųjį turtą;

   ii) centriniai bankai ir ne centrinės valdžios viešojo sektoriaus subjektai, išleistas centrinio banko ir viešojo sektoriaus subjekto nacionaline valiuta;

   iii) Tarptautinių atsiskaitymų bankas, Tarptautinis valiutos fondas, Komisija ir daugiašaliai plėtros bankai;

   iv) Europos finansinio stabilumo priemonė ir Europos stabilumo mechanizmas;

d) perleidžiamasis didelio likvidumo ir aukštos kredito kokybės turtas;

e) rezervinės kredito priemonės, kurias suteikė centriniai bankai pagal pinigų politiką, jeigu tokios priemonės nėra užtikrintos likvidžiuoju turtu (išskyrus skubią paramą likvidumui padidinti);

f) jei kredito įstaiga yra tinklo narė remiantis teisinėmis ar teisės aktais nustatytomis nuostatomis, teisėtos arba pagal įstatymą privalomos atsargos centrinėje kredito įstaigoje ir kitas pagal įstatymą numatytas ar pagal sutartį centrinės kredito įstaigos arba įstaigų, kurios yra 113 straipsnio 7 dalyje nurodyto tinklo narės arba kurioms gali būti taikoma 10 straipsnyje numatyta reikalavimų netaikymo nuostata, teikiamas finansavimas likvidumui palaikyti su sąlyga, kad šis finansavimas nėra užtikrintas likvidžiuoju turtu.

▼B

Kol nėra vienodos didelio ir itin didelio likvidumo ir aukštos ir itin aukštos kredito kokybės apibrėžties pagal 460 straipsnį formuluotės, įstaigos atitinkama valiuta nustato perleidžiamąjį turtą, kuris yra atitinkamai didelio arba itin didelio likvidumo ir aukštos arba itin aukštos kredito kokybės. Kol bus suformuluota vienoda apibrėžtis, kompetentingos institucijos, atsižvelgdamos į 509 straipsnio 3, 4 ir 5 dalyse išvardytus kriterijus, gali parengti bendrąsias gaires, kuriomis įstaigos vadovautųsi nustatydamos, kuris turtas yra didelio ir itin didelio likvidumo ir aukštos ir itin aukštos kredito kokybės. Jeigu tokių gairių nėra, įstaigos šiuo tikslu taiko skaidrius ir objektyvius kriterijus, įskaitant kai kuriuos arba visus kriterijus, išvardytus 509 straipsnio 3, 4 ir 5 dalyse.

2. Likvidžiuoju turtu nelaikomas:

a) turtas, kurio emitentas yra kredito įstaiga, jeigu jis neatitinka vienos iš šių sąlygų:

   i) tai obligacijos, kurioms gali būti taikomas 129 straipsnio 4 arba 5 dalyje nustatytas metodas, arba turtu padengtos priemonės, jei įrodyta, kad jos yra aukščiausios kredito kokybės, kaip nustatė EBI pagal 509 straipsnio 3, 4 ir 5 dalyse nurodytus kriterijus;

   ii) tai obligacijos, kaip nurodyta Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalyje, išskyrus šio punkto i papunktyje nurodytas obligacijas;

   iii) kredito įstaigą įsteigė valstybės narės centrinės arba regioninės valdžios institucija ir ta institucija turi prievolę apsaugoti tos įstaigos ekonominį pagrindą bei išlaikyti jos gyvybingumą per visą jos gyvavimo laikotarpį; arba turtą ta valdžios institucija aiškiai garantuoja; arba bent 90 % įstaigos suteiktų paskolų tiesiogiai arba netiesiogiai garantuoja ta valdžios institucija ir tas turtas daugiausia naudojamas skatinamosioms paskoloms, kurios suteikiamos ne konkurso tvarka ir ne siekiant pelno, finansuoti, siekiant skatinti tos valdžios institucijos viešosios politikos tikslų įgyvendinimą;

b) naujas turtas, kuris kaip užtikrinimo priemonė suteikiamas įstaigai pagal atvirkštinio atpirkimo ir vertybinių popierių įsigijimo finansavimo sandorius, kurį įstaiga turi tik kaip kredito rizikos mažinimo priemonę ir kurio įstaiga teisiniu požiūriu arba pagal sutartį negali naudoti;

c) turtas, kurį išleido bet kuris iš šių subjektų:

   i) investicinė įmonė;

   ii) draudimo įmonė;

   iii) finansų kontroliuojančioji bendrovė;

   iv) mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė;

   v) bet kuris kitas subjektas, kurio pagrindinė veikla yra viena ar kelios veiklos rūšys, išvardytos Direktyvos 2013/36/ES I priede.

▼B

3. Pagal 1 dalį įstaigos likvidžiajam turtui priskiria turtą, jeigu jis atitinka šias sąlygas:

a) jis nėra suvaržytas arba yra prieinamas užtikrinimo priemonių grupėse, kad jį būtų galima panaudoti papildomam finansavimui gauti pagal įstaigai prieinamas paskirtas, tačiau dar nefinansuojamas kredito linijas;

b) turto emitentas nėra pati įstaiga, jos patronuojančioji įstaiga arba patronuojamoji įstaiga, kita jos patronuojančiųjų įstaigų patronuojamoji įmonė arba patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė;

c) dėl jo kainos paprastai susitaria rinkos dalyviai ir ją nesudėtinga stebėti rinkoje, arba jo kainą galima nustatyti pagal lengvai apskaičiuojamą formulę, pagrįstą viešai prieinamomis įvestimis ir kuri nepriklauso nuo didelių prielaidų, kurios paprastai daromos struktūrizuotų arba egzotinių produktų atveju;

d) jis yra tinkama užtikrinimo priemonė centrinio banko standartinėms likvidumo operacijoms valstybėje narėje arba, jei likvidusis turtas laikomas netenkamam pinigų srautui padengti trečiosios valstybės valiuta – tos trečiosios valstybės centrinio banko standartinėms likvidumo operacijoms atlikti;

e) jis yra įtrauktas į pripažintos biržos sąrašą arba juo prekiaujama vykdant aktyvų vienakryptį pardavimą arba sudarant paprastą atpirkimo sandorį patvirtintose atpirkimo rinkose. Tie kriterijai vertinami atskirai kiekvienos rinkos atveju.

▼C2

Pirmos pastraipos c, d ir e punktuose nurodytos sąlygos netaikomos 1 dalies a, e ir f punktuose nurodytam turtui.

▼B

Pirmos pastraipos d punkte nurodyta sąlyga netaikoma, jeigu likvidusis turtas turimas netenkamam pinigų srautui padengti ta valiuta, kurios atžvilgiu centrinio banko atitikimo reikalavimams apibrėžtis yra itin siaura. Likvidžiojo turto, išreikšto trečiųjų valstybių valiuta, atveju ši išimtis taikoma tik tuo atveju, jeigu trečiosios valstybės kompetentingos institucijos taiko tokią pačią arba lygiavertę išimtį.

4. Nepaisant 1, 2 ir3 dalių nuostatų, iki to laiko, kol pagal 460 straipsnį ir šio straipsnio 1 dalies antrą pastraipą bus apibrėžtas privalomas likvidumo reikalavimas, įstaigos turi nurodyti:

a) kitą centrinio banko reikalavimų neatitinkantį turtą, tačiau kuriuo galima prekiauti, pvz., akcijas ir auksą, remiantis skaidriais ir objektyviais kriterijais, įskaitant kai kuriuos arba visus 509 straipsnio 3, 4 ir 5 dalyse išvardytus kriterijus;

b) kitą centrinio banko reikalavimus atitinkantį turtą, kuriuo galima prekiauti, pvz. turtu padengtas priemones, kurios yra aukščiausios kredito kokybės, kaip nustatė EBI pagal 509 straipsnio 3, 4 ir 5 dalyse nurodytus kriterijus;

▼B

c) kitą centrinio banko reikalavimus atitinkantį turtą, tačiau kuriuo negalima prekiauti, pvz., kredito reikalavimus, kaip nustatė EBI pagal 509 straipsnio 3, 4 ir 5 dalyse nurodytus kriterijus.

5. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nurodo valiutas, atitinkančias 3 dalies trečioje pastraipoje nustatytas sąlygas.

EBI tų techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. kovo 31 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

Kol neįsigaliojo trečioje pastraipoje nurodyti techniniai standartai, įstaigos gali toliau taikyti 3 dalies antroje pastraipoje nustatytą tvarką, jei kompetentingos institucijos tą tvarką taikė iki 2014 m. sausio 1 d..

6. KIS akcijos arba investiciniai vienetai gali būti laikomi likvidžiuoju turtu iki absoliučiosios 500 mln. EUR sumos kiekvienos įstaigos likvidžiojo turto portfelyje su sąlyga, kad įvykdomi 132 straipsnio 3 dalyje nurodyti reikalavimai ir kad KIS, be išvestinių finansinių priemonių, kuriomis siekiama sumažinti palūkanų normos arba kredito ar valiutos riziką, investuoja tik į likviduįį turtą, kaip nurodyta šio straipsnio 1 dalyje.

Jei KIS naudoja arba gali naudoti išvestines priemones leidžiamų investicijų rizikai apdrausti, neturi būti laikoma, kad tas KIS neatitinka reikalavimų. Kai 418 straipsnio 4 dalies a ir b punktuose nurodytos trečiosios šalys reguliariai nevertina KIS akcijų ar investicinių vienetų vertės rinkos kainomis, o kompetentinga institucija nėra įsitikinusi, kad įstaiga parengė tokiam vertinimui skirtas patikimas metodikas ir procedūras, kaip nurodyta 418 straipsnio 4 dalies pirmame sakinyje, KIS akcijos ar investiciniai vienetai neturi būti laikomi likvidžiuoju turtu.

7. Kai likvidusis turtas nebeatitinka reikalavimų, kad būti laikomas likvidžiuoju turtu, įstaiga gali, nepaisant to, ir toliau jį laikyti likvidžiuoju turtu papildomą 30 kalendorinių dienų laikotarpį. Jeigu KIS likvidžiajam turtui nebegali būti taikomas 6 dalyje nustatytas metodas, KIS akcijos arba investiciniai vienetai vis tiek gali būti laikomi likvidžiuoju turtu papildomą 30 dienų laikotarpį su sąlyga, kad tas turtas neviršija 10 % viso KIS turto.

417 straipsnis

Operaciniai reikalavimai turimam likvidžiajam turtui

Turimą likviduįį turtą įstaiga priskiria likvidžiajam turtui tik tuo atveju, jeigu jis atitinka šias sąlygas:

a) jis yra tinkamai diversifikuotas. Diversifikavimo reikalavimas netaikomas turtui, kuris atitinka 416 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktus;

▼B

b) bet kuriuo metu per ateinančias 30 dienų jis gali būti teisiškai ir faktiškai likviduojamas atliekant vienakryptį pardavimą arba sudarant paprastąjį atpirkimo sandorį patvirtintose atpirkimo rinkose, siekiant įvykdyti terminuotuosius įsipareigojimus, kurių įvykdymo terminas suėjo. 416 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytas likvidusis turtas, laikomas trečiosiose valstybėse, kuriose taikomi turto perleidimo apribojimai, arba išreikštas nekonvertuojamomis valiutomis, gali būti panaudojamas tik tiek, kiek jis atitinka netenkamų pinigų srautą atitinkamoje trečiojoje valstybėje arba atitinkama valiuta; išskyrus atvejus, kai įstaiga gali kompetentingoms institucijoms įrodyti, kad ji tinkamai apsidraudė nuo susijusios valiutos rizikos;

c) likviduųjį turtą kontroliuoja likvidumo valdymo specialistai;

►C2 d) likvidžiojo turto, išskyrus 416 straipsnio 1 dalies a, c, e ir f punktuose nurodytą ◄ likviduųjį turtą, dalis periodiškai ir bent kasmet likviduojama atliekant vienakryptį pardavimą arba sudarant paprastuosius atpirkimo sandorius patvirtintoje atpirkimo rinkoje siekiant:

i) patikrinti šio turto patekimo į rinką galimybes;

ii) patikrinti įstaigos turto realizavimo procesų veiksmingumą;

iii) patikrinti turto panaudojimo galimybes;

iv) sumažinti neigiamo informacijos perdavimo riziką esant nepalankiausioms sąlygoms;

e) galima apdrausti su turtu susijusią kainos riziką, tačiau likvidžiajam turtui taikoma atitinkama vidaus tvarka, kuria užtikrinama, kad šį turtą prireikus būtų galima lengvai pateikti iždui ir visų pirma tai, kad jis nebūtų naudojamas kitoms einamosioms operacijoms, įskaitant:

i) apsidraudimą arba kitas prekybos strategijas;

ii) struktūrizuotų sandorių kredito vertės padidinimą;

iii) veiklos išlaidų padengimą;

f) likvidžiojo turto išraiška atitinka pasiskirstymą pagal netenkamų pinigų srauto valiutą atskaičius gaunamų pinigų srautą.

418 straipsnis

Likvidžiojo turto vertinimas

1. Turto, priskirto likvidžiajam turtui, vertė yra to turto rinkos vertė, atsižvelgiant į atitinkamus jos sumažinimus, atspindinčius bent trukmę, kredito ir likvidumo riziką bei tipinių atpirkimo sandorių vertės mažinimą rinkoje susidarius bendrajai nepalankiausių sąlygų padėčiai. 416 straipsnio 1 dalies d punkte nurodyto turto vertė mažinama ne mažiau kaip 15 %. Jeigu įstaiga apdraudžia su turtu susijusią kainos riziką, ji turi atsižvelgti į pinigų srautus, atsirandančius dėl galimo apsidraudimo užbaigimo.

▼B

2. 416 straipsnio 6 dalyje nurodytų KIS akcijų arba investicinių vienetų vertė mažinama peržiūrint pagrindinį turtą šia tvarka:

a) 416 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyto turto atveju – 0 %;

b) 416 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodyto turto atveju – 5 %;

c) 416 straipsnio 1 dalies d punkte nurodyto turto atveju – 20 %.

3. Peržiūros metodas, nurodytas 2 dalyje, taikomas šia tvarka:

a) kai įstaigai žinomos KIS pagrindinės pozicijos, ji gali peržiūrėti tas pagrindines pozicijas, kad jas priskirtų 416 straipsnio 1 dalies a–d punktuose nurodytam turtui;

b) kai įstaigai nėra žinomos KIS pagrindinės pozicijos, tariama, kad KIS mažėjimo tvarka investuoja, kiek jam tai yra maksimaliai leidžiama pagal įgaliojimus, į 416 straipsnio 1 dalies a–d punktuose nurodytą turtą, kol pasiekiama didžiausia bendrų investicijų riba.

4. Įstaigos parengia patikimas procedūras ir procesus KIS akcijų ar investicinių vienetų rinkos vertei ir kainos mažėjimui apskaičiuoti ir ataskaitai pateikti. Tik tuo atveju, jei įstaigos gali kompetentingai institucijai priimtinu būdu įrodyti, kad pozicijos reikšmingumas nepateisina jų pačių metodikų rengimo, jos gali patikėti toliau nurodytoms trečiosioms šalims apskaičiuoti KIS akcijų ar investicinių vienetų kainos mažėjimą ir pateikti ataskaitą atsižvelgiant į 3 dalies a ir b punktuose nurodytus metodus:

a) KIS depozitoriumas su sąlyga, kad KIS investuoja tik į vertybinius popierius ir visus vertybinius popierius deponuoja šiame depozitoriume;

b) kitų KIS atveju KIS valdymo bendrovės, jei KIS valdymo bendrovė atitinka 132 straipsnio 3 dalies a punkte nustatytus kriterijus.

Depozitoriumo arba KIS valdymo bendrovės skaičiavimų tikslumą turi patvirtinti išorės auditorius.

419 straipsnis

Valiutos, dėl kurių taikomi apribojimai turimam likvidžiajam turtui

1. EBI įvertina, ar įstaigos turi 416 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyto likvidžiojo turto Sąjungoje įsisteigusioms įstaigoms svarbiomis valiutomis.

▼B

2. Kai, atsižvelgiant į 412 straipsnyje nurodytą reikalavimą, pagrįstas likvidžiojo turto poreikis yra didesnis, nei to likvidžiojo turto yra atitinkama valiuta, taikoma viena ar daugiau šių leidžiančių nukrypti nuostatų:

a) nukrypstant nuo 417 straipsnio f punkto, likvidžiojo turto išraiška gali neatitikti pasiskirstymo pagal likvidumą mažinančio pinigų srauto valiutą atskaičius įplaukas;

b) valstybės narės arba trečiųjų valstybių valiutų atveju privalomas likvidusis turtas gali būti pakeičiamas tos valstybės narės arba trečiosios valstybės centrinio banko kredito linijomis, kurios pagal sutartį neatšaukiamai paskiriamos ateinančioms 30 dienų ir kurios yra tinkamai įkainotos, neatsižvelgiant į einamuoju momentu panaudotą sumą, su sąlyga, kad tos valstybės narės arba trečiosios valstybės kompetentingos institucijos daro tą patį ir ta valstybė narė arba trečioji valstybė taiko panašius informacijos teikimo reikalavimus.

3. Pagal 2 dalį taikomos leidžiančios nukrypti nuostatos turi būti atvirkščiai proporcingos turimam atitinkamam turtui. Pagrįsti įstaigų poreikiai vertinami, atsižvelgiant į jų gebėjimą patikimai valdant likvidumą sumažinti šio likvidžiojo turto poreikį ir kitų rinkos dalyvių turimą minėto turto dalį.

4. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nurodo valiutas, atitinkančias šiame straipsnyje nustatytas sąlygas.

EBI tų techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. kovo 31 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

5. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato 2 dalyje nurodytas leidžiančias nukrypti nuostatas, įskaitant jų taikymo sąlygas.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. kovo 31 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

420 straipsnis

Netenkamų pinigų srautas

1. Iki to laiko, kol pagal 460 straipsnį bus apibrėžtas likvidumo reikalavimas, netenkamų pinigų srautas, už kurį atsiskaitoma, apima:

a) mokėtiną mažmeninių indėlių sumą, kaip nurodyta 421 straipsnyje;

▼B

b) mokėtinas sumas pagal kitus įsipareigojimus, kurių terminas suėjo, pagal kuriuos įstaigos emitentės arba finansavimo teikėjas gali pareikalauti išmokėjimo arba dėl kurių finansavimo teikėjas gali besąlygiškai tikėtis, kad įstaiga įvykdys įsipareigojimą per ateinančias 30 dienų, kaip nurodyta 422 straipsnyje;

c) 423 straipsnyje nurodytą papildomą netenkamų pinigų srautą;

d) didžiausią sumą, kurią galima per ateinančias 30 dienų panaudoti pagal nepanaudotas paskirtas kredito ir likvidumo priemones, kaip nurodyta 424 straipsnyje;

e) papildomą netenkamų pinigų srautą, nustatytą atliekant vertinimą 2 dalyje nustatyta tvarka.

2. Įstaigos reguliariai vertina netenkamų pinigų srauto tikimybę ir galimą dydį per ateinančias 30 dienų, kai jis susijęs su produktais arba paslaugomis, kuriems netaikomi 422, 423 ir 424 straipsniai ir kuriuos jos siūlo arba remia arba kuriuos galimi pirkėjai sietų su jomis, įskaitant, bet neapsiribojant, netenkamų pinigų srautą, susidariusį dėl sutartinių susitarimų, pvz., kitų nebalansinių ir neapibrėžtųjų finansavimo prievolių, be kita ko, įskaitant paskirtas finansavimo priemones, nepanaudotas paskolas ir išankstinius mokėjimus didmeninėms sandorio šalims, hipotekas, dėl kurių buvo susitarta, bet kurios dar nepanaudotos, kredito korteles, kredito perviršius, numatytus netenkamų pinigų srautus, susijusius su naujų mažmeninių ar didmeninių paskolų atnaujinimu arba pratęsimu, numatytas mokėtinas sumas pagal išvestinių finansinių priemonių sandorius ir su prekybos finansavimo nebalansiniais straipsniais susijusius produktus, kaip nurodyta 429 straipsnyje ir I priede. Šis netenkamų pinigų srautas vertinamas atsižvelgiant į galimą ypatingą ir visą rinką apimantį scenarijų derinį nepalankiausiomis sąlygomis.

Atlikdamos minėtą vertinimą, įstaigos visų pirma atsižvelgia į reikšmingus su reputacijos praradimu susijusius nuostolius, kurių gali atsirasti, jeigu jos neužtikrintų tokių produktų arba paslaugų likvidumo. Apie tuos produktus ir paslaugas, dėl kurių pirmoje pastraipoje nurodyto likvidumą mažinančio pinigų srauto tikimybė ir galimas dydis yra reikšmingi, įstaigos praneša kompetentingoms institucijoms ne rečiau kaip kasmet, o kompetentingos institucijos nustato priskirtiną netenkamų pinigų srauto dydį. Kompetentingos institucijos gali taikyti iki 5 % netenkamo pinigų srauto koeficientą su prekybos finansavimo nebalansiniais straipsniais susijusiems produktams, kaip nurodyta 429 straipsnyje ir I priede.

Kompetentingos institucijos ne rečiau kaip kasmet praneša EBI apie produktų arba paslaugų rūšis, kurioms jos nustatė netenkamų pinigų srautą atsižvelgdamos į įstaigų ataskaitas. Toje ataskaitoje jos taip pat paaiškina metodiką, taikytą nustatant netenkamų pinigų srautą.

421 straipsnis

Netenkamų pinigų srautas, susijęs su mažmeniniais indėliais

1. Įstaigos atskirai nurodo mažmeninių indėlių, kuriems pagal Direktyvą 94/19/EB taikoma indėlių draudimo sistema arba lygiavertė indėlių draudimo sistema trečiojoje valstybėje, sumą ir ją padaugina iš ne mažiau kaip 5 %, kai indėlis:

a) yra dalis įtvirtintų santykių, dėl kurių indėlio atsiėmimo tikimybė yra itin menka; arba

▼B

b) laikomas atsiskaitomojoje sąskaitoje, įskaitant sąskaitas, į kurias reguliariai įrašomi atlyginimai.

2. Įstaigos padaugina kitų 1 dalyje nenurodytų mažmeninių indėlių sumą iš ne mažiau kaip 10 %.

3. EBI, atsižvelgdama į vietos indėlininkų elgesį, kaip nurodoma kompetentingų institucijų pateikiamoje informacijoje, iki 2014 m. sausio 1 d. paskelbia gaires dėl kriterijų, kuriais remiantis apibrėžiamos 1 ir 2 dalių taikymo sąlygos nustatant mažmeninius indėlius, kuriems taikomas skirtingas netenkamų pinigų srautas, ir apibrėžiant minėtus produktus šios antraštinės dalies tikslais. Tose gairėse atsižvelgiama į likvidumo sumažėjimo dėl šių indėlių per ateinančias 30 dienų tikimybę. Šis netenkamų pinigų srautas vertinamas atsižvelgiant į galimą ypatingą visą rinką apimantį scenarijų derinį nepalankiausiomis sąlygomis.

4. Nepaisant 1 ir 2 dalių, mažmeniniams indėliams, priimtiems trečiosiose valstybėse, įstaigos taiko didesnę procentinę dalį, nei nustatyta tose dalyse, jeigu tokia procentinė dalis nustatyta pagal panašius trečiosios valstybės informacijos teikimo reikalavimus.

5. Įstaigos, skaičiuodamos netenkamų pinigų srautą, gali neįtraukti tam tikrų aiškiai apribotų mažmeninių indėlio kategorijų, jeigu kiekvienu atveju įstaiga tiksliai taiko toliau nurodytas sąlygas visai tų indėlių kategorijai, nebent atskiru atveju indėlininkas pagrįstai patiria sunkumų:

a) indėlininkui neleidžiama atsiimti indėlio per 30 dienų; arba

b) išankstinio indėlio atsiėmimo per 30 dienų laikotarpį atvejais indėlininkas turi sumokėti baudą, apimančią palūkanų praradimą tarp indėlio atsiėmimo datos ir sutartyje nustatyto termino datos, pridėjus reikšmingą baudą, kuri neturi būti didesnė nei palūkanos už laiką, praėjusį nuo indėlio padėjimo datos iki indėlio atsiėmimo datos.

422 straipsnis

Netenkamų pinigų srautas pagal kitus įsipareigojimus

1. Įstaigos padaugina įsipareigojimų, susijusių su įstaigos nuosavomis veiklos išlaidomis, sumą iš 0 %.

2. Įstaigos padaugina įsipareigojimų, susijusių su užtikrintais skolinimo sandoriais ir sandoriais kapitalo rinkoje, kaip apibrėžta 192 straipsnio 3 punkte, sumą iš:

a) 0 % iki likvidžiojo turto pagal 418 straipsnį vertės, jeigu jis užtikrintas turtu, kuris pagal 416 straipsnį būtų priskiriamas likvidžiajam turtui;

b) 100 % virš likvidžiojo turto pagal 418 straipsnį vertės, jeigu jis užtikrintas turtu, kuris pagal 416 straipsnį būtų priskiriamas likvidžiajam turtui;

▼B

c) 100 %, jeigu jis užtikrintas turtu, kuris pagal 416 straipsnį nebūtų priskiriamas likvidžiajam turtui, išskyrus sandorius, kuriems taikomi šios dalies d ir e punktai;

d) 25 %, jeigu jis užtikrintas turtu, kuris pagal 416 straipsnį nebūtų priskiriamas likvidžiajam turtui, o skolintojas yra centrinės valdžios institucija, valstybės narės, kurioje kredito įstaiga yra gavusi veiklos leidimą arba kurioje kredito įstaiga įsteigė filialą, viešojo sektoriaus subjektas arba daugiašalis plėtros bankas. Viešojo sektoriaus subjektai, kuriems taikoma ta tvarka, yra tik tie, kuriems taikomas 20 % ar mažesnis rizikos koeficientas pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių;

e) 0 %, jei skolintojas yra centrinis bankas.

3. Įstaigos padaugina įsipareigojimus, atsiradusius dėl indėlių:

a) kuriuos turi turėti indėlininkas, kad iš įstaigos gautų tarpuskaitos, saugojimo arba pinigų valdymo ar kitas prilygstančias paslaugas;

b) kurie turi būti laikomi, atsižvelgiant į bendrą užduočių pasidalijimą institucinėje užtikrinimo sistemoje, tenkinant 113 straipsnio 7 dalies reikalavimus, arba su indėliais, kurie yra kito subjekto, tos pačios institucinės užtikrinimo sistemos nario, teisėtas arba pagal įstatymą privalomas mažiausias indėlis;

c) kuriuos turi turėti indėlininkas esant įtvirtintiems veiklos santykiams, išskyrus a punkte nurodytus santykius;

d) kuriuos turi turėti indėlininkas, kad gautų grynųjų pinigų tarpuskaitos ir centrinės kredito įstaigos paslaugas ir kai kredito įstaiga yra tinklo narė remiantis teisinėmis ar teisės aktais nustatytomis nuostatomis;

sumą a punkte nurodytu atveju iš 5 %, jeigu pagal Direktyvą 94/19/EB jiems taikoma indėlių draudimo sistema arba lygiavertė trečiosios valstybės indėlių draudimo sistema, o kitais atvejais – iš 25 %.

Kredito įstaigų indėliai centrinėse kredito įstaigose, kurie yra laikomi likvidžiuoju turtu pagal 416 straipsnio 1 dalies f punktą, padauginami iš 100 % netenkamų pinigų srauto koeficiento.

▼C2

4. Kliringo, saugojimo arba pinigų valdymo ar kitos prilygstančios paslaugos, nurodytos 3 dalies a ir d punktuose, apima tik paslaugas, suteikiamas esant įtvirtintiems santykiams, dėl kurių indėlininkas tampa labai priklausomas. Šios paslaugos neturi apsiriboti vien tik korespondentinės bankininkystės arba pagrindinio finansų tarpininko paslaugomis, o įstaiga turi turėti įrodymų, kad klientas negali atsiimti teisiškai privalomų mokėti sumų per 30 dienų, nekeldamas pavojaus įstaigos operacinei veiklai.

▼B

Kol nėra nustatyta 3 dalies c punkte nurodytų įtvirtintų veiklos santykių vienoda apibrėžtis, įstaigos pačios nustato kriterijus, pagal kuriuos identifikuojami įtvirtinti veiklos santykiai, kurių atveju jos turi įrodymų, kad klientas negali atsiimti teisiškai privalomų mokėti sumų per 30 dienų nekeldamas pavojaus įstaigų operacinei veiklai, ir praneša apie šiuos kriterijus kompetentingoms institucijoms. Kol nėra vienodos apibrėžties, kompetentingos institucijos gali pateikti bendrus nurodymus, kurių įstaigos turės laikytis nustatydamos indėlius, kuriuos indėlininkas turi esant įtvirtintiems veiklos santykiams.

5. Įstaigos padaugina įsipareigojimų, susijusių su klientų, kurie nėra finansiniai klientai, indėliais, jeigu jiems netaikoma 3 ir 4 dalys, sumą iš 40 %, ir padaugina šių įsipareigojimų, kuriems pagal Direktyvą 94/19/EB taikoma indėlių draudimo sistema arba lygiavertė indėlių draudimo sistema trečiojoje valstybėje, sumą iš 20 %.

6. Įstaigos atsižvelgia į per 30 dienų laikotarpį pagal II priede išvardytas sutartis su visomis sandorio šalimis netektinų bei gautinų pinigų srautų grynąsias sumas ir grynosios netektinų pinigų srauto sumos atveju padaugina jas iš 100 %. Grynoji suma – taip pat suma atskaičius gautiną užtikrinimo priemonę, kuri pagal 416 straipsnį laikoma likvidžiuoju turtu.

7. Įstaigos atskirai nurodo kitus įsipareigojimus, kuriems netaikomos 1–5 dalys.

8. Kompetentingos institucijos gali leisti atskirais apsvarstytais atvejais taikyti mažesnę netenkamų pinigų srauto procentinę dalį 7 dalyje nurodytiems įsipareigojimams, kai įvykdomos visos šios sąlygos:

a) indėlininkas yra:

   i) įstaigos patronuojančioji arba patronuojamoji įstaiga, kita tos pačios patronuojančiosios įstaigos patronuojamoji įmonė;

   ii) susijęs su atitinkama įstaiga Direktyvos 83/349/EEB 12 straipsnio 1 dalyje apibrėžtais santykiais;

   iii) įstaiga, priklausanti tai pačiai institucinei užtikrinimo sistemai, atitinkančiai 113 straipsnio 7 dalyje nustatytus reikalavimus;

   iv) centrinė įstaiga arba tinklo narys, atitinkantis 400 straipsnio 2 dalies d punkto reikalavimus;

b) yra priežasčių per ateinančias 30 dienų tikėtis mažesnio netenkamų pinigų srauto net ir atsižvelgiant į ypatingą visą rinką apimantį scenarijų derinį nepalankiausiomis sąlygomis;

c) nukrypstant nuo 425 straipsnio, indėlininkas taiko atitinkamą simetrišką arba atsargesnį gaunamo pinigų srauto dydį;

d) įstaiga ir indėlininkas yra įsteigti toje pačioje valstybėje narėje.

▼B

9. Kai taikomas 20 straipsnio 1 dalies b punktas, kompetentingos institucijos gali netaikyti 8 dalies d punkte nustatytų sąlygų. Tokiu atveju reikia atitikti papildomus objektyvius kriterijus, išdėstytus 460 straipsnyje nurodytame deleguotajame akte. Kai leidžiama taikyti mažesnį netenkamų pinigų srauto dydį, kompetentingos institucijos praneša EBI apie 20 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytos procedūros rezultatus. Kompetentingos institucijos reguliariai peržiūri, kaip laikomasi tokio mažesnio netenkamų pinigų srauto dydžio taikymo sąlygų.

10. 2015 m. sausio 1 d. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose išsamiau patikslinami 8a dalyje nurodyti papildomi objektyvūs kriterijai.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai iki 2015 m. sausio 1 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

423 straipsnis

Papildomas netenkamų pinigų srautas

1. Užtikrinimo priemonei, išskyrus 416 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose nurodytą turtą, kuria įstaiga užtikrina sutartis, išvardytas II priede, ir kredito išvestines priemones, taikomas 20 % papildomo netenkamo pinigų srauto reikalavimas.

2. Įstaigos praneša kompetentingoms institucijoms apie visas sudarytas sutartis, dėl kurių sutartinių sąlygų, iš esmės pablogėjus įstaigos kredito kokybei, per 30 dienų atsiranda netenkamų pinigų srautas arba papildomų užtikrinimo poreikių. Jeigu kompetentingos institucijos mano, kad tokios sutartys yra reikšmingos galimo įstaigos netenkamų pinigų srauto atžvilgiu, jos reikalauja, kad įstaiga pridėtų papildomą dėl tų sutarčių netenkamų pinigų srautą, atitinkantį papildomus užtikrinimo poreikius, atsirandančius dėl iš esmės pablogėjusios įstaigos kredito kokybės, pvz., įstaigos išorės kredito rizikos vertinimo sumažinimo trimis laipsniais. Įstaiga reguliariai peržiūri tokio esminio pablogėjimo mastą atsižvelgdama į tai, kas yra svarbu pagal jos sudarytas sutartis, ir praneša savo atliktos peržiūros rezultatus kompetentingoms institucijoms.

3. Įstaiga prideda papildomą netenkamų pinigų srautą, atitinkantį užtikrinimo poreikius, kurie atsirastų dėl neigiamo rinkos scenarijaus poveikio įstaigos išvestinių finansinių priemonių sandoriams, finansavimo sandoriams ir kitoms sutartims, jei jos reikšmingos.

EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato su reikšmingumu susijusias taikymo sąlygas ir šio papildomo netenkamų pinigų srauto vertinimo metodus.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. kovo 31 d.

▼B

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti antroje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

4. Įstaiga prideda papildomą netenkamų pinigų srautą, atitinkantį vertybinių popierių arba kito nesusitarto pasiskolinti ir parduoto bei per 30 dienų pateiktino turto rinkos vertę, išskyrus atvejus, kai įstaigai nuosavybės teise priklauso pateiktini vertybiniai popieriai arba ji juos yra pasiskolinusi ir privalo juos grąžinti tik po 30 dienų, o vertybiniai popieriai nėra įstaigos likvidžiojo turto dalis.

5. Įstaiga prideda papildomą netenkamų pinigų srautą, atitinkantį:

a) įstaigos turimą užtikrinimo priemonės perviršį, kurio bet kuriuo metu pagal sutartį gali pareikalauti sandorio šalis;

b) užtikrinimo priemonę, kuri turi būti grąžinta sandorio šaliai;

c) užtikrinimo priemonę, kuri atitinka turtą, kuris galėtų būti laikomas likvidžiuoju turtu 416 straipsnio tikslais, kuri galėtų būti pakeista turtu, kuris atitinka turtą, kuris negalėtų būti laikomas likvidžiuoju turtu 416 straipsnio tikslais, neturint įstaigos pritarimo.

6. Indėliai, gauti kaip užtikrinimo priemonė, nelaikomi įsipareigojimais 422 straipsnio tikslais, tačiau atitinkamais atvejais jiems taikomos šio straipsnio nuostatos.

424 straipsnis

Netenkamų pinigų srautas pagal kredito ir likvidumo priemones

1. Įstaigos pateikia informaciją apie netenkamų pinigų srautą, susijusį su paskirtomis kredito priemonėmis ir paskirtomis likvidumo priemonėmis, kuris nustatomas kaip didžiausios sumos, kuri gali būti panaudota per ateinančias 30 dienų, procentinė dalis. Ši didžiausia panaudotina suma gali būti įvertinama atskaičius likvidumo reikalavimą, kuris būtų taikomas prekybos finansavimo nebalansiniams straipsniams pagal 420 straipsnio 2 dalį ir atskaičius suteiktinos užtikrinimo priemonės vertę pagal 418 straipsnį, jeigu įstaiga gali pakartotinai panaudoti užtikrinimo priemonę ir jeigu užtikrinimo priemonė pagal 416 straipsnį turima kaip likvidusis turtas. Suteiktina užtikrinimo priemonė neturi būti turtas, kurį išleidžia sandorio šalis arba vienas iš su ja susijusių subjektų. Jeigu įstaigai prieinama reikiama informacija, didžiausia pagal kredito ir likvidumo priemones panaudotina suma yra didžiausia suma, kurią galima panaudoti atsižvelgiant į sandorio šalies nuosavas prievoles arba į iš anksto nustatytą sutartinį panaudojimo tvarkaraštį, kurių terminas sueina per ateinančias 30 dienų.

2. Didžiausia suma, panaudotina pagal nepanaudotas paskirtas kredito priemones ir nepanaudotas paskirtas likvidumo priemones per ateinančias 30 dienų, padauginama iš 5 %, jeigu jos priskiriamos mažmeninės pozicijos klasei pagal kredito rizikai taikomą standartizuotą arba IRB metodą.

▼B

3. Didžiausia suma, panaudotina pagal nepanaudotas paskirtas kredito priemones ir nepanaudotas paskirtas likvidumo priemones per ateinančias 30 dienų, padauginama iš 10 %, jeigu jos atitinka šiuos reikalavimus:

a) jos nepriskiriamos mažmeninės pozicijos klasei pagal kredito rizikai taikomą standartizuotą arba IRB metodą;

b) jos suteiktos klientams, kurie nėra finansiniai klientai;

c) jos suteiktos ne siekiant pakeisti kliento finansavimą tais atvejais, kai jis nesugeba padengti savo finansavimo poreikių finansų rinkose.

4. Likvidumo priemonės įsipareigojimų suma, kuri suteikta SPPVPS siekiant, kad toks SPPVPS galėtų iš klientų, kurie nėra finansiniai klientai, įsigyti turtą, kuris nėra vertybiniai popieriai, dauginama iš 10 %, jeigu ji viršija šiuo metu iš klientų įsigyto turto sumą ir kai didžiausia suma, kurią galima panaudoti, yra pagal sutartį apribota šiuo metu įsigyto turto suma.

5. Įstaigos pateikia informaciją apie didžiausią sumą, panaudotiną pagal kitas nepanaudotas paskirtas kredito priemones ir nepanaudotas paskirtas likvidumo priemones per ateinančias 30 dienų. Visų pirma ši nuostata taikoma:

a) likvidumo priemonėms, kurias įstaiga suteikė SPPVPS, išskyrus 3 dalies b punkte nurodytas priemones;

b) susitarimams, pagal kuriuos įstaiga privalo pirkti iš SPPVPS turtą arba juo keistis;

c) priemonėms, suteiktoms kredito įstaigoms;

d) priemonėms, suteiktoms finansų įstaigoms ir investicinėms įmonėms.

6. Nukrypstant nuo 5 dalies, įstaigos, kurias įsteigė ir remia bent viena valstybės narės centrinė arba regioninė valdžios institucija, 2 ir 3 dalyse nustatytą tvarką gali taip pat taikyti kredito ir likvidumo priemonėms, kurios įstaigoms suteikiamos tik siekiant tiesiogiai arba netiesiogiai finansuoti skatinamąsias paskolas, kurios gali būti priskiriamos pozicijų klasėms, nurodytoms minėtose dalyse. ►C2 Nukrypstant nuo 425 straipsnio 2 dalies g punkto, ◄ jeigu tokios skatinamosios paskolos suteikiamos per kitą įstaigą kaip tarpininkę (perleidžiamos paskolos), įstaigos gali taikyti simetrišką gaunamų pinigų srauto ir netenkamų pinigų srauto dydį. Šios skatinamosios paskolos suteikiamos ne konkurso tvarka ir nesiekiant pelno tik tiems asmenims, kurie nėra finansiniai klientai, siekiant skatinti Sąjungos ir (arba) tos valstybės narės centrinės arba regioninės valdžios institucijos viešosios politikos tikslų įgyvendinimą. Šiomis priemonėmis galima pasinaudoti tik pateikus pagrįstai tikėtiną paraišką dėl skatinamosios paskolos ir neviršijant sumos, nurodytos tokioje paraiškoje, susijusioje su vėlesniu atsiskaitymu už išmokėtų lėšų panaudojimą.

▼B

425 straipsnis

Gaunamų pinigų srautas

1. Įstaigos pateikia informaciją apie gaunamų pinigų srautą. Apribotas gaunamų pinigų srautas yra gaunamų pinigų srautas, ne didesnis kaip 75 % netenkamų pinigų srauto. Įstaigos gali netaikyti šio apribojimo gaunamų pinigų srautui dėl indėlių kitose įstaigose, kuriam gali būti taikomi 113 straipsnio 6 arba 7 dalyje nurodyti metodai. Įstaigos gali netaikyti šio apribojimo gaunamų pinigų srautui dėl sumų, gautinų iš skolininkų ir investuotojų į obligacijas, kai tos sumos yra susijusios su hipotekos paskolomis, kurios finansuojamos obligacijomis, kurioms gali būti taikomas 129 straipsnio 4, 5 arba 6 dalyje nurodytas metodas, arba obligacijomis, kaip nurodyta Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalyje. Įstaigos gali taikyti išimtį gaunamų pinigų srautui dėl skatinamųjų paskolų, kurias įstaiga yra perleidusi. Atsižvelgdama į išankstinį kompetentingos institucijos, atsakingos už individualią priežiūrą, patvirtinimą, įstaiga gali visiškai arba iš dalies taikyti išimtį gaunamų pinigų srautui, kai teikėjas yra įstaigos patronuojančioji įmonė arba patronuojamoji įstaiga, kita tos pačios patronuojančiosios įstaigos patronuojamoji įstaiga arba susijęs su įstaiga Direktyvos 83/349/EEB 12 straipsnio 1 dalyje apibrėžtais santykiais.

2. Likvidumą didinantis pinigų srautas skaičiuojamas per ateinančių 30 dienų laikotarpį. Jis apima tik gaunamų pinigų srautą pagal sutartis, susijusį su nepradelstomis pozicijomis, kurių atžvilgiu įstaiga neturi pagrindo tikėtis įsipareigojimų neįvykdymo per 30 dienų laikotarpį. Pateikiama informacija apie visą gaunamų pinigų srautą, atskirai pateikiant informaciją apie toliau nurodytą gaunamų pinigų srautą:

a) sumos, gautinos iš klientų, kurie nėra finansiniai klientai pagrindinio mokėjimo tikslais, sumažinamos 50 % jų vertės arba sutartiniais įsipareigojimais tiems klientams pratęsti finansavimą (taikomas didesnis dydis). Ši nuostata netaikoma sumoms, gautinoms pagal užtikrinto skolinimo sandorius ir sandorius kapitalo rinkoje, kaip apibrėžta 192 straipsnio 3 punkte, kurie užtikrinami likvidžiuoju turtu pagal 416 straipsnį, kaip nurodyta šios dalies d punkte.

   Nukrypstant nuo šio punkto pirmos pastraipos, įstaigos, gavusios 424 straipsnio 6 dalyje nurodytą įsipareigojimą, kad galėtų išmokėti skatinamąją paskolą galutiniam gavėjui, gali atsižvelgti į gaunamų pinigų srautą neviršydamos netenkamų pinigų srauto sumos dydžio, kurį jos taiko atitinkamam įsipareigojimui suteikti tokias skatinamąsias paskolas;

b) į sumas, gautinas iš 162 straipsnio 3 dalies antros pastraipos b punkte nurodytų prekybos finansavimo sandorių, kurių likęs terminas yra trumpesnis nei 30 dienų, visiškai atsižvelgiama kaip į gaunamų pinigų srautą;

c) į turtą su sutartyje nenurodytu galutiniu terminu atsižvelgiama taikant 20 % gaunamų pinigų srauto dydį su sąlyga, kad sutartyje leidžiama bankui pasitraukti ir pareikalauti sumokėti sumą per 30 dienų;

▼B

d) į sumas, gautinas pagal užtikrinto skolinimo sandorius ir sandorius kapitalo rinkoje, kaip apibrėžta 192 straipsnio 3 punkte, jeigu jie užtikrinti likvidžiuoju turtu, kaip nurodyta 416 straipsnio 1 dalyje, neatsižvelgiama, jeigu jos neviršija vertės, iš kurios atskaitomas likvidžiojo turto vertės sumažinimas, ir į jas visiškai atsižvelgiama likusių mokėtinų sumų atveju;

e) mokėtinos sumos, kurioms įsiskolinusi įstaiga taiko 422 straipsnio 3 ir 4 dalis, padauginamos iš atitinkamo simetriško gaunamų pinigų srauto;

f) sumos, gautinos iš akcijų, kurių pagrindu nustatomas pagrindinis akcijų indeksas, jeigu nėra dvigubo skaičiavimo su likvidžiuoju turtu;

g) į nepanaudotas kredito ar likvidumo priemones ir kitus gautus įsipareigojimus neatsižvelgiama.

3. Per 30 dienų laikotarpį pagal II priede išvardytas sutartis netektinų ir gautinų pinigų srautų sumos atspindimos grynąja verte pagal sandorio šalis ir padauginamos iš 100 % grynosios gaunamų pinigų srauto sumos. Grynoji suma – taip pat suma atskaičius gautiną užtikrinimo priemonę, kuri pagal 416 straipsnį laikoma likvidžiuoju turtu.

4. Nukrypdamos nuo 2 dalies g punkto, kompetentingos institucijos gali leisti kiekvienu atveju atskirai taikyti didesnį gaunamų pinigų srauto dydį kredito ir likvidumo priemonių atveju, jeigu įvykdomos visos šios sąlygos:

a) yra priežasčių tikėtis didesnio gaunamų pinigų srauto net ir tuo atveju, kai teikėjas susiduria su visos rinkos ir ypatingu scenarijų deriniu esant nepalankiausioms sąlygoms;

b) sandorio šalis yra įstaigos patronuojančioji arba patronuojamoji įstaiga, kita tos pačios patronuojančiosios įstaigos patronuojamoji įmonė arba įstaiga, susijusi su atitinkama įstaiga Direktyvos 83/349/EEB 12 straipsnio 1 dalyje apibrėžtais santykiais, arba tos pačios šio reglamento 113 straipsnio 7 dalyje nurodytos institucinės užtikrinimo sistemos narė, arba centrinė įstaiga ar tinklo narė, kuriai taikoma šio reglamento 10 straipsnyje nustatyta reikalavimų netaikymo nuostata;

c) nukrypdama nuo 422, 423 ir 424 straipsnių, sandorio šalis taiko atitinkamą simetrišką arba konservatyvesnį netenkamų pinigų srauto dydį;

d) įstaiga ir sandorio šalis yra įsteigtos toje pačioje valstybėje narėje.

5. Kai taikomas 20 straipsnio 1 dalies b punktas, kompetentingos institucijos gali leisti netaikyti 4 dalies d punkte nustatytos sąlygos. Tokiu atveju turi būti laikomasi papildomų objektyvių kriterijų, išdėstytų 460 straipsnyje nurodytame deleguotajame akte. Kai leidžiama taikyti didesnį gaunamų pinigų srauto dydį, kompetentingos institucijos praneša EBI apie 20 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytos procedūros rezultatus. Kompetentingos institucijos reguliariai peržiūri, kaip laikomasi tokio didesnio gaunamų pinigų srauto dydžio taikymo sąlygų.

▼B

6. EBI 2015 m. sausio 1 d. parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose išsamiau patikslinami 5 dalyje nurodyti papildomi objektyvūs kriterijai.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2015 m. sausio 1 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

7. Įstaigos neturi pateikti informacijos už gaunamų pinigų srautą, susijusį su likvidžiuoju turtu, už kurį atsiskaitoma pagal 416 straipsnį, išskyrus mokėtinus mokėjimus, susijusius su turtu, kurių neatspindi turto rinkos vertė.

8. Įstaigos neturi pateikti informacijos už gaunamų pinigų srautą, susijusį su naujais prisiimtais įsipareigojimais.

9. Įstaigos atsižvelgia į gaunamų pinigų srautą, gautiną trečiosiose valstybėse, kuriose taikomi turto perleidimo apribojimai, arba išreikštą nekonvertuojamomis valiutomis, tik tiek, kiek jis atitinka netenkamų pinigų srautą atitinkamai trečiojoje valstybėje arba atitinkama valiuta.

426 straipsnis

Būsimų likvidumo reikalavimų atnaujinimas

Komisijai pagal 460 straipsnį priėmus deleguotąjį aktą, nustatantį likvidumo reikalavimą, EBI gali parengti techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nustato 421 straipsnio 1 dalyje, 422 straipsnyje (išskyrus to straipsnio 8, 9 ir 10 dalis) ir 424 straipsnyje nustatytas sąlygas, kad būtų atsižvelgta į tarptautiniu mastu sutartus standartus.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

INFORMACIJOS APIE PASTOVŲ FINANSAVIMĄ TEIKIMAS

427 straipsnis

Straipsniai, užtikrinantys pastovų finansavimą

1. Siekdamos sudaryti sąlygas įvertinti pastovaus finansavimo galimybę, laikydamosi 415 straipsnio 1 dalyje nustatytų ataskaitų teikimo reikalavimų ir naudodamos 415 straipsnio 3 dalyje nurodytas vienodas ataskaitų teikimo formas įstaigos kompetentingoms institucijoms pateikia informaciją apie šiuos straipsnius ir jų sudedamąsias dalis:

▼B

a) šias nuosavas lėšas, atitinkamais atvejais pritaikius atskaitymus:

i) 1 lygio kapitalo priemones;

ii) 2 lygio kapitalo priemones;

▼C2

iii) kitas privilegijuotas akcijas ir kapitalo priemones, viršijančias 2 lygio leistiną sumą, kurių efektyvusis terminas yra vieneri metai arba ilgesnis;

▼B

b) šiuos į a punktą neįtrauktus įsipareigojimus:

i) mažmeninius indėlius, kuriems taikoma 421 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka;

ii) mažmeninius indėlius, kuriems taikoma 421 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka;

iii) indėlius, kuriems taikoma 422 straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatyta tvarka;

iv) iii papunktyje nurodytų indėlių atveju – indėlius, kuriems pagal Direktyvą 94/19/EB taikoma indėlių draudimo sistema ►C2 arba lygiavertė trečiosios valstybės indėlių draudimo sistema, laikantis 421 straipsnio 1 dalies; ◄

v) iii papunktyje nurodytų indėlių atveju – indėlius, kuriems taikomas 422 straipsnio 3 dalies b punktas;

vi) iii papunktyje nurodytų indėlių atveju – indėlius, kuriems taikomas 422 straipsnio 3 dalies d punktas;

vii) i, ii arba iii papunkčiuose nenurodytas indėlių sumas, jeigu jos priklauso ne finansiniams klientams;

viii) visą finansavimą, gautą iš finansinių klientų;

ix) atskirai sumų, nurodytų atitinkamai vii ir viii papunkčiuose, atveju – finansavimą sudarant užtikrinto skolinimo sandorius ir sandorius kapitalo rinkoje, kaip apibrėžta 192 straipsnio 3 punkte, kurie yra:

— užtikrinti turtu, kurį pagal 416 straipsnį būtų galima laikyti likvidžiuoju turtu;

— užtikrinti kitu turtu;

x) įsipareigojimus, atsiradusius dėl išleistų vertybinių popierių, kuriems gali būti taikoma 129 straipsnio 4 arba 5 dalyje nustatyta tvarka arba kaip nurodyta Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalyje;

▼B

xi) toliau nurodytus kitus įsipareigojimus, atsiradusius dėl išleistų vertybinių popierių, kurie nenurodyti a punkte:

— įsipareigojimus, atsiradusius dėl išleistų vertybinių popierių, kurių pirminis terminas yra vieneri metai arba ilgesnis;

— įsipareigojimus, atsiradusius dėl išleistų vertybinių popierių, kurių pirminis terminas yra trumpesnis nei vieneri metai;

xii) bet kuriuos kitus įsipareigojimus.

2. Kai taikoma, visi straipsniai pateikiami atsižvelgiant į toliau nurodytus penkis terminų intervalus pagal artimiausią terminą ir anksčiausią datą, kada gali būti pareikalauta vykdyti įsipareigojimus pagal sutartį:

a) per 3 mėnesius;

b) nuo trijų iki šešių mėnesių;

c) nuo šešių iki devynių mėnesių;

d) nuo devynių iki 12 mėnesių;

e) po 12 mėnesių.

428 straipsnis

Straipsniai, pagal kuriuos būtinas pastovus finansavimas

1. Siekiant sudaryti sąlygas įvertinti pastovaus finansavimo poreikį, kompetentingoms institucijoms atskirai pateikiama informacija apie šiuos straipsnius, jeigu jie nėra atskaityti iš nuosavų lėšų:

a) turtą, kurį pagal 416 straipsnį būtų galima laikyti likvidžiuoju turtu, suskirstytą pagal turto rūšį;

b) šiuos į a punktą neįtrauktus vertybinius popierius ir pinigų rinkos priemones:

i) turtą, kuris atitinka 1 kredito žingsnio reikalavimus pagal 122 straipsnį;

ii) turtą, kuris atitinka 2 kredito žingsnio reikalavimus pagal 122 straipsnį;

iii) kitą turtą;

c) ne finansų subjektų, įtrauktų į pagrindinį pripažintos biržos indeksą, nuosavybės vertybinius popierius;

d) kitus nuosavybės vertybinius popierius;

e) auksą;

f) kitus tauriuosius metalus;

▼B

g) neatnaujinamas paskolas ir gautinas sumas, ir, atskirai, tas neatnaujinamas paskolas ir gautinas sumas, kurių gavėjai yra:

i) fiziniai asmenys, kurie nėra individualių įmonių savininkai ir ūkinės bendrijos;

ii) MVĮ, kurios priskiriamos mažmeninių pozicijų klasei pagal kredito rizikai taikomą standartizuotą arba IRB metodą, arba bendrovei, kuri atitinka 153 straipsnio 4 dalyje nustatytos tvarkos taikymo reikalavimus, ir kai bendra to kliento arba susijusių asmenų grupės indėlių suma yra mažesnė nei 1 mln. EUR;

iii) vyriausybės, centriniai bankai ir viešojo sektoriaus subjektai;

iv) i ir ii papunkčiuose nenurodyti klientai, kurie nėra finansiniai klientai;

v) i, ii ir iii papunkčiuose nenurodyti klientai, kurie yra finansiniai klientai, ir atskirai apie tuos, kurie yra kredito įstaigos ir kiti finansiniai klientai;

h) g punkte nurodytas neatnaujinamas paskolas ir gautinas sumas, atskirai apie tas, kurios:

i) užtikrintos komercinės paskirties nekilnojamuoju turtu;

ii) užtikrintos gyvenamosios paskirties nekilnojamuoju turtu;

iii) papildomai finansuojamos (perleidimo metodas) obligacijomis, kurioms gali būti taikomas 129 straipsnio 4 arba 5 dalyje nustatytas metodas, arba obligacijomis, kaip nurodyta Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalyje;

i) sumas, gautinas pagal išvestines finansines priemones;

j) bet kokį kitą turtą;

k) nepanaudotas paskirtas kredito priemones, kurios pagal I priedą priskiriamos vidutinės rizikos arba vidutinės arba mažos rizikos priemonėms.

2. Kai taikoma, visi straipsniai pateikiami atsižvelgiant į 427 straipsnio 2 dalyje nurodytus penkis terminų intervalus.

SEPTINTA DALIS

SVERTAS

▼M1

429 straipsnis

Sverto koeficiento apskaičiavimas

1. Įstaigos apskaičiuoja savo sverto koeficientą pagal 2–13 dalyse nustatytą metodiką.

▼M1

2. Sverto koeficientas apskaičiuojamas įstaigos kapitalo matą padalijus iš tos įstaigos bendro pozicijų mato ir yra išreiškiamas procentine dalimi.

Įstaigos sverto koeficientą apskaičiuoja ataskaitinę datą.

3. Taikant 2 dalį, kapitalo matas yra 1 lygio kapitalas.

4. Bendras pozicijų matas yra lygus visų toliau išvardytų pozicijų verčių sumai:

a) 5 dalyje nurodyto turto, išskyrus atvejus, kai nustatant 3 dalyje nurodytą kapitalo matą tas turtas yra atimamas;

b) 9 dalyje nurodytų išvestinių finansinių priemonių;

c) atpirkimo sandorių, vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimo ar skolinimosi sandorių, ilgalaikių atsiskaitymo sandorių ir garantinės įmokos skolinimo sandorių, įskaitant tuos, kurie yra nebalansiniai straipsniai, sandorio šalies kredito rizikos papildomo mokesčio pagal 429b straipsnį;

d) 10 straipsnyje nurodytų nebalansinių straipsnių.

5. Įstaigos turto pozicijų vertę, išskyrus II priede išvardytas sutartis ir kredito išvestines finansines priemones, nustato vadovaudamosi šiais principais:

a) turto pozicijų vertės yra pozicijų vertės pagal 111 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį;

b) įsigytos fizinės arba finansinės užtikrinimo priemonės, garantijos arba kredito rizikos mažinimo priemonės turto pozicijų vertei mažinti nenaudojamos;

c) paskolos nėra tarpusavyje užskaitomos su indėliais;

d) atpirkimo sandoriai, vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimo ar skolinimosi sandoriai, ilgalaikiai atsiskaitymo sandoriai ir garantinės įmokos skolinimo sandoriai neužskaitomi.

6. Įstaigos gali iš šio straipsnio 4 dalyje nurodyto pozicijų mato atimti sumas, pagal 36 straipsnio 1 dalies d punktą atimamas iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo.

7. Kompetentingos institucijos įstaigai gali leisti neįtraukti į pozicijų matą pozicijų, kurioms gali būti taikoma 113 straipsnio 6 dalyje nustatyta tvarka. Kompetentingos institucijos tokį leidimą gali suteikti tik tada, kai įvykdytos visos 113 straipsnio 6 dalies a–e punktuose nustatytos sąlygos ir kai jos yra suteikusios 113 straipsnio 6 dalyje nurodytą leidimą.

▼M1

8. Nukrypstant nuo 5 dalies d punkto, įstaigos gali nustatyti pagal su ta pačia sandorio šalimi sudarytus atpirkimo sandorius, vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimo ar skolinimosi sandorius, ilgalaikius atsiskaitymo sandorius ir garantinės įmokos skolinimo sandorius gautinų ir mokėtinų pinigų pozicijos vertę pagal jų grynąją vertę tik tada, kai įvykdomos visos šios sąlygos:

a) sandorių aiški galutinė atsiskaitymo data yra ta pati;

b) teisės užskaityti sumą, mokėtiną sandorio šaliai, ir sumą, mokėtiną sandorio šalies, vykdymas yra užtikrintas teisės aktais esant visoms šioms aplinkybėms:

   i) įprastomis verslo sąlygomis;

   ii) įsipareigojimų neįvykdymo, nemokumo ir bankroto atveju;

c) sandorio šalys ketina taikyti grynąjį atsiskaitymą, atsiskaitymą tuo pat metu arba sandoriams taikomas atsiskaitymo mechanizmas, kurio rezultatas – funkcinis grynojo atsiskaitymo ekvivalentas.

Taikant pirmos pastraipos c punktą, atsiskaitymo mechanizmo rezultatas yra funkcinis grynojo atsiskaitymo ekvivalentas tada, kai atsiskaitymo dieną grynasis sandorių, vykdomų taikant tą mechanizmą, pinigų srautų rezultatas yra lygus vienai bendrai grynajai sumai, kai taikomas grynasis atsiskaitymas.

9. Įstaigos nustato II priede išvardytų sutarčių ir kredito išvestinių finansinių priemonių, įskaitant tas, kurios yra nebalansiniai straipsniai, pozicijų vertę pagal 429a straipsnį.

10. Įstaigos nustato nebalansinių straipsnių, išskyrus II priede išvardytas sutartis, kredito išvestines finansines priemones, atpirkimo sandorius, vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandorius, ilgalaikius atsiskaitymo sandorius ir garantinės įmokos skolinimo sandorius, pozicijų vertę pagal 111 straipsnio 1 dalį. Tačiau įstaigos nemažina nominaliosios tų straipsnių vertės specifinės kredito rizikos koregavimais.

Pagal 166 straipsnio 9 dalį, kai įsipareigojimas yra paremtas kito įsipareigojimo pratęsimu, taikomas mažesnysis iš dviejų perskaičiavimo koeficientų, siejamų su atskiru įsipareigojimu. 111 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų mažos rizikos nebalansinių straipsnių pozicijos vertei taikoma žemiausia riba, atitinkanti 10 % jų nominaliosios vertės.

11. Įstaiga, esanti reikalavimus atitinkančios pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos nare, skaičiuodama pozicijų matą gali neįtraukti toliau nurodytų straipsnių prekybos pozicijų, jeigu tų prekybos pozicijų tarpuskaitą atlieka ta reikalavimus atitinkanti pagrindinė sandorio šalis ir kartu jos atitinka 306 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytas sąlygas:

a) II priede išvardytų sutarčių;

b) kredito išvestinių finansinių priemonių;

c) atpirkimo sandorių;

▼M1

d) vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandorių;

e) ilgalaikių atsiskaitymo sandorių;

f) garantinės įmokos skolinimo sandorių.

12. Kai įstaiga, esanti reikalavimus atitinkančios pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos nare, reikalavimus atitinkančiai pagrindinei sandorio šaliai garantuoja, kad klientas, su reikalavimus atitinkančia pagrindine sandorio šalimi tiesiogiai sudarantis išvestinių finansinių priemonių sandorius, vykdys įsipareigojimus, ji į pozicijų matą įtraukia poziciją, atsirandančią dėl garantijos, kaip kliento išvestinės finansinės priemonės poziciją pagal 429a straipsnį.

13. Kai pagal Direktyvos 86/635/EEB 10 straipsnį nacionaliniais bendraisiais apskaitos principais pripažįstamas į balansą įtrauktas patikėtas turtas, toks turtas gali būti neįtrauktas į sverto koeficiento bendrą pozicijų matą, jeigu toks turtas atitinka 39-ajame tarptautiniame apskaitos standarte (TAS), taikomame pagal Reglamentą (EB) Nr. 1606/2002, nustatytus nepripažinimo kriterijus ir, kai taikoma, 10-ajame tarptautiniame finansinės atskaitomybės standarte (TFAS), taikomame pagal Reglamentą (EB) Nr. 1606/2002, nustatytus nekonsolidavimo kriterijus.

14. Kompetentingos institucijos įstaigai gali leisti neįtraukti į pozicijų matą pozicijų, kurios atitinka visas šias sąlygas:

a) jos yra viešojo sektoriaus subjekto pozicijos;

b) jos vertinamos pagal 116 straipsnio 4 dalį;

c) jos susidaro dėl indėlių, kuriuos įstaiga yra teisiškai įpareigota perleisti a punkte nurodytam viešojo sektoriaus subjektui bendro intereso investicijų finansavimo tikslais.

429a straipsnis

Išvestinių finansinių priemonių pozicijos vertė

1. Įstaigos II priede išvardytų sutarčių ir kredito išvestinių finansinių priemonių, įskaitant tas, kurios yra nebalansiniai straipsniai, pozicijų vertę nustato taikydamos 274 straipsnyje nustatytą metodą. Įstaigos kredito išvestinių finansinių priemonių galimą būsimą kredito poziciją nustato pagal 299 straipsnio 2 dalies a punktą.

Nustatydamos kredito išvestinių finansinių priemonių galimą būsimą kredito poziciją, įstaigos 299 straipsnio 2 dalies a punkte nustatytus principus taiko ne tik prekybos knygai priskirtoms, bet ir visoms savo kredito išvestinėms finansinėms priemonėms.

Nustatydamos pozicijų vertę, vadovaudamosi 295 straipsniu įstaigos gali atsižvelgti į novacijų sutarčių ir kitų užskaitos susitarimų poveikį. Kryžminė produktų užskaita netaikoma. Tačiau įstaigos 272 straipsnio 25 punkto c papunktyje nurodytos kategorijos priemones ir kredito išvestines finansines priemones gali užskaityti, kai joms taikomas 295 straipsnio c punkte nurodytas sutartinės kryžminės produktų užskaitos susitarimas.

▼M1

2. Kai pagal taikomą apskaitos sistemą pateikus su išvestinių finansinių priemonių sutartimis susijusią užtikrinimo priemonę sumažėja turto suma, įstaigos tą sumažėjimą panaikina.

3. Taikant 1 dalį, įstaigos gali iš sandorio šalies pinigais gautą kintamąją garantinę įmoką atimti iš pozicijos vertės dabartinių pakeitimo išlaidų dalies, jeigu galiojančioje apskaitos sistemoje kintamoji garantinė įmoka dar nepripažinta kaip pozicijos vertės mažinimas ir yra įvykdytos visos šios sąlygos:

a) kai sandorių tarpuskaita neatliekama per reikalavimus atitinkančią pagrindinę sandorio šalį, gaunančiosios sandorio šalies gauti pinigai neatskiriami;

b) kintamoji garantinė įmoka apskaičiuojama ir ja keičiamasi kasdien, remiantis išvestinių finansinių priemonių pozicijų vertinimu taikant rinkos vertės metodą;

c) pinigais gauta kintamoji garantinė įmoka yra ta pačia valiuta kaip ir išvestinės finansinės priemonės sutarties atsiskaitymo valiuta;

d) kintamoji garantinė įmoka, kuria apsikeista, yra visa suma, kurios reikėtų išvestinės finansinės priemonės rinkos vertės pozicijai visiškai panaikinti, taikant sutarties šaliai taikytiną ribą ir nustatant minimalias perleidžiamas sumas;

e) įstaigos ir sandorio šalies išvestinės finansinės priemonės sutarčiai ir kintamajai garantinei įmokai taikomas bendras užskaitos susitarimas, kurį įstaiga gali laikyti mažinančiu riziką, kaip nustatyta 295 straipsnyje.

Taikant pirmos pastraipos c punktą, kai išvestinės finansinės priemonės sutarčiai taikomas reikalavimus atitinkantis pagrindinis užskaitos susitarimas, atsiskaitymo valiuta yra bet kuri atsiskaitymo valiuta, nurodyta išvestinės finansinės priemonės sutartyje, reglamentuojančiame pagrindiniame užskaitos susitarime arba reikalavimus atitinkančio pagrindinio užskaitos susitarimo kredito paramos priede.

Kai pagal taikomą apskaitos sistemą įstaiga sandorio šaliai pinigais sumokėtą kintamąją garantinę įmoką pripažįsta kaip gautiną turtą, ji to turto gali neįtraukti į pozicijos matą, jeigu įvykdomos a–e punktų sąlygos.

4. 3 dalies tikslais taikomos šios nuostatos:

a) gauta kintamoji garantinė įmoka atimama tik iš pozicijos vertės teigiamos dabartinių pakeitimo išlaidų dalies;

▼M1

b) įstaiga pinigais gautos kintamosios garantinės įmokos negali naudoti galimai būsimai kredito pozicijai mažinti, taip pat tais atvejais, kai taikomas 298 straipsnio 1 dalies c punkto ii papunktis.

5. Be 1 dalyje nustatytos tvarkos, kalbant apie pasirašytas kredito išvestines finansines priemones, įstaigos į pozicijos vertę įtraukia efektyvias tariamąsias vertes, nurodytas pasirašytomis kredito išvestinėmis finansinėmis priemonėmis ir sumažintomis bet kokių neigiamų tikrosios vertės pokyčių suma, įtraukta į 1 lygio kapitalą pasirašytų kredito išvestinių priemonių atžvilgiu. Gautą pozicijos vertę galima toliau mažinti tuo pačiu pagrindiniu vardu įsigytos kredito išvestinės finansinės priemonės efektyvia tariamąja suma, jeigu įvykdomos visos šios sąlygos:

a) kai yra vieno pavadinimo kredito išvestinės finansinės priemonės, įsigytos kredito išvestinės finansinės priemonės turi būti priskirtos tam pagrindiniam pavadinimui, kurio reitingas yra toks pat (*pari passu*) kaip ir pasirašytos kredito išvestinės finansinės priemonės pirminės pagrindinės pozicijos arba žemesnis, o dėl su didesnio prioriteto pagrindiniu turtu susijusio kredito įvykio atsirastų su subordinuotuoju turtu susijęs kredito įvykis;

b) kai įstaiga įsigyja pagrindinių pavadinimų grupės apsaugos priemonę, įsigytą pagrindinių pavadinimų grupės apsaugos priemonę ir parduotą apsaugos priemonę galima įskaityti tik tada, kai abiejų sandorių pagrindinių subjektų grupė ir subordinacijos lygis yra tapatūs;

c) likęs įsigytos kredito išvestinės finansinės priemonės terminas yra lygus likusiam pasirašytos kredito išvestinės finansinės priemonės terminui arba yra ilgesnis už jį;

d) nustatant pasirašytų kredito išvestinių finansinių priemonių papildomą pozicijos vertę, įsigytos kredito išvestinės finansinės priemonės tariamoji suma mažinama bet kokių teigiamų tikrosios vertės pokyčių suma, įtraukta į 1 lygio kapitalą įsigytos kredito išvestinės finansinės priemonės atžvilgiu;

e) kai produktai suskirstyti į segmentus, kaip apsaugos priemonė įsigyta kredito išvestinė finansinė priemonė priskiriama pagrindinei pozicijai, kurios reitingas yra toks pat kaip ir pasirašytos kredito išvestinės finansinės priemonės pirminės pagrindinės pozicijos.

Kai pasirašytos kredito išvestinės finansinės priemonės tariamoji suma nesumažinama įsigytos kredito išvestinės finansinės priemonės tariamąja suma, įstaigos individualią galimą būsimą tos pasirašytos kredito išvestinės finansinės priemonės poziciją gali atimti iš bendros galimos būsimos pozicijos, nustatytos pagal šio straipsnio 1 dalį kartu su atitinkamai 274 straipsnio 2 dalimi arba 299 straipsnio 2 dalies a punktu. Kai galima būsima kredito pozicija nustatoma pagal 298 straipsnio 1 dalies c punkto ii papunktį, PCE_{gross} gali būti sumažinta pasirašytų kredito išvestinių finansinių priemonių individualia galima būsima pozicija, nekoreguojant NGR.

▼M1

6. Įstaigos nemažina pasirašytos kredito išvestinės finansinės priemonės efektyvios tariamosios sumos, kai įsigyja kredito užtikrinimą per apsikeitimo grąžomis sandorį ir gautas grynąsias įmokas įtraukia į apskaitą kaip grynąsias pajamas, bet į apskaitą neįtraukia jokio pasirašytos kredito išvestinės finansinės priemonės užskaitomojo vertės sumažėjimo, atspindimo 1 lygio kapitale.

7. Kai įsigytos kredito išvestinės finansinės priemonės susijusios su pagrindinių subjektų grupe, įstaigos 5 dalyje nustatytą mažinimą, susijusį su pasirašytų kredito išvestinių finansinių priemonių individualiais pagrindiniais pavadinimais, gali pripažinti tik tada, kai įsigyta apsaugos priemonė ekonominiu požiūriu yra lygiavertė apsaugos priemonei, atskirai įsigyjamai kiekvieno individualaus grupės pavadinimo atžvilgiu. Įsigijusi kredito išvestinę finansinę priemonę, priskiriamą pagrindinių pavadinimų grupei, įstaiga su pasirašytų kredito išvestinių finansinių priemonių grupe susijusį mažinimą gali pripažinti tik tada, kai abiejų sandorių pagrindinių subjektų grupė ir subordinacijos lygis yra tapatūs.

8. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, įstaigos gali taikyti 275 straipsnyje nustatytą metodą II priedo 1 ir 2 punktuose išvardytų sutarčių pozicijų vertei apskaičiuoti tik jeigu jos tą metodą taiko ir tų sutarčių pozicijų vertei apskaičiuoti siekdamos laikytis 92 straipsnyje nustatytų nuosavų lėšų reikalavimų.

Kai įstaigos taiko 275 straipsnyje nustatytą metodą, jos pozicijų mato nemažina pinigais gautos kintamosios garantinės įmokos suma.

429b straipsnis

Atpirkimo sandorių, vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandorių, ilgalaikių atsiskaitymo sandorių ir garantinės įmokos skolinimo sandorių sandorio šalies kredito rizikos papildomas mokestis

1. Be atpirkimo sandorių, vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandorių, ilgalaikių atsiskaitymo sandorių ir garantinės įmokos skolinimo sandorių, įskaitant tuos, kurie yra nebalansiniai straipsniai pagal 429 straipsnio 5 dalį, pozicijų vertės, įstaigos į pozicijų matą įtraukia ir sandorio šalies kredito rizikos papildomą mokestį, atitinkamai nustatytą pagal šio straipsnio 2 arba 3 dalį.

2. Taikant 1 dalį, su sandorio šalimi sudaromų sandorių, kuriems netaikomas pagrindinis užskaitos sandoris, atitinkantis 206 straipsnio nustatytas sąlygas, papildomas mokestis (E_i*) nustatomas pagal kiekvieną atskirą sandorį pagal šią formulę:

$$E_i^* = max\{0, E_i - C_i\}$$

čia:

E_i – pagal sandorį i sandorio šaliai paskolintų vertybinių popierių arba pinigų tikroji vertė,

▼M1

C_i – pagal sandorį i iš sandorio šalies gautų pinigų arba vertybinių popierių tikroji vertė.

3. Taikant 1 dalį, su sandorio šalimi sudaromų sandorių, kuriems taikomas pagrindinis užskaitos sandoris, atitinkantis 206 straipsnyje nustatytas sąlygas, papildomas mokestis (E_i*) nustatomas pagal kiekvieną atskirą pagrindinį užskaitos sandorį pagal šią formulę:

$$E_i^* = \max\left\{0,\ (\sum_i E_i - \sum_i C_i)\right\}$$

čia:

E_i – pagal sandorius, kuriems taikomas pagrindinis užskaitos sandoris i, sandorio šaliai paskolintų vertybinių popierių arba pinigų tikroji vertė,

C_i – iš sandorio šalies, kuriai taikomas pagrindinis užskaitos sandoris i, gautų pinigų arba vertybinių popierių tikroji vertė.

4. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, įstaigos gali taikyti 222 straipsnyje nustatytą metodą, taikydamos taikytiną rizikos koeficientą, kurio žemiausia riba yra 20 %, siekdamos nustatyti atpirkimo sandorių, vertybinių popierių skolinimosi ir skolinimo sandorių, ilgalaikių atsiskaitymo sandorių ir garantinės įmokos skolinimo sandorių, įskaitant tuos, kurie yra nebalansiniai straipsniai, papildomą mokestį. Įstaigos šį metodą gali taikyti tik jeigu jos jį taip pat taiko tų sandorių pozicijų vertei nustatyti siekdamos laikytis 92 straipsnyje nustatytų nuosavų lėšų reikalavimų.

5. Kai atpirkimo sandoris pagal taikytiną apskaitos sistemą apskaitoje tvarkomas kaip pardavimas, įstaigos daro visų su pardavimu susijusių apskaitos įrašų atvirkštinius įrašus.

6. Kai įstaiga veikia kaip dviejų šalių, sudarančių atpirkimo sandorius, vertybinių popierių arba biržos prekių skolinimo arba skolinimosi sandorius, ilgalaikius atsiskaitymo sandorius ir garantinės įmokos skolinimo sandorius, įskaitant tuos, kurie yra nebalansiniai straipsniai, tarpininkė, taikomos šios nuostatos:

a) kai įstaiga klientui arba sandorio šaliai suteikia žalos atlyginimo draudimą arba garantiją, apribotą bet kokiu vertybinių popierių arba pinigų, kuriuos klientas paskolino, vertės ir užtikrinimo priemonės, kurią suteikė skolininkas, vertės skirtumu, ji į pozicijų matą turi įtraukti tik papildomą mokestį, atitinkamai nustatytą pagal 2 arba 3 dalį;

b) kai įstaiga neteikia žalos atlyginimo draudimo arba garantijos nė vienai iš susijusių šalių, sandoris neįtraukiamas į pozicijų matą;

c) kai įstaiga ekonominiu požiūriu turi su sandoriu susijusią pagrindinio vertybinio popieriaus arba pinigų poziciją šalia pozicijos, kuriai taikomas papildomas mokestis, ji į pozicijos matą taip pat įtraukia poziciją, lygią visai vertybinio popieriaus arba pinigų sumai.

▼B

430 straipsnis

Informacijos teikimo reikalavimas

1. Įstaigos pateikia kompetentingoms institucijoms visą būtiną informaciją apie sverto koeficientą ir jo sudedamąsias dalis pagal 429 straipsnį. Kompetentingos institucijos atsižvelgia į šią informaciją atlikdamos priežiūrinį tikrinimą, kaip nurodyta Direktyvos 2013/36/ES 97 straipsnyje.

Įstaigos kompetentingoms institucijoms taip pat pateikia informaciją, kuri reikalinga siekiant parengti 511 straipsnyje nurodytą ataskaitą.

EBI reikalavimu kompetentingos institucijos pateikia EBI iš įstaigų gautą informaciją, kad sudarytų palankesnes sąlygas 511 straipsnyje numatytam tikrinimui atlikti.

2. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nustato 1 dalyje nurodytam informacijos teikimo reikalavimui įvykdyti reikalingą vienodą informacijos teikimo šabloną, pateikia tokio šablono naudojimo nurodymus, nustato informacijos teikimo dažnumą ir datas bei IT sprendimus.

▼C1

EBI tų techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2013 m. liepos 28 d.

▼B

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

AŠTUNTA DALIS

ĮSTAIGŲ ATSKLEIDŽIAMA INFORMACIJA

I ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDRIEJI PRINCIPAI

431 straipsnis

Informacijos atskleidimo reikalavimų taikymo sritis

1. Įstaigos viešai atskleidžia II antraštinėje dalyje nustatytą informaciją, vadovaudamosi 432 straipsnio nuostatomis.

2. Vadovaudamosi trečia dalimi, kompetentingos institucijos suteikia leidimą taikyti III antraštinėje dalyje nurodytas priemones ir metodikas su sąlyga, kad įstaigos viešai atskleidžia toje dalyje nustatytą informaciją.

3. Įstaigos patvirtina formalią politiką, siekdamos laikytis šioje dalyje nustatytų informacijos atskleidimo reikalavimų, ir taiko savo atskleidžiamos informacijos tinkamumo, įskaitant jos patikrinimą ir dažnumą, įvertinimo politiką. Įstaigos taip pat taiko vertinimo, ar jų atskleidžiama informacija rinkos dalyviams išsamiai parodo jų rizikos pobūdį, politiką.

▼B

Kai tokia atskleidžiama informacija rinkos dalyviams išsamiai neparodo rizikos pobūdžio, įstaigos viešai skelbia ne tik tą informaciją, kurios reikalaujama pagal 1 dalį, bet ir kitą būtiną informaciją. Tačiau reikalaujama, kad jos atskleistų tik tą informaciją, kuri yra esminė ir nepriklauso nuosavybės teise ar nėra konfidenciali pagal 432 straipsnį.

4. Jei prašoma, įstaigos turi raštu paaiškinti MVĮ ir kitoms paskolų paraiškas pateikusioms įmonėms savo sprendimus dėl reitingų. Su tuo susijusios įstaigų administracinės išlaidos turi atitikti paskolos dydį.

432 straipsnis

Informacija, kuri nėra esminė, priklausanti nuosavybės teise ar konfidenciali

1. Įstaigos gali neatskleisti II antraštinėje dalyje išvardytų vienos ar kelių rūšių informacijos, jeigu taip atskleista informacija nelaikoma esmine, išskyrus informaciją, nustatytą 435 straipsnio 2 dalies c punkte, 437 ir 450 straipsniuose.

Atskleidžiama informacija laikoma esmine, jei jos neatskleidimas arba netinkamas pateikimas galėtų pakeisti vartotojo, kuris remiasi tokia informacija priimdamas ekonominio pobūdžio sprendimus, vertinimą arba sprendimą arba padaryti jiems įtaką.

Vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsniu, EBI iki 2014 m. gruodžio 31 d. pateikia gaires dėl to, kaip įstaigos turi taikyti esmingumo nustatymo principą II antraštinėje dalyje nustatytų informacijos atskleidimo reikalavimų atžvilgiu.

2. Įstaigos taip pat gali neatskleisti vieno ar kelių II ir III antraštinėse dalyse išvardytų atskleidžiamos informacijos elementų, jeigu tokie elementai apima informaciją, kuri pagal antrą ir trečią pastraipas laikoma priklausančia nuosavybės teise ar konfidencialia informacija, išskyrus informaciją, nustatytą 437 ir 450 straipsniuose.

Informacija laikoma įstaigai nuosavybės teise priklausančia informacija, jeigu ją atskleidus viešai būtų pakenkta įstaigos konkurencinei padėčiai. Ji gali apimti informaciją apie produktus arba sistemas, kuria dalijantis su konkurentais sumažėtų įstaigos investicijų į juos vertė.

Informacija laikoma konfidencialia, jeigu dėl įsipareigojimų klientams arba dėl kitų ryšių su kita sandorio šalimi įstaiga privalo laikytis konfidencialumo.

Vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsniu, EBI iki 2014 m. gruodžio 31 d. pateikia gaires dėl to, kaip įstaigos turi taikyti nuosavybės teisės ir konfidencialumo principą II ir III antraštinėse dalyse nustatytų informacijos atskleidimo reikalavimų atžvilgiu.

▼B

3. 2 dalyje nurodytais išimtiniais atvejais atitinkama įstaiga savo atskleidžiamoje informacijoje nurodo, kad tam tikri informacijos elementai yra neatskleidžiami, tokio neatskleidimo priežastį ir paskelbia bendrą informaciją tuo klausimu, kuriam taikomi informacijos atskleidimo reikalavimai, išskyrus atvejus, kai ši informacija nelaikoma priklausančia nuosavybės teise arba konfidencialia.

4. 1, 2 ir 3 dalys nedaro poveikio atsakomybės už esminės informacijos neatskleidimą.

433 straipsnis

Informacijos atskleidimo dažnumas

Įstaigos skelbia atskleidžiamą informaciją, kurios reikia pagal šią dalį, ne rečiau kaip vieną kartą per metus.

Kasmet atskleidžiama informacija skelbiama tą pačią dieną, kai skelbiamos finansinės ataskaitos.

Įstaigos įvertina, ar reikia atskleisti kai kurią arba visą informaciją dažniau negu vieną kartą per metus, atsižvelgdamos į atitinkamas savo verslo charakteristikas, pavyzdžiui, veiklos mastą, veiklos sritį, buvimą skirtingose šalyse, dalyvavimą įvairiuose finansiniuose sektoriuose ir dalyvavimą tarptautinėse finansų rinkose bei mokėjimuose, atsiskaitymuose ir tarpuskaitos sistemose. Įvertinant ypač daug dėmesio skiriama galimam poreikiui dažniau atskleisti 437 straipsnyje ir 438 straipsnio c–f punktuose nustatytą informaciją, taip pat informaciją apie galimą riziką bei kitus linkusius greitai kisti veiklos aspektus.

Vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsniu, EBI iki 2014 m. gruodžio 31 d. pateikia gaires dėl įstaigų, vertinančių, ar reikia dažniau atskleisti II ir III antraštinėse dalyse nustatytą informaciją.

434 straipsnis

Informacijos atskleidimo priemonės

1. Įstaigos gali nuspręsti, kokia turi būti tinkama forma, vieta ir tikrinimo priemonės, kad būtų tinkamai laikomasi šioje dalyje nustatytų informacijos atskleidimo reikalavimų. Kiek tai įmanoma, visa atskleidžiama informacija turi būti pateikiama vienoje komunikavimo priemonėje ar vienoje vietoje. Jeigu panašus informacijos vienetas atskleidžiamas dviejose ar daugiau komunikavimo priemonių, kiekvienoje komunikavimo priemonėje pateikiamoje informacijoje pateikiama nuoroda į lygiareikšmę informaciją, pateiktą kitoje komunikavimo priemonėje.

2. Gali būti laikoma, kad lygiavertė įstaigų atskleidžiama informacija, vadovaujantis apskaitos, įtraukimo į biržos sąrašus ar kitais reikalavimais, atitinka šią dalį. Jeigu atskleidžiama informacija nėra įtraukta į finansines ataskaitas, įstaigos finansinėse ataskaitose aiškiai nurodo, kur ją galima rasti.

▼B

II ANTRAŠTINĖ DALIS

TECHNINIAI SKAIDRUMO IR INFORMACIJOS ATSKLEIDIMO KRITERIJAI

435 straipsnis

Rizikos valdymo tikslai ir politika

1. Įstaigos atskleidžia savo rizikos valdymo tikslus ir politiką pagal kiekvieną atskirą rizikos kategoriją, įskaitant riziką, nurodytą šioje antraštinėje dalyje. Atskleidžiama:

a) tokios rizikos valdymo strategijos ir procesai;

b) atitinkamos rizikos valdymo grupės struktūra ir organizavimas, įskaitant jos vadovus ir įstatus, arba kitos atitinkamos priemonės;

c) informacijos apie riziką ir vertinimo sistemų apimtis ir pobūdis;

d) apsidraudimo ir rizikos mažinimo politika, taip pat strategijos ir procesai, skirti apsidraudimo ir kredito rizikos mažinimo priemonių nuolatinio veiksmingumo stebėsenai vykdyti;

e) valdymo organo patvirtintas pareiškimas dėl įstaigos rizikos valdymo priemonių tinkamumo, kuriame užtikrinama, kad taikomos rizikos valdymo sistemos, atsižvelgiant į įstaigos pobūdį ir strategiją, yra tinkamos;

f) valdymo organo patvirtinta glausta rizikos ataskaita, kurioje trumpai aprašomas bendras įstaigos rizikos pobūdis, susijęs su verslo strategija. Šioje ataskaitoje pateikiami pagrindiniai koeficientai ir duomenys, pagal kuriuos išorės suinteresuotieji subjektai gali susidaryti visapusišką nuomonę apie rizikos valdymą įstaigoje, be kita ko, įstaigos rizikos pobūdžio ir valdymo organo nustatytos priimtinos rizikos sąveiką.

2. Įstaigos atskleidžia tokią su valdymo struktūra susijusią informaciją, įskaitant reguliariai, bet ne rečiau kaip kartą per metus atnaujintą informaciją:

a) direktorių postų, kuriuos užima valdymo organo nariai, skaičių;

b) valdymo organo narių atrankos politiką ir jų faktines žinias, įgūdžius ir kompetenciją;

c) įvairovės politiką, taikomą atrenkant valdymo organo narius, jos tikslus ir išdėstytus tos politikos svarbius uždavinius, taip pat kokiu mastu šie tikslai ir uždaviniai įgyvendinti;

▼B

d) informaciją apie tai, ar įstaiga yra įsteigusi atskirą rizikos komitetą, ir įvykusių rizikos komiteto posėdžių skaičių;

e) su rizika susijusios informacijos srauto valdymo organui aprašymą.

436 straipsnis

Taikymo sritis

Pagal Direktyvą 2013/36/ES įstaigos atskleidžia tokią su šio reglamento reikalavimų taikymo sritimi susijusią informaciją:

a) įstaigos, kuriai taikomi šio reglamento reikalavimai, pavadinimą;

b) bendrąjį konsolidavimo skirtumų aprašymą apskaitos ir rizikos ribojimo tikslais bei glaustą subjektų aprašą, kuriame nurodoma, ar jie yra:

i) visiškai konsoliduoti;

ii) proporcingai konsoliduoti;

iii) atskaityti iš nuosavų lėšų;

iv) nei konsoliduoti, nei atskaityti.

c) visas dabartines ar numatomas esmines praktines arba teisines kliūtis, trukdančias greitai pervesti nuosavas lėšas arba vykdyti įsipareigojimus tarp patronuojančiosios įmonės ir jos patronuojamųjų įmonių;

d) bendrą sumą, kuria faktinės nuosavos lėšos yra mažesnės negu reikalaujama suma visose patronuojamosiose įmonėse, neįtrauktose į konsolidavimą, ir tokių patronuojamųjų įmonių pavadinimą arba pavadinimus;

e) jei taikoma, 7 ir 9 straipsniuose nustatytų nuostatų taikymo aplinkybes.

437 straipsnis

Nuosavos lėšos

1. Įstaigos atskleidžia tokią su savo nuosavomis lėšomis susijusią informaciją:

a) bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių, papildomų 1 lygio straipsnių, 2 lygio straipsnių bei filtrų ir atskaitymų, pagal 32–35, 36, 56, 66 ir 79 straipsnius taikomų įstaigos nuosavoms lėšoms ir balanso, įtraukto į įstaigos audituotas finansines ataskaitas, visišką suderinimą;

▼B

b) bendro 1 lygio nuosavo kapitalo ir papildomų 1 lygio priemonių bei 2 lygio priemonių, kurias išleido įstaiga, pagrindinių savybių aprašymą;

c) visų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo, papildomų 1 lygio ir 2 lygio priemonių išsamias sąlygas;

d) atskirai atskleidžiamą informaciją apie pobūdį ir sumas:

i) kiekvieno rizikos ribojimo filtro, taikomo pagal 32–35 straipsnius;

ii) kiekvieno atskaitymo, atlikto pagal 36, 56 ir 66 straipsnius;

iii) straipsnių, neatskaitytų pagal 47, 48, 56, 66 ir 79 straipsnius;

e) visų apribojimų, taikomų apskaičiuojant nuosavas lėšas pagal šį reglamentą, ir priemonių, rizikos ribojimo filtrų bei atskaitymų, kuriems taikomi šie apribojimai, aprašymą;

f) kai įstaigos atskleidžia kapitalo pakankamumo koeficientus, apskaičiuotus pagal nuosavų lėšų, nustatytų kitu pagrindu, nei nustatyta šiame reglamente, elementus, išsamų pagrindo, pagal kurį apskaičiuojami minėti kapitalo pakankamumo koeficientai, paaiškinimą.

2. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nustato vienodus informacijos atkleidimo pagal 1 dalies a, b, d ir e punktus šablonus.

▼C1

EBI tų techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2013 m. liepos 28 d.

▼B

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

438 straipsnis

Kapitalo poreikis

Įstaigos atskleidžia tokią informaciją, susijusią su šio reglamento 92 straipsnyje ir Direktyvos 2013/36/ES 73 straipsnyje nustatytų reikalavimų laikymusi:

a) įstaigos metodų, skirtų įvertinti jos vidaus kapitalo pakankamumą dabartinei ir būsimai veiklai palaikyti, santrauką;

▼B

b) atitinkamos kompetentingos institucijos reikalavimu – duomenis apie įstaigos vidaus kapitalo pakankamumo vertinimo procesą, įskaitant pagal papildomų nuosavų lėšų reikalavimus priežiūra grindžiamos peržiūros procese, kaip nurodyta Direktyvos 2013/36/ES* 104 straipsnio 1 dalies a punkte;

c) įstaigos, apskaičiuojančios pagal riziką įvertintų pozicijų sumas vadovaujantis trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyriumi – 8 % pagal riziką įvertintų pozicijų sumas kiekvienai pozicijų klasei, nurodytai 112 straipsnyje;

d) įstaigos, apskaičiuojančios pagal riziką įvertintų pozicijų sumas vadovaujantis trečios dalies II antraštinės dalies 3 skyriumi – 8 % pagal riziką įvertintų pozicijų sumas kiekvienai pozicijų klasei, nurodytai 147 straipsnyje. Mažmeninių pozicijų klasės atveju šis reikalavimas taikomas kiekvienai pozicijų kategorijai, kuriai priklauso skirtingos koreliacijos pagal 154 straipsnio 1–4 dalis. Nuosavybės vertybinių popierių pozicijų klasės atveju šis reikalavimas taikomas:

   i) kiekvienam iš metodų, nustatytų 155 straipsnyje;

   ii) pozicijoms, kuriomis prekiaujama biržoje, privataus emitento nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms pakankamai diversifikuotuose portfeliuose ir kitoms pozicijoms;

   iii) pozicijoms, kurioms taikomos priežiūros pereinamojo laikotarpio nuostatos dėl nuosavų lėšų reikalavimo;

   iv) pozicijoms, kurioms taikomos nuostatos dėl nuosavų lėšų reikalavimo, galiojusios prieš įsigaliojant šiam reglamentui;

e) nuosavų lėšų reikalavimą, apskaičiuotą pagal 92 straipsnio 3 dalies b ir c punktus;

f) nuosavų lėšų reikalavimą, apskaičiuotą pagal trečios dalies III antraštinės dalies 2, 3 ir 4 skyrius ir atskleistą atskirai.

Įstaigos, apskaičiuojančios pagal riziką įvertintų pozicijų sumas pagal 153 straipsnio 5 dalį arba 155 straipsnio 2 dalį, atskleidžia pozicijas, priskiriamas prie kiekvienos kategorijos, nurodytos 153 straipsnio 5 dalies 1 lentelėje, arba prie kiekvieno rizikos koeficiento, nurodyto 155 straipsnio 2 dalyje.

439 straipsnis

Sandorio šalies kredito rizikos pozicija

Kaip nurodyta trečios dalies II antraštinės dalies 6 skyriuje, įstaigos atskleidžia šią su savo turimomis sandorio šalies kredito rizikos pozicijomis susijusią informaciją:

a) metodikos, naudojamos siekiant nustatyti vidaus kapitalo ir kredito ribas sandorio šalies kredito rizikos pozicijoms, apibūdinimą;

b) užtikrinimo priemonių garantavimo ir kredito rezervų sukūrimo politikos apibūdinimą;

▼B

c) klaidingų sprendimų rizikos pozicijų politikos apibūdinimą;

d) užtikrinimo priemonės sumos, kurią įstaiga turėtų pateikti kredito reitingų sumažėjimo atveju, įtakos apibūdinimą;

e) bendrąją pozityviąją tikrąją sandorių vertę, užskaitų naudą, įskaitytas dabartines pozicijas, turimas užtikrinimo priemones ir grynąsias kredito išvestinių finansinių priemonių kredito pozicijas. Grynoji išvestinių finansinių priemonių kredito pozicija yra kredito pozicija su išvestinėmis finansinėmis priemonėmis susijusiuose sandoriuose, atsižvelgus į teisiškai galiojančius užskaitos sandorius ir susitarimus dėl užtikrinimo priemonių;

f) pozicijų vertės dydžius, taikant atitinkamą trečios dalies II antraštinės dalies 6 skyriaus 3–6 skirsniuose nustatytą metodą;

g) tariamąją kredito išvestinių finansinių priemonių apsidraudimo vertę ir dabartinių kredito pozicijų paskirstymą pagal kredito pozicijų rūšis;

h) su kredito išvestinėmis finansinėmis priemonėmis susijusių sandorių tariamąją vertę, suskirstytus pagal panaudojimą įstaigos nuosavam kredito portfeliui, šios įstaigos tarpininkavimo veiklai, taip pat naudojamų kredito išvestinių finansinių priemonių produktų paskirstymą, šiuos dar suskirstant pagal užtikrinamą ir užsitikrinamą atskirų produktų grupių apsaugą;

i) α įvertį, jei įstaiga gavo kompetentingos institucijos leidimą nustatyti α įvertį.

440 straipsnis

Kapitalo rezervai

1. Įstaiga atskleidžia šią su anticiklinio kapitalo rezervo reikalavimų, nurodytų Direktyvos 2013/36/ES VII antraštinės dalies 4 skyriuje, vykdymu susijusią informaciją:

a) jos kredito pozicijų geografinį pasiskirstymą, svarbų apskaičiuojant įstaigos anticiklinį kapitalo rezervą;

b) įstaigai būdingo anticiklinio kapitalo rezervo sumą.

2. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato informacijos atskleidimo reikalavimus, išdėstytus 1 dalyje.

▼B

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. gruodžio 31 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

441 straipsnis

Pasaulinės sisteminės svarbos rodikliai

1. Įstaigos, kurios pagal Direktyvos 2013/36/ES 131 straipsnį nustatomos kaip pasaulinės sisteminės svarbos įstaigos (G-SII), kasmet atskleidžia rodiklių, naudotų įstaigų balui nustatyti pagal tame straipsnyje nurodytą nustatymo metodiką, vertes.

2. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nustato vienodą informacijos teikimo formą ir datą 1 dalyje nurodyto informacijos atskleidimo tikslais. Rengdama tuos techninius standartus EBI atsižvelgia į tarptautinius standartus.

EBI tų techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. liepos 1 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

442 straipsnis

Kredito rizikos koregavimai

Įstaigos atskleidžia tokią su kredito rizika ir gautinų sumų sumažėjimo rizika susijusią informaciją:

a) apskaitos tikslais – pradelstų ir nuvertėjusių pozicijų apibrėžtis;

b) patvirtintų specifinės ir bendrosios kredito rizikos koregavimų nustatymo būdų ir metodų aprašymą;

c) bendrą pozicijų sumą po įskaitymų (abipusio pozicijų padengimo) apskaitos ir neatsižvelgiant į kredito rizikos mažinimo poveikį, taip pat pozicijų, išskaidytų pagal įvairias pozicijų klasių rūšis, vidurkius per tam tikrą laikotarpį;

d) geografinį pozicijų, išskaidytų pagal reikšmingas teritorijas pozicijų klasių atžvilgiu, pasiskirstymą, taip pat, jei prireiktų, išsamesnę informaciją apie tai;

e) pozicijų, išskaidytų pagal pozicijų klases, pasiskirstymą pagal ekonominės veiklos arba sandorio šalies rūšį, be kita ko, nurodant MVĮ poziciją, taip pat, jei prireiktų, išsamesnę informaciją apie tai;

f) visų pozicijų, išskaidytų pagal pozicijų klases, pasiskirstymą pagal terminą iki sandorio galiojimo pabaigos, taip pat, jei prireiktų, išsamesnę informaciją apie tai;

▼B

g) pagal reikšmingos ekonominės veiklos arba sandorio šalies rūšį, tokias sumas:

i) nuvertėjusių pozicijų ir pradelstų pozicijų, pateiktų atskirai;

ii) specifinės ir bendrosios kredito rizikos koregavimų;

iii) specifinės ir bendrosios kredito rizikos koregavimų išlaidų per ataskaitinį laikotarpį;

h) nuvertėjusių pozicijų ir pradelstų pozicijų, pateiktų atskirai, išskaidytų pagal reikšmingas geografines teritorijas, įskaitant, jei įmanoma, specifinės ir bendrosios kredito rizikos koregavimų, susijusių su kiekviena geografine teritorija, sumas;

i) nuvertėjusių pozicijų specifinės ir bendrosios kredito rizikos koregavimų pakeitimų suderinimą, pateiktą atskirai. Informacijoje pateikiama:

i) specifinės ir bendrosios kredito rizikos koregavimų rūšių aprašymas;

ii) laikotarpio pradžios likučiai;

iii) ataskaitinio laikotarpio pozicijų sumos specifinės ir bendrosios kredito rizikos koregavimams;

iv) tikėtiniems pozicijų nuostoliams per ataskaitinį laikotarpį sudarytos ar panaikintos sumos, bet kokie kiti koregavimai, įskaitant koregavimus dėl valiutų keitimo kursų skirtumų, verslo derinių, įsigijimų ir patronuojamųjų įmonių perleidimų ir perkėlimų tarp kredito rizikos koregavimų straipsniai;

v) laikotarpio pabaigos likučiai.

Tiesiogiai pelno ir nuostolio ataskaitoje fiksuojami specifinės kredito rizikos koregavimai ir grąžinimai atskleidžiami atskirai.

443 straipsnis

Nesuvaržytas turtas

EBI iki 2014 m. birželio 30 d. parengia gaires, kuriose nustato informacijos apie nesuvaržytą turtą atskleidimą, atsižvelgdama į 2012 m. gruodžio 20 d. Europos sisteminės rizikos valdybos Rekomendaciją ESRB/2012/2 dėl kredito įstaigų finansavimo ([1]), ir visų pirma į D rekomendaciją dėl rinkos skaidrumo turto suvaržymų srityje. Tos gairės priimamos pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį.

EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato balansinės vertės pagal kiekvieną pozicijos klasę ir turto kokybę, taip pat bendros balansinės vertės sumos, kuri yra nesuvaržyta, atskleidimą, atsižvelgdama į Rekomendaciją ESRB/2012/2, jei EBI savo ataskaitoje laikosi nuomonės, kad tokiu būdu atskleidžiama ir reikšminga informacija.

([1]) OL C 119, 2013 4 25, p. 1.

▼B

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2016 m. sausio 1 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

444 straipsnis

Naudojimasis ECAI

Įstaigos, apskaičiuojančios pagal riziką įvertintų pozicijų sumas pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių, atskleidžia tokią informaciją pagal kiekvieną pozicijų klasę, nurodytą 112 straipsnyje:

a) pripažintų ECAI ir eksporto kreditų agentūrų (EKA) pavadinimus ir visų pasikeitimų priežastis;

b) pozicijų klases, kurioms naudojama ECAI arba EKA;

c) procesų, naudotų perkeliant emisijas ir emisijos kredito rizikos vertinimus į straipsnius, kurie neįtraukti į prekybos knygą, aprašymą;

d) kiekvienos pripažintos ECAI arba EKA išorinio reitingo sąsają su kredito kokybės žingsniais, nustatytais trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyriuje, atsižvelgiant į tai, kad šios informacijos nereikia atskleisti, jei įstaigos naudojama sąsaja atitinka standartinę EBI skelbiamą sąsają;

e) pozicijų vertes ir pozicijų vertes po kredito rizikos mažinimo procedūrų pritaikymo pagal kiekvieną kredito kokybės žingsnį, nustatytą trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyriuje, ir vertes, atskaitytas iš nuosavų lėšų.

445 straipsnis

Rinkos rizikos pozicija

Įstaigos, apskaičiuojančios nuosavų lėšų reikalavimą pagal 92 straipsnio 3 dalies b ir c punktus, atskleidžia tų lėšų poreikį atskirai kiekvienai rizikai, nurodytai tose nuostatose. Be to, atskirai atskleidžiamas nuosavų lėšų reikalavimas specifinei palūkanų normos rizikai, susijusiai su pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijomis.

446 straipsnis

Operacinė rizika

Įstaigos atskleidžia metodus, pagal kuriuos įvertinama, kaip įstaiga atitinka reikalavimus dėl nuosavų lėšų reikalavimo operacinei rizikai padengti pagal jai keliamus reikalavimus; metodikos, nustatytos 312 straipsnio 2 dalyje, aprašymą, jei įstaiga ją naudoja, įskaitant atitinkamų vidaus ir išorės veiksnių, kurie numatyti įstaigos vertinimo metode, aprašymą, o dalinio naudojimo atveju – įvairių metodikų taikymo apimtį.

▼B

447 straipsnis

Palūkanų normos rizika pozicijoms, neįtrauktoms į prekybos knygą

Įstaigos atskleidžia tokią su nuosavybės vertybinių popierių pozicijomis, neįtrauktomis į prekybos knygą, susijusią informaciją:

a) skirtumą tarp pozicijų, atsižvelgiant į jų tikslus, įskaitant su kapitalo prieaugiu ir strateginėmis priežastimis susijusius tikslus, ir naudojamų apskaitos metodų bei vertinimo metodikų apžvalgą, įskaitant pagrindines prielaidas ir praktiką, darančias poveikį vertinimui, ir visus svarbius šios praktikos pakeitimus;

b) balansinę vertę, tikrąją vertę ir pozicijų, kuriomis prekiaujama biržoje, palyginimą su rinkos kaina, jeigu ši iš esmės skiriasi nuo tikrosios vertės;

c) pozicijų, kuriomis prekiaujama biržoje, rūšis, pobūdį ir sumas, privačių akcijų pozicijas pakankamai diversifikuotuose portfeliuose ir kitas pozicijas;

d) dėl pardavimų ir realizavimo sukauptą laikotarpio realizuotą pelną arba nuostolius; ir

▼C2

e) bendrą nerealizuotąjį pelną arba nuostolį, bendrąjį neatskleistą perkainojimo pelną arba nuostolį ir bet kurią iš šių sumų, įtrauktą į bendrą 1 lygio nuosavą kapitalą.

▼B

448 straipsnis

Palūkanų normos rizika pozicijoms, neįtrauktoms į prekybos knygą

Įstaigos atskleidžia tokią su palūkanų normos rizika pozicijoms, neįtrauktoms į prekybos knygą, susijusią informaciją:

a) palūkanų normos rizikos pobūdį ir pagrindines prielaidas (įskaitant prielaidas dėl išankstinių paskolų grąžinimų ir neterminuotų indėlių sąlygų) ir palūkanų normos rizikos vertinimo dažnumą;

b) įplaukų, ekonominės vertės arba kitų atitinkamų priemonių, vadovybės naudojamų palūkanų normos svyravimams valdyti taikant palūkanų normos rizikos vertinimo metodą, pokyčius, išskaidytus pagal valiutas.

449 straipsnis

Pozicijos pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų atžvilgiu

Įstaigos, apskaičiuojančios pagal riziką įvertintų pozicijų sumas pagal trečios dalies II antraštinės dalies 5 skyrių ar nuosavų lėšų reikalavimą pagal 337 arba 338 straipsnį, atskleidžia tokią informaciją (jei reikia, atskirai pateikia savo prekybos ir ne prekybos knygų duomenis):

▼B

a) įstaigos tikslų, susijusių su pakeitimo vertybiniais popieriais veikla, aprašymą;

b) kitos rizikos pobūdį, įskaitant likvidumo riziką, būdingą vertybiniais popieriais pakeistam turtui;

c) rizikos rūšį pagrindinių pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų prioritetiškumo požiūriu ir turto, kuriuo pagrįstos tokios pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos, prisiimto ir išlaikyto vykdant pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais veiklą, požiūriu;

d) įvairius vaidmenis, kuriuos įstaiga atlieka pakeitimo vertybiniais popieriais procese;

e) informaciją apie tai, kiek įstaiga prisideda atliekant kiekvieną iš d punkte nurodytų vaidmenų;

f) esamų kredito pakeitimų ir pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų kredito ir rinkos rizikos pokyčių stebėjimo procesų aprašymą, įskaitant tai, kaip pagrindinio turto pokyčiai veikia pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas, ir aprašymą, kaip tie procesai skiriasi pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų atveju;

g) įstaigos politikos, reglamentuojančios apsidraudimą ir netiesioginį užtikrinimą, siekiant sumažinti išlaikomų pakeitimo vertybiniais popieriais ir pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų riziką, aprašymą, įskaitant reikšmingų apsidraudimo sandorio šalių identifikavimą pagal atitinkamą rizikos pozicijos rūšį;

h) pagal riziką įvertintų pozicijų sumų apskaičiavimo metodus, kuriuos įstaiga taiko vykdydama pakeitimo vertybiniais popieriais veiklą, įskaitant pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų rūšis, kurioms taikomas kiekvienas metodas;

i) SPPVPS rūšis, kurias įstaiga, kaip rėmėja, naudoja trečiųjų šalių pozicijoms vertybiniais popieriais pakeisti, įskaitant tai, ar ir kokia forma bei kokiu mastu įstaiga turi šių SPPVPS pozicijų, atskirai balansiniuose ir nebalansiniuose straipsniuose, taip pat subjektų, kuriuos įstaiga valdo ar kuriems ji teikia rekomendacijas ir kurie investuoja į pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas, kurias įstaiga pakeitė vertybiniais popieriais, arba į SPPVPS, kuriuos remia įstaiga, sąrašą;

j) įstaigos pakeitimo vertybiniais popieriais veiklos apskaitos politikos santrauką, įskaitant:

   i) tai, ar sandoriai laikomi pardavimu ar finansavimu;

   ii) pardavimo pelno pripažinimą;

   iii) pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų vertinimo metodus ir pagrindines prielaidas, įvesties duomenis ir pokyčius, palyginti su ankstesniu laikotarpiu;

   iv) sintetinio pakeitimo vertybiniais popieriais, jei jo neapima jokia kita apskaitos politika, vertinimą;

▼B

v) tai, kaip vertinamas turtas, kurį ketinama pakeisti vertybiniais popieriais, ir tai, ar jis pripažįstamas įstaigos ne prekybos knygoje ar prekybos knygoje;

vi) priemonių, kurių gali prireikti įstaigai vertybiniais popieriais pakeistam turtui finansiškai paremti, įsipareigojimų pripažinimo balanse politiką;

k) ECAI, naudojamų pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms, pavadinimus ir pozicijų pagal kiekvieną agentūrą rūšis;

l) kai taikytina, vidaus vertinimo metodo, nustatyto trečios dalies II antraštinės dalies 5 skyriaus 3 skirsnyje, aprašymą, įskaitant vidaus vertinimo proceso struktūrą ir vidaus vertinimo bei išorės reitingų ryšį, tai, kaip vidaus vertinimas naudojamas ne vidaus vertinimo metodo kapitalo tikslais, vidaus vertinimo proceso kontrolės mechanizmus, įskaitant nepriklausomumo, atskaitomybės ir vidaus vertinimo proceso peržiūros aprašymą; pozicijų rūšis, kurioms taikomas vidaus vertinimo procesas, ir nepalankius veiksnius, naudojamus nustatant kredito vertės padidinimo lygius, pagal pozicijų rūšį;

m) visų atskleistų kiekybinių duomenų, nurodytų n–q punktuose, reikšmingų pokyčių nuo paskutinio ataskaitinio laikotarpio, paaiškinimą;

n) atskirai prekybos ir ne prekybos knygoms šią informaciją pagal pozicijų rūšį:

i) bendrą neapmokėtų pozicijų, kurias įstaiga pakeitė vertybiniais popieriais, sumą, atskirai nurodant tradicinį ir sintetinį pakeitimą vertybiniais popieriais ir pakeitimą vertybiniais popieriais, kurio atžvilgiu įstaiga veikia tik kaip rėmėja;

ii) bendrą balansinių pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų, išlaikytų ar įsigytų, ir nebalansinių pavertimo vertybiniais popieriais pozicijų sumą;

iii) bendrą turto, kurį ketinama pakeisti vertybiniais popieriais, sumą;

iv) bendras pakeistų vertybiniais popieriais priemonių, kurioms taikomas išankstinis amortizacijos vertinimas, panaudotas pozicijas, priskiriamas atitinkamai prie iniciatoriaus ar investuotojo dalių, bendrą įstaigos nuosavų lėšų reikalavimą dėl iniciatoriaus interesų ir bendrą įstaigos nuosavų lėšų reikalavimą dėl panaudotos investuotojo balansinės dalies ir nepanaudotų linijų;

v) pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų, kurios atskaitomos iš nuosavų lėšų ar pagal riziką įvertintos 1 250 %, sumą;

vi) einamojo laikotarpio pakeitimo vertybiniais popieriais veiklos santrauką, įskaitant pozicijų, pakeistų vertybiniais popieriais, sumą ir pripažintą pardavimo pelną arba nuostolį;

▼B

o) atskirai prekybos ir ne prekybos knygoms šią informaciją:

i) bendrą neperleistų ar įsigytų pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų sumą ir susijusį nuosavų lėšų reikalavimą, išskaidytą į pakeitimo vertybiniais popieriais ir pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijas ir toliau išskaidytą į pagrįstą rizikos koeficientų ar nuosavų lėšų reikalavimo grupių skaičių pagal kiekvieną taikomą nuosavų lėšų reikalavimo metodą;

ii) bendrą išlaikytų ar įsigytų pakartotinio pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų sumą, išskaidytą pagal pozicijas prieš apsidraudimą (draudimą) ir po apsidraudimo (draudimo) ir pagal finansinių garantų pozicijas, išskaidytas pagal garanto kreditingumo kategorijas ar garanto pavadinimą;

p) ne prekybos knygos ir pozicijų, kurias įstaiga pakeičia vertybiniais popieriais, atžvilgiu, nuvertėjusio ar pradelsto turto, pakeisto vertybiniais popieriais, sumą ir nuostolius, kuriuos įstaiga pripažįsta einamuoju laikotarpiu (ir viena, ir kita išskaidoma pagal pozicijų rūšis);

q) prekybos knygos atžvilgiu, visas neapmokėtas pozicijas, kurias kredito įstaiga pakeitė vertybiniais popieriais ir kurioms taikomas nuosavų lėšų reikalavimas rinkos rizikai padengti, išskaidytas į tradicines ir sintetines bei pagal pozicijų rūšis;

r) kai taikoma, informaciją apie tai, ar įstaiga suteikė paramą pagal 248 straipsnio 1 dalį, ir poveikį nuosavoms lėšoms.

450 straipsnis

Atlygio politika

1. Įstaigos atskleidžia bent tokią informaciją apie tų kategorijų darbuotojų, kurių profesinė veikla turi esminio poveikio įstaigos rizikos pobūdžiui, atlygio politiką ir praktiką:

a) informaciją, susijusią su sprendimų priėmimo procesu, taikomu nustatant atlygio politiką, taip pat pagrindinio organo, prižiūrinčio atlygį finansiniais metais, rengiamų susirinkimų skaičių, prireikus ir informaciją apie atlygio komiteto sudėtį bei įgaliojimus, išorės konsultantą, kurio paslaugomis pasinaudota nustatant atlygio politiką, ir atitinkamų suinteresuotųjų subjektų vaidmenį;

b) informaciją apie atlygio ir veiklos rezultatų ryšį;

c) svarbiausius atlygio sistemos struktūros požymius, įskaitant informaciją apie kriterijus, naudojamus veiklos rezultatams vertinti, ir rizikos koregavimą, atidėjimo politiką bei skyrimo kriterijus;

▼B

d) fiksuotojo ir kintamojo atlygio santykius, nustatytus pagal Direktyvos 2013/36/ES 94 straipsnio 1 dalies g punktą;

e) informaciją apie veiklos rezultatų vertinimo kriterijus, kuriais grindžiama teisė į akcijas, pasirinkimo sandorius ar kintamąsias atlygio dalis;

f) pagrindinius kintamųjų atlygio dalių sistemos ir bet kokios kitos negrynaisiais pinigais gaunamos naudos kriterijus ir priežastis;

g) bendrą kiekybinę informaciją apie atlygį, suskirstytą pagal verslo sritis;

h) bendrą kiekybinę informaciją apie atlygį, suskirstytą pagal vadovybę ir darbuotojus, kurių veiksmai daro esminį poveikį kredito įstaigos rizikos pobūdžiui, nurodant:

   i) atlygio sumas finansiniais metais, suskaidytas į fiksuotąjį ir kintamąjį atlygį, ir gavėjų skaičių;

   ii) kintamojo atlygio, suskaidyto į grynuosius pinigus, akcijas, su akcijomis susijusias priemones ir kitas rūšis, sumas ir formą;

   iii) likusio neišmokėto atidėto atlygio, suskaidyto į paskirtas ir nepaskirtas dalis, sumas;

   iv) atidėto atlygio, skirto finansiniais metais, išmokėto ir sumažinto koreguojant pagal veiklos rezultatus, sumas;

   v) išmokas sudarant naujas darbo sutartis bei išeitines išmokas finansiniais metais ir tokių išmokų gavėjų skaičių;

   vi) išeitinių išmokų sumas finansiniais metais, tokių išmokų gavėjų skaičių ir didžiausią sumą, išmokėtą vienam asmeniui;

i) asmenų, kuriems per finansinius metus sumokama 1 mln. EUR arba daugiau, skaičių, kai atlygis didesnis nei 1 mln. ir mažesnis nei 5 mln. EUR, suskaidytą 500 000 EUR išmokų intervalais, o jei atlygis yra 5 mln. EUR ir didesnis – suskaidytą 1 mln. EUR išmokų intervalais;

j) valstybės narės arba kompetentingos institucijos prašymu – visą kiekvieno valdymo organo ar vyresniosios vadovybės nario atlygį.

2. Įstaigų, kurios yra reikšmingos dėl savo dydžio, vidaus struktūros, veiklos pobūdžio, aprėpties ir sudėtingumo, atveju – šiame straipsnyje nurodyta kiekybinė informacija skelbiama viešai ir apie įstaigos valdymo organo narius.

▼B

Įstaigos laikosi šiame straipsnyje nustatytų reikalavimų taip, kaip laikoma tinkama atsižvelgiant į jų dydį, vidaus struktūrą ir veiklos pobūdį, aprėptį ir sudėtingumą, ir nedarydamos poveikio Direktyvos 95/46/EB taikymui.

451 straipsnis

Svertas

1. Įstaigos atskleidžia tokią su jų sverto koeficientu, apskaičiuotu pagal 429 straipsnį, ir su pernelyg didelio sverto rizikos valdymu susijusią informaciją:

a) sverto koeficientą ir informaciją apie tai, kaip įstaiga taiko 499 straipsnio 2 ir 3 dalis;

b) bendro pozicijų mato paskirstymą ir bendro pozicijų mato suderinimą su atitinkama informacija, atskleista paskelbtose finansinėse ataskaitose;

c) atitinkamais atvejais straipsnių, kurių pripažinimas nutrauktas pagal 429 straipsnio 11 dalį, sumą;

d) pernelyg didelės sverto rizikos valdymo procesų aprašymą;

e) veiksnių, turėjusių poveikį sverto koeficientui per tą laikotarpį, su kuriuo siejamas atskleidžiamas sverto koeficientas, aprašymą.

2. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nustato vienodą informacijos atskleidimo šabloną, taikomą 1 dalyje nurodytai informacijai, ir pateikia nurodymus dėl tokio šablono naudojimo.

EBI tų techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. birželio 30 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

KONKREČIŲ PRIEMONIŲ ARBA METODIKŲ NAUDOJIMO KVALIFIKACINIAI REIKALAVIMAI

452 straipsnis

IRB metodo taikymas kredito rizikai

Įstaigos, apskaičiuojančios pagal riziką įvertintų pozicijų sumas pagal IRB metodą, atskleidžia šią informaciją:

a) kompetentingos institucijos leidimą taikyti metodą arba pereiti prie jo;

▼B

b) paaiškinimą ir peržiūrą:

i) vidaus reitingų sistemų struktūros bei vidaus ir išorės reitingų santykių;

ii) kitų vidaus įverčių, nei naudojami apskaičiuojant pagal riziką įvertintų pozicijų sumas vadovaujantis trečios dalies II antrašti-nės dalies 3 skyriumi, naudojimo;

iii) kredito rizikos mažinimo valdymo ir pripažinimo proceso;

iv) reitingų sistemų kontrolės mechanizmų, įskaitant nepriklauso-mumo, atskaitomybės ir reitingų sistemų peržiūros aprašymą;

c) vidaus reitingų proceso aprašymą, pateikiamą atskirai tokių pozicijų klasėms:

i) centrinės valdžios institucijų ir centrinių bankų;

ii) įstaigų;

iii) įmonių, įskaitant MVĮ, kurios specializuojasi skolinti ir pirkti įmonių gautinas sumas;

iv) mažmeninių pozicijų pagal kiekvieną pozicijų kategoriją, kuriai priklauso skirtingos koreliacijos, nurodytos 154 straipsnio 1–4 dalyse;

v) nuosavybės vertybinių popierių;

d) pozicijos vertes kiekvienai 147 straipsnyje nurodytai pozicijų klasei. Kai įstaigos naudoja savus LGD įverčius arba perskaičiavimo veiks-nius pagal riziką įvertintų pozicijų sumoms apskaičiuoti, centrinės valdžios institucijų, centrinių bankų, įstaigų ir įmonių pozicijos skel-biamos atskirai nuo pozicijų, kurioms įstaigos tokių įverčių netaiko;

e) apie kiekvieną pozicijų klasę centrinės valdžios institucijos ir centri-niai bankai, įstaigos, įmonės ir nuosavybės vertybiniai popieriai, taip pat pagal pakankamą įsipareigojančiojo asmens grupių skaičių (įskai-tant įsipareigojimų neįvykdymo), kad būtų galima prasmingai dife-rencijuoti kredito riziką, įstaigos atskleidžia:

i) bendras pozicijas, įskaitant centrinės valdžios ir centrinių bankų pozicijų klases, įstaigų ir įmonių pozicijų klasių – negrąžintų paskolų ir nepanaudotų įsipareigojimų pozicijų verčių sumą, taip pat nuosavybės vertybinių popierių vertę;

ii) pagal poziciją įvertintą vidutinį svertinį rizikos koeficientą;

▼B

iii) įstaigos, naudojančios savus perskaičiavimo veiksnių įverčius pagal riziką įvertintų pozicijų sumoms apskaičiuoti – nepanaudotų įsipareigojimų sumą ir kiekvienai pozicijos klasei – pagal poziciją įvertintą vidutinę pozicijų vertę;

f) mažmeninių pozicijų klasei ir kiekvienai iš c punkto iv papunktyje nustatytų kategorijų – e punkte nurodytą atskleidimą (jeigu taikytina, grupės mastu) arba pozicijų analizę (negrąžintos paskolos ir nepanaudotų įsipareigojimų pozicijų vertė), palyginti su pakankamu EL grupių skaičiumi, kad būtų galima prasmingai kredito riziką diferencijuoti (jeigu įmanoma, grupės mastu);

g) faktinius kiekvienos pozicijų klasės (mažmeninei – kiekvienos c punkto iv papunktyje nustatytos kategorijos) specifinės kredito rizikos koregavimus prieš tai buvusiu laikotarpiu ir kaip tai skiriasi nuo ankstesnės patirties;

h) veiksnių, turėjusių įtakos nuostoliams prieš tai buvusiu laikotarpiu (pavyzdžiui, ar įstaiga apskaičiavo didesnius nei vidutiniškai įsipareigojimų neįvykdymo rodiklius, ar taikė aukštesnius nei vidutinis LGD ir perskaičiavimo veiksnius), aprašymą;

i) įstaigos įverčius, palyginti su faktiniais rezultatais ilgesniu laikotarpiu. Tai apima bent informaciją apie nuostolių įverčius, palyginti su faktiniais nuostoliais kiekvienoje pozicijų klasėje (mažmeninei – kiekvienai c punkto iv papunktyje nustatytai kategorijai) per laikotarpį, kurio pakanka prasmingam kiekvienos pozicijų klasės (mažmeninei – kiekvienai c punkto iv papunktyje nustatytai kategorijai) vidaus reitingų procesų veikimo įvertinimui. Jei tinkama, įstaigos tai smulkiau išskaido, pateikdamos PD analizę ir LGD ir perskaičiavimo veiksnių rezultatus (taikoma įstaigoms, kurios naudoja savus LGD įverčius ir (arba) perskaičiavimo veiksnius), palyginti su įverčiais, nustatytais atskleidžiant kiekybinį rizikos vertinimą pagal šį straipsnį;

j) visoms 147 straipsnyje nurodytoms pozicijų klasėms ir kiekvienai pozicijos kategorijai, kurios priskiriamos prie skirtingų 154 straipsnio 1–4 dalyse nurodytų koreliacijų:

i) įstaigų, kurios apskaičiuodamos pagal riziką įvertintų pozicijų sumas naudoja savus LGD įverčius, atveju – pagal poziciją įvertintą vidutinį LGD ir PD, išreikštą procentine dalimi, kiekvienai atitinkamai kredito pozicijų geografinei vietovei;

ii) įstaigų, kurios nenaudoja savų LGD įverčių, atveju – pagal poziciją įvertintą vidutinį PD, išreikštą procentine dalimi, kiekvienai atitinkamai kredito pozicijų geografinei vietovei.

▼B

c punkto tikslais aprašymas apima pozicijų, įtrauktų į pozicijų klases, rūšis, apibrėžtis, metodus ir duomenis PD įvertinimui ir patikimumo patvirtinimui, ir, jei taikytina, LGD ir perskaičiavimo veiksnius, įskaitant prielaidas, kuriomis remiamasi išvedant šiuos kintamuosius, ir reikšmingų nukrypimų nuo įsipareigojimų neįvykdymo apibrėžties aprašymus, kaip nustatyta 178 straipsnyje, įskaitant plačius segmentus, kuriems tokie nukrypimai turi įtakos.

j punkto tikslais atitinkama kredito pozicijų geografinė vietovė – pozicijos valstybėse narėse, kuriose įstaigai suteiktas leidimas, ir valstybėse narėse arba trečiosiose valstybėse, kuriose įstaigos vykdo savo veiklą per filialą arba patronuojamąją įmonę.

453 straipsnis

Kredito rizikos mažinimo metodų taikymas

Įstaigos, taikančios kredito rizikos mažinimo metodus, atskleidžia tokią informaciją:

a) balansinių ir nebalansinių įskaitymo sandorių politiką ir procesus bei jų sudarymo mastą;

b) užtikrinimo priemonių vertinimo ir valdymo politiką ir procesus;

c) pagrindinių įstaigos taikomų užtikrinimo priemonių rūšių aprašymą;

d) garantų ir sandorių dėl kredito išvestinių priemonių šalių pagrindines rūšis ir jų kreditingumą;

e) informaciją apie taikomų kredito rizikos mažinimo priemonių rinkos ir kredito rizikos koncentracijas;

f) įstaigoms, apskaičiuojančioms pagal riziką įvertintų pozicijų sumas pagal standartizuotą arba IRB metodą, bet nepateikiančioms savų LGD įverčių arba perskaičiavimo veiksnių pagal pozicijų klases, kiekvienai pozicijos klasei atskirai, visą užtikrintą pozicijos vertę (po to, jei taikoma, ir balansinių, ir nebalansinių įskaitymo sandorių) – po kintamumo koregavimų – išskaidytą pagal reikalavimus atitinkančias finansines užtikrinimo priemones ir kitas reikalavimus atitinkančias užtikrinimo priemones;

g) įstaigoms, apskaičiuojančioms pagal riziką įvertintų pozicijų sumas pagal standartizuotą arba IRB metodą, kiekvienai pozicijos klasei atskirai, garantijomis arba kredito išvestinėmis finansinėmis priemonėmis užtikrintą visą pozicijos vertę (po to, jei taikoma, ir balansinius, ir nebalansinius įskaitymo sandorius). Nuosavybės vertybinių popierių pozicijų klasėms šis reikalavimas taikomas kiekvienam iš 155 straipsnyje nustatytų metodų.

▼B

454 straipsnis

Pažangiųjų vertinimo metodų taikymas operacinei rizikai įvertinti

Įstaigos, kurios nuosavų lėšų reikalavimą operacinei rizikai padengti skaičiuoja pagal 321–324 straipsniuose nurodytus pažangiuosius vertinimo metodus, atskleidžia draudimo ir kitų rizikos perleidimo mechanizmų, naudojamų šiai rizikai mažinti, aprašymą.

455 straipsnis

Vidaus rinkos rizikos modelių taikymas

Įstaigos, apskaičiuojančios nuosavų lėšų reikalavimą pagal 363 straipsnį, atskleidžia šią informaciją apie:

a) kiekvienos portfelio sudedamosios dalies:

   i) naudotų modelių charakteristikas;

   ii) kai taikoma, vidaus modelių, taikomų papildomai įsipareigojimų neįvykdymo rizikai ir pokyčių rizikai bei koreliacinei prekybai, atveju, taikomas metodikas ir riziką, vertinamą taikant vidaus modelį, įskaitant metodo, kurį įstaiga taiko likvidumo trukmei nustatyti, aprašymą, metodikas, taikomas kapitalo vertinimui, kuris atitinka reikalaujamus patikimumo standartus, atlikti, ir metodus, kurie taikomi tvirtinant modelį;

   iii) testavimo nepalankiausiomis sąlygomis taikymo portfelio sudedamajai daliai aprašymą;

   iv) metodų, naudojamų grįžtamajam patikrinimui ir vidaus modelių bei modeliavimo procesų tikslumo ir nuoseklumo patvirtinimui, aprašymą;

b) kompetentingos institucijos suteikiamo leidimo mastą;

c) aprašymą, kaip ir kokia metodika vadovaujantis įgyvendinami 104 ir 105 straipsniuose išdėstyti reikalavimai;

d) didžiausią, mažiausią ir vidutinę reikšmes:

   i) kasdienės rizikos vertės pokyčio per ataskaitinį laikotarpį ir laikotarpio pabaigoje;

   ii) rizikos vertės pokyčio nepalankiausiomis sąlygomis per ataskaitinį laikotarpį ir laikotarpio pabaigoje;

   iii) papildomos įsipareigojimų neįvykdymo rizikos ir pokyčių rizikos bei koreliacinės prekybos portfelio specifinės rizikos verčių per ataskaitinį laikotarpį ir laikotarpio pabaigoje;

▼B

e) nuosavų lėšų reikalavimo elementus, kaip nurodyta 364 straipsnyje;

f) kiekvienos portfelio sudedamosios dalies, kuriai taikomi vidaus modeliai, skirti papildomai įsipareigojimų neįvykdymo rizikai ir pokyčių rizikai bei koreliacinės prekybos rizikai vertinti, vidutinę likvidumo trukmę;

g) kasdienių dienos pabaigos vertės pokyčio rizikos ir portfelio vertės vienos dienos pokyčių iki kitos darbo dienos pabaigos palyginimą, kartu su visais svarbiais nukrypimais per ataskaitinį laikotarpį.

DEVINTA DALIS

DELEGUOTIEJI IR ĮGYVENDINIMO AKTAI

456 straipsnis

Deleguotieji aktai

1. Komisijai pagal 462 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl:

a) 4, 45, 142, 153, 192, 242, 272, 300, 381 ir 411 straipsniuose nurodytų terminų apibrėžčių patikslinimo, siekiant užtikrinti vienodą šio reglamento taikymą;

b) 4, 45, 142, 153, 192, 242, 272, 300, 381 ir 411 straipsniuose nurodytų terminų apibrėžčių patikslinimo, siekiant atsižvelgti į pokyčius finansų rinkose taikant šį reglamentą;

c) 112 ir 147 straipsniuose pateikto pozicijų klasių sąrašo dalinio pakeitimo, siekiant atsižvelgti į pokyčius finansų rinkose;

d) 123 straipsnio c punkte, 147 straipsnio 5 dalies a punkte, 153 straipsnio 4 dalyje ir 162 straipsnio 4 dalyje nurodytos sumos, siekiant atsižvelgti į infliacijos poveikį;

e) I ir II prieduose nurodytų nebalansinių straipsnių sąrašo ir klasifikavimo, siekiant atsižvelgti į pokyčius finansų rinkose;

f) 95 straipsnio 1 dalyje ir 96 straipsnio 1 dalyje nurodytų investicinių įmonių kategorijų koregavimo, siekiant atsižvelgti į pokyčius finansų rinkose;

g) 97 straipsnyje nustatyto reikalavimo patikslinimo, siekiant užtikrinti vienodą šio reglamento taikymą;

h) reikalavimų dėl nuosavų lėšų, kaip nustatyta šio reglamento 301–311 straipsniuose ir Reglamento (ES) Nr. 648/2012 50a–50d straipsniuose, patikslinimo, siekiant atsižvelgti į tarptautinių standartų, susijusių su pagrindinės sandorio šalies pozicijomis, pakeitimus;

▼B

i) 400 straipsnyje numatytose išimtyse nurodytų terminų patikslinimo;

j) 429 straipsnio 2 dalyje nurodyto sverto koeficiento kapitalo mato ir visų pozicijų mato pakeitimo, siekiant ištaisyti trūkumus, nustatytus remiantis pateikta informacija, nurodyta 430 straipsnio 1 dalyje, kol įstaigos nepaskelbė sverto koeficiento, kaip nustatyta 451 straipsnio 1 dalies a punkte.

2. EBI stebi nuosavų lėšų reikalavimus kredito vertinimo koregavimo rizikai padengti ir iki 2015 m. sausio 1 d. pateikia Komisijai ataskaitą. Visų pirma ataskaitoje įvertinama:

a) kredito vertinimo koregavimo rizikos, kaip atskiro kapitalo poreikio ir kaip integruoto rinkos rizikos sistemos elemento, vertinimas;

b) kapitalo poreikio kredito vertinimo koregavimo rizikai padengti apimtis, įskaitant 482 straipsnyje nustatytą išimtį;

c) reikalavimus atitinkantys apsidraudimai;

d) kredito vertinimo koregavimo rizikos kapitalo poreikio apskaičiavimas.

Remiantis ta ataskaita ir jei daroma išvada, kad reikia imtis tokių veiksmų, Komisijai pagal 462 straipsnį taip pat suteikiami įgaliojimai priimti deleguotąjį aktą, siekiant iš dalies pakeisti 381 straipsnio, 382 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių, ir 383–386 straipsnių nuostatas dėl tų aspektų.

457 straipsnis

Techniniai patikslinimai ir pataisymai

Komisijai pagal 462 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, daryti neesminių toliau nurodytų nuostatų techninius patikslinimus ir pataisymus, siekiant atsižvelgti į naujų finansinių produktų ar veiklos naujausius pokyčius finansų rinkose, padaryti kitų Sąjungos teisėkūros procedūra priimamų aktų dėl finansinių paslaugų ir apskaitos, įskaitant apskaitos standartus, grindžiamus Reglamentu (EB) Nr. 1605/2002, pakeitimus po šio reglamento priėmimo:

a) nuosavų lėšų reikalavimo kredito rizikai padengti, kaip nustatyta 111–134 ir 143–191 straipsniuose;

b) kredito rizikos mažinimo pagal 193–241 straipsnius poveikio;

c) nuosavų lėšų reikalavimo pakeitimui vertybiniais popieriais, kaip nustatyta 243–266 straipsniuose;

▼B

d) nuosavų lėšų reikalavimo sandorio šalies kredito rizikai padengti remiantis 272–311 straipsniais;

e) nuosavų lėšų reikalavimo operacinei rizikai padengti, kaip nustatyta 315–324 straipsniuose;

f) nuosavų lėšų reikalavimo rinkos rizikai padengti, kaip nustatyta 325–377 straipsniuose;

g) nuosavų lėšų reikalavimo atsiskaitymų rizikai padengti, kaip nustatyta 378–379 straipsniuose;

h) nuosavų lėšų reikalavimo kredito vertinimo koregavimo rizikai padengti, kaip nustatyta 383, 384 ir 386 straipsniuose;

i) tik antros dalies ir 99 straipsnio atveju – dėl apskaitos standartų arba reikalavimų pakeitimus atsižvelgiant į Sąjungos teisės aktus.

458 straipsnis

Valstybės narės lygiu nustatyta makrolygio rizikos ribojimo priežiūros rizika arba sisteminė rizika

1. Valstybės narės paskiria už šio straipsnio taikymą atsakingą instituciją. Ši institucija yra kompetentinga institucija arba paskirtoji institucija.

2. Jei pagal 1 dalį nustatyta institucija nustato makrolygio rizikos ribojimo priežiūros rizikos arba sisteminės rizikos intensyvumo pokyčius, kurie gali turėti rimtų neigiamų pasekmių finansų sistemai ir realiajai ekonomikai konkrečioje valstybėje narėje, ir jei ta institucija mano, jog jų atžvilgiu būtų geriau taikyti griežtesnes nacionalines priemones, ji apie tai praneša Europos Parlamentui, Tarybai, Komisijai, ESRV bei EBI ir pateikia atitinkamus kiekybinius ir kokybinius visų toliau išvardytų punktų įrodymus:

a) makrolygio rizikos ribojimo priežiūros rizikos arba sisteminės rizikos intensyvumo pokyčius;

b) priežastis, kodėl tokie pokyčiai galėtų kelti grėsmę finansiniam stabilumui nacionaliniu lygiu;

c) pagrindimą, kodėl nustatytos makrolygio rizikos ribojimo priežiūros rizikos arba sisteminės rizikos problemos neįmanoma tinkamai išspręsti taikant šio reglamento 124 ir 164 straipsnius bei Direktyvos 2013/36/ES 101, 103, 104, 105, 133 ir 136 straipsnius, atsižvelgiant į santykinį tų priemonių veiksmingumą;

d) veiklos leidimą šalyje gavusioms įstaigoms arba šių įstaigų grupėms skirtų nacionalinių priemonių, kuriomis švelninami rizikos intensyvumo pokyčiai, projektus, kurie susiję su:

i) nuosavų lėšų dydžio, kaip nustatyta 92 straipsnyje;

ii) didelėms pozicijoms keliamais reikalavimais, kaip nustatyta 392 straipsnyje ir 395–403 straipsniuose;

▼B

iii) viešam atskleidimui keliamais reikalavimais, kaip nustatyta 431–455 straipsniuose;

iv) Direktyvos 2013/36/ES 129 straipsnyje nustatyto kapitalo apsaugos rezervo lygiu;

v) šeštoje dalyje nustatytais likvidumo reikalavimais;

▼C2

vi) gyvenamosios ir komercinės paskirties nekilnojamojo turto sektoriaus kainų burbulams skirtais rizikos koeficientais; arba

▼B

vii) pozicijoms finansų sektoriaus viduje;

e) paaiškinimą, kodėl pagal 1 dalį nustatyta institucija mano, kad tokių priemonių projektuose tinkamai, veiksmingai ir proporcingai atsižvelgiama į šią padėtį; ir

f) galimo teigiamo ar neigiamo priemonių poveikio vidaus rinkai įvertinimą remiantis atitinkamai valstybei narei prieinama informacija.

3. Kai pagal šį straipsnį leidžiama taikyti nacionalines priemones, pagal 1 dalį nustatytos institucijos atitinkamoms kompetentingoms institucijoms arba nustatytoms institucijoms kitose valstybėse narėse suteikia visą reikalingą informaciją.

4. Remiantis Komisijos pasiūlymu, Tarybai suteikiami įgaliojimai kvalifikuota balsų dauguma priimti įgyvendinimo aktą, kuriuo būtų atmestas 2 dalies d punkte nurodytų nacionalinių priemonių projektas.

ESRV ir EBI per vieną mėnesį nuo 2 dalyje nurodyto pranešimo gavimo dienos Tarybai, Komisijai ir atitinkamai valstybei narei pateikia savo nuomones dėl toje dalyje nurodytų punktų.

Kuo labiau atsižvelgdama į antroje pastraipoje nurodytas nuomones ir jei turima tvirtų, aiškių ir išsamių įrodymų, kad priemonė turės neigiamos įtakos vidaus rinkai, kuria nusveriama finansinio stabilumo nauda, gauta dėl nustatytos makroprudencinės arba sisteminės rizikos sumažinimo, Komisija gali per vieną mėnesį pateikti Tarybai pasiūlymą dėl įgyvendinimo akto, kuriuo būtų atmestas nacionalinių priemonių projektas.

Jei per tą vieno mėnesio laikotarpį Komisija nepateikia pasiūlymo, atitinkama valstybė narė gali nedelsdama patvirtinti nacionalinių priemonių, kurios būtų taikomos ne ilgesnį nei dvejų metų laikotarpį arba tol, kol bus panaikinta makrolygio rizikos ribojimo priežiūros rizika arba sisteminė rizika, jei ši rizika būtų panaikinta anksčiau, projektą.

Taryba sprendimą dėl Komisijos pasiūlymo priima per vieną mėnesį nuo pasiūlymo gavimo ir nurodo priežastis, dėl kurių nacionalinių priemonių projektas atmetamas arba neatmetamas.

▼B

Taryba nacionalinių priemonių projektą atmeta tik tuo atveju, jei mano, kad nesilaikoma vienos ar daugiau iš šių sąlygų:

a) dėl makrolygio rizikos ribojimo priežiūros rizikos arba sisteminės rizikos intensyvumo pokyčių pobūdžio kyla pavojus finansiniam stabilumui nacionaliniu lygiu;

b) nustatytos makroprudencinės arba sisteminės rizikos problemos neįmanoma tinkamai išspręsti taikant šio reglamento 124 ir 164 straipsnius bei Direktyvos 2013/36/ES 101, 103, 104, 105, 133 ir 136 straipsnius, atsižvelgiant į santykinį tų priemonių veiksmingumą;

c) nacionalinių priemonių projektas yra tinkamesnis siekiant spręsti nustatytos makrolygio rizikos ribojimo priežiūros rizikos arba sisteminės rizikos problemą ir nesukelia neproporcingo neigiamo poveikio visai finansų sistemai arba jos dalims kitose valstybėse narėse arba visoje Sąjungoje, taip sudarydamos kliūtį vidaus rinkos veikimui;

d) šis klausimas susijęs tik su viena valstybe nare; ir

e) rizikos problemos dar nebuvo sprendžiamos kitomis šiame reglamente arba Direktyvoje 2013/36/ES* nustatytomis priemonėmis.

Tarybos įvertinime atsižvelgiama į ESRV ir EBI nuomonę ir remiamasi įrodymais, kuriuos remdamasi 1 dalimi pateikia pagal 1 dalį nustatyta institucija.

Jei per vieną mėnesį nuo Komisijos pasiūlymo pateikimo Taryba nepriima įgyvendinimo akto, kuriuo atmetamas nacionalinių priemonių projektas, valstybė narė gali patvirtinti priemones ir jas taikyti ne ilgesnį nei dviejų metų laikotarpį arba tol, kol bus panaikinta makrolygio rizikos ribojimo priežiūros rizika arba sisteminė rizika, jei ši rizika būtų panaikinta anksčiau.

5. Kitos valstybės narės gali pripažinti pagal šį straipsnį nustatytas priemones ir taikyti jas filialams, esantiemsir ir veiklos leidimą gavusiems toje valstybėje narėje, kuri yra gavusi leidimą taikyti tas priemones.

6. Jei valstybės narės pripažįsta pagal šį straipsnį nustatytas priemones, jos apie tai praneša Tarybai, Komisijai, EBI, ESRV ir valstybei narei, kuri yra gavusi leidimą taikyti priemones.

7. Priimdama sprendimą, ar pripažinti pagal šį straipsnį nustatytas priemones, valstybė narė atsižvelgia į 4 dalyje nustatytus kriterijus.

8. Valstybė narė, kuri yra gavusi leidimą taikyti priemones, gali prašyti ESRV pateikti rekomendaciją, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 1092/2010 16 straipsnyje, vienai ar daugiau valstybių narių, kurios nepripažįsta tų priemonių.

▼B

9. Iki leidimo, išduoto pagal 4 dalį, galiojimo pabaigos valstybė narė, pasikonsultavusi su ESRV ir EBI, peržiūri padėtį ir, laikydamasi 4 dalyje nurodytos tvarkos, gali priimti naują sprendimą pratęsti nacionalinių priemonių taikymo laikotarpį kaskart dar vieneriems metams. Pirmą kartą pratęsus laikotarpį, Komisija, pasikonsultavusi su ESRV ir EBI, bent kasmet peržiūri padėtį.

10. Nepaisant 3–9 dalyse nustatytos tvarkos, valstybėms narėms leidžiama šio straipsnio 2 dalies d punkto vi ir vii papunkčiuose nurodytoms pozicijoms nustatyti iki 25 % didesnius rizikos koeficientus nei šiame reglamente nurodyti rizikos koeficientai ir 395 straipsnyje nustatytą didelių pozicijų ribą sumažinti iki 15 % ne ilgesniu nei dviejų metų laikotarpiu arba kol bus panaikinta makrolygio rizikos ribojimo priežiūros rizika arba sisteminė rizika, jei ši rizika būtų panaikinta anksčiau, jei laikomasi šio straipsnio 2 dalyje nustatytų sąlygų ir pranešimo reikalavimų.

459 straipsnis

Rizikos ribojimo reikalavimai

Komisijai pagal 462 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, siekiant vienerių metų laikotarpiu taikyti griežtesnius rizikos ribojimo reikalavimus pozicijoms, jeigu tai yra būtina siekiant spręsti mikrolygio ir makrolygio rizikos ribojimo rizikos intensyvumo pokyčių, atsirandančių dėl rinkos pokyčių Sąjungoje ar už Sąjungos ribų, problemas, kai tai turi įtakos visoms valstybėms narėms, ir jeigu šio reglamento bei Direktyvos 2013/36/ES priemonių nepakanka šiai rizikai pašalinti, visų pirma ESRV arba EBI pateikus rekomendaciją arba pareiškus nuomonę dėl:

a) nuosavų lėšų dydžio, kaip nustatyta 92 straipsnyje;

b) didelėms pozicijoms keliamų reikalavimų, kaip nustatyta 392 straipsnyje ir 395–403 straipsniuose;

c) viešam atskleidimui keliamų reikalavimų, kaip nustatyta 431–455 straipsniuose.

Komisija, kuriai padeda ESRV, bent vieną kartą per metus pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl rinkos pokyčių, dėl kurių gali prireikti taikyti šį straipsnį.

460 straipsnis

Likvidumas

1. Komisijai pagal 462 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotąjį aktą, kuriuo būtų konkrečiai apibrėžtas 412 straipsnio 1 dalyje nustatytas bendras reikalavimas. Pagal šią dalį priimtas deleguotasis aktas grindžiamas straipsniais, apie kuriuos turi būti teikiami duomenys pagal šeštos dalies II antraštinę dalį ir III priedą, jame nurodoma, kokiomis aplinkybėmis kompetentingos institucijos kredito įstaigoms turi nustatyti konkrečius gaunamų ir netenkamų pinigų srautų lygius, kad būtų nustatyta konkreti rizika, su kuria jos susiduria, ir jame laikomasi 2 dalyje nustatytų ribų.

▼B

2. 412 straipsnyje nurodytas padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimas įdiegiamas laikantis šio laipsniško įdiegimo tvarkaraščio:

a) 60 % padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimo 2015 m.;

b) 70 % – nuo 2016 m. sausio 1 d.;

c) 80 % – nuo 2017 m. sausio 1 d.;

d) 100 % – nuo 2018 m. sausio 1 d.

Šiuo tikslu Komisija atsižvelgia į 509 straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytas ataskaitas ir į tarptautiniuose forumuose nustatytus tarptautinius standartus bei į Sąjungos ypatybes.

Komisija 1 dalyje nurodytą deleguotąjį aktą priima iki 2014 m. birželio 30 d. Jis įsigalioja iki 2014 m. gruodžio 31 d., tačiau pradedamas taikyti tik po 2015 m. sausio 1 d.

461 straipsnis

Likvidumo padengimo reikalavimo laipsniško įdiegimo tvarkaraščio peržiūra

1. EBI, pasikonsultavusi su ESRV, iki 2016 m. birželio 30 d. pateikia Komisijai ataskaitą dėl to, ar reikėtų patikslinti 460 straipsnio 2 dalyje nustatytą padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimo laipsniško įdiegimo tvarkaraštį. Rengiant tą ataskaitą deramai atsižvelgiama į pokyčius rinkoje ir tarptautinio reguliavimo srityje, taip pat į Sąjungos ypatybes.

Savo ataskaitoje EBI visų pirma įvertina iki 2019 m. sausio 1 d. atidėtą 100 % privalomo būtiniausio standarto įdiegimą. Ataskaitoje atsižvelgiama į 509 straipsnio 1 dalyje nurodytas metines ataskaitas, atitinkamus rinkos duomenis ir visų kompetentingų institucijų rekomendacijas.

2. Kai būtina atsižvelgti į rinkos ir kitus pokyčius, Komisijai pagal 462 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotąjį aktą, kuriuo būtų patikslintas 460 straipsnyje nurodytas laipsniško įdiegimo tvarkaraštis ir iki 2019 m. atidėtas 412 straipsnio 1 dalyje nustatyto likvidumo padengimo reikalavimo 100 % privalomo būtiniausio standarto įdiegimas, ir pagal kurį 2018 m. būtų taikomas likvidumo padengimo reikalavimo 90 % privalomas būtiniausias standartas.

Siekdama įvertinti atidėjimo būtinybę, Komisija atsižvelgia į 1 dalyje nurodytą ataskaitą ir įvertinimą.

Pagal šį straipsnį priimtas deleguotasis aktas pradedamas taikyti tik po 2018 m. sausio 1 d. ir įsigalioja iki 2017 m. birželio 30 d.

▼B

462 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

▼C1

2. 456–460 straipsniuose nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus suteikiami neribotam laikotarpiui nuo 2013 m. birželio 28 d.

▼B

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 456–460 straipsniuose nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po sprendimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 456–460 straipsnius priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per tris mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva tas laikotarpis pratęsiamas trimis mėnesiais.

463 straipsnis

Prieštaravimai dėl techninių reguliavimo standartų

Komisijai pagal šį reglamentą priėmus techninį reguliavimo standartą, kuris yra toks pats, kaip ir EBI pateiktas techninio reguliavimo standarto projektas, Europos Parlamentas ir Taryba gali per vieną mėnesį nuo pranešimo dienos pareikšti prieštaravimų dėl to techninio reguliavimo standarto. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva tas laikotarpis gali būti pratęsiamas vienu mėnesiu. Nukrypstant nuo Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 13 straipsnio 1 dalies antros pastraipos, laikotarpis, per kurį Europos Parlamentas arba Taryba gali pareikšti prieštaravimų dėl to techninio reguliavimo standarto, prireikus gali būti pratęstas vienu mėnesiu.

464 straipsnis

Europos bankininkystės komitetas

1. Komisijai padeda Europos bankininkystės komitetas, įsteigtas pagal Komisijos sprendimą 2004/10/EB ([1]). Tas komitetas – komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

([1]) OL L 3, 2004 1 7, p. 36.

▼B

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

DEŠIMTA DALIS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO NUOSTATOS, ATASKAITOS, PERŽIŪROS IR PAKEITIMAI

I ANTRAŠTINĖ DALIS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO NUOSTATOS

1 SKYRIUS

Nuosavų lėšų reikalavimas, nerealizuotas pelnas ir nuostolis, įvertinti tikraja verte, ir atskaitymai

1 Skirsnis

Nuosavų lėšų reikalavimas

465 straipsnis

Nuosavų lėšų reikalavimas

1. Nukrypstant nuo 92 straipsnio 1 dalies a ir b punktų, šis nuosavų lėšų reikalavimas taikomas laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2014 m. gruodžio 31 d.:

a) bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientas patenka į intervalą nuo 4 % iki 4,5 %;

b) 1 lygio kapitalo pakankamumo koeficientas patenka į intervalą nuo 5,5 % iki 6 %.

2. Kompetentingos institucijos nustato ir paskelbia bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficiento ir 1 lygio kapitalo pakankamumo koeficiento dydžius 1 dalyje nurodytuose intervaluose, kuriuos įstaigos turi atitikti arba viršyti.

466 straipsnis

Tarptautinių finansinės apskaitos standartų taikymas pirmą kartą

Nukrypdamos nuo 24 straipsnio 2 dalies, kompetentingos institucijos įstaigoms, kurios turi nustatyti turto ir nebalansinių straipsnių vertę ir nuosavų lėšų vertę pagal tarptautinius apskaitos standartus, taikomus pagal Reglamentą (EB) Nr. 1606/2002, pirmą kartą suteikia 24 mėnesių laikotarpį būtiniems vidaus procesams įgyvendinti ir techniniams reikalavimams įvykdyti.

▼B

2 Skirsnis

Tikrąja verte vertinamas nerealizuotas pelnas ir nuostoliai

467 straipsnis

Tikrąja verte vertinami nerealizuoti nuostoliai

1. Nukrypdamos nuo 35 straipsnio, laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d. įstaigos į bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnius įtraukia tik taikytiną nerealizuotų nuostolių, susijusių su turtu ar įsipareigojimais, įvertintų tikrąja verte ir nurodytų balanse, procentinę dalį ir neįtraukia 33 straipsnyje nurodytų straipsnių bei kitų nerealizuotų nuostolių, nurodytų pelno (nuostolio) ataskaitoje.

2. 1 dalies tikslais taikytina procentinė dalis patenka į tokį intervalą:

a) nuo taikymo pradžios dienos iki 2014 m. gruodžio 31 d. – 20–100 %;

b) nuo 2015 m. sausio 1 d. iki 2015 m. gruodžio 31 d. – 60–100 %;

c) nuo 2016 m. sausio 1 d. iki 2016 m. gruodžio 31 d. – 60–100 %; ir

d) nuo 2017 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d. – 80–100 %.

Nukrypdamos nuo 1 dalies, kompetentingos institucijos tais atvejais, kai tokia tvarka buvo taikoma iki 2014 m. sausio 1 d., gali leisti įstaigoms į nuosavų lėšų sudedamąsias dalis neįtraukti ES patvirtinto TAS 39 kategorijoje „Parduotinas“ klasifikuojamų centrinės valdžios pozicijų nerealizuoto pelno arba nuostolių.

Antroje pastraipoje nustatyta tvarka taikoma tol, kol Komisija priima Reglamentu (EB) Nr. 1606/2002 grindžiamą reglamentą, kuriuo patvirtinamas tarptautinis finansinės apskaitos standartas,, pakeičiantis TAS 39.

3. Kompetentingos institucijos nustato ir paskelbia taikytiną procentinę dalį 2 dalies a–d punktuose nurodytuose intervaluose.

468 straipsnis

Tikrąja verte vertinamas nerealizuotas pelnas

1. Nukrypdamos nuo 35 straipsnio, laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d. įstaigos išbraukia iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių nerealizuoto pelno, susijusio su turtu ar įsipareigojimais, įvertinto tikrąja verte ir nurodyto balanse, procentinę dalį, išskyrus 33 straipsnyje nurodytus straipsnius bei kitą nerealizuotą pelną, išskyrus susijusį su investiciniu turtu, nurodytu pelno (nuostolio) ataskaitoje. Gaunama likutinė suma neišbraukiama iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių.

▼C2

2. 1 dalies tikslais laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2014 m. gruodžio 31 d. taikytina procentinė dalis turi būti lygi 100 %, o vėliau taikoma procentinė dalis patenka į šiuos intervalus:

a) nuo 2015 m. sausio 1 d. iki 2015 m. gruodžio 31 d. – 60–100 %;

b) nuo 2016 m. sausio 1 d. iki 2016 m. gruodžio 31 d. – 40–100 %;

c) nuo 2017 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d. – 20–100 %.

Nuo 2015 m. sausio 1 d., jeigu pagal 467 straipsnį kompetentinga institucija reikalauja, kad įstaigos, apskaičiuodamos bendrą 1 lygio nuosavą kapitalą, įtrauktų 100 % nerealizuotų nuostolių, įvertintų tikrąja verte, ta kompetentinga institucija gali taip pat leisti, kad įstaigos, atlikdamos tokį apskaičiavimą, įtrauktų 100 % nerealizuoto pelno, įvertinto tikrąja verte.

Nuo 2015 m. sausio 1 d., jeigu pagal 467 straipsnį kompetentinga institucija reikalauja, kad įstaigos, apskaičiuodamos bendrą 1 lygio nuosavą kapitalą, įtrauktų nerealizuotų nuostolių, įvertintų tikrąja verte, procentinę dalį, ta kompetentinga institucija nenustato pagal šio straipsnio 2 dalį taikytinos nerealizuoto pelno procentinės dalies, kuri lygi nerealizuoto pelno procentinei daliai, įtrauktai į bendro 1 lygio nuosavo kapitalo apskaičiavimą, viršijantį taikytiną nerealizuotų nuostolių procentinę dalį, nustatytą pagal 467 straipsnį.

3. Kompetentingos institucijos nustato ir paskelbia taikytiną nerealizuoto pelno procentinę dalį 2 dalies a–c punktuose nurodytuose intervaluose, kuris išbraukiamas iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo.

4. Nukrypdamos nuo 33 straipsnio 1 dalies c punkto, laikotarpiu nuo 2013 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d. įstaigos į nuosavas lėšas neįtraukia su išvestinių finansinių priemonių įsipareigojimais susijusio tikrąja verte vertinamo pelno ir nuostolio, atsirandančio dėl pačios įstaigos kreditingumo būklės pokyčių, taikytinas procentines dalis, kaip nustatyta 478 straipsnyje. Tikrąja verte vertinamam nuostoliui, atsirandančiam dėl pačios įstaigos kreditingumo būklės pokyčių, taikytina procentinė dalis negali būti didesnė už procentinę dalį, taikomą tikrąja verte vertinamam pelnui, atsirandančiam dėl pačios įstaigos kreditingumo būklės pokyčių.

▼B

3 Skirsnis

Atskaitymai

1 Poskirsnis

Atskaitymai iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių

469 straipsnis

Atskaitymai iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių

1. Nukrypstant nuo 36 straipsnio 1 dalies, laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d. taikomi šie reikalavimai:

▼B

a) iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių, išskyrus atidėtųjų mokesčių turtą, kuris priklauso nuo būsimo pelningumo ir susidaro dėl laikinųjų skirtumų įstaigos atskaito 478 straipsnyje nurodytą sumų, atskaitytinų pagal 36 straipsnio 1 dalies a–h punktus, taikytiną procentinę dalį;

b) atitinkamas 472 straipsnio nuostatas įstaigos taiko pagal 36 straipsnio 1 dalies a–h punktus atskaitytinų straipsnių likutinėms sumoms, išskyrus atidėtųjų mokesčių turtą, kuris priklauso nuo būsimo pelningumo ir susidaro dėl laikinųjų skirtumų;

c) iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių įstaigos atskaito 478 straipsnyje nurodytą bendros sumos, atskaitytinos pagal 36 straipsnio 1 dalies c–i punktus pritaikius 470 straipsnį, taikytiną procentinę dalį;

d) įstaigos taiko atitinkamai 472 straipsnio 5 arba 11 dalyje nustatytus reikalavimus bendrai likutinei straipsnių, atskaitytinų pagal 36 straipsnio 1 dalies c–i punktus pritaikius 470 straipsnį, sumai.

2. Įstaigos nustato 1 dalies d punkte nurodytos bendros likutinės sumos dalį, kuriai taikoma 472 straipsnio 5 dalis, padalydamos šios dalies a punkte nurodytą sumą iš šios dalies b punkte nurodytos sumos:

a) 470 straipsnio 2 dalies a punkte nurodyto atidėtųjų mokesčių turto, kuris priklauso nuo būsimo pelningumo ir susidaro dėl laikinųjų skirtumų, suma;

b) 470 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose nurodytų sumų bendra suma.

3. Įstaigos nustato 1 dalies d punkte nurodytos bendros likutinės sumos dalį, kuriai taikoma 472 straipsnio 11 dalis, padalydamos šios dalies a punkte nurodytą sumą iš šios dalies b punkte nurodytos sumos:

a) tiesiogiai ir netiesiogiai turimų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių, nurodytų 470 straipsnio 2 dalies b punkte, suma;

b) 470 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose nurodytų sumų bendra suma.

470 straipsnis

Atskaitymų iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių išimtys

1. Šio straipsnio tikslais atitinkami bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsniai apima įstaigos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnius, apskaičiuotus pritaikius 32–35 straipsnių nuostatas ir atlikus atskaitymus pagal 36 straipsnio 1 dalies a–h punktus , k punkto ii–v papunkčius ir l punktą, išskyrus atidėtųjų mokesčių turtą, kuris priklauso nuo būsimo pelningumo ir susidaro dėl laikinųjų skirtumų.

▼B

2. Nukrypdamos nuo 48 straipsnio 1 dalies, laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d. įstaigos neatskaito šios dalies a ir b punktuose išvardytų straipsnių, kurių bendra suma yra lygi 15 % atitinkamų įstaigos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių arba mažesnė:

a) atidėtųjų mokesčių turtas, kuris priklauso nuo būsimo pelningumo ir susidaro dėl laikinųjų skirtumų ir kurio bendra suma yra 10 % atitinkamų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių arba mažesnė;

b) kai įstaiga turi reikšmingų investicijų finansų sektoriaus subjekte, įstaigos tame subjekte tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai turimos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonės, kurių bendra suma yra 10 % atitinkamų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių arba mažesnė.

3. Nukrypstant nuo 48 straipsnio 4 dalies, straipsniams, kurie neatskaitomi pagal šio straipsnio 2 dalį, taikomas 250 % rizikos koeficientas. Šio straipsnio 2 dalies b punkte nurodytiems straipsniams atitinkamai taikomi trečios dalies IV antraštinėje dalyje nustatyti reikalavimai.

471 straipsnis

Atskaitymų iš draudimo bendrovėse turimų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių išimtys

1. Nukrypdamos nuo 49 straipsnio 1 dalies, laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2022 m. gruodžio 31 d. kompetentingos institucijos gali leisti įstaigoms neatskaityti draudimo įmonėse, perdraudimo įmonėse arba draudimo kontroliuojančiosiose bendrovėse turimų kapitalo dalių, jei įvykdomos šios sąlygos:

a) 49 straipsnio 1 dalies a, c ir e punktuose nustatytos sąlygos;

b) kompetentingoms institucijoms tinka rizikos kontrolės ir finansinės analizės procedūrų, kurias specialiai nustatė įstaiga, siekdama prižiūrėti investicijas į įmonę ar kontroliuojančiąją bendrovę, lygis;

c) įstaigos draudimo įmonėje, perdraudimo įmonėje arba draudimo kontroliuojančiojoje bendrovėje turimos kapitalo dalys neviršija 15 % to draudimo subjekto 2012 m. gruodžio 31 d. ir 2013 m. sausio 1 d.–2022 m. gruodžio 31 d. laikotarpiu išleistų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių;

d) turimo nuosavo kapitalo suma, kuri nėra atskaitoma, neviršija draudimo įmonėje, perdraudimo įmonėje arba draudimo kontroliuojančiojoje bendrovėje 2012 m. gruodžio 1 d. turimų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių sumos.

▼B

2. Turimos kapitalo dalys, kurios nėra atskaitomos pagal 1 dalį, priskiriamos prie pozicijų ir joms taikomas 370 % rizikos koeficientas.

472 straipsnis

Straipsniai, neatskaitomi iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo

1. Nukrypdamos nuo 33 straipsnio 1 dalies c punkto ir 36 straipsnio 1 dalies a–i punktų, laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d. įstaigos taiko šį straipsnį atitinkamai 468 straipsnio 4 dalies ir 469 straipsnio 1 dalies b ir d punktuose nurodytų straipsnių likutinėms sumoms.

2. Išvestinių finansinių priemonių įsipareigojimų vertinimo koregavimo, kylančio dėl pačios įstaigos kredito rizikos, likutinės sumos neatskaitomos.

3. Einamųjų finansinių metų nuostolių, nurodytų 36 straipsnio 1 dalies a punkte, likutinei sumai įstaigos taiko šiuos principus:

a) esminiai nuostoliai atskaitomi iš 1 lygio straipsnių;

b) neesminiai nuostoliai neatskaitomi.

4. Įstaigos atskaito nematerialiojo turto, nurodyto 36 straipsnio 1 dalies b punkte, likutinę sumą iš 1 lygio straipsnių.

5. Atidėtųjų mokesčių turto, nurodyto 36 straipsnio 1 dalies c punkte, likutinė suma neatskaitoma ir jai taikomas 0 % rizikos koeficientas.

6. Pusė 36 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytų straipsnių likutinės sumos atskaitoma iš 1 lygio straipsnių ir pusė – iš 2 lygio straipsnių.

7. 36 straipsnio 1 dalies e punkte nurodyto nustatyto dydžio išmokų pensijų fondo turto likutinė suma neatskaitoma iš jokios nuosavų lėšų dalies ir yra įtraukiama į bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnius ta dalimi, kuria ši suma pagal Direktyvos 2006/48/EB 57 straipsnio a–ca punktų perkėlimo į nacionalinę teisę priemones būtų pripažinta pradinėmis nuosavomis lėšomis.

8. Turimų nuosavų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių, nurodytų 36 straipsnio 1 dalies f punkte, likutinei sumai įstaigos taiko šiuos principus:

a) tiesiogiai turimų kapitalo dalių suma atskaitoma iš 1 lygio straipsnių;

▼B

b) b) netiesiogiai ir dirbtinai turimų priemonių suma, įskaitant nuosavas bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones, kurias įstaiga galėtų būti įpareigota įsigyti pagal esamą arba galinčią atsirasti sutartinę prievolę, neatskaitoma ir jai taikomas atitinkamai trečios dalies II antraštinės dalies 2 arba 3 skyriuje nustatytas rizikos koeficientas ir trečios dalies IV antraštinėje dalyje nustatyti reikalavimai.

9. Įstaigos ir finansų sektoriaus subjekto abipusės kryžminės kapitalo dalių nuosavybės atveju, kaip nurodyta 36 straipsnio 1 dalies g punkte, turimų to subjekto bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių likutinei sumai įstaigos taiko šiuos principus:

a) kai įstaiga neturi reikšmingų investicijų tame finansų sektoriaus subjekte, turimų to subjekto turimų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių sumai taikomas 36 straipsnio 1 dalies h punktas;

b) kai įstaiga turi reikšmingų investicijų tame finansų sektoriaus subjekte, jos turimų to subjekto bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių sumai taikomas 36 straipsnio 1 dalies i punktas.

10. 36 straipsnio 1 dalies h punkte nurodytų straipsnių likutinėms sumoms įstaigos taikomi šie reikalavimai:

a) pusė atskaitytinų sumų, susijusių su tiesiogiai turimomis kapitalo dalimis, atskaitoma iš 1 lygio straipsnių ir pusė – iš 2 lygio straipsnių;

b) sumos, susijusios su netiesiogiai ir dirbtinai turimomis kapitalo dalimis, neatskaitomos ir joms taikomas atitinkamai trečios dalies II antraštinės dalies 2 arba 3 skyriuje nustatytas rizikos koeficientas ir trečios dalies IV antraštinėje dalyje nustatyti reikalavimai.

11. 36 straipsnio 1 dalies i punkte nurodytų straipsnių likutinėms sumoms įstaigos taiko šiuos principus:

a) pusė atskaitytinų sumų, susijusių su tiesiogiai turimomis kapitalo dalimis, atskaitoma iš 1 lygio straipsnių ir pusė – iš 2 lygio straipsnių;

b) sumos, susijusios su netiesiogiai ir dirbtinai turimomis kapitalo dalimis, neatskaitomos ir joms taikomas atitinkamai trečios dalies II antraštinės dalies 2 arba 3 skyriuje nustatytas rizikos koeficientas ir trečios dalies IV antraštinėje dalyje nustatyti reikalavimai.

▼B

473 straipsnis

TAS 19 pakeitimų įdiegimas

1. Nukrypstant nuo 481 straipsnio, laikotarpiu nuo …2014 m. sausio 1 d. iki 2018 m. gruodžio 31 d. kompetentingos institucijos gali leisti įstaigoms, kurios savo sąskaitas rengia laikydamosi tarptautinių apskaitos standartų, priimtų laikantis Reglamento (EB) Nr. 1606/2022 6 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos, prie savo bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pridėti atitinkamai pagal šio straipsnio 2 arba 3 dalį taikytiną sumą, padaugintą iš pagal 4 dalį taikytino koeficiento.

2. Taikytina suma apskaičiuojama iš sumos, gautos pagal a punktą, atimant sumą, gautą pagal b punktą:

a) įstaigos nustato atitinkamai nustatyto dydžio išmokų pensijų fondų arba sistemų turto vertes pagal Reglamentą (EB) Nr. 1126/2008 ([1]) su pakeitimais, padarytais Reglamentu (ES) Nr. 1205/2011 ([2]). Tada įstaigos iš šio turto verčių atima prievolių pagal tuos pačius fondus arba sistemas vertes, nustatytas pagal tas pačias apskaitos taisykles;

b) įstaigos nustato atitinkamai nustatyto dydžio išmokų pensijų fondų arba sistemų turto vertes pagal Reglamente (EB) Nr. 1126/2008 nustatytas taisykles. Tada įstaigos iš to turto verčių atima prievolių pagal tuos pačius fondus arba sistemas vertes, nustatytas pagal tas pačias apskaitos taisykles;

3. Pagal 2 dalį nustatoma suma yra tik ta suma, kurios nereikalaujama atskaityti iš nuosavų lėšų iki 2014 m. sausio 1 d. taikant Direktyvos 2006/48/EB perkėlimo į nacionalinę teisę priemones, jei tos perkėlimo į nacionalinę teisę priemonės atitiktų šio reglamento 481 straipsnyje nustatytos tvarkos taikymo reikalavimus atitinkamoje valstybėje narėje.

4. Taikomi šie koeficientai:

a) laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2014 m. gruodžio 31 d. – 1;

b) nuo 2015 m. sausio 1 d. iki 2015 m. gruodžio 31 d. – 0,8;

c) nuo 2016 m. sausio 1 d. iki 2016 m. gruodžio 31 d. – 0,6;

([1]) 2008 m. lapkričio 3 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1126/2008, priimantis tam tikrus tarptautinius apskaitos standartus pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1606/2002 (OL L 320, 2008 11 29, p. 1).

([2]) 2011 m. lapkričio 22 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1205/2011, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1126/2008, priimantis tam tikrus tarptautinius apskaitos standartus pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1606/2002, kiek tai susiję su 7-uoju tarptautiniu finansinės atskaitomybės standartu (TFAS) (OL L 305, 2011 11 23, p. 16).

▼B

d) nuo 2017 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d. – 0,4;

e) nuo 2018 m. sausio 1 d. iki 2018 m. gruodžio 31 d. – 0,2.

5. Įstaigos savo skelbiamose finansinėse ataskaitose atskleidžia pagal 2 dalį nurodytas turto ir įsipareigojimų vertes.

2 Poskirsnis

Atskaitymai iš papildomų 1 lygio straipsnių

474 straipsnis

Atskaitymai iš papildomų 1 lygio straipsnių

Nukrypstant nuo 56 straipsnio, laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d. taikomi šie reikalavimai:

a) pagal 56 straipsnį atskaitytinų sumų taikytiną procentinę dalį, nurodytą 478 straipsnyje, įstaigos atskaito iš papildomų 1 lygio straipsnių;

b) įstaigos taiko 475 straipsnyje nustatytus reikalavimus pagal 56 straipsnį atskaitytinų straipsnių likutinėms sumoms.

475 straipsnis

Straipsniai, neatskaitomi iš papildomų 1 lygio straipsnių

1. Nukrypstant nuo 56 straipsnio, laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d. šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai taikomi likutinėms sumoms, nurodytoms 474 straipsnio b punkte.

2. 56 straipsnio a punkte nurodytų straipsnių likutinėms sumoms įstaigos taiko šiuos principus:

a) tiesiogiai turimos nuosavos papildomos 1 lygio priemonės atskaitomos iš 1 lygio straipsnių buhalterine verte;

b) netiesiogiai ir dirbtinai turimos nuosavos papildomos 1 lygio priemonės, įskaitant nuosavas papildomas 1 lygio priemones, kurias įstaiga galėtų būti įpareigota įsigyti pagal esamą arba galinčią atsirasti sutartinę prievolę, neatskaitomos, ir joms taikomi atitinkamai trečios dalies II antraštinės dalies 2 arba 3 skyriuje nustatyti rizikos koeficientai ir trečios dalies IV antraštinės dalies reikalavimai.

▼B

3. 56 straipsnio b punkte nurodytų straipsnių likutinei sumai įstaigos taiko šiuos principus:

a) kai įstaiga neturi reikšmingų investicijų finansų sektoriaus subjekte, su kuriuo ji turi abipusės kryžminio kapitalo dalių nuosavybės, įstaigos tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai turimų to subjekto papildomų 1 lygio priemonių sumai taikomas 56 straipsnio c punktas;

b) kai įstaiga turi reikšmingų investicijų finansų sektoriaus subjekte, su kuriuo ji turi abipusės kryžminės kapitalo dalių nuosavybės, įstaigos tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai turimų to subjekto papildomų 1 lygio priemonių sumai taikomas 56 straipsnio d punktas.

4. 56 straipsnio c ir d punktuose nurodytų straipsnių likutinei sumai įstaigos taiko šiuos principus:

a) pusė pagal 56 straipsnio c ir d punktus atskaitytinos sumos, susijusios su tiesiogiai turimomis kapitalo dalimis, atskaitoma iš 1 lygio straipsnių ir pusė – iš 2 lygio straipsnių;

b) pagal 56 straipsnio c ir d punktus atskaitytina suma, susijusi su netiesiogiai ir dirbtinai turimomis kapitalo dalimis, neatskaitoma, ir jai taikomas atitinkamai trečios dalies II antraštinės dalies 2 arba 3 skyriuje nustatytas rizikos koeficientas ir trečios dalies IV antraštinės dalies reikalavimai.

3 Poskirsnis

Atskaitymai iš 2 lygio straipsnių

476 straipsnis

Atskaitymai iš 2 lygio straipsnių

Nukrypstant nuo 66 straipsnio, laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d. taikomi šie reikalavimai:

a) pagal 66 straipsnį atskaitytinų sumų taikytiną procentinę dalį, nurodytą 478 straipsnyje, įstaigos atskaito iš 2 lygio straipsnių;

b) 477 straipsnyje nustatytus reikalavimus įstaigos taiko likutinėms sumoms, atskaitytinoms pagal 66 straipsnį.

▼B

477 straipsnis

Atskaitymai iš 2 lygio straipsnių

1. Nukrypstant nuo 66 straipsnio, laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d. šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai taikomi likutinėms sumoms, nurodytoms 476 straipsnio b punkte.

2. 66 straipsnio a punkte nurodytų straipsnių likutinei sumai įstaigos taiko šiuos principus:

a) tiesiogiai turimos nuosavos 2 lygio priemonės atskaitomos iš 2 lygio straipsnių buhalterine verte;

b) netiesiogiai ir dirbtinai turimos nuosavos 2 lygio priemonės, įskaitant nuosavas 2 lygio priemones, kurias įstaiga galėtų būti įpareigota įsigyti pagal esamą arba galinčią atsirasti sutartinę prievolę, neatskaitomos, ir joms taikomi atitinkamai trečios dalies II antraštinės dalies 2 arba 3 skyriuje nustatyti rizikos koeficientai ir trečios dalies IV antraštinės dalies reikalavimai.

3. 66 straipsnio b punkte nurodytų straipsnių likutinei sumai įstaigos taiko šiuos principus:

a) kai įstaiga neturi reikšmingų investicijų finansų sektoriaus subjekte, su kuriuo ji turi abipusės kryžminio kapitalo dalių nuosavybės, įstaigos tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai turimų to subjekto 2 lygio priemonių sumai taikomas 66 straipsnio c punktas;

b) kai įstaiga turi reikšmingų investicijų finansų sektoriaus subjekte, su kuriuo ji turi abipusės kryžminės kapitalo dalių nuosavybės, įstaigos tiesiogiai, netiesiogiai ir dirbtinai turimų to finansų sektoriaus subjekto 2 lygio priemonių sumai taikomas 66 straipsnio d punktas.

4. 66 straipsnio c ir d punktuose nurodytų straipsnių likutinei sumai įstaigos taiko šiuos principus:

a) pagal 66 straipsnio c ir d punktus atskaitytina suma, susijusi su tiesiogiai turimomis kapitalo dalimis, atskaitoma perpus iš 1 lygio straipsnių ir 2 lygio straipsnių;

b) pagal 66 straipsnio c ir d punktus atskaitytina suma, susijusi su netiesiogiai ir dirbtinai turimomis kapitalo dalimis, neatskaitoma, ir jai taikomas atitinkamai trečios dalies II antraštinės dalies 2 arba 3 skyriuje nurodytas rizikos koeficientas ir trečios dalies IV antraštinėje dalyje nustatyti reikalavimai.

▼B

4 Poskirsnis

Atskaitymui taikomos procentinės dalys

478 straipsnis

Procentinės dalys, taikomos atskaitymui iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo papildomų 1 ir 2 lygio straipsnių

1. 468 straipsnio 4 dalies, 469 straipsnio 1 dalies a ir c punktų, 474 straipsnio a punkto ir 476 straipsnio a punkto tikslais taikoma procentinė dalis patenka į šį intervalą:

a) laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2014 m. gruodžio 31 d. – 20–100 %;

b) nuo 2015 m. sausio 1 d. iki 2015 m. gruodžio 31 d. – 40–100 %;

c) nuo 2016 m. sausio 1 d. iki 2016 m. gruodžio 31 d. – 60–100 %;

d) nuo 2017 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d. – 80–100 %.

▼C1

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, 36 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytiems objektams, kurie egzistavo prieš 2014 m. sausio 1 d., 469 straipsnio 1 dalies c punkto tikslais taikoma procentinė dalis patenka į tokį intervalą:

a) laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2014 m. gruodžio 31 d. – 0–100 %;

b) laikotarpiu nuo 2015 m. sausio 1 d. iki 2015 m. gruodžio 31 d. – 10–100 %;

c) laikotarpiu nuo 2016 m. sausio 1 d. iki – 2016 m. gruodžio 31 d. 20–100 %;

d) laikotarpiu nuo 2017 m. sausio 1 d. iki – 2017 m. gruodžio 31 d. – 30–100 %;

e) laikotarpiu nuo 2018 m. sausio 1 d. iki – 2018 m. gruodžio 31 d. – 40–100 %;

f) laikotarpiu nuo 2019 m. sausio 1 d. iki – 2019 m. gruodžio 31 d. – 50–100 %;

g) laikotarpiu nuo 2020 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d. – 60–100 %;

h) laikotarpiu nuo 2021 m. sausio 1 d. iki 2021 m. gruodžio 31 d. – 70–100 %;

▼C1

i) laikotarpiu nuo 2022 m. sausio 1 d. iki 2022 m. gruodžio 31 d. – 80–100 %;

j) laikotarpiu nuo 2023 m. sausio 1 d. iki 2023 m. gruodžio 31 d. – 90–100 %.

▼B

3. Kompetentingos institucijos nustato ir paskelbia kiekvienam iš toliau išvardytų atskaitymų taikytiną procentinę dalį 1 ir 2 dalyse nurodytuose intervaluose:

a) atskiriems atskaitymams, kurių reikalaujama pagal 36 straipsnio 1 dalies a–h punktus, išskyrus atidėtųjų mokesčių turtą, kuris priklauso nuo būsimo pelningumo ir susidaro dėl laikinųjų skirtumų;

b) atidėtųjų mokesčių turto, kuris priklauso nuo būsimo pelningumo ir susidaro dėl laikinųjų skirtumų, ir 36 straipsnio 1 dalies i punkte nurodytų straipsnių bendrai sumai, kurią reikalaujama atskaityti pagal 48 straipsnį;

c) kiekvienam atskaitymui, kurio reikalaujama pagal 56 straipsnio b–d punktus;

d) kiekvienam atskaitymui, kurio reikalaujama pagal 66 straipsnio b–d punktus.

4 Skirsnis

Mažumos dalis ir patronuojamųjų įmonių išleistos papildomos 1 ir 2 lygių priemonės

479 straipsnis

Priemonių ir straipsnių, nesudarančių mažumos dalies, pripažinimas konsoliduotu bendru 1 lygio nuosavu kapitalu

1. Nukrypdamos nuo antros dalies II antraštinės dalies, laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d. kompetentingos institucijos, vadovaudamosi šio straipsnio 2 ir 3 dalimis, nustato, ar straipsniai, kurie remiantis perkėlimo į nacionalinę teisę priemonėmis dėl Direktyvos 2006/48/EB 65 straipsnio galėtų būti priskirti prie konsoliduotų atidėjinių, bet dėl toliau nurodytų priežasčių nepriskiriami prie konsoliduoto bendro 1 lygio nuosavo kapitalo, gali būti pripažinti konsoliduotomis nuosavomis lėšomis:

a) priemonė nepriskiriama prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių ir dėl to su ja susijęs nepaskirstytasis kapitalas ir akcijų priedai nepriskiriami prie konsoliduoto bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių;

b) straipsniai nepriskiriami remiantis 81 straipsnio 2 dalimi;

▼B

c) straipsniai nepriskiriami, kadangi patronuojamoji įmonė nėra įstaiga arba subjektas, kuriam pagal taikytiną nacionalinę teisę netaikomi šio reglamento ir Direktyvos 2013/36/ES reikalavimai;

d) straipsniai nepriskiriami, kadangi patronuojamoji įmonė nėra visiškai konsoliduota pagal pirmos dalies II antraštinės dalies 2 skyrių.

2. 1 dalyje nurodytų straipsnių, kurie pagal Direktyvos 2006/48/EB 65 straipsnio perkėlimo į nacionalinę teisę priemones būtų priskirtos prie konsoliduotų atidėjinių, taikytina procentinė dalis priskiriama prie konsoliduoto bendro 1 lygio nuosavo kapitalo.

3. 2 dalies tikslais taikytina procentinė dalis patenka į tokį intervalą:

a) laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2014 m. gruodžio 31 d. – 0–80 %;

b) nuo 2015 m. sausio 1 d. iki 2015 m. gruodžio 31 d. – 0–60 %;

c) nuo 2016 m. sausio 1 d. iki 2016 m. gruodžio 31 d. – 0–40 %;

d) nuo 2017 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d. – 0–20 %.

4. Kompetentingos institucijos nustato ir paskelbia taikytiną procentinę dalį 3 dalyje nurodytuose intervaluose.

480 straipsnis

Mažumos dalies ir kvalifikuotojo papildomo 1 ir 2 lygio kapitalo pripažinimas konsoliduotomis nuosavomis lėšomis

1. Nukrypstant nuo 84 straipsnio 1 dalies b punkto, 85 straipsnio 1 dalies b punkto ir 87 straipsnio 1 dalies b punkto, laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d. minėtuose straipsniuose nurodytos procentinės dalys padauginamos iš taikytino koeficiento.

2. 1 dalies tikslais taikomas koeficientas patenka į tokį intervalą:

a) laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2014 m. gruodžio 31 d. – 0,2–1;

b) nuo 2015 m. sausio 1 d. iki 2015 m. gruodžio 31 d. – 0,4–1;

c) nuo 2016 m. sausio 1 d. iki 2016 m. gruodžio 31 d. – 0,6–1; ir

d) nuo 2017 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d. – 0,8–1.

▼B

3. Kompetentingos institucijos nustato ir paskelbia taikytino koeficiento vertę 2 dalyje nurodytuose intervaluose.

5 Skirsnis

Papildomi filtrai ir atskaitymai

481 straipsnis

Papildomi filtrai ir atskaitymai

1. Nukrypdamos nuo 32–36, 56 ir 66 straipsnių, laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d. įstaigos patikslina nuostatas, siekdamos į bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnius, 1 lygio straipsnius, 2 lygio straipsnius arba nuosavų lėšų straipsnius įtraukti arba iš jų atskaityti filtrų arba atskaitymų, būtinų pagal Direktyvos 2006/48/EB 57, 61, 63, 63a, 64 ir 66 straipsnių ir Direktyvos 2006/49/EB 13 ir 16 straipsnių perkėlimo į nacionalinę teisę priemones, bet neprivalomų pagal šio reglamento antrą dalį, taikytiną procentinę dalį.

►C2 2. Nukrypdamos nuo 36 straipsnio 1 dalies i punkto ir 49 straipsnio 1 dalies, laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2014 m. gruodžio 31 d. tais atvejais, kai nesilaikoma 49 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytų reikalavimų, kompetentingos institucijos gali ◄ reikalauti arba leisti, kad įstaigos taikytų ne atskaitymą, kurio reikalaujama pagal 36 straipsnio 1 dalį, o 49 straipsnio 1 dalyje nurodytus metodus. Tokiais atvejais finansų sektoriaus subjekto, kuriame patronuojančioji įstaiga turi reikšmingų investicijų, turimų nuosavų lėšų priemonių dalis, kurios nereikia atskaityti pagal 49 straipsnio 1 dalį, nustatoma remiantis šio straipsnio 4 dalyje nurodyta taikoma procentine dalimi. Prireikus neatskaitytai sumai taikomi 49 straipsnio 4 dalies reikalavimai.

3. 1 dalies tikslais taikoma procentinė dalis patenka į šį intervalą:

a) laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2014 m. gruodžio 31 d. – 0–80 %;

b) nuo 2015 m. sausio 1 d. iki 2015 m. gruodžio 31 d. – 0–60 %;

c) nuo 2016 m. sausio 1 d. iki 2016 m. gruodžio 31 d. – 0–40 %;

d) nuo 2017 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d. – 0–20 %.

4. 2 dalies tikslais laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2014 m. gruodžio 31 d. taikytina procentinė dalis yra nuo 0 % iki 50 %.

▼B

5. Kiekvieno 1 ir 2 dalyse nurodyto filtro arba atskaitymo atveju kompetentingos institucijos nustato ir paskelbia taikytinas procentines dalis 3 ir 4 dalyse nurodytuose intervaluose.

6. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato sąlygas, pagal kurias kompetentingos institucijos nustato, ar nuosavų lėšų arba jų dalies, kurioms netaikoma šio reglamento antra dalis, koregavimai pagal Direktyvos 2006/48/EB arba Direktyvos 2006/49/EB perkėlimo į nacionalinę teisę priemones šio straipsnio tikslais turėtų būti atliekami ir bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių, papildomų 1 lygio straipsnių, 1 lygio straipsnių, 2 lygio straipsnių arba nuosavų lėšų atveju.

▼C1

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2013 m. liepos 28 d.

▼B

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

482 straipsnis

Išvestinių finansinių priemonių sandorių su pensijų fondais taikymo sritis

Reglamento (ES) Nr. 648/2012 89 straipsnyje nurodytų ir pagal to reglamento 2 straipsnyje apibrėžtą pensijų sistemos tvarką sudarytų išvestinių finansinių priemonių sandorių atžvilgiu įstaigos neapskaičiuoja nuosavų lėšų reikalavimo kredito vertinimo koregavimo rizikai padengti, kaip numatyta šio reglamento 382 straipsnio 4 dalies c punkte.

2 SKYRIUS

Kapitalo priemonių tęstinumas

1 Skirsnis

Valstybės pagalbos priemonės

483 straipsnis

Valstybės pagalbos priemonių tęstinumas

1. Nukrypstant nuo 26–29, 51, 52, 62 ir 63 straipsnių, laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d. šis straipsnis taikomas kapitalo priemonėms ir straipsniams, jeigu įvykdomos šios sąlygos:

a) priemonės buvo išleistos iki 2014 m. sausio 1 d.;

b) priemonės išleistos atsižvelgiant į rekapitalizavimo priemones pagal valstybės pagalbos taisykles. Jei dalis priemonių pasirašyta privačiai, jos turi būti išleistos iki 2012 m. liepos 30 d. kartu su tomis dalimis, kurias yra pasirašiusi valstybė narė;

▼C2

c) pagal SESV 107 straipsnį Komisija priemones vertino kaip atitinkančias vidaus rinką.

Tais atvejais, kai priemonės yra pasirašytos ir valstybės narės, ir privačių investuotojų, ir esant valstybės narės pasirašytų priemonių daliniam išpirkimui, atitinkama dalis privačiai pasirašytų priemonių lieka galioti pagal 484 straipsnį. Kai visos valstybės narės pasirašytos priemonės yra išpirktos, likusios privačių investuotojų pasirašytos priemonės lieka galioti pagal 484 straipsnį.

▼B

2. Priemonės, kurios atitiko kriterijus pagal Direktyvos 2006/48/EB 57 straipsnio a punkto perkėlimo į nacionalinę teisę priemones, priskiriamos prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių neatsižvelgiant į tai, kad:

a) neįvykdytos šio reglamento 28 straipsnyje nustatytos sąlygos;

b) priemones išleido šio reglamento 27 straipsnyje nurodyta įmonė, ir neįvykdytos šio reglamento 28 straipsnyje arba, jei taikytina, 29 straipsnyje nustatytos sąlygos.

3. Šio straipsnio 1 dalies c punkte nurodytos priemonės, kurios neatitinka kriterijų pagal Direktyvos 2006/48/EB 57 straipsnio a punkto perkėlimo į nacionalinę teisę priemones, priskiriamos prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių neatsižvelgiant į tai, kad neįvykdyti šio straipsnio 2 dalies a arba b punkto reikalavimai, su sąlyga, kad įvykdyti šio straipsnio 8 dalies reikalavimai.

Priemonės, kurios priskiriamos prie bendro 1 lygio kapitalo pagal pirmą pastraipą, negali būti priskirtos prie papildomų 1 lygio arba 2 lygio priemonių pagal 5 arba 7 dalį.

4. Priemonės, kurios atitiko kriterijus pagal Direktyvos 2006/48/EB 57 straipsnio ca punkto ir 66 straipsnio 1 dalies perkėlimo į nacionalinę teisę priemones, priskiriamos prie papildomų 1 lygio priemonių neatsižvelgiant į tai, kad neįvykdytos šio reglamento 52 straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos.

5. Šio straipsnio 1 dalies c punkte nurodytos priemonės, kurios neatitinka kriterijų pagal Direktyvos 2006/48/EB 57 straipsnio ca punkto perkėlimo į nacionalinę teisę priemones, priskiriamos prie papildomų 1 lygio priemonių neatsižvelgiant į tai, kad neįvykdytos šio reglamento 52 straipsnio 1 dalies sąlygos, su sąlyga, kad įvykdyti šio straipsnio 8 dalies reikalavimai.

Priemonės, kurios priskiriamos prie papildomų 1 lygio priemonių pagal pirmą pastraipą, negali būti priskirtos prie bendro 1 lygio kapitalo arba bendro 2 lygio kapitalo priemonių pagal 3 arba 7 dalį.

▼B

6. Straipsniai, kurie atitiko kriterijus pagal Direktyvos 2006/48/EB 57 straipsnio f, g arba h punkto ir 66 straipsnio 1 dalies perkėlimo į nacionalinę teisę priemones, priskiriami prie 2 lygio priemonių neatsižvelgiant į tai, kad tie straipsniai nenurodyti šio reglamento 62 straipsnyje arba kad neįvykdytos šio reglamento 63 straipsnyje nustatytos sąlygos.

7. Šio straipsnio 1 dalies c punkte nurodytos priemonės, kurios neatitinka kriterijų pagal Direktyvos 2006/48/EB 57 straipsnio f, g arba h punktų ir 66 straipsnio 1 dalies perkėlimo į nacionalinę teisę priemones, priskiriamos prie 2 lygio priemonių neatsižvelgiant į tai, kad tie straipsniai nenurodyti šio reglamento 62 straipsnyje arba neįvykdytos šio reglamento 63 straipsnyje nustatytos sąlygos, su sąlyga, kad įvykdytos šio straipsnio 8 dalyje nustatytos sąlygos.

Priemonės, kurios priskiriamos prie 2 lygio priemonių pagal pirmą pastraipą, negali būti priskiriamos prie bendro 1 lygio kapitalo priemonių arba papildomų 1 lygio priemonių pagal 3 arba 5 dalį.

8. 3, 5 ir 7 dalyse nurodytos priemonės gali būti priskiriamos prie nuosavų lėšų priemonių, kurios nurodytos tose dalyse, tik tais atvejais, kai įvykdyta 1 dalies a punkte nustatyta sąlyga ir kai jas išleidžia įstaigos, kurios yra įsteigtos valstybėje narėje, kuriai taikoma ekonominio koregavimo programa, o dėl šių priemonių išleidimo susitarta arba jos atitinka reikalavimus pagal tą programą.

2 Skirsnis

Ne valstybės pagalbos priemonės

1 Poskirsnis

Tęstinumo sąlygos ir apribojimai

484 straipsnis

Straipsnių, kurie pagal Direktyvos 2006/48/EB perkėlimo į nacionalinę teisę priemones laikomi nuosavomis lėšomis, tęstinumo sąlygos

▼C2

1. Šis straipsnis taikomas tik toms priemonėms ir straipsniams, kurie buvo išleisti iki 2011 m. gruodžio 31 d. arba tą dieną, kurie atitiko nuosavoms lėšoms keliamus reikalavimus 2011 m. gruodžio 31 d. ir kurie nėra nurodyti 483 straipsnio 1 dalyje.

▼B

2. Nukrypstant nuo 26–29, 51, 52, 62 ir 63 straipsnių, šis straipsnis taikomas laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2021 m. gruodžio 31 d.

3. Atsižvelgiant į šio reglamento 485 straipsnį ir jo 486 straipsnio 2 dalyje nurodytą apribojimą, kapitalas, kaip apibrėžta Direktyvos 86/635/EEB 22 straipsnyje, ir susiję akcijų priedai, kurie pagal Direktyvos 2006/48/EB 57 straipsnio a punkto perkėlimo į nacionalinę teisę priemones priskiriami prie pradinių nuosavų lėšų, priskiriami prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių neatsižvelgiant į tai, kad kapitalas neatitinka šio reglamento 28 straipsnyje arba, jei taikytina, 29 straipsnyje nustatytų sąlygų.

▼B

4. Atsižvelgiant į šio reglamento 486 straipsnio 3 dalyje nurodytą apribojimą, priemonės ir susiję akcijų priedai, kurie pagal Direktyvos 2006/48/EB 57 straipsnio ca punkto ir 154 straipsnio 8 ir 9 dalių perkėlimo į nacionalinę teisę priemones priskiriami prie pradinių nuosavų lėšų, priskiriami prie papildomų 1 lygio straipsnių neatsižvelgiant į tai, kad neįvykdytos šio reglamento 52 straipsnyje nustatytos sąlygos.

5. Atsižvelgiant į šio reglamento 486 straipsnio 4 dalyje nurodytus apribojimus, straipsniai ir susiję akcijų priedai, kurie atitinka kriterijus pagal Direktyvos 2006/48/EB 57 straipsnio e, f, g arba h punktų perkėlimo į nacionalinę teisę priemones, priskiriami prie 2 lygio straipsnių neatsižvelgiant į tai, kad tie straipsniai nenurodyti šio reglamento 62 straipsnyje arba kad neįvykdytos šio reglamento 63 straipsnyje nustatytos sąlygos.

485 straipsnis

Akcijų priedų, susijusių su straipsniais, kurie pagal Direktyvos 2006/48/EB perkėlimo į nacionalinę teisę priemones laikomi nuosavomis lėšomis, priskyrimo bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsniams sąlygos

1. Šis straipsnis taikomas tik 483 straipsnio 1 dalyje nenurodytoms priemonėms, kurios buvo išleistos iki 2010 m. gruodžio 31 d.

2. Akcijų priedai, susiję su kapitalu, kaip apibrėžta Direktyvos 86/635/EEB 22 straipsnyje, kurie pagal Direktyvos 2006/48/EB 57 straipsnio a punkto perkėlimo į nacionalinę teisę priemones buvo priskirti prie pradinių nuosavų lėšų, priskiriami prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių, jei jie atitinka šio reglamento 28 straipsnio i ir j punktuose nustatytas sąlygas.

486 straipsnis

Straipsnių, sudarančių bendro 1 lygio nuosavo kapitalo papildomus 1 ir 2 lygio straipsnius, tęstinumo apribojimai

1. Laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2021 m. gruodžio 31 d. pagal šį straipsnį apribojamas 484 straipsnyje nurodytų priemonių ir straipsnių priskyrimo nuosavoms lėšoms mastas.

2. 484 straipsnio 3 dalyje nurodytų straipsnių, kurie priskiriami prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių, suma apribojama iki šios dalies a ir b punktuose nurodytų sumų bendros sumos taikytinos procentinės dalies:

a) 484 straipsnio 3 dalyje nurodyto kapitalo, kuris buvo leidžiamas 2012 m. gruodžio 31 d., nominaliosios sumos;

b) akcijų priedai, susiję su a punkte nurodytais straipsniais.

▼B

3. 484 straipsnio 4 dalyje nurodytų straipsnių, kurie priskiriami prie papildomų 1 lygio straipsnių, suma apribojama iki taikytinos procentinės dalies, padaugintos iš šios dalies a ir b punktuose nurodytų sumų bendros sumos ir šios dalies c–f punktuose nurodytų sumų bendros sumos skirtumo:

a) 484 straipsnio 4 dalyje nurodytų priemonių, kurios buvo leidžiamos 2012 m. gruodžio 31 d., nominaliosios sumos;

b) akcijų priedų, susijusių su a punkte nurodytomis priemonėmis;

c) 484 straipsnio 4 dalyje nurodytų priemonių sumos, kuri 2012 m. gruodžio 31 d. buvo didesnė nei nustatyta Direktyvos 2006/48/EB 66 straipsnio 1 dalies a punkto ir 1a dalies perkėlimo į nacionalinę teisę priemonėse;

d) akcijų priedų, susijusių su c punkte nurodytomis priemonėmis;

e) 484 straipsnio 4 dalyje nurodytų priemonių, kurios buvo leidžiamos 2012 m. gruodžio 31 d., bet pagal 489 straipsnio 4 dalį nepriskiriamos prie papildomų 1 lygio priemonių, nominaliosios sumos;

f) akcijų priedų, susijusių su e punkte nurodytomis priemonėmis.

4. 484 straipsnio 5 dalyje nurodytų straipsnių, kurie priskiriami prie 2 lygio straipsnių, suma apribojama iki sumų, nurodytų šios dalies a–d punktuose, bendros sumos ir sumų, nurodytų šios dalies e–h punktuose, bendros sumos skirtumo taikytinos procentinės dalies:

a) 484 straipsnio 5 dalyje nurodytų priemonių, kurios buvo leidžiamos 2012 m. gruodžio 31 d., nominaliosios sumos;

b) akcijų priedų, susijusių su a punkte nurodytomis priemonėmis;

▼C2

c) subordinuotosios paskolos kapitalo, kuris buvo leidžiamas 2012 m. gruodžio 31 d., nominaliosios sumos ir sumos, kuri yra privaloma pagal Direktyvos 2006/48/EB 64 straipsnio 3 dalies c punkto perkėlimo į nacionalinę teisę priemones, skirtumo;

▼B

d) 484 straipsnio 5 dalyje nurodytų straipsnių, kurie nėra šios dalies a ir c punktuose nurodytos priemonės ir subordinuotosios paskolos kapitalas ir kurie buvo leidžiami 2012 m. gruodžio 31 d., nominaliosios sumos;

e) 484 straipsnio 5 dalyje nurodytų priemonių ir straipsnių, kurie buvo leidžiami 2012 m. gruodžio 31 d., nominaliosios sumos, kuri yra didesnė negu nurodyta Direktyvos 2006/48/EB 66 straipsnio 1 dalies a punkto perkėlimo į nacionalinę teisę priemonėse;

f) akcijų priedų, susijusių su e punkte nurodytomis priemonėmis;

▼B

g) 484 straipsnio 5 dalyje nurodytų priemonių, kurios buvo leidžiamos 2012 m. gruodžio 31 d. ir kurios nepriskiriamos prie 2 lygio straipsnių pagal 490 straipsnio 4 dalį, nominaliosios sumos;

h) akcijų priedų, susijusių su g punkte nurodytomis priemonėmis.

5. Šiame straipsnyje taikomos 2–4 dalyse nurodytos procentinės dalys patenka į šį intervalą:

a) laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2014 m. gruodžio 31 d. – 60–80 %;

b) nuo 2015 m. sausio 1 d. iki 2015 m. gruodžio 31 d. – 40–70 %;

c) nuo 2016 m. sausio 1 d. iki 2016 m. gruodžio 31 d. – 20–60 %;

d) nuo 2017 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d. – 0–50 %;

e) nuo 2018 m. sausio 1 d. iki 2018 m. gruodžio 31 d. – 0–40 %;

f) nuo 2019 m. sausio 1 d. iki 2019 m. gruodžio 31 d. – 0–30 %;

g) nuo 2020 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d. – 0–20 %;

h) nuo 2021 m. sausio 1 d. iki 2021 m. gruodžio 31 d. – 0–10 %.

6. Kompetentingos institucijos nustato ir paskelbia taikytinas procentines dalis 5 dalyje nurodytuose intervaluose.

487 straipsnis

Straipsniai, kuriems netaikomas tęstinumo pagal bendro 1 lygio nuosavo kapitalo arba papildomus 1 lygio straipsnius kitų nuosavų lėšų atžvilgiu principas

1. Nukrypdamos nuo 51, 52, 62 ir 63 straipsnių, laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2021 m. gruodžio 31 d. įstaigos gali kapitalą ir susijusius akcijų priedus, nurodytus 484 straipsnio 3 dalyje, kurie nepriskirti prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių, nes jų procentinė dalis yra didesnė nei nurodyta 486 straipsnio 2 dalyje, vertinti kaip 484 straipsnio 4 dalyje nurodytus straipsnius, jeigu įtraukus minėtą kapitalą ir susijusius akcijų priedus nebus viršyta 486 straipsnio 3 dalyje nurodyta taikytina procentinė dalis.

▼B

2. Nukrypdamos nuo 51, 52, 62 ir 63 straipsnių, laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2021 m. gruodžio 31 d. įstaigos gali toliau išvardytus straipsnius vertinti kaip 484 straipsnio 5 dalyje nurodytus straipsnius, jeigu juos įtraukus nebus viršyta 486 straipsnio 4 dalyje nustatyta procentinė dalis:

a) 484 straipsnio 3 dalyje nurodytą kapitalą ir susijusius akcijų priedus, neįtrauktus į bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnius, nes jų procentinė dalis yra didesnė nei nurodyta 486 straipsnio 2 dalyje;

b) 484 straipsnio 4 dalyje nurodytas priemones ir susijusius akcijų priedus, kurių procentinė dalis yra didesnė nei nurodyta 486 straipsnio 3 dalyje.

3. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato sąlygas, pagal kurias 1 ir 2 dalyse nurodytoms nuosavų lėšų priemonėms laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2021 m. gruodžio 31 d. taikoma 486straipsnio 4 arba 5 dalis.

▼C1

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2013 m. liepos 28 d.

▼B

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

488 straipsnis

Straipsnių, kurie liko galioti kaip 2 lygio straipsniai, amortizacija

484 straipsnio 5 dalyje nurodytiems straipsniams, kurie priskiriami prie 2 lygio straipsnių, nurodytų 484 straipsnio 5 dalyje arba 486 straipsnio 4 dalyje, taikomi 64 straipsnyje nustatyti reikalavimai.

2 Poskirsnis

Priemonių, kurių gali būti pareikalauta arba kurias gali būti skatinama išpirkti, įtraukimas į 1 ir 2 lygio straipsnius

489 straipsnis

Mišrios priemonės, kurių gali būti pareikalauta ir kurias gali būti skatinama išpirkti

1. Nukrypstant nuo 51 ir 52 straipsnių, laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2021 m. gruodžio 31 d. 484 straipsnio 4 dalyje nurodytoms priemonėms, kurių sąlygose numatytas pareikalavimas ir paskata įstaigai išpirkti priemonę, ►C2 taikomas šis straipsnis. ◄

▼B

2. Priemonės priskiriamos prie papildomų 1 lygio priemonių, jeigu įvykdomos šios sąlygos:

a) įstaiga sugebėjo pasinaudoti pareikalavimu ir paskata išpirkti priemonę tik iki 2013 m. sausio 1 d.;

b) įstaiga nepasinaudojo pareikalavimu;

c) 52 straipsnyje nustatytos sąlygos įvykdytos nuo 2013 m. sausio 1 d.

3. Priemonės priskiriamos prie papildomų 1 lygio priemonių, kurių pripažinta apskaitinė vertė buvo sumažinta, pagal 484 straipsnio 4 dalį iki efektyviojo termino suėjimo dienos, o vėliau be jokių apribojimų priskiriamos prie papildomų 1 lygio straipsnių su sąlyga, kad:

a) įstaiga sugebėjo pasinaudoti pareikalavimu ir paskata išpirkti priemonę tik 2013 m. sausio 1 d. arba vėliau;

b) priemonių efektyviojo termino suėjimo dieną įstaiga nepasinaudojo pareikalavimu;

c) 52 straipsnyje nustatytos sąlygos įvykdomos nuo priemonių efektyviojo termino suėjimo dienos.

4. Priemonės nepriskiriamos prie papildomų 1 lygio priemonių ir laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. joms netaikoma 484 straipsnio 4 dalis, jeigu įvykdomos šios sąlygos:

a) įstaiga sugebėjo pasinaudoti pareikalavimu ir paskata išpirkti priemonę nuo 2011 m. gruodžio 31 d. iki 2013 m. sausio 1 d.;

b) priemonių efektyviojo termino suėjimo dieną įstaiga nepasinaudojo pareikalavimu;

c) 52 straipsnyje nustatytos sąlygos neįvykdytos nuo priemonių efektyviojo termino suėjimo dienos.

5. Priemonės priskiriamos prie papildomų 1 lygio priemonių, kurių pripažinta apskaitinė vertė buvo sumažinta, pagal 484 straipsnio 4 dalį iki jų efektyviojo termino suėjimo dienos ir vėliau nepriskiriamos prie papildomų 1 lygio priemonių, jeigu įvykdomos šios sąlygos:

a) įstaiga sugebėjo pasinaudoti pareikalavimu ir paskata išpirkti priemonę 2013 m. sausio 1 d. arba vėliau;

b) priemonių efektyviojo termino suėjimo dieną įstaiga nepasinaudojo pareikalavimu;

c) 52 straipsnyje nustatytos sąlygos neįvykdytos nuo priemonių efektyviojo termino suėjimo dienos.

▼B

6. Priemonės priskiriamos prie papildomų 1 lygio priemonių pagal 484 straipsnio 4 dalį, jeigu įvykdomos šios sąlygos:

a) įstaiga sugebėjo pasinaudoti pareikalavimu ir paskata išpirkti priemonę tik iki 2011 m. gruodžio 31 d. imtinai;

b) priemonių efektyviojo termino suėjimo dieną įstaiga nepasinaudojo pareikalavimu;

c) 52 straipsnyje nustatytos sąlygos neįvykdytos nuo priemonių efektyviojo termino suėjimo dienos.

490 straipsnis

2 lygio straipsniai, kuriems taikoma paskata išpirkti

1. Nukrypstant nuo 62 ir 63 straipsnių, laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2021 m. gruodžio 31 d. 484 straipsnio 5 dalyje nurodytiems straipsniams, kurie atitiko kriterijus pagal Direktyvos 2006/48/EB 57 straipsnio f arba h punkto perkėlimo į nacionalinę teisę priemones ir kurių sąlygose numatytas pareikalavimas bei paskata įstaigai juos išpirkti, ►C2 taikomas šis straipsnis. ◄

2. Straipsniai priskiriami prie 2 lygio priemonių su sąlyga, kad:

a) įstaiga sugebėjo pasinaudoti pareikalavimu ir paskata išpirkti priemonę tik iki 2013 m. sausio 1 d.;

b) įstaiga nepasinaudojo pareikalavimu;

c) nuo 2013 m. sausio 1 d. įvykdomos 63 straipsnyje nustatytos sąlygos.

3. Straipsniai priskiriami prie 2 lygio straipsnių pagal 484 straipsnio 5 dalį iki jų efektyviojo termino suėjimo dienos ir vėliau priskiriami prie 2 lygio straipsnių be apribojimo, jeigu įvykdomos šios sąlygos:

a) įstaiga sugebėjo pasinaudoti pareikalavimu ir paskata išpirkti priemonę tik 2013 m. sausio 1 d. arba vėliau;

b) straipsnių efektyviojo termino suėjimo dieną įstaiga nepasinaudojo pareikalavimu;

c) 63 straipsnyje nustatytos sąlygos įvykdomos nuo straipsnių efektyviojo termino suėjimo dienos.

▼C2

4. Straipsniai nepriskiriami prie 2 lygio straipsnių nuo 2014 m. sausio 1 d., jeigu įvykdomos šios sąlygos:

▼B

a) įstaiga sugebėjo pasinaudoti pareikalavimu ir paskata išpirkti priemonę tik nuo 2011 m. gruodžio 31 d. iki 2013 m. sausio 1 d.;

b) straipsnių efektyviojo termino suėjimo dieną įstaiga nepasinaudojo pareikalavimu;

c) 63 straipsnyje nustatytos sąlygos neįvykdytos nuo straipsnių efektyviojo termino suėjimo dienos.

5. Straipsniai priskiriami prie 2 lygio straipsnių, kurių pripažinta apskaitinė vertė buvo sumažinta, pagal 484 straipsnio 5 dalį iki jų efektyviojo termino suėjimo dienos ir vėliau nepriskiriami prie 2 lygio straipsnių, jeigu:

a) įstaiga sugebėjo pasinaudoti pareikalavimu ir paskata išpirkti priemonę 2013 m. sausio 1 d. arba vėliau;

b) įstaiga nepasinaudojo pareikalavimu jų efektyviojo termino suėjimo dieną;

c) 63 straipsnyje nustatytos sąlygos neįvykdomos nuo straipsnių efektyviojo termino suėjimo dienos.

6. Straipsniai priskiriami prie 2 lygio straipsnių pagal 484 straipsnio 5 dalį, jeigu:

a) įstaiga sugebėjo pasinaudoti pareikalavimu ir paskata išpirkti priemonę tik iki 2011 m. gruodžio 31 d. imtinai;

b) straipsnių efektyviojo termino suėjimo dieną įstaiga nepasinaudojo pareikalavimu;

c) 63 straipsnyje nustatytos sąlygos neįvykdytos nuo straipsnių efektyviojo termino suėjimo dienos.

491 straipsnis

Efektyvusis terminas

489 ir 490 straipsnių tikslais efektyvusis terminas nustatomas taip:

a) minėtų straipsnių 3 ir 5 dalyse nurodytų straipsnių atveju – pirmo pareikalavimo diena, kai paskata išpirkti atsiranda 2013 m. sausio 1 d. arba vėliau;

b) minėtų straipsnių 4 dalyje nurodytų straipsnių atveju – pirmo pareikalavimo diena, kai paskata išpirkti atsiranda nuo 2011 m. gruodžio 31 d. iki 2013 m. sausio 1 d.;

▼B

c) minėtų straipsnių 6 dalyje nurodytų straipsnių atveju – pirmo pareikalavimo diena, kai paskata išpirkti atsiranda iki 2011 m. gruodžio 31 d.

3 SKYRIUS

Pereinamojo laikotarpio nuostatos dėl informacijos apie nuosavas lėšas atskleidimo

492 straipsnis

Informacijos apie nuosavas lėšas atskleidimas

1. Įstaigos šį straipsnį taiko laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2021 m. gruodžio 31 d.

2. Laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2015 m. gruodžio 31 d. įstaigos atskleidžia informaciją apie tai, kokiu mastu bendro 1 lygio nuosavo kapitalo ir 1 lygio kapitalo dydis viršija 465 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

3. Laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d. įstaigos atskleidžia šią papildomą informaciją apie nuosavas lėšas:

a) atskirų filtrų ir atskaitymų pagal 467–470, 474, 476 ir 479 straipsnius pobūdį ir poveikį bendram 1 lygio nuosavam kapitalui, papildomam 1 lygio kapitalui, 2 lygio kapitalui ir nuosavoms lėšoms;

b) mažumos dalies ir papildomų 1 lygio ir 2 lygio priemonių, susijusio nepaskirstytojo pelno ir akcijų priedų, kuriuos išleidžia patronuojamosios įmonės, pagal 1 skyriaus 4 skirsnį įtrauktų į konsoliduotą bendrą 1 lygio nuosavą kapitalą, papildomą 1 lygio kapitalą, 2 lygio kapitalą ir nuosavas lėšas, sumas;

c) atskirų filtrų ir atskaitymų pagal 481 straipsnį poveikį bendram 1 lygio nuosavam kapitalui, papildomam 1 lygio kapitalui, 2 lygio kapitalui ir nuosavoms lėšoms;

d) straipsnių, kurie, taikant 2 skyriaus 2 skirsnyje nurodytas leidžiančias nukrypti nuostatas, priskiriami prie bendro 1 nuosavo kapitalo straipsnių, 1 ir 2 lygio straipsnių, pobūdį ir sumą.

4. Laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2021 m. gruodžio 31 d. įstaigos atskleidžia priemonių, kurios, taikant 484 straipsnį, priskiriami prie bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių, papildomų 1 lygio priemonių ir 2 lygio priemonių, sumą.

▼B

5. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nustato vienodus informacijos atskleidimo pagal šį straipsnį šablonus. Į tuos šablonus įtraukiami 437 straipsnio 1 dalies a, b, d ir e punktuose su pakeitimais, padarytais šios antraštinės dalies 1 ir 2 skyriuose, išvardyti straipsniai.

▼C1

EBI tų techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2013 m. liepos 28 d.

▼B

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

4 SKYRIUS

Didelės pozicijos, nuosavų lėšų reikalavimai, svertas ir žemiausia riba pagal „Bazelį I“

493 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos dėl didelių pozicijų

1. Nuostatos dėl didelių pozicijų, nustatytos 387–403 straipsniuose, netaikomos investicinėms įmonėms, kurių pagrindinę veiklą sudaro vien tik investavimo paslaugų teikimas arba veikla, susijusi su finansinėmis priemonėmis, kaip nurodyta Direktyvos 2004/39/EB I priedo C skirsnio 5, 6, 7, 9 ir 10 punktuose, ir kurioms 2006 m. gruodžio 31 d. nebuvo taikoma 1993 m. gegužės 10 d. Tarybos direktyva 93/22/EEB dėl investicinių paslaugų vertybinių popierių srityje [1]. Ši išimtis taikoma iki 2017 m. gruodžio 31 d. arba pakeitimų pagal šio straipsnio 2 dalį įsigaliojimo, taikant ankstesnį terminą.

2. Komisija, remdamasi viešų konsultacijų ir diskusijų su kompetentingomis institucijomis rezultatais, iki 2015 m. gruodžio 31 d. pateikia informaciją Europos Parlamentui ir Tarybai apie:

a) tinkamą rizikos ribojimu pagrįstos investicinių įmonių, kurių pagrindinę veiklą sudaro vien tik investavimo paslaugų teikimas arba veikla, susijusi su biržos prekių išvestinėmis finansinėmis priemonėmis arba išvestinių finansinių priemonių sandoriais, kaip nurodyta Direktyvos 2004/39/EB I priedo C skirsnio 5, 6, 7, 9 ir 10 punktuose, priežiūros tvarką;

b) reikalingumą iš dalies pakeisti Direktyvą 2004/39/EB, siekiant sukurti naują investicinių įmonių, kurių pagrindinę veiklą sudaro vien tik investavimo paslaugų teikimas arba veikla, susijusi su finansinėmis priemonėmis, nurodytomis Direktyvos 2004/39/EB I priedo C skirsnio 5, 6, 7, 9 ir 10 punktuose, energijos tiekimo srityje, kategoriją.

Remdamasi šia informacija, Komisija gali teikti pasiūlymus dėl šio reglamento pakeitimų.

[1] OL L 141, 1993 6 11, p. 27.

▼B

3. Nukrypstant nuo 400 straipsnio 2 ir 3 dalių, ►C1 pereinamuoju laikotarpiu, kol įsigalios teisės aktas, priimtas atlikus 507 straipsnyje nurodytą peržiūrą, tačiau ne po 2028 m. gruodžio 31 d., valstybės narės gali visiškai ar iš dalies netaikyti ◄ 395 straipsnio 1 dalies šioms pozicijoms:

a) padengtoms obligacijoms, kurioms taikomos 129 straipsnio 1, 3 ir 6 dalys;

b) turto straipsniams, kuriuos sudaro reikalavimai valstybių narių regioninės ar vietos valdžios institucijoms, jei šiems reikalavimams būtų priskirtas 20 % rizikos koeficientas pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių, ir kitoms tų regioninių ar vietos valdžios institucijų pozicijoms arba jų garantuotoms pozicijoms, kurių atžvilgiu reikalavimams būtų priskiriamas 20 % rizikos koeficientas pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių;

c) įstaigos pozicijoms savo patronuojančiajai įmonei, įskaitant dalyvavimą valdant kapitalą arba kitokias turimas kapitalo dalis, kitoms tos patronuojančiosios įmonės patronuojamosioms įmonėms arba savo pačios patronuojamosioms įmonėms, jei konsoliduota priežiūra, vykdoma vadovaujantis šiuo reglamentu, Direktyva 2002/87/EB arba analogiškais trečiojoje valstybėje galiojančiais standartais, kuri taikoma pačiai įstaigai, apima ir šias įmones. Pozicijos, kurios neatitinka tų kriterijų, nesvarbu, ar joms taikoma šio reglamento 395 straipsnio 1 dalis, ar ne, vertinamos kaip pozicijos trečiajai šaliai;

d) turto straipsniams, kuriuos sudaro reikalavimai ir kitos pozicijos, įskaitant dalyvavimą valdant kapitalą arba kitokias turimas kapitalo dalis, regioninėms ar centrinėms kredito įstaigoms, su kuriomis, remiantis teisinėmis ar teisės aktais nustatytomis nuostatomis, kredito įstaiga sudaro vieną tinklą ir kurios, remiantis tomis nuostatomis, yra atsakingos už grynųjų pinigų kliringo operacijas tame tinkle;

e) turto straipsniams, kuriuos sudaro reikalavimai kredito įstaigoms ir kitos kredito įstaigų pozicijos, atsiradusios kredito įstaigoms, viena iš kurių veikia ne konkurencijos sąlygomis ir teikia arba garantuoja paskolas pagal teisės aktuose numatytas programas arba savo įstatus konkretiems ekonomikos sektoriams remti, paskolų naudojimui taikant tam tikrą valstybės priežiūros formą ir apribojimus, jeigu atitinkamos pozicijos atsiranda dėl tokių paskolų, kurios perduodamos naudos gavėjams per kredito įstaigas, arba dėl šių paskolų garantijų;

f) turto straipsniams, kuriuos sudaro reikalavimai įstaigoms ir kitos įstaigų pozicijos, su sąlyga, kad tos pozicijos nesudaro šių įstaigų nuosavų lėšų ir jų galiojimas netrunka ilgiau nei iki kitos darbo dienos pabaigos ir jos nėra išreikštos pagrindine prekybos valiuta;

g) turto straipsniams, kuriuos sudaro reikalavimai centriniams bankams minimalių privalomųjų atsargų, kurias turi laikyti įstaigos tuose centriniuose bankuose ir kurios yra išreikštos jų nacionaline valiuta, forma;

▼B

h) turto straipsniams, kuriuos sudaro reikalavimai centrinei valdžiai dėl privalomų likvidumo reikalavimų, laikomų vyriausybės vertybinių popierių, išreikštų jos nacionaline valiuta, forma, su sąlyga, kad kompetentinga institucija savo nuožiūra nuspręstų, kad tų centrinių vyriausybių kredito rizikos vertinimas, kurį priskiria paskirtoji ECAI, yra investicinio lygio;

i) 50 % vidutinės arba mažos rizikos nebalansinių dokumentinių akredityvų ir vidutinės arba mažos rizikos nebalansinių nepanaudotų kredito priemonių, nurodytų I priede, ir, kompetentingoms institucijoms pritarus, 80 % garantijų, išskyrus paskolų garantijas, kurios pagrįstos teisinėmis ar priežiūros nuostatomis ir kurios nariams, turintiems kredito įstaigos statusą, suteikiamos pagal abipusės garantijos programas;

j) teisiškai reikalaujamoms garantijoms, kai hipotekinė paskola, finansuojama išleidus hipotekines obligacijas, yra išmokėta paskolos gavėjui prieš galutinį hipotekos įrašymą į žemės registrą su sąlyga, kad garantija nenaudojama siekiant sumažinti riziką, apskaičiuojant pagal riziką įvertintų pozicijų sumas;

k) turto straipsniams, kuriuos sudaro reikalavimai pripažintoms biržoms ir kitos pripažintų biržų pozicijos.

494 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos dėl reikalavimus atitinkančio kapitalo

▼C2

Nukrypstant nuo 4 straipsnio 1 dalies 71 punkto a papunkčio ii dalies ir b papunkčio ii dalies, reikalavimus atitinkantis kapitalas gali apimti 2 lygio kapitalą iki šių ribų:

▼B

a) nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2014 m. gruodžio 31 d. – 100 % 1 lygio kapitalo;

b) nuo 2015 m. sausio 1 d. iki 2015 m. gruodžio 31 d. – 75 % 1 lygio kapitalo;

c) nuo 2016 m. sausio 1 d. iki 2016 m. gruodžio 31 d. – 50 % 1 lygio kapitalo.

495 straipsnis

Nuosavybės vertybinių popierių pozicijų vertinimas pagal IRB metodą

►C2 1. Nukrypdamos nuo trečios dalies 3 skyriaus, iki 2017 m. gruodžio 31 d. kompetentingos institucijos gali ◄ leisti netaikyti IRB metodo tam tikroms įstaigų ir toje valstybėje narėje esančių įstaigų ES patronuojamųjų įmonių 2007 m. gruodžio 31 d. turėtoms nuosavybės vertybinių popierių pozicijoms. Kompetentinga institucija paskelbia nuosavybės vertybinių popierių pozicijų kategorijas, kurioms ta išimtis taikoma pagal Direktyvos 2013/36/ES 143 straipsnį.

▼B

Pozicija, kuriai taikoma išimtis, vertinama pagal akcijų skaičių 2007 m. gruodžio 31 d. ir papildomas akcijas, tiesiogiai susidarančias dėl tokio akcijų paketo turėjimo nuosavybės teise, su sąlyga, kad dėl jų nepadidėja proporcinga nuosavybės teise turimų akcijų dalis bendrovės portfelyje.

Jeigu dėl akcijų įsigijimo padidėja proporcinga nuosavybės teise turimų akcijų dalis konkrečiame akcijų pakete, akcijų paketo padidėjusiai daliai išimtis netaikoma. Išimtis taip pat netaikoma ir akcijų paketams, kuriems iš pradžių išimtis buvo taikoma, bet jie buvo parduoti ir vėliau atpirkti.

Nuosavybės vertybinių popierių pozicijos, kurioms taikoma ši nuostata, taikomas atitinkamai kapitalo poreikis, apskaičiuotas pagal standartizuotą metodą, kaip nurodyta trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyriuje, ir trečios dalies IV antraštinėje dalyje nustatyti reikalavimai.

Kompetentingos institucijos praneša Komisijai ir EBI apie šios dalies įgyvendinimą.

►C2 2. 114 straipsnio 4 dalies tikslais skaičiuojant pagal riziką įvertintų pozicijų sumas iki 2017 m. gruodžio 31 d. tas pats rizikos koeficientas ◄ taikomas ir valstybių narių centrinės valdžios institucijų arba centrinių bankų pozicijoms, išreikštoms ir finansuojamoms bet kurios valstybės narės nacionaline valiuta, taip, kaip kad jis būtų taikomas tokioms pozicijoms, išreikštoms ir finansuojamoms jų nacionaline valiuta.

3. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustato sąlygas, kuriomis valstybės narės taiko 1 dalyje nurodytą išimtį.

EBI tų techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. birželio 30 d.

Komisijai deleguojami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

496 straipsnis

Nuosavų lėšų reikalavimas padengtoms obligacijoms

1. Kompetentingos institucijos iki 2017 m. gruodžio 31 d. kompetentingos institucijos gali visiškai arba iš dalies netaikyti 10 % ribos Prancūzijos *Fonds Communs de Créances* arba pakeitimo vertybiniais popieriais subjektų išleistiems didesnio prioriteto vienetams, ►C2 kurie yra lygiaverčiai 129 straipsnio 1 dalies d ir f punktuose nurodytiems ◄ Prancūzijos *Fonds Communs de Créances* išleistiems didesnio prioriteto vienetams, jeigu tenkinamos abi iš šių sąlygų:

a) vertybiniais popieriais padengtas gyvenamosios arba komercinės paskirties nekilnojamojo turto pozicijas pateikė tos pačios konsoliduotos grupės narys, kuriai priklauso padengtų obligacijų emitentas, arba tai pačiai centrinei įstaigai priklausanti bendrovė, kuriai priklauso padengtų obligacijų emitentas (narystė toje vienoje grupėje arba priklausymas jai nustatomi tuo metu, kai aukščiausiojo reitingo vienetai naudojami kaip padengtų obligacijų užtikrinimo priemonė);

▼B

b) tos pačios konsoliduotos grupės, kuriai priklauso padengtų obligacijų emitentas, narys arba tai pačiai centrinei įstaigai priklausanti bendrovė, kuriai priklauso padengtų obligacijų emitentas, išlaiko visą pirmojo nuostolio segmentą, kuriuo užtikrinami šie aukščiausiojo reitingo vienetai.

▼C2

2. 129 straipsnio 1 dalies c punkto tikslais iki 2014 m. gruodžio 31 d. įstaigų didesnio prioriteto neužtikrintos pozicijos, kurioms iki 2013 m. birželio 28 d. pagal nacionalinę teisę buvo taikomas 20 % rizikos koeficientas, laikomos atitinkančiomis 1 kredito kokybės žingsnio kriterijus.

3. 129 straipsnio 5 dalies tikslais iki 2014 m. gruodžio 31 d. įstaigų didesnio prioriteto neužtikrintos pozicijos, kurioms iki 2013 m. birželio 28 d. pagal nacionalinę teisę buvo taikomas 20 % rizikos koeficientas, laikomos atitinkančiomis 20 % rizikos koeficiento taikymo kriterijus.

▼B

497 straipsnis

Nuosavų lėšų reikalavimas pagrindinių sandorio šalių pozicijoms

▼C2

1. Ne ilgiau nei 15 mėnesių nuo paskutinio iš Reglamento (ES) Nr. 648/2012 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 ir 49 straipsniuose nurodytų techninių reguliavimo standartų įsigaliojimo arba kol pagal to reglamento 14 straipsnį bus priimtas sprendimas dėl leidimų pagrindinei sandorio šaliai, atsižvelgiant į tai, kuri iš tų datų ankstesnė, įstaiga gali laikyti, kad ta pagrindinė sandorio šalis yra reikalavimus atitinkanti pagrindinė sandorio šalis, su sąlyga, kad pagrindinė sandorio šalis yra gavusi leidimą savo įsisteigimo vietos valstybėje narėje teikti kliringo paslaugas pagal tos valstybės narės nacionalinę teisę iki visų techninių reguliavimo standartų, nurodytų to reglamento 5, 8–11, 16, 18, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 49, 56 ir 81 straipsniuose, priėmimo.

2. Ne ilgiau nei 15 mėnesių nuo paskutinio iš Reglamento (ES) Nr. 648/2012 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 ir 49 straipsniuose nurodytų techninių reguliavimo standartų įsigaliojimo arba kol pagal to reglamento 25 straipsnį bus priimtas sprendimas dėl trečiojoje valstybėje įsteigtos pagrindinės sandorio šalies pripažinimo, atsižvelgiant į tai, kuri iš tų datų ankstesnė, įstaiga gali laikyti, kad ta pagrindinė sandorio šalis yra reikalavimus atitinkanti pagrindinė sandorio šalis.

▼B

3. Komisija gali priimti įgyvendinimo aktą pagal Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnį, kuriuo šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos pereinamojo laikotarpio priemonės pratęsiamos dar šešiems mėnesiams išimtinėmis aplinkybėmis, jei to reikia ir yra proporcinga siekiant išvengti tarptautinių finansų rinkų sutrikdymo.

4. Laikydamasi atitinkamai 1 ir 2 dalyse apibrėžtų terminų ir, jei taikytina, jų pratęsimo pagal 3 dalį, jei pagrindinė sandorio šalis neturi įsipareigojimų neįvykdymo fondo ir privalomo susitarimo su savo tarpuskaitos namų nariais, pagal kurį būtų galima panaudoti visą arba dalį pradinės garantinės įmokos, gautos iš tarpuskaitos namų narių, tarsi tai būtų iš anksto finansuojamos įmokos, įstaiga vietoj 308 straipsnio 2 dalyje nurodytos tinkamos nuosavų lėšų reikalavimo (K_i) apskaičiavimo formulės taiko šia formulę:

$$K_i = \left(1 + \beta \cdot \frac{N}{N-2}\right) \cdot \frac{IM_i}{IM} \cdot K_{CM}$$

▼B

čia:

IM_i = pradinė garantinė įmoka, pagrindinei sandorio šaliai pateikta tarpuskaitos nario i;

IM = bendra pradinės garantinės įmokos suma, apie kurią įstaigai pranešė pagrindinė sandorio šalis.

498 straipsnis

Išimtis biržos prekių makleriams

1. Nuostatos dėl šiame reglamente nurodyto nuosavų lėšų poreikio netaikomos investicinėms įmonėms, kurių pagrindinę veiklą sudaro vien tik investavimo paslaugų teikimas arba veikla, susijusi su finansinėmis priemonėmis, nurodytomis Direktyvos 2004/39/EB I priedo C skirsnio 5, 6, 7, 9 ir 10 punktuose, ir kurioms 2006 m. gruodžio 31 d. nebuvo taikoma Direktyva 93/22/EEB.

Ši išimtis taikoma iki 2017 m. gruodžio 31 d. arba bet kokių pakeitimų pagal 2 ir 3 dalis įsigaliojimo dienos, taikant ankstesnį terminą.

2. Komisija, remdamasi viešų konsultacijų ir diskusijų su kompetentingomis institucijomis rezultatais, iki 2015 m. gruodžio 31 d. pateikia informaciją Europos Parlamentui ir Tarybai apie:

a) tinkamą riziką ribojančios investicinių įmonių, kurių pagrindinę veiklą sudaro vien tik investavimo paslaugų teikimas arba veikla, susijusi su biržos prekių išvestinėmis finansinėmis priemonėmis arba išvestinių finansinių priemonių sandoriais, kaip nurodyta Direktyvos 2004/39/EB I priedo C skirsnio 5, 6, 7, 9 ir 10 punktuose, priežiūros tvarką;

b) reikalingumą iš dalies pakeisti Direktyvą 2004/39/EB, siekiant sukurti naują investicinių įmonių, kurių pagrindinę veiklą sudaro vien tik investavimo paslaugų teikimas arba veikla, susijusi su finansinėmis priemonėmis, nurodytomis Direktyvos 2004/39/EB I priedo C skirsnio 5, 6, 7, 9 ir 10 punktuose, energijos tiekimo srityje, kategoriją.

3. Remdamasi 2 dalyje nurodyta informacija, Komisija gali teikti pasiūlymus dėl šio reglamento pakeitimų.

499 straipsnis

Svertas

1. Nukrypdamos nuo 429 ir 430 straipsnių, laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2021 m. gruodžio 31 d. įstaigos apskaičiuoja sverto koeficientą ir pateikia informaciją apie jį, taikydamos abu šiuos kapitalo matus:

a) 1 lygio kapitalą;

b) 1 lygio kapitalą, atsižvelgiant į leidžiančias nukrypti nuostatas, nustatytas šios antraštinės dalies 1 ir 2 skyriuose.

▼B

2. Nukrypdamos nuo 451 straipsnio 1 dalies, įstaigos gali nuspręsti, ar atskleisti informaciją apie sverto koeficientą remiantis viena arba abiem kapitalo mato, nurodyto šio straipsnio 1 dalies a ir b punktuose, apibrėžtimis. Jeigu įstaigos pakeičia sprendimą dėl konkretaus sverto koeficiento atskleidimo, po sprendimo pakeitimo pirmą kartą atskleidžiant informaciją nurodoma suderinta informacija apie visus sverto koeficientus, atskleistus iki pakeičiant sprendimą.

3. Nukrypdamos nuo 429 straipsnio 2 dalies, laikotarpiu nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d. kompetentingos institucijos gali leisti įstaigoms apskaičiuoti ketvirčio pabaigos sverto koeficientą, jeigu jos mano, kad įstaigų duomenys gali būti nepakankamai geros kokybės, kad būtų galima apskaičiuoti sverto koeficientą, kuris yra ketvirčio mėnesinių sverto koeficientų aritmetinis vidurkis.

500 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos – žemiausia riba pagal „Bazelį I“

1. Iki 2017 m. gruodžio 31 d. įstaigos, kurios pagal riziką įvertintų pozicijų sumas apskaičiuoja pagal trečios dalies II antraštinės dalies 3 skyrių, ir įstaigos, kurios apskaičiuodamos operacinės rizikos nuosavų lėšų reikalavimą taiko trečios dalies III antraštinės dalies 4 skyriuje nurodytus pažangiuosius vertinimo metodus, atitinka abu šiuos reikalavimus:

a) jos turi nuosavų lėšų, kaip reikalaujama 92 straipsnyje;

b) jos turi nuosavų lėšų, kurių suma visuomet lygi arba viršija 80 % bendros minimalios nuosavų lėšų sumos, kurią įstaigos būtų reikalaujama turėti pagal Direktyvos 93/6/EEB 4 straipsnio ir 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/12/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo ([1]) iki 2007 m. sausio 1 d. galiojusias redakcijas.

►C2 2. Pritarus kompetentingoms institucijoms, ◄ 1 dalies b punkte nurodyta suma gali būti pakeista reikalavimu turėti nuosavų lėšų, kurių suma visuomet būtų lygi ar viršytų 80 % nuosavų lėšų, kurias įstaiga turėtų turėti pagal 92 straipsnį, apskaičiuotų pagal riziką įvertintų pozicijų sumas atitinkamai pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių ir trečios dalies III antraštinės dalies 2 arba 3 skyrius, vietoj atitinkamai trečios dalies II antraštinės dalies 3 skyriaus arba trečios dalies III antraštinės dalies 4 skyriaus.

3. Kredito įstaiga gali taikyti 2 dalį tik tuo atveju, jei ji nurodė, kad, apskaičiuodama savo kapitalo reikalavimus 2010 m. sausio 1 d. ar vėliau, ji naudoja IRB metodą arba pažangiuosius vertinimo metodus.

([1]) OL L 126, 2000 5 26, p. 1.

▼B

4. 1 dalies b punkto reikalavimų laikymasis grindžiamas nuosavų lėšų sumų, visiškai pakoreguotų taip, kad atspindėtų nuosavų lėšų apskaičiavimo pagal Direktyvos 93/6/EEB ir Direktyvos 2000/12/EB redakcijas iki 2007 m. sausio 1 d. ir nuosavų lėšų apskaičiavimo pagal šį reglamentą, skirtumą, kuris atsiranda dėl skirtingo tikėtinų nuostolių ir netikėtinų nuostolių vertinimo pagal šio reglamento trečios dalies II antraštinės dalies 3 skyrių.

5. Kompetentingos institucijos, pasikonsultavusios su EBI, gali įstaigoms netaikyti 1 dalies b punkto su sąlyga, kad įvykdomi visi reikalavimai IRB metodui taikyti, nurodyti trečios dalies II antraštinės dalies 3 skyriaus 6 skirsnyje, arba atitinkamai pažangiojo vertinimo metodo taikymo kvalifikaciniai kriterijai, nurodyti trečios dalies III antraštinės dalies 4 skyriuje.

6. Komisija iki 2017 m. sausio 1 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl to, ar tikslinga pratęsti Bazelis I žemiausios ribos taikymą po 2017 m. gruodžio 31 d. siekiant užtikrinti tinkamą finansinio stabilumo priemonę vidaus modeliams atsižvelgiant į tarptautinius pokyčius ir standartus, dėl kurių susitarta tarptautiniu mastu. Prireikus prie tos ataskaitos pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

501 straipsnis

Kapitalo, reikalingo MVĮ pozicijų kredito rizikai padengti, poreikio mažinimas

1. Kapitalo, reikalingo MVĮ pozicijų kredito rizikai padengti, dauginamas iš koeficiento 0,7619.

2. Šio straipsnio tikslais:

a) pozicija įtraukiama į mažmenines arba įmonių klases arba į klases, užtikrinamas nekilnojamojo turto hipoteka. Pozicijos esant įsipareigojimų neįvykdymui neįtraukiamos;

b) MVĮ apibrėžiama pagal 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos Rekomendaciją 2003/361/EB dėl labai mažos, mažosios ir vidutinės įmonės apibrėžties ([1]). Iš tos rekomendacijos priedo 2 straipsnyje išvardytų kriterijų atsižvelgiama tik į metinę apyvartą;

c) visa suma, kurią įsipareigojantysis klientas ar grupė susijusių klientų skolingi įstaigai, patronuojančiosioms įmonėms ir jų patronuojamosioms įmonėms, įskaitant visas pozicijas esant įsipareigojimų neįvykdymui, tačiau neįskaitant reikalavimų ar galimų reikalavimų, užtikrintų gyvenamosios paskirties nekilnojamuoju turtu, remiantis įstaigos turima informacija, neviršija 1,5 mln. EUR. Įstaiga imasi pagrįstų priemonių, kad šią informaciją gautų.

3. Įstaigos kompetentingoms institucijoms kas tris mėnesius praneša bendrą MVĮ pozicijų, apskaičiuotų pagal 2 dalį, sumą.

([1]) OL L 124, 2003 5 20, p. 36.

▼B

►C1 4. Komisija iki 2016 m. birželio 28 d. parengia ataskaitą dėl nuosavų lėšų reikalavimo, nustatyto šiame reglamente, poveikio skolinimui MVĮ bei fiziniams asmenims ◄, ir tą ataskaitą bei, prireikus, pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. 4 dalies tikslais EBI pateikia Komisijai ataskaitą, kuri apima:

a) skolinimo MVĮ tendencijų ir sąlygų raidos pirmiau 4 dalyje nurodytu laikotarpiu analizę;

b) Sąjungos MVĮ faktinio rizikingumo per visą ekonominį ciklą analizę;

c) šiame reglamente nustatyto nuosavų lėšų, reikalingų MVĮ kredito rizikai padengti, reikalavimų nuoseklumą ir a bei b punktuose nurodytų analizių rezultatus.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

ATASKAITOS IR PERŽIŪRA

502 straipsnis

Kapitalo ciklišKumo reikalavimai

Bendradarbiaudama su EBI, ESRV ir valstybėmis narėmis bei atsižvelgdama į ECB nuomonę, Komisija periodiškai stebi, ar visas šis reglamentas kartu su Direktyva 2013/36/ES turi reikšmingą poveikį ekonominiam ciklui, ir tai išnagrinėjusi apsvarsto taisomųjų priemonių pagrįstumą. EBI iki 2013 m. gruodžio 31 d. praneša Komisijai, ar pagal IRB metodą įstaigų metodikos turėtų būti susietos ir kaip tai turėtų būti padaryta, kad būtų galima lengviau palyginti kapitalo poreikius kartu mažinant procikliškumą.

Komisija, remdamasi minėta analize ir ECB nuomone, kas dvejus metus parengia ataskaitą ir kartu su atitinkamais pasiūlymais ją pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai. Rengiant ataskaitą, atitinkamai atsižvelgiama į kredito gavėjų ir kredito teikėjų pateiktą poziciją.

Komisija iki 2014 m. gruodžio 31 d. peržiūri, kaip taikomas 33 straipsnio 1 dalies c punktas, ir dėl to parengia ataskaitą, kurią, prireikus, kartu su pasiūlymu dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai.

Svarstant galimybę panaikinti 33 straipsnio 1 dalies c punktą ir taikyti šią nuostatą Sąjungos lygiu, visų pirma užtikrinamas pakankamų apsaugos priemonių taikymas siekiant užtikrinti finansinį stabilumą visose valstybėse narėse.

▼B

503 straipsnis

Padengtų obligacijų pozicijų nuosavų lėšų reikalavimas

1. Komisija, pasikonsultavusi su EBI, iki 2014 m. gruodžio 31 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą kartu su atitinkamais pasiūlymais dėl rizikos koeficientų, nustatytų 129 straipsnyje, ir nuosavų lėšų reikalavimo specifinei rizikai padengti, nurodytų 336 straipsnio 3 dalyje, pakankamumo visoms priemonėms, kurioms šie reikalavimai taikomi, ir dėl 129 straipsnyje nustatytų kriterijų tinkamumo.

2. 1 dalyje nurodytoje ataskaitoje ir pasiūlymuose nagrinėjama:

a) kokiu mastu dabartiniais reguliuojamojo kapitalo reikalavimais, taikytinais padengtoms obligacijoms, tinkamai atskiriami padengtų obligacijų ir šių obligacijų užtikrinimo priemonių kredito kokybės neatitikimai, įskaitant skirtumų valstybėse narėse mastą;

b) padengtų obligacijų rinkos skaidrumas ir tai, kokiu mastu juo sudaromos palankesnės sąlygos investuotojams atlikti padengtų obligacijų ir užtikrinimo priemonės, kuria jos užtikrintos, kredito rizikos išsamią vidaus analizę, o emitento nemokumo atveju – atskirti turtą, be kita ko, atsižvelgiant į pagrindinės griežtos nacionalinės teisės aktų sistemos pagal šio reglamento 129 straipsnį ir Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalį rizikos mažinimo poveikį bendrai padengtų obligacijų kredito kokybei ir jos poveikį skaidrumo lygiui, kurio reikia investuotojams; ir

c) kokiu mastu kredito įstaigų atliekamas padengtų obligacijų išleidimas daro poveikį kredito rizikai, kuri kyla kitiems įstaigos emitentės kreditoriams.

3. Komisija, pasikonsultavusi su EBI, iki 2014 m. gruodžio 31 d. praneša Europos Parlamentui ir Tarybai, ar orlaiviais užtikrintos paskolos (orlaivių kreditorinio reikalavimo pirmumo teisės) ir gyvenamosios paskirties nuosavybei įsigyti skirtos paskolos, užtikrintos garantija, tačiau neužtikrintos registruota hipoteka, tam tikromis sąlygomis turėtų būti laikomos reikalavimus atitinkančiu turtu pagal 129 straipsnį.

4. Komisija iki 2016 m. gruodžio 31 d. peržiūri 496 straipsnyje išdėstytos leidžiančios nukrypti nuostatos tinkamumą ir, jei reikia, panašaus vertinimo taikymo ir kitų formų padengtoms obligacijoms tinkamumą. Atsižvelgdama į šios peržiūros rezultatus, Komisija prireikus gali priimti deleguotuosius aktus pagal 462 straipsnį, siekdama leidžiančią nukrypti nuostatą padaryti nuolatinio pobūdžio, arba pateikti pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, siekdama ją taikyti ir kitų formų padengtoms obligacijoms.

▼B

504 straipsnis

Viešosios valdžios institucijų ekstremaliųjų situacijų atveju pasirašytos kapitalo priemonės

Komisija, pasikonsultavusi su EBI, iki 2016 m. gruodžio 31 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą ir atitinkamus pasiūlymus dėl to, ar reikia patikslinti ar panaikinti 31 straipsnyje nustatytą tvarką.

505 straipsnis

Ilgalaikio finansavimo peržiūra

Komisija iki 2014 m. gruodžio 31 d. pateikia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai, kartu su atitinkamais pasiūlymais, dėl šiame reglamente nustatytų reikalavimų tinkamumo atsižvelgiant į poreikį užtikrinti tinkamą lėšų skyrimo visų rūšių ilgalaikiam ekonomikos finansavimui lygį, įskaitant su ypatingos svarbos infrastruktūros objektais susijusius projektus Europos Sąjungoje transporto, energetikos ir ryšių srityse.

506 straipsnis

Kredito rizika – įsipareigojimų neįvykdymo apibrėžtis

EBI iki 2017 m. gruodžio 31 d. pateikia Komisijai ataskaitą dėl 90 dienų vėlavimo laikotarpio pakeitimo 180 dienų vėlavimo laikotarpiu, kaip nustatyta 178 straipsnio 1 dalies b punkte, poveikio pagal riziką įvertintų pozicijų sumoms ir dėl tikslingumo toliau taikyti tą nuostatą po 2019 m. gruodžio 31 d.

Remdamasi ta ataskaita, Komisija gali pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

507 straipsnis

Didelės pozicijos

Komisija iki 2015 m. gruodžio 31 d. peržiūri, kaip taikomi 400 straipsnio 1 dalies j punktas ir 2 dalis, taip pat ištiria, ar 400 straipsnio 2 dalyje nustatytos išimtys turi būti taikomos savo nuožiūra, parengia ataskaitą ir pateikia ją Europos Parlamentui ir Tarybai, prireikus, kartu su pasiūlymu dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

Svarstant galimybę panaikinti nacionalinę veiksmų laisvę pagal 400 straipsnio 2 dalies c punktą ir taikyti šią nuostatą Sąjungos lygiu, visų pirma atsižvelgiama į grupės rizikos valdymo veiksmingumą užtikrinant pakankamų apsaugos priemonių taikymą visose valstybėse narėse, kuriose įsteigta grupei priklausanti įmonė, siekiant finansinio stabilumo.

▼B

508 straipsnis

Taikymo lygis

1. Komisija iki 2014 m. gruodžio 31 d. peržiūri, kaip taikomi pirmos dalies II antraštinė dalis bei 113 straipsnio 6 ir 7 dalys, parengia ataskaitą ir pateikia ją Europos Parlamentui ir Tarybai, prireikus, kartu su pasiūlymu dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

2. Komisija iki 2015 m. gruodžio 31 d. parengia ataskaitą dėl padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimo, nustatyto šeštoje dalyje, taikymo investicinėms įmonėms būtinybės ir būdo ir, pasikonsultavusi su EBI, pateikia tą ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai, prireikus, kartu su pasiūlymu dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

3. Komisija, pasikonsultavusi su EBI ir EVPRI ir atsižvelgdama į diskusijas su kompetentingomis institucijomis, iki 2015 m. gruodžio 31 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai tinkamos rizikos ribojimu pagrįstos 4 straipsnio 1 dalies 2 punkto b ir c papunkčiuose nurodytų investicinių įmonių ir firmų priežiūros tvarkos ataskaitą. Prireikus prie ataskaitos pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

509 straipsnis

Likvidumo reikalavimai

1. EBI tikrina ir vertina ataskaitas, pateiktas vadovaujantis 415 straipsnio 1 dalimi, pagal visas valiutas ir įvairius verslo modelius. EBI, pasikonsultavusi su ESRV, ne finansinių paslaugų galutiniais vartotojais, bankų sektoriumi, kompetentingomis institucijomis ir ECBS centriniais bankais, kasmet, o pirmą kartą – ne vėliau kaip 2013 m. gruodžio 31 d., pateikia Komisijai ataskaitą dėl to, ar šeštoje dalyje nurodyto padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimo patikslinimu remiantis atskirais arba visais straipsniais, apie kuriuos turi būti teikiami duomenys pagal šeštos dalies II antraštinę dalį ir III priedą, gali būti iš esmės pakenkta Sąjungoje įsisteigusių įstaigų verslui ir rizikos pobūdžiui arba finansų rinkų stabilumui ir sklandžiam veikimui, arba ekonomikai ir bankų vykdomo skolinimo stabilumui, visų pirma skolinimui MVĮ ir prekybos finansavimui, įskaitant skolinimą pagal oficialiai remiamo eksporto kredito draudimo sistemas.

Pirmoje pastraipoje nurodytoje ataskaitoje tinkamai atsižvelgiama į pokyčius rinkoje ir tarptautinio reguliavimo srityje, taip pat į padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimo sąveiką su kitais rizikos ribojimo reikalavimais pagal šį reglamentą, pavyzdžiui, į rizika grindžiamus kapitalo koeficientus, kaip nustatyta 92 straipsnyje, ir sverto koeficientus.

Europos Parlamentui ir Tarybai sudaroma galimybė išdėstyti savo nuomonę dėl pirmoje pastraipoje nurodytos ataskaitos.

2. EBI pirmoje pastraipoje nurodytoje ataskaitoje visų pirma įvertina:

▼B

a) mechanizmų, kuriais būtų ribojama gaunamų pinigų srautų vertė, nustatymą, visų pirma siekiant nustatyti tinkamą gaunamų pinigų srauto sumos ribą ir jos taikymo sąlygas atsižvelgiant į įvairius verslo modelius, įskaitant perleidžiamąjį finansavimą, faktoringą, išperkamąją nuomą, padengtas obligacijas, hipoteką, padengtų obligacijų išleidimą, ir tai, kokiu mastu ta riba turėtų būti patikslinta arba panaikinta siekiant atsižvelgti į specializuoto finansavimo ypatybes;

b) šeštos dalies II antraštinėje dalyje nurodytų gaunamų bei netenkamų pinigų srautų suderinimą, visų pirma pagal 422 straipsnio 7 dalį ir 425 straipsnio 2 dalį;

c) mechanizmų, kuriais padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimai būtų apribojami juos taikant tik tam tikroms likvidžiojo turto kategorijoms, nustatymą; visų pirma tinkamą 416 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose nurodyto likvidžiojo turto minimalaus procentinio dydžio nustatymą, palyginti su visu likvidžiuoju turtu, bandymą taikyti 60 % ribą ir atsižvelgimą į pokyčius tarptautinio reguliavimo srityje. Grąžintinas, gautinas arba atšaukiamas per 30 kalendorinių dienų turtas neturėtų būti įskaitomas į tą ribą, išskyrus atvejus, kai tas turtas buvo gautas pagal užtikrinimo priemonę, kuri taip pat atitinka 416 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose nustatytus reikalavimus;

d) tam tikro mažesnio netenkamų ir (arba) gaunamų pinigų srautų lygio nustatymą grupės vidaus srautams, nurodant, kokiomis sąlygomis tie konkretūs gaunamų ir netenkamų pinigų srautų lygiai būtų pagrįsti rizikos ribojimo atžvilgiu, ir pateikiant išsamų metodikos apibūdinimą remiantis objektyviais kriterijais ir parametrais, kad būtų nustatyti konkretūs gaunamų ir netenkamų pinigų srautų tarp įstaigos ir kitos sandorio šalies lygiai, kai jie nėra įsteigti toje pačioje valstybėje narėje;

e) panaudojimo normų, taikomų nepanaudotoms paskirtoms kredito ir likvidumo priemonėms, kurioms taikomos 424 straipsnio 3 ir 5 dalys, suderinimą. Visų pirma EBI bando taikyti 100 % panaudojimo normą;

f) sąvokos „mažmeninis indėlis“, nurodytos 411 straipsnio 2 punkte, apibrėžtį, visų pirma tai, ar būtų tinkama nustatyti fizinių asmenų indėlių viršutinę ribą;

g) poreikį nustatyti naują mažmeninių indėlių kategoriją su mažesniu netenkamų pinigų srautu atsižvelgiant į ypatingas tokių indėlių charakteristikas, kuriomis būtų galima pateisinti mažesnį netenkamų pinigų srauto koeficientą atsižvelgiant į tarptautinius pokyčius;

h) nuostatas, leidžiančias nukrypti nuo reikalavimų dėl likvidžiojo turto, kurį įstaigų bus pareikalauta turėti, sudėties, kai įstaigų kolektyvinis pagrįstas likvidžiojo turto poreikis atitinkama valiuta yra didesnis už turimą likviduįį turtą, ir tų leidžiančių nukrypti nuostatų taikymo sąlygas;

▼B

i) sąvokos „šariato reikalavimus atitinkančios finansinės priemonės“, kaip alternatyvos turtui, kuris būtų priskirtas prie likvidžiojo turto 416 straipsnio tikslais, apibrėžtį, skirtą šariato reikalavimus atitinkantiems bankams;

j) sąvokos „nepalankiausios sąlygos“ apibrėžtį, įskaitant likvidžiojo turto naudojimo principus bei būtinas stebėjimo reakcijas, kuriomis remdamosi įstaigos galėtų naudoti savo likviduųjį turtą, kad atitiktų likvidumą mažinantį pinigų srautą, ir kaip elgtis tais atvejais, kai nesilaikoma reikalavimų;

k) sąvokos „ne finansų srities klientų įtvirtinti veiklos santykiai“ apibrėžtį, kaip nurodyta 422 straipsnio 3 dalies c punkte;

▼C2

l) netenkamų pinigų srauto koeficiento, taikytino korespondentinės bankininkystės ir pagrindinio finansų tarpininko paslaugoms, kaip nurodyta 422 straipsnio 4 dalies pirmoje pastraipoje, suderinimą;

▼B

m) vyriausybės garantuojamų obligacijų, išleistų kredito įstaigoms, kurios sudaro Sąjungos taisykles dėl valstybės pagalbos atitinkančių vyriausybės paramos priemonių dalį, pavyzdžiui, Airijos nacionalinės turto valdymo agentūros (NAMA) ir Ispanijos turto valdymo bendrovės išleistų obligacijų, skirtų probleminiam turtui pašalinti iš kredito įstaigų balanso, kadangi jos laikomos itin didelio likvidumo ir aukštos kredito kokybės turtu, tęstinumo bent iki 2023 m. gruodžio mėn. mechanizmus.

3. EBI, pasikonsultavusi su EVPRI ir ECB, iki 2013 m. gruodžio 31 d. pateikia Komisijai ataskaitą dėl atitinkamų sąvokų „didelis ir itin didelis perleidžiamojo turto likvidumas“ ir „aukšta ir itin aukšta perleidžiamojo turto kredito kokybė“ vienodų apibrėžčių 416 straipsnio tikslais ir dėl turto, kuris būtų priskirtas prie likvidžiojo turto 416 straipsnio tikslais, išskyrus 416 straipsnio 1 dalies a, b ir c punktuose nurodytą turtą, atitinkamo vertės sumažinimo.

Europos Parlamentui ir Tarybai sudaroma galimybė išdėstyti savo nuomonę dėl tos ataskaitos.

Pirmoje pastraipoje nurodytoje ataskaitoje taip pat išnagrinėjama:

a) kitų kategorijų turtas, visų pirma, didelio likvidumo ir aukštos kredito kokybės būsto hipoteka užtikrinti vertybiniai popieriai;

b) kitų kategorijų centrinio banko reikalavimus atitinkantys vertybiniai popieriai arba paskolos, pavyzdžiui, vietos vyriausybės obligacijos bei komerciniai vekseliai; ir

c) kitas centrinio banko reikalavimų neatitinkantis turtas, kuriuo galima prekiauti, pavyzdžiui, nuosavybės vertybiniai popieriai, įtraukti į pripažintos biržos sąrašus, auksas, su pagrindiniu indeksu susijusios nuosavybės priemonės, garantuotos obligacijos, padengtos obligacijos, bendrovių obligacijos ir kapitalas, grindžiamas tuo turtu.

▼B

4. 3 dalyje nurodytoje ataskaitoje išnagrinėjama, ar, ir jei taip – kokiu mastu 416 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytos rezervinės kredito priemonės turėtų būti įtrauktos į likviduįį turtą atsižvelgiant į tarptautinius pokyčius ir Europos ypatybes, įskaitant pinigų politikos vykdymo Sąjungoje būdus.

EBI visų pirma patikrina toliau išvardytų kriterijų ir atitinkamų dydžių tinkamumą tokioms apibrėžtims suformuluoti:

a) mažiausia prekybos turtu apimtis;

b) mažiausia neapmokėto turto dalis;

c) skaidri kainodara ir informacija, pateikiama po prekybos;

d) kredito kokybės žingsniai, nurodyti trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyriuje;

e) patvirtinti įrašai apie kainos stabilumą;

f) vidutinis turto, kuriuo prekiaujama, dydis ir vidutinė prekybos apimtis;

g) didžiausias siūlomos ir prašomos kainos skirtumas;

h) likęs laikas iki termino pabaigos;

i) mažiausias apyvartos koeficientas.

5. Be to, EBI iki 2014 m. sausio 31 d. pateikia ataskaitą dėl:

a) sąvokų „didelis ir itin didelis likvidumas“ ir „aukšta ir itin aukšta kredito kokybė“ vienodų apibrėžčių;

b) galimų nenumatytų sąvokos „likvidusis turtas“ apibrėžties padarinių pinigų politikos operacijų vykdymui ir mastui, kuriuo:

   i) likvidžiojo turto sąrašas, kuris yra atsietas nuo centrinio banko reikalavimus atitinkančio turto sąrašo, gali paskatinti įstaigas reikalavimus atitinkantį turtą, kuris nėra įtrauktas į sąvokos „likvidusis turtas“ apibrėžtį, naudoti refinansavimo operacijose;

   ii) likvidumo reglamentavimas gali atgrasyti įstaigas nuo skolinimo ar skolinimosi neapdraustoje pinigų rinkoje, ir ar dėl to gali kilti abejonių dėl vienos nakties palūkanų vidurkio indekso naudojimo įgyvendinant pinigų politiką;

   iii) dėl padengimo likvidžiuoju turtu reikalavimo nustatymo centriniams bankams gali būti sunkiau užtikrinti kainų stabilumą naudojant esamą pinigų politikos sistemą ir priemones;

▼B

c) veiklos reikalavimų turimam likvidžiajam turtui, kaip nurodyta 417 straipsnio b–f punktuose, atsižvelgiant į pokyčius tarptautinio reguliavimo srityje.

510 straipsnis

Grynieji pastovaus finansavimo poreikiai

1. EBI iki 2015 m. gruodžio 31 d. parengia ataskaitą, grindžiamą duomenimis, kurie turi būti teikiami pagal šeštos dalies III antraštinę dalį, dėl to, ar ir kaip būtų tinkama užtikrinti, kad įstaigos naudotų pastovaus finansavimo šaltinius, taip pat pateikia poveikio Sąjungoje įsisteigusių įstaigų verslui ir rizikos pobūdžiui, finansų rinkoms arba ekonomikai ir bankų skolinimui įvertinimą, kuriame daugiausia dėmesio skiriama skolinimui MVĮ bei prekybos finansavimui, įskaitant skolinimą pagal oficialiai remiamo eksporto kredito draudimo sistemas bei perleidžiamojo finansavimo modelius, įskaitant papildomą hipotekinio skolinimo finansavimą. EBI visų pirma išnagrinėja nuolatinio finansavimo šaltinių poveikį įvairių bankininkystės modelių Sąjungoje refinansavimo struktūroms.

2. EBI, pasikonsultavusi su ESRV ir naudodama 415 straipsnio 3 dalies a punkte nurodytas vienodas informacijos teikimo formas, iki 2015 m. gruodžio 31 d. taip pat parengia ataskaitą, grindžiamą duomenimis, kurie turi būti teikiami pagal šeštos dalies III antraštinę dalį, dėl metodikos, taikomos nustatant pastovaus finansavimo sumą, kurią turi ir kurią privalo turėti įstaigos, ir dėl atitinkamų vienodų tokio grynojo pastovaus finansavimo poreikio apskaičiavimo apibrėžčių, kurioje visų pirma išnagrinėjami šie aspektai:

a) kategorijos ir koeficientai, taikomi 427 straipsnio 1 dalyje nurodytiems pastovaus finansavimo šaltiniams;

b) kategorijos ir koeficientai, taikomi nustatant 428 straipsnio 1 dalyje nurodyto pastovaus finansavimo poreikius;

c) metodika, kurioje numatoma atitinkamai skatinimo ir atgrasymo priemonių, kad būtų skatinamas stabilesnis ilgesniojo laikotarpio turto finansavimas, verslo veikla, investicijos ir įstaigų finansavimas;

d) poreikis parengti įvairias metodikas, taikomas įvairioms įstaigų rūšims.

3. Komisija, atsižvelgdama į 1 bei 2 dalyse nurodytas ataskaitas ir visapusiškai atsižvelgdama į bankų sektoriaus Sąjungoje įvairovę, prireikus iki 2016 m. gruodžio 31 d. Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl to, kaip būtų galima užtikrinti, kad įstaigos naudotų pastovaus finansavimo šaltinius.

▼B

511 straipsnis

Svertas

1. Remdamasi 2 dalyje nurodytos ataskaitos rezultatais, Komisija iki 2016 m. gruodžio 31 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl sverto koeficiento poveikio ir veiksmingumo.

2. Atitinkamais atvejais, kartu su ataskaita pateikiamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl tam tikrų sverto koeficientų dydžių, kurių pagal skirtingų rūšių verslo modelius veikiančių įstaigų būtų reikalaujama laikytis, nustatymo, kuriame pasiūloma, kaip atlikti tinkamą šių dydžių suderinimą ir kaip tinkamai koreguoti kapitalo matą ir bendrą pozicijų matą, kaip nurodyta 429 straipsnyje, kartu prireikus su bet kokiomis susijusiomis lankstumo priemonėmis, įskaitant tinkamus 458 straipsnio pakeitimus siekiant nustatyti finansinio sverto koeficientą atsižvelgiant į tame straipsnyje nurodytų priemonių taikymo mastą.

3. 1 dalies tikslais EBI iki 2016 m. spalio 31 d. pateikia Komisijai ataskaitą bent dėl šių aspektų:

a) dėl to, ar šiame reglamente ir Direktyvos 2013/36/ES 87 ir 98 straipsniuose nustatyta sverto koeficiento sistema yra tinkama priemonė tinkamu būdu ir pakankama apimtimi sumažinti pernelyg didelio įstaigų sverto rizikos pavojų;

b) dėl verslo modelių, kuriuose atsispindi įstaigų bendras rizikos pobūdis, nustatymo ir dėl diferencijuotų sverto koeficiento dydžių taikymo tiems verslo modeliams;

c) dėl to, ar Direktyvos 2013/36/ES 76 ir 87 straipsniuose nustatytais reikalavimais pagal tos direktyvos 73 ir 97 straipsnius dėl pernelyg didelio sverto rizikos pakankamai užtikrinamas pagrįstas šios rizikos valdymas įstaigose, o jeigu ne, kokių papildomų patobulinimų reikia, kad šie tikslai būtų pasiekti;

d) dėl to, ar reikia 429 straipsnyje nurodytos apskaičiavimo metodikos pakeitimų, siekiant užtikrinti, kad sverto koeficientas galėtų būti naudojamas kaip tinkamas įstaigos pernelyg didelio sverto rizikos rodiklis, o jeigu reikia – kokie jie turi būti;

e) dėl to, ar, atsižvelgiant į sverto koeficiento bendro pozicijų mato apskaičiavimą, II priede išvardytų sutarčių pozicijų vertė, nustatyta pagal pradinės rizikos metodą, iš esmės skiriasi nuo pozicijų vertės, nustatytos taikant rinkos vertės metodą;

f) dėl to, ar, stebint pernelyg didelio sverto riziką, būtų tinkamiau kaip sverto koeficiento kapitalo matą naudoti nuosavas lėšas arba bendrą 1 lygio nuosavą kapitalą, o jeigu taip – kaip tinkamai suderinti sverto koeficientą;

▼B

g) dėl to, ar 429 straipsnio 10 dalies a punkte nurodytas perskaičiavimo koeficientas, taikytinas nepanaudotoms kredito priemonėms, kurias galima bet kuriuo metu besąlygiškai atšaukti be įspėjimo, yra tinkamai atsargiai įvertintas remiantis stebėjimo laikotarpiu surinktais duomenimis;

h) dėl to, ar tinkamas informacijos apie 451 straipsnyje nurodytus straipsnius atskleidimo dažnis ir forma;

i) dėl to, koks turėtų būti tinkamas kiekvienam pagal b punktą nustatytam verslo modeliui taikomas sverto koeficiento dydis;

j) dėl to, ar reikėtų apibrėžti kiekvieno sverto koeficiento dydžio intervalą;

k) dėl to, ar, nustačius reikalavimą įstaigoms taikyti sverto koeficientą, reikėtų kokių nors šiame reglamente nurodytos sverto koeficiento sistemos pakeitimų, o jeigu taip – kokių;

l) dėl to, ar, nustačius reikalavimą įstaigoms taikyti sverto koeficientą, būtų veiksmingai apribota tų įstaigų pernelyg didelio sverto rizika, o jeigu taip – ar sverto koeficiento dydis turėtų būti vienodas visoms įstaigoms, ar jis turėtų būti nustatytas pagal įstaigų rizikos pobūdį ir verslo modelį bei dydį ir, atsižvelgiant į tai, ar reikėtų padaryti papildomų suderinimų arba nustatyti pereinamąjį laikotarpį.

4. 3 dalyje nurodyta ataskaita apima bent laikotarpį nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2016 m. birželio 30 d., ir joje atsižvelgiama bent į šiuos aspektus:

a) reikalavimo įstaigoms laikytis pagal 429 straipsnį nustatyto sverto koeficiento, nustatymo poveikį:

   i) finansų rinkoms bendrai, ir visų pirma atpirkimo sandorių, išvestinių finansinių priemonių ir padengtų obligacijų rinkoms;

   ii) įstaigų atsparumui;

   iii) įstaigų verslo modeliams ir balansų struktūroms; visų pirma mažos rizikos sričių verslui, pavyzdžiui, valstybinių plėtros bankų skatinamiesiems kreditams, savivaldybių paskoloms, gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto finansavimui ir kitoms pagal nacionalinę teisę reglamentuojamoms mažos rizikos sritims;

   iv) subjektų, kuriems netaikoma rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra, pozicijų migracijai;

   v) finansinei inovacijai, visų pirma priemonių, kuriose numatytas svertas, kūrimui;

▼B

vi) įstaigų veiksmams prisiimant riziką;

vii) tarpuskaitos, atsiskaitymo ir saugojimo veiklai ir pagrindinės sandorio šalies veikimui;

viii) sverto koeficiento kapitalo mato ir bendro pozicijų mato ciklišKumui;

ix) bankų skolinimui, ypač daug dėmesio skiriant skolinimui MVĮ, vietos bei regioninei valdžiai ir viešojo sektoriaus subjektams, ir prekybos finansavimui, įskaitant skolinimą pagal oficialiai remiamo eksporto kredito draudimo sistemas;

b) sverto koeficiento ir rizika grindžiamo nuosavų lėšų reikalavimo ir likvidumo reikalavimų, nustatytų šiame reglamente, sąveiką;

c) pagal Reglamentą (EB) Nr. 1606/2002 taikomų apskaitos standartų, pagal Direktyvą 86/635/EEB taikomų apskaitos standartų ir kitos taikomos apskaitos sistemos ir kitų atitinkamų apskaitos sistemų skirtumų poveikį galimybei palyginti sverto koeficientą.

512 straipsnis

Perleistosios kredito rizikos pozicijos

Komisija iki 2014 m. gruodžio 31 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl penktos dalies nuostatų taikymo ir veiksmingumo atsižvelgiant į pokyčius tarptautinėje rinkoje.

513 straipsnis

Makrolygio rizikos ribojimo taisyklės

1. Komisija, pasikonsultavusi su ESRV ir EBI, iki 2014 m. birželio 30 d. peržiūri, ar šiame reglamente ir Direktyvoje 2013/36/ES nustatytų makrolygio rizikos ribojimo taisyklių pakanka sisteminei sektorių, regionų ir valstybių narių rizikai mažinti, be kita ko, įvertindama:

a) ar dabartinės šiame reglamente ir Direktyvoje 2013/36/ES nustatytos makrolygio rizikos ribojimo priemonės yra veiksmingos, rezultatyvios ir skaidrios;

b) ar šiame reglamente ir Direktyvoje 2013/36/ES nustatytų panašiai rizikai skirtų makrolygio rizikos ribojimo taisyklių apimtis ir galimas dubliavimosi mastas yra tinkami ir prireikus teikia pasiūlymą dėl naujo reglamento dėl makrolygio rizikos ribojimo;

c) kokia yra tarptautiniu mastu sutartų standartų, taikomų sisteminės svarbos įstaigoms, ir šio reglamento bei Direktyvos 2013/36/ES nuostatų sąveika ir prireikus teikia pasiūlymus dėl naujų taisyklių atsižvelgdama į tuos tarptautiniu mastu sutartus standartus.

▼B

2. Komisija, pasikonsultavusi su ESRV ir EBI, iki 2014 m. gruodžio 31 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai 1 dalyje nurodyto vertinimo ataskaitą ir, prireikus, Europos Parlamentui ir Tarybai teikia pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo teisės akto.

514 straipsnis

Sandorio šalies kredito rizika ir pradinės rizikos metodas

Komisija iki 2016 m. gruodžio 31 d. peržiūri, kaip taikomas 275 straipsnis, ir Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą bei prireikus pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

515 straipsnis

Stebėsena ir vertinimas

►C1 1. EBI kartu su EVPRI iki 2014 m. birželio 28 d. parengia ataskaitą dėl šio reglamento veikimo ir susijusių įpareigojimų pagal Reglamentą (ES) Nr. 648/2012 ◄, visų pirma dėl įstaigų, kurios valdo pagrindinę sandorio šalį, kad būtų išvengta išvestinių finansinių priemonių sandoriams taikomų reikalavimų dubliavimo ir tokiu būdu išvengta reguliavimo rizikos ir kompetentingų institucijų vykdomos stebėsenos išlaidų padidėjimo.

2. EBI stebi ir vertina nuostatų dėl trečios dalies II antraštinės dalies 6 skyriaus 9 skirsnyje nurodytų pagrindinės sandorio šalies pozicijų nuosavų lėšų reikalavimo veikimą. EBI iki 2015 m. sausio 1 d. pateikia Komisijai ataskaitą dėl šių nuostatų poveikio ir veiksmingumo.

3. Komisija iki 2016 m. gruodžio 31 d. atlieka peržiūrą ir parengia ataskaitą dėl šio reglamento ir susijusių įpareigojimų pagal Reglamentą (ES) Nr. 648/2012, trečios dalies II antraštinės dalies 6 skyriaus 9 skirsnyje nurodytų reikalavimų dėl nuosavų lėšų reikalavimo suderinimo ir tą ataskaitą bei prireikus pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai.

516 straipsnis

Ilgalaikis finansavimas

Komisija iki 2015 m. gruodžio 31 d. pateikia ataskaitą dėl šio reglamento poveikio ilgalaikių investicijų į ekonomikos augimą skatinančią infrastruktūrą skatinimui.

517 straipsnis

Reikalavimus atitinkančio kapitalo apibrėžtis

Komisija iki 2014 m. gruodžio 31 d. atlieka peržiūrą ir parengia ataskaitą dėl reikalavimus atitinkančio kapitalo apibrėžties, taikomos antros dalies III antraštinės dalies ir ketvirtos dalies tikslais, tinkamumo ir tą ataskaitą pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai, prireikus, kartu su pasiūlymu dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

▼B

518 straipsnis

Kapitalo priemonių, kurios gali būti nurašytos arba konvertuotos įstaigai praradus gyvybingumą, peržiūra

Komisija iki 2015 m. gruodžio 31 d. atlieka peržiūrą ir pateikia ataskaitą, ar šiame reglamente turėtų būti numatytas reikalavimas, pagal kurį papildomos 1 lygio arba 2 lygio kapitalo priemonės nurašomos nustačius, kad įstaiga nebėra gyvybinga. Komisija tą ataskaitą bei, prireikus, pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai.

519 straipsnis

Nustatyto dydžio išmokų pensijų fondo turto atskaitymas iš bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsnių

EBI iki 2014 m. birželio 30 d. parengia ataskaitą dėl to, ar dėl patikslinto TAS 19 ir grynojo pensijų turto atskaitymo pagal 36 straipsnio 1 dalies e punktą bei grynųjų pensijų įsipareigojimų pasikeitimų atsiranda netinkamo įstaigų nuosavų lėšų kintamumo.

Atsižvelgdama į EBI ataskaitą, Komisija iki 2014 m. gruodžio 31 d. Komisija parengia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai dėl pirmoje pastraipoje nurodyto klausimo, prireikus, kartu su pasiūlymu dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo būtų nustatyta tvarka, pagal kurią apskaičiuojant nuosavas lėšas būtų koreguojamas nustatyto dydžio išmokų pensijų fondo turtas arba įsipareigojimai.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

PAKEITIMAI

520 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 648/2012 pakeitimai

Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 iš dalies keičiamas taip:

1) IV antraštinė dalis papildoma šiuo skyriumi:

„4 SKYRIUS

Apskaičiavimai ir ataskaitų teikimas Reglamento (ES) Nr. 575/2013 tikslais

50a straipsnis

KCCP apskaičiavimas

1. 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 dėl kredito įstaigų ir investicinių įmonių rizikos ribojimo priežiūros reikalavimų (*) ►C2 308 straipsnio tikslais pagrindinė sandorio šalis ◄ K_{CCP} apskaičiuoja pagal šio straipsnio 2 dalį visoms sutartims ir sandoriams, kuriuos ji leidžia vykdyti visiems savo tarpuskaitos nariams, kurie yra įtraukti į konkretų įsipareigojimų neįvykdymo fondą.

▼B

2. Savo hipotetinį kapitalą (KCCP) pagrindinė sandorio šalis apskaičiuoja pagal šią formulę:

$$K_{CCP} = \sum_i max\{EBRM_i - IM_i - DF_i; 0\} \cdot RW \cdot captial\ ratio$$

čia:

$EBRM_i$ = pozicijos vertė prieš sumažinant riziką, lygi pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos nario i pozicijos vertei, atsiradusiai pagal visas sutartis ir sandorius su tuo tarpuskaitos nariu, apskaičiuojama neatsižvelgiant į to tarpuskaitos nario pateiktą užtikrinimo priemonę;

IM_i = pradinė garantinė įmoka, pagrindinei sandorio šaliai pateikta tarpuskaitos nario i;

DF_i = tarpuskaitos nario i iš anksto finansuojama įmoka;

RW = 20 % rizikos koeficientas;

▼C2

kapitalo koeficientas = 8 %.

Visos vertės pirmoje pastraipoje pateiktoje formulėje turi atitikti vertinimą, atliktą dienos pabaigai iki tos įkaito vertės ribos, kol galutinė tos dienos įkaito vertės riba bus pakeista.

▼B

3. Pagrindinė sandorio šalis atlieka 2 dalyje nustatytą skaičiavimą bent kartą per ketvirtį arba dažniau, jei to reikalauja kompetentingos institucijos, atsakingos už tuos pagrindinės sandorio šalies tarpuskaitos narius, kurie yra įstaigos.

4. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose 3 dalies tikslais tiksliai nurodo šiuos aspektus:

a) 2 dalyje nustatytų apskaičiavimų atlikimo dažnumą ir datas;

b) atvejus, kai kliringo nario vaidmenį atliekančios įstaigos kompetentinga institucija gali pareikalauti skaičiavimus atlikti ir pranešimus teikti dažniau nei nurodyta a punkte.

EBI tų techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. sausio 1 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

▼B

50b straipsnis

Bendros KCCP apskaičiavimo taisyklės

Atliekant 50a straipsnio 2 dalyje nustatytą skaičiavimą taikomos šios nuostatos:

a) pagrindinė sandorio šalis apskaičiuoja savo tarpuskaitos narių pozicijų vertę:

▼C2

i) pozicijas, susidarančias dėl Reglamento (ES) Nr. 575/2013 301 straipsnio 1 dalies a ir d punktuose išvardytų sutarčių ir sandorių, ji apskaičiuoja taikydama to reglamento 274 straipsnyje numatytą rinkos vertės metodą;

▼B

ii) pozicijų, susidarančių dėl Reglamento (ES) Nr. 575/2013 301 straipsnio 1 dalies b, c ir e punktuose išvardytų sutarčių ir sandorių, kurias ji apskaičiuoja pagal to reglamento 223 straipsnyje nurodytą išsamųjį finansinės užtikrinimo priemonės metodą, taikydama priežiūrinius kintamumo koregavimus, nurodytus to reglamento 223 ir 224 straipsniuose. Išimtis, nustatyta to reglamento 285 straipsnio 3 dalies a punkte, netaikoma;

iii) pozicijų, kurios susidaro dėl Reglamento (ES) Nr. 575/2013 301 straipsnio 1 dalyje nenurodytų sandorių, ir dėl kurių kyla tik su atsiskaitymu susijusi rizika, ji apskaičiuoja pagal to reglamento trečios dalies V antraštinę dalį;

b) įstaigų, kurioms taikomas Reglamentas (ES) Nr. 575/2013, užskaitos grupės yra tokios pačios, kaip apibrėžta to reglamento trečios dalies II antraštinėje dalyje;

c) apskaičiuodama a punkte nurodytas vertes pagrindinė sandorio šalis iš savo pozicijų atima savo tarpuskaitos narių pateiktas užtikrinimo priemones, atitinkamai sumažintas priežiūriniais kintamumo koregavimais taikant išsamųjį finansinės užtikrinimo priemonės metodą, nurodytą Reglamento (ES) Nr. 575/2013 224 straipsnyje;

▼C2

_____

▼B

e) kai pagrindinė sandorio šalis turi vienos ar kelių pagrindinių sandorio šalių pozicijų, ji vertina tas pozicijas taip, tarsi jos būtų tarpuskaitos narių pozicijos, ir apskaičiuodama K_{CCP} įtraukia iš tų pagrindinių sandorio šalių gautas garantines įmokas arba iš anksto finansuojamas įmokas;

f) kai pagrindinė sandorio šalis yra saistoma privalomo sutartimi įforminto susitarimo su savo tarpuskaitos nariais, pagal kurį jai leidžiama naudoti visą iš savo tarpuskaitos narių gautą pradinę garantinę įmoką arba jos dalį taip, tarsi tos įmokos būtų iš anksto finansuojamos įmokos, pagrindinė sandorio šalis 1 dalyje nurodyto skaičiavimo tikslais tokią pradinę garantinę įmoką vertina kaip iš anksto finansuojamas įmokas, o ne kaip pradinę garantinę įmoką;

▼C2

_____

▼B

h) taikydama Reglamento (ES) Nr. 575/2013* 274 straipsnyje nustatytą rinkos vertės metodą, pagrindinė sandorio šalis to reglamento 298 straipsnio 1 dalies c punkto ii įtraukoje nurodytą formulę pakeičia šia formule:

$$PCE_{red} = 0.15 \cdot PCE_{gross} + 0.85 \cdot NGR \cdot PCE_{gross}$$

čia NGR skaitiklis apskaičiuojamas pagal to reglamento 274 straipsnio 1 dalį prieš pat faktiškai pasikeičiant kintamųjų garantinių įmokų dydžiui atsiskaitymo laikotarpio pabaigoje, o vardiklis yra bendrosios pakeitimo išlaidos;

i) kai pagrindinė sandorio šalis negali apskaičiuoti NGR vertės taip, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 575/2013 298 straipsnio 1 dalies c punkto ii papunktyje, ji:

i) tiems savo tarpuskaitos nariams, kurie yra įstaigos, ir jų kompetentingoms institucijoms praneša apie tai, kad negali apskaičiuoti NGR, ir nurodo priežastis, kodėl ji negali atlikti apskaičiavimo;

ii) apskaičiuodama PCE_{red}, ►C2 kaip nurodyta šio straipsnio h punkte, tris mėnesius gali taikyti NGR, kurio vertė yra lygi 0,3; ◄

j) jei i punkto ii papunktyje nurodyto laikotarpio pabaigoje pagrindinė sandorio šalis vis dar negali apskaičiuoti NGR vertės, ji atlieka šiuos veiksmus:

i) liaujasi skaičiuoti K_{CCP};

ii) tiems savo tarpuskaitos nariams, kurie yra įstaigos, ir jų kompetentingoms institucijoms praneša apie tai, kad liovėsi skaičiuoti K_{CCP};

k) apskaičiuodama pasirinkimo ir apsikeitimo sandorių galimą būsimą poziciją pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 274 straipsnyje nurodytą rinkos vertės metodą, pagrindinė sandorio šalis padaugina tariamąją sutarties sumą iš pasirinkimo sandorio delta ($\delta V/\delta p$) absoliučiosios vertės, kaip nustatyta to reglamento 280 straipsnio 1 dalies a punkte;

▼B

l) tais atvejais, kai pagrindinė sandorio šalis turi daugiau nei vieną įsipareigojimų neįvykdymo fondą, ji atskirai atlieka kiekvieno įsipareigojimų nevykdymo fondo 50a straipsnio 2 dalyje nurodytus apskaičiavimus.

50c straipsnis

Informacijos teikimas

1. Reglamento (ES) Nr. 575/2013 308 straipsnio tikslais pagrindinė sandorio šalis tiems savo tarpuskaitos nariams, kurie yra įstaigos, ir jų kompetentingoms institucijoms teikia informaciją apie:

a) savo hipotetinį kapitalą (K_{CCP});

b) iš anksto finansuojamų įmokų sumą (DFCM);

c) savo iš anksto finansuojamų finansinių išteklių sumą, kurią ji pagal įstatymus arba sutartimi įformintą susitarimą su savo tarpuskaitos nariais privalo skirti savo nuostoliams, patirtiems dėl vieno arba kelių savo tarpuskaitos narių įsipareigojimų neįvykdymo, padengti prieš pradėdama naudoti kitų tarpuskaitos narių įmokas, esančias įsipareigojimų neįvykdymo fonde (DFCCP);

d) savo tarpuskaitos narių bendrąjį skaičių (N);

e) koncentracijos koeficientą (β), kaip nustatyta 50d straipsnyje.

▼C2

_____

▼B

Tais atvejais, kai pagrindinė sandorio šalis turi daugiau nei vieną įsipareigojimų neįvykdymo fondą, pirmoje pastraipoje nurodytą informaciją apie kiekvieną įsipareigojimų nevykdymo fondą ji teikia atskirai.

2. Pagrindinė sandorio šalis pateikia šią informaciją savo tarpuskaitos nariams, kurie yra įstaigos, bent kartą per ketvirtį arba dažniau, jei to reikalauja kompetentingos institucijos, atsakingos už tuos tarpuskaitos narius.

3. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, kuriuose nustato:

a) vienodą 1 dalyje nurodytos informacijos teikimo šabloną;

b) 2 dalyje nurodyto informacijos teikimo dažnumą ir datas;

c) atvejus, kai tarpuskaitos nario vaidmenį atliekančios įstaigos kompetentinga institucija gali pareikalauti informaciją teikti dažniau nei nurodyta b punkte.

▼B

EBI tų techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. sausio 1 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

50d straipsnis

Specialių straipsnių, apie kuriuos turi pranešti pagrindinė sandorio šalis, apskaičiavimas

50c straipsnio tikslais taikomos šios nuostatos:

a) tais atvejais, kai pagrindinės sandorio šalies taisyklėse numatyta, kad pagrindinė sandorio šalis naudoja visus savo finansinius išteklius arba jų dalį šalia iš anksto finansuojamų jos tarpuskaitos narių įmokų tokiu būdu, kad tie ištekliai tampa lygiaverčiai iš anksto finansuojamoms tarpuskaitos nario įmokoms atsižvelgiant į tai, kaip jais padengiami nuostoliai, kurių patyrė pagrindinė sandorio šalis dėl vieno arba kelių savo tarpuskaitos narių įsipareigojimų neįvykdymo ar nemokumo, pagrindinė sandorio šalis prie iš anksto finansuojamų įmokų sumos (DFCM) prideda atitinkamą šių išteklių sumą;

b) tais atvejais, kai pagrindinės sandorio šalies taisyklėse numatyta, kad pagrindinė sandorio šalis visus savo finansinius išteklius arba jų dalį skiria savo nuostoliams, patirtiems dėl vieno arba kelių savo tarpuskaitos narių įsipareigojimų neįvykdymo, padengti po to, kai išnaudoja savo įsipareigojimų neįvykdymo fondo lėšas, bet pirmiau, nei pareikalauja pagal sutartį privalomų įmokų iš savo tarpuskaitos narių, pagrindinė sandorio šalis prie bendrosios iš anksto finansuojamų įmokų sumos (DF) prideda atitinkamą tų papildomų finansinių išteklių sumą (DF^{a}_{CCP}):

$$DF = DF_{CCP} + DF_{CM} + DF^{a}_{CCP}.$$

c) pagrindinė sandorio šalis apskaičiuoja koncentracijos koeficientą (β) pagal šią formulę:

$$\beta = \frac{PCE_{red,1} + PCE_{red,2}}{\sum_{i} PCE_{red,i}}$$

čia:

$PCE_{red,i}$ = sumažintas galimos būsimos kredito pozicijos, susijusios su visomis pagrindinės sandorio šalies sutartimis ir sandoriais su tarpuskaitos nariu *i*, dydis; $PCE_{red,1}$ = sumažintas galimos būsimos kredito pozicijos, susijusios su visomis pagrindinės sandorio šalies sutartimis ir sandoriais su tarpuskaitos nariu, kuris turi didžiausią PCE_{red} vertę, dydis;

▼B

$PCE_{red,2}$ = sumažintas galimos būsimos kredito pozicijos, susijusios su visomis pagrindinės sandorio šalies sutartimis ir sandoriais su tarpuskaitos nariu, kuris turi antrą didžiausią PCE_{red} vertę, dydis.

(*) OL L 176, 2013 6 27, p. 1.“;

2) 11 straipsnio 15 dalies b punktas panaikinamas;

3) 89 straipsnis papildomas šia dalimi:

▼C2

„5a. Ne vėliau kaip per 15 mėnesių nuo paskutinio iš 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 ir 49 straipsniuose nurodytų techninių reguliavimo standartų įsigaliojimo dienos arba kol bus priimtas sprendimas dėl leidimo suteikimo pagrindinei sandorio šaliai pagal 14 straipsnį, priklausomai nuo to, kuris iš šių įvykių įvyks anksčiau, ta pagrindinė sandorio šalis taiko šios dalies trečioje pastraipoje nustatytą tvarką.

Ne vėliau kaip per 15 mėnesių nuo paskutinio iš 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 ir 49 straipsniuose nurodytų techninių reguliavimo standartų įsigaliojimo dienos arba kol bus priimtas sprendimas dėl pagrindinės sandorio šalies pripažinimo pagal 25 straipsnį, priklausomai nuo to, kuris iš šių įvykių įvyks anksčiau, ta pagrindinė sandorio šalis taiko šios dalies trečioje pastraipoje nustatytą tvarką.

Kol sueis šios dalies pirmoje ir antroje pastraipose apibrėžti terminai ir atsižvelgiant į šios dalies ketvirtą pastraipą, jei pagrindinė sandorio šalis neturi įsipareigojimų neįvykdymo fondo ir nėra sudariusi įpareigojančio susitarimo su savo kliringo nariais, pagal kurį visą arba dalį pradinės garantinės įmokos, gautos iš savo kliringo narių, ji gali naudoti tarsi tai būtų iš anksto finansuojamos įmokos, informacijoje, kurią ji turi teikti pagal 50c straipsnio 1 dalį, nurodoma bendra pradinės garantinės įmokos, kurią ji gavo iš savo kliringo narių, suma.

Šios dalies pirmoje ir antroje pastraipose nurodyti terminai gali būti pratęsiami šešiais mėnesiais Komisijos pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 497 straipsnio 3 dalį priimtu įgyvendinimo aktu.“

▼B

VIENUOLIKTA DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

521 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymo data

1. Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2. Šis reglamentas taikomas nuo 2014 m. sausio 1 d., išskyrus:

▼B

a) 8 straipsnio 3 dalį, 21 straipsnį ir 451 straipsnio 1 dalį, kurie taikomi nuo 2015 m. sausio 1 d.;

b) 413 straipsnio 1 dalį, kuri taikoma nuo 2016 m. sausio 1 d.;

▼C1

c) šio reglamento nuostatas, kuriomis remdamasi EPI turi pateikti Komisijai techninių standartų projektus, ir šio reglamento nuostatas, kuriomis Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus arba įgyvendinimo aktus, kurios taikomos nuo 2013 m. birželio 28 d.

▼B

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

▼B

I PRIEDAS

Nebalansinių straipsnių klasifikavimas

1. Didelė rizika:

   a) garantijos, turinčios paskolas atstojančių savybių (pvz., garantijos dėl tinkamo kredito priemonių apmokėjimo);

   b) kredito išvestinės finansinės priemonės;

   c) akceptuoti vekseliai;

   d) patvirtinti vekseliai, kuriuose nėra įrašytas kitos įstaigos pavadinimas;

   e) sandoriai su atgręžtinį reikalavimą turinčiais vekseliais (pvz., faktoringas, sąskaitų diskontavimo priemonės);

   f) neatšaukiamieji rezerviniai akredityvai, turintys paskolas atstojančių savybių;

   g) turtas, įsigytas pagal vienakrypčio išankstinių pirkimo sandorių sutartis;

   h) išankstiniai sandoriai dėl indėlių;

   i) nevisiškai apmokėtų akcijų ir vertybinių popierių neapmokėtoji dalis;

   j) turto pardavimo ir atpirkimo sandoriai, kaip nurodyta Direktyvos 86/635/EEB 12 straipsnio 3 ir 5 dalyse;

   k) kiti straipsniai, kuriems priskiriama didelė rizika.

2. Vidutinė rizika:

   a) prekybos finansavimo nebalansiniai straipsniai, t. y.: išduoti ir patvirtini dokumentiniai akredityvai (taip pat žr. Vidutinė arba maža rizika);

   b) kiti nebalansiniai straipsniai:

      i) laivybos garantijos, garantiniai raštai dėl muitų ir mokesčių mokėjimo;

      ii) nepanaudotos kredito priemonės (susitarimai dėl paskolų, vertybinių popierių pirkimo, garantijų suteikimo ar akceptavimo priemonių), kurių pradinis terminas yra daugiau kaip vieni metai;

      iii) trumpalaikių skolinimosi eurovekselių rinkoje galimybės (NIF) ir vidutinės trukmės skolinimosi euroobligacijų rinkoje galimybės (RUF);

      iv) kiti vidutinės rizikos straipsniai ir kaip pranešta EBI.

3. Vidutinė arba maža rizika:

   a) prekybos finansavimo nebalansiniai straipsniai:

      i) dokumentiniai akredityvai, kurių užtikrinimo priemonė yra tuose akredityvuose įrašytos prekės, ir kiti savaime pasibaigiantys sandoriai;

▼B

ii) laidavimai (įskaitant garantinius raštus dėl konkursų ir vykdymo įsipareigojimų bei susijusio išankstinio mokėjimo ir išlaikymo garantijas) ir garantijos, neturinčios paskolas atstojančių savybių;

iii) neatšaukiamieji akredityvai, neturintys paskolas atstojančių savybių;

b) kiti nebalansiniai straipsniai:

i) nepanaudotos kredito priemonės (susitarimai dėl paskolų, vertybinių popierių pirkimo, garantijų suteikimo ar akceptavimo priemonių), kurių pradinis terminas – vieni metai arba mažiau, kurių negalima bet kuriuo metu be išankstinio pranešimo besąlygiškai atšaukti arba kuriomis iš esmės nenumatomas automatinis atšaukimas dėl paskolos gavėjo kreditingumo pablogėjimo;

ii) kiti vidutinės arba mažos rizikos straipsniai ir kaip pranešta EBI.

4. Maža rizika:

a) nepanaudotos kredito priemonės (susitarimai dėl paskolų, vertybinių popierių pirkimo, garantijų suteikimo ar akceptavimo priemonių), kurių pradinis terminas – vieni metai arba mažiau, kurias galima bet kuriuo metu be išankstinio pranešimo besąlygiškai atšaukti arba kurios iš esmės nenumato automatinio atšaukimo dėl paskolos gavėjo kreditingumo pablogėjimo. Mažmeninių kreditų linijas galima laikyti besąlygiškai atšaukiamomis, jei pagal sąlygas kredito įstaiga gali jas visiškai atšaukti tiek, kiek leidžia vartotojų apsaugos ir susiję teisės aktai;

b) nepanaudotos kredito priemonės dėl garantinių raštų dėl konkursų ir vykdymo įsipareigojimų, kurias galima bet kuriuo metu be išankstinio pranešimo besąlygiškai atšaukti arba kurios iš esmės nenumato automatinio atšaukimo dėl paskolos gavėjo kreditingumo pablogėjimo; ir

c) kiti mažos rizikos straipsniai ir kaip pranešta EBI.

▼B

II PRIEDAS

Išvestinių finansinių priemonių rūšys

1. Palūkanų normos sandoriai:

   a) vienos valiutos palūkanų normų apsikeitimo sandoriai;

   b) baziniai palūkanų normos apsikeitimo sandoriai;

   c) palūkanų normų išankstiniai sandoriai;

   d) palūkanų normos ateities sandoriai;

   e) įsigyti palūkanų normų pasirinkimo sandoriai;

   f) kiti panašaus pobūdžio sandoriai.

2. Užsienio valiutos keitimo sandoriai ir sandoriai dėl aukso:

   a) dviejų valiutų palūkanų normų apsikeitimo sandoriai;

   b) išankstiniai valiutos keitimo sandoriai;

   c) valiutos ateities sandoriai;

   d) įsigyti valiutos pasirinkimo sandoriai;

   e) kiti panašaus pobūdžio sandoriai;

   f) sandoriai dėl aukso, panašūs į a–e punktuose išvardytus sandorius.

3. Kitokių prekybos priemonių ar indeksų sandoriai, panašūs į šio priedo 1 dalies a–e ir 2 dalies a–d punktuose išvardytus sandorius. Jiems priklauso bent visos priemonės, apibūdintos Direktyvos 2004/39/EB I priedo C skirsnio 4–7, 9 ir 10 punktuose, kurie neįtraukti į šio priedo 1 ir 2 punktus.

▼B

III PRIEDAS

Straipsniai, kuriems taikomas papildomos informacijos apie likviduųjį turtą teikimo reikalavimas

1. Grynieji pinigai.

2. Centrinių bankų pozicijos, jeigu šias pozicijas galima panaudoti nepalankiausiomis sąlygomis.

3. Perleidžiamieji vertybiniai popieriai, kuriuos sudaro reikalavimai vyriausybėms, centriniams bankams, ne centrinės valdžios viešojo sektoriaus subjektams, fiskalinę autonomiją didinti ir rinkti mokesčius turintiems regionams ir vietos valdžiai, Tarptautinių atsiskaitymų bankui, Tarptautiniam valiutos fondui, Europos Sąjungai, Europos finansinio stabilumo priemonei, Europos stabilumo mechanizmui arba daugiašaliams plėtros bankams arba jų garantuojami reikalavimai ir kurie atitinka visas šias sąlygas:

   a) jiems taikomas 0 % rizikos koeficientas pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių;

   b) jie nesudaro įstaigos arba su ja susijusių subjektų prievolės.

4. Perleidžiamieji vertybiniai popieriai, išskyrus nurodytuosius 3 punkte, kuriuos sudaro reikalavimai vyriausybėms arba centriniams bankams arba jų garantuojami reikalavimai, vietos valiuta, išleisti vyriausybių arba centrinių bankų ta valiuta ir toje šalyje, kurioje prisiimama likvidumo rizika, arba išleisti užsienio valiuta, jeigu turima skola atitinka banko operacijų ta valiuta likvidumo poreikį toje trečiojoje valstybėje.

5. Perleidžiamieji vertybiniai popieriai, kuriuos sudaro reikalavimai vyriausybėms, centriniams bankams, ne centrinės valdžios viešojo sektoriaus subjektams, fiskalinę autonomiją didinti ir rinkti mokesčius turintiems regionams ir vietos valdžios institucijoms arba daugiašaliams plėtros bankams arba jų garantuojami reikalavimai ir kurie atitinka visas šias sąlygas:

   a) jiems taikomas 20 % rizikos koeficientas pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių;

   b) jie nesudaro įstaigos arba su ja susijusių subjektų prievolės.

6. Perleidžiamieji vertybiniai popieriai, išskyrus nurodytuosius 3, 4 ir 5 punktuose, kurie atitinka 20 % arba palankesnio rizikos koeficiento taikymo kriterijus pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių arba yra įstaigos reitinguojami kaip lygiavertės kredito kokybės perleidžiamieji vertybiniai popieriai ir kurie atitinka šias sąlygas:

   a) jie nėra reikalavimas SPPVPS, įstaigai arba su ja susijusiam subjektui;

   b) tai yra obligacijos, kurioms gali būti taikomas 129 straipsnio 4 arba 5 dalyje nurodytas metodas;

   c) tai yra obligacijos, kaip nurodyta Direktyvos 2009/65/EB 52 straipsnio 4 dalyje, išskyrus šio punkto b papunktyje nurodytas obligacijas.

7. Perleidžiamieji vertybiniai popieriai, išskyrus nurodytuosius 3–6 punktuose, kurie atitinka 50 % arba palankesnio rizikos koeficiento taikymo kriterijus pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių arba yra įstaigos reitinguojami kaip lygiavertės kredito kokybės perleidžiamieji vertybiniai popieriai ir kurie nėra reikalavimas SPPVPS, įstaigai arba su ja susijusiam subjektui.

▼B

8. Perleidžiamieji vertybiniai popieriai, išskyrus nurodytuosius 3–7 punktuose, kurie yra užtikrinti turtu, atitinkančiu 35 % arba palankesnio rizikos koeficiento taikymo kriterijus pagal trečios dalies II antraštinės dalies 2 skyrių arba yra įstaigos reitinguojami kaip lygiavertės kredito kokybės perleidžiamieji vertybiniai popieriai, kurie yra visapusiškai ir visiškai užtikrinti gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto hipoteka pagal 125 straipsnį.

9. Rezervinės kredito priemonės, kurias suteikė centriniai bankai pagal pinigų politiką, jeigu tokios priemonės nėra užtikrintos likvidžiuoju turtu (išskyrus skubią paramą likvidumui padidinti).

10. Teisėti arba pagal įstatymą privalomi mažiausi indėliai centrinėje kredito įstaigoje ir kitas pagal įstatymą numatytas ar pagal sutartį turimas likvidusis finansavimas, teikiamas centrinės kredito įstaigos arba įstaigų, kurios yra 113 straipsnio 7 dalyje nurodyto tinklo narės arba kurioms gali būti taikoma 10 straipsnyje numatyta reikalavimų netaikymo nuostata, jei šis finansavimas nėra užtikrintas likvidžiuoju turtu, jei kredito įstaiga yra tinklo narė pagal teisines arba statutines nuostatas.

11. Bendro nuosavo kapitalo akcijos, kuriomis prekiaujama biržoje ir kurių tarpuskaita atlikta per pagrindines sandorio šalis, kurios yra įtrauktos į pagrindinį biržos indeksą, išreikštos valstybės narės nacionaline valiuta ir nėra išleistos įstaigos arba su ja susijusių įstaigų.

12. Į pripažintos biržos sąrašą įtrauktas auksas, užtikrintas lydinių įsipareigojimais.

Visi straipsniai, išskyrus nurodytuosius 1, 2 ir 9 punktuose, turi atitikti visus šiuos reikalavimus:

a) jais prekiaujama sudarant paprastuosius atpirkimo sandorius arba grynųjų pinigų rinkose, kurioms būdinga maža koncentracija;

b) yra įrodymų, kad jie yra patikimas likvidumo šaltinis sudarant atpirkimo sandorį arba juos parduodant net ir nepalankiausiomis rinkos sąlygomis;

c) jie nėra suvaržyti.

▼B

IV PRIEDAS

Atitikties lentelė

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
1 straipsnis		
2 straipsnis		
3 straipsnis		
4 straipsnio 1 dalies 1 punktas	4 straipsnio 1 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 2 punktas		3 straipsnio 1 dalies b punktas
4 straipsnio 1 dalies 3 punktas		3 straipsnio 1 dalies c punktas
4 straipsnio 1 dalies 4 punktas		3 straipsnio 1 dalies p punktas
4 straipsnio 1 dalies 5–7 punktai		
4 straipsnio 1 dalies 8 punktas	4 straipsnio 18 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 9–12 punktai		
4 straipsnio 1 dalies 13 punktas	4 straipsnio 41 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 14 punktas	4 straipsnio 42 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 15 punktas	4 straipsnio 12 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 16 punktas	4 straipsnio 13 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 17 punktas	4 straipsnio 3 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 18 punktas	4 straipsnio 21 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 19 punktas		
4 straipsnio 1 dalies 20 punktas	4 straipsnio 19 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 21 punktas		
4 straipsnio 1 dalies 22 punktas	4 straipsnio 20 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 23 punktas		
4 straipsnio 1 dalies 24 punktas		
4 straipsnio 1 dalies 25 punktas		3 straipsnio 1 dalies c punktas
4 straipsnio 1 dalies 26 punktas	4 straipsnio 5 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 27 punktas		
4 straipsnio 1 dalies 28 punktas	4 straipsnio 14 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 29 punktas	4 straipsnio 16 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 30 punktas	4 straipsnio 15 dalis	

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
4 straipsnio 1 dalies 31 punktas)	4 straipsnio 17 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 32–34 punktai		
4 straipsnio 1 dalies 35 punktas	4 straipsnio 10 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 36 punktas		
4 straipsnio 1 dalies 37 punktas	4 straipsnio 9 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 38 punktas	4 straipsnio 46 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 39 punktas	4 straipsnio 45 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 40 punktas	4 straipsnio 4 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 41 punktas	4 straipsnio 48 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 42 punktas	4 straipsnio 2 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 43 punktas	4 straipsnio 7 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 44 punktas	4 straipsnio 8 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 45 punktas		
4 straipsnio 1 dalies 46 punktas	4 straipsnio 23 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 47–49 punktai		
4 straipsnio 1 dalies 50 punktas		3 straipsnio 1 dalies e punktas
4 straipsnio 1 dalies 51 punktas		
4 straipsnio 1 dalies 52 punktas	4 straipsnio 22 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 53 punktas	4 straipsnio 24 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 54 punktas	4 straipsnio 25 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 55 punktas	4 straipsnio 27 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 56 punktas	4 straipsnio 28 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 57 punktas	4 straipsnio 30 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 58 punktas	4 straipsnio 31 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 59 punktas	4 straipsnio 32 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 60 punktas	4 straipsnio 35 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 61 punktas	4 straipsnio 36 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 62 punktas	4 straipsnio 40 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 63 punktas	4 straipsnio 40 dalies a punktas	
4 straipsnio 1 dalies 64 punktas	4 straipsnio 40 dalies b punktas	

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
4 straipsnio 1 dalies 65 punktas	4 straipsnio 43 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 66 punktas	4 straipsnio 44 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 67 punktas	4 straipsnio 39 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 68–71 punktai		
4 straipsnio 1 dalies 72 punktas	4 straipsnio 47 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 73 punktas	4 straipsnio 49 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 74–81 punktai		
4 straipsnio 1 dalies 82 punktas		3 straipsnio 1 dalies m punktas
4 straipsnio 1 dalies 83 punktas	4 straipsnio 33 dalis	
4 straipsnio 1 dalies 84–91 punktai		
4 straipsnio 1 dalies 92 punktas		3 straipsnio 1 dalies i punktas
4 straipsnio 1 dalies 93–117 punktai		
4 straipsnio 1 dalies 118 punktas		3 straipsnio 1 dalies r punktas
4 straipsnio 1 dalies 119–128 punktai		
4 straipsnio 2 dalis		
4 straipsnio 3 dalis		
5 straipsnis		
6 straipsnio 1 dalis	68 straipsnio 1 dalis	
6 straipsnio 2 dalis	68 straipsnio 2 dalis	
6 straipsnio 3 dalis	68 straipsnio 3 dalis	
6 straipsnio 4 dalis		
6 straipsnio 5 dalis		
7 straipsnio 1 dalis	69 straipsnio 1 dalis	
7 straipsnio 2 dalis	68 straipsnio 2 dalis	
7 straipsnio 3 dalis	69 straipsnio 3 dalis	
8 straipsnio 1 dalis		
8 straipsnio 2 dalis		
8 straipsnio 3 dalis		
9 straipsnio 1 dalis	70 straipsnio 1 dalis	

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
9 straipsnio 2 dalis	70 straipsnio 2 dalis	
9 straipsnio 3 dalis	70 straipsnio 3 dalis	
10 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio 1 dalis	
10 straipsnio 2 dalis		
11 straipsnio 1 dalis	71 straipsnio 1 dalis	
11 straipsnio 2 dalis	71 straipsnio 2 dalis	
11 straipsnio 3 dalis		
11 straipsnio 4 dalis	3 straipsnio 2 dalis	
11 straipsnio 5 dalis		
12 straipsnis		
13 straipsnio 1 dalis	72 straipsnio 1 dalis	
13 straipsnio 2 dalis	72 straipsnio 2 dalis	
13 straipsnio 3 dalis	72 straipsnio 3 dalis	
13 straipsnio 4 dalis		
14 straipsnio 1 dalis	73 straipsnio 3 dalis	
14 straipsnio 2 dalis		
14 straipsnio 3 dalis		
15 straipsnis		22 straipsnis
16 straipsnis		
17 straipsnio 1 dalis		23 straipsnis
17 straipsnio 2 dalis		
17 straipsnio 3 dalis		
18 straipsnio 1 dalis	133 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	
18 straipsnio 2 dalis	133 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	
18 straipsnio 3 dalis	133 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa	
18 straipsnio 4 dalis	133 straipsnio 2 dalis	
18 straipsnio 5 dalis	133 straipsnio 3 dalis	
18 straipsnio 6 dalis	134 straipsnio 1 dalis	
18 straipsnio 7 dalis		

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
18 straipsnio 8 dalis	134 straipsnio 2 dalis	
19 straipsnio 1 dalis	73 straipsnio 1 dalies b punktas	
19 straipsnio 2 dalis	73 straipsnio 1 dalis	
19 straipsnio 3 dalis	73 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	
20 straipsnio 1 dalis	105 straipsnio 3 dalis, 129 straipsnio 2 dalis ir X priedo 3 dalies 30 ir 31 punktai	
20 straipsnio 2 dalis	129 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa	
20 straipsnio 3 dalis	129 straipsnio 2 dalies ketvirta pastraipa	
20 straipsnio 4 dalis	129 straipsnio 2 dalies penkta pastraipa	
20 straipsnio 5 dalis		
20 straipsnio 6 dalis	84 straipsnio 2 dalis	
20 straipsnio 7 dalis	129 straipsnio 2 dalies šešta pastraipa	
20 straipsnio 8 dalis	129 straipsnio 2 dalies septinta ir aštunta pastraipos	
21 straipsnio 1 dalis		
21 straipsnio 2 dalis		
21 straipsnio 3 dalis		
21 straipsnio 4 dalis		
22 straipsnis	73 straipsnio 2 dalis	
23 straipsnis		3 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
24 straipsnis	74 straipsnio 1 dalis	
25 straipsnis		
26 straipsnio 1 dalis	57 straipsnio a punktas	
26 straipsnio 1 dalies a punktas	57 straipsnio a punktas	
26 straipsnio 1 dalies b punktas	57 straipsnio a punktas	
26 straipsnio 1 dalies c punktas	57 straipsnio b punktas	
26 straipsnio 1 dalies d punktas		
26 straipsnio 1 dalies e punktas	57 straipsnio b punktas	
26 straipsnio 1 dalies f punktas	57 straipsnio c punktas	

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
26 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	61 straipsnio antra pastraipa	
26 straipsnio 2 dalies a punktas	57 straipsnio antra, trečia ir ketvirta pastraipos	
26 straipsnio 2 dalies b punktas	57 straipsnio antra, trečia ir ketvirta pastraipos	
26 straipsnio 3 dalis		
26 straipsnio 4 dalis		
27 straipsnis		
28 straipsnio 1 dalies a punktas		
28 straipsnio 1 dalies b punktas	57 straipsnio a punktas	
28 straipsnio 1 dalies c punktas	57 straipsnio a punktas	
28 straipsnio 1 dalies d punktas		
28 straipsnio 1 dalies e punktas		
28 straipsnio 1 dalies f punktas		
28 straipsnio 1 dalies g punktas		
28 straipsnio 1 dalies h punktas		
28 straipsnio 1 dalies i punktas	57 straipsnio a punktas	
28 straipsnio 1 dalies j punktas	57 straipsnio a punktas	
28 straipsnio 1 dalies k punktas		
28 straipsnio 1 dalies l punktas		
28 straipsnio 1 dalies m punktas		
28 straipsnio 2 dalis		
28 straipsnio 3 dalis		
28 straipsnio 4 dalis		
28 straipsnio 5 dalis		
29 straipsnis		
30 straipsnis		
31 straipsnis		
32 straipsnio 1 dalies a punktas		
32 straipsnio 1 dalies b punktas	57 straipsnio ketvirta pastraipa	
32 straipsnio 2 dalis		

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
33 straipsnio 1 dalies a punktas	64 straipsnio 4 dalis	
33 straipsnio 1 dalies b punktas	64 straipsnio 4 dalis	
33 straipsnio 1 dalies c punktas		
33 straipsnio 2 dalis		
33 straipsnio 3 dalies a punktas		
33 straipsnio 3 dalies b punktas		
33 straipsnio 3 dalies c punktas		
33 straipsnio 3 dalies d punktas		
33 straipsnio 4 dalis		
34 straipsnis	64 straipsnio 5 dalis	
35 straipsnis		
36 straipsnio 1 dalies a punktas	57 straipsnio k punktas	
36 straipsnio 1 dalies b punktas	57 straipsnio j punktas	
36 straipsnio 1 dalies c punktas		
36 straipsnio 1 dalies d punktas	57 straipsnio q punktas	
36 straipsnio 1 dalies e punktas		
36 straipsnio 1 dalies f punktas	57 straipsnio i punktas	
36 straipsnio 1 dalies g punktas		
36 straipsnio 1 dalies h punktas	57 straipsnio n punktas	
36 straipsnio 1 dalies i punktas	57 straipsnio m punktas	
36 straipsnio 1 dalies j punktas	66 straipsnio 2 dalis	
36 straipsnio 1 dalies k punkto i papunktis		
36 straipsnio 1 dalies k punkto ii papunktis	57 straipsnio r punktas	
36 straipsnio 1 dalies k punkto iii papunktis		
36 straipsnio 1 dalies k punkto iv papunktis		
36 straipsnio 1 dalies k punkto v papunktis		
36 straipsnio 1 dalies l punktas	61 straipsnio antra pastraipa	
36 straipsnio 2 dalis		
36 straipsnio 3 dalis		
37 straipsnis		
38 straipsnis		

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
39 straipsnis		
40 straipsnis		
41 straipsnis		
42 straipsnis		
43 straipsnis		
44 straipsnis		
45 straipsnis		
46 straipsnis		
47 straipsnis		
48 straipsnis		
49 straipsnio 1 dalis	59 straipsnis	
49 straipsnio 2 dalis	60 straipsnis	
49 straipsnio 3 dalis		
49 straipsnio 4 dalis		
49 straipsnio 5 dalis		
49 straipsnio 6 dalis		
50 straipsnis	66 straipsnis, 57 straipsnio ca punktas, 63a straipsnis	
51 straipsnis	66 straipsnis, 57 straipsnio ca punktas, 63a straipsnis	
52 straipsnis	63a straipsnis	
53 straipsnis		
54 straipsnis		
55 straipsnis		
56 straipsnis		
57 straipsnis		
58 straipsnis		
59 straipsnis		
60 straipsnis		
61 straipsnis	66 straipsnis, 57 straipsnio ca punktas, 63a straipsnis	
62 straipsnio a punktas	64 straipsnio 3 dalis	

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
62 straipsnio b punktas		
62 straipsnio c punktas		
62 straipsnio d punktas	63 straipsnio 3 dalis	
63 straipsnis	63 straipsnio 1 dalis, 63 straipsnio 2 dalis, 64 straipsnio 3 dalis	
64 straipsnis	64 straipsnio 3 dalies c punktas	
65 straipsnis		
66 straipsnis	57 straipsnis, 66 straipsnio 2 dalis	
67 straipsnis	57 straipsnis, 66 straipsnio 2 dalis	
68 straipsnis		
69 straipsnis	57 straipsnis, 66 straipsnio 2 dalis	
70 straipsnis	57 straipsnis, 66 straipsnio 2 dalis	
71 straipsnis	66 straipsnis, 57 straipsnio ca punktas, 63a straipsnis	
72 straipsnis	57 straipsnis, 66 straipsnis	
73 straipsnis		
74 straipsnis		
75 straipsnis		
76 straipsnis		
77 straipsnis	63a straipsnio 2 dalis	
78 straipsnio 1 dalis	63a straipsnio 2 dalis	
78 straipsnio 2 dalis		
78 straipsnio 3 dalis		
78 straipsnio 4 dalis	63a straipsnio 2 dalies ketvirta pastraipa	
78 straipsnio 5 dalis		
79 straipsnis	58 straipsnis	
80 straipsnis		
81 straipsnis	65 straipsnis	
82 straipsnis	65 straipsnis	
83 straipsnis		
84 straipsnis	65 straipsnis	

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
85 straipsnis	65 straipsnis	
86 straipsnis	65 straipsnis	
87 straipsnis	65 straipsnis	
88 straipsnis	65 straipsnis	
89 straipsnis	120 straipsnis	
90 straipsnis	122 straipsnis	
91 straipsnis	121 straipsnis	
92 straipsnis	66 straipsnis, 75 straipsnis	
93 straipsnio 1–4 dalys	10 straipsnio 1–4 dalys	
93 straipsnio 5 dalis		
94 straipsnis		18 straipsnio 2–4 dalys
95 straipsnis		
96 straipsnis		
97 straipsnis		
98 straipsnis		24 straipsnis
99 straipsnio 1 dalis	74 straipsnio 2 dalis	
99 straipsnio 2 dalis		
100 straipsnis		
101 straipsnio 1 dalis		
101 straipsnio 2 dalis		
101 straipsnio 3 dalis		
102 straipsnio 1 dalis		11 straipsnio 1 dalis
102 straipsnio 2 dalis		11 straipsnio 3 dalis
102 straipsnio 3 dalis		11 straipsnio 4 dalis
102 straipsnio 4 dalis		VII priedo C dalies 1 punktas
103 straipsnis		VII priedo A dalies 1 punktas
104 straipsnio 1 dalis		VII priedo D dalies 1 punktas
104 straipsnio 2 dalis		VII priedo D dalies 2 punktas
105 straipsnio 1 dalis		33 straipsnio 1 dalis
105 straipsnio 2–10 dalys		VII priedo B dalies 1–9 punktai

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
105 straipsnio 11–13 dalys		VII priedo B dalies 11–13 punktai
106 straipsnis		VII priedo C dalies 1–3 punktai
107 straipsnis	76 straipsnis, 78 straipsnio 4 dalis ir III priedo 2 dalies 6 punktas	
108 straipsnio 1 dalis	91 straipsnis	
108 straipsnio 2 dalis		
109 straipsnis	94 straipsnis	
110 straipsnis		
111 straipsnis	78 straipsnio 1–3 dalys	
112 straipsnis	79 straipsnio 1 dalis	
113 straipsnio 1 dalis	80 straipsnio 1 dalis	
113 straipsnio 2 dalis	80 straipsnio 2 dalis	
113 straipsnio 3 dalis	80 straipsnio 4 dalis	
113 straipsnio 4 dalis	80 straipsnio 5 dalis	
113 straipsnio 5 dalis	80 straipsnio 6 dalis	
113 straipsnio 6 dalis	80 straipsnio 7 dalis	
113 straipsnio 7 dalis	80 straipsnio 8 dalis	
114 straipsnis	VI priedo I dalies 1–5 punktai	
115 straipsnio 1 dalies 4 punktas	VI priedo I dalies 8–11 punktai	
115 straipsnio 5 dalis		
116 straipsnio 1 dalis	VI priedo I dalies 14 punktas	
116 straipsnio 2 dalis	VI priedo I dalies 14 punktas	
116 straipsnio 3 dalis		
116 straipsnio 4 dalis	VI priedo I dalies 15 punktas	
116 straipsnio 5 dalis	VI priedo I dalies 17 punktas	
116 straipsnio 6 dalis	VI priedo I dalies 17 punktas	
117 straipsnio 1 dalis	VI priedo I dalies 18 ir 19 punktai	
117 straipsnio 2 dalis	VI priedo I dalies 20 punktas	
117 straipsnio 3 dalis	VI priedo I dalies 21 punktas	
118 straipsnis	VI priedo I dalies 22 punktas	
119 straipsnio 1 dalis		

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
119 straipsnio 2 dalis	VI priedo I dalies 37 ir 38 punktai	
119 straipsnio 3 dalis	VI priedo I dalies 40 punktas	
119 straipsnio 4 dalis		
119 straipsnio 5 dalis		
120 straipsnio 1 dalis	VI priedo I dalies 29 punktas	
120 straipsnio 2 dalis	VI priedo I dalies 31 punktas	
120 straipsnio 3 dalis	VI priedo I dalies 33–36 punktai	
121 straipsnio 1 dalis	VI priedo I dalies 26 punktas	
121 straipsnio 2 dalis	VI priedo I dalies 25 punktas	
121 straipsnio 3 dalis	VI priedo I dalies 27 punktas	
122 straipsnis	VI priedo I dalies 41 ir 42 punktai	
123 straipsnis	79 straipsnio 2 dalis, 79 straipsnio 3 dalis ir VI priedo I dalies 43 punktas	
124 straipsnio 1 dalis	VI priedo I dalies 44 punktas	
124 straipsnio 2 dalis		
124 straipsnio 3 dalis		
125 straipsnio 1–3 dalys	VI priedo I dalies 45–49 punktai	
125 straipsnio 4 dalis		
126 straipsnio 1 ir 2 dalys	VI priedo I dalies 51–55 punktai	
126 straipsnio 3 ir 4 dalys	VI priedo I dalies 58 ir 59 punktai	
127 straipsnio 1 ir 2 dalys	VI priedo I dalies 61 ir 62 punktai	
127 straipsnio 3 ir 4 dalys	VI priedo I dalies 64 ir 65 punktai	
128 straipsnio 1 dalis	VI priedo I dalies 66 ir 67 punktai	
128 straipsnio 2 dalis	VI priedo I dalies 66 punktas	
128 straipsnio 3 dalis		
129 straipsnio 1 dalis	VI priedo I dalies 68 punktas, 1 ir 2 dalys	
129 straipsnio 2 dalis	VI priedo I dalies 69 punktas	
129 straipsnio 3 dalis	VI priedo I dalies 71 punktas	
129 straipsnio 4 dalis	VI priedo I dalies 70 punktas	
129 straipsnio 5 dalis		
130 straipsnis	VI priedo I dalies 72 punktas	

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
131 straipsnis	VI priedo I dalies 73 punktas	
132 straipsnio 1 dalis	VI priedo I dalies 74 punktas	
132 straipsnio 2 dalis	VI priedo I dalies 75 punktas	
132 straipsnio 3 dalis	VI priedo I dalies 77 ir 78 punktai	
132 straipsnio 4 dalis	VI priedo I dalies 79 punktas	
132 straipsnio 5 dalis	VI priedo I dalies 80 ir 81 punktai	
133 straipsnio 1 dalis	VI priedo I dalies 86 punktas	
133 straipsnio 2 dalis		
133 straipsnio 3 dalis		
134 straipsnio 1–3 dalys	VI priedo I dalies 82–84 punktai	
134 straipsnio 4–7 dalys	VI priedo I dalies 87–90 punktai	
135 straipsnis	81 straipsnio 1, 2 ir 4 dalys	
136 straipsnio 1 dalis	81 straipsnio 1 dalis	
136 straipsnio 2 dalis	VI priedas, 2 dalis, 12–16 punktai	
136 straipsnio 3 dalis	150 straipsnio 3 dalis	
137 straipsnio 1 dalis	VI priedo I dalies 6 punktas	
137 straipsnio 2 dalis	VI priedo I dalies 7 punktas	
137 straipsnio 3 dalis		
138 straipsnis	VI priedas, III dalis, 1–7 punktai	
139 straipsnis	VI priedas, III dalis, 8–17 punktai	
140 straipsnio 1 dalis		
140 straipsnio 2 dalis		
141 straipsnis		
142 straipsnio 1 dalis		
142 straipsnio 2 dalis		
143 straipsnio 1 dalis	84 straipsnio 1 dalis ir VII priedas, 4 dalis, 1 punktas	
143 straipsnio 1 dalis	84 straipsnio 2 dalis	
143 straipsnio 1 dalis	84 straipsnio 3 dalis	
143 straipsnio 1 dalis	84 straipsnio 4 dalis	
143 straipsnio 1 dalis		

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
144 straipsnis		
145 straipsnis		
146 straipsnis		
147 straipsnio 1 dalis	86 straipsnio 9 dalis	
143 straipsnio 2–9 dalys	86 straipsnio 1–8 dalys	
148 straipsnio 1 dalis	85 straipsnio 1 dalis	
148 straipsnio 2 dalis	85 straipsnio 2 dalis	
148 straipsnio 3 dalis		
148 straipsnio 4 dalis	85 straipsnio 3 dalis	
148 straipsnio 5 dalis		
148 straipsnio 1 dalis		
149 straipsnis	85 straipsnio 4 ir 5 dalys	
150 straipsnio 1 dalis	89 straipsnio 1 dalis	
150 straipsnio 2 dalis	89 straipsnio 2 dalis	
150 straipsnio 3 dalis		
150 straipsnio 4 dalis		
151 straipsnis	87 straipsnio 1–10 dalys	
152 straipsnio 1 ir 2 dalys	87 straipsnio 11 dalis	
152 straipsnio 3 ir 4 dalys	87 straipsnio 12 dalis	
152 straipsnio 5 dalis		
153 straipsnio 1 dalis	VII priedo I dalies 3 punktas	
153 straipsnio 2 dalis		
153 straipsnio 3–8 dalys	VII priedo I dalies 94 punktai	
153 straipsnio 9 dalis		
154 straipsnis	VII priedo I dalies 10–16 punktai	
155 straipsnio 1 dalis	VII priedo I dalies 17 ir18 punktai	
155 straipsnio 2 dalis	VII priedo I dalies 19–21 punktai	
155 straipsnio 3 dalis	VII priedo I dalies 22–24 punktai	
155 straipsnio 4 dalis	VII priedo I dalies 25–26 punktai	

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
156 straipsnis		
156 straipsnis	VII priedo I dalies 27 punktas	
157 straipsnio 1 dalis	VII priedo I dalies 28 punktas	
157 straipsnio 2–5 dalys		
158 straipsnio 1 dalis	88 straipsnio 2 dalis	
158 straipsnio 2 dalis	88 straipsnio 3 dalis	
158 straipsnio 3 dalis	88 straipsnio 4 dalis	
158 straipsnio 4 dalis	88 straipsnio 6 dalis	
158 straipsnio 5 dalis	VII priedo I dalies 30 punktas	
158 straipsnio 6 dalis	VII priedo I dalies 31 punktas	
158 straipsnio 7 dalis	VII priedo I dalies 32 punktas	
158 straipsnio 8 dalis	VII priedo I dalies 33 punktas	
158 straipsnio 9 dalis	VII priedo I dalies 34 punktas	
158 straipsnio 10 dalis	VII priedo I dalies 35 punktas	
158 straipsnio 11 dalis		
159 straipsnis	VII priedo I dalies 36 punktas	
160 straipsnio 1 dalis	VII priedo II dalies 2 punktas	
160 straipsnio 2 dalis	VII priedo II dalies 3 punktas	
160 straipsnio 3 dalis	VII priedo II dalies 4 punktas	
160 straipsnio 4 dalis	VII priedo II dalies 5 punktas	
160 straipsnio 5 dalis	VII priedo II dalies 6 punktas	
160 straipsnio 6 dalis	VII priedo II dalies 7 punktas	
160 straipsnio 7 dalis	VII priedo II dalies 2 punktas	
161 straipsnio 1 dalis	VII priedo II dalies 8 punktas	
161 straipsnio 2 dalis	VII priedo II dalies 9 punktas	
161 straipsnio 3 dalis	VII priedo II dalies 10 punktas	
161 straipsnio 4 dalis	VII priedo II dalies 11 punktas	
162 straipsnio 1 dalis	VII priedo II dalies 12 punktas	
162 straipsnio 2 dalis	VII priedo II dalies 13 punktas	
162 straipsnio 3 dalis	VII priedo II dalies 14 punktas	
162 straipsnio 4 dalis	VII priedo II dalies 15 punktas	

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
162 straipsnio 5 dalis	VII priedo II dalies 16 punktas	
163 straipsnio 1 dalis	VII priedo II dalies 17 punktas	
163 straipsnio 2 dalis	VII priedo II dalies 18 punktas	
163 straipsnio 3 dalis	VII priedo II dalies 19 punktas	
163 straipsnio 4 dalis	VII priedo II dalies 20 punktas	
164 straipsnio 1 dalis	VII priedo II dalies 21 punktas	
164 straipsnio 2 dalis	VII priedo II dalies 22 punktas	
164 straipsnio 3 dalis	VII priedo II dalies 23 punktas	
164 straipsnio 4 dalis		
165 straipsnio 1 dalis	VII priedo II dalies 24 punktas	
165 straipsnio 2 dalis	VII priedo II dalies 25 ir 26 punktai	
165 straipsnio 3 dalis	VII priedo II dalies 27 punktas	
166 straipsnio 1 dalis	VII priedo III dalies 1 punktas	
166 straipsnio 2 dalis	VII priedo III dalies 2 punktas	
166 straipsnio 3 dalis	VII priedo III dalies 3 punktas	
166 straipsnio 4 dalis	VII priedo III dalies 4 punktas	
166 straipsnio 5 dalis	VII priedo III dalies 5 punktas	
166 straipsnio 6 dalis	VII priedo III dalies 6 punktas	
166 straipsnio 7 dalis	VII priedo III dalies 7 punktas	
166 straipsnio 8 dalis	VII priedo III dalies 9 punktas	
166 straipsnio 9 dalis	VII priedo III dalies 10 punktas	
166 straipsnio 10 dalis	VII priedo III dalies 11 punktas	
167 straipsnio 1 dalis	VII priedo III dalies 12 punktas	
167 straipsnio 2 dalis		
168 straipsnis	VII priedo III dalies 13 punktas	
169 straipsnio 1 dalis	VII priedo IV dalies 2 punktas	
169 straipsnio 2 dalis	VII priedo IV dalies 3 punktas	
169 straipsnio 3 dalis	VII priedo IV dalies 4 punktas	
170 straipsnio 1 dalis	VII priedo IV dalies 5–11 punktai	
170 straipsnio 2 dalis	VII priedo IV dalies 12 punktas	

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
170 straipsnio 3 dalis	VII priedo IV dalies 13–15 punktai	
170 straipsnio 4 dalis	VII priedo IV dalies 16 punktas	
171 straipsnio 1 dalis	VII priedo IV dalies 17 punktas	
171 straipsnio 2 dalis	VII priedo IV dalies 18 punktas	
172 straipsnio 1 dalis	VII priedo IV dalies 19–23 punktai	
172 straipsnio 2 dalis	VII priedo IV dalies 24 punktas	
172 straipsnio 3 dalis	VII priedo IV dalies 25 punktas	
173 straipsnio 1 dalis	VII priedo IV dalies 26–28 punktai	
173 straipsnio 2 dalis	VII priedo IV dalies 29 punktas	
173 straipsnio 3 dalis		
174 straipsnis	VII priedo IV dalies 30 punktas	
175 straipsnio 1 dalis	VII priedo IV dalies 31 punktas	
175 straipsnio 2 dalis	VII priedo IV dalies 32 punktas	
175 straipsnio 3 dalis	VII priedo IV dalies 33 punktas	
175 straipsnio 4 dalis	VII priedo IV dalies 34 punktas	
175 straipsnio 5 dalis	VII priedo IV dalies 35 punktas	
176 straipsnio 1 dalis	VII priedo IV dalies 36 punktas	
176 straipsnio 2 dalis	VII priedo IV dalies 37 punkto pirma pastraipa	
176 straipsnio 3 dalis	VII priedo IV dalies 37 punkto antra pastraipa	
176 straipsnio 4 dalis	VII priedo IV dalies 38 punktas	
176 straipsnio 5 dalis	VII priedo IV dalies 39 punktas	
177 straipsnio 1 dalis	VII priedo IV dalies 40 punktas	
177 straipsnio 2 dalis	VII priedo IV dalies 41 punktas	
177 straipsnio 3 dalis	VII priedo IV dalies 42 punktas	
178 straipsnio 1 dalis	VII priedo IV dalies 44 punktas	
178 straipsnio 2 dalis	VII priedo IV dalies 44 punktas	
178 straipsnio 3 dalis	VII priedo IV dalies 45 punktas	
178 straipsnio 4 dalis	VII priedo IV dalies 46 punktas	

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
178 straipsnio 5 dalis	VII priedo IV dalies 47 punktas	
178 straipsnio 6 dalis		
178 straipsnio 7 dalis		
179 straipsnio 1 dalis	VII priedo IV dalies 43 punktas ir 49–56 punktai	
179 straipsnio 2 dalis	VII priedo IV dalies 57 punktas	
180 straipsnio 1 dalis	VII priedo IV dalies 59–66 punktai	
180 straipsnio 2 dalis	VII priedo IV dalies 67–72 punktai	
180 straipsnio 3 dalis		
181 straipsnio 1 dalis	VII priedo IV dalies 73–81 punktai	
181 straipsnio 2 dalis	VII priedo IV dalies 82 punktas	
181 straipsnio 3 dalis		
182 straipsnio 1 dalis	VII priedo IV dalies 87–92 punktai	
182 straipsnio 2 dalis	VII priedo IV dalies 93 punktas	
182 straipsnio 3 dalis	VII priedo IV dalies 94 ir 95 punktai	
182 straipsnio 4 dalis		
183 straipsnio 1 dalis	VII priedo IV dalies 98–100 punktai	
183 straipsnio 2 dalis	VII priedo IV dalies 101 ir 102 punktai	
183 straipsnio 3 dalis	VII priedo IV dalies 103 ir 104 punktai	
183 straipsnio 4 dalis	VII priedo IV dalies 96 punktas	
183 straipsnio 5 dalis	VII priedo IV dalies 97 punktas	
183 straipsnio 6 dalis		
184 straipsnio 1 dalis		
184 straipsnio 2 dalis	VII priedo IV dalies 105 punktas	
184 straipsnio 3 dalis	VII priedo IV dalies 106 punktas	
184 straipsnio 4 dalis	VII priedo IV dalies 107 punktas	
184 straipsnio 5 dalis	VII priedo IV dalies 108 punktas	
184 straipsnio 6 dalis	VII priedo IV dalies 109 punktas	

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
185 straipsnis	VII priedo IV dalies 110–114 punktai	
186 straipsnis	VII priedo IV dalies 115 punktas	
187 straipsnis	VII priedo IV dalies 116 punktas	
188 straipsnis	VII priedo IV dalies 117–123 punktai	
189 straipsnio 1 dalis	VII priedo IV dalies 124 punktas	
189 straipsnio 2 dalis	VII priedo IV dalies 125 ir 126 punktai	
189 straipsnio 3 dalis	VII priedo IV dalies 127 punktas	
190 straipsnio 1 dalis	VII priedo IV dalies 128 punktas	
190 straipsnio 2 dalis	VII priedo IV dalies 129 punktas	
190 straipsnio 3 ir 4 dalys	VII priedo IV dalies 130 punktas	
191 straipsnis	VII priedo IV dalies 131 punktas	
192 straipsnis	90 straipsnis ir VIII priedo 1 dalies 2 punktas	
193 straipsnio 1 dalis	93 straipsnio 2 dalis	
193 straipsnio 2 dalis	93 straipsnio 3 dalis	
193 straipsnio 3 dalis	93 straipsnio 1 dalis ir VIII priedo 3 dalies 1 punktas	
193 straipsnio 4 dalis	VIII priedo 3 dalies 2 punktas	
193 straipsnio 5 dalis	VIII priedas, 5 dalis, 1 punktas	
193 straipsnio 6 dalis	VIII priedas, 5 dalis, 2 punktas	
194 straipsnio 1 dalis	92 straipsnio 1 dalis	
194 straipsnio 2 dalis	92 straipsnio 2 dalis	
194 straipsnio 3 dalis	92 straipsnio 3 dalis	
194 straipsnio 4 dalis	92 straipsnio 4 dalis	
194 straipsnio 5 dalis	92 straipsnio 5 dalis	
194 straipsnio 6 dalis	92 straipsnio 5 dalis	
194 straipsnio 7 dalis	92 straipsnio 6 dalis	
194 straipsnio 8 dalis	VIII priedo 2 dalies 1 punktas	
194 straipsnio 9 dalis	VIII priedo 2 dalies 2 punktas	
194 straipsnio 10 dalis		

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
195 straipsnis	VIII priedo 1 dalies 3 ir 4 punktai	
196 straipsnis	VIII priedo 1 dalies 5 punktas	
197 straipsnio 1 dalis	VIII priedo 1 dalies 7 punktas	
197 straipsnio 2 dalis	VIII priedo 1 dalies 7 punktas	
197 straipsnio 3 dalis	VIII priedo 1 dalies 7 punktas	
197 straipsnio 4 dalis	VIII priedo 1 dalies 8 punktas	
197 straipsnio 5 dalis	VIII priedo 1 dalies 9 punktas	
197 straipsnio 6 dalis	VIII priedo 1 dalies 9 punktas	
197 straipsnio 7 dalis	VIII priedo 1 dalies 10 punktas	
197 straipsnio 8 dalis		
198 straipsnio 1 dalis	VIII priedo 1 dalies 11 punktas	
198 straipsnio 2 dalis	VIII priedo 1 dalies 11 punktas	
199 straipsnio 1 dalis	VIII priedo 1 dalies 12 punktas	
199 straipsnio 2 dalis	VIII priedo 1 dalies 13 punktas	
199 straipsnio 3 dalis	VIII priedo 1 dalies 16 punktas	
199 straipsnio 4 dalis	VIII priedo 1 dalies 16 ir 17 punktai	
199 straipsnio 5 dalis	VIII priedo 1 dalies 20 punktas	
199 straipsnio 6 dalis	VIII priedo 1 dalies 21 punktas	
199 straipsnio 7 dalis	VIII priedo 1 dalies 22 punktas	
199 straipsnio 8 dalis		
200 straipsnis	VIII priedo 1 dalies 23 ir 25 punktai	
201 straipsnio 1 dalis	VIII priedo 1 dalies 26 ir 28 punktai	
201 straipsnio 2 dalis	VIII priedo 1 dalies 27 punktas	
202 straipsnis	VIII priedo 1 dalies 29 punktas	
203 straipsnis		
204 straipsnio 1 dalis	VIII priedo 1 dalies 30 ir 31 punktai	
204 straipsnio 2 dalis	VIII priedo 1 dalies 32 punktas	
205 straipsnis	VIII priedo 2 dalies 3 punktas	
206 straipsnis	VIII priedo 2 dalies 4–5 punktai	

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
207 straipsnio 1 dalis	VIII priedo 2 dalies 6 punktas	
207 straipsnio 2 dalis	VIII priedo 2 dalies 6 punkto a papunktis	
207 straipsnio 3 dalis	VIII priedo 2 dalies 6 punkto b papunktis	
207 straipsnio 4 dalis	VIII priedo 2 dalies 6 punkto c papunktis	
207 straipsnio 5 dalis	VIII priedo 2 dalies 7 punktas	
208 straipsnio 1 dalis	VIII priedo 2 dalies 8 punktas	
208 straipsnio 2 dalis	VIII priedo 2 dalies 8 punkto a papunktis	
208 straipsnio 3 dalis	VIII priedo 2 dalies 8 punkto b papunktis	
208 straipsnio 4 dalis	VIII priedo 2 dalies 8 punkto c papunktis	
208 straipsnio 5 dalis	VIII priedo 2 dalies 8 punkto d papunktis	
209 straipsnio 1 dalis	VIII priedo 2 dalies 9 punktas	
209 straipsnio 2 dalis	VIII priedo 2 dalies 9 punkto a papunktis	
209 straipsnio 3 dalis	VIII priedo 2 dalies 9 punkto b papunktis	
210 straipsnis	VIII priedo 2 dalies 10 punktas	
211 straipsnis	VIII priedo 2 dalies 11 punktas	
212 straipsnio 1 dalis	VIII priedo 2 dalies 12 punktas	
212 straipsnio 2 dalis	VIII priedo 2 dalies 13 punktas	
213 straipsnio 1 dalis	VIII priedo 2 dalies 14 punktas	
213 straipsnio 2 dalis	VIII priedo 2 dalies 15 punktas	
213 straipsnio 3 dalis		
214 straipsnio 1 dalis	VIII priedo 2 dalies 16 punkto a–c papunkčiai	
214 straipsnio 2 dalis	VIII priedo 2 dalies 16 punktas	
214 straipsnio 3 dalis	VIII priedo 2 dalies 17 punktas	
215 straipsnio 1 dalis	VIII priedo 2 dalies 18 punktas	
215 straipsnio 2 dalis	VIII priedo 2 dalies 19 punktas	
216 straipsnio 1 dalis	VIII priedo 2 dalies 20 punktas	
216 straipsnio 2 dalis	VIII priedo 2 dalies 21 punktas	
216 straipsnio 1 dalis	VIII priedo 2 dalies 22 punktas	
216 straipsnio 2 dalis	VIII priedo 2 dalies 22 punkto c papunktis	

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
217 straipsnio 3 dalis	VIII priedo 2 dalies 22 punkto c papunktis	
218 straipsnis	VIII priedo 3 dalies 3 punktas	
219 straipsnis	VIII priedo 3 dalies 4 punktas	
220 straipsnio 1 dalis	VIII priedo 3 dalies 5 punktas	
220 straipsnio 2 dalis	VIII priedo 3 dalies 6 punktas, 8–10 punktai	
220 straipsnio 3 dalis	VIII priedo 3 dalies 11 punktas	
220 straipsnio 4 dalis	VIII priedo 3 dalies 22 ir 23 punktai	
220 straipsnio 5 dalis	VIII priedo 3 dalies 9 punktas	
221 straipsnio 1 dalis	VIII priedo 3 dalies 12 punktas	
221 straipsnio 2 dalis	VIII priedo 3 dalies 12 punktas	
221 straipsnio 3 dalis	VIII priedo 3 dalies 13–15 punktai	
221 straipsnio 4 dalis	VIII priedo 3 dalies 16 punktas	
221 straipsnio 5 dalis	VIII priedo 3 dalies 18 ir 19 punktai	
221 straipsnio 6 dalis	VIII priedo 3 dalies 20 ir 21 punktai	
221 straipsnio 7 dalis	VIII priedo 3 dalies 17 punktas	
221 straipsnio 8 dalis	VIII priedo 3 dalies 22 ir 23 punktai	
221 straipsnio 9 dalis		
222 straipsnio 1 dalis	VIII priedo 3 dalies 24 punktas	
222 straipsnio 2 dalis	VIII priedo 3 dalies 25 punktas	
222 straipsnio 3 dalis	VIII priedo 3 dalies 26 punktas	
222 straipsnio 4 dalis	VIII priedo 3 dalies 27 punktas	
222 straipsnio 5 dalis	VIII priedo 3 dalies 28 punktas	
222 straipsnio 6 dalis	VIII priedo 3 dalies 29 punktas	
222 straipsnio 7 dalis	VIII priedo 3 dalies 28 ir 29 punktai	
223 straipsnio 1 dalis	VIII priedo 3 dalies 30–32 punktai	
223 straipsnio 2 dalis	VIII priedo 3 dalies 33 punktas	

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
223 straipsnio 3 dalis	VIII priedo 3 dalies 33 punktas	
223 straipsnio 4 dalis	VIII priedo 3 dalies 33 punktas	
223 straipsnio 5 dalis	VIII priedo 3 dalies 33 punktas	
223 straipsnio 6 dalis	VIII priedo 3 dalies 34 ir 35 punktai	
223 straipsnio 7 dalis	VIII priedo 3 dalies 35 punktas	
224 straipsnio 1 dalis	VIII priedo 3 dalies 36 punktas	
224 straipsnio 2 dalis	VIII priedo 3 dalies 37 punktas	
224 straipsnio 3 dalis	VIII priedo 3 dalies 38 punktas	
224 straipsnio 4 dalis	VIII priedo 3 dalies 39 punktas	
224 straipsnio 5 dalis	VIII priedo 3 dalies 40 punktas	
224 straipsnio 6 dalis	VIII priedo 3 dalies 41 punktas	
225 straipsnio 1 dalis	VIII priedo 3 dalies 42–46 punktai	
225 straipsnio 2 dalis	VIII priedo 3 dalies 47–52 punktai	
225 straipsnio 3 dalis	VIII priedo 3 dalies 53–56 punktai	
226 straipsnis	VIII priedo 3 dalies 57 punktas	
227 straipsnio 1 dalis	VIII priedo 3 dalies 58 punktas	
227 straipsnio 2 dalis	VIII priedo 3 dalies 58 punkto a–h papunkčiai	
227 straipsnio 3 dalis	VIII priedo 3 dalies 58 punkto h papunktis	
228 straipsnio 1 dalis	VIII priedo 3 dalies 60 punktas	
228 straipsnio 2 dalis	VIII priedo 3 dalies 61 punktas	
229 straipsnio 1 dalis	VIII priedo 3 dalies 62–65 punktai	
229 straipsnio 2 dalis	VIII priedo 3 dalies 66 punktas	
229 straipsnio 3 dalis	VIII priedo 3 dalies 63–67 punktai	
230 straipsnio 1 dalis	VIII priedo 3 dalies 68–71 punktai	
230 straipsnio 2 dalis	VIII priedo 3 dalies 72 punktas	
230 straipsnio 3 dalis	VIII priedo 3 dalies 73 ir 74 punktai	
231 straipsnio 1 dalis	VIII priedo 3 dalies 76 punktas	
231 straipsnio 2 dalis	VIII priedo 3 dalies 77 punktas	
231 straipsnio 3 dalis	VIII priedo 3 dalies 78 punktas	
231 straipsnio 1 dalis	VIII priedo 3 dalies 79 punktas	
231 straipsnio 2 dalis	VIII priedo 3 dalies 80 punktas	
231 straipsnio 3 dalis	VIII priedo 3 dalies 80 punkto a papunktis	

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
231 straipsnio 4 dalis	VIII priedo 3 dalies 81–82 punktai	
232 straipsnio 1 dalis	VIII priedo 3 dalies 83 punktas	
232 straipsnio 2 dalis	VIII priedo 3 dalies 83 punktas	
232 straipsnio 3 dalis	VIII priedo 3 dalies 84 punktas	
232 straipsnio 4 dalis	VIII priedo 3 dalies 85 punktas	
234 straipsnis	VIII priedo 3 dalies 86 punktas	
235 straipsnio 1 dalis	VIII priedo 3 dalies 87 punktas	
235 straipsnio 2 dalis	VIII priedo 3 dalies 88 punktas	
235 straipsnio 3 dalis	VIII priedo 3 dalies 89 punktas	
236 straipsnio 1 dalis	VIII priedo 3 dalies 90 punktas	
236 straipsnio 2 dalis	VIII priedo 3 dalies 91 punktas	
236 straipsnio 3 dalis	VIII priedo 3 dalies 92 punktas	
237 straipsnio 1 dalis	VIII priedo 4 dalies 1 punktas	
237 straipsnio 2 dalis	VIII priedo 4 dalies 2 punktas	
238 straipsnio 1 dalis	VIII priedo 4 dalies 3 punktas	
238 straipsnio 2 dalis	VIII priedo 4 dalies 4 punktas	
238 straipsnio 3 dalis	VIII priedo 4 dalies 5 punktas	
239 straipsnio 1 dalis	VIII priedo 4 dalies 6 punktas	
239 straipsnio 2 dalis	VIII priedo 4 dalies 7 punktas	
239 straipsnio 3 dalis	VIII priedo 4 dalies 8 punktas	
240 straipsnis	VIII priedo VI dalies 1 punktas	
241 straipsnis	VIII priedo VI dalies 2 punktas	
242 straipsnio 1–9 dalys	IX priedo I dalies 1 punktas	
242 straipsnio 10 dalis	4 straipsnio 37 punktas	
242 straipsnio 11 dalis	4 straipsnio 38 punktas	
242 straipsnio 12 dalis		
242 straipsnio 13 dalis		
242 straipsnio 14 dalis		
242 straipsnio 15 dalis		
243 straipsnio 1 dalis	IX priedo II dalies 1 punktas	
243 straipsnio 2 dalis	IX priedo II dalies 1 punkto a papunktis	

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
243 straipsnio 3 dalis	IX priedo II dalies 1 punkto b papunktis	
243 straipsnio 4 dalis	IX priedo II dalies 1 punkto c papunktis	
243 straipsnio 5 dalis	IX priedo II dalies 1 punkto d papunktis	
243 straipsnio 6 dalis		
244 straipsnio 1 dalis	IX priedo II dalies 2 punktas	
244 straipsnio 2 dalis	IX priedo II dalies 2 punkto a papunktis	
244 straipsnio 3 dalis	IX priedo II dalies 2 punkto b papunktis	
244 straipsnio 4 dalis	IX priedo II dalies 2 punkto c papunktis	
244 straipsnio 5 dalis	IX priedo II dalies 2 punkto d papunktis	
244 straipsnio 6 dalis		
245 straipsnio 1 dalis	95 straipsnio 1 dalis	
245 straipsnio 2 dalis	95 straipsnio 2 dalis	
245 straipsnio 3 dalis	96 straipsnio 2 dalis	
245 straipsnio 4 dalis	96 straipsnio 4 dalis	
245 straipsnio 5 dalis		
245 straipsnio 6 dalis		
246 straipsnio 1 dalis	IX priedo IV dalies 2 ir 3 punktai	
246 straipsnio 2 dalis	IX priedo IV dalies 5 punktas	
246 straipsnio 3 dalis	IX priedo IV dalies 5 punktas	
247 straipsnio 1 dalis	96 straipsnio 3 dalis, IX priedo IV dalies 60 punktas	
247 straipsnio 2 dalis	IX priedo IV dalies 61 punktas	
247 straipsnio 3 dalis		
247 straipsnio 4 dalis		
248 straipsnio 1 dalis	101 straipsnio 1 dalis	
248 straipsnio 2 dalis		
248 straipsnio 3 dalis	101 straipsnio 2 dalis	
249 straipsnis	IX priedo II dalies 3 ir 4 punktai	
250 straipsnis	IX priedo II dalies 5–7 punktai	
251 straipsnis	IX priedo IV dalies 6–7 punktai	

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
252 straipsnis	IX priedo IV dalies 8 punktas	
253 straipsnio 1 dalis	IX priedo IV dalies 9 punktas	
253 straipsnio 2 dalis	IX priedo IV dalies 10 punktas	
254 straipsnis	IX priedo IV dalies 11–12 punktai	
255 straipsnio 1 dalis	IX priedo IV dalies 13 punktas	
255 straipsnio 2 dalis	IX priedo IV dalies 15 punktas	
256 straipsnio 1 dalis	100 straipsnio 1 dalis	
256 straipsnio 2 dalis	IX priedo IV dalies 17–20 punktai	
256 straipsnio 3 dalis	IX priedo IV dalies 21 punktas	
256 straipsnio 4 dalis	IX priedo IV dalies 22–23 punktai	
256 straipsnio 5 dalis	IX priedo IV dalies 24–25 punktai	
256 straipsnio 6 dalis	IX priedo IV dalies 26–29 punktai	
256 straipsnio 7 dalis	IX priedo IV dalies 30 punktas	
256 straipsnio 8 dalis	IX priedo IV dalies 32 punktas	
256 straipsnio 9 dalis	IX priedo IV dalies 33 punktas	
257 straipsnis	IX priedo IV dalies 34 punktas	
258 straipsnis	IX priedo IV dalies 35–36 punktai	
259 straipsnio 1 dalis	IX priedo IV dalies 38–41 punktai	
259 straipsnio 2 dalis	IX priedo IV dalies 42 punktas	
259 straipsnio 3 dalis	IX priedo IV dalies 43 punktas	
259 straipsnio 4 dalis	IX priedo IV dalies 44 punktas	
259 straipsnio 5 dalis		
260 straipsnis	IX priedo IV dalies 45 punktas	
261 straipsnio 1 dalis	IX priedo IV dalies 46–47 punktai, 49 punktas	
261 straipsnio 2 dalis	IX priedo IV dalies 51 punktas	
262 straipsnio 1 dalis	IX priedo IV dalies 52, 53 punktai	
262 straipsnio 2 dalis	IX priedo IV dalies 53 punktas	
262 straipsnio 3 dalis		
262 straipsnio 4 dalis	IX priedo IV dalies 54 punktas	
263 straipsnio 1 dalis	IX priedo IV dalies 57 punktas	

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
263 straipsnio 2 dalis	IX priedo IV dalies 58 punktas	
263 straipsnio 3 dalis	IX priedo IV dalies 59 punktas	
264 straipsnio 1 dalis	IX priedo IV dalies 62 punktas	
264 straipsnio 2 dalis	IX priedo IV dalies 63–65 punktai	
264 straipsnio 3 dalis	IX priedo IV dalies 66 ir 67 punktai	
264 straipsnio 4 dalis		
265 straipsnio 1 dalis	IX priedo IV dalies 68 punktas	
265 straipsnio 2 dalis	IX priedo IV dalies 70 punktas	
265 straipsnio 3 dalis	IX priedo IV dalies 71 punktas	
266 straipsnio 1 dalis	IX priedo IV dalies 72 punktas	
266 straipsnio 2 dalis	IX priedo IV dalies 73 punktas	
266 straipsnio 3 dalis	IX priedo IV dalies 74–75 punktai	
266 straipsnio 4 dalis	IX priedo IV dalies 76 punktas	
267 straipsnio 1 dalis	97 straipsnio 1 dalis	
267 straipsnio 3 dalis	97 straipsnio 3 dalis	
268 straipsnis	IX priedo, III dalies 1 punktas	
269 straipsnis	IX priedo III dalies 2–7 punktai	
270 straipsnis	98 straipsnio 1 dalis ir IX priedo III dalies 8 ir 9 punktai	
271 straipsnio 1 dalis	III priedo II dalies 1 punktas VII priedo III dalies 5 punktas	
271 straipsnio 2 dalis	VII priedo III dalies 7 punktas	
272 straipsnio 1 dalis	III priedo I dalies 1 punktas	
272 straipsnio 2 dalis	III priedo I dalies 3 punktas	
272 straipsnio 3 dalis	III priedo I dalies 4 punktas	
272 straipsnio 4 dalis	III priedo I dalies 5 punktas	
272 straipsnio 5 dalis	III priedo I dalies 6 punktas	
272 straipsnio 6 dalis	III priedo I dalies 7 punktas	
272 straipsnio 7 dalis	III priedo I dalies 8 punktas	
272 straipsnio 8 dalis	III priedo I dalies 9 punktas	
272 straipsnio 9 dalis	III priedo I dalies 10 punktas	
272 straipsnio 10 dalis	III priedo I dalies 11 punktas	

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
272 straipsnio 11 dalis	III priedo I dalies 12 punktas	
272 straipsnio 12 dalis	III priedo I dalies 13 punktas	
272 straipsnio 13 dalis	III priedo I dalies 14 punktas	
272 straipsnio 14 dalis	III priedo I dalies 15 punktas	
272 straipsnio 15 dalis	III priedo I dalies 16 punktas	
272 straipsnio 16 dalis	III priedo I dalies 17 punktas	
272 straipsnio 17 dalis	III priedo I dalies 18 punktas	
272 straipsnio 18 dalis	III priedo I dalies 19 punktas	
272 straipsnio 19 dalis	III priedo I dalies 20 punktas	
272 straipsnio 20 dalis	III priedo I dalies 21 punktas	
272 straipsnio 21 dalis	III priedo I dalies 22 punktas	
272 straipsnio 22 dalis	III priedo I dalies 23 punktas	
272 straipsnio 23 dalis	III priedo I dalies 26 punktas	
272 straipsnio 24 dalis	III priedo VII dalies a punktas	
272 straipsnio 25 dalis	III priedo VII dalies a punktas	
272 straipsnio 26 dalis	III priedo V dalies 2 punktas	
273 straipsnio 1 dalis	III priedo II dalies 1 punktas	
273 straipsnio 2 dalis	III priedo II dalies 2 punktas	
273 straipsnio 3 dalis	III priedo II dalies 3 punkto pirma ir antra pastraipos	
273 straipsnio 4 dalis	III priedo II dalies 3 punkto trečia pastraipa	
273 straipsnio 5 dalis	III priedo II dalies 4 punktas	
273 straipsnio 6 dalis	III priedo II dalies 5 punktas	
273 straipsnio 7 dalis	III priedo II dalies 7 punktas	
273 straipsnio 8 dalis	III priedo II dalies 8 punktas	
274 straipsnio 1 dalis	III priedo III dalis	
274 straipsnio 2 dalis	III priedo III dalis	
274 straipsnio 3 dalis	III priedo III dalis	
274 straipsnio 4 dalis	III priedo III dalis	
275 straipsnio 1 dalis	III priedo IV dalis	

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
275 straipsnio 2 dalis	III priedo IV dalis	
276 straipsnio 1 dalis	III priedo V dalies 1 punktas	
276 straipsnio 2 dalis	III priedo V dalies 1 punktas	
276 straipsnio 3 dalis	III priedo V dalies 1–2 punktai	
277 straipsnio 1 dalis	III priedo V dalies 3–4 punktai	
277 straipsnio 2 dalis	III priedo V dalies 5 punktas	
277 straipsnio 3 dalis	III priedo V dalies 6 punktas	
277 straipsnio 4 dalis	III priedo V dalies 7 punktas	
278 straipsnio 1 dalis		
278 straipsnio 2 dalis	III priedo V dalies 8 punktas	
278 straipsnio 3 dalis	III priedo V dalies 9 punktas	
279 straipsnis	III priedo V dalies 10 punktas	
280 straipsnio 1 dalis	III priedo V dalies 11 punktas	
280 straipsnio 2 dalis	III priedo V dalies 12 punktas	
281 straipsnio 1 dalis		
281 straipsnio 2 dalis	III priedo V dalies 13 punktas	
281 straipsnio 3 dalis	III priedo V dalies 14 punktas	
282 straipsnio 1 dalis		
282 straipsnio 2 dalis	III priedo V dalies 15 punktas	
282 straipsnio 3 dalis	III priedo V dalies 16 punktas	
282 straipsnio 4 dalis	III priedo V dalies 17 punktas	
282 straipsnio 5 dalis	III priedo V dalies 18 punktas	
282 straipsnio 6 dalis	III priedo V dalies 19 punktas	
282 straipsnio 7 dalis	III priedo V dalies 20 punktas	
282 straipsnio 8 dalis	III priedo V dalies 21 punktas	
283 straipsnio 1 dalis	III priedo VI dalies 1 punktas	
283 straipsnio 2 dalis	III priedo VI dalies 2 punktas	
283 straipsnio 3 dalis	III priedo VI dalies 2 punktas	
283 straipsnio 4 dalis	III priedo VI dalies 3 punktas	
283 straipsnio 5 dalis	III priedo VI dalies 4 punktas	
283 straipsnio 6 dalis	III priedo VI dalies 4 punktas	

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
284 straipsnio 1 dalis	III priedo VI dalies 5 punktas	
284 straipsnio 2 dalis	III priedo VI dalies 6 punktas	
284 straipsnio 3 dalis		
284 straipsnio 4 dalis	III priedo VI dalies 7 punktas	
284 straipsnio 5 dalis	III priedo VI dalies 8 punktas	
284 straipsnio 6 dalis	III priedo VI dalies 9 punktas	
284 straipsnio 7 dalis	III priedo VI dalies 10 punktas	
284 straipsnio 8 dalis	III priedo VI dalies 11 punktas	
284 straipsnio 9 dalis	III priedo VI dalies 12 punktas	
284 straipsnio 10 dalis	III priedo VI dalies 13 punktas	
284 straipsnio 11 dalis	III priedo VI dalies 9 punktas	
284 straipsnio 12 dalis		
284 straipsnio 13 dalis	III priedo VI dalies 14 punktas	
285 straipsnio 1 dalis	III priedo VI dalies 15 punktas	
285 straipsnio 2–8 dalys		
286 straipsnio 1 dalis	III priedo VI dalies 18 ir 25 punktai	
286 straipsnio 2 dalis	III priedo VI dalies 19 punktas	
286 straipsnio 3 dalis		
286 straipsnio 4 dalis	III priedo VI dalies 20 punktas	
286 straipsnio 5 dalis	III priedo VI dalies 21 punktas	
286 straipsnio 6 dalis	III priedo VI dalies 22 punktas	
286 straipsnio 7 dalis	III priedo VI dalies 23 punktas	
286 straipsnio 8 dalis	III priedo VI dalies 24 punktas	
287 straipsnio 1 dalis	III priedo VI dalies 17 punktas	
287 straipsnio 2 dalis	III priedo VI dalies 17 punktas	
287 straipsnio 3 dalis		
287 straipsnio 4 dalis		
288 straipsnis	III priedo VI dalies 26 punktas	
289 straipsnio 1 dalis	III priedo VI dalies 27 punktas	
289 straipsnio 2 dalis	III priedo VI dalies 28 punktas	

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
289 straipsnio 3 dalis	III priedo VI dalies 29 punktas	
289 straipsnio 4 dalis	III priedo VI dalies 29 punktas	
289 straipsnio 5 dalis	III priedo VI dalies 30 punktas	
289 straipsnio 6 dalis	III priedo VI dalies 31 punktas	
290 straipsnio 1 dalis	III priedo VI dalies 32 punktas	
290 straipsnio 2 dalis	III priedo VI dalies 32 punktas	
290 straipsnio 3–10 dalys		
291 straipsnio 1 dalis	I priedas, I dalis, 27–28 punktai	
291 straipsnio 2 dalis	III priedo VI dalies 34 punktas	
291 straipsnio 3 dalis		
291 straipsnio 4 dalis	III priedo VI dalies 35 punktas	
291 straipsnio 5 dalis		
291 straipsnio 6 dalis		
292 straipsnio 1 dalis	III priedo VI dalies 36 punktas	
292 straipsnio 2 dalis	III priedo VI dalies 37 punktas	
292 straipsnio 3 dalis		
292 straipsnio 4 dalis		
292 straipsnio 5 dalis		
292 straipsnio 6 dalis	III priedo VI dalies 38 punktas	
292 straipsnio 7 dalis	III priedo VI dalies 39 punktas	
292 straipsnio 8 dalis	III priedo VI dalies 40 punktas	
292 straipsnio 9 dalis	III priedo VI dalies 41 punktas	
292 straipsnio 10 dalis		
293 straipsnio 1 dalis	III priedo VI dalies 42 punktas	
293 straipsnio 2–6 dalys		
294 straipsnio 1 dalis	III priedo VI dalies 42 punktas	
294 straipsnio 2 dalis		
294 straipsnio 3 dalis	III priedo VI dalies 42 punktas	
295 straipsnis	III priedo VII dalies a punktas	
296 straipsnio 1 dalis	III priedo VII dalies b punktas	

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
296 straipsnio 2 dalis	III priedo VII dalies b punktas	
296 straipsnio 3 dalis	III priedo VII dalies b punktas	
297 straipsnio 1 dalis	III priedo VII dalies b punktas	
297 straipsnio 2 dalis	III priedo VII dalies b punktas	
297 straipsnio 3 dalis	III priedo VII dalies b punktas	
297 straipsnio 4 dalis	III priedo VII dalies b punktas	
298 straipsnio 1 dalis	III priedo VII dalies c punktas	
298 straipsnio 2 dalis	III priedo VII dalies c punktas	
298 straipsnio 3 dalis	III priedo VII dalies c punktas	
298 straipsnio 4 dalis	III priedo VII dalies c punktas	
299 straipsnio 1 dalis		II priedo 7 punktas
299 straipsnio 2 dalis		II priedo 7–11 punktai
300 straipsnis		
301 straipsnis	III priedo 2 dalies 6 punktas	
302 straipsnis		
303 straipsnis		
304 straipsnis		
305 straipsnis		
306 straipsnis		
307 straipsnis		
308 straipsnis		
309 straipsnis		
310 straipsnis		
311 straipsnis		
312 straipsnio 1 dalis	104 straipsnio 3 ir 6 dalys ir X priedo 2 dalies 2, 5 ir 8 punktai	
312 straipsnio 2 dalis	105 straipsnio 1 dalis ir 105 straipsnio 2 dalis ir X priedo 3dalies 1 punktas	
312 straipsnio 3 dalis		
312 straipsnio 4 dalis	105 straipsnio 1 dalis	
313 straipsnio 1 dalis	102 straipsnio 2 dalis	
313 straipsnio 2 dalis	102 straipsnio 3 dalis	

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
313 straipsnio 3 dalis		
314 straipsnio 1 dalis	102 straipsnio 4 dalis	
314 straipsnio 2 dalis	X priedo 4 dalies 1 punktas	
314 straipsnio 3 dalis	X priedo 4 dalies 2 punktas	
314 straipsnio 4 dalis	X priedo 4 dalies 3 ir 4 punktai	
314 straipsnio 5 dalis		
315 straipsnio 1 dalis	103 straipsnis ir X priedo 1 dalies 1–3 punktai	
315 straipsnio 2 dalis		
315 straipsnio 3 dalis		
315 straipsnio 4 dalis	X priedo 1 dalies 4 punktas	
316 straipsnio 1 dalis	X priedo 1 dalies 5–8 punktai	
316 straipsnio 2 dalis	X priedo 1 dalies 9 punktas	
316 straipsnio 3 dalis		
317 straipsnio 1 dalis	104 straipsnio 1 dalis	
317 straipsnio 2 dalis	104 straipsnio 2 ir 4 dalys, X priedo 2 dalies 1 punktas	
317 straipsnio 3 dalis	X priedo 2 dalies 1 punktas	
317 straipsnio 4 dalis	X priedo 2 dalies 2 punktas	
318 straipsnio 1 dalis	X priedo 2 dalies 4 punktas	
318 straipsnio 2 dalis	X priedo 2 dalies 4 punktas	
318 straipsnio 3 dalis		
319 straipsnio 1 dalis	X priedo 2 dalies 6–7 punktai	
319 straipsnio 2 dalis	X priedo 2 dalies 10–11 punktai	
320 straipsnis	X priedo 2 dalies 9 ir 12 punktai	
321 straipsnis	X priedo 3 dalies 2–7 punktai	
322 straipsnio 1 dalis		
322 straipsnio 2 dalis	X priedo 3 dalies 8–12 punktai	
322 straipsnio 3 dalis	X priedo 3 dalies 13–18 punktai	
322 straipsnio 4 dalis	X priedo 3 dalies 19 punktas	
322 straipsnio 5 dalis	X priedo 3 dalies 20 punktas	
322 straipsnio 6 dalis	X priedo 3 dalies 21–24 punktai	

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
323 straipsnio 1 dalis	X priedo 3 dalies 25 punktas	
323 straipsnio 2 dalis	X priedo 3 dalies 26 punktas	
323 straipsnio 3 dalis	X priedo 3 dalies 27 punktas	
323 straipsnio 4 dalis	X priedo 3 dalies 28 punktas	
323 straipsnio 5 dalis	X priedo 3 dalies 29 punktas	
324 straipsnis	X priedo 5 dalis	
325 straipsnio 1 dalis		26 straipsnis
325 straipsnio 2 dalis		26 straipsnis
325 straipsnio 3 dalis		
326 straipsnis		
327 straipsnio 1 dalis		I priedo 1 punktas
327 straipsnio 2 dalis		I priedo 2 punktas
327 straipsnio 3 dalis		I priedo 3 punktas
328 straipsnio 1 dalis		I priedo 4 punktas
328 straipsnio 2 dalis		
329 straipsnio 1 dalis		I priedo 5 punktas
328 straipsnio 2 dalis		
330 straipsnis		I priedo 7 punktas
331 straipsnio 1 dalis		I priedo 9 punktas
331 straipsnio 2 dalis		I priedo 10 punktas
332 straipsnio 1 dalis		I priedo 8 punktas
332 straipsnio 2 dalis		I priedo 8 punktas
333 straipsnis		I priedo 11 punktas
334 straipsnis		I priedo 13 punktas
335 straipsnis		I priedo 14 punktas
336 straipsnio 1 dalis		I priedo 14 punktas
336 straipsnio 2 dalis		I priedo 14 punktas
336 straipsnio 3 dalis		I priedo 14 punktas
336 straipsnio 4 dalis		19 straipsnio 1 dalis
337 straipsnio 1 dalis		I priedo 16 punkto a papunktis

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
337 straipsnio 2 dalis		I priedo 16 punkto a papunktis
337 straipsnio 3 dalis		I priedo 16 punkto a papunktis
337 straipsnio 4 dalis		I priedo 16 punkto a papunktis
337 straipsnio 4 dalis		I priedo 16 punkto a papunktis
338 straipsnio 1 dalis		I priedo 14 punkto a papunktis
338 straipsnio 2 dalis		I priedo 14 punkto b papunktis
338 straipsnio 3 dalis		I priedo 14 punkto c papunktis
338 straipsnio 4 dalis		I priedo 14 punkto a papunktis
339 straipsnio 1 dalis		I priedo 17 punktas
339 straipsnio 2 dalis		I priedo 18 punktas
339 straipsnio 3 dalis		I priedo 19 punktas
339 straipsnio 4 dalis		I priedo 20 punktas
339 straipsnio 5 dalis		I priedo 21 punktas
339 straipsnio 6 dalis		I priedo 22 punktas
339 straipsnio 7 dalis		I priedo 23 punktas
339 straipsnio 8 dalis		I priedo 24 punktas
339 straipsnio 9 dalis		I priedo 25 punktas
340 straipsnio 1 dalis		I priedo 26 punktas
340 straipsnio 2 dalis		I priedo 27 punktas
340 straipsnio 3 dalis		I priedo 28 punktas
340 straipsnio 4 dalis		I priedo 29 punktas
340 straipsnio 5 dalis		I priedo 30 punktas
340 straipsnio 6 dalis		I priedo 31 punktas
340 straipsnio 7 dalis		I priedo 32 punktas
341 straipsnio 1 dalis		I priedo 33 punktas
341 straipsnio 2 dalis		I priedo 33 punktas
341 straipsnio 3 dalis		
342 straipsnis		I priedo 34 punktas
343 straipsnis		I priedo 36 punktas
344 straipsnio 1 dalis		

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
344 straipsnio 2 dalis		I priedo 37 punktas
344 straipsnio 3 dalis		I priedo 38 punktas
345 straipsnio 1 dalis		I priedo 41 punktas
345 straipsnio 2 dalis		I priedo 41 punktas
346 straipsnio 1 dalis		I priedo 42 punktas
346 straipsnio 2 dalis		
346 straipsnio 3 dalis		I priedo 43 punktas
346 straipsnio 4 dalis		I priedo 44 punktas
346 straipsnio 5 dalis		I priedo 45 punktas
346 straipsnio 6 dalis		I priedo 46 punktas
347 straipsnis		I priedo 8 punktas
348 straipsnio 1 dalis		I priedo 48–49 punktas
348 straipsnio 2 dalis		I priedo 50 punktas
349 straipsnis		I priedo 51 punktas
350 straipsnio 1 dalis		I priedo 53 punktas
350 straipsnio 2 dalis		I priedo 54 punktas
350 straipsnio 3 dalis		I priedo 55 punktas
350 straipsnio 4 dalis		I priedo 56 punktas
351 straipsnis		III priedo 1 punktas
352 straipsnio 1 dalis		III priedo 2 punkto 1 papunktis
352 straipsnio 2 dalis		III priedo 2 punkto 1 papunktis
352 straipsnio 3 dalis		III priedo 2 punkto 1 papunktis
352 straipsnio 4 dalis		III priedo 2 punkto 2 papunktis
352 straipsnio 5 dalis		
353 straipsnio 1 dalis		III priedo 2 punkto 1 papunktis
353 straipsnio 2 dalis		III priedo 2 punkto 1 papunktis
353 straipsnio 3 dalis		III priedo 2 punkto 1 papunktis
354 straipsnio 1 dalis		III priedo 3 punkto 1 papunktis
354 straipsnio 2 dalis		III priedo 3 punkto 2 papunktis

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
354 straipsnio 3 dalis		III priedo 3 punkto 2 papunktis
354 straipsnio 4 dalis		
355 straipsnis		
356 straipsnis		
357 straipsnio 1 dalis		IV priedo 1 punktas
357 straipsnio 2 dalis		IV priedo 2 punktas
357 straipsnio 3 dalis		IV priedo 3 punktas
357 straipsnio 4 dalis		IV priedo 4 punktas
357 straipsnio 5 dalis		IV priedo 6 punktas
358 straipsnio 1 dalis		IV priedo 8 punktas
358 straipsnio 2 dalis		IV priedo 9 punktas
358 straipsnio 3 dalis		IV priedo 10 punktas
358 straipsnio 4 dalis		IV priedo 12 punktas
359 straipsnio 1 dalis		IV priedo 13 punktas
359 straipsnio 2 dalis		IV priedo 14 punktas
359 straipsnio 3 dalis		IV priedo 15 punktas
359 straipsnio 4 dalis		IV priedo 16 punktas
359 straipsnio 5 dalis		IV priedo 17 punktas
359 straipsnio 6 dalis		IV priedo 18 punktas
360 straipsnio 1 dalis		IV priedo 19 punktas
360 straipsnio 2 dalis		IV priedo 20 punktas
361 straipsnis		IV priedo 21 punktas
362 straipsnis		
363 straipsnio 1 dalis		V priedo 1 punktas
363 straipsnio 2 dalis		
363 straipsnio 3 dalis		
364 straipsnio 1 dalis		V priedo 10 punkto b papunktis
364 straipsnio 2 dalis		
364 straipsnio 3 dalis		
365 straipsnio 1 dalis		V priedo 10 punktas
365 straipsnio 2 dalis		V priedo 10 punkto a papunktis

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
366 straipsnio 1 dalis		V priedo 7 punktas
366 straipsnio 2 dalis		V priedo 8 punktas
366 straipsnio 3 dalis		V priedo 9 punktas
366 straipsnio 4 dalis		V priedo 10 punktas
366 straipsnio 5 dalis		V priedo 8 punktas
367 straipsnio 1 dalis		V priedo 11 punktas
367 straipsnio 2 dalis		V priedo 12 punktas
367 straipsnio 3 dalis		V priedo 12 punktas
368 straipsnio 1 dalis		V priedo 2 punktas
368 straipsnio 2 dalis		V priedo 2 punktas
368 straipsnio 3 dalis		V priedo 5 punktas
368 straipsnio 4 dalis		
369 straipsnio 1 dalis		V priedo 3 punktas
369 straipsnio 2 dalis		
370 straipsnio 1 dalis		V priedo 5 punktas
371 straipsnio 1 dalis		V priedo 5 punktas
371 straipsnio 2 dalis		
372 straipsnis		V priedo 5 punkto a papunktis
373 straipsnis		V priedo 5 punkto b papunktis
374 straipsnio 1 dalis		V priedo 5 punkto c papunktis
374 straipsnio 2 dalis		V priedo 5 punkto d papunktis
374 straipsnio 3 dalis		V priedo 5 punkto d papunktis
374 straipsnio 4 dalis		V priedo 5 punkto d papunktis
374 straipsnio 5 dalis		V priedo 5 punkto d papunktis
374 straipsnio 6 dalis		V priedo 5 punkto d papunktis
374 straipsnio 7 dalis		
375 straipsnio 1 dalis		V priedo 5 punkto a papunktis
375 straipsnio 2 dalis		V priedo 5 punkto e papunktis
376 straipsnio 1 dalis		V priedo 5 punkto f papunktis
376 straipsnio 2 dalis		V priedo 5 punkto g papunktis

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
376 straipsnio 3 dalis		V priedo 5 punkto h papunktis
376 straipsnio 4 dalis		V priedo 5 punkto h papunktis
376 straipsnio 5 dalis		V priedo 5 punkto i papunktis
376 straipsnio 6 dalis		V priedo 5 punktas
377 straipsnis		V priedo 5 punkto l papunktis
378 straipsnis		II priedo 1 punktas
379 straipsnio 1 dalis		II priedo 2 punktas
379 straipsnio 2 dalis		II priedo 3 punktas
379 straipsnio 3 dalis		II priedo 2 punktas
380 straipsnis		II priedo 4 punktas
381 straipsnis		
382 straipsnis		
383 straipsnis		
384 straipsnis		
385 straipsnis		
386 straipsnis		
387 straipsnis		28 straipsnio 1 dalis
388 straipsnis		
389 straipsnis	106 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	
390 straipsnio 1 dalis	106 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	
390 straipsnio 2 dalis		
390 straipsnio 3 dalis		29 straipsnio 1 dalis
390 straipsnio 4 dalis		30 straipsnio 1 dalis
390 straipsnio 5 dalis		29 straipsnio 2 dalis
390 straipsnio 6 dalis	106 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	
390 straipsnio 7 dalis	106 straipsnio 3 dalis	
390 straipsnio 8 dalis	106 straipsnio 2 dalies antra ir trečia pastraipos	
391 straipsnis	107 straipsnis	
392 straipsnis	108 straipsnis	

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
393 straipsnis	109 straipsnis	
394 straipsnio 1 dalis	110 straipsnio 1 dalis	
394 straipsnio 2 dalis	110 straipsnio 1 dalis	
394 straipsnio 3 ir 4 dalys	110 straipsnio 2 dalis	
390 straipsnio 4 dalis	110 straipsnio 2 dalis	
395 straipsnio 1 dalis	111 straipsnio 1 dalis	
395 straipsnio 2 dalis		
395 straipsnio 3 dalis	111 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa	
395 straipsnio 4 dalis		30 straipsnio 4 dalis
395 straipsnio 5 dalis		31 straipsnis
395 straipsnio 6 dalis		
395 straipsnio 7 dalis		
395 straipsnio 8 dalis		
396 straipsnio 1 dalis	111 straipsnio 4 dalies pirma ir antra pastraipa	
396 straipsnio 2 dalis		
397 straipsnio 1 dalis		VI priedas, 1 punktas
397 straipsnio 2 dalis		VI priedas, 2 punktas
397 straipsnio 3 dalis		VI priedas, 3 punktas
398 straipsnis		32 straipsnio 1 dalis
399 straipsnio 1 dalis	112 straipsnio 1 dalis	
399 straipsnio 2 dalis	112 straipsnio 2 dalis	
399 straipsnio 3 dalis	112 straipsnio 3 dalis	
399 straipsnio 4 dalis	110 straipsnio 3 dalis	
400 straipsnio 1 dalis	113 straipsnio 3 dalis	
400 straipsnio 2 dalis	113 straipsnio 4 dalis	
400 straipsnio 3 dalis		
401 straipsnio 1 dalis	114 straipsnio 1 dalis	
401 straipsnio 2 dalis	114 straipsnio 2 dalis	
401 straipsnio 3 dalis	114 straipsnio 3 dalis	
402 straipsnio 1 dalis	115 straipsnio 1 dalis	

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
402 straipsnio 2 dalis	115 straipsnio 2 dalis	
402 straipsnio 3 dalis		
403 straipsnio 1 dalis	117 straipsnio 1 dalis	
403 straipsnio 2 dalis	117 straipsnio 2 dalis	
404 straipsnis	122a straipsnio 8 dalis	
405 straipsnio 1 dalis	122a straipsnio 1 dalis	
405 straipsnio 2 dalis	122a straipsnio 2 dalis	
405 straipsnio 3 dalis	122a straipsnio 3 dalies pirma pastraipa	
405 straipsnio 4 dalis	122a straipsnio 3 dalies antra pastraipa	
406 straipsnio 1 dalis	122a straipsnio 4 dalis ir 5 dalies antra pastraipa	
406 straipsnio 2 dalis	122a straipsnio 5 dalies pirma pastraipa ir 6 dalies pirma pastraipa	
407 straipsnis	122a straipsnio 5 dalies trečia pastraipa	
408 straipsnis	122a straipsnio 6 dalies pirma ir antra pastraipos	
409 straipsnis	122a straipsnio 7 dalis	
410 straipsnis	122a straipsnio 10 dalis	
411 straipsnis		
412 straipsnis		
413 straipsnis		
414 straipsnis		
415 straipsnis		
416 straipsnis		
417 straipsnis		
418 straipsnis		
419 straipsnis		
420 straipsnis		
421 straipsnis		
422 straipsnis		

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
423 straipsnis		
424 straipsnis		
425 straipsnis		
426 straipsnis		
427 straipsnis		
428 straipsnis		
429 straipsnis		
430 straipsnis		
431 straipsnio 1 dalis	145 straipsnio 1 dalis	
431 straipsnio 2 dalis	145 straipsnio 2 dalis	
431 straipsnio 3 dalis	145 straipsnio 3 dalis	
431 straipsnio 4 dalis	145 straipsnio 4 dalis	
432 straipsnio 1 dalis	XII priedo I dalies 1 punktas ir 146 straipsnio 1 dalis	
432 straipsnio 2 dalis	146 straipsnio 2 dalis ir XII priedo I dalies 2 ir 3 punktai	
432 straipsnio 3 dalis	146 straipsnio 3 dalis	
433 straipsnis	147 straipsnis ir XII priedo I dalies 4 punktas	
434 straipsnio 1 dalis	148 straipsnis	
434 straipsnio 2 dalis		
435 straipsnio 1 dalis	XII priedo II dalies 1 punktas	
435 straipsnio 2 dalis		
436 straipsnis	XII priedo II dalies 2 punktas	
437 straipsnis		
438 straipsnis	XII priedo II dalies 4, 8 punktai	
439 straipsnis	XII priedo II dalies 5 punktas	
440 straipsnis		
441 straipsnis		
442 straipsnis	XII priedo II dalies 6 punktas	
443 straipsnis		
444 straipsnis	XII priedo II dalies 7 punktas	

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
445 straipsnis	XII priedo II dalies 9 punktas	
446 straipsnis	XII priedo II dalies 11 punktas	
447 straipsnis	XII priedo II dalies 12 punktas	
448 straipsnis	XII priedo II dalies 13 punktas	
449 straipsnis	XII priedo II dalies 14 punktas	
450 straipsnis	XII priedo II dalies 15 punktas	
451 straipsnis		
452 straipsnis	XII priedo III dalies 1 punktas	
453 straipsnis	XII priedo III dalies 2 punktas	
454 straipsnis	XII priedo III dalies 3 punktas	
455 straipsnis		
456 straipsnio pirma pastraipa	150 straipsnio 1 dalis	41 straipsnis
456 straipsnio antra pastraipa		
457 straipsnis		
458 straipsnis		
459 straipsnis		
460 straipsnis		
461 straipsnis		
462 straipsnio 1 dalis	151a straipsnis	
462 straipsnio 2 dalis	151a straipsnis	
462 straipsnio 3 dalis	151a straipsnis	
462 straipsnio 4 dalis		
462 straipsnio 5 dalis		
463 straipsnis		
464 straipsnis		
465 straipsnis		
466 straipsnis		
467 straipsnis		
468 straipsnis		
469 straipsnis		

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
470 straipsnis		
471 straipsnis		
472 straipsnis		
473 straipsnis		
474 straipsnis		
475 straipsnis		
476 straipsnis		
477 straipsnis		
478 straipsnis		
479 straipsnis		
480 straipsnis		
481 straipsnis		
482 straipsnis		
483 straipsnis		
484 straipsnis		
485 straipsnis		
486 straipsnis		
487 straipsnis		
488 straipsnis		
489 straipsnis		
490 straipsnis		
491 straipsnis		
492 straipsnis		
493 straipsnio 1 dalis		
493 straipsnio 2 dalis		
494 straipsnis		
495 straipsnis		
496 straipsnis		
497 straipsnis		
498 straipsnis		

▼B

Šis reglamentas	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
499 straipsnis		
500 straipsnis		
501 straipsnis		
502 straipsnis		
503 straipsnis		
504 straipsnis		
505 straipsnis		
506 straipsnis		
507 straipsnis		
508 straipsnis		
509 straipsnis		
510 straipsnis		
511 straipsnis		
512 straipsnis		
513 straipsnis		
514 straipsnis		
515 straipsnis		
516 straipsnis		
517 straipsnis		
518 straipsnis		
519 straipsnis		
520 straipsnis		
521 straipsnis		
I priedas	II priedas	
II priedas	IV priedas	
III priedas		